

**Yu. M. MAMADOV, M. A. XO'JAMBERDIYEV,
B. Yu. MAMATOV**

UDK: 615(075)

KLINIK FARMAKOLOGIYA

*O'zbekiston Respublikasi Oliy va o'rta maxsus ta'lif vazirligi
farmatsevtika va tibbiyot institutlarining talabalari uchun
darslik sifatida ruxsat etgan*

TOSHKENT
«TURON-IQBOL»
2010

BBK 52.81ya73
 M 23
 UDK: 615(075)

Yu. M. Mamadov, M. A. Xo'jamberdiev, B. Yu. Mamatov

**Tibbiyot institutlarining davolash va pediatriya kulliyotlari
 talabalari va amaliyot vrachlari uchun**

Tagrizchilar: **A. V. Yoqubov** – Toshkent tibbiyot
 Akademiyasi, klinik farmakologiya
 kafedrasi mudiri, t.f.d., professor

I. R. Mavlonov – Toshkent tibbiyot
 Akademiyasi, klinik farmakologiya
 kafedrasi professori

Mamadov, Yu. M.

M 23 **Klinik farmakologiya: farmatsevtika va tibbiyot institutlari
 ning talabalari uchun darslik / Yu. M. Mamadov, M. A. Xo'jamberdi-
 yev, B. Yu. Mamatov. – 3-qayta ishlangan va to'ldirilgan nashri. – T.:
 «Turon-Iqbol», 2010. – 576 b.**

BBK 52.81ya73

*Darslikda klinik farmakologiyaning umumiyligi va xususiy savollari, aniq
 kasallik va sindromda bemorga dorining klinik va farmakologik tavsifidan
 kelib chiqib, samarali va xavfsiz dori va dorilar aralashmasini tavsiya qilish,
 o'tkazilayotgan farmakoterapiyanı samaradorligi va xavfsizligini nazorat
 qilish usullari kabi, umumiyligi amaliyot vrachlari uchun dolzarb masalalar
 yoritilgan.*

*Darslik farmatsevtika, tibbiyot institutlari davolash va pediatriya
 qulliyotlari talabalari hamda amaliyot vrachlari uchun mo'ljallangan.*

ISBN 978-9943-14-131-5

Mamadov Yu. M.. Xo'jamberdiyev M. A..
 Mamatov B. Yu.. 2007-yil.
 © «TURON-IQBOL» MCHJ nashriyoti, 2010-
 yil.

«Biz o‘z iste’dodli, fidoiy bolalarimiz, farzandlarimizga bilim va kasb cho’qqilarini zabit etishi uchun qanot berishimiz kerak».

Islom Karimov

SO‘ZBOSHI

Farmakologiyaning taraqqiyoti amaliy tibbiyotning yuqori samarali dori vositalari bilan boyishiga olib keldi. Farmakologiyani amaliyot bilan bog’laydigan klinik farmakologiya fanining bosh maqsadi talabani bemorga samarali, xavfsiz dori tanlash, tavsiya etish, o’tkazilayotgan farmakoterapiyani samaradorligi va xavfsizligini ta’minlash hamda nazorat qilishni o‘rgatishga qaratilgan.

Darslik Oliy va o‘rtalik maxsus ta’lim va sog‘liqni saqlash vazirliklari, Oliy va o‘rtalik maxsus ta’lim muammolari instituti tomonidan klinik farmakologiya fanidan umumiy amaliyot shifokorlari tayyorlash uchun 2002-yilda tasdiqlangan namunaviy dastur asosida yozilgan.

Darslikda klinik farmakologiyani umumiy va xususiy masalalari yoritilgan.

Darslikni ushbu nashri o’tgan II nashriga (Toshkent, «Ibn Sino», 2003) nisbatan qayta ishlandi, yangi ma’lumot va boblar bilan to’ldirildi.

Ushbu darslik diplomdan keyingi malaka oshiruvchilar (klinik ordinatorlar, magistrlar) va amaliyot vrachlari uchun ham foydali.

Darslikni tayyorlashda, jihozlashda Respublikamizda, chet el-larda, bazis va klinik farmakologiyadan etakchi olimlar (M. N. Maxsumov, S. S. Azizova, P. S. Kats, I. R. Mavlyanov, V. G. Kukes, N. V. Markova, V. A. Gusel, I. B. Mixaylov, K. N. Lourents, Bertram G. Katsung)lar tomonidan yozilgan amaldagi qo’llanma va darsliklardan foydalanildi.

Amaldagi o‘quv rejalarida fanni o‘qitish uchun ajratilgan soatlarni chegaralanganligi sababli darslikda onkologiya, endokrinologiya, dermatovenerologiyada ishlataladigan dori guruhlari maxsus yoritilmadi.

Darslikda asosan bemorga samarali va xavfsiz dori tanlashda qo‘l keladigan dori vositalarining kliniko-farmakologik tavsifi yoritildi.

Ko‘p yillik pedagogik tajribamizdan va talabalar istagidan kelib chiqib, darslik oxirida dorilardan o‘tkir zaharlanishda tez yordam ko‘rsatish prinsiplari, klinik retseptura, bemorga samarali, xavfsiz dori tanlash uchun qo‘l keladigan asosiy guruh dori vositalarining farmakokinetik va farmakodinamik ko‘rsaikichlari va boshqa materiallar ilova qilingan.

Klinik farmakologiya darsligi kdan lotin tilidagi birinchi o‘quv adabiyoti bo‘lib, kamchiliklar va nuqsonlardan holi emas. Shu sababli darslik haqida o‘z fikr-mulohazalarini bildirgan mutaxassislarga mualliflar minnatdorchilik bildiradilar.

Mualliflar

MUQADDIMA

Respublikamiz mustaqqillikka erishgach, Prezident Islom Abdug‘anievich Karimov O‘zbekiston Respublikasi Oliy majlisining IX sessiyasida «Barkamol avlod — O‘zbekiston taraqqiyotining poydevori» mavzusida so‘zlagan nutqida (1997-yil 29-avgust), zamon talablariga javob beradigan yuqori malakali, raqobatdosh mutaxassis kadrlar tayyorlash muammosiga to‘xtab, «...ta’lim darslikdan boshlanadi..., eski qolipda, mustabid davrda yozilgan darsliklardan foydalaniib, eski mafkuradan xalos bo‘lmasdan, bolalarimizni yangicha fikrleshinga o‘rgataolmaymiz! Axir, darsliklarda millat fikrining, millat tafakkuri va millat mafkurasining eng ilg‘or namunalari aks etishi kerak emasmi? Biz darslik yaratishga eng ilg‘or va eng sharaflı vazifa sisatida qarashimiz. yaxshi darslik yaratgan odamlarni boshimizga ko‘tarishimiz kerak...» degan edi.

Ushbu nutqda keltirilgan asosiy xulosalar davlatimizning «Ta’lim to‘g‘risida» (1997) va «Kadrlar tayyorlash milliy dasturi» (1997) o‘z aksini topdi va «Uzluksiz ta’lim tizimi uchun o‘quv adabiyotlarining yangi avlodini yaratish konsepsiysi»ga (2002) asos qilib olindi. Zamon talabidan kelib chiqib. raqobatdosh, yuksak ma’naviy va axloqiy talablarga javob beradigan mutaxassis tayyorlashga imkon beradigan, hozirgi kunda farmatsevtika va tibbiyot oliy o‘quv yurtlarida o‘quv rejasida o‘qitiladigan fanlar ichida o‘z o‘rnini egallagan Klinik farmakologiya fanini o‘qitish bo‘yicha Respublikamizda va chet ellar mavjud tajribalarga suyanib darslik yaratish ustida keng qamrovli ishlar olib borildi. Va nihoyat. 2003-yil «Ibn Sino» tibbiyot nashriyoti tomonidan mualliflarning o‘zbek tilida bitilgan «Klinik farmakologiya» darsligi chop etildi.

O‘zbekiston Respublikasi Sog‘liqni saqlash vazirligi 2005-yil 12-sentyabrdagi 440-sonli buyrug‘i bilan ushbu darslikning lotin alifbosidagi nusxasi Andijon Davlat tibbiyot institutida tayyorlanishi rejalshtirilgan.

O‘zbekiston Respublikasi Oliy va o‘rtá maxsus ta’lim vazirligining 2009-yil 26-fevraldagı 51-sonli buyrug‘iga asosan Yu.M. Mamatdov, M.A. Xo‘jamberdiyev, B.Yu. Mamatovlarning «Klinik farmako-

logiya» nomli lotin tilidagi darsligi Respublika Oliy tibbiyat o'quv yurtlari talabalari uchun o'quv adabiyoti deb chop etishga ruxsat etildi (O'quv adabiyotlari grifi guvohnomasi 031-son).

Darslik 2 qism va 30 bobdan iborat. 1-qismida – fanning maqsadi, vazifalari, dori vositalarining farmakodinamikasi, farmakinetikasi, o'zaro va salbiy ta'siri, fanning pediatriyaga xos tomonlari (1–9 boblar); 2-qismida – organizmning turli tizimlari kasalliklarida ishlataladigan guruh dorilarini klinik-farmakologik tavsifi (10–30 boblar) yoritilgan.

Lotin alifbosida tayyorlangan ushbu nashr, darslikning krillda chop etilgan 2-nashridan tubdan farq qilib, yangi materiallar, boblar bilan to'ldirilgan, illustrativ materialarga boy.

Darslik 47 ta jadval, 27 ta rasm va 12 ta rangli shakllar bilan jihozlangan, ushbu ko'rgazmali materiallar fanni o'zlashtirishni osonlashtiradi.

Yangi dori vositalarini sog'lom yoki bemor odamda sinab ko'rish fanning asosiy vazifasi ekanligidan kelib chiqib, ushbu masaladagi dunyo tajribasi 9-bobda yoritildi.

Stenokardiya, miokard infarkti, miya qon tomirlari buzilishlari-da ishlataladigan zamonaviy dori vositalarining klinik va farmakologik tavsifi 13-bobda o'z yechimini topgan.

Hozirgi kunda dunyoda sil kasalligi keng tarqalganligi sababli, silga qarshi dorilar klinik va farmakologik tavsifi kitobning 17-bobida mukammal yoritilgan.

Inson o'limiga ko'proq sabab bo'layotgan yurak ishemik kasalligi, miokard infarkti, insult, qand kasalligi, gangrena kabi noxush asoratlarning bosh sababchisi bo'layotgan qonda ortib ketgan lipoproteinlar xolesterin va triglitsceridlar miqdorini normallashtiradigan gipolipidemik dori vositalarining tavsifi 21-bobda zamonaviy ilm nuqtayinazardan yoritildi.

Darslik oxirida amaliy mashg'ulotlar vaqtida ishlataladigan kerakli materiallar ilova qilingan.

Darslikda ilm-fan jadal taraqqiy etayotgan, zamonaviy axborotlar kommunikatsiya tizim vositalari amaliyatga keng joriy etilayotgan zamonda, ta'lim oluvchilar oldiga ularni jadal egallash bilan bir qatorda muntazam va mustaqil ravishda bilim izlash ishiga ham o'rinn qoldirilgan.

Darslik vrachga klinik farmakologiyaning bosh maqsadi – samarali, xavfsiz, individual farmakoterapiyanı o'tkazish va nazorat qilish ishiga ilmiy yondashishga ko'maklashadi.

I QISM

UMUMIY KLINIK FARMAKOLOGIYA

1-bob. Klinik farmakologiya fani maqsadi, vazifalari va qisqacha tarixi, boshqa fanlar orasida tutgan o‘rnii

Farmakologiyaning taraqqiyoti amaliy tibbiyotni yuqori samarali dori vositalari bilan boyishiga olib keldi. Texnikaviy taraqqiyot bugungi kunda ilmiy va amaliy tibbiyotda dorilarning inson organizmiga ta’siri haqida to‘plangan dunyo tibbiyoti tajribasini e’tiborga olib, Jahon Sog‘liqni Saqlash tashkiloti 1971-yili «**Klinik farmakologiya**»ni alohida fan sifatida e’tirof etdi. Bundan maqsad dorilar farmakodinamikasi, farmakokinetikasi, o‘zaro va salbiy ta’sirlarini klinik o‘rganishni hozirgi zamон texnikaviy asosda chuqurlashtirishni ko‘zda tutadi.

Klinik farmakologiya – aniq kasallik yoki sindromda bemorga dorining klinik va farmakologik tavsifidan kelib chiqqan holda samarali dori tanlash, samarali va xavfsiz dorilar aralashmasini tavsija etish hamda o‘tkazilayotgan farmakoterapiyaning samaradorligi va xavfsizligini nazorat qilish haqidagi fandir.

Demak, **klinik farmakologiyani** bosh maqsadi – samarali, xavfsiz, individual farmakoterapiyani o‘tkazishni ta’minlashdan iborat.

Klinik farmakologiya fani yosh bo‘lsa-da uning hal qiladigan masalalari hozirgi kun tibbiyot amaliyoti uchun dolzarbdir. Jahon Sog‘liqni Saqlash tashkiloti ekspertlari ta’kidlashicha klinik farmakologiya fani vazifalari quyidagilardan iborat:

1. Dorilarni samarali, xavfsiz ishlatish yo‘llarini ishlab chiqish bilan farmakoterapiya sifatini oshirish.
2. Yangi dorilarni klinik sinovdan o‘tkazish: dorilarning farmakodinamikasi, farmakokinetikasi o‘zaro va salbiy ta’sirlari haqida ilmiy-amaliy ma’lumotlar to‘plash (ilmiy qidiruv ishlari).
3. Dorilarni inson organizmiga ta’siri haqidagi dunyo amaliyotida to‘plangan ma’lumotlarni yig‘ish va o‘qitish (ilm tarqatish).

4. Ilmiy tekshirish laboratoriyalari va dorilar salbiy ta'sirini o'rganish markazlarini tashkil qilish.

Farmakologlar M. D. Mashkovskiy, S. V. Anichkov, V. V. Zakusov, A.V. Valdman, D. A. Xarkevich, N. N. Kompansev, I. K. Komilov, U. B. Zokirov, S. S. Azizovalarning farmakologiya sohasidagi ishlari Sobiq Ittifoq va Respublikamizda klinik farmakologiya fanining tashkil topishida asos bo'lib xizmat qildi.

Klinik farmakologiya va farmakoterapiya asoschilari qatoriga Sharqning buyuk qomusiy olimi va tabibi Abu Ali ibn Sino va rus fiziologi I.P Pavlov va terapevtlar B.E. Votchal, B.A. Abramov-larni kiritish mumkin.

Klinik farmakologiya fanining rivojiga Rossiyada **K.M. Lakin**, V.G. Kukes, V.K. Lepaxin, Yu.D. Ignatev, Yu.B. Belousov, N.V. Markova, V.A. Gusel, I.B. Mixaylov, respublikamizda – **Q.N. Najmitdinov**, R.I. Inog'omov, I.R. Mavlonov, A.V. Yakubov, V.Z. Magzumov, N.V. Agzamova Yu.M. Mamadovlar o'zlarining bu sohadagi ishlari bilan hissa qo'shdilar.

Klinik farmakologiya fani mediko-biologik fanlar (farmakologiya, siziologiya, bioximiya, mikrobiologiya, patologik fiziologya va anatomiya) hamda klinik fanlar (ichki kasalliklar prope-devtikasi va klinik biokimyo laboratoriya ishi, ichki kasalliklar, jarrohlik, akusher-ginekologiya) bilan chambarchas bog'liqidir. Klinik farmakologiya fani vrachni kundalik ishida uchraydigan samarali, xavfsiz, individual dori tanlash, samarali dorilar aralashmasini tavsiya etish, o'tkazilayotgan farmakoterapiyani nazorat qilish kabi dolzarb masalani hal qilishda ko'maklashadi.

2-bob. Klinik farmakodinamika. «NISHON» molekularining kimyoviy tabiat, dori vositalarining spetsifik, nospetsifik va selyektiv ta'siri

Farmakodinamika – dori moddalarining biologik obyekt va inson organizmiga ta'siri natijasida klib chiqadigan o'zgarishlarni o'rGANADI.

Dori moddalarining farmakologik ta'siri ularning maxsus makromolekulalar «nishon» hujayra bilan o'zaro ta'siriga bog'liq.

«Nishon» hujayra sifatida retseptor qurilmalari, ion kanallari, fermentlar, transport tizilmasi va genlar ishtirok etishi mumkin.

Retseptor – dorilar bilan o'zaro ta'sir qiladigan substrat makromolekulari tarkibidagi faol guruhlar bo'lib, moddaga xos ta'sirni ta'minlaydi.

4 turdag'i retseptor qurilmalari farqlanadi:

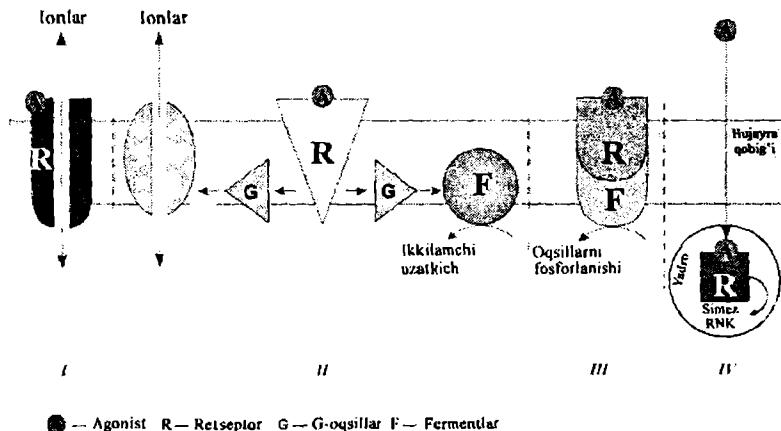
I. Ion kanallarini ishini to'g'ridan to'g'ri nazorat qiluvchi retseptorlar. Bu turdag'i retseptorlarga n-xolinretseptorlar, GAMK_A-retseptorlari, glutamat retseptorlari kiradi.

II. «G-oqsillar – ikkilamchi uzatkichilar» yoki «G-oqsillar – ion kanallari» turidagi retseptorlar. Bu turdag'i retseptorlar ko'pgina gormon va mediatorlar uchun mavjud (m-xolinoretseptorlar, adrenoretseptorlar).

III. Effektor fermentlar ishini to'g'ridan to'g'ri nazorat qiluvchi retseptorlar. Ular tirozinkinaza bilan bog'langan bo'lib, oqsillarni fosforlanishini nazorat qiladi. Insulin va ba'zi o'sish omillari ushbu prinsip asosida tuzilgan.

IV DNK transkripsiyasini nazorat qiluvchi retseptorlar. I-III turdag'i hujayra qobig'i retseptorlaridan farqli ular hujayra ichidagi retseptorlar (eruvchi sitozollar yoki yadro oqsillari) hisoblanadi. Bu turdag'i retseptorlar bilan steroid va tirecoid gormonlar o'zaro ta'sirga kirishadi.

Retseptor turlari

2.1-rasm. Retseptorlar nazoratidagi jarayonlarga agonistlarning ta'sir qilish prinsiplari.

I. Ion kanallari o'tkazuvchanligiga to'g'ridan to'g'ri ta'sir (n-xolinoretseptorlar, GAMK_A-retseptorlar); II. Ikkilamchi o'tkazuvchilarni hosil qiluvechi G-oqsillar orqali ion kanallari va fermentlar faoliyatiga ta'siri (M-xolinoretseptorlar, adrenoretseptorlar); III. Tirozinkinaza ferment faoliyatiga to'g'ridan to'g'ri ta'siri (insulin retseptorlari, o'sish omillari retseptorlari); IV DNK transkriptsiyasiga ta'siri (steroid, tireoid gormonlar).

Ko'p hollarda bu qurilmalar nuklein kislotalari, ionlar, nukleotidlar, glikozidlar, sial kislotalari va serebrozitlar saqlovchi oqsil tabiatli makromolekulalar hisoblanadi. Neyromediatorlar bilan o'zaro ta'sir qiladigan qurilmalar ular bilan, ya'ni neyromediatorlar bilan bog'lanadigan hujayra tashqarisiga qaragan hidrofil molekula ligandlarni saqlaydi. Gormonlarni (steroid, tiroksin) sezuvchi qurilmalar hujayra membranasi ichiga ochiladigan gormonlar bilan kompleks hosil qiladigan harakatdagi (ya'ni hujayra ichiga gormon chiqaruvchi) yengil hidrofob ligandlar hisoblanadi.

Qurilmalarning asosiy qismi hujayra membranasi tashqa-sisida va ichki qobig'ida va hujayra organellalarida joylashgan.

Dorilar ta'sir qiladigan asosiy nuqtasi mediatorlar va gormonal qurilmalar, Na^+ - K^+ -ATFaza nasosi, hujayra qobig'idagi Ca^{++} Na^+ va K^+ kanallar hisoblanadi. Bundan ko'rinib turibdiki, dori moddalari asosan filogenetik determinlangan biologik jarayonlar orqali o'z ta'sirini namoyon qiladi.

Dorilar ta'sir qiladigan qurilmalar kimyoiy tuzilishi jihatidan murakkab va ko'p qirrali bo'lib, tananing turli qatlamlarida joylashgan. (2.1-jadval).

2.1-jadval

Retseptor qurilmalari va ularning turlari

Qurilmalar	Turlari¹
Adenozin qurilmalari	$\Lambda_1, \Lambda_{2A}, \Lambda_{2B}, \Lambda_3$
α_1 -Adrenoqurilmalari	$\alpha_{1A}, \alpha_{1V}, \alpha_{1C}$
α_2 -Adernoqurilmalari	$\alpha_{2A}, \alpha_{2V}, \alpha_{2C}$
β -adrenoqurilmalari	$\beta_1, \beta_2, \beta_3,$
Angiotenzin qurilmalari	$\Lambda\text{T}_1, \Lambda\text{T}_2$
Bradikinin qurilmalari	$B_1, B_2,$
GAMK-qurilmalari	$\text{GABA}_A, \text{GABA}_B, \text{GABA}_C,$
Gistamin qurilmalari	$N_1, N_2, N_3, N_4,$
Dofamin qurilmalari	$D_1, D_2, D_3, D_4, D_5,$
Leykotriyen qurilmalari	$\text{LNB}_4, \text{LTC}_4, \text{LTD}_4$
M-xolinoqurilmalari	M_1, M_2, M_3, M_4
N-xolinoqurilmalari	Mushak va neyron tiplari
Opioid qurilmalari	μ, δ, κ
Prostanoid qurilmalari	$\text{DP}, \text{FP}, \text{IP}, \text{TP}, \text{EP}_1, \text{EP}_2, \text{EP}_3$
R purin qurilmalari	$P_{2X}, P_{2Y}, P_{2Z}, P_{2T}, P_{2U}$
Aminokislotalarni qo'zg'atuvchi qurilmalari (ionotrop)	NMDA, AMPA
Y neyropeptid qurilmalari	Y_1, Y_2
Bo'lmacha natriyuretik peptid qurilmalari	$\text{ANP}\text{A}, \text{ANP}\text{B}$
Serotonin qurilmalari	$5\text{-HT}_{1(A-F)}, 5\text{-HT}_{2(A-C)}, 5\text{-HT}_3, 5\text{-HT}_4,$ $5\text{-HT}_{5(A-B)}, 5\text{-HT}_6, 5\text{-HT}_7$
Xoletsistokinin qurilmalari	$\text{CCK}_A, \text{CCK}_B$

¹ Xalqaro nomenklatura.

Dori moddalarining retseptor bilan ta'siri kimyoviy yoki fizik-kimyoviy jarayonlar yordamida yuzaga kelib chiqadi va retseptor faol ligandlar konformatsiyasining o'zgarishi yoki bir necha faol ligandlar guruhlari ta'siri natijasida yuz beradi (allosteriya nazariyasи).

Bu jarayonlar tabiatи, kuchi, qaytuvchanligи va davomiyligи dori moddalarining retseptorlar bilan bog'lanish xususiyatiga bog'liq bo'ladi. Bog'lanishning mustahkamligи ikki atom orasidagi elektrostatik o'zaro ta'sirga bog'liq. Bu bog'lanish murakkab jarayon bo'lib, turli xildagi bog'lanishlar ishtirok etishi mumkin, bu ko'proq retseptorning dori moddasi bilan komplementarlik xususiyati bilan aniqlanadi va ularning qay darajada yaqinlasheviga bog'liq bo'ladi (2.2-jadval).

2.2-jadval

Moddalarning «nishon» qurilmalar bilan o'zaro ta'siri

O'zaro ta'siri	Bog'lanishning tax-miniy mustahkamligи		Atomlar orasidagi masofaga qarab, bog'lanishning kamayishi (r)
	Kkal/mol	kJ/mol	
Kovalent bog'lanish	50–100	210–420	
Elektrostatik (ion) bog'lanish	5	21	r^{-2}
Ion-dipol bog'lanish	2–5	8–21	r^{-3}
Dipol-dipol bog'lanish	1–3	4–12	r^{-4}
Vodorod yordamida bog'lanish	2–5	8–21	r^{-4}
Vandervaalslov (dispersion) bog'lanish	0,5	2	r^{-7}
Gidrosob ¹¹ bog'lanish	*		

Dori moddalari va retseptor orasidagi eng kuchsiz bog'lanish – Vandervaal bog'lanish hisoblanadi. Bu bog'lanish dipol bog'-lanish yordamida ro'y berib, moddaning sezuvchan tuzilmaga

¹¹ Qutblanmagan hujayralarni suv ishtirokida bog'lanishi

• CH₂-to'g'ri keladigan 0,7 kkal (3kJ)

maxsus aloqadorligini ya’ni «affinitet»ligini ko’rsatadi. Ko’proq farmakologik ta’sirning boshlanish davrida dori moddalari va retseptor qurilmalari orasida ionli bog’lanish yuz beradi. Bu vaziyatlarda dorilar ta’siri qaytar darajada bo’ladi.

Ba’zi bir moddalar (masalan, alkillovchi moddalar) biologik substratlar bilan mustahkam va qaytmas kovalent bog’ hosil qildi. Dori moddalari va retseptor qurilmalari bilan koordinatsion kovalent bog’ hosil bo’lishi katta amaliy ahamiyat kasb etishi mumkin. Masalan, dori moddalari va antidotlar orasidagi bog’ (unitiol va marginush orasidagi bog’). Bu bog’ mustahkam bo’ladi, chunki bu bog’da retseptor qurilma butunlay ishdan chiqadi. Bu bog’lar xelatlar hosil bo’lishi asosida yotsa, boshqa hollarda dorilardan zaharlanishga sabab bo’lishi mumkin.

Amaliyot nuqtayi nazaridan organizmning funksional buzilishlariga ta’sir qilish maqsadida ishlataligan dorilarni retseptor qurilmalari bilan qaytar darajada bog’ hosil qilgani ma’qul bo’lsa, yuqumli kasalliklar chaqiruvchilariga ta’sir qiladigan dorilarning kasallik chaqiruvchisi bilan qaytmas bog’ hosil qilgani ma’qul.

Dorilarning bir marta kiritilishiga organizm tomonidan berilgan javobning miqdori ikki ko’rsatkich – **birinchidan**, umumiyl retseptor qurilmalarining dori bilan band qilingan miqdori, **ikkinchidan**, dorining maxsus retseptor qurilmalarida saqlanib qolish vaqt bilan ifodalanadi. Kiritilgan dorining farmakologik javob kuchini Mixaelis-Menton kinetik tenglamasi bilan ifodalash mumkin, ya’ni farmakologik javob dorilar bilan band qilingan retseptor qurilmalari soniga proporsional bo’ladi. Bu hodisa qandli diabetni insulin yoki temir yetishmovchiligidagi temir preparatlari bilan davolash jarayonida kuzatiladi.

Dori ta’sirining **kuchi esa**, dorilar tomonidan retseptor qurilmalarida hosil qilingan konformatsion o’zgarishlar tezligi va xarakteriga bog’liq. Hamma vaqt ham dori miqdorining ortishi doriga javob miqdorini kuchaytirmaydi, chunki retseptor qurilmalar dori bilan band, shu sababli farmakologik javob kuchaymaydi. Masalan, nitritlar ta’sirini shu mexanizm bilan tushuntirish mumkin, sababi nitritlar chaqirgan farmakologik

samaralar miqdorining ortgani bilan ko‘paymaydi. Yuqorida aytilganlardan ko‘rinib turibdiki, dorilarning farmakologik javobini miqdoriy aniqlash juda murakkab jarayondir. Bunda retseptor qurilmalarining ahvoli, dorilar bilan reaksiyaga kirishadigan retseptor qurilmalarining joylanishi va ularning tabiatini ko‘p tomonlama tahvil qilish yo‘li bilan tushuntirish mumkin. Dorilarning retseptor qurilmalari bilan o‘zaro ta’sirini bilishning murakkabligi shundaki, ma’lum retseptor qurilmasi bir nechta dori moddalar bilan, dori moddalarining o‘zi esa, bir necha funksional retseptor qurilmalari bilan reaksiyaga kirishishi mumkin.

Dori moddalarining retseptor qurilmalari bilan o‘zaro ta’sir kuchi va xarakteri farmakologik javob bo‘lib, bu jarayon dori moddalarining retseptor qurilmalari bilan to‘g‘ridan to‘g‘ri ta’siri, kamdan-kam bu tizim o‘zgarishi. kam hollarda esa, reflektor o‘zgarish natijasi bo‘lishi mumkin.

Farmakologik javob umumiyo‘ yoki mahalliy bo‘lishi mumkin. Doriga mahalliy javob, dori teriga surtilganda, sephilganda yoki oshqozon-ichak yo‘lidan so‘rilmaydigan dorilar ishlatilganda kuzatiladi. Dorilar biosuyuqliklarga o‘tganda farmakologik javob organizmning biror qismida yuz berishi mumkin.

Davolash maqsadiga javob bergen dorining samarasini **asosiy ta’sir**, qolgan ta’sirlari esa **ikkinchidarajali ta’sir** hisoblanadi. Dorilarning keyingi ta’siri organizmning funksional buzilishlariga sabab bo‘lsa, dorining bu ta’siri salbiy ta’sir (St) deyiladi. Shundan kelib chiqib, dorining St ni, dorining asosiy ta’siri yoki St deb ifodalash mumkin. Masalan, 12 barmoq ichak yara kasalligida atropin ishlatilganda oshqozon shira ishlab chiqarishining kamayishi asosiy ta’sir bo‘lsa, bu vaqtida kuzatiladigan bermog‘zining qurishi dorining salbiy ta’siri deb qarash mumkin.

Farmakologik ta’siriga qarab hamma dorilarni ikki guruhga: **spetsifik** (maxsus) va **nospetsifik** (nomaxsus) ta’siriga ega bo‘lgan dorilarga bo‘lish mumkin.

Darmon dorilar, glukoza, fosfat kislota unumlari, adaptogenlar (eleuterokokk, jen-shen) va boshqa moddalar organizmning turli biologik ta’min tizimlariga ta’sir qiluvchi, keng qamrovli farmakologik ta’sir qiluvchi moddalar hisoblanadi.

Dori moddalari ma'lum retseptor qurilmalariga agonist yoki antagonist sifatida ta'sir qilsa, bunday ta'sir **spetsifik** (maxsus) ta'sir deb qaraladi. Masalan, alfa-, beta-adrenoqurilmalar va M-, N-xolinqurilmalarning agonist va antagonistlari. Bu moddalar yuqoridagi turli a'zolarda joylashgan qurilmalarga ta'sir qilib turli xil farmakologik ta'sir chaqiradi.

Dori moddalari tananing ma'lum qismida o'zgarishga sabab bo'lsa, bunday ta'sirini **tanlab** (selyektiv) ta'siri deyiladi. Masalan, atenolol beta₁-adrenoqurilmalarni falajlasa, salbutamol esa, beta₂-adrenoqurilmalarni tanlab qo'zg'atadi.

Farmakologik tez ta'sir va **kuchli** namoyon bo'lishi doriga sezuvchan qurilmalarning ta'sirlanuvchanlik darajasiga bog'liq. Bu o'z navbatida agonistning yuqori affinitetlik xususiyatiga bog'liq bo'lib, agonistni tabiiy agonistning molekulasiiga o'xshashligi bilan tushuntiriladi. Agonistning faolligi ko'p hollarda retseptor qurilmalari bilan kompleks hosil qilish va bu kompleksning tezlikda buzilishiga bog'liq. Retseptor qurilmalarning birlamchi yuborilgan dori ta'sirida bo'lganligi tufayli dori qayta yuborilganda samarasи sustroq namoyon bo'ladi.

Dorining selyektivligi dorining effektor to'qimada to'planish darajasi (bu esa dorining fizik-kimyoiy xossalari bilan aniqlanadi) va to'qimaga o'xshashligi (ya'ni membranalar tuzilishi, nazorat qilishning o'ziga xosligi, hujayra metabolizmi) bilan tushuntiriladi. Tanlab ta'sir qiladigan dorilar katta miqdorlarda butun tizimga ta'sir qiladi va doriga xos umumiy farmakologik samara chaqiradi.

Dori ta'sirini baholashda **yashirin davr**, **eng yuqori ta'sir cho'qqisi**, samaraning **davomiyligi** va **qoldiq ta'sir davri** tafovut qilinadi.

Klinik vaziyatlarda dorining yashirin ta'sir davri dori tanlashda amaliy ahamiyat kasb etadi; dorining yashirin ta'sir davri daqiqalarda (masalan, til ostiga qo'yiladigan nitroglitserin shakllari), kunlar yoki oylarda (veroshpirom, krizanol) bo'lishi mumkin.

Yashirin ta'sir davri dorining ta'sir qiladigan joyda to'planishi (rezoxin, delagil, oltin preparatlari), yoki ta'siri oraliq mexanizmlarning (simpatolitiklarning gipotenziv ta'siri) ishtirokiga bog'liq bo'ladi.

Dori ta'sirining **saqlanish davri** dorining necha marta qo'llanish va davolash davomiyligini aniqlaydigan ko'rsatkichdir. Dori-lar samarasi davomiyligining qisqa yoki uzoqligi uning farmakokinetikasiga bog'liq bo'ladi.

Dori samarasining kuchi va davomiyligi birinchidan, dorining **kiritish tezligi** va retseptor qurilmalari bilan o'zaro birikish miqdoriga bog'liq. Masalan, 80 mg furosemidni venaga yuborilganda siyidik haydash samarasi tezlikda kuzatiladi, shu miqdorni venaga tomchilab yuborilsa, uning siyidik haydash tezligi va samarasi kuchi ko'paymaydi.

Kiritilayotgan furosemid miqdori ko'paytirilsa, uning siyidik haydash samarasi ortadi. Nitritlar miqdori ko'paytirilganda esa, ularning to'sh ortida og'riq qoldirish samara kuchi ortmaydi.

Ikkinchidan, dori samarasi dori ta'sir qiladigan **funktional tizimlar** faoliyatiga bog'liq, chunki dorining farmakologik ta'siri bu tizimlar bilan o'zaro ta'sir qilish tezligi va bu ta'sirning birin ketinligi bilan aniqlanadi. Bu funksional qurilmalar faolligi saqlanganda farmakologik ta'sir me'yorida va adckvat determinlangan bo'ladi. Haddan tashqari ortiqcha yoki yetarli bo'limgan hollarda esa farmakologik javob salbiy bo'lishi mumkin. Organizmning doriga bunday javobi funksional tizimlardagi organik o'zgarishlar davrida kuzatilishi mumkin.

Masalan, kuchli og'riq davrida qon bosimining tushib ketishiga javob sifatida og'iz orqali qabul qilinayotgan dorining so'rishi va dori bilan o'zaro ta'sir qiladigan tizimlar javobi ham o'zgaradi. Shunga o'xshash vaziyat tireotoksikozda digoksin yuborilganda kuzatiladi. miksedemada esa bunga qarama-qarshi javob kuzatiladi.

Dori ta'sir qiladigan funksional tizimlar holatiga inson yoshi ham ta'sir qiladi.

Uchinchidan, ishlatilayotgan dorilarning o'zaro ta'siriga bog'liq. Dorilarning o'zaro ta'siri natijasida dorining farmakokinetikasi yoki retseptor qurilmalarining sezuvchanligi o'zgarishi sababli dori samarasi kuchayishi va susayishi mumkin. Masalan, glukokortikoidlar alfa- va beta-adrenoqurilmalarini ularning agonistlariga sezuvchanligini oshiradi.

Simetidin jigarda teofillin, anaprilinning parchalanishini kamaytirib ularning klinik samaradorligini oshirsa, fenobarbital bunga qarama-qarshi. ularning klinik samarasini susaytiradi (induktor sifatida).

Amaliyotda ishlataladigan ba'zi dorilar patologik jarayon natijasida o'zgargan tizim ishiga kuchli ta'sir qilishi mumkin. Massalan, issiqni pasaytiruvchi nosteroid dorilar tana harorati ko'tarilganda yaxshi ta'sir qiladi, antidepressantlar esa depressiya vaziyatida o'z samarasini yaxshi ko'rsatadi va hokazo.

Bemorga dori tanlashda va optimal dorilar aralashmasini tuzishda dorilarning farmakologik samarasining o'zgarishi zaminida turli mexanizmlar yotishini hisobga olish katta amaliy ahamiyatga ega.

3-bob. FARMAKOKINETIKANING KLINIK AIIAMIYATI

Farmakokinetika – dorilarning so‘rilishini, oqsillar bilan bog‘lanishini, tarqalishini, biotransformatsiyasi va organizmdan chiqib ketish jarayonlarini o‘rganadi va dorining organizmda miqdoriy dinamikasi haqida ma‘lumot beradi.

Dorilarning farmakologik samarasini dori moddalarining retseptor qurilmalaridagi miqdoriga bog‘liq bo‘lib, bu miqdorni organizmda aniqlash murakkab jarayondir, amalda uni aniqlab bo‘lmaydi. Shu sababli, amalda dorining miqdorini biosuyuqliklar (qon, qon plazmasi, zardobi, so‘lak, siydk)da aniqlanadi, chunki dorining kiritilayotgan miqdoriga nisbatan uning qondagi miqdori va dorining farmakologik samarasida korrelyativ bog‘liqlik borligi aniqlangan.

Dorilarning qondagi miqdori ko‘proq ularning yuborish yo‘liga farmakokinetik ko‘rsatkichlariga bog‘liq.

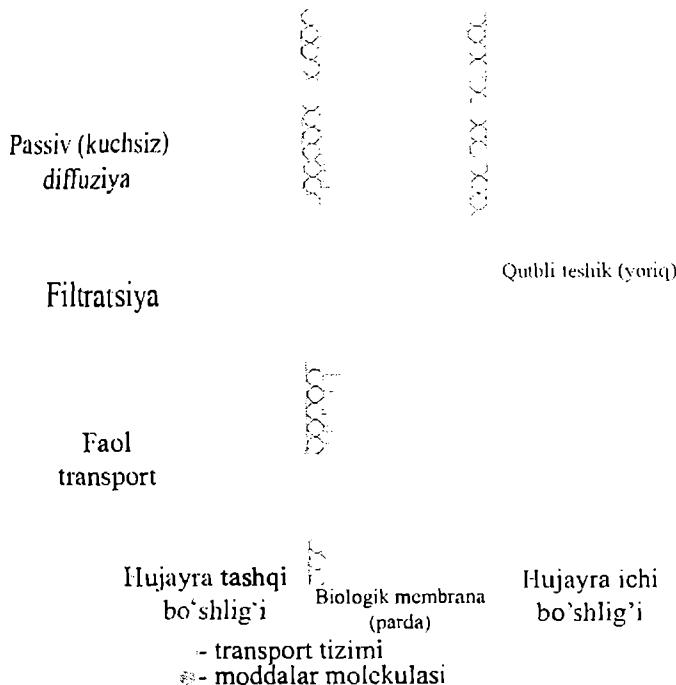
3.1. Dori vositalarining yuborish yo‘llari va so‘rilishi

Dorining so‘rilishi yuborish yo‘liga bog‘liq. Enteral (og‘iz orqali, til ostiga, yo‘g‘on ichak orqali) va parenteral vena (arteriya qon tomiriga, mushakka, teri ostiga), nafas a‘zolari orqali yuborish yo‘llari mavjud bo‘lib, dori vena va arteriya qon tomiriga yuborilganda to‘g‘ridan to‘g‘ri qonga tushadi va tez orada qonda dorining yuqori miqdori paydo bo‘ladi, bu esa dori samarasini tez yuzaga kelishini ta‘minlaydi. Dori venaga ko‘proq tez samara olish talab qilinadigan vaziyatlarda yuboriladi, ayniqsa chaqaloq bolalarda. Dori venaga tezlikda (bolyus), sekinlik (bir necha daqiqa davomida), yoki tomchilab yuborilishi mumkin. Amaliyotda bolyus — yuborish va sekinlik (tomchilab) bilan yuborish bir vaqtida tavsiya etilishi mumkin.

Dori vena va arteriya qon tomiriga yuborilganda og‘iz orqali yuborilgandagidan farqli o‘laroq biotransformatsiyaga kam uchraydi, shu sababli venaga. arteriya qon tomiriga yuborilganda dorining yuboriladigan miqdori biroz kamroq olinadi.

Dori enteral va boshqa yo'llar bilan yuborilganda so'rildigan keyin jigardan o'tgach katta qon aylanish tizimiga tushadi.

Dorining qon va limfa tizimlariga so'riliш (adsorbsiya) deb nomlanadi. Dori yuborilgan joydan passiv diffuziya, filtratsiya, faol transport (tashilish), yengil tashilish, pinotsitoz jarayonlari yordamida so'rildi (3.1-shakl).

3.1-shakl. Dori vositalarining so'riliш yo'llari.

Og'iz orqali dori yuborish keng tarqalgan. xavfsiz va iqtisodiy jihatdan tejamli fiziologik yo'l bo'lib, amaliyatda keng qo'llaniladi. Dori so'riliшining to'liqligi va tzeligi turli omillarga bog'liq bo'lib, ko'proq individual xarakterga ega bo'ladi.

Og'iz orqali kiritilgan dori og'iz bo'shlig'i shilliq pardasi orqali, uning asosiy qismi esa ichak shilliq pardalari orqali so'rilib, jigardan o'tgach katta qon aylanish tizimiga tushadi. Og'iz orqali ichilgan dori so'lak bilan namlanib qizilo'ngach va oshqozonga

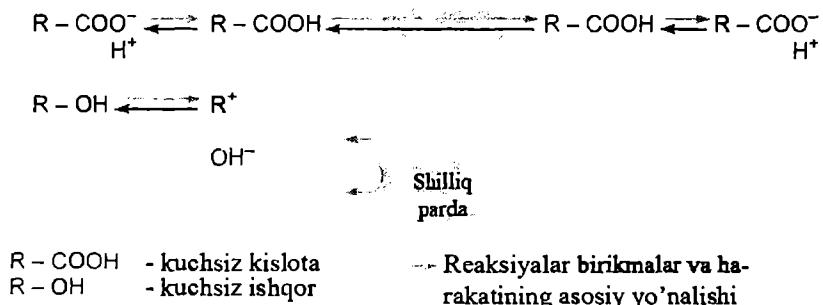
tushadi. Ko'pgina dori shakllari maxsus qoplama (yoki kapsula) ko'rinishida bo'ladi va bu dorini so'lak tarkibidagi fermentlar (masalan, amilaza, lipaza) ta'siridan saqlash maqsadida tayyorlanadi.

Oshqozon sutka davomida 2–2,5 litr shira ajratadi, u 0,3–0,5% vodorod xlorid va oqsillarni parchalovehi pepsin fermentini saqlaydi. Oshqozon shirasini lipolitik xususiyatiga ham ega.

Ishqoriy muhitga ega bo'lgan dorilar ichilganda oshqozon shirasini muhitini (pI) ko'zda to'tish kerak, chunki bu dorilar kislotali muhitda ionlanadi (3.2-rasm).

Oshqozon shirasini pH 1,4

Qon plazmasi pH 7,4

3.2-rasm. Moddalarning oshqozondan so'riliishida pH ning ahamiyati.

Masalan, critromitsin, xinidin, teosillin kam ishqoriy muhitli bo'ladi, shuning uchun bu dorilarni och qoringa yoki kuchsiz ishqoriy (mineral) suvlar bilan ichilgani ma'qul. Oshqozon shirasini kuchli kislotali muhitga ega bo'lgan hollarda pilorus spazmi natijasida dorining oshqozondan ichakka o'tishi sekinlashadi. Shu sababli dori ichishdan oldin ortiqcha oshqozon shirasini kislotali muhitini neytrallagan ma'qul. Bu maqsadlarda sut, mineral suvlar, sodali ichimliklar yoki oddiy suv ichish tavsiya etiladi.

Dori ichishdan oldin va ichilgandan keyin sutli kiscl tavsiya qilish kerak, bu oshqozon shirasini neytrallash bilan birga ichilgan dorining oshqozon shilliq pardasiga zararli (qitiqlovchi) ta'sirini

susaytiradi. Kam kislotali muhitga ega bo'lgan vositalar (tetratsiklinlar) soda suyuqligi bilan ichilganda uning so'riliishi 50 foizga kamayishini ham ko'zda to'tish kerak. Gipoatsid holatlarda oshqozonning bo'shalishi (evakuatsiyasi) kuchli bo'lgan bermorlarda ichilgan dori tezda ichakka o'tadi va bunday bermorlarda dori samarasini tezroq kuzatiladi.

Ko'p dorilar oshqozonda kam so'riliadi, dorilarning asosiy qismi ingichka ichakda (yuqori qismida) so'riliadi. Oshqozon harakati (evakuatsiyasi) natijasida pilorik jom ochilib ichilgan dori o'n ikki barmoq ichakka tushadi va bu yerdagi safro suyuqlig'i ($1.5-11$ aralashmasi $pH=8$) va oqsil polipeptid tabiatli dori moddalar, gormonlar (vazopressin, kortikotropin, insulin, progesteron, testosteron) faolligini butunlay yo'qotadi. Safro suyuqlig'i tarkibidagi moddalar moyda eruvchan dori moddalarini, dori qobig'ini (kapsulalarni) ichakda eriydigan tabletka qobig'ini eritadi. Dori moddalari ichakda qo'shimcha moddalardan ozod bo'ladi. Dori moddasi ichak shirasida buzilsa, dorining faol qismi qo'shimcha qismidan sekin ajraladi bu dorining qonga tez va batamom so'riliishi kamaytiradi.

Dori qo'shimchalarining (napolnitel) turli-tumanligi bermor qonida dori miqdorining katta ko'rsatkichlarda farqlanishiga sabab bo'ladi.

Sof holda ajralib chiqqan dori moddasi ichak shirasini bilan o'zaro ta'sir qiladi. Safro suyuqlig'i tarkibiy qismi ba'zi dori moddalari bilan birikib, erimaydigan aralashma (xelatlar) hosil qiladi, bu esa o'z navbatida dorining biologik o'zlashtirishini kamaytiradi (tubokurarin, nistatin, polimiksin).

Safro kislotalari moyda eriydigan dori moddalarining erishiga olib keladi va ular passiv diffuziya yo'li bilan qonga so'riliadi. Bunda dori moddalarining qonga tushishi dori so'rildigan ichak qismidagi qon aylanishiga bog'liq bo'ladi. Suvda eruvchi dori moddalari ichak shirasida crib. faol transport jarayoni natijasida qonga so'riliadi. Bu jarayon energiya sarfi bilan kechadi.

Ichak harakatining ortishi dori so'riliishi sckinlashtirsa, uning sekinlashuvi esa bu jarayonni kuchaytiradi.

Dorining so'riliishi dori shakliga bog'liq. Dori moddasi eritmadan yaxshi so'rildi, undan keyingi o'rinni suspenziya ko'rinishidagi dorilar, kapsulalar, oddiy tabletkalar, qobiqli tabletkalar egallaydi va sekinlik bilan so'rila'digan dori shakkari oxirgi o'rinda turadi. Dori shaklining ko'rinishidan qat'i nazar, uni ovqatdan 2–3 soat keyin 200–250 ml suv bilan ichilsa yaxshi so'rildi. Jigarda birlamchi biotransformatsiyaga uchraydigan dorilar (anaprilin, apressin, verapamil, etmozin)ni ovqatdan keyin ichgan ma'qul, chunki bu holda ular jigarda kamroq birlamchi biotransformatsiyaga uchraydi, shuning hisobiga ularning biologik o'zlashtirilishi ortadi.

Dori moddalarining so'riliishiha ovqat ham ta'sir qiladi. Ovqat qabul qilishda oshqozon harakati buzilishi hisobiga izoniazid, levodopa, eritromitsin va boshqa dorilar so'riliishi kamayadi. Ayniqsa, oshqozon evakuatsiyasini haddan tashqari issiq, kislotali, yog'li, quyuq, ortiqcha sho'r va achchiq ovqatlar dori so'riliishini sekinlashtiradi. Dori moddalarining oshqozonda uzoq saqlanishi dorining eruvchanligini oshirish hisobiga ichakka o'tgach uning biologik o'zlashtirilishini ko'paytiradi (masalan, nitrosurantoin, gipotiazid). Ovqat oshqozon shirasi kislotalilagini oshirib dori tarkibidagi moddalarning fizik-kimyoviy xossalarni o'zgartiradi, uning parchalanishiga olib keladi (masalan, piratsctam tarkibidagi karbonat magniyning parchalanishi).

Ichakda ovqatning dori moddalariga ta'siri turlicha bo'lishi mumkin. Birinchidan, ovqat dori moddalarining ichak devoriga yaqinlashuviga qarshilik ko'rsatishi mumkin. Ikkinchidan, ovqat ichakda qon aylanishini yaxshilash hisobiga dori so'riliishini kuchaytirishi mumkin. Uchinchidan, ovqat tarkibidagi ikki valentli elementlar dorilar bilan birikib xelatlar hosil qilib, ularning faolligini susaytirishi mumkin. Moylar, uglevodlar yoki oqsilga boy ovqatlar ampitsillin, oksatsillin, izoniazid kabi dorilar so'riliishini susaytirsa, grizeofulvin – so'riliishini ko'paytiradi. Ovqatda yuqori molekulali (spironolakton, nitrosuranlar, grizeofulvin) dori moddalarini yaxshi eriydi. Ovqat safro suyuqlig'i ishlab chiqilishini kuchaytirib moyda eruvchi (karbomazepin, spironolakton, dikumarin singari) dorilar so'riliishini yaxshilaydi.

Hamma vaqt ham dori so'rili shining kamayishi dori umumiyl miqdorini kamayishi bilan kechmaydi, dorining qondagi miqdori kamayishi qondagi kerakli dorining bu miqdorini hosil qilish vaqtini ko'paytiradi. Dori samarasi uning qondagi sof holdagi miqdoriga bog'liq bo'lganligi sababli, dori so'rili shining kamayishi uning samarasi susayishiga sabab bo'ladi. Ayniqsa qisqa muddatli yarim chiqib ketish davriga ega, ya'ni yomon biologik o'zlashtiriladigan (masalan, furosemid) dorilar qabul qilinganda, shunday hodisa yuz beradi.

Demak, dori og'iz orqali yuborilganda, dorining qondagi miqdorini tez hosil qilish uchun uni ovqatdan ilgari qabul qilish kerak. Erishilgan samarani saqlab turish kerak bo'lgan hollarda esa dorini ovqatdan keyin qabul qilgan ma'qul. Ovqat hazmini yaxshilovchi va darmon dorilarni (vitaminlarni) ovqat vaqtida, tuzlar ko'rinishidagi va o'simliklar tindirmalarini ovqatdan keyin tavsiya etgan ma'qul. Ovqat vaqtida ichilgan ba'zi bir dorilar so'rili shi (biologik o'zlashtirilishi)ning kamayishi hamma vaqt uni ovqatdan ilgari ichishga bersa bo'laveradi degani emas, chunki bu holda dori oshqozon-ichak tizimini qitiqlab, oshqozon yallig'lanshi va yara kasalligi qo'zg'alishiga yoki dispeptik o'zgarishlarga sabab bo'lishi mumkin.

Ovqat moddalari quyidagi dorilar – amoksillin, asetilsalitsilat kislota, butametamid, digoksin, nitrosorbit, sefalosporinlar, nitrofurantoinlar, sulfanilamidlar, fenobarbital, furosemid, fenatsentin dorilar so'rili shini kamaytirsa, glibenkamid, nitrazepam, oksazepam, prednizolon, xlorpropamid, teofillin so'rili shiga ta'sir qilmaydi.

Ovqat moddalari quyidagi dorilar – aspirin, izoniazid, sefalonsporinlar, levodopa, penicillinlar, rifampitsin, sotalol, sulfalen, teofillin, tetratsiklinlar, fenatsentin biologik o'zlashtirilishini kamaytirsa, quyidagilar – gidrolazin, gipotiazid, grizeofulvin, dikumarol, difenin, karbamazepin, labetalol, litiy tuzlari, metaprolol, nitrofurantoin, propranolol, spironalakton, fenitoin, eritromitsinlarning biologik o'zlashtirilishini kuchaytiradi.

Dori moddalari va ovqat moddalarining o'zaro ta'siri to'g'risida gapirganda, dori moddalari tomonidan ovqat tarkibidagi

organizm uchun soydali turli biologik faol moddalar so‘rilishi buzilishini ko‘zda to‘tish kerak, bu ayniqsa ular uzoq muddat birga ishlatalganda kuzatiladi. Masalan, ichiladigan gormon ko‘rinishidagi faol moddalar folat kislotasi, askorbin kislotasini, riboflavinni; bilyosita ta’sir qiluvchi antikoagulyantlar esa, vitamin K so‘rilishini kamaytirib, surgilar esa moyda eriydigan vitaminlar so‘rilishini kamaytirib, turli patologik holatlarni keltirib chiqarishi mumkin.

3.1.1. Dori vositalarining bolalarda va qariyalarda so‘rili-shining o‘ziga xosligi

Bolalarda oshqozon shirasi neytral muhitga yaqin (bir oylik bolalarda pH-5,8; 3–7 oylik bolalarda – 5; 8–9 oyliklarda – 4,5; 3 yoshdan kattalarga yaqin – 1,5–2,5; ichakda esa kuchsiz ishqoriy (7,3–7,6) muhitga teng bo‘ladi), bu o‘z navbatida oshqozondan dorining ichakka o‘tishini sekinlashtiradi. Bolalar ichagida mikroflora yaxshi taraqqiy etmagan, glukuronidaza faolligi yuqori, safro suyuqlig‘i ajralishi past, dorining yo‘g‘on ichakdan so‘rilishi sekinlashgan. Yuqorida keltirilgan fiziologik omillarning o‘ziga xosligi, bolalar amaliyotida ishlataladigan maxsus yo‘l bilan tayyorlangan dori shakklarini ishlashni talab qiladi. Qariyalarda ham oshqozon shirasi kislota muhitining kamayganligi qayd etiladi, bu esa o‘z navbatida dorilarning oshqozondan ichakka o‘tishini va so‘rilishini hamda biologik o‘zlashtirilishini kamaytiradi (3.1-jadval).

3.1-jadval

Yuborish yo‘liga qarab dorilarning qondagi yuqori miqdorini kelib chiqish vaqtini

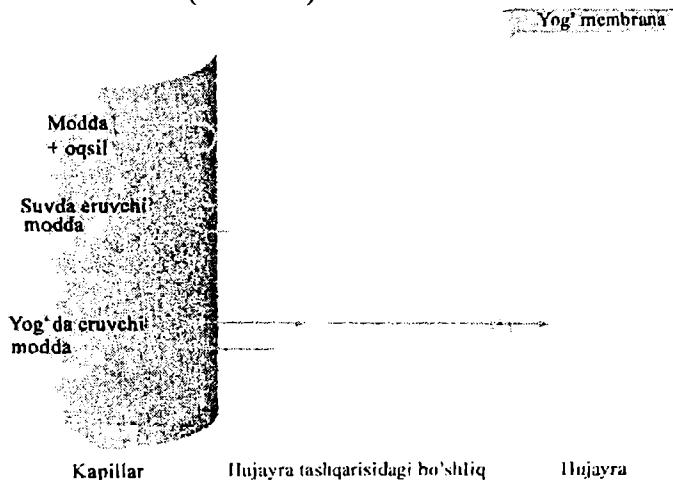
Dorilar	Miqdori, mkg/ml		Vaqtini	
	rekta	og‘iz orqali	rekta	og‘iz orqali
Indometatsin	2,15	2,85	50 daqqa	100 daqqa
Sibazon (seduksen)	0,09	0,19	4 soat	1 soat
Teofillin	0,12	0,6	1 soat	4 soat
Aspirin	25	40	2 soat	1 soat

Shuning uchun bolalarga dorini ichishga berilganda samarasini hamma vaqt ham yaxshi bo'lavermaganligi sababli pediatriya amaliyotida dorilar ko'proq parenteral (mushakka, teri ostiga), gemondinamika, mikrotsirkulatsiya buzilgan hollarda venaga yuboriladi.

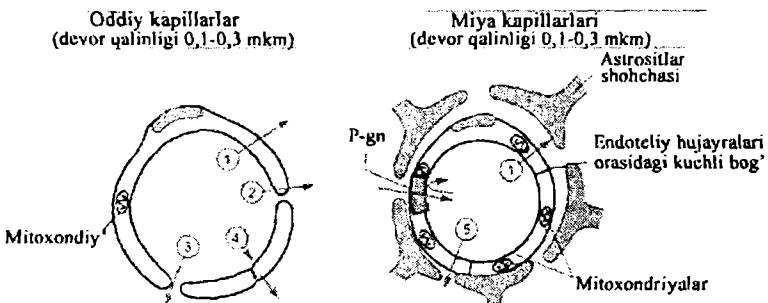
3.2. Dori vositalarining tarqalishi

Organizmga kiritilgan dori moddalarini ko'pincha bir xilda tarqalmaydi, endotelial kapillar to'siqdan o'tganlari hujayralararo suyuqlikda ko'proq to'plansa, hujayra devoridan oson o'tadiganlari esa barcha to'qimalarga yaxshi tarqaladi. Dorilarning organizmda tarqalishi natijasida dori moddalarini ta'sir ko'rsatadigan joyga (biofazaga) yetib borib o'z klinik samarasini ko'rsatadi. Biofazaga yetib borish uchun dori molekulasi eriydigan bo'lishi kerak, yirik molekulalari dori moddalarining so'rilibishi va tarqalishining asosiy sharti ularning moylarda crish qobiliyatiga bog'liq bo'ladi.

Suvda va moylarda crimaydigan dorilar hujayra qobig'i orqali yoki boshqa tashuvchi (transport) mexanizmlari orqali hujayra ichiga tushgandan so'ng biosaza jarayonida ishtirok etadi va samara ko'rsatadi (3.3-rasm).

3.3-rasm. Dorilarni tarqalishiga ta'sir qiladigan omillar.

Kapillarlar devoridan o'tadigan moddalar:

Diffuziya yo'li bilan (yog'da eriydigan birikmalar)	Diffuziya yo'li bilan
Hujayralar ora yorig'idan (kengligi 100 Å)	(Hujayralar ora yoriq)
① Kapillarlar devoridagi oynalar orqali (katta miqdordagi suv o'tisha uchun, misol, buyrak koptokchalrida)	("Oyna" yo'q)
④ Pinositoz yordamida	(Pinositoz hodisasi yo'q yoki kam)
○ Faoli transport yordamida	

3.4-rasm. Ikki tur kapillarlardan moddalarni o'tish prinsiplari (Olendorf va Rapoport keltirilgan)

1. Membrana ko'rinishida faollikga ega
2. Oddiy kapillarga nisbatan 5 marta yuqori. P-gn - P-glikoprotein nasos.

Dorilarning tarqalish hajmi (V_d)— dorining qon plazmasi va boshqa suyuqliklarda taxminan bir xil miqdorda tarqalishi uchun kerak bo'ladigan suyuqliknинг taxminiy hajmiga teng.

$$V_d = \frac{\text{Organizmdagi moddalarning umumiyligini}}{\text{Moddalarning qondagi miqdori}}$$

Tarqalish hajmi qon plazmasidagi dori fraksiyalari haqida ma'lumot beradi.

Ko'pgina moddalananing gematoensefal to'siqdan o'tishi qiyin kechadi. Buning sababi miya kapillarlarining tuzilishini o'ziga xosligiga bog'liq (3.4-rasm). Miya kapillarlarida boshqa kapillarlardagi singari «teshiklar» bo'lmaydi. Bu «teshiklar» orqali ko'pgina moddalar o'tadi. Miya kapillarlarida pinositoz hodisa

yo‘q. Bu kapillardan yog‘lar eruvchi modda miyaga asosan diffuziya, ba’zi moddalar faol transport yordamida kirdi. Moddalarni GEM to’siqlaridan o’tishini R-glikoprotein nasos ham boshqarib turadi. Ushbu mexanizm moddalarni miyadan qonga o’tishida yordam beradi hamda qonda ba’zi-bir moddalarni miyaga kirishiga qarshilik ko’saratadi.

Yo‘ldosh to’sig‘idan yog‘larda eruvchi moddalar (diffuziya yo‘li bilan) o’tadi. Yo‘ldoshda ham R-glikoprotein nasosi bor.

V_d dorilarni optimal miqdorlash hamda yarim chiqib ketish konstantasini va «yarim chiqib ketish vaqtini» aniqlash uchun kerak.

Dorini yarim chiqib ketish vaqt vaqt davomida, yuborilgan miqdorni 50% kamayishi bo‘lib, ($T^{1/2}$) bilan ifodalanadi.

Yarim chiqib ketish vaqt tarqalish hajmi va klirens vazifasi bo‘lib, quyidagi tenglama bilan topiladi.

$$T_{1/2} = \frac{0,693 \cdot V_d}{C_1},$$

$T_{1/2}$ – yarim chiqib ketish davri; V_d – tarqalish hajmi; C_1 – umumiy klirens.

Masalan, yurak yetishmovchiligidagi lidokainning to‘qimalarga kirishi buzilishi sababli uning tarqalish hajmi kamayadi, buyraklarda qon aylanishi buzilishi sababli lidokainning klirensi ham kamayadi. Bu sharoitda uning yarim chiqib ketish vaqtini kam o‘zgaradi. Shu boisdan lidokainni miqdorlash rejasini faqat yarim chiqib ketish ko‘rsatkichi asosida aniqlash, uning qondagi miqdorining ko‘payib ketishiga va zaharlanishga sabab bo‘lishi mumkin. Shuning uchun ham lidokainni yarim chiqib ketish ko‘rsatkichi – klirens hisoblanadi.

Yarim chiqib ketish vaqt, asosan dorilarni yuborish oraliq‘ini, qonda saqlanib turadigan miqdorini hosil qilish vaqtini aniqlashda qo‘l keladi va bu vaqt ko‘proq 5–7 yarim chiqib ketish davriga teng bo‘ladi.

Dorining bir me'yordagi miqdori bu vaqtida so'rilarayotgan va chiqarilayotgan dori miqdori bir-biriga teng bo'ladi. Bu vaqtida organizmda dori bir xil o'rtacha kattalikda bo'ladi.

Dori bir me'yordagi kattalikda bo'lgan vaqt ichida uning klinik samarasini sezilarli darajada namoyon bo'ladi. Dorining yarim chiqib ketish davri qancha qisqa bo'lsa, uning bir me'yordagi miqdori tezroq yuzaga keladi va katta ko'rsatkichlarda o'zgaruvchan bo'ladi. Shu sababli keyingi paytlarda amaliyotda katta ko'rsatkichlarda o'zgarishining oldini olish uchun sekinlik bilan ajraladigan dori shakllari keng ishlatalmoqda.

Amaliyotda dorining «bir me'yordagi miqdorini (C_{ss}) dori bir marta yuborilganda quyidagi tenglama bilan ifodalash mumkin:

$$F \cdot D$$

$$C_{ss} = \frac{K_{el} \cdot V_d \cdot t}{V_d \cdot t}$$

Konstanta climinatsiya (K_{el}) o'rniga, dorining yarim chiqib ketish vaqtini ($T_{1/2}$) olinganda tenglama quyidagi ko'rinishga ega bo'ladi:

$$C_{ss} = \frac{1,44 \cdot F \cdot D \cdot T_{1/2}}{V_d \cdot t};$$

bu yerda F – biologik o'zlashtirilishi, t – vaqt oraligi.

Dorining biologik o'zlashtirilishi (F) – dorining og'iz orqali yuborilgan miqdoriga nisbatan foizlardagi qonga tushgan sof qismi.

Venaga yuborilganda dorining biologik o'zlashtirilishi 100 foiz bo'lsa, boshqa yo'llar bilan yuborilganda turli sabablarga ko'ra bu ko'rsatkich 100 foizdan kam bo'ladi. Shu sababli amaliyotda dorining biologik o'zlashtirilishi quyidagi tenglama bilan aniqlanadi:

$$F = \frac{\text{AUC (mushakka yoki ichishga yuborilganda)}}{\text{AUC (venaga)}} \quad (\text{bir xil miqdorda})$$

$$F = \frac{\text{AUC (mushakka yoki ichishga)}}{\text{AUC (venaga)}} \cdot \frac{\text{D (venaga)}}{\text{D (mushakka yoki ichishga)}} \quad (\text{turli miqdorda yuborilganda})$$

Biologik o'zlashtirilish va biokvivalentlik tushunchalari tafovut qilinadi.

Biokvivalentlik – solishtirma biologik o'zlashtirilish. Masalan, turli dori shakllari (tabletalar, kapsulalar, eritmalar) ko'rinishida chiqarilgan bir xil dori turli biologik o'zlashtirilishga ega, ya'ni biologik ekvivalent emas.

Dorining biologik o'zlashtirilishi va so'riliishi bir xil tushuncha emas. Ichishga tavsiya etilgan dori yaxshi so'rilsa-da, uning biologik o'zlashtirilishi past bo'lishi mumkin.

3.2.1. Bolalarda va qariyalarda dori vositalarining tarqalishining o'ziga xosligi

Bolalarda dorilarning oqsil bilan bog'lanishi kattalardan miqdoriy jihatdan farq qilmasa-da, bu bog'lar kuchsiz bo'ladi va dori oqsildan bir-birini yoki endogen metabolitlar tomonidan tezda siqib chiqarilishi mumkin, ayniqsa chaqaloqlik davrida oqsil bilan bog'lanish kamroq bo'ladi.

Qariyalarda ham dorilarning oqsil bilan bog'lanishida farq bo'ladi, bu qonda oqsil (albuminlar) miqdorining kamayganligi bilan tushuntiriladi va 10–15 foizni tashkil qiladi. Bu o'zgarish dori ajralib chiqayotgan a'zolarda qon aylanishining buzilishi natijasida dorilarning siqib ketishini kamaytiradi. Ayniqsa, dorining siqib ketishi (eliminatsiyasi) a'zoning qon aylanishiga bog'liq bo'lgan hollarda dorilar organizmda to'planib qolib, salbiy ta'sir keltirib chiqarishi mumkin.

3.3. Dorilarning oqsillar bilan bog'lanishi

Qonga va limfa oqimiga tushgan dorining bir qismi qon oqsillari bilan bog'lanadi, bu o'z navbatida dori farmakokinetsikasi va farmakodinamikasiga ta'sir qiladi, chunki dorining oqsillar bilan bog'langan qismi faoliyat ko'rsatmaydi, chunki ular «nishon» hujayra bilan o'zaro ta'sirga kirishmaydi.

Qon oqsillari o'ziga xos tuzilishga ega bo'lib, turli dori moddalari yoki ularning metabolitlari bilan o'zlarining faol markazlari yordamida bog'lanadi. Bog'lanish tezligi va mustahkamligi oqsil-

ning konformatszion ko'rinishi va oqsil markazlarining dori molekulasi bilan o'xshashligi va hosil bo'ladigan bog'larning (kovalent, ion, vodorod, vandervaal) tabiatiga bog'liq.

Dori va oqsillarning o'zaro ta'siri qaytar jarayon bo'lib, massa ta'siri qonuniga bo'y sunadi. Bu jarayon juda tez kechadi, T_{50} 20 m/sck atrofida bo'ladi va dorining qondan chiqib ketishini ta'minlamaydi, chunki oqsil dori kompleksi hujayra qobig'idan o'tmaydi. Dorining kiritilayotgan miqdori uning chiqib ketayotgan miqdoriga teng bo'lganda dorining qon va to'qimadagi miqdori teng bo'ladi. Dori jigar va buyraklar, bosh miya orqali o'tayotganda ma'lum darajada faolsizlanadi va oqsillar bilan bog'lanadi. Bu holatda dissotsiatsiya darajasi hosil bo'lgan oqsil dori kompleksiga hamma vaqt ham teng bo'lmaydi. Shu sababli ba'zi bir dori moddalarining qonda yoki to'qimada ko'proq to'planishi kuzatilishi mumkin.

Masalan, propranolol va gidralazin jigardan birinchi marta o'tayotganda metabolizmga uchraydi. Bu holda oqsil bilan dorining bog'langan qismi qancha ko'p bo'lsa, dori to'qimaga shunchalik kam tushadi va jigarda metabolizmga tez uchraydi.

Dorining organizmda tarqalish hajmi qancha ko'p bo'lsa, uning qondagi miqdori shuncha kam bo'ladi.

Dori moddalarini barcha oqsil fraksiyalari (albuminlar, globulinlar) hamda qon lipoproteinlari, kislotali alfa₁-glikoproteinlar) bilan bog'lanishi mumkin. Masalan, tetratsiklinlar 14 foizgacha albuminlar, 38 foizgacha turli lipoproteinlar, 8 foizgacha boshqa oqsillar bilan bog'lanishi mumkin. Morfin va kodein ko'proq globulinlar; aminazin, imizin-lipoproteinlar; propranolol va verapamil esa kislotali alfa₁-glikoproteinlar bilan bog'lanadi.

Ko'p hollarda oqsil depo vazifasini bajaradi. Dori va oqsil orasidagi bog' qaytar ko'rinishda bo'lganligi sababli, qondan chiqib ketgan har bir dorining faol molekulasi oqsil kompleksining dissotsiatsiyalishi hisobiga to'ldiriladi. Bu hodisa dori molekulasing qon va to'qima oqsiliga yaqinligiga ega bo'lganda kuzatiladi. Dorining to'qima oqsili va yog'larga yaqinligi yuqori bo'lsa, dorining qondagi miqdori kam, to'qimada esa yuqori bo'ladi. Masalan, dori 75 foizga oqsillar bilan bog'langanda, miya va yog'larga so'rilgach uning bu to'qimalarda miqdori ortadi, bu

esa oqsil dori kompleksi dissotsiatsiya hisobiga to'ldiriladi. Shu sababli qonda dori miqdori kamayadi, miya to'qimalarida va yog'larda uning miqdori ortadi.

Ba'zi to'qimalarda, masalan, qalqonsimon bez to'qimasida yod va mis, suyak to'qimasida esa tetratsiklinlar yaxshi to'planadi. Tana kuyganda, o'sma kasalligi, yurak yetishmovchiligi, jigar kasalliklarida, nefrotik sindrom, sepsis, turli jarohatlar, uzoq yetgan bemorlarda va qariyalarda oqsil miqdori kamayib ketadi.

Miokard infarkti, buyrak ko'chirib o'tkazilganda, jarrohlik operatsiyalaridan keyingi davrda, o'sma kasalliklarida, qon kasalligida, yarali kolitda kislotali alfa₁-glikoproteinlar ko'payadi.

Gipotireoz, surunkali o'pka kasalliklari, alkogolizmida lipoproteinlar miqdori ortadi. Biriktiruvchi to'qima kasalliklari, jigarning surunkali kasalliklarida, mieloma kasalligida globulinlar miqdori ortadi.

Klinikada uchraydigan yuqorida sanab o'tilgan holatlar dorining qondagi va to'qimadagi sof holdagi miqdorini ko'paytirishi yoki, aksincha, kamaytirishi mumkin, shu sababli bunday holatlarda bormoga dorini miqdorlashda buni nazarda tutish amaliy ahamiyatga ega.

Ayniqsa, buyrak va jigarning surunkali kasalliklari oqsillarning sifat o'zgarishiga sabab bo'ladi, bu esa dorilarning oqsil bilan bog'lanishini o'zgartiradi (3.2-jadval).

3.2-jadval

Buyrak va jigar kasalliklarida dorilarning oqsil bilan bog'lanish xususiyatining o'zgarishi

Dorilar	Sof holda dori miqdori, %		Kasalliklar
	Sog' odamda	Bemorda	
Diazepam	2	6	Jigar kasalligida
Diazoksid	10	13	Buyrak kasalligida
Digoksin	75	82	Buyrak kasalligida
Kloksatsillin	4	11	Buyrak kasalligida
Sulfametazol	38	62	Buyrak kasalligida
Tiopental	16	28	Buyrak kasalligida
Furosemid	2	6	Buyrak kasalligida

Dori moddalarining oqsil bilan bog'lanishining buzilishi turli yo'nalishda bo'ladi. Masalan, yurak yetishmovchiligidagi xinidinning oqsil bilan bog'lanishi (86 foizdan 82 foizga) kamayadi, surunkali o'pka yetishmovchiligidagi (84 foizdan 93 foizga) ortadi, yoki jarrohlik operatsiyalaridan keyin (78,5 foizdan 87,5 foizga) ortadi. Keyingi ikki klinik vaziyatlarda xinidinning oqsil bilan bog'lanish jarayonining ko'payishini qondagi oqsillarda konformatsion o'zgarishlar sababli, xinidin bilan bog'lanadigan markazlarning ko'payishi bilan tushuntirish mumkin. Buyrak faoliyati susayishi bilan kechadigan klinik hollarda bemorlarda, disenin, butadion, barbituratlar, salitsilatlar va sulsanilamidlarning albuminlar bilan bog'lanish foizi sog'lom odamlarga nisbatan kamayadi.

3.4. Dori vositalarining biotransformatsiyasi

Biotransformatsiya – ekzogen va organizmda hosil bo'ladi-gan endogen moddalar (masalan, faol radikallar, mutant hujayralar, autoantigenlar), ya'ni ksenobiotiklar, yoki organizm uchun yot moddalar deb yuritiladi. Bu moddalar kimyoiy faollikka ega bo'lib, organizmda biotransformatsiya jarayoniga tortiladi (masalan, yuqori molekular moddalar oshqozon-ichak tizimida hazm bo'lsa, qon tanachalari, lizosomalar va retikuloendotelial tizimlarda biotransformatsiyaga uchraydi). Kichik molekulalni yot moddalar qanday tuzilishga ega bo'lishidan qat'i nazar, bularga xos fermentlar yordamida plastik yoki energetik ahamiyati bo'lgan ko'rinishga o'tib ishlataladi yoki organizmdan ajralib chiqadigan ko'rinishni oladi. Ksenobiotiklarni biotransformatsiyaga olib keladigan ferment tizimlari hujayraaro bo'shliqda, hujayra yoki hujayra organellalarida, yoki albuminlar, lipoproteinlar, qon tanachalarida joylashgan bo'ladi. Biotransformatsiya murakkab jarayon bo'lib, qator bosqichlardan tashkil topgan va maxsus fermentlar ishtirokida kechadi (3.2-shakl).

Dori vositalari

Metabolik transformatsiya

Oksidlanish
Qaytarilish
Gidroliz

KONYUGATSIYA

Glukuron kislota
Sulfat kislota
Aminokislotalar glutationlar bilan
Metillanish, asctillanish

Metabolitlar va konyugatlar

Ekskretsiya (chiqarilishi)

3.2-shakl. Dori vositalarining organizmda biotransformatsiyaga uchrash yo'llari.

Evolutsion jihatdan qadimiy hisoblangan biotransformatsiya yo'li – bu konyugatsiya, ya'ni ksenobiotiklar glukuron kislota, sulfatlar, glitsin, fosfat, asetil guruhlari biriktirish jarayoni bo'lib, buning natijasida ksenobiotiklar suvda cruvchi moddaga aylanadi.

Oksidlanish-qaytarilish yo'li evolutsiya nuqtayi nazaridan nisbatan yangi yo'l bo'lib, ikki fazada kechadi.

I va II fazani amalga oshirishda ishtirok etadigan ferment tizimi ko'proq hujayra organellalarida joylashgan bo'ldi.

3.3-jadval

Dori moddalarining biotransformatsiyasi natijasida hosil bo'lgan faol metabolitlar

Dori moddalari	Faol metabolitlar
Allopurinol	Alloksantin
Amiltriptilin	Nortriptilin
Aspirin	Salitsilat kislota
Butadion	Oksimetilbutazon
Diazepam	Dezmetildiazepam
Digitoksin	Digoksin
Kortizon	Gidrokortizon
Metildofa	Metilnoradrenalin
Prednizon	Prednizolon
Novokainamid	Asetilnovokainamid
Propranolol	Gidroksipropronalol
Fenatsetin	Paracetamol
Xlordinazepoksid	Dezmetilxlordinazepoksid

Masalan, asetillanish jarayoni sitosoma va mitoxondriyalarda, oksidlanish jarayoni – mikrosomalarda kechadi.

Biotransformatsiya jarayonida hosil bo'ladigan moddalar zaharsiz yoki kanserogen, mutagenlik xossalariiga ega bo'lishi ham mumkin. Bu tabiatga ega bo'lgan moddalarning hosil bo'lishi tashqi muhitning yomonlashuvni natijasida ekologik muhitning buzilishi bilan yanada ko'payib bormoqda.

Dori moddalari va boshqa tabiatli ksenobiotiklar biotransformatsiyasi natijasida hosil bo'lgan moddalar nativ moddalarga nisbatan zaharliroq bo'lishi ham mumkin. Masalan, amidopirindan dimetilnitrozamin, lidokaindan – ksilid monoctilglitsin (glitsin talvasa chaqirish xususiyatiga ega) hosil bo'lishi mumkin.

3.3-jadvalda ba'zi dori moddalarining biotransformatsiyasi natijasida hosil bo'lgan faol metabolitiklar qatori keltirilgan.

Ksenobiotiklar o'zgarishining birinchi fazasi nosintetik, II fazasi esa sintetik jarayon hisoblanadi.

Nosintetik jarayonlar ikki guruhga: endoplazmatik reticulumda, ya'ni mikrosomal fermentlar ta'sirida kechadigan; ikkinchi guruh nosintetik jarayonlar mikrosomal fermentlari ishtirokisiz kechadigan jarayondir. Bu ikkala jarayon natijasida ksenobiotik molekulasi maxsus o'zgarishlarga uchraydi. buning natijasida faol guruhlar hosil bo'ladi, natijada moddaning suvda cruvchanligi oshadi.

Nosintetik reaksiyalarga oksidlanish - qaytarilish va gidroliz jarayonlari kiradi.

Organizmda oksidlanish reaksiyasi asosiy energiya manbayi bo'lib, bu energiya organizmda organik molekulalarning parchalanishidan hosil bo'ladi.

Qaytarilish, ayniqsa gidrolizlanish jarayonlari ham ksenobiotiklarning metabolizmida katta ahamiyat kasb etadi. Gidrolizlanish jarayoni ichak tizilmasi, jigar, buyraklarda va qon plazmasida turli fermentlar ishtirokida boradi. Buni dori ishlab chiqarishda e'tiborga olinadi. Masalan, ichishga beriladigan levomisetin faollikkha ega emas, ichakdagi lipaza yordamida faol mikrobgaga qarshi ta'sirga ega bo'lgan moddaga aylanadi.

Ikkinci tipdag'i (sintetik) jarayonlar asosida dori moddalarining endogen moddalar (glukuron kislota, sulfat, glitsin, glutation, metil guruhlari va suv), bilan birikishi (konyugatsiyalanishi) yotadi. Asetillanish va metillanish jarayonlari gidroksil, karboksil, amin, epoksid va boshqa faol guruhlar ishtirokida ketadi, natijada dori molekulasi suvda eruvchan ko'rinishga o'tadi va organizmdan chiqib ketadi.

Darhaqiqat biotransformatsiyaning II fazasi natijasida nofaol moddalar hosil bo'ladi, shuning uchun ham sintetik jarayon ksenobiotiklarni zaharsizlantirish jarayoni hisoblanadi.

Quyida dori moddalarining sintetik reaksiyalari turlari keltirilgan:

1. Glukuron kislota qoldig'i bilan konyugatsiyaga uchraydi: aspirin, morfin, parasetamol, nalorsin va sulfanilamidlar.

2. Parasetamol, morfin, izadrin, salitsilamidlar esa sulfatlar bilan konyugatsiyalanadi.

3. Aminokislotalar, salitsilat va nikotin kislotalari glitsin bilan, izonikotin kislota glutation bilan, parasetamol glutamin bilan konyugatsiyalanadi.

Novokainamid, sulfanilamidlar, asetillanish yo'li bilan, noradrenelin, gistamin, nikotin kislotosi, tiouratsil esa metillananish yo'li bilan zararsizlantiradi.

Dorilar metabolizmi ko'proq jigarda, kamroq buyrakda, mushaklarda, ichak devorida, teri va o'pkada kechadi. Qisman dorilar qonda ham metabolizmga uchraydi, $1,73 \text{ m}^2$ sathga ega bo'lgan terida (og'irligi esa 4 kg yaqin) yuqorida sanab o'tilgan metabolizm jarayonlari, ayniqsa dorilar teriga surtilgan vaqtida kuzatilishi mumkin.

Ichakda ham yuqorida aytib o'tilgan nosintetik va sintetik metabolizm jarayonlari ichak fermentlari va mikroflora ishtirokida kechadi.

Ichak fermentlari gidroliz va konyugatsiya jarayonlarini kuchaytirishi mumkin. Masalan, izadrin ichilganda ichakda sulfat bilan konyugatsiyaga uchraydi va faolsizlantiriladi, shu sababli uni til ostiga beriladi. Gidralizin – sintetik yo'l bilan ichakda biotransformatsiyaga uchraydi. Ba'zi bir dorilar ichak shirasidagi nospetsifik fermentlar, masalan, penitsillin, aminazin, metotreksat, levodopa, dopaminkarning ichakdagagi biotransformatsiyasiga ega ichak tayoqchasi ajratadigan fermentlar yordamida kechadi.

Dorilarni ko'proq 50–55% jigarda metabolizmga uchraydigan (alprenolol, labetalol, etmozin, verapamil, morfin, fenatsetin, kortizon, aminazin, izadrin, metaprolol, salitsilamid, impramin, organik nitratlar, lidokain, rezerpin, oksprenolol, metiltestosteron, aldosteron, pentazotsin, propranolol, gidralizin, nortriptilin, aspirin) va o'zgarmagan ko'rinishda siyidik va axlat bilan chiqib ketadigan guruhlarga bo'lish mumkin.

Jigarda metabolizmga uchraydigan dorilarni ikki guruhga: jigar klirensi yuqori va past bo'lgan dorilarga bo'lish mumkin.

Birinchi guruhdagi dorilar uchun yuqori darajada qonda so'rilish (ekstraksiya) qobiliyati yuqori bo'lgan dorilar bo'lib,

ularning bu xususiyati ularning biotransformatsiyasida ishtirok etuvchi ferment tizimlarining kuchli faollikka ega cketligi bilan tushuntiriladi. Bu dorilarning jigar klirensi jigarning qon bilan ta'minlanishiga (ya'ni jigardan oqib o'tayotgan qon miqdoriga) bog'liq.

Ikkinchchi guruhdagi dorilar biotransformatsiyasida ishtirok etuvchi ferment tizimlari hajmi katta emas, shu sababli ularning jigar klirensi jigardan oqib o'tayotgan qon miqdoriga emas, balki fermentlar faoliyatiga va qon plazmasi oqsillari bilan bog'lanish darajasiga bog'liq. Bir xil ferment hajmiga ega, biroq qon oqsillari bilan kuchli bog'langan difenin, xinidan, tolbutamid, qon oqsillari bilan kam bog'langan teofillin, parasetamolga nisbatan kam klirensga ega bo'ladi.

3.4-jadval

Jigar metabolizmi yordamida organizmdan chiqib ketadigan dorilar

Dorilar tavsifi	Dorilar nomi	Jigar ekstraksiyasi indeksi	Oqsillar bilan bog'lanish darjasи, %
Jigar klirensi yuqori bo'lgan dorilar	Verapamil	0,8	95
	Labetalol	0,7	50
	Lidokain	0,7	48-50
	Morsin	0,5-0,75	35
	Pentozatsin	0,8	95
	Propranolol	0,64	93
	Etmozin	0,7	98
Jigar klirensi past, qon plazmasi oqsillari bilan bog'lanish darjasи yuqori bo'lgan dorilar	Aminazin	0,22	98
	Diazepin	0,03	98
	Digitoksin	0,005	97
	Difenin	0,3	90
	Tolbutamid	0,02	98
	Xinidin	0,27	82
	Levomisectin	0,28	60-80
Jigar klirensi past va qon plazmasi oqsillari bilan kam bog'-lanadigan dorilar	Parasetamol	0,43	5
	Teofillin	0,09	59
	Tiopental	0,28	72-88

Dorilarning jigar klirensiga qarab farqlash, og'iz orqali berilayotgan dorining biologik o'zlashtirilishini bilishda katta ahamiyatga ega. Dorilar ichilganda ingichka ichakdan so'rilib darvoza vena tizimiga tushadi, jigar orqali o'tib, so'ngra katta qon aylanish tizimiga tushadi. Jigar klirensi yuqori bo'lgan kuchli ekstraksiyaga uchraydigan dorilar jigardon birlamchi o'tish vaqtida ko'proq metabolizmga (ichilgan dori miqdorining 70–80 foizi) uchraydi, bu hodisani «presistem eliminatsiya» yoki «birlamchi o'tish davridagi metabolizmga uchrash hodisasi» deb yuritiladi.

Bu hodisa natijasida ichilgan dorilarning biologik o'zlashtirishi kamayadi.

Dorilarning yuborilayotgan miqdori ortishi bilan ferment tizimi hajmi kamayadi (fermentlarni dorilar bilan to'yinishi hisobiga). Buning natijasida dorining biologik o'zlashtirilishi ortishi mumkin. Ikkinci guruhdagi dorilar uchun «presistem metabolizm» xarakterli emas, ya'ni ular jigar orqali «birlamchi» o'tayotganda biotransformatsiyaga uchramaydi. Jigarda biotransformatsiyaga uchrash yo'li bilan chiqariladigan dorilar (3.4-jadvalda) keltirilgan.

«Presistem» metabolizmga uchrashi natijasida dorilar biologik o'zlashtirilishining kamayishi ichishga tavsiya etiladigan dorilar miqdorini venaga yuborgandagiga nisbatan ko'paytirishni taqozo qiladi (masalan, verapamil, propranolol). Dori presistem metabolizmga uchrab faol metabolitlar hosil qilsa dori miqdorini ko'paytirish shart emas. Dorilarning presistem eliminatsiya hodisasi, nofaol doridan faol metabolitlar olish maqsadida maxsus ishlatalishi mumkin (ishlatilayotgan nativ) dorilar kimyoiy jihatdan beqaror va oshqozon-ichak tizimidan yomon so'rilmagan holatlarda). Masalan, oshqozon-ichak tizimidan so'rilmaydigan antibiotiklarni ishlatalishda «propreparatlar» nomli dori shakllaridan foydalilanildi.

Dorilar biotransformatsiyasiga bemorning yoshi, jinsi, ovqatlanish xarakteri, tashqi muhit omillari ta'sir qiladi. Asosiy biotransformatsiya kcchadigan a'zo jigar faoliyatining buzilishi natijasida dorilar farmakokinetikasi o'zgaradi.

Ko‘p dorilar jigarda kechayotgan biotransformatsiya jarayonini kamaytirishi (ingibitsiya) yoki kuchaytirishi (induksiya) mumkin. Ba’zi dorilar (butadion, meprobamat, tolbutamid, fenobarbital, geksobarbital va boshqa barbituratlar) autoinduktordorilar, ya’ni o‘z metabolizmini kuchaytirishi yoki, aksincha, kamaytirishi (verapamil, propranalol) mumkin.

Nikotin (chekish) oksidaza fermentlari sitoxrom – 450 tizimi faoliyatini kuchaytirganligi sababli fenatsetin, teofillin kabi dorilar biotransformatsiyasini kuchaytiradi.

Jigarda kechayotgan dorilar biotransformatsiyasini susayti-ruvchi sabablardan qat’i nazar, dorilarning yarim chiqib ketish vaqtini uzayishi bilan xarakterlanadi (ayniqsa, dori uzoq ishlatalganda). Teofillin, oksazepam, verapamil, etmozin, levomiselin jigarda biotransformatsiyaga uchraydigan dorilarning farmakokinetikasiga ta’siri aniqlangan. Jigar sirrozi, gepatitlarda jigar hujayralari (gepatotsitlar) va qon aylanishining ham buzilganligi sabali jigar klirensi yuqori bo‘lgan dorilarning farmakokinetikasi va biologik o‘zlashtirilishi ham o‘zgaradi. Jigar sirrozida bu dorilarning biologik o‘zlashtirishi ortadi. buning sababi, birinchidan, ular metabolizmining kamayishi bo‘lsa, ikkinchidan – portakaval anastomoz orqali bu dorilarning ko‘p qismi jigarga tushmay to‘g‘ridan to‘g‘ri katta qon aylanish tizimiga tushishi mumkin. Jigar klirensi yuqori bo‘lgan dorilar venaga yuborilganda ham ularning metabolizmi kamayadi, biroq bu kamayishning kattaligi o‘zgaruvchan, chunki bu dorilarni metabolizmi jigarda qon aylanishining axvoliga bog‘liq bo‘ladi.

Jigar klirensi kam bo‘lgan teosfillin va diazepam ham jigar sirrozida o‘z metabolizmini o‘zgartiradi (gepatotsitlar faoliyatining buzilishi sababli). Ogor jigar sirrozida qonda albuminlar miqdorining kamayishi sababli kislotali xarakterga ega bo‘lgan dorilar (albuminlar bilan bog‘lanadigan) fenition va tolbutamid metabolizmi o‘zgaradi, ya’ni qonda ularning bog‘lanmagan miqdori ortishi mumkin.

Jigar klirensi yuqori bo‘lgan dorilarning jigar kasalliklarida farmakokinetik ko‘rsatkichlarining o‘zgarishlari (3.5-jadvalda) keltirilgan.

Jigar kasalliklarida jigar ekstraksiyasi yuqori bo‘lgan dorilarni farmakokinetik ko‘rsatkichlarini o‘zgarishi

Dori moddalari	Jigar eks-traksiyasi ko‘rsat-kichi	Yuborish yo‘li	Plazma klirensi o‘zgarishi, %	Biologik o‘zlash-tirilishining o‘zgarishi, %
Labetolol	0,7	ichishga venaga	62 26	91 —
Lidokain	0,7	venaga	35–40	—
Pentazotsin	0,8	ichishga	46	278
Propranolol	0,6	ichishga	33	42

Jigar kasalliklarida dorilar klirensi kamayadi, yarim chiqarilish davri esa ortadi, bunga jigarda qon aylanishi va dorilar ekstraksiyasingizning buzilishi sabab bo‘ladi. Dorilarning jigar ekstraksiyasingizning buzilishi: a) jigar hujayralari faolligini kamayishi; b) jigar to‘qimalari tomonidan dorining tutib qolinishi, bog‘lanishi va buzilishi; d) dori moddalarining qon plazmasi oqsillari bilan bog‘lanishining kamayishi bilan bog‘liq bo‘ladi.

Jigar faoliyati buzilganda dorilarning markaziy asab tizimiga zaharlovchi ta’siri ortadi. Jigar-buyrak sindromi dorilar metabolizmiga va ularning chiqarilishiga ham yomon ta’sir qiladi. Shu sababli jigar kasalliklarida barbituratlar, narkotik analgetiklar, MАО ingibitorlari, fenatiazinlar, androgen steroidlar umuman tavsiya etilmaydi yoki chtiyotlik bilan tavsiya etiladi.

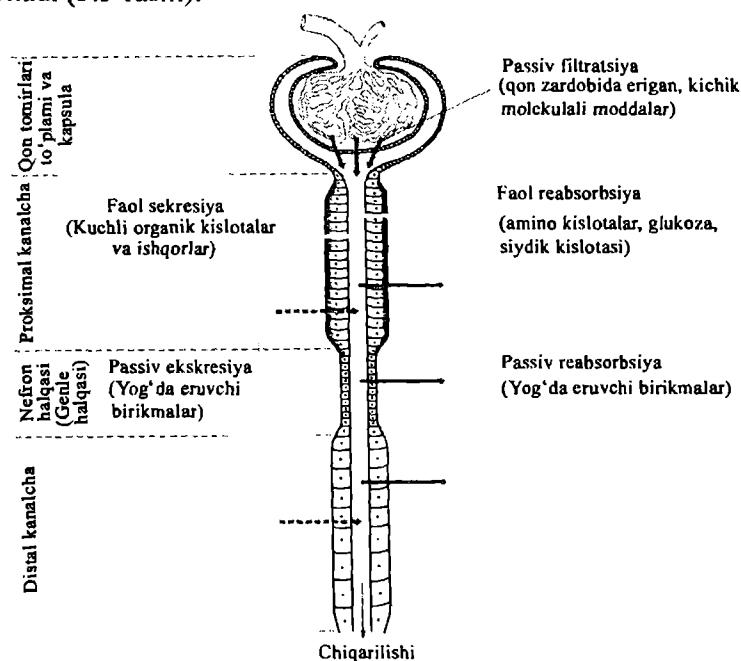
3.5. Dori vositalarining chiqarilishi

Dorilar eliminatsiyasi (chiqib ketishi) ko‘rsatkichi umumiyl (plazma) klirens hisoblanadi. Umumiy klirens^(CI) vaqt birligi ichida dori, dori metabolitlaridan butunlay tozalanadigan qon plazmasini shartli hajmiga teng u (ml/daq)da ifodalanadi.

Dori vositalari ularning metabolitlari va konyugatlari asosan siydk va safro bilan chiqariladi.

Buyrak ekskretsiyasi dori va dori metabolitlari buyrak koptokchalar filtratsiyasi (passiv jarayon) va kanalchalar sekretsiyasi

(faol jarayon bo'lib, fermentlar ishtirokida kechadi) yordamida dori metabolitlari qondan chiqariladi va kanalchalar reabsorbsiyasi natijasida dorilar yoki dori metabolitlarining bir qismi qonga qayta so'rildi (3.5-rasm).

Eslatma: Nefron

- } Faol transport
- Passiv diffuziya transport

3.5-rasm. Dori vositalarining buyraklar orqali chiqarilishiga ta'sir qiluvchi jarayonlar.

Koptokchalar filtratsiyasi jarayoni davomida qon plazmasidan erkin (sof) ko'rinishdagi 5000 molekula og'irligiga ega bo'lgan moddalar birlamchi siyidikka o'tadi. Bu jarayon energiya sarfi bilan kechadi.

Filtratsiya jarayoni quyidagilarga bog'liq:

1. Hujayra metabolizmiga va energiya balansi holatiga.
2. Dori moddalarining energiya muvozanati ta'siriga.
3. Tashuvchi transport tizimni chiqib ketuvchi dori bilan to'yin shiga va boshqa narsalar bilan qarama-qarshi o'zaro ta'siriga bog'liq.

Yaxshi ionlanadigan kuchsiz kislotalar va ishqorlar yaxshi sekretsiyaga uchraydi (3.6-jadval).

Qayta so'rilib distal kanalchalarda kechadi, oddiy diffuziya miqdor (konsentratsiya) gradiyenti asosida kechadi. Ionlanmagan va yog'da eruvchi moddalar qayta yaxshi so'rilib.

Aminokislotalar, glukoza, askorbin kislotasi, siydik kislotasi va boshqa suvda eruvchan moddalarni birlamchi siydikdan qonga tashlaydigan maxsus tizim ham ishlaydi. Bu moddalar siydik bilan chiqarib yuboriladi.

3.6-jadval

Kanalchalarda faol transport tizimlar yordamida chiqariladigan moddalar

Kuchsiz kislotalar	Kuchsiz ishqorlar
Diakarb, uregit, furosemid, veroshpiron, gipotiazid, asetilsalitsilat kislota, butadion, indometatsin, probenetsid, sulfimpirazon, klofibrat, metotreksat, penitsillinlar, sulfanilamidlar, fenobarbital, xlorpramazin, nalidikson kislota, aminazin.	Trisiklik antidepressantlar (amitriptilin, imizin), fenamin, gistamin, morfin, xinin, xinidin.

Dori va dori metabolitlarining siydik bilan chiqib ketish tezligi filtratsiya, sekretsiya va reabsorbsiya jarayonlarining tezligi bilan ifodalanadi. Son jihatdan chiqib ketish tezligi **buyrak klirensi** bilan ifodalanadi. bu kattalik esa o'z navbatda vaqt ichida dori moddasidan (metabolitdan) butunlay tozalangan (*l* yoki *ml* lardagi) qon plazmasi (zardobi) miqdoriga teng.

Ionlangan va suvda eruvchan moddalarning moyda eruvchan moddalarga nisbatan buyrak klirensi yuqori, shu sababli birinchi guruhga kiruvchi dorilar buyraklar orqali tez chiqib ketadi, lipofil moddalar esa nefronlarda qayta so'riganligi sababli uzoq va sekinlik bilan chiqib ketadi.

Kuchsiz kislota va ishqoriy muhitga ega bo'lgan dori moddalarining ionlanish darajasi siydikning kislotali muhitiga bog'liqligi bilan ifodalanadi va ularning buyrak klirensi siydik pHiga bog'liq bo'ladi. Kuchsiz ishqor muhitiga ega bo'lgan dori moddalar (ionlanish konstantasi $pK_a=7,5-10$) siydikning kislotali muhitida yaxshi ionlanadi qayta kam so'rildi va tez chiqariladi. Kuchsiz kislotalar ($pK_a=3-7,5$) siydikning neytral yoki kislotali muhitida yaxshi ionlanadi va bu muhitda ularning chiqib ketishi tezlashadi. Siydik muhitining u yoki bu tomona o'zgarishi dorilarning chiqishini tezlashtirishi yoki sekinlashtirishi mumkin (3.7-jadval).

3.7-jadval

Dorilarning chiqib ketishining siydik pH ga bog'liqligi

Ishqoriy muhitda tez chiqib ketadigan dorilar	Kislotali muhitda tez chiqib ketadigan dorilar
Aminokislotalar, probenitsid, Asetazolamin, streptomitsin. Barbituratlar, saltsilatlar, Sulfanilamidlar, nitrofurantoin, Nalidikson kislota, bu'tadion.	Imipramin, xloroxin, kodein, xinin, xinidin, miksclitin, morfin, fenamin, novokain, novokainamid.

3.8-jadval

Buyrak yetishmovchiligidagi ba'zi dori vositalarining farmakologik faol metabolitlari to'planishi va salbiy ta'siri

Dori moddalar	Faol metabolitlar	Salbiy ta'sir belgilari
Allopurinol	Oksipurinol	Toshmalar, ksantin – oksidazalar faolligining susayishi
Klofibrat	Xlorfenoksiizomoy kislota	Miopatiya
Metildofa	O-sulfametildofamin	Gipotensiya
Natriy nitroprussid	Tiosianat	To'qima gipoksiyasi va metabolitik asidoz
Novokainamid	N-asetilnovokainamid	To'qima gipoksiyasi va metabolitik asidoz, yurak ritmining buzilishi

Sulfanilamidlar	Atsetillangan metabolitlar	Mikrobg'a qarshi faolligi susayishi, zaharlanish belgilaringin oshishi
-----------------	----------------------------	--

Ba'zi bir dorilar qon va siyidik muhitini (pH) o'zgartirishi mumkin. Masalan, ammoniy xlorid, askorbin kislotasi, asetilsalitsil kislotasi va boshqa salitsilatlar siyidik muhitini kislotali tomonga, diakarb, antatsid moddalar, tiazid siyidik haydovchilar aksincha, siyidki ishqorlaydi. Bu dorilarning o'zaro ta'sir qilishini dorilarni qo'shib ishlatilganda hisobga olish kerak.

Kuchli kislotalar ($pK_a \geq 2$) va kuchli ishqorlar ($pK_a \leq 12$) birlamchi siyidka yaxshi ionlanadi va ularning klirensi siyidik pHiga bog'liq bo'lmaydi.

Bemorning yoshi dorilarning buyrak ekskretsiyasiga ta'sir qiladi. Masalan, buyrak kanalchalari orqali ajraladigan dorilarning chiqib ketishi **qariyalarda** sezilarli kam bo'ladi (novokainamid, klosibrat, penitsillinlar, metildofa). Yuqori molekulalı yurak glikozidlari – koptokchalar filtratsiyasi orqali ajralish tezligi kamayadi.

Bolalarda, ayniqsa chaqaloqlik davrida dorilarning buyraklar orqali chiqarilishi kattalarga nisbatan sekin boradi, shu sababli bolalarga dori tanlashda buni e'tiborga olish kerak bo'ladi.

Buyrak yetishmovchiligi bor bemorlarda quyidagi hodisalar sodir bo'ladi:

1. Buyrak koptokchalari filtratsiyasi, kanalchalar reabsorbsiyasining kamayishi sababli dorilar organizmda to'planib qolib, qonda ularning miqdorini ko'paytiradi.

2. Buyrak yetishmovchiligi bor bemorlarda asosiy tizimlar faoliyatining buzilishi sababli dorilar yoki ular metabolitlarining zaharliligi ortadi.

3. Buyrak yetishmovchiligidagi dorilar metabolizmining buzilishi ularning chiqib ketishi susayishiga olib keladi.

4. Dorilarning oqsil bilan bog'lanishining kamayganligi sababli qonda dorining sof holdagi miqdori ko'payadi va shu

sababli, bu bemorlarga dorining bir martalik miqdori kamaytiriladi yoki kiritish oralig'i uzaytiriladi.

Yuqoridagi sabablarning yig'indisi natijasida buyrak yetishmovchiligi bor bemorlarda dorilarning salbiy (zaharlovchi) ta'siri ortadi.

Amaliyotda buyrak yetishmovchiligi bor bemorlarga dorilarni kiritish va miqdorlash tartibini korreksiya qilish maqsadida nomogrammalardan foydalilanildi. Nomogrammalarda qon zardobidagi kreatinin miqdoridan kelib chiqib, bemor tana og'irligi va bo'yli o'chamiga qarab kreatinin klirensi aniqlanadi. Bemorning kreatinin klirensi darajasiga qarab, bemorga berilayotgan dori klirensini aniqlasa bo'ladi. Buyrak yetishmovchiligini c'tiborga olmaslik dorilar yoki metabolitlari to'planishi natijasida ularning salbiy ta'sirining kuchayishiga olib kelishi mumkin.

Buyrak yetishmovchiligi bilan kechayotgan kasallikda gemodializ yoki peritoneal dializ o'tkazilayotgan bemorlarda dorilarni miqdorlash tartibi qiyin masala hisoblanadi. Dializ natijasida kiritilayotgan dorilarni bir qismi chiqib ketadi, bu esa ularning farmakokinetik ko'rsatkichlarini o'zgarishiga olib keladi. Masalan, buyrak yetishmovchiligining og'ir ko'rinishida salitsilat kislotasini yarim chiqib ketish vaqtini 2–3 soatdan, dializ natijasida 4 soatgacha ortsa; fenobarbitalniki – 115 soatdan – 8 soatgacha kamayadi.

Dorilarning fizik-kimyoviy xossalari va farmakokinetik ko'rsatkichlarini bilib, ularni dializ davrida chiqib ketish tezligi haqida mulohaza yuritish mumkin. Kichik molekula og'irligiga (molekula og'irligi 500 ga qadar) ega bo'lgan dorilar dializ membranasidan yaxshi o'tsa, yuqori molekulalari dorilar (geparin 6000—20000 yaqin), vankomitsin (3300 molekular og'irlilikka ega) kam o'tadi.

Suvda eruvchan dorilar yaxshi, yog'da eruvchan va tarqalish hajmi kaitta bo'lgan moddalar (masalan, digoksin – 600 μ) yomon dializlanadi, chunki dorining ko'p qismi to'qimalarda tarqalgan bo'ladi. Oqsil bilan bog'langan moddalar yomon dializlanadi.

Buyrak yetishmovchiligi natijasida oqsil sintezi va sifatini buzilishi va turli endogen metabolitlar bilan oqsilning birikishi

hisobiga dori moddalarining oqsil bilan bog'lanishi kamayishi mumkin, bu dorilar jigar klirensining ko'payishiga olib kelishi mumkin, chunki gemodializ jigar qon aylanishini yaxshilaydi.

Aminoglikozidlar, penitsillinlar, teofillin, izoniazid va ko'pgina boshqa dorilarning gemodializ jarayonida organizmdan chiqib ketishi yaxshilanadi.

Dorilarni chiqarilishi jarayonini miqdoriy aniqlashda: eliminatsiya tezligi konstantasi (K_{elim}), «yarim chiqib ketish vaqt» ($t_{1/2}$) va umumiy klirens (total, Cl_T).

K_{elim} – dori moddalarining organizmdan chiqib ketishi formula yordamida topiladi:

$$K_{elim} = 0,693$$

$$t_{1/2}$$

Moddalarning organizmdan chiqib ketish tezligi haqida yana «yarim chiqib ketish» (yarim eliminatsiyasi) – $t_{1/2}$ yuborilgan moddaning qon plazmasida 50% kamayishi vaqt:

$$t^{1/2} = \frac{0,693}{K_{elim}} = \frac{0,693 \cdot V_d}{Cl_T}$$

bu ko'rsatkich dorining samarali (statsionar) konsentratsiyasini keltirib chiqaradigan miqdori va kiritish oralig'ini topishda ishlataladi. Dori miqdorlashda yuborilgan dori miqdorini 90% «4 – yarim chiqib ketish» vaqt ichida kuzatilishini ko'zda tutish lozim. Biroq, $t_{1/2}$ faqat chiqarilgan miqdorga bog'liq bo'lmay. balkim dori biotransformatsiyasi va to'planishiga ham bog'liq bo'lgan kattalikdir.

Moddalarning chiqib ketish miqdorini miqdoriy aniqlash uchun klirens – (Cl ; tozalanish) ko'rsatkichi ham ishlataladi. **Bu ko'rsatkich** – vaqt birligi ichida (tana og'irligi yoki uning sathi hisobida: ml/daq, ml/kg/daq, l/m²/s) ko'zda tutgan holda yuborilgan dori moddadan tozalangan plazma hajmiga teng.

Umumiy (total, Cl_T), hamda buyrak (Cl_R) va jigar (Cl_P) klirensi farqlanadi.

Cl_T moddaning chiqarilishi tezligi

Qon plazmasidagi miqdor

Umumiy klirens, tarqalish hajmi (V_d), «yarim chiqib ketish» vaqtisi ($t_{1/2}$) va chiqib ketish konstantasi tezligi (K_{elim}) ko'rsatkichlariga bog'liq va quyidagi formula bilan topiladi:

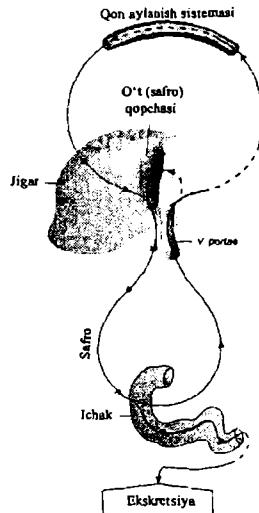
$$Cl_T = V_d \cdot K_{elim} = \underline{V_d \cdot 0,693}$$

$$t_{1/2}$$

Buyrak klirensi filtratsiya, sekretsiya va reabsorbsiya jarayonlariga bog'liq. Buyrak klirensi haqida siyidik va qon plazmasidagi dori modda ko'rsatkichlarini solishtirish yo'li bilan (siyidik ajralish tezligini hisobga olgan holda) ifodalash mumkin.

Jigar klirensi dorini gepatotsitlar bilan ushlab biotransformatsiyaga uchrashi hamda safro bilan ajralib chiqishi bilan bog'liq kattalikdir.

Dorilarning safro suyuqlig'i bilan ajralib chiqishi. Molckula og'irligi 300 dan kam bo'limgan yog'da cruvchi ko'pgina dorilar gepatotsitlar qobig'i orqali oddiy diffuziya yo'li bilan organizmdan chiqarilishi mumkin. Dorilarning safrodagi miqdori qon plazmasidagi miqdoriga teng bo'ladi. Dorilarning faol transport yo'li bilan jigar orqali chiqishida glutation - S transferaza katta ahamiyat kasb etadi. Dorilarning suvda cruvchi metabolitlari (konyugatlari) qon plazmasidan safroga yaxshi o'tadi. (3.6-rasm).

3.6-rasm. Moddalarning ichak va jigar sirkulatsiyasi.

Dorilar molckular og'irligining ortishi va ularning oqsillar bilan bog'lanishi ularning safro suyuqlig'i bilan chiqib ketishiga monelik qiladigan omillar hisoblanmaydi, chunki ko'p dorilar uchun bu yo'l asosiy chiqib ketish yo'li hisoblanmaydi. Shu bilan bir vaqtida dorilarning (ampitsillin, rifampitsin) safro bilan ko'proq chiqib ketishi bu dorilarning safro suyuqlig'ida miqdorining yuqori bo'lishi, bu dorilardan o'i yo'llari kasalliklarida samarali ishlatishga imkon beradi.

Dorilarning fizik-kimyoviy xossalari, o'pka ventilatsiyasi va qon aylanishi, dorilarning qonda va to'qimalarda cruvchanligi kabi omillar quyidagi (gazsimon og'riq qoldiruvchilar, ammoniy xlorid, yodidlar, kansfora, kumarinlar, esfir moylari, etanol) kabi dorilarning nafas yo'llari orqali chiqib ketishini taminlaydi. Etanolning 90 foizi jigarda oksidlanadi, qisman o'pka orqali chiqariladi. Chiqarilayotgan havo tarkibidagi etanolning miqdori uning qon plazmasidagi miqdori bilan yaxshi korrelatsiyada bo'ladi, bu amaliy ahamiyatga ega.

Dorilarning ona suti bilan ajralib chiqishi. Dorilarning ko'krak suti orqali chiqib ketishi amaliy ahamiyat kasb etmasa-da, biroq ko'proq sut bilan emizish davrida buni hisobga olish kerak bo'ladi, chunki sut tarkibidagi dori miqdori ona qoni plazmasidagi miqdoriga teng yoki yuqori bo'lishi mumkin. Dorilarning chaqaloq organizmiga o'tadigan qismi dorining fizik-kimyoviy xossalariiga, uning oqsil bilan bog'lanishi, kiritish rejasiga (miqdori, kiritish oralig'iga va kiritish yo'liga) bog'liq bo'ladi. Oqsil bilan yaxshi bog'lanadigan dorilar ona qon plazmasida, moyda cruvchilari esa ona suti tarkibida (masalan, barbituratlar) yaxshi to'planadi. Ona sutida teofillin ona qon plazmasidagi miqdorning 70 foiziga yaqin, levomisetin – 50 foiz, penitsillin va sefalosporinlar esa 20 foizni tashkil qiladi. Eritromitsin, tetratsiklinlar, sulfanilamidlar, litiy, meprobamat, aspirin, terbutalin ona sutida yaxshi to'planadi.

Ona sutidagi dorilarning oz miqdori ham chaqaloqda turli allergik belgilarni chaqirishini esda tutish kerak.

Ona suti bilan chaqaloqqa o'tgan ko'pgina dorilar bola uchun xavf tug'dirmasa-da, quyidagi dori (litiy, o'smaga qarshi dorilar,

izoniazid, levomisetin, sitostatiklar, radioaktiv tashxis moddaları) ishlatilganda bolani emizishni vaqtinchalik to'xtatish tavsiya etiladi.

Dorilarning so'lak bilan ajralishi. Dorilar yoki dori metabolitlari so'lak orqali passiv diffuziya yo'li bilan ajralib chiqadi. Ularning chiqib ketish tezligi dorining plazma oqsili bilan bog'lanishi hamda so'lak pHiga, dorini moylarda eruvchanligi va pKa ga bog'liq. Dorilarning so'lak bilan ajralish qobiliyatı juda o'zgaruvchan bo'lganligi sababli bu yo'l amaliy ahamiyat kasb etmaydi. Biroq pKa ~7ga yaqin bo'lgan (antipirin) yetarli miqdorda so'lak bilan ajralganligi uchun uni jigar oksidazalari faolligini aniqlash maqsadida ishlatiladi.

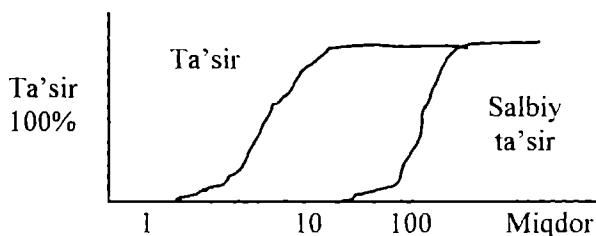
Ter orqali, ko'z yoshi bilan, vaginal suyuqlik bilan dori vositalarining chiqib ketish amaliy ahamiyatga ega emas.

4.-bob. Farmakodinamika va farmakokinetikaning o'zaro bog'liqligi

Dorilarning samaradorligi ularning qondagi sof miqdoriga bog'liq, dori miqdori ortishi bilan (ma'lum darajaga qadar) uning ta'siri ortib boradi. Lekin, bu qonuniyat hamma vaqt ham kuzatilavermaydi, chunki dorining faqat ma'lum qismigina unga sezuvchan «nishon» qurilmalar bilan bog'lanadi. Bundan ko'rinadiki, dorilarning farmakodinamikasi ularning farmakokinetikasi bilan uzviy bog'liqdir. Shu sababli samarali, xavfsiz, individual farmakoterapiyani o'tkazish uchun vrach, dorilar farmakodinamikasi va farmakokinetikasini bilishi kerak.

Dori moddalari organizmga kiritilganda quyidagi bosqichlardan o'tadi: dorining kiritilgan joyi → qondagi dori miqdori → to'qima va a'zolardagi dori miqdori → birlamchi farmakologik javob.

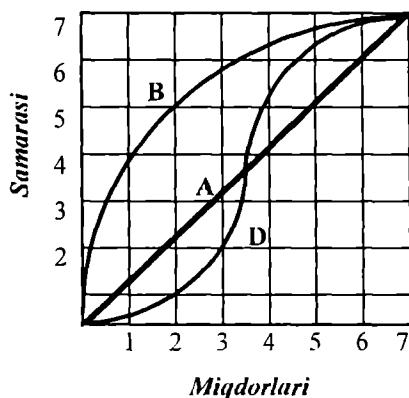
Doriga birlamchi javob dori moddalarining dorini sezuvchi «nishon» qurilmalarida to'planish darajasi bilan ifodalanadi. To'qima (a'zolar) qon bilan yaxshi ta'minlanayotgan hollarda unga sezuvchan retseptor qurilmalari dori moddalariga tez to'yinadi va ularda to'planayotgan dori miqdori tezlikda uning qondagi miqdoriga yaqin bo'ladi. Shuning uchun bu holatda dorining samarasi uning miqdoriga muvofiq bo'ladi. Qonda dori miqdori esa uning yuborilgan miqdoriga proporsional ravishda ortadi (4.1-shakl).

4.1-shakl. «Miqdor-samara» bog'liqlikni ko'rsatuvchi chizilma.

Shunday qilib, dorining ta'siri ma'lum fazalarda kechadi, ya'ni dorining so'riliishi va tarqalishi dorining **farmakokinetik bosqichini**, doriga organizm tomonidan biologik reaksiya esa **farmakodinamik bosqichni** tashkil qiladi.

Dorining farmakologik samarasini miqdoriy aniqlash imkoniyati bo'lsa, bu samaraning dori miqdoriga bog'liqligini aniqlash mumkin bo'ladi. Bu bog'liqlik ko'proq giperbolik yoki chiziqli bog'lanish ko'rinishida (4.2-shakl) bo'ladi: ya'ni dori miqdori ortishi bilan dori samaradorligi asta-sekin eng yuqori nuqtaga chiqadi. Eng yuqori samara 20% va 80% oralig'ida dorining qon zardobidagi miqdori bilan proporsionallikda yuz beradi. Dorining 50% samarasiga javob beradigan dori miqdori orasidagi bog'liqlik amaliy ahamiyatga ega bo'lgan qiymat bo'lib, ES_{50} belgisi bilan ifodalananadi.

4.2-shakl. Modda ta'sirining miqdoriga bog'liqligi.

A – chiziqli bog'lanish; B – giperbolik bog'lanish; D – S-simon bog'lanish

DORI MODDASI TA'SIRINI UNING MIQDORI VA KONSENTRATSIYASIGA BOG'LIQLIGI

Dori moddasasi ta'sirining uning miqdori yoki konsentratsiyasiga bog'liq ekanligi quyidagi qonuniyatlarning biri bilan ifodalanishi mumkin:

A) chiziqli oddiy bog'lanish (narkotiklar, 4.2-shakl, A chizig'i);

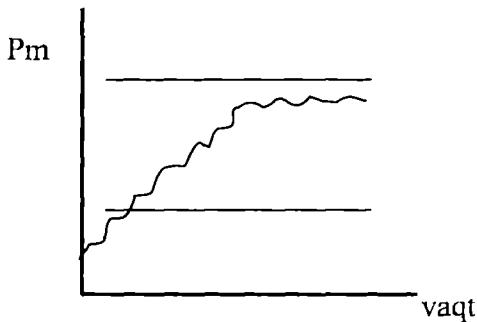
B) miqdor logarifmasi bilan samara orasidagi giperbolik yoki chiziqli bog'lanish (morphin, 4.2-shakl, B chizig'i);

D) S-simon bog'lanish (asetilxolin, 4.2-shakl, D chizig'i).

Ba'zi hollarda dori moddasasining ta'siri qon bilan organdagi konsentratsiyasining farqiga bog'liq bo'ladi. Bunday ta'sirini potentsial ta'sir deb atash rasm bo'lgan.

Terapevtik va salbiy ta'sir chaqiradigan dori miqdori sifat jihatidan bir xil ko'rinishda bo'ladi. ES_{50} kattaligi bilan sarqlanadi: 50% samara chaqiradigan dori miqdori, salbiy ta'sir chaqiradigan miqdorga nisbatan kamroq miqdorda kuzatiladi. ES_{50} kattaligi terapevtik samara uchun kam samara va birinchi salbiy ta'sir

chaqiradigan dori miqdori orasidagi farq dorining samara diapazoni (xavfsizlik «yo‘lagi», samara ko‘zgusi) deb yuritiladi. Samara diapazonining yuqori chegarasi bilan uning eng pastki chegarasidagi oraliqni dorining o‘rtacha terapeutik diapazoni deyiladi (4.3-shakl).

4.3-shakl. Terapeutik indeks va plazma miqdori $\langle P_m/vaqt \rangle$ orasidagi bog‘liqlikni ko‘rsatuvchi chizilma.

Dori bir marta kiritilganda uning qondagi miqdori ortib boradi va eng yuqoriga ko‘tarilgach kamaya boshlaydi. Dorining qondagi miqdori terapeutik diapazonga ko‘tarilganda uning terapeutik samarasini kuzatiladi. Dorining qondagi miqdori terapeutik diapazonda qancha uzoq saqlansa, uning samarasini ham shunchalik davomli bo‘лади. Dori samarasini uzaytiruvchi usul uning miqdorini ko‘paytirish hisoblansa, bu usulning imkoniyati chegaralangan, chunki dorining qondagi miqdori terapeutik diapazoni yuqori chegarasidan ortib ketcta, uning salbiy ta’siri kuzatila boshlaydi. Shu sababli dorini qayta yuborish zaruriyatini tug‘iladi.

Farmakokinetika va farmakodinamikaning vazifasi – dorini kiritish rejimiga doir asosli maslahat berishdan iborat, ya’ni dorining erishilgan samarasini saqlab turuvchi miqdori va uni kiritish rejimi – dori samarasini tez va dori miqdorini terapeutik diapazon (kenglik)da saqlab turishni ta’minlovchi miqdorda

bo‘lishi kerak. Quyida (4.1-jadval) ba’zi dorilarni terapevtik diapazonda ushlab turishni ta’minlovchi miqdorlari kattaligi keltirilgan.

4.1-jadval

Ba’zi bir dori moddalarining qon zardobidagi terapevtik diapazoni (kengligi)

Dorilarning nomi	Terapevtik diapazoni (kengligi)
Qon tomirlariga ta’sir qiluvchi dorilar	
Digitoksin	10–20 ng/ml
Digoksin	0.8–2 ng/ml
Lidokain	2–7 mkg/ml
Xinidin	3–6 mkg/ml
Markaziy asab tizimiga ta’sir qiluvchi dorilar	
Amilriptilin	100–250 ng/ml
Galoperidol	20–250 ng/ml
Diazepam (seduksen)	10–100 ng/ml
Imipramin (imizin)	100–250 ng/ml
Litiy	0,6–1,2 E/ml
Nortriptilin	50–150 ng/ml
Oksazepam (tazepam)	1–2 mkg/ml
Xlordiazepoksid (elcium)	1–3 mkg/ml
Xlorpromazin (aminazin)	50–300 ng/ml
Talvasaga qarshi dorilar	
Karbamazepin (tigretol)	5–10 mkg/ml
Fenitoin (difenin)	10–20 mkg/ml
Fenobarbital	10–40 mkg/ml
Boshqa dorilar	
Asetaminofen (paratsctamol)	1–10 mkg/ml
Varfarin	1–10 mkg/ml
Indometatsin	0.5–3 mkg/ml
Teofillin	5–20 mkg/ml
Tolbutamid	50–100 mkg/ml

Ba'zi bir dorilar uchun individual chegara populatsida topilgan o'rtacha sezuvchanlik miqdoridan kam farq qiladi, shu sababli bu miqdorni individual davolash maqsadlarida bexavotir ishlatsa bo'ladi. Ba'zi bir dorilar, masalan, ko'pgina betablocklovchi (falajlovchi) moddalar uchun organizmning individual sezuvchanligi katta diapazonda yotganligi sababli, ularning populatsiyada olingan o'rtacha terapevtik miqdori individual farmakoterapiya uchun to'g'ri kelmaydi.

Dorilarning terapevtik diapazonini kengligi yoki (ta'sir doirasini) aniqlashni qiyinlashtiradigan omillardan biri faol metabolitlar hosil bo'lishidir. Bu holatlarda qon zardobida dori va uning faol metabolitlari miqdorini aniqlashni taqozo etadi. Dori metabolitlari samarasiga nativ dorining samarasiga teng bo'lganda ular (dori va metabolitlar)ning miqdorini qo'shish bilan kifoyalangan bo'ladi. Biroq, ko'p hollarda metabolit samarasiga nativ dorining samarasidan farq qiladi, bu esa, dorining terapevtik diapazonini aniqlashni qiyinlashtiradi. Maxsus topilgan usullarni qo'llash yo'li bilan metabolitlar o'rnnini va ularning samarali va toksik miqdorini aniqlash mumkin.

Dorilarning terapevtik diapazonini va ularning o'rtacha farmakokinetik ko'rsatkichlarini aniqlash yo'li bilan dorilarni qondagi o'rtacha terapevtik diapazonda ushlab turadigan kiritish rejimini aniqlash mumkin. Individual farmakoterapiyaning vazifasi bunday hollarda individual bemorda dorilarning farmakokinetik ko'rsatkichlariga asoslangan holda kiritish rejasini aniqlashdan iborat bo'ladi.

Masalan, ma'lum sabablarga ko'ra bemorda dorining klirensi sog'lom odamlarda topilgan o'rtacha ko'rsatkichdan kam bo'lgan holatlarda, bu bemorda erishilgan samarani saqlab turish maqsadida dorini kamroq miqdorda yuboriladi, aks holda dorining salbiy ta'siri ortishi mumkin. Yarim ajralib chiqish davri o'rtachadan kam bo'lgan individlarga dorini tez-tez kiritish tavsiya qilinadi, aks holda davolash samarasiz bo'ladi.

Misol: Teofillinni erishilgan samarasini quvvatlovchi miqdorini topish.

O'tkir bronxial astma xurujini to'xtatish uchun teofillinning qondagi maqsadli miqdori 10 mg/l (Holforel et al., 1993). Agar bemor chekmasa, boshqa kasalliklari bo'lmasa, hisoblash uchun o'rta klirens ko'rsatkichni $2,8 \text{ l/soat}$ 70 kg (ilova 3, 490-bet). Dori venaga yuborilganda, biologik o'zlashtirilishi ko'rsatkichi ($F=1$).

Dorining kiritish tezligi = $CL \times TC = 2,8 \text{ l/s} / 70 \text{ kg} \times 10 \text{ mg/l} = 28 \text{ mg/s} / 70 \text{ kg}$.

Demak, bemor uchun hisob bo'yicha infuziya tezligi $28 \text{ mg/s} / 70 \text{ kg}$ bo'lishi kerak.

Astma xuruji to'xtatilgach, shifokor teofillinni davomli dori shaklida (har 1 soatda) foydalanib erishilgan samarani quvvatlovchi miqdorni topishi mumkin. Ilova 3 (490-bet)ga ko'ra teofillin bioo'zlashtirilishi 0.96 ga teng,

Dorini kiritish oralig'i 12 soat bo'lganda, kiritilayotgan dorining quvvatlovchi miqdori quyidagicha aniqlanadi:

$$\text{Quvvatlovchi miqdor} = \frac{\text{Kiritish tezligi} \times \text{Har galgi kiritishlar}}{F}$$

$$\text{orasidagi vaqt} = \frac{28 \text{ mg/s} \times 12 \text{ s}}{0,96} = 350 \text{ mg}$$

Demak dorini qondan topilgan (350 mg) atrofida ushlab turish uchun bemorga har 12 soatda ichib yuriladigan tabletka yoki kapsula yozib beriladi. 8 soatlik rejimda ichib turilganda esa bu miqdor 233 mg, kuniga bir marta berilsa: 700 mg. Amalda teofillinni bioo'zlashtirish ko'rsatkichini hisobga olinmaydi, chunki bu ko'rsatkich 1 ga teng.

Davolash kursi davomida (ayniqsa, davolash boshlangan davrda) dorining qon plazmasidagi miqdorini aniqlab borishni terapevtik monitoring (kuzatuv) deyiladi. Bu kuzatuv, yuborilayotgan dori miqdori har bir odam uchun aniqlangan samarali diapazon chegarasida yoki uning ortib ketganligini aniqlash maqsadida o'tkaziladi. Bunday kuzatuvalar, ayniqsa qisqa terapevtik diapazonli dorilar (litiy preparatlari, talvasaga qarshi dorilar, antiaritmik, yurak glikozidlari, trisklik antidepressantlar, aminoglikozidlar) yuborilganda amaliy ahamiyat kasb etadi.

5-bob. Dori vositalarining salbiy ta'sirlari

Jahon sog'liqni saqlash tashkiloti ekspertlari aniqlashiga ko'ra, dorilarni davolash, tashxis qo'yish va kasalliklarning oldini olish maqsadida ishlatish jarayonida kuzatiladigan organizm uchun zararli ta'sirlari dorilarning salbiy ta'siri deb yuritiladi.

Dorilarning salbiy ta'siri patogencziga qarab quyidagi guruhlarga bo'linadi:

1. Asosiy farmakologik ta'siri bilan birga kechadigan salbiy ta'sirlar.
2. Zaharli ta'siri.
3. Allergik ta'siri.
4. Dorilarga o'r ganib qolish.

5.1. Dori vositalarining farmakologik ta'siri bilan birga kechadigan salbiy ta'sirlari

Aniq klinik holatlarda davolash maqsadida yuborilgan dori moddalari bir vaqtning o'zida turli ko'rinishdagi sezuvchan qurilmalarga ta'sir qilishi natijasida kuzatiladigan va davolash maqsadlariga javob bermaydigan ta'sirlarga salbiy ta'sir deyiladi. Masalan, yurak glikozidlari terapevtik miqdorda miofibrillardagi K^+ Na^+ AT Fazani falajlab yurak mushagi qisqarishini kuchayti radi, bir vaqtning o'zida tomirlardagi K^+ , Na^+ AT Fazani falajlash hisobiga periferik qon tomirlar qarshiligini kuchaytirib qon tomirlarini toraytiradi. Ularning bu ta'siri salbiy ta'sir hisoblanadi.

Antianginal, gipotenziv maqsadlarda yuborilgan kalsiy nasosini falajlovchilar, oshqozon-ichak tizimi tomonidan ich qotishiga sabab bo'lishi mumkin, ularning keyingi ta'siri ularning salbiy ta'siri hisoblanadi.

Yallig'lanishga yoki allergiyaga qarshi ishlatiladigan glukokortikoidlar qandli diabet, podagra, oshqozon-ichak tizimida croziv yaralar chaqirishi mumkin, ularning keyingi ta'siri salbiy ta'siri hisoblanadi.

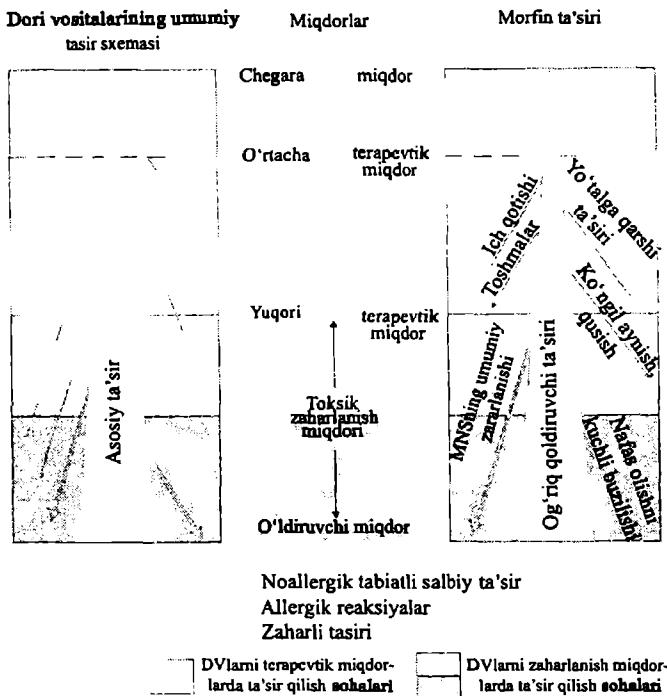
Spazmolitik maqsadlarida yuborilgan atropin sulfat chaqirgan og'iz qurishi, yurak urishlar sonining ortishi ham uning salbiy ta'sirlari hisoblanadi.

Ba'zi dorilarning salbiy ta'siri ularning terapevtik ta'siri natijasida ham kelib chiqishi mumkin. Masalan, ta'sir doirasi keng antibiotiklar chaqiradigan ich ketish ularga chidamli stafilokokklar o'sishi

yoki ular chaqiradigan disbakterioz natijasida kelib chiqishi mumkin. Dorilarning salbiy ta'siri ularning miqdoriga bog'liqligi bo'lmaydi.

5.2. Dorilarning zaharli ta'siri

Dorilarning zaharli ta'siri, dorining qon zardobidagi miqdori ortib ketganda, yoki to'qima qurilmalarining doriga sezuvchanligi ortib ketishi natijasida kelib chiqishi mumkin. Birinchi holatda dorining zaharli ta'siri bermor uchun adekvat miqdor yuborilganda yoki dori farmakokinetikasi o'zgargan holatlarda: qon plazmasi oqsillari bilan bog'lanishi kamayganda, biotransformatsiyasi sekinlashganda, buyraklar bilan chiqib ketishi susayganda yuz berishi mumkin (5.1-rasm).

5.1-rasm. Dori vositalarining farmakoterapevtik va salbiy ta'sirlarini dori miqdoriga bog'liqligi (morphinning asosiy, salbiy va zaharli ta'sirlari keltirilgan).

Dorilar kinetik ko'rsatkichlarining o'zgarishi bir vaqtida ishlatalilgan dorilarning o'zaro ta'siri hamda dorilar kinetikasida ishtirok etuvchi ferment tizimlari faoliyatining buzilishi bilan bog'liq bo'lishi mumkin.

Dorilarning zaharli ta'sirining ikkinchi sababi to'qima qurilmalarining doriga sezuvchanligi ortib ketishi (idiosinkraziya), tug'ma (genetik determinlangan) yoki turli kasalliklar natijasida orttirilgan bo'lishi mumkin.

Dorilarga sezuvchanlikning ortib ketishi dorilar biotransformatsiyasi bosqichida uchrab, dorilarning turli biologik reagentlar bilan o'zaro ta'siri natijasida yuz beradi.

Buning asosiy sabablaridan biri dori biotransformatsiyasida qatnashadigan fermentlarning irsiy kamchiligi (yo'qligi yoki ular faolligining susayishi). Masalan, salitsilatlar, sulfanilamidlar va nitrofuranlar keltirib chiqaradigan gemoliz ko'proq glukoza-6-fosfatdegidrogenazalar yetishmasligi natijasida kelib chiqadi.

Dorilarning zaharli ta'siri mahalliy (terining qitiqlanishi natijasida turli teri toshmalar, nekroz, tromboflebit) yoki umumiy ko'rinishda (gipoglikemiya – antidiabetik dorilar, gipotensiya – qon bosimini tushiruvchi dorilar, depressiya – antidepressantlar ishlataliganda uchrashi mumkin.

Dorilarning zaharli ta'siri ko'proq terapevtik diapazoni kam bo'lgan va organizmda to'planish xususiyati yuqori bo'lgan dorilar (antiaritmik, aminoglikozidlar, sitostatiklar) ishlataliganda uchraydi.

Buyraklar orqali o'zgarmagan holda ajraladigan dorilar (yurak glikozidlari) yoki jigarda metabolizmga uchraydigan dorilar (antiaritmik, trankvilizatorlar)ning qondagi miqdori bu a'zolar faoliyati buzilganda ortib ketishiga va salbiy ta'sirlari paydo bo'lishiga olib keladi.

Dorilarning jigar biotransformatsiyasida ishtirok etuvchi fermentlar tizimi ishining falajlanishi dorining qondagi miqdori ortib ketishining asosida yotadi. Ferment tizimining falajlanishi qaytar yoki qaytmash darajada bo'lishi mumkin. Dorining to'qima qurilmalari bilan bog'lanishi (kovalent elektrostatik bog'lanishlar) dorilardan qaytmash zaharlanishlarga sabab bo'ladi.

Dorilardan zaharlanishning umumiy qonuniyatlarini kuzatib, hayot uchun zarur a'zolar faoliyati buzilgan hollarda o'ziga xos kechishini esda tutish kerak. Jigar gepatotsitlari qobig'i jarohatlanganda, yuqori reaktiv tabiatga ega bo'lgan peroksidlar va gidroperoksidlar – sof radikallar hosil qiladi. Dori moddalari o'zaro ta'sirga kirishib bu qurilmalar yuzasida o'ziga xos o'zgarishlar yuz berishi mumkin, bu o'zgarishlar hujayra butunligi buzilishiga olib kelishi mumkin. Masalan, metgемoglobin hosil qiluvchi dori moddalari gemoglobinning kislород tashish faolligi falajlanishiga olib kelishi mumkin. Ba'zi guruh dorilari eritrotsitlarni buzib gemolizga sabab bo'lishi mumkin. Organizmda pirouzum, sut kislota, mayda molekulali moy kislotalari miqdorining ortishi, KoA – yetishmovchiligi, elektritolit va kislota-ishqor muvozanatining buzilishi, K^+, Na^+ ATFaza faolligining susayishi, membranalar o'tkazuvchanligining ortishi dorilarning zaharli ta'siri yuzaga chiqish patogenezida katta o'rın tutishi mumkin.

Ba'zan dorilarning birlamchi zaharli ta'siri natijasida antigenlar hosil bo'lib, antitela biosinteziga va organizm sezuvchanligining ortib ketishiga sabab bo'lishi mumkin. Shu sababli ba'zi vaqlarda dorilarning zaharli ta'sirini bir vaqtning o'zida allergik ta'sir deb qarash ham mumkin (masalan, Layel sindromi, toksikodermiya).

Dorilarning zaharli ta'siri ularning ko'proq ayrim a'zolarga tanlab ta'sir qilishiga bog'liq bo'ladi (jigar, buyraklar, o'rta quloq, markaziy asab tizimiga tanlab ta'siri).

Dorilar erkak va ayol jinsiy hujayralarining takomillanishiga ta'sir qilib, xromosomalar aberratsiyasi va mutatsiyasiga sabab bo'lishi mumkin.

5.3. Dori vositalarga allergik reaksiyalar

Allergik reaksiyalar ko'p dorilarga xos bo'lib, organizmni oldindan doriga sezuvchanligi oshgan bemorlarda uchraydi.

Dorilarga allergiya ularning miqdoriga bog'liq bo'lmagan holda uchraydi. Allergik reaksiyalarning kuchi dorining xossalari, kiritish yo'lli, bemorning individual va spetsifik sezuvchanligi bilan belgilanadi.

Dorilarga allergiya asosida mayda molekulalı dori moddalarining qon plazmasi proteinlari bilan birikib antigen xususiyatlari birikmalar – «gaptenlar» hosil qilishi yoki oqsillarning asetillanishi ularga antigenlik tabiatini beradi.

To'qimalarning allergiyalanishi 4 xil ko'tinishda yuz berishi mumkin.

Birinchi tipdagи allergik reaksiyalar benzilpenitsillin, streptomitsin, novokain, B vitaminasi, turli vaksina va zardoblar qayta yuborilganda uchraydi va anafilaktik shok, bronxlar spazmi yoki cshakem kabi klinik belgilar bilan namoyon bo'ladi.

Dorilarga anafilaksiya immunologik jarayon bo'lib, semiz hujayralar va bazofillarda uchraydigan IgE antigeni ishtirokida kechadi, (semiz hujayra va bazofillarning buzilishi ko'p miqdordagi allergiya mediatorlari – gistamin, bradikinin, serotonin), sekinlik bilan reaksiyaga kirishuvchi A substansiya hosil bo'lishi bilan kechadi.

Birinchi tipdagи allergik reaksiyalar ichida bermor hayoti uchun eng xavfisi anafilaktik shok bo'lib, allergiya mediatorlari ta'sirida periferik mayda qon tomirlar o'tkazuvchanligining ortishi, qon bosimining tushib ketishi, trombotsitlar yopishqoqlik xususiyatining kuchayib ketishi kabi klinik belgilar bilan kechadi.

Xinidin, senatsctin, salitsilatlar, sulfanilamidlar, penitsillinlar, scfalosporinlar, metildofa va boshqa qator dorilar periferik qon shakllari elementlari yuzasidagi oqsillar bilan birikib sitotoksik ta'sir qiluvchi antigen kompleksini hosil qiladi. Bu antigen kompleksi gumoral antitelalar hosil bo'lishini kuchaytiradi, hosil bo'lgan antitelalar qon shakllari yuzasiga so'rilib, ularning buzilishiga – sitotoksik immun jarayonga sabab bo'ladi (**ikkinchи tipdagи reaksiya**).

Bu jarayonning rivojlanishida faollovchi antitelalar kompleksi hosil bo'lishi asosiy o'r'in tutadi. Sitotoksik ta'sir etuvchi bu moddalar – anemiya, trombotsitopeniya va agranulotsitozga sabab bo'ladi.

Uchinchi tipdagи allergik reaksiyalar IgM, IgG immoglobulinlarni biriktiruvchi zaharli immun komplekslar hosil bo'lishi bilan bog'liq. Bu komplekslar qon tomirlari bazal membranasida va ularni o'rab turgan to'qimalarda topilgan. Hosil bo'lgan kom-

plikslar gistaminni, kinnin tizimini faollashtiradi va trombotsitlar yopishqoqligini oshirib, mikrotromblar paydo bo'lishini va qon tomirlarni toraytiruvchi aminlar hosil bo'lishini ko'paytiradi.

Allergik zararlanish rivojlangan joyiga qarab vaskulit, dermatit, nefrit, alveolitlar ko'rinishida namoyon bo'lishi mumkin.

Komplementni ortiqcha faollashuvi natijasida kinninlar, serotonin, gistaminning ortishi natijasida anafilaktik shok rivojlanishi mumkin.

To'rtinchı tipdagi allergik reaksiya zardob kasalligi kelib chiqishida asosiy o'rın tutadi. Penitsillinlar, sulfanilamidlar va qator boshqa dori moddalari yuborilgach 8–10 kundan keyin zardob kasalligiga o'xhash simptomlar (teri toshmalari, teri qichishi, tana haroratining ko'tarilishi, artralgiya va limfoadenopatiya) yuzaga kelishi mumkin.

IV turdagı allergik reaksiyalar ko'proq dori yuborilgandan so'ng 24–48 soatdan keyin asta-sckinlik bilan rivoj topadigan (tuberkulin tipida) allergik reaksiya bilan xarakterlanib, hujayra immuniteti ko'rinishida kechadi.

Bu tipdagi allergik reaksiyalarning asosiy mediatori limfokininlar (yuqori molekulali polipeptid, oqsil yoki glikoprotcid tabiatli) bo'lib, sensibilizatsiyalangan T-limfotsitlarning allergenlar bilan o'zaro ta'siri natijasida hosil bo'ladi. Bu tipdagi allergik reaksiyalar dermatit hamda ko'chirib o'tkazilgan a'zolar (buyrak, jigar)ning organizm tomonidan qabul qilinmasligi ko'rinishida namoyon bo'lib, allergenlar teri orqali tushganda uchraydi.

Dorilarga nisbatan paydo bo'ladigan reaksiyalarning klinik bclgilari rivojlanish tczligiga qarab 3 turga (tipga) bo'linishi mumkin.

Birinchi turdagı reaksiyalarga eshakemi, bronxial astma, gemolitik anemiya, anafilaktik shok kirib, bu reaksiyalar dori yuborilgach o'tkir, ba'zan bir necha daqiqalar yoki bir soat davomida kelib chiqadi.

Dori kiritilgach bir necha soat yoki kunlardan keyin kelib chiqadigan reaksiyalar o'rtacha tezlikda yoki sekinlik bilan rivojlanadi va shilliq parda yoki teri tomonidan (eshakemi, dermatit, angionevrotik shish, eksfoliativ dermatit, nekrotik epidermoliz, konyunktivit), kollagenozlar (periarteriiit, teri sili,

artralgiya), qonning zararlanishi (granulotsitopeniya, aplastik anemiya, trombotsitopeniya), tana haroratining ko'tarilishi, rinit, bronxial astma, buyraklar, jigar, yurak-qon tizimi faoliyatining buzilishi ko'rinishida kechishi mumkin.

Dori moddalari salbiy ta'sirlarining klinik kechishini og'ir-yengilligiga qarab quyidagi guruhlarga bo'lish mumkin:

1. O'lim bilan tugaydigan (fetal ko'rinishi) anafilaktik shok.
2. Og'ir (Morgani-Adams-Stoks va Layel sindromi) kechadigan salbiy ta'sirlar.

3. Dori berish to'xtatilgach kelib chiqadigan davolashni talab qiladigan o'rtacha og'irlilikda kechadigan salbiy ta'sirlar.

4. Maxsus davo talab qilmaydigan dori berishni to'xtatish yoki miqdorini kamaytirish bilan o'tib kctadigan yengil salbiy ta'sirlar.

Dorilar chaqiradigan salbiy ta'sir xavfini to'g'ri baholash uchun dorilardan kelib chiqadigan salbiy ta'sirlarning kelib chiqishini oshiradigan va ularning kechishini og'irlashtiradigan omillarni hisobga olish kerak. Bular quyidagilardir:

– dori moddalari ta'sir qiladigan a'zo va tizimlarning funksional holati;

– dori to'g'ridan to'g'ri ta'sir qiladigan a'zolarning yashirin yoki aniq kasallik holati, jigar, buyraklar faoliyatining buzilishi natijasida dorilar biotrasformatsiyasini buzilishining klinik kechishining og'ir-yengilli, u yoki bu tizimning zararlanish xavfi, yuqori ekanligi bilan belgilanadi.

Dorilarning so'riliishi va biotransformatsiyasida oshqozon-ichak tizimi katta o'rinni tutadi. Shu sababli oshqozon-ichak tizimi tomonidan kelib chiqadigan dorilarning salbiy ta'siri patogenetik kelib chiqish mechanizmiga qarab turlicha bo'lishi mumkin.

Oshqozon-ichak tizimi tomonidan uchraydigan salbiy ta'sirlar kelib chiqishi dori moddalarining bu tizim bilan to'g'ridan to'g'ri ta'sirlanishi yoki dorilarning jigar va ichakdagi biotransformatsiyasining izdan chiqishidan vujudga kelishi mumkin. Bunda dori yoki uning metabolitlarining bu a'zolar bilan ta'sirining davomiyligi katta o'rinni tutadi.

Oshqozon-ichak tizimi tomonidan dorilar chaqiradigan allergik reaksiyalar tez va asta-sekinlik bilan rivojlanishi mumkin.

Ular klinik bclgilariga qarab, turli-tuman bo'ladi va dorilar chaqiradigan kasalliklar ichida katta guruhni tashkil qiladi va oshqozon-ichak tizimida yaralar paydo bo'lishi, gastrit, enterit, gepatitlar ko'rinishida kechadi.

Dorilarga allergik reaksiya natijasida jigar kam zararlanadi va bu zararlanish jigar parenximasining yallig'lanishi natijasida kelib chiqadigan tiqilib qolish sariqligi ko'rinishida kechadi. Masalan, izoniazid jigar parenximasini zararlasa, fenotiazinlar tiqilib qolish sariqligini vujudga keltiradi.

Siydik ajratuvchi a'zolarning dorilarni organizmdan ajralib chiqishi o'mnining o'ziga xosligi sababli buyraklar dorilarning salbiy ta'siriga ko'proq uchraydi.

Buyrak tizimida va buyraklar limfa bo'shliqlarida qonga nisbatan dorilar miqdori yuqori bo'lishi hamda buyraklar qon aylanishining yuqoriligi, buyraklarning dori biotransformatsiyasi va eliminatsiyasidagi o'rni, buyraklar to'qimasining dorilar bilan uzoq vaqt to'qashuvni ularning salbiy ta'sir qilishi uchun qulay imkoniyat yaratadi. Dorilarning buyraklarga eng xavfli salbiy ta'siri nefrit va nekronefroz hisoblanadi.

Buyraklar to'qimasi zararlanishining patogenetik mexanizmida ko'proq buyrak to'qimasining dorilardan to'g'ridan to'g'ri zaharlanishi yotadi.

Ba'zan nefronning zararlanish asosini immun javobning buzilishi tashkil qiladi bu ko'proq nefron qurilmalari, asosan bazal membrana oqsil denaturatsiyasi yotadi. Antibiotiklar, sitostatiklar proksimal kanalchalar va Genli halqasi fermentlari tizimi ingibitorlari bo'lib, ularda qaytmas o'zgarishlar yuz berib, faoliyatining buzilishiha olib keladi. Ba'zi hollarda dorilar va ularning metabolitlari nefron strukturalari bazal membranasi, kanalchalar, tomirlar atrofida va interstitsiyda to'planib qolishi ham mumkin. Ularning buyrak jomchalarida to'planib qolishi buyrak-tosh kasalligiga olib kelishi mumkin, sulfanilamidlar chaqiradigan konglomeratlar.

Dorilar chaqiradigan nefropatiyalar simob. oltin, sulfanilamidlar, antibiotiklar, analgetiklar ishlatalganda ko'proq uchraydi. Nefropatiya simptomlari, laboratoriya o'zgarishlariga qarab buyrakning qaysi qismi ya'ni buyrak jomchalari yoki kanalchalarini

va interstitsiyning ko'proq zararlanganligini farqlash un davolashda vrach taktikasini tanlashga yordam beradi.

Yurak-qon tomirlarining dorilardan zararlanishi fleboskleroz, flebit, vaskulitlar ko'rinishida kechishi mumkin. Sulfanilamidlar, dikumarinlar, rezerpin preparatlari miokardit, perikarditga sabab bo'lishi mumkin.

Dorilar nafas yo'llari orqali kiritilganda yuqori nafas yo'llarining qitiqlanish belgilari (tumov, hiqildaq shishi, traxcobronxit) yuzaga kelishi mumkin.

Qon hosil qiluvchi a'zolar va periferik qon tomirlari tomonidan dorilar: DVS sindromi, pansitopeniya, agranulotsitoz belgilarini chaqirishi mumkin.

Keyingi yillarda dorilarga ruhiy va jismoniy o'rganib qolishga qarshi kurashga katta e'tibor berilmoqda.

5.4. Dorilarga o'rganib qolish

Dorilarga o'rganib qolish (qaramlik) inson ruhiy va jismoniy vujudida ma'lum o'zgarishlar bilan kechadigan holat bo'lib, ma'lum guruh dorilarni inson ruhiy va jismoniy kayfiyatida yengillik sezish maqsadida ichadi, o'rganib qolgan dorilarni kiritish to'xtatilganda og'ir ruhiy va jismoniy jihatdan og'ir iztirobga tushadi.

Dorilarga o'rganib qolish ma'lum shartli reflektor aloqalar yoki dorilarning markaziy asab tizimida kechayotgan ba'zi ncyromediatr va biokimyoiy jarayonlarga ta'siri bilan bog'liq. Opiy guruhiga kiruvchi og'riq qoldiruvchi dorilarga qaramlik ularning opiat qurilmalari yoki endogen ligandlari (endorfin va enkefalinlar) ta'siridan bo'lsa kerak degan taxminlar bor.

Dorilarga ruhiy qaramlik markaziy asab tizimiga ta'sir qiluvchi dorilarga patologik talpinish bo'lib, bu dorilar to'xtatilgand inson ruhiy kayfiyatida abstinensiya (kayf) ko'rinishida kechadigan diskomfort yuzaga keladi (5.1-jadval).

5.1-jadval

O'rganib qolish chaqiruvchi dori guruhlari

Dori vositalari	Doriga o'rganish		O'rgani qolish
	Ruhiy	Jismoniy	
Morfin, geroin, kodien va b.	+	+	+

Barbituratlar	+	+	+
Benzodiazepinlar	+	+	+
Etil spiriti	+	+	+
Kokain	+	-	-
Hind kanopi (nasha)	+	-	±
LSD-25 (dictilamid lizergin kislota)	+	-	+

Dorilarga jismoniy qaramlik o'rganib qolning dorilarni organizmga kiritish to'xtatilganda abstinensiya hodisasi bilan tavsiflanadigan holat hisoblanadi (opiy guruhidagi dorilar). Hozirgi kunda bunday holatlarning oldini olish va davolash bilan narkologik markazlar shug'ullanadi.

5.5. «To'xtatish» sindromi

Iste'mol qilib yurilgan ba'zi dorilarni kiritish to'xtatilganda kelib chiqadigan organizm holati bo'lib, bunda kasallikning qaytalanishi kuzatiladi. Masalan, klofelin berish to'xtatilganda gipertoniya (xafaqon) xuruji, xinidin – yurak ritmi buzilishining kuchayishi, antianginal dorilar to'xtatilganda yurak sohasidagi og'riqning kuchayishini kuzatish mumkin.

5.6. «O'g'irlash» sindromi

Ba'zi bir dorilar ayrim a'zo yoki uning ma'lum sohasi faoliyatini yaxshilash hisobiga a'zoning qolgan qismi faoliyatining buzilishiga sabab bo'lishi mumkin. Masalan, kuchli vazodilatatorni ishlatish qon tomirlari normal a'zo yoki tizimlar faoliyatini yaxshilash hisobiga qon tomirlari sklerozga, uchragan a'zo (yurak) yoki uning biror qismiga qon kelishini kamaytirib ishemiyaga olib elishi mumkin. Masalan, stenokardiya og'irlashishi mumkin.

Doriga chidamlilik, dori samarasizligi dori miqdorini ko'paytirish hisobiga qoplanadi, bu esa o'z navbatida dorining Zaharli (salbiy) ta'sirini keltirib chiqaradi. Bu hodisa asosida, ko'proq doriga individual sezuvchanlikning kamayishi yotadi.

6-bob. Dori vositalarining o‘zaro ta’siri

Tibbiyot amaliyotida vrach dorilarni qo‘shib ishlatadi. Bunda dorilar o‘zaro ta’sir qilishib, asosiy farmakologik ta’sirni kuchini, xarakterini va davomiyligini hamda salbiy (nojo‘ya) ta’sirini kuchaytiradi yoki susaytirish mumkin.

Buning asosida sinergizm yoki antagonizm hodisasi yotadi.

Dorilar orasidagi sinergizm hodisasi quyidagi ko‘rinishlarda yuz berishi mumkin: sentizatsiya, dorilar ta’siri qo‘shilishi (summatsiya), o‘zaro bir-biri ta’sirining o‘zgartirmasligi (additiv), ta’sirning kuchayishi (potensirlash).

Kombinatsiya tarkibiga kirgan dori moddalari bir yo‘nalishda ta’sir qilsa, bunday hodisalar sinergizm deb ataladi (grekcha – *Syn* – «birgalikda», *ergo* – «ishlayapman» degan so‘zlardan olingan). Kombinatsiya tarkibiga kirgan ayrim dori moddalarining ta’sir kuchi birga qo‘shiladigan bo‘lsa, bunday hodisani additiv ta’sir deyiladi, bordi-yu, aralashma ta’siri kombinatsiya tarkibiga kirgan dorilar ta’siri yig‘indisidan (jamidan) yuqori bo‘lsa, bu hodisani kuchaytirish (potensirlash) deb yuritiladi.

Kombinatsiya tarkibiga kirgan dori moddalari bir-biriga aks ta’sir ko‘rsatadigan bo‘lsa, bu hodisani antagonizm (grekcha *anti* – «qarshi», *agon* – «ko‘rsatish» degan so‘zlardan olingan). Aralashma tarkibiga kirgan dori moddalarining kimyoviy yo‘l bilan bir-birini ta’sirini neytrallash hodisasiga antidotizm deyiladi.

Masalan, glukoza bilan birga kiritilgan insulin kaliy ionlari ning hujayraga kirishini yaxshilashi, temir preparatlari bilan birga yuborilgan C vitamini temirning qondagi miqdorini ko‘paytirishi (sinergizm hodisasi), furosemid va tiazid unumlarini, nitroglitserin va beta-adrenoblokatorlarni, beta-adrenopozitiv va teofillinni birga ishlatilganda ta’sirini qo‘shilishi (additiv) hodisa ro‘y beradi, prednizolon va eufillinning bronxlar astmasi xurujida ishlatilishi, beta-adrenoblokatorlar va kaltsiy blokatorlarining qo‘shib ishlatilishi (IBS kasalligida) potensirlash hodisasiga asoslangan.

Dorilarning quyidagi o‘zaro ta’siri farqlanadi:

Dorilar yuborilgunga qadar shprisdagi yoki tomizgichlardagi o‘zaro ta’siri – farmatsevtik o‘zaro ta’siri.

Bir-biriga zid bo‘lgan dorilar (masalan, ishqor va kislotalar, oshlovchi moddalar va yurak glikozidlari, alkaloidlar va ishqorlar) ni qo‘shib ishlatilganda o‘zaro fizik va kimyoviy reaksiyaga kirishib, bir-birining farmakologik ta’sirini yo‘qotadi.

Buning natijasida dori cho‘kmaga tushib qolishi, eruvchaliqi, rangi, hidi, eng muhimmi uning farmakodinamik samaradorligi o‘zgarishi mumkin. Ko‘proq ziddiyatlik hodisalar miksturalar, poroshok (kukun)lar, venaga yuboriladigan eritmalar tayyorlash jarayonida uchrashi mumkin.

Farmatsevtik ziddiyatlik hodisalari dorilarning oshqozonichak tizimidan so‘rilishi buzilishiga sababchi bo‘lishi mumkin. Masalan, xlorid kislota bilan magniy trisilikat (almagel)ning o‘zaro ncytrallanishi, digoksin, aminazinning so‘rilishini buzishi mumkin. Xolestiramin ta’sirida qalqonsimon bez gormonlari (triyodtironin) so‘rilishining buzilishi, bu dorilarni olayotgan bermorlarda gipotircoidizm kelib chiqishi mumkin.

6.1. Dorilarning farmakokinetik fazasidagi o‘zaro ta’siri

Dorilarning so‘riliish, tarqalish, biotransformatsiya, chiqib ketish jarayonida bir dori tomonidan ikkinchi dorining qondagi miqdori o‘zgarishi natijasida farmakokinetik o‘zaro ta’siri kuzatladi (6.1-jadval).

6.1-jadval

Dori vositalarining farmakokinetik o‘zaro ta’siri

Dori aralashmalari guruhi		I va II guruh dorilarni o‘zaro ta’siri	
I	II	Samara	Ta’sir mexanizmi
Vositali ta’sir qiluvchi antikoagulantlar (neodikumarin va b.)	Almagel Xolestiramin	1-guruh dorilari-ning qonni suyul-tilish samarasini susayadi Yuqoridagi ta’sir	Almagel 1-guruh dorilarini oshqozonichakdan so‘ri-lishini qiyinlash-tiradi Xolestiramin 1-guruh dorilarini oshqozonichak tizilmasida bog‘lab so‘ri-lishini kamayitiradi

Salitsilatlar (Aspirin va b.)	Fenobarbital	Salitsilatlar ta'sirini susayishi	Fenobarbital salitsilatlarni jigardagi biotransfor mat-siyasini kuchaytiradi
Opioid og'riq qoldiruvchi dorilar (morphin va b.)	MAO ingibitorlari	1-guruh dorilarini ta'sirini kuchayishi va uzayishi (Nafasni qiyinlashtiruvchi darajada)	MAO ingibitorlari 1-guruh dorilarini jigardagi metabolizmini falajlaydi.
Qonda qandni kamaytiradigan dorilar (butamid va b.)	Butadion	Qonda qandni kamaytirish samarasini kuchayishi	Butadion 1-guruh dorilarini qon oqsillari bilan bog'dan siqib chiqaradi va qondagi miqdorini ko'paytiradi
Salitsilatlar (Aspirin va b.)	Rezorbтив ta'sir qiladigan antatsid moddalar	Salitsilatlar ta'sirini susayishi	Antatsidlar salitsilatlarni buyraklar orqali chiqishini kuchaytiradi. Salitsilatlarni qondagi miqdori kamayadi

Dorilarinng so'riliishi jarayonidagi o'zaro ta'siri oshqozon-ichak tizilmasining hamma qismlarida yuz berishi mumkin. Klinik nuqtayi nazardan dorilarning so'riliish tezligi va to'liqligining o'zgarishi ahamiyatga ega.

Oshqozon va ichak muhitining o'zgarishi dorilar molekulasingning ionlanish qobiliyatini, ularning moylarda eruvchanligini o'zgartirib, so'riliishini buzishi mumkin. Shu sababli antatsid moddalar, oshqozon shirasi (pH)ni oshirib, kislotali muhitga (antikoagulantlar, ba'zi bir sulfanilamidlar, salitsilatlar, butadion) ega bo'lgan dori moddalarining ionlanishini ko'paytirib, ularning so'riliishini kamaytiradi.

Bundan tashqari, antatsidlar oshqozon motorikasini susaytiradi. ko'p dorilar bilan birikma hosil qilib, ularning so'riliishini buzadi. ya'ni dorilarni o'zaro ta'sirini oldindan aytish mushkul masaladir.

Oshqozon motorikasini sckinlashtiruvchi moddalar ular bilan bir vaqtida ishlatilgan dorilar so'rilishini buzadi. Xolinoblokatorlar, trisiklik antidepressantlar, opiatlar oshqozon-ichak motorikasini susaytiradi. Narkotik og'riq qoldiruvchilar bilan birga ichishga berilgan antiaritmik dorilar so'rilishini sckinlashtiradi. Fenobarbital-grizeofulvin va dikumarin so'rilishini kamaytiradi, kontraseptik steroidlar C vitamining qondagi miqdorini ko'paytiradi, folat kislota so'rilishini buzadi. PASK, rifampitsin, metotreksat so'rilishini kamaytiradi. Oshqozon-ichak tizimida qon aylanishining kamayishi (o'tkir va surunkali yurak yetishmovchiligidagi) dorilar so'rilishini kamaytiradi.

Ichak florasingning o'zgarishi ham dorilar so'rilishiga ta'sir qilishi mumkin. Masalan, antibakterial moddalar ta'sirida ichak mikroblarining buzilishi K vitamini sintezini buzadi, bu esa o'z navbatida bilvosita ta'sir qiluvchi qon suyultiruvchi dorilar (antikoagulantlar) ta'sirini kuchaytirishi mumkin.

Ovqat moddalari ham dorilar so'rilishiga va biologik o'zlash-tirilishiga ta'sir qilishi mumkin. Ovqat moddasi kaptopril, aspirin so'rilishini kamaytirsa, aksincha, gidrolazin, labetol, propranolol, spironolaktonlar so'rilishini kuchaytiradi.

6.1.1. Tarqalish fazasida dori vositalarining o'zaro ta'siri

A'zo va to'qimalar qon aylanishiga ta'sir qiladigan dori moddalari birga ishlatilayotgan dorilarning tarqalishiga ta'sir qilishi mumkin. Masalan, yurak yetishmovchiligi bor bemorlarda buyraklarda qon aylanishini kamayishi va buyrak koptokchalari filtratsiyasi buzilganligi sababli siyidik haydovchi moddalarning ta'siri ancha sust kechadi. Bemorlarga kiritilgan qon tomirlarini kengaytiruvchi va yurak qisqarish qobiliyatini oshiruvchi dorilar diuretiklar ta'sirini kuchaytiradi.

Qonning reologik xususiyatlarini yaxshilovchi moddalar (trental, dipiridamol, reopoliglyukin) dori vositalarining mayda qon tomirlarda tarqalishini yaxshilaydi.

Intal, glukokortikoidlar olayotgan bronxlar obstruksiyasi bor bemorga bir vaqtida bronxlarni kengaytiruvchi dorilar (simpatomimetiklar) yuborilsa, yuqorida aytilgan preparatlarni

bronxlarning kerakli joyiga tarqalishini yaxshilaydi va samaradorligini oshiradi.

6.1.2. Dori vositalarining oqsil bilan bog‘lanish fazasidagi o‘zaro ta’siri

Dorilar kombinatsiyasidagi oqsil bilan bog‘lanish qobiliyati yuqori bo‘lgan dorilar oqsil bilan bog‘langan boshqa dorilarni siqib chiqarish, ularning qon plazmasidagi sof miqdorini oshirish hisobiga ularning farmakoterapevtik samarasini va salbiy ta’sirini kuchaytirishi mumkin. Yuqoridagi qonuniyat qon plazmasi oqsili bilan 85 foizdan ko‘p bog‘langan dorilar uchun (masalan, oqsil bilan bog‘langan digitoksining 98 foizdan 96 foizga kamayishi uning qondagi sof holdagi miqdorini 2 martaga oshiradi, bu esa bemor uchun xavflidir). Bu hodisa digitoksin bilan klofibrat bir vaqtda ishlatalganda kuzatilishi mumkin. Salitsilatlar, butadion, klofibrat bilvosita ta’sir qiluvchi qonni suyultiruvchi moddalar miqdorini ko‘paytiradi, bular o‘z navbatida lidokain, propranolol, xinidin, veropamil, digitoksinni oqsildan siqib chiqaradi va qondagi sof miqdorini ko‘paytiradi.

6.1.3. Dori vositalarining biotransformatsiya jarayonidagi o‘zaro ta’siri

Dorilar biotransformatsiyasi asosan jigarda mikrosomal fermentlar ishtirokida kechadi. Ko‘p dorilar bu jarayonni tezlashtirishi yoki sekinlashtirishi aniqlangan.

Bu jarayonni tezlashtiruvchi dorilarni induktorlar (barbituratlar, DDT, geksaxloran, alkogol, kofe), o‘z metabolizmini kuchaytiurvchilarni (fenobarbital, butadion, nitratlar) autoinduktorlar deb yuritiladi. Induktorlar bilan birga yuborilayotgan dorilar miqdorini ko‘paytirish kerak bo‘ladi (masalan, bilvosita antikoagulantlar). Induktorlarni kiritish to‘xtatilganda u bilan yuboriladigan dori miqdorini kamaytirish tavsija qilinadi, aks holda dorining salbiy ta’siri kuzatilishi mumkin.

Mikrosomal ferment tizimi faolligini susaytiruvchi moddalar (narkotik, og‘riq qoldiruvchi, aktinomitsin, antidepressantlar, simetidin va boshqalar) ingibitorlar deb ataladi, bular bilan bir

vaqtda kiritilayotgan dorining jigarda metabolizmi susayishi hisobiga ularning qondagi miqdori oshib ketadi va salbiy ta'sir xavfi ortadi. Masalan, simctidin bilvosita ta'sir qiluvchi qonni suyultiruvchi dorilarni jigardagi metabolizmini susaytirib, qon oqish xavfini kuchaytiradi.

Levomisetin – tolbutamid, disenilgidantion va ncodikumaminni jigardagi metabolizmini susaytiradi, natijada (levomitsetin va tolbutamid bir vaqtda ishlatilganda) gipoglikemik komaga sabab bo'lishi mumkin.

Bir dorining ikkinchi bir dori metabolizmini buzishidan amaliyotda foydalaniladi. Masalan, alkogolizmni davolash maqsadida teturamdan foydalaniladi, chunki teturam alkogol metabolizmini asetylaldegid bosqichida salajlaydi, asetylaldegidning to'planishi insonda noxushlik, ko'ngil aynish belgilarini keltirib chiqaradi.

Jigar qon aylanishini kamaytiruvchi dorilar, jigardan birinchi bor o'tishda metabolizmga uchrovchi (propranolol, verapamil)larning qondagi miqdori ko'payishiga olib keladi, chunki ularning jigardagi metabolizmi jigardan o'tayotgan qon miqdoriga bog'liq bo'ladi.

6.1.4. Dori vositalarining chiqib ketish fazasidagi o'zaro ta'siri

Dori va dori metabolitlari (faol metabolitlar ham) organizmdan buyraklar, safro suyuqlig'i, o'pkalar hamda so'lak, sut bilan chiqib ketadi. Dori va ularning metabolitlarini ajratib chiqaradigan asosiy a'zo buyraklar hisoblanadi.

Dorilarning buyraklardagi o'zaro ta'sir mexanizmi asosida kuchsiz kislota va ishqorlarning buyrak kanalchalaridagi faol transport uchun kurashishi yotadi. Siydik muhitini (pH) o'zgartiruvchi modda ikkinchi bir dori yoki uning metabolitining ajralib chiqishini o'zgartirishi mumkin (masalan, natriy bikarbonat pHni kuchaytirishi, yoki askorbin kislotasi – pHning susaytirishi), dorilarning buyraklar orqali chiqishini sezilarli o'zgartirishi mumkin. Siydikni ishqoriy muhiti «kislotali» xossaga ega bo'lган dorilar (butadion, barbituratlar, sulfanilamidlar, salitsilat kislota) klirensini oshiradi. Aksincha, kodein, morfin, novokainning buyraklar orqali chiqishi siydikning kislotali muhitida ko'payadi. Bu hodisa, masalan, barbituratlardan zaharlanganda yoki dorilarning salbiy

ta'sirining oldini olish maqsadida (masalan, sulfanilamidlarni ishqoriy muhitli suyuqliklar bilan tavsiya etish) ishlatiladi.

Nefronndagi sekretsiya yordamida chiqib ketishga raqobat natijasida ba'zi dorilarning buyrak klirensini kamaytirib, ularning organizmdagi miqdori ko'payishiga olib keladi. Shu yo'l bilan digoksin sekretsiyasi – spironolakton, penitsillinlar, indometatsin, butadion, aspirin ajralib chiqishiga ta'sir qiladi, ya'ni ularning to'planishiga olib keladi.

Eurosemid - aminoglikozidlar, ampitsillin va sefalosporinlar ning to'planishiga va ularning salbiy ta'siriga sabab bo'ladi (ularni sekretsiyasining bloklash hisobiga).

Xinidin digoksinning ajralib chiqishini kamaytirishi natijasida uning qondagi miqdorini 2 marta oshirishi mumkin.

Glukokortikoidlar – salitsilatlar sekretsiyasini tezlashtiradi, glukokortikoidlarni to'xtatish salitsilatlardan zaharlanishga olib kelishi mumkin.

Demak, dorilarning farmakokinetik fazasida o'zaro ta'siri dorilarning so'riliши, tarqalishi, metabolizmi va ajralib chiqishi, oqsil bilan bog'lanishi fazalarida yuz berishi mumkin, bu o'z navbatida dorining qondagi miqdori o'zgarishiga olib keladi. Farmakokinetik fazada dorilarning o'zaro ta'sirini oldindan aytish qiyin.

6.2. Dori vositalarining farmakodinamik o'zaro ta'siri

Ta'sir qilish joyiga qarab farmakodinamik ta'sirlar shartli ravishda spetsifik qurilmalarga (sezuvchan qurilmalar uchun kurash, ta'sir qilish joyida dorilar kinetikasining o'zgarishi, mediatorlarga ta'siri, maxsus qurilmalar sezuvchanligining o'zgarishi) ta'siri yoki organizm (fiziologik) tizimlari boshqaruviiga ta'siri ko'rinishida yuz berishi mumkin (6.2-jadval).

6.2-jadval

Dori vositalarining farmakodinamik o'zaro ta'siri

Dori aralashmalari guruhi		I va II guruh dorilarini o'zaro ta'siri	
I	II	Samara	Ta'sir mexanizmi
Depolarizatsiya yo'li bilan ta'sir qiladigan kura-	Antixolinesteraz moddalar	I-guruh dorilarini ta'sirini	Antixolinesteraz moddalar asetilxolinni gidrolizlanishiga

resimon modda-lar (ditilin)		kuchayishi va uzayishi	qarshilik ko'rsatadi, chunki asitilxolin ditilin sinergisti hisoblanadi (ikkala modda subsinaptik membranalarni depolarizatsiyalaydi)
α -Adrenofalajlov-chilar (fentolamin va b.)	Adrenalin	Adrenalinning qon tomirlarini toraytiruvchi ta'sirini kamaytiradi yoki «paradoksal» ta'siri kuzatiladi (qon bosimini kamaytiradi)	α -Adrenofalajlovchilar adrenalinni ziddiyatchisi hisoblanadi. α -Adrenoqurilmalar falajlanishi oqibatida, adrenalin qon-tomirlari β -adrenoqurilmalarini qo'zg'atadi
Simpatolitiklar (rezerpin va b.)	Simpatomimetiklar (esedrin va b.)	Simpatomimetiklar ta'sirini susayishi	Simpatolitiklar adrenergik-qurilmalarda noradrenalinni chiqishida simpatomimetiklarning ziddiyatchisidir
Ftorotan	Adrenalin	Yurak ritmini buzilishi	Ftorotan miokardni adrenalinga szuvchanligini oshiradi
Asetilsalitsilat kislotosi	Neodikumarin, finilin va b.	Qon oqishi kuzatiladi	Asetilsalitsilat kislota oshqozon shilliq qavatini yaralaydi, qonda protrombin miqdorini va trombotsitlar yopishqoqligini kamaytiradi.
Penitsillin	Tetratsiklinlar, levo-misctin	Penitsillinni mikrobg'a qarshi ta'sirini susaytiradi	Penitsillin bo'linayotgan hujayrasiga ta'sir qiladi, tetratsiklin va levomisctin bo'linayotgan hujayralarni bo'linishini susaytiradi

Sulfanilamidlar	Novokain	Sulfanilamidlarning mikrobg'a qarshita'sirini susayishi	Novokan gidrolizi natijasida paraaminobenzoy kislota hosil bo'ladi, bu modda sulfanilamidlarning ziddiyatchisi hisoblanadi.
-----------------	----------	---	---

Retseptor uchun kurashda bir tomonlama (agonistlar) yoki qarama-qarshi yo'nalishda (antagonistlar) ta'sir qiladigan dori moddalari bir vaqtda yuborilganda kuzatilishi mumkin. Misol, alfa-adrenoretseptorlarni fentolamin falajlashi natijasida undan keyin yuborilgan adrenalin past qon bosimini ko'taruvchi ta'sir qilish yoki aksincha qon bosimini pasaytirishi mumkin.

Yurak ishemik kasalligi va bronxospazm bor bemorlarga bir vaqtning o'zida beta-adrenoqurilmalarni falajlovchi va faollovchi moddalar yuborilganda dorilar ta'sirining butunlay kamayishi kuzatilmaydi, chunki yuborilgan dorilar turli tipdagi (ko'rinishdagi) beta-adrenoqurilmalarga ta'sir qiladi, chunki beta-adrenofalajlovchi moddalar beta-adrenoqurilmalar bilan kuchli bog'langan bo'ladi.

Doriga sezuvchan qurilmalarda bir vaqtda yuborilgan ikki yoki undan ortiq dorilar biri ikkinchisini faol bo'limgan qismi bilan bog'lanishiga (kinetikasiga) ta'sir qilishi mumkin. Trisklik antidepressantlar tomonidan guanetidinning gipotenziv ta'sirini susaytirishi bunga misol bo'lishi mumkin.

6.2.1. Dori vositalarining mediator atrofidagi o'zaro ta'siri

Qo'zg'atuvchi mediatorga ta'siriga qarab dorilarni bunday o'zaro ta'siri 3 xil ko'rinishda bo'lishi mumkin.

Birinchi ko'rinishi: Biror dori ikkinchi dori ta'sirida ishtirok etadigan mediatorning tarqalishini, transportini, metabolizmini yoki uning bog'lanishini buzishi mumkin. Masalan, rezerpin va monoaminooksidaza falajlovchilarini bir vaqtda yuborish. Rezerpin MAO buzadigan katekolaminlar ajralib chiqishini osonlashtiradi, ularning zaxirasini kamaytiradi. MAO falajlovchilar katekolaminlarni buzilishdan saqlab, ularning miqdorini ko'paytiradi bu esa qon bosimining ko'tarilishiga olib kelishi mumkin.

Ikkinci ko'rinishi: Biror dori mediatorni uning maxsus sezuvchi mos kelmagan qurilma bilan o'zaro ta'sirini buzishi mumkin. Kalsiy ionlari uchun o'tkazuvchanlikni buzuvchi aritmiyaga qarshi dorilar lidokain va verapamil orasidagi o'zaro ta'sir, bunga misol bo'ladi.

Uchinchchi ko'rinishida dori moddasi organizmdagi biologik jarayonni birin-ketin salajlaydi. Masalan, simpatik asab tizimining turli qismlarining faolligiga ta'sir qiluvchi klonidin va ganglioblokatorlarni bir vaqtda ishlatish.

Maxsus sezuvchi qurilmalarning o'zgarishi ikki turda bo'lishi mumkin: dori effektor hujayra yoki a'zolarda joylashgan ikkinchi bir dori uchun nishon-hujayralarga ta'sir qilib, ularning sezuvchanligini o'zgartirishi mumkin. Masalan, sforotan yoki siklopropan narkozi vaqtida yurak mushagining adrenalinga sezuvchanligining ortishi, diuretiklar kiritilganda ionlarning kamayishi (gipokaliyemiya) natijasida yurak mushaklarining yurak glikozidlariiga sezuvchanligining o'zgarishi.

Sezuvchi qurilmalarning ikkinchi tur o'zgarishi (masalan, yurak glikozidlari va rezerpin, ishlatilganda yurak urishlari sonining kamayib ketishi bilan namoyon bo'lishi mumkin).

6.2.2. Dori vositalarining fiziologik nazorat mexanizmini turli pog'onalaridagi o'zaro ta'siri

Fiziologik nazorat tizimning turli pog'onalarini tashkil qilgan to'qima va a'zolarga turli guruhdagi dorilarning bir-biriga aloqador bo'limgan o'zaro ta'siri. Masalan, yurak yetishmovchiligi bor bemorga qon aylanishi tizimining turli qismlariga ta'sir qilish maqsadida yurak glikozidlari, qon tomirlarini kengaytiruvchi va siyidik haydovchi dorilarni bir vaqtda tavsiya etish.

Bunday o'zaro ta'sir va yuqorida ko'rib o'tilgan dorilarning o'zaro ta'siri natijasida dorilarning organizmga salbiy ta'siri. ayniqsa suv-tuz muvozanati buzilgan holatlarda bu xavf yanada ortadi. Masalan, siyidik haydovchi dorilar chaqirgan gipokaliyemiya yurak glikozidlarinining salbiy (zaharlovchi) ta'sirini kuchaytiradi.

Dorilarning bermor laboratoriya ko'rsatkichlariga ta'siri ham kuzatiladi. Masalan, propranolol qonda tiroksin (T_4) miqdorini

oshirishi, glukozani kamaytirib insulin chaqirgan gipoglikemiyani kuchaytirishi mumkin. Metildofa, xinin, nikotin kislotasi, riboflavin, tetratsiklinlar katta miqdorlarda kiritilganda siyidikda katekolaminlar miqdorini oshiradi, ularning siyidik bilan ajralib chiqishi vazodilatatorlar (nitroglitserin, kalsiy antagonistlari, gidrolazin) ta'sirida kuchayadi.

Dorilarni kombinatsiya qilishning asosiy maqsadi dorilar samaradorligini oshirishdan va xavfsizligini kamaytirishdan iborat bo'lib, farmakoterapiyaning bu bosh maqsadiga vrach faqat fiziologiya, kasallik patogenczi, dorilarning farmakokinetik va farmakodinamik ko'rsatkichlarini yaxshi bilganidagina erishishi mumkin.

7-bob. Klinik farmakologiyaning pediatriyaga xos tomonlari

7.1. Klinik farmakogenetika

Farmakogenetika tushunchasi Fogel (1959) tomonidan kiritilgan. Farmakogenetika individlarning dori moddalariga irsiy omillar natijasidagi o'ziga xos reaksiyalarining kelib chiqishini o'rganadigan farmakologiyaning bir qismi.

I. Soradi (1984) fikricha, farmakogenetikaning maqsadi dorilar metabolizmida ishtirok etuvchi fermentlar tizimidagi buzilishlar va shu sababli kelib chiqadigan patologik holatlarni tashxislash, oldini olish va davolash bilan shug'ullanishdan iborat.

Ma'lumki, dorilarning organizm bilan o'zaro ta'siri dorilarning biologik faolligi, biologik o'zlashtirilishi, dorilar metabolizmida va ajralib chiqarilishida ishtirok etuvchi tizimlarning faoliyati bilan belgilanadi. Farmakogenetika dori vositalariga irsiy bcriladigan tipik va atipik organizm reaksiyasini o'rganadi.

Organizmning dorilarga atipik reaksiyasining irsiy sabablari omillari asosan dorilarni biotransformatsiyasida ishtirok etuvchi fermentlar nuqsonlar yoki dorilar ta'sir qiladigan qurilmaning irsiy kamchiligi (defekti) ko'rinishida uchrashi mumkin.

Dorilar metabolizmining irsiy buzilishi natijasida uchraydigan atipik reaksiyalarni ikki asosiy guruhga bo'lish mumkin:

1. Dorilar kiritish natijasida aniqlanadigan ferment tizimlarning irsiy nuqsoni.

2. Modda almashinuvining irsiy buzilishi natijasida dorilarga uchraydigan atipik reaksiyalar.

Organizmga tushgan dori moddalari maxsus fermentlar yordamida metabolizmga uchraydi, bu fermentlar maxsus oqsillar bo'lib, bu fermentlarning organizmda hosil bo'lishi irsiy nazorat ostida kechadi. Ixtisoslashgan genlar mutatsiyasining buzilishi shu gen nazoratida bo'lgan fermentlar tuzilishi va xossalalarining irsiy buzilishi – enzimopatiyaga olib keladi.

Gen mutatsiyasi tabiatiga qarab hosil bo'layotgan ferment sintezining tezligi buzilishi yoki atipik ferment hosil bo'lishi mumkin (7.1-jadval).

**Dorilar metabolizmidagi ba'zi bir irlsiy
polimorfizmiga (misollar)**

Nuqson	Dori va ishlatalishi	Klinik oqibatlari
Oksidlanish	Bufuralol (β -adrenoqu- rilmalar salajlovchisi)	β -adrenoqurilmalar salajlanishini kucha- yishi, qayt qilish
Oksidlanish	Debrizoxin (qon bosimini tushiradigan dori)	Ortostatik gipotoniya
Oksidlanish	Etanol	Yuz terisini qizarishi, yurak o'yynashi
N- asetillanish	Gidrolazin (gipotenziv dori)	Volchankasimon simptomlar
N- asetillanish	Izoniazid (silga qarshi dori)	Periferik neyropatiya
Oksidlanish	Spartein	Oksidlanishda kuzatila- digan zaharli belgilari
Oksidlanish	Mefenitoin (epilepsiyaga qarshi dori)	Miqdori ortib ketishiga aloqador zaharlanish belgilari
Efir gidrolizi	Tobutamid (gipoglikemik dori)	Miokardni zaharlanish belgilari
Oksidlanish	Suksinilxolin (miorelaksant)	Davomli apnoc

**7.2. Dori vositalari kiritilganda aniqlanadigan ferment
tiziminining irlsiy yetishmovchiligi (fermentopatiyalari)**

7.2.1. Atipik psevdoxolinesteraza

Qon zardobida va turli to'qimalarda uchraydigan psevdoxolinesteraza fermenti (300000 molekula og'irlikdag'i glikoproteid bo'lib), u xolin esirlarini va turli alifatik kislotalar gidrolizini boshqaradi. Bu fermentga qiziqish suksinilxolin (ditilin, listenon, miorelaksin) tibbiyot amaliyotiga kiritilgach, turli bemorlarda bu doriga sezuvchanlikning katta diapazonda farq qilishi aniqlangandan so'ng boshlandi. Suksinilxolin (ditilin) xolin va kaxrabu kislotasi efiri bo'lib, uni 0,2—1 mg/kg venaga yuborilgach ko'pchilik bemorlarda skelet mushaklari bo'shashib

nafas olishi to'xtaydi, bu reaksiya davomiyligi ko'pchilik populatsiyada 2–3 daqiqani tashkil qiladi. Buning sababi, suksinilxolin qonda va to'qimalarda psevdoxolinesteraza fermenti ishtirokida tezda gidrolizlanib faolsizlantiriladi.

Biroq ba'zi bir odamlarda mushaklarni bo'shashuvi va nafasning to'xtashi 2–3 soatgacha davom etishi mumkin. Bu odamlardagi biokimyoviy kuzatuvlar ularning qon zardobida psevdoxolinesterazaning kamligini ko'rsatdi. Avvaliga buning sababi psevdoxolinesterazaning jigarda hosil bo'lishidagi kamchilik bilan tushuntirilgan bo'lsa, keyinchalik ferment faolligining pasayish sababi uning aminokislotaga tarkibidagi nuqsonga bog'liqligi aniqlandi. Bu bemorlar qarindoshlarini tekshirish ular qonida ham psevdoxolinesteraza kamligi aniqlandi va bu kasallikni irsiy tabiatga ega ekanligi ma'lum bo'ldi.

Psevdoxolinesteraza fermenti oqsil qismining sintezini nazorat qiluvchi gen alleliyasi hosil bo'lishiga olib keladi. hosil bo'lgan ferment normal (faol) fermentdan o'zining aminokislotaga tarkibi bilan farq qiladi.

Atipik psevdoxolinesterazaning berilishi autosom-retsessiv xarakterda bo'lib. 1:2500 nisbatda uchraydi. Anamnezda enzimopatiya borligi ehtimoli bo'lsa, genetik maslahatxonalarda tekshiriladi va aniqlanadi.

Irsiy berilgan atipik psevdoxolinesteraza yetishmovchiligi turli millat va etatlardan orasida turlicha tarqalgan. Masalan, geterozigotali E_1^{α} alleliyali atipik psevdoxolinesteraza yevropaliklar orasida 2–4 foizdan oshmagan holda ba'zi bir populatsiyalar ichida, chech va slovaklarda (7 foizgacha), eron va iroq yaxudiyilar orasida bu individlar soni 10 foizgacha boradi. ya'ni 1:400 nisbatda uchraydi.

Uzoq davom etayotgan apnoeni davolash uchun bemorga normal xolinesteraza yoki qon yuborish tavsiya etiladi.

Sarkoplazmatik retikulum irsiy anomaliyasi bor bemorga galotan, kofein, suksametoniy va boshqa ba'zi bir dorilarni yuborish kalsiy ionlarining aktomiozin bilan bog'lanishi buzilishi natijasida kislota-ishqor muvozanatini buzadi. Anestesiologiya amaliyotida bu anomalija xavfli gipertermiyaga olib keladi va o'lim bilan tugaydi. Bu holatga birdaniga yurak urishi sonining

ortishi, poliapnog, tana haroratining 42°C gacha ko'tarilishi, qon bosimining ko'tarilishi, bemor yurak qorinchalari fibrillatsiyasidan nobud bo'ladi. Bu sindromni davolash gipotermik aralashma yuborish, bemorni muz bo'laklari bilan o'rash, oshqozonni yuvish, kalsiyini yaxshi utilizatsiya qilish maqsadida novokain yuborishdan iborat. Xavfli gipertermiya jarrohlik operatsiyalari vaqtida bolalar o'rtasida 1:400, kattalarda esa 1:50000 nisbatda uchrashi mumkin.

7.2.2. Glukoza-6-fosfatdegidrogenaza yetishmovchiligi (G-6-FD)

G-6-FDning irsiy yetishmovchiligi eng ko'p uchraydigan enzimopatiya bo'lib, dunyo bo'yicha 2 mln. ga yaqin odam bu enzimopatiyanı tashuvchi individlar hisoblanadi.

G-6-FD fermenti unglevodlar (eritrotsitlarda ham) almashinuvida asosiy o'rın tutadi. G-6-FD glukoza-6-fosfatning, 6-fosfoglukonatga oksidlanishini boshqaradi. Bu reaksiya natijasida hosil bo'lgan nikotinamid dinikotindinukleotidsfosfat (NAD⁺.N₂) glutationni (glutationreduktaza ishtirokida) qaytalashda hamda metgemoglobinni gemoglobiniga qaytarishda ishtirok etadi.

Qaytarilgan glutation esa gemoglobin va oltingugurt saqlovichi fermentlarni turli ovqat va dori moddalarining oksidlovchi ta'siridan saqlaydi va eritrotsitlar qobig'i butunligini ta'minlaydi.

G-6-FD yetishmovchiligi bor individlarda oksidlovchi (7.2-jadval) dorilar kiritilganda eritrotsitlar qobig'inining buzilishiga (qaytarilgan glutation kamayishi sababli), ya'ni gemolitik krizga sabab bo'ladi.

7.2-jadval

Glukoza-6-fosfatdegidrogenaza yetishmovchiligidagi gemolitik ta'sir qiluvchi dorilar

Asetanimid	Pentaxin	Toluidin ko'ki
Dapson	Primaxin	Trinitrotoluol
Kinotsid	Sulfanilamid	Furaltadon
Naftalan	Salazosulfapiridin	
Neoarsfenamin	Sulfametoksipiridazon	Fenilgidrazin
Nitrosuran	Sulfapiridazon	Furazolidon

Nitrofurantoin	Sulfaseamid	
Pamaxin	Tiosulfon	

O'tkir eritrotsitlar gemolizi birinchi marta bezgakka qarshi primaxin ishlatilgan Amerika negrlarida topilgan bo'lib, 1:10 nisbatda uchraydi. Biokimyoviy va genetik kuzatuvlarning ko'rsatishicha (G-6-FD) ferment faolligi bu negrlarda 15 foizdan oshmaganligini ko'rsatdi, G-6-FD sintezi ribosomalardagi X-xromosomalar irlsiy apparati tomonidan boshqariladi. 150 dan ortiq G-6-FD atipik ferment turlari ma'lum. G-6-FD kamligi, mavjud individlar borligi oksidlovchi ta'sirga ega dori yoki ovqat moddalari is'temol qilganda aniqlanadi. Bunday individlarda surunkali nospetsifik kamqonlik uchraydi va bu kamqonlik bilirubin miqdorining ortib ketishi (giperbilirubinemiya), safro yo'llarida va o't pufagida bilirubin toshlari va oyoqlarda surunkali yaralar bilan kechadi.

O'rta yer dengizi xavzasida va Yaqin Sharq mamlakatlarda yashovchi aholi orasida G-6-FD faolligi 4 foizga yaqin bo'lishi adabiyotlarda keltirilgan.

Bu individlarda oksidlovchi dorilargina emas, balki aholi tomonidan ovqat uchun keng ishlatiladigan ot loviyasi «Vicia fava» ham gemolitik krizga sabab bo'lishi ma'lum, bu kasallik «Favizm» deb nomlangan.

«Vicia fava» tarkibiga kiruvchi V-glikozid metabolitlari (vitsin va konvitsin) kuchli oksidlovchi zahar bo'lib, uning oksidlovchi kuchi askorbin kislotasidan 10 –20 barobar yuqori ekanligi aniqlangan.

«Favizm» kasalligi ko'proq tana haroratini ko'tarilishi, adinamiya, qonda eritrotsitlar soni 2 mln/mm³ gacha kamayishi va kollaps bilan, kamroq esa, bosh og'rishi, uyqu bosishi, qayt qilish, sariqlik bilan boshlanadi. G-6-FD yetishmovchiligidagi sariqlik jigarning bilirubinni glukuronlash faolligining buzilishi bilan tushuntiriladi.

Quyidagi dorilar — askorbin kislota, asetilsalitsilat kislota, metil ko'ki, nitritlar, sulfanilamidlar, fenatsetin, xloramfenikol, xloroxin ma'lum holatlarda (infeksiya, jigar va buyraklar faolligi buzilganda, diabetik asidoz sharoitida) G-6-FD yetishmovchiligi bor individlarda gemoliz keltirib chiqarishi mumkin.

Bunday individlar soni 0–15 foiz, yer kurrasining ba’zi joylarida 30 foizga yetadi.

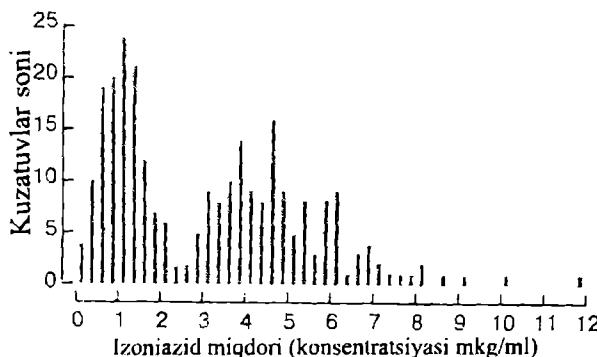
G-6-FD enzimopatiyasi bor bermorda dorilar va ovqat moddalari keltirib chiqaradigan gemolitik kamqonlikning oldini olish uchun bu enzimopatiyani topish maqsadida oilalarni genetik tekshiruvdan o’tkazish kerak. G-6-FD enzimopatiyasi topilganlarga gemolitik kamqonlik chaqiradigan dorilarni, ishlatish xavfli ekanligini tushuntirish va loviya, qizil smorodina va qoraqtatlarni bermor ovqatidan chiqarib tashlash tavsiya etiladi.

G-6-FD nuqsoni bor ota-onalar bu enzimopatiya bilan ularning bolalari ham kasallanishi mumkinligini bilishlari kerak.

7.2.3. Asetiltransferazalar yetishmovchiligi

Silni davolash uchun ishlatiladigan dorilar (izoniazid, tubazid)larni amaliyotda ishlatish bu dorilarga sezuvchanlik bermorlar orasida turlicha ekanligini ko’rsatdi. Bu dorilarni ba’zi bermorlar yaxshi qabul qilsa, boshqa bermorda bu dorilar bosh og’rishi, bosh aylanishi, ko’ngil aynishi, qayt qilish, to’sh orqasida og’riq, yurak urishlar sonining ko’payishi, polinevrit, qo’zg’aluvchanlik, uyqusizlik kabi salbiy ta’sirlarga sabab bo’lishi ma’lum bo’ldi.

Individlarning izoniazidga sezuvchanligining har xilligiga uning metabolizmi, asetillanish, qisman gidrolizlanishning buzilishi sabab ekanligi aniqlandi.

7. 1-rasm. Dorilar metabolizmining irlsiy polimorfizmi.

Chizmada 6 soatdan keyin 9,8 mg/kg miqdorda izoniazid qabul qilgan 267 ta bemor qon zardobidagi dori miqdori haqidagi ma'lumotlar keltirilgan. Chizma bimodal xarakterga ega. 6 soatdan keyin qon zardobidagi izoniazid miqdori 2,5 mg/ml bo'lgan bemorlar, sekin asetillovchilar deb qabul qilingan (Evans D.A. P., Manley K. A., McKusick V. A. Generic control of isoniazid metabolism in man. Br. Med. J., 1960; 2: 485).

Izoniazidning jigarda asetillanishi N-asetiltransferaza ishtirokida kechadi. Odamlarda bu fermentning faolligi turlicha bo'lib, ularda izoniazidga sezuvchanlikning turlicha ekanligi bilan izohlanadi. 4 mg/kg izoniazid qabul qilgan bemorlarning bir qismida preparatning 6–7 foizigina siyidik bilan atsetillangan metabolitlar ko'rinishida boshqalarida esa bu ko'rsatkichning ikki barobar ko'pligi aniqlangan. Sekinlik bilan asetillovchilarda izoniazidning qondagi miqdori tez asetillovchilarga nisbatan yuqori bo'lgani aniqlangan. Izoniazidning faolsizlantirish darajasi bemorga 10 mg/kg hisobida bir marta dori berilgandan 6 soat vaqt o'tgach uning qon plazmasidagi miqdori - 1 mkg/kg bo'lganlar tez asetillovchilar, bu ko'rsatkich 5 mkg/kg bo'lgan bemorlar esa, sekin asetillovchilarga kiradi (6.1-rasm).

Bir va ikki tuxum hujayrali egizaklar ustida olib borilgan populatsiya kuzatuvlari odamlarda uchraydigan izoniazidga sezuvchanlik turlicha ekani irsiy tabiatga ega bo'lib, N-asetiltransferazalar polimorsizmi bilan bog'liq ekanligini ko'rsatadi. Bu hodisa turli millat va clatlar orasida keng diapazonda tarqalgan bo'lishi aniqlangan (7.3-jadval).

7.3-jadval

Turli etnik guruuhlar va clatlar orasida tez yoki sekin asetillovchilarning tarqalishi

Etnik guruuhlar va clatlar	Tez asetillov- chilar, %	Sekin asetillov- chilar, %
Yevropoidlar	58,6	41,4
Negroidlar	54,6	45,4
Eskimoslar	10,5	89,5
Yaponlar	12,0	85,0
Xitoylar	22,0	78,0
Induslar	59,0	41,0

Izoniazid metabolizmidagi individuallik dori bilan davolash natijasiga ta'sir qiladi, sekin asetillovchilarda dorining salbiy ta'sirlari ko'proq va kuchliroq kechishi mumkin.

Bemorlarni izoniazid bilan davolash vaqtida izoniazid metabolizmidagi farqni ko'zda tutib, dorini to'g'ri miqdorlash tavsiya etiladi, ya'ni sekin asetillovchi bemorlarga dori miqdorini tez asetillovchilarga nisbatan kam miqdorda berladi. Bundan tashqari, sekin asetillovchi bemorlarga izoniazid bilan piridoksin (B_6 vitaminini) birga berish tavsiya etiladi, bu izoniazid chaqiradigan polinevrit va boshqa zaharlanish belgilarinining oldini oladi.

Individlarda apressin, sulfadimezin, gidrolazinlarni asetillanishi turlicha ekanligi aniqlangan. Shu sababli bemorga bir vaqtida izoniazid va apressin yoki sulfadimezin berilganda ular orasida mos kelmaslik bo'lishini hisobga olish kerak.

7.2.4. Akatalaziya va gipokatalaziya

Katalaza vazifasi modda almashinuvi va dorilar ta'sirida organizmda hosil bo'layotgan peroksidlarni quyidagi tenglamada $(2N_2O_2 \xrightarrow{(katalaza)} 2N_2O + O_2)$ ko'rsatilganidek parchalashdan iborat. Vodorod peroksid tibbiyot amaliyotida yaralar va jarohatlarni mexanik tozalash maqsadida ishlatiladigan vosita. Katalaza yana etil va metil alkogoli metabolizmida ham qatnashadi. Katalaza faol bo'lganda endogen va ekzogen hosil bo'lgan peroksidlar va boshqa endogen moddalar, shu jumladan gemoglobinni oksidlab ulgurmaydi.

Odam qonida va to'qimalarida katalaza bo'lmasligini yapon olimlari Takaxara va Midjomoto aniqlashgan. Bular burun sinuslarining gangrenali granulomasi bor 11 yoshli qiz bola yarasini peroksid bilan yuvganlarida kislорod pufakchalari hosil bo'limgan, qon rangi jigarrang qora tusga bo'alganligini kuzatganlar. Biokimiyoviy tekshiruvlar bu qizcha qonida va to'qimalarida katalaza yo'qligini tasdiqlagan. Bu kasallik akatalaziya deb nomlangan.

Bu kasallikka chalingan oila a'zolarini irlsiy tekshiruv natijalari ko'rsatishicha, akatalaziya autosom-retsessiv yo'l bilan berilishini ko'rsatdi. 1978-yilga kelib dunyo bo'yicha 100 mingdan

ortiq akatalaziya kasalligi yozilgan. bu bemorlarning 50 foizidan ortig‘ida kasallik og‘iz va burun-halqum gangrenasi ko‘rinishida kcchganligi aniqlangan.

Akatalaziya balog‘at yoshiga yetmagan bolalarda qaytalanib turadigan tish milklari yarasi bilan kechadi. Kasallik og‘ir o‘tganda milk gangrenasi, milk atrofiyasi va tishlarning tushishi kuzatiladi.

Akatalaziya (gipokatalaziyaga) tashxis qo‘yish anamnez ma‘lumotlari va maxsus biokimyoiy tekshiruvlar ko‘rsatkichlariga asoslanadi. Bemor anamnezida tez-tez og‘iz bo‘shlig‘i va burun-halqum sohasida shamollash kasalliklari borligi va bunday bemorlarning spirtli ichimliklarga yuqori sezuvchanligi aniqlangan. Akatalaziyada etanol sekin oksidlanishi natijasida spirtning parchalanishidan hosil bo‘layotgan formaldegid (spirt yonishidan hosil bo‘ladigan oraliq mahsulot) qonda kam to‘planganligi sababli etanoldan zaharlanish belgilari kuchsizroq namoyon bo‘ladi.

Akatalaziyani aniqlashning oddiy usuli bemor qoniga vodorod peroksid critmasi qo‘shilganda uning ko‘piklashmasligi akatalaziya belgisi hisoblanadi. Yarim soat muddat o‘tgach qonning jigarra qora ko‘rinishi yo‘qoladi, oqsil denaturatsiyasi natijasida oq-sariq cho‘kma paydo bo‘ladi. Cho‘kma usti suyuqlikda gemoglobin parchalanishidan hosil bo‘ladigan pentdiopentni topish mumkin.

Akatalaziyani davolashning maxsus usuli yo‘q. YAllig‘lanish o‘chog‘i bo‘lganda antibiotiklar, sulsanilamidlar tavsiya etish, antiseptiklardan foydalanish mumkin. Kasallik asoratlarini oldini olish uchun og‘iz, burun halqum bo‘shliqlari gigiyenasiga riox qilish tavsiya qilinadi.

7.2.5. Uridindifosfoglukurontransferaza (UDFGT) yetishmovchiligi

Bu enzimopatiya yetishmovchiligi bilan tug‘ilgan bolaga jigarda glukuronlanishga uchraydigan dorilar (K va PP-vitaminlari, estrogenlar, androgenlar, glukortikoidlar) kiritilganda qon gemolizisiz kamqonlik va bog‘lanmagan bilirubin miqdori ko‘payib ketishi bilan kechadi. Irsiy beriladigan enzimopatiya

(UDFGT yetishmovchiligi) yuqoridagi dori moddalari yuborilganda aniqlanadi.

Gemolizsiz irsiy sariqlik ikki ko'rinishda: yadroli sariqlik bilan kechadigan giperbilirubinemiya (Krigler-Nayara sindromi) va o'smirlar idiopatik oilaviy giperbilirubinemiyasi (Jilber-Meylengraxt sindromi) ko'rinishida uchraydi.

Novobiotsin, streptomitsin, xloramfenikol, progesteronlar normada uridindifosfoglukurontransferaza (UDFGT) faolligini falajlaydi, shu sababli bu dorilarni yuqoridagi bermorlarga tavsiya etilmaydi, kortizon, xlormitsetin metabolizmi irsiy beriladigan sariqliklarda buzilgan: ular glukuronidlarga aylanmaydi va organizmda to'planib qoladi, shu sababli bu preparatlarni yuqoridagi kasalliklarda juda oz miqdorlarga kamaytirish tavsiya etiladi.

Fenobarbital, ziksorin kabi dorilar esa UDFGT faolligini oshiradi, shu sababli bu dorilar irsiy beriladigan sariqliklarni, ferment yetishmasligi yoki progesteronning fermentga falajlovehi ta'siridan kelib chiqadigan chaqaloqlarda uchraydigan fiziologik sariqlikn davolash uchun tavsiya etiladi.

7.2.6. Modda almashinuvining irsiy buzilishlarida uchraydigan dorilarga atipik reaksiyalar

Modda almashinuvining irsiy buzilishi natijasida uchraydigan kasalliklar: tug'ma metgemoglobinemiya, chaqaloqlar irsiy gemolitik sariqligi, podagra va qand kasalliklarida dorilarga sezuvchanlik o'zgaradi.

Tug'ma metgemoglobinemiya. Oksigemoglobindan farqli o'laroq metgemoglobin kislород bilan kuchli bog'lanadigan 3 valentli temir saqlaganligi uchun kislород tashish vazifasini bajaraolmaydi. Eritrotsitlar normada 0,5—3 foizgacha metgemoglobin saqlaydi. Quyidagi dorilar (nitroglitserin, sulfanilamidlar, xloramfenikol, PASK, antipirin va boshqalar) katta miqdorda, uzoq vaqt ishlatilganda metgemoglobin-metgemoglobinreduktaza yoki diaforazalar ta'sirida tezda qaytariladi. Metgemoglobinreduktaza irsiy yetishmovchiligi bor bermorlar qonida metgemoglobin miqdori 30-40 foizgacha oshishi mumkin. Bu bermorlarning yuqorida sanab o'tilgan (metgemoglobin hosil qiluvchilar) dorilarga sezuvchanligi yuqori bo'lib, bermor qonida

metgemoglobin hosil bo'lishi kuchayib, bermorning ko'karib ketishiga sabab bo'ladi, buni esa davolashga to'g'ri keladi. Metgemoglobinreduktaza yetishmovchiligi autosom-retsessiv yo'l bilan beriladi. Uning quyidagi:

1) metgemoglobinreduktazaning butunlay bo'lmasligi; 2) faolligi susaygan ferment borligi; 3) atipik tuzilishdagi ferment yetishmovchiligi ko'rinishi farq qilinadi. Eng og'iri metgemoglobinreduktaza butunlay yo'qligi bo'lib, bunda bemorda kislород etishmasligi doim saqlanadi. Yashirin kechadigan metgemoglobinreduktaza buzilishi maxsus belgilarsiz kechadi va metgemoglobin hosil qiluvchi dorilar kiritilganda aniqlanadi. Bu dorilar kiritilishi natijasida kelib chiqqan yoki kuchaygan metgemoglobinciyalarni davolash bermor vena qon tomiriga 1—2 mg/kg metil ko'ki yoki 0,3 g 3 mahal askorbin kislotasi berishdan iborat.

Metgemoglobinreduktaza yetishmovchiligining oldini olish bunday bemorlarni o'z vaqtida aniqlash va ularga metgemoglobin hosil qiluvchi dorilar kiritishdan (ichishdan) saqlashdan iborat.

Metgemoglobinreduktaza yetishmovchiligi bor odamlarning sianid kislotaga szuvchanligi juda kamligi (adabiyotlarda bunday odamlar kaliy sianidni o'lim chaqiradigan miqdoridan 40 barobar ortiq qabul qilganda ham zaharlanish belgilari kuzatilmaganligi yozilgan) aniqlangan.

Qonda metgemoglobinreduktaza fermenti xaddan tashqari yuqori bo'lganda yashirin jigar porfiriya kasalligi kelib chiqadi. Yashirin kechayotgan jigar porfiriysi bor odamlarda sintetazalarning kuchli faolligi natijasida ular qonida, siydigida s-aminolevulin va porfobilinogen miqdori yuqori ekanligini aniqlangan. Bu kasallik o'tkir ichak sanchig'i, qo'llardan boshlanadigan polinevrit va mushak falajligi, ruhiy buzilishlar va epileptik tutqanoqlar ko'rinishida kechadi.

Barbituratlar, sulfanilamidlar, estrogenlar (kontrakteptik estrogenlar ham), amindopinin, grizeofulvin, ba'zi tinchlantiruvchi va epilcpsiyaga qarshi dorilar bu kasallikning boshlanishiga va qaytalanishiga sabab bo'lishi mumkin. Bunga bu dorilar tomonidan epsilon-aminolcvulin kislota miqdorining qonda ko'payishi sabab bo'ladi. Porfiriya kasalligi bor bemorlarda ruhiy buzilishlar va

epileptik talvasa xurujlari borligi sababli, bunday bermorlarda tinchlaniruvchi dorilar va barbituratlar ishlatisning xavfi katta. Bu dorilarni kiritish esa og'ir asoratlarga, hatto o'limga sabab bo'lishi mumkinligini nazarda tutish kerak. Porfiriya kasalligi Shvetsiya, Norvegiya, Janubiy Afrikada keng tarqalgan.

Adabiyotlarda shu kungacha yozilgan enzimopatiyalarning mavjudligi, ularni o'z vaqtida aniqlash, oldini olish va davolash farmakogenetika fanining asosiy vazifasidir.

Biroq vrachlik amaliyotida bermorlarni farmakogenetika talablari darajasida tekshirish (enzimopatiyalarni aniqlash) qiyinligini hisobga olgan holda real hayot uchun turli kasalliklar va dorilar haqidagi farmakogenetik ma'lumotlar bankini yaratish va vrachga o'z vaqtida yetkazib turish bilan inson salomatligi uchun yuqorida sanab o'tilgan xatarli enzimopatiyalar xavfini kamaytirish mumkin.

8-bob. Homiladorlik davri va homilada dori vositalarining klinik farmakologiyasini o'ziga xosligi

Homilador ayolni davolash murakkab jarayon bo'lib, vrach-dan homiladorlik davrida ishlataladigan dorilarning klinik farmakologiyasini o'ziga xos tomonlarini puxta bilishlikni taqozo qiladi.

Birinchidan, homiladorlik davrida ona-yo'ldosh-homila yahlit bir murakkab biologik tizim bo'lib faoliyat ko'rsatadi.

Ikkinchidan, adabiyotlarda keltirilgan ma'lumotlarga qaraganda, majruhlik bilan tug'ilgan 5% bolalarda majruhlikning sababi dorilarga to'g'ri keladi.

Uchinchidan, homilador ayollarning 60—80 foizi turli xildagi dorilar (ko'ngil aynishi va qayt qilishni to'xtatuvchi – homilaning birinchi 3 oyligida; gistogramga qarshi dorilar – homilaning 6 oylik davrida; turli tinchlantiruvchi va siyidik haydovchi dorilar)ni qabul qilishi aniqlangan.

Turtinchidan, onalar o'limining 76,4 foizi (S. Shinagama, Ktagiri, 1979) to'g'ridan to'g'ri dorilarga bog'liq cketligi aniqlangan.

Beshinchidan, homilador ayol ichayotgan dorilar vositalarning jinsiy hujayralar hosil bo'lishi va ularning rivojlanish davrlarida urug'lanish, yopishish (implantatsiya) hamda embriogenezga ta'sir qilishi mumkinligi aniqlangan.

Yuqoridagilarni ko'zda tutgan holda homilador ayollarni davolashda vrach quyidagilarni bilishi kerak:

1. Homilador ayol qabul qilayotgan dorilarning hammasini ham xavfsiz deb bo'lmaydi, chunki barcha dorilar yo'ldosh orqali homilaga o'tishi mumkin: Homiladorlikning 32—35 haftalarida yo'ldoshning dorilar o'tkazuvchanligi (ayniqsa ona asabiyashganda) kuchayadi. Diabet, preeklampsiya va xafaqon kasalliklari homiladorlikning oxirgi kunlarida qon aylanishining nisbatan sekinlashuviga, bu esa dorilarning yo'ldosh orqali homilaga o'tishini biroz sekinlashtirsa-da, shu bilan birga dorilarning homila organizmidan ajralib chiqishini susaytiradi.

2. Homilador ayolga beriladigan dorilarning samaradorlik imkoniyati ularning zararli xavfsidan yuqori bo'lishi kerak.

3. Homiladorlikda va homilada dorilar farmakologiyasi bir-biridan keskin farq qiladi.

4. Homiladorlik davrida dorilar farmakokinetik ko'rsat-kiçilarning o'zgarishi, ularni kiritish yo'llarini, miqdorlashni va kiritish rejasini o'zgartirishni taqozo qiladi.

5. Tug'ish yoshidagi ayollarga teratogen yoki embriotoksik ta'sir xavfi yuqori bo'lgan dorilar aniq ko'rsatmalar va qoniqarli kontratseptik himoyasiz berilmaydi.

6. Dorilarning faolsizlantirilishi va chiqarilishi pasayganligi sababli homilador ayolda (homilada ham) ularning ta'siri davomliroq (jumladan, salbiy ta'sirlari ham) bo'ladi.

Quyidagi omillar homilador ayol organizmida dorilar miqdorining o'zgarishiga ta'sir qiladi:

1. Dorilarni miqdorlash rejasи, ya'ni ularning bir martalik miqdori, qayta kiritishlar soni, kiritishning davomiyligi, kiritish yo'llari.

2. Homilador ayol organizmining fiziologik holati (oshqozon-ichak tizilmasi, qon aylanish a'zolari, jigar, buyraklar va yo'ldosh)ning funktsional holati.

3. Dori moddalarining fizik-kimyoviy xossalari – molekular og'irligi, yog'da eruvchanligi, ionlanish qobiliyati, qon zardobi oqsillari bilan bog'lanishi, tarqalishi.

4. Homilaga aloqador omillar - dori moddalarining homila organizmida metabolizmga uchrashi.

Homila rivojlanishi davomida quyidagi qaltis (kritik) davrlar farqlanadi:

1. Blastogenez davri, ya'ni amnionning implantatsiya-ylanishidan oldingi rivojlanish davri bo'lib, jinsiy hujayralar qo'shilgandan blastotsitlarning detsidual qobiqqa kirkuncha bo'lgan davri (1 hafta davom etadi). Bu davrda dori moddalarining embriotoksik ta'sir xavfi yuqori bo'lib, homiladorlik yuz bermay embrion o'limi bilan tugaydi.

2. Embriogenez davri (implantatsiya hamda organogenez va yo'ldosh hosil bo'lish davri) homiladorlikning 3-4 oylik davriga to'g'ri keladi. Bu davrda dori moddalarining salbiy ta'siri teratogen

va embriotoksik ta'siri bilan namoyon bo'lishi, ya'ni homila turli tug'ma majruhliklar bilan tug'ilishi mumkin.

3. Tug'ishdan oldingi davr – bu davrda onaga yuborilgan dori moddalar chaqaloqning ona qornidan tashqari muhitda yashashga moslashish qobiliyatini susaytirishi mumkin.

A. *Dori moddalarini embriotoksik va teratogen xavfi darajasiga qarab quyidagi guruhlarga bo'linadi:*

1. Yuqori darajada xavfli dorilar. Bu dorilar ishlatilganda homiladorlikni sun'iy to'xtatish tavsiya etiladi. Sitostatiklar (metotreksat, siklofosfamid, vinkristin, ftoruratsil) bular folat kislotasi sintezini buzadi va homiladorlikning birinchi trimestrida embrionning o'limiga va homilaning tushib ketishiga olib keladi. Normal homilada esa, bosh suyagi yuz qismi deformatsiyalanishiga, suyaklanishning buzilishiga sabab bo'ladi.

2. Antimikotik va o'smaga qarshi antibiotiklar (aktinomitsin, rubomitsin).

3. Immunodepressantlar (azatioprin, imuran), bular otalanish davrida ham ta'sir qilishi mumkin.

B) *Embriotoksik va teratogen ta'sir darajasi o'rta chadan yuqori bo'lgan dori moddalarini*

Bu moddalar homiladorlikning 3—10 haftasida ishlatilganda embrionning o'limiga va homilani tushib ketishiga sabab bo'lishi mumkin.

1. Antibiotiklar (aminoglikozidlar, tetratsiklinlar, rifampsinsinlar).

2. Protozoylarga qarshi moddalar: aminoxinolinlar (delagil, plakvenil, xloroxin), xinin, xinidin.

3. Talvasaga qarshi (difenin, finlepsin) moddalar.

4. Parkinsonizmga qarshi moddalar.

5. Litiy tuzlari.

6. Steroid va nosteroid yallig'lanishga qarshi moddalar.

7. Peroral antidiabetik moddalar.

8. Neyroleptiklar.

9. Etil spiriti.

10. Bilvosita ta'sir qiluvchi antikoagulyantlar (sinkumar, pelentan).

11. Antitireoid (merkazolil, yodidlar) moddalar.

C. Teratogen va embriotoksik ta'sir xavfi kam bo'lgan dorilar

1. Mikroblarga qarshi (jumladan, biseptol ham) sulfanilamidlar.
2. Protozoylarga (metranidazol, fajizin) qarshi moddalar.
3. Tritsiklik antidepressantlar.
4. Trankvilizatorlar (meprotan, meprobamat).
5. Parkinsonizmga qarshi (L-Dopa) moddalar.
6. Jinsiy (estrogen) gormonlar.

8.1. Homiladorlik davrida dori vositalari farmakokinetikasining o'ziga xos tomonlari

Homiladorlik davrida oshqozon-ichak tizimi faoliyatining o'zgarishi dorilar so'rilishini o'zgartirishi mumkin. Oshqozon harakati va shira ishlab chiqarish faoliyatining susayishi suvda yomon criydig'an dorilar so'rilishini kamaytirsa, aksincha, ichak faolligining susayishi natijasida ko'p dorilarning uzoq vaqt ichakda turib qolishi tusayli ularning so'rilishi ko'payishi mumkin. Mushakka yuboriladigan dorilarning so'rilishi ham susayadi, bunga qon aylanishining kamayishi sabab bo'ladi.

Homiladorlik davrida aylanib yuruvchi qon hajmi ko'payadi, buyrakning filtrlash qobiliyati hamda jigarning ferment faoliyatining ortishi ma'lum darajada dorilarning tarqalishiga, metabolizmiga va ajralib chiqib ketishiga ta'sir qiladi.

Homiladorlik davrida hujayra tashqarisidagi suyuqlik qismi va oqayotgan qon hajmi hamda buyraklar qon aylanishi va glomerulyar filtratsiyaning oshishi homila va amnion suyuqligida dori moddalari miqdorining ortishiga olib kelishi natijasida homilador ayol qon zardobida homilasiz ayol qon zardobidagidan dori miqdorining kamroq bo'lishiga (masalan, ampitsillin, sefazolin, kanamitsin va gentamitsin) olib keladi.

Homiladorlik toksikozi davrida suyuqlikning hujayra tashqarisida tutilib qolishi natijasida dorilarning tarqalishi o'zgaradi.

Homiladorlik va homiladorlikdan keyingi davning birinchi kunlarida (albuminlar miqdorining ortishi, ulardag'i sifat o'zgarishlar va qonda moy kislotalari miqdorining ortib ketishi natijasida) dorilarning qon zardobi oqsillari bilan bog'lanishi

kamayishiga, bu esa o‘z navbatida qondagi dori sof miqdorining ortib ketishiga olib keladi. Masalan, homiladorlikda diazepamning qonda sof holdagi miqdori 3 barobardan yuqori bo‘lgani kuzatilgan.

Homiladorlik davrida jigardagi dorilar metabolizmida qatnashadigan fermentlar faolligi estrogenlar ta’sirida kamayadi, progestinlar esa, aksincha, sitoxrom-R₄₅₀ ga bog‘liq monoooksidazalar faoliyatini oshiradi. Homiladorlik davrida n-demetilazalar va glukuroniltransferazalar faolligi susayganligi aniqlangan. Buning tasdig‘i sifatida homiladorlik davrida kofeinning yarim ajralib chiqish davri (t_{50}) ko‘payganligi sababli (homiladorlikning birinchi 3 oyligida – 5,3s, 6-oyligida – 12 s, 9-oyligida – 18 soatni tashkil qiladi) uning qondagi miqdori ortib ketadi.

Homiladorlik davrida (ayniqsa 9 oylikdan keyin) buyrak filtratsiya qobiliyatining oshishi ba’zi-bir moddalarning (masalan, nitritning) qayta so‘rilishini kuchaytiradi.

8.2. Homilada dori vositalarining farmakokinetikasini o‘ziga xosligi

Homilada hujayra tashqarisidagi suyuqlikning mo‘lligi suvda eruvchi dori moddalarning tarqalish ko‘lamini ko‘paytiradi va bunda yog‘da eruvchi (tiopental, diazepam) dori moddalarning tarqalishi kamayadi.

Homila a‘zolarining maxsus dorilardan zararlanishi o‘sha a‘zoning tarkibiga bog‘liq. Masalan, homila miyasida suvning ko‘pligi va miyelin moddasining kamligi miya to‘qimasining moyda eruvchi moddalardan zaharlashidan saqlaydi.

Homilada oqsil kamligi tufayli uning to‘qimalari ona va chaqaloqlarga nisbatan dorilar bilan kam bog‘lanadi. Biroq, homiladorlik davrida ona qoni oqsillarining dorilar bilan bog‘lanish qibiliyatining kamayishi tabiiy metabolitlar—gormonlar, moy kislotalari tomonidan dorilarni ona qoni oqsilidan siqib chiqarish hisobiga ona qonida dorilar miqdorining ortib ketishi va ona-homila tizimida dorilarning tarqalishiga ta’sir ko‘rsatishi mumkin. Bu o‘z navbatida homila qon aylanish sistemasining o‘ziga xosligi

hisobga olinadigan bo'lsa homila uchun zaharlanish xavfini tug'dirishi mumkin.

Homila jigaridagi dorilar metabolizmida ishtirok etuvchi fermentlar faolligining pastligi yoki yo'qligi tufayli homilada dorilar metabolizmi sekinlik bilan kechadi.

Oksidlanishda ishtirok etuvchi mikrosomal fermentlar (sitoxrom R₄₅₀) homila jigarida homiladorlikning 1—3-oyida paydo bo'lsa-da, bu fermentlarning faolligi kattalardagi fermentining 1/5—4/5 qismiga teng bo'ladi. Jigar birligiga olganda sitoxrom R₄₅₀ miqdori kattalarnikiga o'xhash miqdorda homilaning 14—25-haftaligida paydo bo'ladi. Dorilarni gidroksidlovchi (NADF-maxsus sitoxrom-S-reduktaza va NADF-sitoxrom R₄₅₀-reduktaza) fermentlari yetarli faollikka ega bo'ladi. Fenobarbitalning fermentlar faolligini kuchaytirish (induksiyalovchi) qobiliyati kam bo'ladi. Fermentlarning endogen metabolitlarni oksidlash xususiyati ksenobiotiklarning oksidlash xususiyatiga nisbatan kuchli bo'ladi. Kattalarda metabolizm markazi jigar bo'lsa, homilada bu vazifani ko'proq buyrak ustidan bezlari bajaradi. Chunki sitoxrom-R₄₅₀ miqdori buyrak ustidan bezlarida jigarga nisbatan yuqori bo'ladi. Sitoxrom-R₄₅₀ izozimzimlarning ayni vaqtida faollikka ega bo'lmasligi turli xil ksenobiotiklarga nisbatan oksidlovchi ta'siri turlicha bo'ladi. Masalan, teofillin kofeininga nisbatan erta va tez metabolizmga uchraydi. Homila jigar to'qimasining teofillinni kofeining aylantirish qobiliyati ham aniqlangan.

Yo'ldoshning oksidlovchi qobiliyati va degidrogenazalar (alkogoldegidrogenaza, aldegiddegidrogenaza) faolligi past va homilaning rivojlanish davriga qarab o'zgarib boradi.

Homilada boshqa fermentlar va fermentativ jarayonlar faolligi ham past bo'ladi. Glukuroniltransferaza tizimi yetishmovchiligi sulfatazalar faolligi hisobiga qoplanadi. Perinatal davrda sulfatlash konyugatsiyasi faolligining ustunligi homiladorlik davrida yuqori faollikka ega bo'lgan gormonlar ta'siridan bo'lishi mumkin. Dori moddalarining glukuron kislota bilan zaharsizlantirish imkoniyati chegaralangan, uning yetishmovchiligi sulfat kislota yordamida zaharsizlantirish (konyugatsiyalash) hisobiga qoplangan.

Yo'ldosh homilaning bosh ekskretor a'zosi hisoblanadi. Bunda dori moddalarining moylarda erish qobiliyati katta ahamiyatga ega.

Ekskretor ahamiyati jihatidan homilada ikkinchi o'rinda buyraklar turadi. Demak, dorilar farmakokinetikasining homiladagi o'ziga xosligi quyidagi holatlarga bog'liq:

1. Maxsus yo'l (ductus venosus) borligi tufayli shu yo'ldan o'tgan 20—40 foiz qon jigarga emas. to'g'ridan to'g'ri katta qon aylanish tizimiga tushadi.

2. Homilada gistogcmatik tizimning turli moddalar va dorilar uchun o'tkazuvchanligi yuqori.

3. Ba'zi to'qimalarning dorilarga sezuvchanligi yuqori bo'la-di (masalan: qalqonsimon bezning yodga, suyak to'qimalarining tetratsiklinlarga nisbatan sezuvchanligi).

4. Homila qon oqsilining ko'p dorilarga nisbatan kam sezuvchanligi.

5. Dorilarning homila-buyrak-amnion suyuqlig'i orasida uzoq vaqt aylanib yurishi.

6. Dorilar metabolizmida qatnashadigan fermentlar tizimi faoliyatining sustligi.

8.3. Alohidaturuh dorilarining homiladorlik davrida ishlatilishi

8.3.1. Kimyoterapevtik dorilar. Bu guruh dori vositalari-ning homilaga zaharli ta'sir qilish xavfi yuqori. Masalan, homiladorlikning ikkinchi yarmida tetratsiklinlarning yuqori miqdorlari homila jigarining o'tkir sariq distrofiyasini keltirib chiqarishi mumkin (ayniqsa, parenteral yuborilganda). Homiladorlikning oxirgi oylarida homila tishlarining rangini o'zgarishiga, gipoplaziyasiga hamda skelet suyaklanishining sekinlashuviga sabab bo'lishi mumkin.

Penitsillinlar yo'ldosh orqali homilaga yaxshi o'tadi va katta miqdorda to'planishi mumkin. Yarim sintez penitsillinlarning yo'ldosh orqali o'tishi ularning qon zardobi oqsillari bilan bog'lanish qobiliyatiga teskari proporsional bo'ladi. Penitsillinlarga allergiya bo'lganda eritromitsin ishlatish tavsiya etiladi. Streptomitsin yo'ldosh orqali homilaga yaxshi o'tadi va asab tizimi

tomonidan mikromiyeliya, skelet suyaklarining turli o‘zgarishlariga hamda ototoksisik ta’sir qilishi mumkin.

Levomisetin chaqaloqlarda kollaps, kulrang sindrom belgilarini vujudga keltirishi mumkin.

Homilaning 9 oyligida ona qoni oqsillari bilan kuchli bog‘lanadigan sulfanilamidlar (ayniqsa, uzoq ta’sir qiluvchi) ishlatmaslik kerak. chunki bular bilirubinni oqsil bilan bog‘dan siqib chiqarib, chaqaloq sariqligini chaqirishi mumkin. Sulfanilamidlar, nitrofuranlar, glukoza-6-fosfatdegidrogenaza yetishmagan chaqaloqlarda gemolitik kamqonlik chaqirishi mumkin. Ona va homila organizmida solat kislota sintezini buzuvchi biseptol ham homiladorlikda ishlatilmaydi. Xulosa qilib aytganda, homiladorlikning I—II trimestrida — penitsillinlar, sefalosparinlar, linkomitsin, fuzidin.

4—8 oylarida penitsillinlar, sefalosporinlar, linkomitsin, fuzidin, sulfanilamidlar, nitrofuranlar, nevigramon.

Homiladorlikning oxirgi haftalarida, pennitsillinlar, sefalosporinlar, linkomitsin, fuzidinlarni ishlatish mumkin.

8.3.2. Nosteroid yallig‘lanishga qarshi dorilar homiladorlik davrida kam miqdorlarda va qisqa muddatda ishlatish mumkin (ayniqsa, paratsetamol 0,2—0,3; aspirin 0,25).

Homiladorlikning oxirgi haftalarida bularni ishlatish homila tug‘ilishi muddatining uzayishiga (prostaglandinlar sintezi kamayishiga bog‘liq bo‘lgan bachadon faolligining kamayishi hisobiga), homilador va homiladan qon ketishiga, Botallov yo‘lining barvaqt berkilishi natijasida esa, o‘pka gipertenziyasi kelib chiqishiga sabab bo‘lishi mumkin (ayniqsa, indometatsin).

8.3.3. Neyroleptiklardan homiladorlik toksikozlarini davolashda aminazin ishlatiladi, biroq aminazin homila jigariga zaharlovchi ta’sir qilishi mumkin. Retinopatiya qo‘zg‘alish mumkin. Shu sababli homiladorlik toksikozlarida dietilpirami xavfsizroq hisoblanadi.

Homilador ayol uyqusi buzilganda diazepam (kam miqdorda homiladorlikning oxirgi haftalarida tavsiya etilmaydi. chunki bola nafas markazi ishini susaytirishi mumkin).

8.3.4. Gipotenziv moddalardan, kam miqdorlarda rezerpin (0,5mg kuniga), dopegit, klofelin, beta-blokatorlar ishlatish mumkin.

Propranolol – bachadon mushaklarining qisqarishini susaytirishi mumkin, yurak faoliyatini susaytiradi, yo'ldosh va homila gipotrofiyasini chaqirishi mumkin.

Magniy sulfatni mushakka yuborilganda, chaqaloq nerv-mushak o'tkazuvchanligini buzish ehtimoli paydo bo'ladi.

Tiazid siyidik haydovchi moddalar trombotsitopeniya va suvtuz almashinuvini buzishi mumkin.

Yo'ldosh tomirlarini qisqartiruvchi dorilar tavsiya etilmaydi.

8.3.5. Gormonlar. Dietilstilbestrol olgan ayollardan homilaning 8–17 haftasida tug'ilgan qiz bolalarda bachadon raki, qin anomaliyalari, silindrsimon epiteliyning yassi epiteliyga aylanganligi aniqlangan.

Homiladorlikning 4-haftasida ishlatalgan estrogen va progestrinlar homila yurak va oyoq-ko'llar majruhligiga sabab bo'ladi. Shu sababli ular ishlatilmaydi. Homiladan saqlanish uchun ishlataladigan gormon saqlovchi dorilar chaqiradigan majruhlik «VACTERL» sindromi bilan nomlanadi va butun tizilmalar majruhligi bilan ifodalanadi.

Kortikoidlar katarakta, buyrak usti bezlari gipoplaziyasiga sabab bo'lishi mumkin. Biroq, ona hayoti uchun xavfli vaziyatlarda glukokortikoidlar ishlataladi, tug'ish oldida uning miqdorini ko'paytirish tavsiya etiladi.

8.3.6. Og'riq qoldiruvchi moddalar. Narkoz moddalaridan viadril (yo'ldosh orqali sekin o'tadi, tez parchalanadi) tavsiya etiladi.

Morfin, barbituratlar, benzodiazcpinlar yo'ldosh orqali i yaxshi, tez o'tadi. Homila nafas markazi ishini buzishi mumkin.

8.3.7. Tireostatiklar homilaning 4-oyidan boshlab ishlatilganda tug'ma gipotireozga sabab bo'lishi mumkin.

8.3.8. Antikoagulantlardan heparin yo'ldoshdan o'tmaydi, uni ishlatish mumkin. Bilvosita ta'sir qiladigan antikoagulyantlar yo'ldosh orqali yaxshi o'tadi va homilador va homiladan qon oqishiga sabab bo'lishi mumkin.

Bular ayniqsa (varfarin) homiladorlikning birinchi 3 oylik davrida embriotoksik va teratogen ta'sirlar: burun gipoplaziysi, qo'llarning kattaligi, ko'z atrofiyasi, suyaklar o'sish majruhliklariga sabab bo'lishi mumkin.

8.3.9. Vitaminlar. Gipo- va gipervitaminozlar homila gipoplaziyasiga olib keladi. B₂ vitamini yetishmasligi oyoq-qo'llar majruhligiga, qattiq tanglayning bitmasligiga; A vitamin yetishmovchiligi esa, yurak-qon tomirlari, ko'rish a'zolari buzilishiga sabab bo'ladi.

C vitamini yetishmovchiligi homiladorlikning to'xtashiga sabab bo'ladi. C-gipervitaminoz kapillarlar o'tkazuvchanligining buzilishiga, to'qimalar oziqlanishining buzilishiga olib keladi.

E-gipovitaminoz – embrion rivojlanishining buzilishiga va o'limiga sabab bo'ladi.

8.3.10. Talvasaga qarshi dorilar. Disenin 10 foiz hollarda homilaning turli majruhligiga sabab bo'lganligi sababli homilador ayolga talvasani davolash uchun barbituratlar va benzodiazepinlardan tavsiya qilinadi.

8.3.11. Qandni kamaytiruvchi dorilar. Ichishga beriladigan qandni kamaytiruvchi dorilarni teratogen va embriotoksik ta'siri kuzatilmagan bo'lsa-da, ko'proq insulin tavsiya etiladi. Biguanid unumlariga kiruvchi qand pasaytiruvchilarga nisbatan sulfanilamid unumlari xavfsizroqdir. Ichishga beriladigan qandni kamaytiruvchilar homiladorlikda quyidagi holatlarda tavsiya ctildi.

1. Homiladorlikka qadar samarali ishlatilgan bo'lsa.
2. Ilgari parhez bilan yurgan ayollarda qand miqdori oshganda.
3. Homiladorlik davrida birinchi marta qand miqdori oshganda va u parhez bilan bartaraf bo'lmaganda.

8.3.12. Qayt qilishga qarshi dorilar. Homiladorlik bilan aloqador boshqorong'ilik davolanmasa ham o'tib ketadi. biroq homilador ko'p suvsizlanganda, tana vazni kamayib ketganda. metabolitik asidoz rivojlanganda vitamin B₆ (50–150 mg/kuniga yoki 5 mg har 6 soatda venaga), pipolfen gidroxlorid yoki diprazin bilan (10–

25 mg/kuniga) yoki metoklopramid 10 mg mushakka yoki 5 mg venaga har 6 soatda tavsya qilinadi. Oxirgi preparat homiladorlikning so'nggi kunlaridagi to'xtovsiz qayt qilishda tavsya etiladi.

8.4. Emizikli onada dori vositalarining klinik farmakologiyasini o'ziga xosligi

Emizikli ona qabul qiladigan dorilarning ko'pi ko'krak suti orqali ajralib chiqishi mumkin. Emadigan bola dorilar bilan (ayniqsa ta'sir terapevtik doirasi tor bo'lgan) uzoq aloqada bo'lganda ular bolada turli ruhiy-jismoniylar salbiy ta'sirlar chaqirishi mumkin. Shu bilan bir vaqda ba'zi dorilar ko'krak suti ajralishini kamaytirishi, hatto to'xtatib qo'yishi mumkin, bu esa o'z navbatida ona va bola uchun muammodir.

Dori moddalari ona qoni zardobidan ko'krak sutiga diffuziya, pinotsitoz va apikal sekretsiya yo'li bilan o'tishi mumkin.

Quyidagi omillar dori moddalarining qon zardobidan ona sutiga o'tishiga ta'sir qilishi mumkin:

1. Dori moddalarining miqdori, kiritish yo'li, kiritishlar soni, davolashning davomiyligi, dori klirensi, qon zardobi oqsili bilan bog'lanish qobiliyati, dorilarning metabolitik o'zgaruvchanligi.

2. Ko'krak bezida qon aylanish tezligi va ona sutining muhiti (pH), ajralayotgan sut miqdori, dorilar metabolizmi.

3. Sut tarkibi (moylar, oqsillar, suv) va pH.

4. Bir emizishda chaqaloq olayotgan sut miqdori, emizishlar orasidagi vaqt, onaning dori qabul qilishi va emizishi orasidagi vaqt.

5. Dori moddalarining qon zardobida va ona sutida ionlanish konstantasi (pK_a), dorilarning molekular og'irligi, moyda va suvda eruvchanligi, qon zardobi oqsillari bilan o'ziga xos bog'lanishi.

Uncha katta molekula og'irligida bo'limgan, ionlanmagan molekulalar sutga osonlik bilan o'tadi. Yengil ionlanadigan, oqsillar bilan mustahkam bog'langan dori moddalari sutga yomon o'tadi. Kuchsiz ishqorlar, kuchsiz kislotalarga nisbatan qon zardobiga nisbatan kam pH li sutda to'planadi.

Moyda eriydigan dori moddalari sutga yaxshi o'tadi. Masalan, etanol (ionlanmagan, kichik molekulali, yuqori darajada

moyda eruvchi modda), xuddi shuningdek sut/qon zardobi (s/q) nisbati mochevina va antipirin uchun 1 ga yaqin.

Ona sutiga qon zardobi oqsili bilan bog'lanmagan dorilar o'tadi. Masalan, qon oqsili bilan ko'p va kuchli bog'lanadigan varfarin ona sutiga deyarli o'tmaydi.

Ona sutiga ko'proq molekula og'irligi 200 ga qadar bo'lgan dorilar o'tishi aniqlangan. Masalan, 398 molekula og'irlilikka ega bo'lgan sulfasalazin ona sutiga o'tmaydi. Biroq, uning parchalanishidan ona organizmida hosil bo'lgan 5-aminoosalitsilat va sulfapiridin, ayniqsa keyingisi sutga osonlikcha o'tadi, chunki uning s/q nisbati 0,6–0,8 ga teng.

Ko'p dorilarning ona sutidagi miqdori ona qabul qilgan dori miqdorining 1–2 foizi atrofida bo'ladi va chaqaloq uchun xavf tug'dirmaydi (allergiyani hisobga olmaganda).

Biroq, ba'zi dorilar, ona bolani ko'krak suti bilan emizayotgan davrda onaga bu dorilar berilsa, ko'krak suti bilan cmizishni vaqtincha to'xtatish kerak bo'ladi. Masalan, litiy (ko'krak sutida uning miqdori ona qabul qilayotgan miqdorning 30–50 foizini tashkil qilishi mumkin), o'smaga qarshi dorilar, izoniazid (jigarga zaharli, DNK faoliyatini buzishi mumkin), levomitsetin (ko'mik rivojlanishini kamaytiradi), tashxislash uchun ishlatalidigan radiosaol moddalar hamda moyda yaxshi cruvchi (geksaxloran, DDT) moddalar.

Bundan tashqari, ba'zi dori moddalari ma'lum fermentlar yetishmovchiligi sharoitida (Masalan, sulfanilamidlar glukoza-6-fosfatdegidrogenazalar yetishmovchiligidagi gemolitik kamqonlikka sabab bo'lishi mumkin) zaharli ta'sir ko'rsatish ehtimoli bor (8.1-jadval).

8.1-jadval

Emizikli ona qabul qilgan dorilarning chaqaloqlarda salbiy ta'sirlar chaqirish ehtimoli

Dorilar	Salbiy ta'sirlari
Metronidazol	Ishtaha yo'qolishi, qayt qilish
Theofillin	Qo'zg'aluvchanlikning oshishi, yurak urishlar sonining kuchayishi

Rezerpin	Burun shilliq qavatining shishi, nafas buzilishi, markaziy asab tizimi faoliyatining susayishi, uyquchanlik, bo'shashishlik
Magniy sulfat	Ich ketishi, mushaklarning bo'shashishi, umumiy bo'shashish, nafas markazining falajlanishi
Makkai Sano bargi, kru-shina po'stlog'i, purgen	Ich ketishi, qorin bo'shlig'ida og'riq
Atropin	Nafasning falajlanishi, uyquchanlik
Semitidin	Prolaktin chiqishining ortishi, sut bezlarining kattalashuvi
Diazepam	Markaziy asab tizimining falajlanishi, nafas falajlanishi, tana vaznining kamayishi
Levomitsetin	Qon tanachalari hosil bo'lishining falajlanishi, kamgonlik, o'sishdan orgada qolish, disbakterioz
Tetratsiklinlar	Tishlar va suyak to'qimasi o'sishining buzilishi, disbakterioz
Aminoglikozidlar	Ototoksik ta'siri, oshqozon-ichak tizimining yallig'lanishi
Nevigramon	Gepatotoksik ta'siri
Sulfanilamidlar	Bilirubin ensefalopatiyasi xavfining oshishi, met-gemoglobinemiya (ayniqsa glukoza-6-fosfatde-gidrogenazalar yetishmovchiligi bor bolalarda)
Butamid, xlorpropamid	Gipoglikemiya, oliguriya
Glukokortikoidlar	Buyrak usti bezini gipoplaziysi, modda almashinuvi buzilishi, bilirubin ensefalopatiyasi xavfining oshishi
O'smalarga qarshi dorilar	Qon yaratilishining falajlanishi, oshqozon-ichak tizimi faoliyatining buzilishi, infeksiyaning kuchayish xavfi
Litiy tuzlari	Ko'karish, qon bosimining kamayishi, tana haroratinining pasayishi
Qoramug' alkaloidlari	Ich ketishi, qayt qilish, teri rangining oqarishi, tutqanoq tutishi
Fenobarbital	Uyquchanlik
Etanol	Markaziy asab sistemasi va nafasning falajlanishi, gipoglikemiya, qon ivish xususiyatining susayishi
Narkotik analgetiklar	Nafas falaji
Salitsilatlar	Qon oqish

8.5. Emizish davrida dori vositalari bilan davolashning umumiy qoidalari

1. Ona sutining bola uchun ahamiyatini ko‘zda tutib, bolani emizishdan vaqtincha tanaffus qilish uchun ona qabul qiladigan dorining chaqaloqqa haqiqatan xavfli ekanligini aniq bilish kerak.

2. Emizikli ona vrach tavsiya qilgan doridan tashqari dori qabul qilmasligi kerak.

3. Ona sog‘lig‘ining buzilishi. Ona qabul qilayotgan dorining nisbatan chaqaloqqa xavfi kam bo‘lishi mumkin.

4. Imkon darajasida emizikli ona uchun beriladigan dorilar ona sutiga kam o‘tadigan va chaqaloq uchun xavfsiz bo‘lgani ma’qul.

5. Homiladorlik davrida emizikli davrga nisbatan chaqaloq uchun dorilar xavfiroq, chunki ko‘p dorilar yo‘ldosh to‘sig‘idan sut bezi to‘sig‘iga nisbatan oson o‘ta oladi.

6. Sut bilan chaqaloq organizmiga tushadigan dori miqdori uni qabul qilish davrining uzoq yoki qisqaligiga bog‘liq.

7. Emizish oldidan yoki emizishdan keyin tezda dori qabul qilinsa, dorining sutdagi miqdori keyingi emizishdan oldin kam bo‘ladi. Dori sutka davomida bir marta qabul qilinayotgan bo‘lsa uni kechqurun qabul qilgan ma’qul.

Sutga o‘tadigan ba’zi dorilarning farmakokinetik ko‘rsatkichlari (8.2-jadvalda) keltirilgan.

8.2-jadval

Ona suti bilan ajralib chiqadigan dorilarning farmakokinetik ko‘rsatkichlari

Dorilar	Emizuvchi ona qonidagi dorining miqdori	Ona qoni-dagi yu-qori miq-dori	Sut / plazma nisbati	Sutdagi dorining eng yuqori miqdori vaqt, daqiqalarda	T ₅₀	Ona qabul qilgan doriniнg sutdagi miqdori, %
Sefazolin	2g venaga	1.51 mkg/ml	0.023	180	–	0.075
Diazepam	–	0.27 mkg/ml	0.68	3 kun	72	–
Digoksin	0.25mg	0.6–1 mg/m	0.9	240	12	0.07–0,14

Etanol	0.6 g/kg	7,7 mkg/ml	0,93	90	2,9	1
Izoniazid	300 mg	16,8 mkg/ml	1,6		-	
Litiy	300 mg	0,1–0,6 mkg/l	0,5		-	
Metanol	70 mg/dn	0,36 mkg/ml	0,83		-	
Prednizolon	5 mg	26 mkg/ml	-	60	8,2	0,12
Propranolol	20 mg	10 ng/ml	0,56	180	-	0,03
Teofillin	4 mg/ml	4 mkg/ml	0,7	120	4	4

Eslatma: (-) ma'lumot yo'q.

Quyidagi dorilarni emizikli ayollarda ishlatish qat'iy man etiladi: indometatsin, oltin preparatlari, levomitsetin, tetratsiklinlar, bilvosita ta'sir qiluvchi qon ivishini susaytiruvchi dorilar, litiy tuzlari, yodidlar, estrogenlarning katta miqdori, o'smaga qarshi dorilar, atropin, ergotamin, vitaminlar A va D katta miqdorlarda.

Emizikli ayollarda ishlatilishi mumkin bo'lgan preparatlari: ibuprofen, naproksen, mefenam kislotasi, parasetamol, salitsilatlar, zamburug'larga qarshi antibiotiklar, sefalosporinlar, makrolidlar, metronidazol (kam miqdorlarda), penitsillinlar, linkomitsin, rifampitsin, furadonin, benzodiazepinlar, galoperidol, fenotiazinlar, barbituratlar (kam miqdorlarda), kortikostcroidlar (kam miqdorlarda), estrogenlar, tiouratsil, tiroksin, insulin, progesteron: antatsidlar, qayt qilishga qarshi dorilar, bisakodil, senadeks, aerozol ko'rinishdag'i bronx kengaytiruvchilar, balg'am ko'chiruvehilar, kodein, intal, temir preparatlari, A, D (kam miqdorlarda), B va C vitaminlari.

Quyidagi dorilar sut ishlab chiqarishni kuchaytiradi: oksitotsin va uning unumlari, nikotin, askorbin, glutamin kislotalari, tiamin, pirroksan, serukal, teofillin, tokoserol, dopegit.

Ko'krak sutini ishlab chiqarishni susaytiruvchi dorilar: estrogenlar, progesteron, levadopa, oral kontratseptiv moddalar, bromkriptin, efedrin, furosemid, adrenalin, etanol, ergokriptin.

8.6. Chaqaloqlarda dori vositalari klinik farmakologiyasining o'ziga xosligi

8.6.1. Dorilarning so‘rilishi. Chaqaloqlik davrida (tug‘ilgan-dan keyingi bir oy davomida) oshqozon-ichak tizimi morfologik va funktional jixatdan katta o‘zgarishlarga uchraydi. Chaqaloqlarda (ayniqsa, chala tug‘ilganda) oshqozon shirasining kislotaliligi kam, oshqozonning bo‘shashi (evakuatsiyasi) sekin kechadi (6–8 oylikda kattalarnikiga tenglashadi), ichak harakati tez o‘zgaruvchan bo‘ladi.

Yuqorida aytiganlar chaqaloqlarda dorilarning so‘rilishiga ta’sir qiladi. Masalan, 15 kunlik chaqaloqlarda: rifampitsin, ampitsillin, sefaleksinlarning so‘rilishi sekinlashgan bo‘lsa, aksincha, digoksin va diazepamlarning so‘rilishi kattalardan farq qilmaydi.

Jigar klirensi yuqori bo‘lgan propronalolning biologik o‘zlashtirilishi chaqaloqlarda katta yoshdagi bolalarga nisbatan kamroq bo‘lsa-da, o‘z individualligiga ega.

Ichakda kechayotgan turli patologik jarayonlar ham dorilar so‘rilishiga ta’sir qiladi: masalan, ichak o‘sishdan qolganda sefaleksin, ich ketganda – ampitsillin, ich qotganda A va D guruhidagi vitaminlar so‘rilishi buziladi.

Chaqaloqlar mushagiga yuborilgan dorilarning so‘rilishi regionar qon aylanishiga bog‘liq. Chaqaloqlarda turli guruhdagi mushaklarda qon aylanishi har xil darajada bo‘lganligi (masalan, shishlar bo‘lganda) sababli dorilarning so‘rilishi turlicha bo‘ladi.

Rczorbtiv ta’sir olish maqsadida chaqaloqlarga dorini teri orqali yuborish rejalashtirilganda (masalan, glukokortikoidlar) kam zaharli dori shakllarini tanlash kerak. Chaqaloqlar terisiga sepish uchun chiqarilgan pudra (upa)lar tarkibiga kiruvchi bor kislotasi teridan so‘rilib chaqaloqda ich ketishga, (turli bo‘yoqlar tarkibiga kiruvchi) anilin chaqaloq terisida yaxshi so‘rilib metgemoglobin; naftalan – gemoliz, kamqonlik va sariqlik (glukoza-6-fosfatdehidrogenazalar yetishmovchiligidagi) chaqirishi mumkin.

8.6.2. Dorilarning tarqalishi. Turli yoshdagi bolalarda dorilarning tarqalishidagi farq bola tanasidagi suyuqlik hajmiga (chala tug‘ilgan bolaning – 86% foizi, normal tug‘ilgan chaqaloqning – 75% foizini, 1 yashar bolaning – 65% foizga yaqin tana og‘irligini suv hosil qiladi), dori moddalarining qon zardobi oqsillari va to‘qima qurilmalari bilan bog‘lanishi, qon aylanishi,

gistogematik tizimlar o'tkazuvchanligiga bog'liq. Masalan, moyda eruvchi narkotik og'riq qoldiruvchi, umumiy va mahalliy og'riq qoldiruvchilar, tinchlantiruvchi va uxlatuvchi moddalar bosh va orqa miya to'qimasidan yaxshi o'tadi va yuqori miqdorlarda to'planadi. Chaqaloq bosh miya to'qimasida katta yoshdagi bolalarga nisbatan morfin miqdori yuqori bo'ladi. Gipoksiya, asidoz va gipoteriniya sharoitida yuqorida sanab o'tilgan moddalar markaziy asab tizimiga yaxshi o'tadi va yig'ilib qolishi sababli ular chaqaloqlarda og'riqsizlantirish maqsadida ishlatilmaydi, 6 oydan 1 yoshgacha bo'lgan bolalarda kamroq miqdorda ishlatiladi.

Asidozda dorilarning tarqalishi ancha o'zgaradi: kislotali dorilarni to'qimalar tomonidan o'zlashtirilishi kuchayadi, ishqoriy dorilarniki esa, aksincha, susayadi. Siyidik pH ortsa, aksincha salitsilatlarni ajralib chiqishi ortadi.

Hujayra tashqarisidagi suyuqlik chaqaloqlarda tana og'irligining 45% foizini (chala tug'ilganlarda esa – 50 foizini) tashkil qilsa, 4–6 yoshli bolalarda – 30% va 1 yoshda esa – 25% ga teng.

Bir kecha-kunduz davomida hujayra tashqarisida suyuqlik almashinuvi: emizikli bolalarda bu ko'rsatkich 50%, kattalarda esa 14% yaqin bo'ladi. Bu suvda eruvchi dorilarning tezda hujayra tashqarisidagi suyuqlikka o'tishiga va tezda chiqib ketishiga sabab bo'ladi.

Chaqaloqlarda yog' to'qimasi kam: chala tug'ilgan bolalarda bu ko'rsatkich – 3%, normal tug'ilgan bolalarda – 12%. 1 yoshdagи bolalarda – 30% va katta yoshdagilarda tana vazninining umumiy og'irligidan 15% ni tashkil qiladi. Dorilarning tarqalishida ularning suvda yoki yog'da eruvchanligi asosiy rol o'ynaydi. Suvda yaxshi eruvchi va qon zardobi oqsillari bilan kam bog'lanuvchi dori moddalari hujayra tashqarisidagi suyuqlikda tez tarqaladi va ularning qondagi miqdori tezda kamayadi. Shu sababli ba'zi vaqtarda dorilar (sulfanilamidlar, benzilpenitsillin, amoksitsillin) miqdorini tana og'irligiga emas, balki hujayra tashqarisidagi suyuqlik miqdoriga qarab aniqlash ma'qul bo'ladi (8.3-jadval). Tana suvsizlanganda yoki karaxtlik (shok) da hujayra tashqarisidagi suyuqlik hajmi kamayadi, suvda eruvchi dorilarning

qon zardobidagi miqdori ko‘payganligi sababli dorilarning salbiy ta’sir qilish xavfi ortadi.

8.3-jadval

Chaqaloq tug‘ilgandan keyingi davrda dorilarning tarqalishi

Dorilarning nomi	Yoshi					
	1 haftali, chala tug‘ilgan	1 haftali normal tug‘ilgan	1–4 haftali	1–12 oyli	1–16 yoshli	Kattalarda
Diazepam	—	1,8	—	—	2,6	0,7–2,6
Digoksin	7,7	6–8	—	15,4	16,1	5,8
Gentamitsin	0,5	0,5	—	—	—	0,28
Kanamitsin	0,6–0,8	0,5–0,8	0,5–0,6	—	—	0,2
Fenilbutazon	—	—	0,25	0,16	0,15	0,02–0,15
Sulfalen	0,69	—	—	0,36	0,2	0,22
Teofillin	0,69	—	—	—	0,2–0,4	0,3–0,6

Eslatma: (—) ma’lumot yo‘q.

Talvasaga qarshi, tinchlantiruvchi dorilar, trankvilizatorlarning tarqalishi (hujayradan tashqari suyuqligidan va umumiylardan suyuqligida) bolalarda kattalarga nisbatan yuqori bo‘ladi.

8.6.3. Oqsil bilan bog‘lanishi.

Quyidagi sabablarga ko‘ra:

1. Chaqaloq qonida oqsil (albuminlar) kamligi.
2. Oqsillarning sifat o‘zgarishlari.
3. Chaqaloqlar qonida moy kislotalari, gormonlar, bilirubin ko‘p bo‘ladi (onadan o‘tgan), bular dorilarning oqsil bilan bog‘dan siqib chiqarishi mumkin.
4. Chaqaloqqa bir nechta dori yuborilganligi sababli dorilar bir-birini oqsildan siqib chiqarish hisobiga dorining chiqaloq qonidagi sof miqdori ko‘proq bo‘lishi mumkin.

Chaqaloqlarda dorilarning oqsil bilan bog‘lanishi buzilishi asidozda, uremiyada, nefrotik sindromda, organizmga ovqat bilan oqsil kam tushganda, shunindek ba’zi bir dorilardan zaharlanganda uchrashi mumkin.

Chaqaloqlarda dorilarning o‘zi turli endogen moddalarning oqsil bilan birikishini buzishi mumkin. Masalan, sulfamilamidlar va

salitsilatlar albuminlar bilan yaxshi birikib, bilarubinni siqib chiqaradi.

Sof holdagi bilarubin osonlik bilan markaziy asab tizimidan (ayniqsa, asidoz, gipotermiya, gipoglikemiya sharoitida) yaxshi o'tib, ensefalopatiyaga sabab bo'lishi mumkin.

8.6.4. Dori vositalarining metabolizmi. Chaqaloqlarda sulfatlanish va oksidlanish (demetillanish ham) boshqa, metabolitik yo'llarga nisbatan faolroq kechadi.

Chaqaloqlarda ko'proq konyugatsiyalash jarayoni yaxshi o'r ganilgan. Masalan, bola tana vazni hisobiga o'rtacha terapeutik miqdorda yuborilgan levomitsetin, uni konyugatsiyalovchi fermentlar yetarli bo'limgan bolalarda «kulrang» sindromini paydo qilishi mumkin. Salitsilatlarni, indometatsin va nalidikson kislotalarini konyugatsiyalanishini buzilishi aniqlangan. Biroq, chaqaloqlarda paratsetamol ajralib chiqishi kattalarnikiga yaqin turadi, chunki u sulfatlanadi.

Bolalarda (chaqaloqda) metabolitik jarayon quyidagicha tartibda faollik ko'rsatadi yangi tug'ilgan bolada sulfatlanish, demetillanish. Birinchi haftada – qaytalanish; birinchi oyda – asetillanish; ikkinchi oyda – glukuron kislota bilan konyugatsiyalanish; uchinchi oyda – glitsin, glutamin, sistein aminokislotalari bilan konyugatsiyalanish; 6 oyda – hamma metabolizm jarayonlari takomillashadi.

Chaqaloqlarda (ayniqsa, chala tug'ilganlarda) oksidlanuvchi gidroksidlanish sekin kechadi. Shu sababli fenobarbital, lidokain, difenin va diazepamning organizmdan chiqib ketishi sekinlashadi. Masalan, diazepamning yarim ajralib chiqish davri yoshga qarab o'zgarib boradi (chala tug'ilgan chaqaloqlarda 38–120s, normal tug'ilgan chaqaloqlarda 22–46s, 1–2 yoshli bolalarda 15–21 soatga teng). Shu sababli, tug'ish arafasida ona qabul qilgan diazepam chaqaloqda anchagina miqdorlarda to'planib qolishi mumkin.

Chaqaloqlarda efirli gidrolizlanish sekin kechadi, chunki esterazalar faolligi yoshga bog'liq bo'ladi. Tug'uruq davrida mahalliy og'riq qoldiruvchi dorilar ishlataliganda chaqaloq

nafasining falajlanishi, bradikardiya chaqaloqda bu dorilarning metabolizmi susayganligidan darak beradi.

Chaqaloqlarda dorilar metabolizmiga yuqorida sanab o'tilgan bola yoshiga aloqador fiziologik jarayonlardan tashqari, boshqa ta'sir qiluvchi omillar ham bor (induktor va ingibitor dorilar). Fenobarbital chaqaloqlardagi fiziologik sariqlikni yo'qotadi, diazepam metabolitlari salitsilatlarni organizmdan ajralib chiqishini tezlashtiradi.

Turli kasalliklar va patologik jarayonlar organizmda dorilar metabolizmini qo'shimcha buzishi mumkin, bu esa o'z navbatida dorilarning farmakodinamik samaradorligini o'zgartirishi mumkin, natijada chaqaloqni ratsional davolash qiyinlashadi.

8.6.5. Yarim ajralib chiqish davri. Ko'pgina dorilarni yarim chiqib ketish davri davomli (uzoq) bo'lganligi sababli bu dorilarni kiritish (oralig'ini) uzaytirish kerak. Chala tug'ilgan chaqaloqlarda dorilarning yarim chiqib ketish davri eng uzoq bo'ladi, bola ulg'aygan sari bu ko'rsatkich kamayib borib, 1–2 oylikda katta odamdagini 50 foizni tashkil qiladi.

Individual o'ziga xosligi tusayli ba'zi bolalarda dorilarning yarim ajralib chiqish davri kattalarga nisbatan qisqa bo'ladi. (8.4-jadval).

8.6.6. Dorilarning chiqarilishi. Chaqaloqlarda buyrakning chiqarish faolligi sust (koptokchalarining filtrlash qobiliyati tana satxi birligiga hisoblaganda katta odamga nisbatan 30–40 foizni, kanalchalar filtratsiyasi esa 17 foizni tashkil qiladi), bu ikki jarayon chaqaloq o'sgan sayin takomillashib boradi.

8.4-jadval

Tug'ilgandan keyingi rivojlanish davrida bolalarda dori moddalarining yarim ajralib chiqish davri (soat)

Dori moddalar	Yoshi					
	1 hafta (chala tug'ilgan)	1 hafta (normal bola)	1–4 haf-talar	1–12 oylar	1–16 yoshli	Katta-larda
Ampitsillin	3,6–6,2	2–4,9	1,7–2,8	–	–	1–1,8
Karbenitsillin	6,6	2,9–4,7	1,5–2,2	–	–	1
Sefaloridin	–	3,7–5,4	2,1	–	–	1–1,5
Sefalotin	2	2,4	–	0,3	0,2–0,3	0,5–0,9

					davomi
Doksitsiklin	7,6	6,9		3,7	3,2–3,7
Gentamitsin	5,1–5,9	3,8–5,5	2,3–3,9	2,3–3	—
Kanamitsin	8–18	6–7,5	4–6	—	2
Metitsillin	2,43–3	1,3–3,3	1,2	0,9	0,4
Oksatsillin	1,5	1,5	1,2	1,1	0,7
Penitsillin	—	3,2	1,7	1,4	—
Fenilbutazon	—	—	27	17	20–40
Salitsilatlar*	—	4–11,5	—	—	2,3
Diazoksid	—	—	—	24	10–20
Digoksin	90	25–50	35–40	20–25	35
Fenobarbital	40–300	102–260	65–100	45–85	53–65
Fenitoin	—	17–60	—	—	5
Teofillin	30	—	—	—	1,8–4
					4,5–6,7

Eslatma: * miqdorga bog‘liq kinetika.

(-) ma’lumot yo‘q.

Chaqaloqlarda, ayniqsa chala tug‘ilganda, kanalchalar siyidik ishlab chiqarish mexanizmi takomillashmagan. Chaqaloqlik davrida dorilarni ajralib chiqishi sust kislota va ishqoriy moddalar uchun tubular transport tizimini rivojlanish darajasiga bog‘liq. Elektrolitlarni chiqarilishiga javobgar mexanizmlarning takomillashmaganligi siyidik haydovchi dorilarga sezuvchanlikning o‘zgarishida namoyon bo‘ladi. Proksimal kanalchalar va Genli halqasi faolligining sustligi natriyning nefronni distal qismidagi so‘rilishi yuqoriligi hisobiga qoplanadi. Chaqaloqlarda siydikning suyuqlig‘i sezuvchi to‘qimalarning adenogipofizga gormonlariga kam sezuvchanligi bilan tushuntiriladi. Aldosteron va reninining chaqaloq qonida ko‘p bo‘lishi ham bu gormonlarga sezuvchan to‘qimalarning (retseptorlar) takomillashmaganligi bilan tushuntiriladi.

Chaqaloqlarda infuzion terapiya o‘tkazilayotganda ularda suv va elektrolitlar chiqarishning o‘ziga xosligini hisobga olish kerak. Elektrolitlar, ayniqsa sodda, kiritish chegaralangan bo‘lishi kerak, chunki chaqaloqlarda natriyning ekskretsiyasi kamaygan. 3 kunlik chaqaloqlarga natriy yuborish tavsiya qilinmaydi. Suv va elektrolitlarning ushlanib qolishini hisobga olib, ayniqsa infuzion terapiya davrida chaqaloqlarga diuretiklar tavsiya etish lozim,

biroq retseptor qurilmalarning ularga sezuvchanligini pastligi hisobga olib, diuretiklar miqdorini (kattalarga nisbatan) ko'proq tavsiya etishga to'g'ri keladi. Bu aytilganlar tiazidlar uchun xos, Genli halqasiga ta'sir qiluvchi furosemidga va boshqa siyidik haydovchilarga tegishli emas, chunki ularning samarasi dorining kanalchalar hujayrasida to'planishiga bog'liq emas. Koptokchalar filtratsiyasi va kanalchalar sekretsiyasi sustligi sababli chaqaloqlarda furosemidning yarim chiqarilish davri kattalarga nisbatan 8 marta (30–70 daqiqa o'rniغا, 4–9 soatga teng) uzaygan bo'ladi. Furosemid bilirubinning oqsildan siqib chiqarishini va gepatotoksikligini ko'zda tutib furosemidni chaqaloqlarga qayta yuborishda ehtiyoj bo'lish kerak. Chaqaloqlarda glukoza, aminokislotalar, siyidik kislotalarni tashuvchi transport mexanizmlari ham takomillashmagan.

Chala tug'ilgan va normal chaqaloqlar buyraklar faolligining sustligi, antibiotiklar kinetikasining o'ziga xosligini belgilaydi (ayniqsa, ampiricillin, karbenitsillin, gentamitsin, sefalosporinlar va boshqa antibiotiklar). Chaqaloqlarda nitrofuranlarning chiqarilishi ham farqlanadi. Vodorod ionlarining ko'pligi nitrofuranlarning qayta dissotsiatsiyalanishini va ularning yuqori darajada qayta so'rili shiga sabab bo'ladi. Soda critmasini oldindan yuborish (nitrofuranlarni) qayta so'rili shni kamaytiriladi.

Chaqaloqlarda buyrak ekskretsiyasida farqni ularga yurak glikozidlari yuborishda ham nazarga tutish kerak.

Chaqaloqlarda dorilarning qayta so'rili shi buyrak kanalchalarining morfologik faolsizligi bilan emas, aksincha, ulardag'i biotransformatsiya jarayonlarining sustligiga bog'liq bo'lib, dorilar (ayniqsa, yog'da cruvchilari) ko'proq o'zgarmagan ko'rinishda chiqib ketadi, ular ko'proq qayta suriladi. Chaqaloqlarda siyidik pH ning kamligi sut kislotalarning qayta so'rili shiga sabab bo'ladi.

Dorilar uchun buyrak ekskretsiyasining o'ziga xosligi sababli ksenobiotiklarning nefrotoksikligi katta amaliy ahamiyat kasb etadi. Ksenobiotiklarning nefrotoksikligi ularning buyrak to'qimasida to'planishi bilan bog'liq bo'lib, bu esa o'z navbatida faol tubular transport, qayta so'rili sh jarayonlariga bog'liq,

amaliyotda ko‘p holatlarda chaqaloqlarda ksenobiotiklarning ncfrotosikligi kamroq kuzatiladi. Keyingi yillarda kanalchalar ckskretsiyasini kuchaytiruvchi (siklometiazid, fenobarbital, etakrin kislota) dorilar topilgan. Bu dorilar transport tizimi oqsilning transportlik faolligini oshiradi va kanalchalar oqsillariga yaqin ish bajaruvchi kanalchalar hujayrasi faolligini oshirishi mumkin. Folat kislotasi va piridoksin buyrak transport sistemasi takomillashuviga ta’sir qiladi, bu vitaminlar yetishmaganda buyraklar faoliyati buzilishida aniqlangan.

Yuqorida sanab o’tilganlardan tashqari, bolalarda dorilarning farmakodinamik samaradorligining va o’zgarishiga ta’sir ko’rsatadigan quyidagi omillar ham bor.

1. Bolalarda sezuvchan qurilmalardagi dorilarga sezuvchanlikda farq borligi, bolalarga beriladigan standart miqdorlarga sezuvchanlikning individualligini belgilaydi.

2. Bolalarda (ayniqsa chaqaloqlarda) adashgan asab faoliyatiga xos samara simpatik asab to’qimasiga xos samaraga nisbatan kuchliroq namoyon bo’ladi. Shu sababli parasimpatik asab ta’sirini susaytirish uchun masalan, bradicardiyada atropinni, aksinchalik simpatik asab tizimi faolligini oshirish uchun (masalan, adrenalin)ni ko‘proq miqdorda yuborish kerak bo’ladi.

3. Chaqaloqlarda dorilarning salbiy ta’siri ba’zan irlisy buzilishlar natijasi bo’lishi mumkin. (Masalan, glukoza-6 fosfatdehidrogenazalar va boshqalar).

Shunday qilib, chaqaloqlarda dorilarning farmakokinetikasini o’ziga xosligi quyidagilardir:

1. Dorilarning oshqozon-ichak tizimidan so‘rilishi katta yoshdaggi bolalarga nisbatan sekinroq kechadi, shu sababli shoshilinch holatlarda dorilarni venaga yuborish tavsiya qilinadi.

2. Nozik va qon bilan yaxshi ta’minlangan teri orqali dorilar yaxshi so‘riladi.

3. Chaqaloqlarda qon zardobida oqsillar kamligi, qonda dori moddasining sof holdagi miqdori ko‘payib ketishiga sabab bo’lishi mumkin yoki dorilar bilirubin tomonidan oqsil bog’idan siqib chiqarilishi mumkin.

4. Metgemoglobin oson hosil bo‘ladi va gemoliz yengil yuzaga keladi.

5. Bolalarda yog‘ qatlaming kamligi qon zardobida moyda cruvchi dorilar miqdorining ko‘proq, suvda cruvchi dorilarning kamroq to‘planishiga olib keladi.

6. Buyraklar bilan chiqib ketadigan moddalar sekinlik bilan chiqarilganligi sababli ularning sutka davomida kiritilishi orasidagi vaqt uzoqroq bo‘lishi kerak, ayniqsa tug‘ishning birinchi hastasi davomida.

7. Jigarda biotransformatsiyaga uchraydigan dorilar yuborilganda jigar ferment tizimi faolligi pastligini hisobga olish kerak.

Digoksin, propranolol, tcofillin, fenobarbital, difenin, karbamazepin, mikroblarga qarshi dorilar bolalarda o‘ziga xos farmakokinetik ko‘rsatkichlarga ega.

Digoksin – chaqaloqlarda ishlatiladigan asosiy yurak glikozidi. Tana og‘irligi hisobida olinadigan miqdori turli yoshdagи bolalarda turlicha (8.5-jadval).

Bu fenomen digoksining oshqozon-ichakdan so‘rilishi turli darajadaligini, qon zardobi oqsillari bilan bog‘lanishini o‘ziga xosligini ko‘rsatadi (miokard va qonda digoksin miqdori kattalarga nisbatan 2–3 marta yuqori). Biroq dorini oqsil bilan bog‘lanishi va tarqalishi orasidagi tafovut bilan dori miqdorining yuqori (ayniqsa 1–11 oylikda) bo‘lishini qisman izohlashi mumkin.

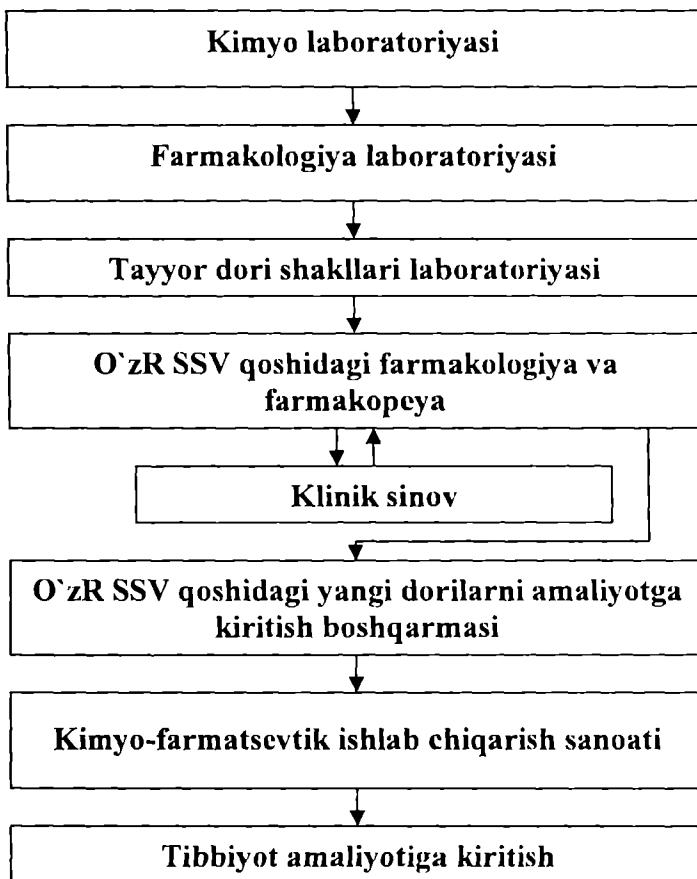
8.5-jadval

Digoksining turli yoshdagи bolalarda o‘rtacha farmakokinetic ко‘rsatkichlari va miqdorlash rejasи

Ko‘rsatkichlar/yoshi	3–9 kunlik	1–11 oylik	2–5 yillik
Yarim chiqib ketish vaqtি. (soat)	69	18	37
Zardob klirensi (ml/daq.kg)	1.8	10.7	5.8
Tarqalish hajmi (l/kg og‘irlilikka.)	7.5	16.3	16.1
Miqdori (mg/kg og‘irlilikka.)	11.1	22.8	17.3
Miqdorlash rejasи	0–6 oylik	11 yoshgacha	11 yoshdan yuqori bo‘lgan bolalarga
Chala tug‘ilgan bolalarga	10–12.5 mkg/kg og‘irl.	–	katta yosh-dagilardek
Normal tug‘ilgan bolalarga	15–20 mkg/kg og‘irl.	10–15 mkg/kg og‘irl.	–

9-bob. Yangi dorilar qidirib topish va klinik sinovdan o'tkazish qoidalari

Farmakologiyaning taraqqiyoti to'xtovsiz yangi samarali va xavfsiz kimyoviy moddalarni qidirish, farmakologik o'r ganish va amaliyotga kiritish bilan xarakterlanadi.

9.1-shakl. Dori vositalarining yaratilishi va amaliyotga kiritilishi tartibi.

Yuqoridagi shakldan ko‘rinib turibdiki, farmakologik faol modda izlash, tekshirish va amaliyotga kiritish, mashaqqatli, qimmatga tushuvchi uzoq jarayondir.

Yangi farmakologik modda izlash quyidagi yo‘nalishlarda olib borilishi mumkin.

9.1. Kimyoviy sintez

A. Maqsadli sintez (biofaol moddalarni; antimetabolitlar yaratish; aniq biofallikka ega bo‘lgan molekulani modifikatsiya-lash; dori moddasasi ta’sir qiladigan substrakti strukturasini o‘rganish yo‘llari).

B. Empirik yo‘l (skrining tanlov yo‘li).

9.2. Dori xomashyodan (o‘simlik, hayvon mahsulotlari va minerallar)dan dori olish va uning individual moddasini ajratib olish (9.1-jadval).

9.1-jadval

Tabiiy xomashyolardan olinadigan dori vositalari

Preparatlar	Amaliyotda ishlatalishi	Xomashyo
Pilokarpin	Glaukomada ko‘z ichki bosimini pasaytiradi	
Atropin	Silliq muskullarni bo‘shashtiradi	O‘simliklar
Morfin	Og‘riq qoldiruvchi	
Kodein	Yo‘talga qarshi	
Digoksin	Kardiotonik	
Xinin	Bezgakka qarshi	
Vinkristin	Rakka qarshi	
Penitsillin	Antibiotik	
Tetratsiklin	Antibiotik	
Lovastatin	Yog‘lar va xolesterinni kamaytiradi	Mikroblar,
Siklosporin A	Immun tizilmalarni susaytiruvechi	zamburug‘lar
Aktinomitsin	Rakka qarshi	
Doksorubitsin	Rakka qarshi	
Insulin	Qand kasalligida ishlataladi	
Paratirecidin	Qalqonsimon bez oldi bezlari yetishmovchiligidagi	Hayvon to‘qimalari

Pankreatin Sitarabin	Hazm fermenti Oq qon kasalida	Dengiz hayvonlari
-------------------------	----------------------------------	----------------------

9.3. Hujayra va gen injeneriya yo‘li

Biotexnologiya – ko‘p tarmoqli (molekular biologiya, genetika va immunologiya, kimyoning turli bo‘limlari va texnik) fanlar majmuasi asosida mikroorganizmlar, hujayralar, o‘simlik va hayvon to‘qimalarini ekish yo‘li bilan yarim sintetik, sintetik dorilar olish usuli.

Masalan, gormonlar (*V. Coli* ekmasidan oshqozon osti bezi β -hujayrasi ishlab chiqaradigan – insulinni olish usuli).

Hayvonlarda o‘tkazilgan tajribalar natijalariga ko‘ra potensial dori moddalar Farmakologik qo‘mitaga, klinik sinovdan o‘tkazish uchun ruxsat olishga taqdim etiladi.

Yangi farmakologik moddani klinik sinovdan o‘tkazishda quyidagi prinsiplarga rioya qilinadi (9.2-jadval).

9.2-jadval

Yangi dori vositalarini klinik tekshiruv prinsiplari

Bir hil kasallik populatsiyasida

Aniq tashxis va o‘xhash kasallik og‘irlik darajasi bilan

Nazorat guruhi

Dorilarni bir hil miqdorlash

Farmakokinetik tekshiruv

Tekshirilayotgan dori vositasiga xos sezuvchanlik va samara

Samarani miqdoriy tahlillash

Statistik tekshiruvga yetarli miqdorda tekshiruvlar

Platsebo – «ikklamchi ko‘r usullarni» ishlatalish bilan o‘tkazilgan tekshiruvlar

Yangi dori guruhibiga kiruvchi etalon preparat bilan solishtirish

Yangi dori vositasi va etalon preparat bilan bir vaqtda tekshirish

Tekshiruvni etik prinsiplariga amal qilish

Dunyoning ko‘pgina mamlakatlarida yangi dori moddasini klinik tekshiruv 4 fazada o‘tkaziladi.

I faza. Kam sonli, ko'ngilli sog'lom odamlarda o'tkazilib, bunda dorini ko'zda tutilgan samara chaqiruvchi miqdori va dorining ba'zi farmakokinetik (surilishi, yarim chiqib ketish vaqtı, metabolizmi) haqida ma'lumotlar olinadi.

II faza. Yangi dori modda ishlatishga tavsiya qilinadigan xastalik bilan og'rigan kam sonli bermorlarda o'tkaziladi. Bunda dori farmakodinamikasi («platsebo» olayotgan bermorlar guruhi ishtirokida) va farmakokinetikasi, kuzatilgan salbiy ta'sirlari o'rganiladi. Tekshiruv FKning maxsus klinikasida klinik farmakologlar ishtirokida o'tkaziladi.

III faza. Ko'p sonli populatsiya ichidan rondomizlangan «tanlab olingan» nazorat guruhibda o'tkaziladi. Bu fazada dorini samaradorligi va xavfsizligi («ikkilangan ko'r nazorat» guruhi ishtirokida) chuqur o'rganiladi.

Yangi dori guruhibiga kiruvchi amaliyotga ishlatilayotgan analog bilan solishtiradi. Agar olingan klinik natijalar ijobiy bo'lsa, tekshiruv materiali Farmakologik qo'mitaga dorini ro'yxatdan o'tkazish uchun ruxsat olishga topshiriladi.

IV faza. Maksimal ko'p sonli bermorlarda tekshiriladi. Bu fazada ko'proq uzoq ishlatilganda uchrashi mumkin bo'lgan dori salbiy ta'siri va zaharligi hamda dorining uzoq muddatda ishlatilganda davolash samaradorligiga e'tibor beriladi.

Tekshiruv natijalari maxsus hisobot ko'rinishida dorini ishlab chiqarishga ruxsat olish uchun FK topshiriladi.

Yangi dori vositasi haqida to'liqroq ma'lumot olish maqsadida xalqaro ko'p markazli tekshiruv o'tkazish ham mumkin.

II QISM XUSUSIY KLINIK FARMAKOLOGIYA

10-bob. Yurak va qon tomir sistemasiga ta'sir qiluvchi dori vositalarining klinik va farmakologik tavsifi

Bu guruhga kiruvchi dori vositalari amaliyotda yurak va qon tomir faoliyati buzilganda ishlataladi va quyidagicha tavsiflanadi:

I. Yurak faoliyati buzilganda:

- 1) yurak yetishmovchilgida; 2) yurak ritmi buzilganda;
- 3) miokard qon aylanishi yetishmovchiligidagi ishlataladigan dori vositalari.

II. Qon tomirlar tarangligiga ta'sir qiluvchi:

- 1) gipertenziya; 2) gipotensiya sindromida ishlataladigan dori vositalari.

10.1. Kardiotrop moddalar – yurak faoliyatini kuchayti-ruvchi dori vositalari.

- 1) yurak glikozidlari; 2) glikozid tuzilishiga ega bo'lmagan kardiotrop dori vositalari.

10.1.1. Yurak glikozidlari

Amaliyotda yurak mushaklarining qo'zg'aluvchanlik, qisqaruvchanlik, o'tkazuvchanlik va avtomatizm faoliyatlarining buzilishi yurak ishemik kasalligi, stenokardiya, miokard infarkti, miokarditlar, kardiopatiyalar, yurak qopqoqchalarining nuqsonlari, miokard distrofisi va xafaqon kasalligi, nafas yo'llarining surunkali kasalliklari, gipertireoz, qandli diabet, buyrak kasalliklari – ikkilamchi gipertoniyada kuzatiladi. Bu guruh dorilari asosiy kasallikning asorati: yurak-qon tomirlari yetishmovchiligi hamda aritmiyalarni paydo bo'lgan holatlarda tavsija qilinadi.

Yurak glikozidlari – dorivor o'simliklardan olinadigan preparatlar bo'lib, ular ikki qismidan: glikon (qandli) va aglikon (qandsiz) qismidan tashkil topgan. Glikon qismi yurak glikozidlarning

farmakokinetikasini, aglikon qismi esa uning farmakodinamikasini belgilaydi. Glikon qismining xususiyatlariga qarab, yurak glikozidlari 2 guruhga: 1) suvda eruvchilar va 2) yog'da eruvchilarga bo'linadi. Aglikon qismining xususiyatlariga qarab esa 2 guruhga: 1) kuchli inotrop hamda kuchsiz xronotrop (bradikardiya chaqirish xususiyati) ta'siriga ega bo'lgan; 2) kuchli xronotrop hamda kuchsiz ionotrop ta'siriga ega bo'lgan guruuhlar farqlanadi.

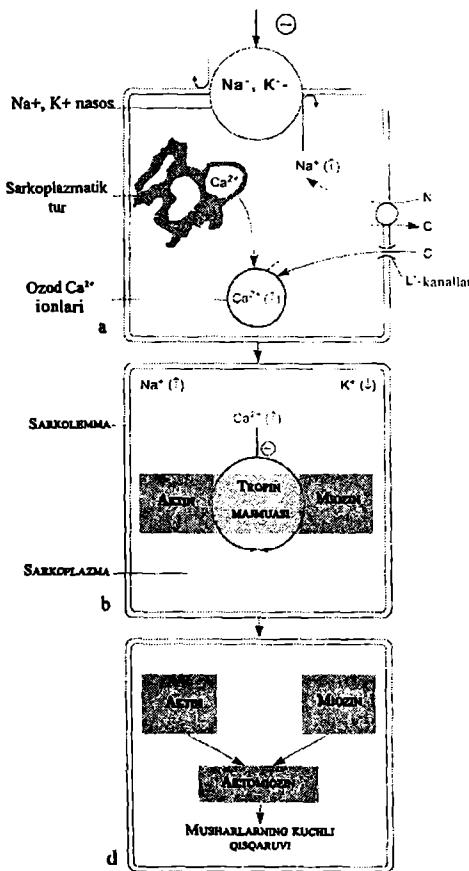
Farmakodinamikasi. Yurak glikozidlari ichki digitalis (kardiodiginlar) larga o'xshash ta'sir qiladi. Sarkolemmadagi Na^+ K^+ - ATF azani falajlaydi. Buning natijasida hujayra ichidagi natriy miqdorining ko'payishi, kalsiy miqdorining ham ortishi kuzatiladi. Kalsiy aktomiozinni tropomiozin depressiyasini yo'qotadi, miozin - ATF- azasini faollaydi, bu esa miofibrillar qisqarish kuchini oshiradi, ya'ni musbat inotrop samara chaqiradi. Yurak glikozidlarining bu ta'siri Na^+ K^+ - ATF aza taxminan 35% ga falajlanganda kuzatilsa, bu ferment faolligi 60% ga falajlanganda zaharlanish belgilari kuzatiladi.

Yurak glikozidlari hujayra ichidagi kaliyga ham ta'sir qiladi, kaliy ionlari makroerglar va qisqarish oqsillari hosil bo'lishini, hujayra qobig'ining qutblanishini, hujayra ichidagi asidoz, hujayra tashqarisidagi alkalozni yo'qotishda katta ahamiyatga ega.

Yurak glikozidlarining davolovchi miqdori hujayra ichida kaliy miqdorini ko'paytiradi, bu esa yurak-qon tomirlar yetishmovchiligi natijasida kuzatiladigan aldosteron ko'payishini kamaytiradi.

Yuqorida sanab o'tilgan miotsitlardagi ion va moddalar almashinuvining saollandashi yurak glikozidlari inotrop ta'sirining asosini tashkil qiladi (10.1-rasm).

Yurak glikozidlari

**10.1-rasm. Yurak glikozidlarning karditonik ta'sir mexanizmi:
a-b-d yurak glikozidlari ta'sir bosqichlari; minus – falajlovchi ta'siri;
(↑) – ionlar miqdorini ko'payishi; (↓) – ionlar miqdorini kamayishi.**

Yurak glikozidlari yurak yetishmovchiligi, giposistoliya belgilarini, yo'qotish bilan birga yurak urishlari sonini kamaytiradi, ya'ni manfiy xronotrop ta'sir ko'rsatadi (10.1-jadval).

**Yurak yetishmovchiligidagi yurak
glikozidlarining samarasi**

Yurak faoliyati ko'rsatkichlari	Yurak yetishmov- chiligidagi qon tomir tizilmasisidagi o'zgarishlar	Yurak yetishmovchiligidagi yurak glikozidlarining samarasi
Yurak faoliyatidagi o'zgarish		
Sistola	Pasayadi	Kuchayadi va qisqaradi
Diastola	Qisqaradi	Uzayadi
Yurak chegaralri	Kattalashadi	Normaga yaqin (kamayadi)
Bir martalik hajm	Kamayadi	Ko'payadi
Daqiqalik hajm	Kamayadi	Ko'payadi
Yurak urishiari soni	Ko'payadi	Kamayadi
Yurak o'tkazuvchi sistemasida impuls o'tishi	Qisqaradi	Uzayadi
Qon aylanishidagi o'zgarishlar		
Venoz qon bosimi	Ko'payadi	Normaga yaqin (kamayadi)
Arterial qon bosimi	Ba'zan kamayadi	Normaga yaqin (ko'payadi)
Yuraknmi qon bilan ta'minlanishi	Yetarli emas	Normaga yaqin (yaxshilanadi)
Aylanayotgan qon hajmi	Ko'payadi	Normaga yaqin (kamayadi)
Qon aylanishiga bog'liq a'zo va to'qimalardagi o'zgarishlar		
To'qimalarda hujayra tashqarisidagi suyuqlik	Shishlar	Shishlarning yo'qolishi
Siydik ajralishi	Kamayadi	Normaga yaqin (ko'payadi)
Jigar, oshqozon-ichak kanali faoliyatidagi o'zgarishi	Buzilgan (venalardagi dimlanish hisobiga)	Normaga yaqin

Bularning bu ta'siri ko'proq sistola davrida yurakdan haydalayotgan qon hajmining ortishi va uning aorta yoyidagi va karotid sinusdagi baroreceptorlarga ta'siridan bo'lib, bu o'z navbatida adashgan asab tolesi markazini qo'zg'atadi, bu esa o'z navbatida yurak urishlari sonini kamaytiradi. Bularning manfiy xronotrop ta'siri digitalisda ko'proq namoyon bo'ladi.

Yurak urishlar sonining kamayishi diastola davrida miokardning energetik imkoniyatini yaxshilaydi, bu esa miokardning kislrorodga bo'lgan chtiyorjini qondiradi. Bu o'z navbatida kalsiy ionlarini hujayradan hujayra tashqarisiga hamda sarkoplazmatik retikulum va mitoxondriylarda kamayishiga sabab bo'ladi. Shu sababli ular gipodiastoliyan yo'qotadi, ya'ni energiya sarfini kamaytiradi.

Yurak glikozidlarining miqdori sekin-asta ko'payib borganda manfiy dromotrop (yurak atrioventrikular va sinoaurikular o'tkazuvchanligining sekinlashuvi) ta'siri kuzatiladi. Yurak glikozidlarining bu ta'siri ularning yurak o'tkazuvchi yo'llariga to'g'ridan to'g'ri va adashgan asab tolasining qo'zg'alishi bilan bog'liq.

Yurak glikozidlarining musbat batmotrop ta'siri esa ularning zaharlovchi miqdorlarda yurak bo'lmachalari va qorinchalarida o'tkazuvchi tizim hujayralariga qo'zg'atuvchi ta'sir qilishiga bog'liq bo'lib, geterotrop o'choqlarning kelib chiqishiga olib keladi.

Farmakologik samarasi

1. Yurakning daqiqalik hajmini ko'paytiiradi.
2. Venoz dimlanishni kamaytiradi, bu yurakka oqib kelayotgan venoz qonni (oldingi zo'riqishni) kamaytiradi. bu o'z navbatida diastola davrida o'ng qorinchaning cho'zilishini va zo'riqishini kamaytiradi.
3. Buyraklarda qon aylanishini yaxshilash hisobiga siydik ajralishini ko'paytiiradi.
4. Katta qon aylanishi venoz tizimida dimlanishni yo'qotish va gidrostatik bosimni kamaytirish hisobiga shishlarni kamaytiradi.
5. Qon qoldiq hajmining kamayishi, diastola davrida yurak qorinchalarida bosimni kamaytirish hisobiga yurak toj qon tomirlarining qon bilan ta'minlanishini yaxshilaydi.

6. Katta qon aylanish tizimida qon aylanishining yaxshilanishi, kichik qon aylanishi tizimida bosimni kamaytiradi, bu o‘z navbatida o‘pka shishini oldini oladi va kamaytiradi va gaz almashinuvini yaxshilaydi.

7. Arterial qonda kislородning ortishi kuzatiladi, karbonat kislota pasayadi, bu nafas va yurak-qon tomirlari ishini boshqaruvchi markazlar ishini pasaytiradi va tomirlarning umumiy periferik qarshiligi keyingi zo‘riqishni ham kamaytiradi.

Farmakokinetikasi. Yurak glikozidlari me’da-ichak tizimini qitiqlashi, ovqat moddalari tarkibidagi ikki valentli elementlar va me’da shirasini pasaytiruvchi dorilar, aminoglikozidlari, tetratsiklinlar, xolestiramin bilan so‘rilmaydigan birikmalar hosil qilganligi uchun ularni ovqatdan 1–1,5 soat, yuqorida sanab o‘tilgan dorilardan 2–3 soat keyin ichish tavsiya qilinadi.

Digoksinning biologik o‘zlashtirilishi 60–80%, digitoksinniki 95–97%, strofantinniki 3–5% ni tashkil qiladi. I–II darajali yurak-qon tomirlar yetishmovchiligi bu ko‘rsatkichlarga ta’sir qilmaydi, III darajada esa ularning so‘rilishi kamayadi.

Qon zardobi oqsillari bilan bog‘lanishi ularning suvda yoki moyda eruvchanligiga bog‘liq bo‘ladi: bu ko‘rsatkich digitoksin uchun – 95% ga, digoksin uchun 20–30% va strofantin uchun 0–3% ga teng. Buyrak, jigar kasalliklarida, gipotrofiyada, qondagi kreatinin, qoldiq azot, siydikchil (mochevina), bilirubin oshib ketganda va ba’zi bir dorilar bilan bir vaqtida bcrilganda ularning oqsillar bilan bog‘lanish darajasi kamayadi.

Yurak glikozidlari hamma to‘qimalarga kiradi, ularning to‘planish darajasi to‘qimalarning qon bilan ta’minlanish darajasiga, oqsillar, moylarning miqdoriga va maxsus sezuvchi qurilmalarning to‘planganligiga bog‘liq.

Digitoksin ichilganda samarası 2–3 soatdan keyin, digoksinniki –0,5 –1 soatda (venaga yuborilganda 10–20 daqiqa dan keyin) vujudga keladi. Ularning eng yuqori samarası esa 8–12 s. 1–2 s va 0,5–1,5 s dan keyin kuzatiladi.

Digitoksin ko‘proq jigarda biotransformatsiyaga uchraydi va faolsiz yoki faolligi kam metabolitlar ko‘rinishida (80% yaqin) va 20 % safro suyuqlig‘i bilan ajralib chiqadi; digoksin (90%).

strofantin esa (60%) o'zgarmagan holda buyraklar, 40 % esa safro suyuqlig'i bilan chiqib ketadi.

Yurak glikozidlari yuborish yo'lidan qati nazar enterogcpatik aylanish xususiyatiga ega, bu esa ularning chiqib ketishini vaqtini uzaytiradi.

Ularning sutkalik chiqib ketish miqdorining kattaligi eliminatsiyasi koefitsiyenti bilan o'lchanadi, bu kattalik digitoksin uchun 7–10%, digoksin uchun – 20–35%, strofantin uchun esa 40–50% teng.

Buyrak yetishmovchiligidagi digoksin miqdorini kamaytirish talab qilinadi, chunki preparat asosan buyraklar orqali o'zgarmagan holda chiqib ketadi. Endogen kreatinin miqdori 50 ml/daqiqagacha kamayganda uning erishilgan samarani saqlab turuvchi miqdorini 1/3–1/2 qismga kamaytirish kerak bo'ladi. Digoksin miqdorini aniq bermor uchun quyidagi empirik formula: $(K_{el}=14+CL_{kr}/5)$ bo'yicha aniqlash mumkin. K_{el} – aniq bermorning eliminatsiya koefitsiyenti; CL_{kr} – bermorning endogen kreatinin klirensi (ml/daqqa).

Digitoksinning yarim ajralib chiqish vaqtı – 8–9 kun, digoksinniki taxminan 34–36 s. strofantinniki – 8 soatga teng.

Erishilgan samarani saqlab turuvchi miqdori to'xtatilgach digitoksinning terapevtik samarası 21 kun davomida, digoksinniki – 7 kungacha, strofantinniki esa 3 kungacha saqlanadi.

Boshqa dorilar bilan o'zaro ta'siri. Yurak glikozidlari – kaliy preparatlari, vitaminlar, steroid anabolizantlar, kaliy oratat, riboksin bilan sinergist hisoblanadi.

Yurak glikozidlarini siydk haydovchi dorilar va angiotenzin ingibitorlari bilan ham qo'shib ishlatish mumkin.

Yurak glikozidlarini tiazid diuretik dorilari bilan ishlatiladi (kalsiy miqdorining ko'payishi va magniy, kaliy miqdorining kamayish xavfi) yurak glikozidlardan zaharlanishni kuchaytirishi mumkin. Nosteroid yallig'lanishga qarshi dorilar, sulfanilamidlar, heparin, bilvosita antikoagulantlar (yurak glikozidlarini oqsil bilan bog'dan siqib chiqaradi va yurak glikozidlaridan zaharlanish xavfini oshiradi); adrenomimetiklar va ksantinlar (yurak glikozidlariga szuvchanlikni oshirib zaharlanish xavfini oshiradi); antatsidlar, xolestiramin, aminoglikozidlар, tetratsiklinlar

yurak glikozidlarni bog'lab olib ularning surilishini va biologik o'zlashtirishini kamaytiradi.

Jigar fermentlari induktorlari (fenobarbital, difenilgidantion, butadion, rifampitsin va boshqalar) yurak glikozidlari samarasini kamaytiradi.

Ishlatilishi:

1. Surunkali sistolik yurak yetishmovchiligin davolashda yoki qon hajmining ko'payishi bilan bog'liq (yurak qopqoqchalari yetishmovchiligi, qorinchalar orasidagi nuqson, Batalov yo'lining ochiq qolishi) natijasida kelib chiqadigan yurak zo'riqishini davolash uchun ishlatiladi.

O'pka arteriyasi stenozi, aorta koarktatsiyasi, xafaqon kasalliklaridan keyin kelib chiqqan yurakning sistolik surunkali yetishmovchilida yurak glikozidlarning samarasi kamroq, ekssudativ pcrikardit, miokard o'smalari, kavak vena qon tomirlarining bosilishi, yurak qorinchalari xilpillashidan va titrog'i natijasida kelib chiqqan surunkali yurak yetishmovchilida samarasi kam.

2. Yurak bo'l machalari taxikardiyasida digoksin va digitoxin afzalroq, chunki bular yurak yetishmovchiligi bor bemorlarda yurak bo'l machalarining titrashini oldini oladi.

3. Yurak glikozidlari o'pka shamollashi, toksikozlar, turli zaharlanishlarda, yurak revmatizmidan keyin kelib chiqadigan yurak yetishmovchiligining oldini olish uchun ham tavsiya qilinadi.

Keyingi paytlarda organizm uchun xavfsizroq yangi dorilar (masalan, angiotenzinni konvertatsiya qiluvchi ferment ingibitorlari) paydo bo'lishi sababli, o'tkir yurak yetishmovchilida yurak glikozidlari tavsiya etilmaydi, chunki bu holatlarda ularning samarasi 0,5–1,5 soatdan keyin kuzatiladi.

Yurak glikozidlari bemor hayotini va davomiyligini uzaytiradi.

Ishlatishga monelik. Kuchli bradikardiya, guruhli ekstrasistoliya, gipokaliyemiya, atrioventrikular o'tkazuvchanlikning buzilishi, yurak glikozidlarni ishlatmaslikka nisbiy ko'rsatmalar hisoblanadi.

Gipertrofiya miokardiopatiya, jumladan, qandli diabeti bor onalardan tug'ilgan chaqaloqlardagi zaharlanish belgilari yurak glikozidlarini ishlatmaslikka monelik qiladigan hollar hisoblanadi.

Samaradorligi va xavfsizligini nazorat qilish:

1. Laboratoriya usullari: yurak glikozidlarining qonda terapevtik miqdorini aniqlash, bu ko'rsatkich digitoksin uchun – 20–30 ng/ml, digoksin uchun – 1,5–2,5 ng /ml, va strofantin uchun 3–5 ng/ml ga teng.

Eritrotsitlardagi Na^+/K^+ nisbati koeffitsiyentini aniqlash. Yurak glikozidlari berilgach bemordagi bu ko'rsatkichni 30–40% ga ortishi bemor qonida terapevtik miqdor hosil bo'lganligini ko'rsatadi.

2. Paraklinik: PQ oralig'ining 0,14–0,15 m/sck ortishi. T-tishchasining o'zgarishiga qarab endokard ostidagi koronar qon aylanishi haqida fikr yuritish mumkin. Exokardiografiya yo'li bilan chap qorincha dilyatatsiyasi, qon haydash quvvati, oxirgi diastolik qon hajmi, miokard qisqarishining o'ziga xosligi haqida hamda chap qorincha kengayishi (anevrizmasi) yurak qorinchalarida tromb borligi yoki perikardda suyuqlik borligi haqida ham ma'lumot olish mumkin. Exokardiografiya sistolik va diastolik yurak qorinchalari yetishmovchilagini aniq ko'rsatadigan noinvaziv usul hisoblanadi: kichik qon aylanishi tizimidagi qon dimlanishi belgilarini rentgen tekshiruvi yordamida aniqlash mumkin.

3. Klinik belgilari: nafas yetishmasligi (taxipnoe), kechasi zo'rayadigan havo yetishmasligi xuruji (ortopnoe)ning kamayishi, yurak urishlar sonini normallashuvi, puls farqi (defitsit)ning yo'qolishi, yurak chegarasining kichrayishi, o'pkada xirillash belgilarinining yo'qolishi, ko'karish, shishlar kamayishi; jigarning kichrayishi, siydik miqdorining ko'payishi, tana oralig'ining kamayishi, bo'yin venalari bo'rtib qolishining yo'qolishi.

Yurak glikozidlarini miqdorlash ikki bosqichdan: birinchi bosqichda miokardni to'yintirish (digitalizatsiya) ya'ni terapevtik miqdor hosil qilishdan iborat. Digitalizatsiya me'yori haqida yuqorida klinik belgilarga qarab xulosa chiqariladi.

Yurak glikozidlaridan zaharlanish. Yurak glikozidlarining terapevtik ta'sir doirasi kichik bo'lganligi sababli yurak glikozidlari olayotgan 4 bormorning bittasida zaharlanish kuzatiladi.

Zaharlanish ko'proq miokard, markaziy asab tizimsidagi va boshqa to'qimalardagi Na^+ , K^+ -ATF-aza 60% gacha falajlanganda kuzatiladi.

Yurak glikozidlari zaharlovchi miqdorlarda miotsitlardan natriy chiqib ketishini va kaliy ioni hujayraga kirishini buzadi, bu o'z navbatida kalsiy ionlarining ko'payishiga va diastola davrida kalsiyinng to'planishiga sabab bo'ladi. Kalsiy miqdorining ortishi lizosomalardan turli proteolitik fermentlar chiqishini kuchaytiradi, bu esa miokarddagi buzilishlarga sabab bo'ladi va nekroz o'choqlari paydo bo'ladi. bu esa giposistoliya sabablaridan biri hisoblanadi.

Kaliy – yurak glikozidlarining antagonist, chunki kaliy ham natriy ATF-aza faolligini susaytiradi, kalsiy esa – sincrgisti hisoblanadi.

Gipodiastoliya va giposistoliya natijasida yurakning qonni haydash qobiliyati buziladi, bu diastolik qoldiq qon miqdorining ko'payishiga, natijada endokard ostida qon aylanishi buzilishiga olib keladi, ishemiya chuqurlashadi. Yurak urishlari soni kamayib borishi yurakdan qon haydashni kamayib borishini to'ldirolmaydi va qon aylanishining buzilishiga sabab bo'ladi.

Yurak glikozidlaridan zaharlanish belgilari

1. 50–90% yurak qon tomirlari tomonidan buzilishlar: bradikardiya, PQ oralig'ining uzayishi, T-tishining manfiy bo'lishi, bo'lmachalar ekstrasistoliyasi, yurak bo'lmachalari taxikardiyasi, koronar (toj) tomirlar qon aylanishining buzilish belgilari.

2. 75–90% hollarda ishtahaning yo'qolishi, ko'ngil aynishi, qayt qilish, ich ketish, qorinda og'riq belgilari kuzatilishi mumkin.

3. 30–90% hollarda charchash, bosh og'rishi, ko'z rang ajratish qobiliyatining pasayishi, qo'rqish, alaxsirash, gallutsinatsiya, talvasalar tutishi bilan kechishi mumkin.

4. Kamdan-kam hollarda trombotsitopeniya, allergik vaskulit, bronxlar qisqarishi, ginekomastiya bilan kechadi.

Zaharlanishni davolash:

1) yurak glikozidlardan zaharlanganda dori yuborish to'xtatiladi, oshqozon-ichak tizimi doridan tozalanadi (qayt qildiruvchilar, adsorbentlar, tuzli surgilar) tayinlanadi;

2) yurak glikozidlari antidotlari – unitiol, didjibaynd (digitalis glikozidlariiga antitelolar yoki ularning Fab-parchalari);

3) venaga kaliy xlorid, panangin, qutblovchi (kaliy xlorid, insulin va glukoza) suyuqlik yuboriladi.

Yurak glikozidlardan zaharlanishning og'ir ko'rinishlarida dori berish to'xtatiladi, antidotlar (unitiol), qayt qilishni kamaytiruvchi (metoklopramid, domperidon), giperkaliyemiya hodisalarini kamaytiruvchi (insulin va glukoza, magniy tuzlari), aritmiya, ekstrasistoliyalarga qarshi (kalsiy blokatorlari – miokard va qonda kalsiy miqdorini kamaytiradi), difenin, atropin, lidokain, verapamil, tinchlantiruvchi preparatlar (fenobarbital va aminazin) tavsiya etiladi.

10.2. Glikozid tuzilishiga ega bo'Imagan kardiotonik dori vositalari

Yurakka quyidagi guruh dori vositalari ham kardiotonik ta'sir ko'rsatadi:

a) β_1 -adrenoqurilma faollovchilar (dopamin, dobutamid, antigipertenziv dorilariga qara);

b) fosfodiestrozalar falajlovchilar (amrinon, milrinon);

d) IAPF – ingibitorlari – kaptopril, enapril va b.lar (qon tomirlarini kengaytiruvchi dorilarga qara).

Keyingi yillarda yurak urishlar sonini oshirmaydigan, yurak ritmini buzmaydigan va arterial qon bosimiga ta'sir qilmaydigan, yurak toj qon tomirlarini kengaytiruvchi va miokardni kislorodga talabini oshirmaydigan dori vositalari sintez qilish ustida tinmay ilmiy ishlar olib borilmoqda.

Yuqoridaqgi talablarga qisman javob beradigan dori amrinon (bispirerin unumi)dir.

Yurak glikozidlari va katekolaminlardan farqli o'laroq, amrinonni karditonik ta'sir mexnazimi miotsitlarda kalsiy ionlari va sAMF miqdorini ko'paytirishga bog'liqligi aniqlangan.

Amrinon yurak glikozidlari samarasiz bo'lgan yurak yetishmovchiligi bor bemorlarga tavsiya etiladi. Venaga va ichishga beriladi, ichishga berilganda ta'siri 4–7 soat davom etadi. Biroq amrinon ko'proq (trombotsitopeniya, ko'ngil aynishi, qayt qilish, sariqlik, gipotensiya) kabi salbiy ta'sirlar chaqirganligi sababli ishlatish chegaralangan. Tuzilishi va ta'siri jihatdan unga o'xhash preparat milrinon. U faolroq, trombotsitopeniya chaqirmaydi.

11-bob. Yurak ritmining buzilishiga qarshi dori vositalarining klinik va farmakologik tavsisi

Bu guruhdagи dorilar aritmiya sababini (steroid, nosteroid yallig‘lanishga qarshi, miokardda elektrolit va energetik modda almashinuvini yaxshilovchilar, timchlantiruvehi dorilar, qonda kalsiy miqdorini normallashtiruvchi moddalar) yo‘qotuvchi va xaqqiqiy aritmiyaga qarshi guruhdagи dorilarga bo‘linadi.

Yurak ritmi buzilganda ishlataladigan dorilar tasnisi:

I. Kardiomiotsitlar ion kanallarini falajlovchi dori vositalari, bular o‘z navbatida quyidagi guruhlarga:

1. Natriy kanallarini falajlovchilar (membranalarni mustahkamlovchilar):

IA sinf – xinidin sulfat, novokainamid, dizopiramid, aymalin.

IV sinf – lidokain, disenin.

IS sinf – aymalin, moritsizin, etatsizin, bonnekor, propafenon.

II. L-tipidagi kalsiy kanallarini falajlovchilar (IV guruh, verapamil, diltiazem va b. lar)

III. Yurak efferent retseptor qurilmalariga ta’sir qiluvchi dori vositalari.

Adrenergik qurilmalar ta’sirini susaytiruvchi (II guruh)

β -adrenofalajlovchilar (anaprilin va b.)

Adrenergik qurilmalar ta’sirini oshiruvchilar, β -adrenomimetiklar (izadrin).

Simpatomimetiklar – Efedrin gidroxlorid.

IV. Kaliy kanallarini falajlovchilar (III guruh, amiodaron, ornid, sotalol).

Xolinergik ta’sirni susaytiruvchi dori vositalari.

M-xolinofalajlovchilar – Atropin sulfat.

V Antiaritmik faoliyka ega bo‘lgan boshqa dorilar (kaliy, magniy preparatlari, yurak glikozidlari, adenozin).

Yuqoridagi dori guruhlari klinikada ishlatalishiga qarab taxiaritmiya va ekstrasistoliyalarda ishlataladigan (natriy, kaliy, kalsiy kanallari va β -adrenoqurilmalarni falajlovchilari, digitalis, adenozin, kaliy, magniy preparatlari); bradiaritmialar va yurak

o‘tkazuvchanligi buzilganda (M-xolinoqurilmalarni falajlovchilar va β -adrenomimetiklar).

11.1-jadval

Aritmiyaga qarshi dori vositalalarining asosiy ta’sir yo‘nalishlari

Guruh va modda	Falajlaydi				
	Ion kanallari			Qurilmalar	
	Na ⁺	Ca ²⁺	K ⁺	β -AP	m-XP
Na⁺ kanallarini falajlovchilar					
Xinidin	+++		++		+
Novokainamid	+++		++		
Dizopiramid	+++		++		
Lidokain	+				
Flekainid	+++				
Propafenon	+++				
Etmozon	+++				
Kaliy kanallarini falajlovchilar (repolyarizatsiyani uzaytiruvchilar)					
Amidaron	+	+	+++	++	
Ornid			+++	q.a.	
Sotalol			+++	+++	
L-tipidagi kalsiy kanallarini bloklovchilar					
Verapamid	+	+++			
Diltiazem		++			
β-adrenoqurilma falajlovchilari					
Anaprilin				+++	

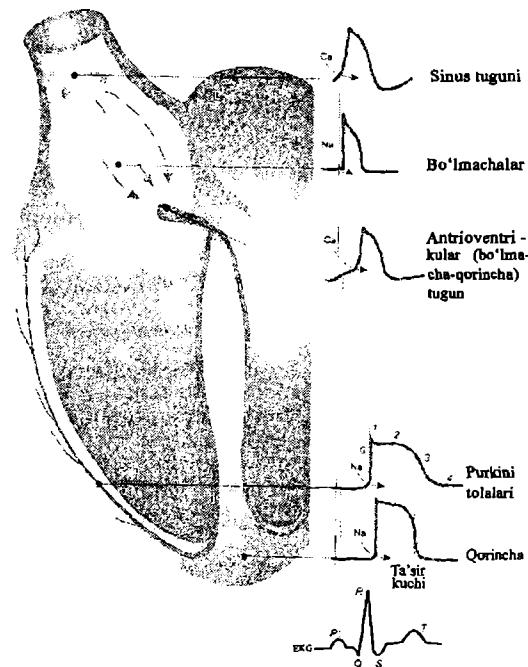
Eslatma. AR-adrenoqurilma; XR – xolinoqurilmalar; QA – qisman agonist. (+) lar soni moddalarning falajlovchi faoliyat darajasini ko‘rsatadi. Amaliyotda ko‘proq ikkita guruhdagi dorilari qo‘sib ishlataladi.

90% holatlarda yurak ritmining buzilish sababi (YUIK, miokardit, kardioskleroz, yurak qopqoqchalari kasalliklari), qolgan hollarda infeksiya yoki toksik – allergik omillar (revmatizm, virusli infeksiya), yurak glikozidlari, fitoroton, siklopropan, ksantinlar, aritmiyaga qarshi dorilardan zaharlanish; elektrolitik

(gipokaliyemiya, gipomagniyemiya, giperkaliyemiya, gipokalsiyemiya) buzilishlar; gormonal buzilishlar; tug‘ma patologiyalar Volf – Parkinson – Uayt (VPUS) sindromi.

Chaqaloqlarda yurak ritmi buzilishining sababi gomeostaz buzilishidan bo‘lishi mumkin, chunki bu yoshdagи bolalarda miokardning organik o‘zgarishlari uchramaydi. 1–2 yoshi bolalarda bo‘lmachalar aritmiyasi ko‘proq uchraydi va bu embrionlik davrida impuls o‘tkazuvchi yo‘llarning saqlanib qolganligidan bo‘ladi.

Aniqlanganki, sinus va atrioventrikular tugunning distal qismi «sekin» qo‘zg‘aladigan, qolgan qismlar esa «tez» qo‘zg‘aladigan hujayralardan iborat. Yurak ritmi R-avtonom «sekin» hujayra faolligi bilan aniqlanadi.

11.1-rasm. Yurak o‘tkazuvchi tizilmasi

Belgilari. 0–4 ta’sir potensiali fazalari: 0 – tez depolarizatsiya; 1–3 repolarizatsiya fazalari; 4 – sekin (diatolik) depolarizatsiya.

Tinchlik davrida R-hujayraga «sckin» kanallari orqali kalsiy kirishi natijasida o‘z-o‘zidan qutbsizlanadi (potensial ta’sirning 4-fazasi). Bu hodisa chegara (busag‘a) darajasiga yetganda hujayra qobig‘ining kalsiy va natriy ionlari uchun o‘tkazuvchanligi ko‘p marta ortadi va ular «tez» kanallar orqali hujayraga kiradi va tezlik bilan qutblanish (potensial ta’sirning O fazasi) boshlanadi. Shundan so‘ng hujayra qobig‘ining qutbsizlanishi boshlanadi (11.1-rasm). Bu jarayon 3-bosqichda o‘tadi:

– tez (1- bosqich), hujayraga xlor ionlari kirishi bilan bog‘liq;

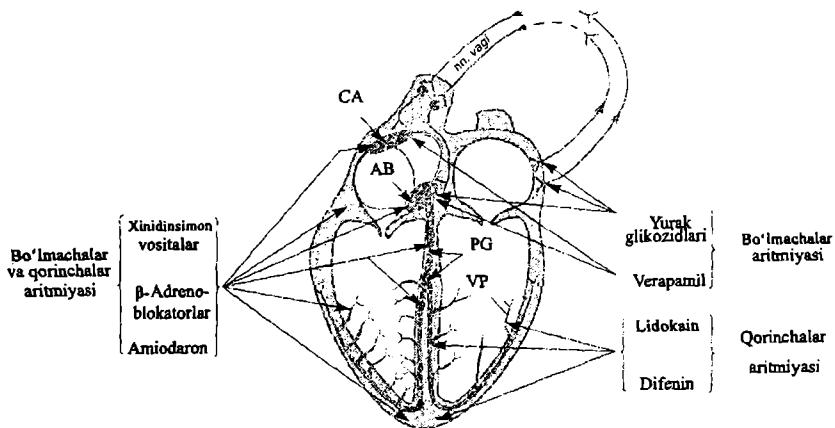
– sckin (2-bosqich), kaliy ionlarining chiqishi va sekinlik bilan kalsiy ionlarining kirishi;

– kech (3-bosqich) Na⁺, K⁺ – ATP aza faolligiga bog‘liq bo‘lib, hujayradan natriy chiqib ketadi, kalsiy esa kiradi. Bu jarayon bilan bir vaqtda ortiqcha kalsiyning hujayradan imtoxon-driyda va sarkoplazmatik retikulumda to‘playdigan kalsiy nasosi ham ishlaydi.

R-hujayralarda kechayotgan qutbsizlanish jarayonining tezligi vegetativ asab faoliyatiga bog‘liq: simpatik asab faolligining kuchayishi kalsiy (va natriy) ning hujayraga kirishini ko‘paytiradi yoki spontan qutblanishni tezlashtirsa, parasimpatik asabning faollanishi, aksincha, hujayradan kaliyning chiqishini tezlashtiradi va hujayra qobig‘ining qutblanishini oshiradi, bu o‘z navbatida hujayraning qutblanishini sekinlashtiradi, ya’ni yurak urishlar sonini kamaytiradi.

«Tez» kechayotgan hujayralarda spontan qutblanish yo‘q. Biroq ma‘lum holatlarda, ya’ni ularning qo‘zg‘alishi uchun ko‘proq natriy va kamroq kalsiy kanallarini ochish uchun elektr impulsi kerak. Ma‘lum sharoitlarda, ya’ni aritmiya chaqiruvchi omillar mavjud bo‘lganda R-hujayra qobig‘i natriy tipi ko‘rinishidagi spontan qutblanishi, ya’ni o‘z-o‘zidan qo‘zg‘alishi mumkin. Bu hodisa o‘tkazuvchi tizimni distal qismlarida yuz bersa, geterotrop qo‘zg‘aluvchi o‘choqlar paydo bo‘ladi, bu sharoitda ishchi miokard hujayrasida bunday o‘choqlar ishlay boshlasa, bu holda «sckin» kechayotgan ritm o‘chog‘i va ekstrasistolalar paydo bo‘ladi.

Yurak o'tkazuvchi tizimida qo'zg'alishning tarqalishi buzilsa yoki qo'shimcha getrotrop qo'zg'alish o'chog'i paydo bo'lishi refrakter vaqtini o'zgartiradi, bu esa qo'zg'alishning teskarisiga qaytishiga hamda ekstrasistoliya yoki jiddiy taxikardiyaga olib kelishi mumkin.

11.2-rasm. Aritmiya qarshi faollikka ega bo'lgan ba'zi bir dorilarning ta'sir yo'naliishi (taxiaritmija va ekstrasistoliyalarda):

SAT – sinoatrial tugun (sinus bo'lmacha tuguni); AVT – atrioventrikular tugun (bo'lmacha – qorinchalar tuguni); GT – Gis tutami (bo'lmacha qorinchalar tutami) va uning shoxchalar; PT – Purkine tolasi.

11.1. Taxiaritmiyada ishlataladigan dori vositalarning klinik farmakologiyasi

IA sinfga oid aritmiyaga qarshi dorilar xinidin, novokainamid, dizopiramid (ritmilen, ritmoden, norpeys) va boshqa sinf dorilarining ta'sir yo'naliishi (11.2-rasmida) keltirilgan.

Farmakodinamikasi. Bu guruhdagi dori vositalari ektopik o'choqlarda miotsitlar qobig'idan «sekinlashgan» kanallari orqali natriyning o'tishini kamaytiradi, ya'ni natriy tipidagi qutblanish tezligini sekinlashtiradi (4 fazalari). Bundan tashkari, bu dorilar yuqorida nomi keltirilgan o'choqlar hujayrasida natriy va kalsiyning «tezlashgan» kanallar orqali ham kirishini salajlaydi

(O faza) va qutbsizlanish vaqtida kaliyning hujayradan chiqishini ham salajlaydi (2-faza), ya’ni samarali refrakter davrini uzaytiradi.

Shunday qilib, bular ektopik va normal ishchi miokarddagি refrakter davr davomiyligini tenglashtiradi, bu esa qo’zg’alishning qaytishiga to’sqinlik qiladi (9.2-jadval).

Bular (saqat katta miqdorlarda) EKGda P-Q, Q-T va QRS oraliqlarini uzaytiradi. Chap qorincha ishini va qon bosimini kamaytiradi. Xinidin va dizopiramidlarda M-xolinofalajlovchi xususiyati borligi tusayli ular yurak urishlar sonini ko’paytiradi.

Xinidin farmakokinetikasi. Oshqozon-ichakdan yaxshi so’riladi. Eng yuqori qondagi miqdori 2,5 soatdan so’ng yuzaga keladi. Biologik o’zlashtirilishi 44–89 foizga teng. Bemorlar jigarida xinidinning tez yoki sekin parchalanishi buning asosiy sababidir. Qon oqsillari bilan 79–90 foiz bog’lanadi, qonning pH ortsa oqsil bilan bog’lanishi ko’payadi va aksincha kamayishi ham mumkin. Organizmda xinidinning tarqalish hajmi 2,1–2,7 litr/kg. 80 foizi jigarda parchalanadi, 20 foizi o’zgarmagan holda buyrak orqali chiqib ketadi. Buyrak yetishmovchiligidagi xinidinning qondagi miqdori ortib ketadi. Qondagi davolovchi miqdori 2–6 mg/litr ga teng. Siydikning ishqoriy muhitida dorining qayta so’rilishi qiyinlashadi. Uning umumiy klirensi 0,3–0,5 l/kg soatga teng. 12 yoshgacha bo’lgan bolalarda esa 0,05–0,12 l/kg soatga teng bo’ladi. Yarim chiqib ketish davri kattalarda 4–8 soatgacha, bolalarda – 2,5–7 soatga teng.

Gipoalbuminemiya, hepatitda hamda semitidin, metildofa va boshqa dorilar bilan qo’shib ishlatilganda biotransfarmatsiyasi sekinlashadi, aksincha induktorlar (fenobarbital, difenin, rifampitsin) uni jigarda metabolizmini tczlashtiradi va yarim chiqib ketish davrini kamaytiradi.

Zararsiz davolash darajasini aniqlash. Kasallik belgilari yo’qolishi zaharlanishning birinchi belgisidir. EKG da QRS kompleksining 25 foizga ortishi zaharlanish belgisidir, 50 foizga ortishi esa o’ta zaharlanish belgisidir.

Boshqa dori moddalarini bilan o’zaro ta’siri. Xinidin yurak glikozidlarining qondagi miqdorini ko’paytiradi. Difenin, fenobarbitallar xinidinning jigarda parchalanishini tczlashtiradi. Nitratlar

xinidinning gipotenziv ta'sirini, xinidin esa anaprilinning antiaritmik ta'sirini kuchaytiradi. Anaprilinning yurak qisqarish qobiliyatini zaiflashtirganligi buyrak qon aylanishini susaytiradi va xinidinning chiqib ketishini sckinlashtiradi. Shuning uchun anaprilin bilan birga ishlatilganda, xinidinning miqdorini kamaytirish tavsya etiladi.

Salbiy ta'sirlari. Bemorning ishtahasi pasayadi, ko'ngil aynishi mumkin, vagotoniklarda A-V o'tkazuvchanlikni oshiradi, bo'l machalarda qo'zg'aluvchanlik pasayib, ektopik o'choqlar yo'qoladi. Yurak glikozidlari bilan birga berilganda qorinchalar jimirlashi mumkin. Chunki yurak glikozidlari Purkine hujayralida qo'zg'aluvchanlikni va avtomatizmni kuchaytiradi. Yurakka simpatik asab ta'sirining kuchayganligi sababli, sinusli taxikardiyani keltirib chiqaradi. EKG da QRS oralig'i uzayadi, S-T oralig'i uzayib izochiziqdan pastga tushadi. A-V blokada, ekstrasistoliya, qorinchalar tez-tez qisqarib jimirlashiga olib keladi. Bu esa bemorni xolsizlantirib, xushidan ketishiga olib keladi. Bemor nafas markazi falajlanishidan o'ladi. A-V bloklarda, aktiv revmokarditlarda, karaxtlik, kollaps, jigar va buyraklarning ishi buzilganda, yurak glikozidlaridan zaharlanganda xinidin berilmaydi. Xinidindan zaharlanganda dori berishni to'xtatish kerak. Venaga soda eritmasidan 10–20 daqiqa ichida 50–100 mol.kv yuborish kerak. Gipotoniyada venaga mezaton, noradrenalin yuborish kerak. A-V blokadada elektrostimulatsiya qilish tavsya qilinadi.

Ishlatilishi. Xnidin bo'l machalar aritmiasi, ayniqa paroksizmal va turg'un kechuvechi bo'l machalar taxikardiyasida, bo'l machalar titrashida yaxshi samara beradi. Dyurant xinidin (xinipck, xinidinpoligalaktozanat, xinidin sulfat va boshqalar) kuniga 2–3 marta beriladigan dori shakllarini tavsya etish mumkin.

Novokainamid. Farmakodinamikasi. Membrana o'tkazuvchanligini K^+ , Na^+ , Ca^{++} uchun pasaytiradi. Shu tufayli miokardda va o'tkazuvchi yo'llarda vaqt uzayadi, o'tkazuvchanlik pasayadi, impuls hosil bo'lishi ham pasayadi. Ektopik o'choqlar yo'qolib, vagotonik ta'sir qiladi, A-V o'tkazuvchanlik oshib miokard faoliyati oshib, qorinchalar titrashiga va jimirlashiga olib keladi.

Miokard tonusi pasayib qisqarish kuchi zaiflashadi. Venaga yuborilganda esa qon bosimi pasayadi.

Farmakokinetikasi. Oshqozon-ichakdan 75–90 foizgacha so'rildi. Yurak yetishmovchiligidagi so'riliш vaqtiga hajmi kamayadi. Qondagi eng yuqori miqdori 2 soatdan keyin, mushakka yuborilganda esa 1 soatdan keyin, venaga yuborilganda esa 15 daqiqadan so'ng yuzaga chiqadi. Qondagi davolovchi miqdori 4–8 mg/ml, undan yuqori miqdorda berilganda zaharlanish belgilari kuzatiladi. Novokainamid qonda esterazalar ta'sirida asta-sekin gidrolizlanadi. T_{50} 2–4 soatga teng, 15 foizi qonda oqsillar bilan bog'lanadi. To'qimadagi miqdori qondagi miqdordan yuqori bo'ladi. Jigarda parchalanadi, 60–80 foizi siyidik bilan o'zgarmagan holda chiqib ketadi. Yurak yetishmovchiligidagi to'planib qoladi, siyidikning ishqoriy muhitida qayta so'rilib to'planadi.

Qo'llanilishi va miqdorlash. Qondagi davolovchi miqdori 10–12 mg/kg ga teng. Dastlab 0,25–0,5 miqdori bemorga ichish uchun berilib, natijasi kuzatiladi. Salbiy ta'siri kuzatilmasa, har soatda 0,25–0,5 g dan berib turish tavsiya qilinadi. Bir kunlik eng yuqori miqdori 3,0–4,0, mushakka 0,5–1,0 (5,0–10,0 – 10% li eritmasi) kerak bo'lsa, venaga har 4 soatda 10 ml dan yuboriladi. Venaga paroksizmal taxikardiyada natriy xloring izotonik eritmasida suyultirib asta-sekin AD va EKG kuzatuvi ostida yuboriladi. Buyrak etishmovchiligidagi, NK, qari bemorlarda novokainamid sutkalik miqdori 25–40 foizga kamaytiriladi. Paroksizmal taxikardiya yurak qaltirashi va titrashlarida ishlatiladi.

Zaharlanish belgilari. Venaga yuborilganda qon bosimi pasayib ketadi. Sinoaurikular, A-V, Giss tutamida blokadalar hosil bo'ladi. Ekstrasistoliya, taxikardiyada eng xavfli qorinchalarning titrashi va asistoliya yuz berishi mumkin. QRS oralig'i 25 foiz ortganda dori yuborish to'xtatiladi. Shuning uchun venaga yuborilganda EKG kuzatib turiladi. Agranulotsitoz, gemorragik diatez, limfoadenopatiya, adinamiya va uyqusirash hollari ro'y beradi.

Boshqa dorilar bilan o'zaro ta'siri, ishlatilishi. Novokainamid sulfanilamidlar, PASK bilan birga berilmaydi, chunki novokainamid PASK gacha parchalanib, ularning mikrobgaga qarshi ta'si-

rini susaytiradi. Yurak glikozidlardan zaharlanganda, blokadalarда, gipotonyada, NKda va bermorning sezgirligi oshganda novokainamid tavsiya qilinmaydi. Zaharlanganda darhol to'xtatiladi, qon bosimini ko'tarish uchun tezda mezaton yoki adrenalin yuboriladi.

Dizopiramid (ritmodon, norpeys). Farmakodinamikasi. Membrana o'tkazuvchanligini mustahkamlaydi. Shu tufayli samarali refrakter vaqt uzayadi. Avtomatizm, qo'zg'aluvchanlik va o'tkazuvchanlik Giss-Purkine tutamida pasayadi. Biroz xolinolitik ta'siri bor. Miokard tarangligini, qisqaruvchanligini pasaytiradi. Yurak qon-tomirlarda qon aylanishni pasaytiradi.

Farmakokinetikasi. Oshqozon-ichakdan yaxshi so'rildi. Biologik o'zlashtirilishi 70–80 foiz. Miokard infarktida so'rili shususayganligi tufayli bu ko'rsatkich pasayadi, jigarda parchalanadi, 50–60 foizi o'zgarmagan holda buyrak orqali chiqib ketadi – T_{50} 5–6 soat. Taxminiy tarqalish hajmi 40–60 l/kg, chiqib ketish konstantasi 0,1–0,15 bir soatgacha. Qonda 25–30 foizi oqsillar bilan bog'lanadi, eng yuqori miqdori 1–3 soatdan keyin hosil bo'ladi. 4–6 soat davomida saqlanib qoladi. Qonda davolovchi miqdor hosil qilish uchun avval 300 mg, so'ngra har 5 soatda 100–200 mg dan yuborish tavsiya etiladi. 1 sutkada 1000 mg gacha berish mumkin. Paroksizmal taxikardiyani yo'qotish uchun 1,5–2 mg/kg venaga yuborish tavsiya etiladi. Venaga sekinlik bilan 10 daqiqa mobaynida yuboriladi. Venaga yuborish uchun eng yuqori miqdori 600–800 mg. Yurak, buyrak va jigar yetishmovchiliga ichish uchun eng yuqori miqdori 200mg dan, so'ngra 100mg dan har 6–8 soatda tavsiya etiladi.

Ishlatilishi. Qorincha va bo'l machalar paroksizmal taxikardiyasida, ekstrasistoliyada, Volf-Parkinson-Uayt sindromida va miokard infarktidagi aritmiyalarda ishlatiladi.

NK II–III, gipotonyada, kardiogen karaxtlikda, A-V blokadada, glaukomada, Giss tutami blokadasida, sinus tugunining zaifligida, prostata bezi adenomasida ishlatilmaydi.

Dizopiramidni xinidin, novokainamid, dopamid va yurak glikozidlari bilan birga qo'shib berilmaydi. Dizopiramiddan kelib

chiqqan yurak yetishmovchiligidagi yurak glikozidlari emas, balki periferik vazodilatatorlar berish tavsiya etiladi.

Lidokain (ksikain). I V sinfga oid dorilar farmakodinamikasi. Hujayra membranasining Na^+ Ca^{++} ionlari uchun o'tkazuvchanligini pasaytiradi. Qutbsizlanishga ta'sir qilmaydi. Qutblanishni to'xtatadi. Refrakterlik vaqtini uzaytiradi. O'tkazuvchanlikka ta'sir qilmaydi. Avtomatizmni pasaytiradi, impulslar hosil bo'lishi pasayib, ektopik o'choqlar yo'qoladi. A-V va qorinchalardagi o'tkazuvchanlikka, miokard qisqaruvchanligiga ta'sir qilmaydi. Ishemiya zonasida qon aylanishini yaxshilaydi, miokard membranasini barqarorlashtiradi. Refrakterlik vaqtini uzaytiradi, o'tkazuvchanlikni oshirib, mahalliy blokadalarini yo'qotib, yurak me'yorini muvozanatlashtiradi.

Farmakokinetikasi. Lidokain jigarda 70 foizgacha parchalanadi, bioo'zlashtirilishi 30–35 foiz, davolovchi miqdori qon zardobida 2 soatdan keyin 6 mkg/ml ga teng, 10 foizi o'zgarmagan holda buyrak orqali chiqib ketadi. Tanada taxminiy tarqalish hajmi 1,3 l/kg, T_{50} —90 min.dan 4 soatga teng. Yurak yetishmovchiligidagi taxminiy tarqalish hajmi kamayadi. chiqib ketish davri uzayadi. Shuning uchun davolovchi samara 10 daqiqadan keyin kuzatiladi. Mushakka yuborilganda esa 30–60 daqiqadan keyin 3–5 soat davom etadi. Ichilganda 1–2 soatdan keyin qonda davolovchi miqdori paydo bo'ladi. Lekin ichish miqdorini 500 mg gacha ko'paytirish kerak. Bu miqdordan oshib ketsa, zaharlovchi miqdori kelib chiqadi. Gemodinamikani yaxshilovchi, jigarda qon aylanishini oshiruvchi moddalar, lidokainning jigarda parchalanishini tczlatadi. Davolovchi ta'sir olish uchun venaga birdaniga 80–120 mg dan 3–5 daqiqa davomida yuboriladi. Ichish uchun 1–2 tabletkadan 3–4 mahal beriladi. Yurak, jigar va buyrak yetishmovchiligidagi lidokain miqdorini 25 foizga kamaytirish tavsiya etiladi.

Ishlatilishi. Sinusli taxikardiyalarda, katekolaminlar ko'p ajralib chiqqanda (feoxromotsitomada, gipertireoz, ruhiy va jismoniy zo'riqishlarda) bo'lmachalarning qaltirishi, titrashi va ekstrasistoliyasida, qorinchalar taxikardiyasida tavsiya etiladi. Yurak glikozidlariidan zaharlanganda ishlatiladi.

Salbiy ta'siri. Bosh og'rig'i, lanjlik, tez charchash, ko'ngil aynishi, ich ketishi, ko'z xiralashuvi kuzatilishi mumkin. Zaharlanganda gipotoniya, yurak yetishmovchiligi, A-V blok, bradikardiya kuzatiladi. Bu belgilarni venaga atropin yuborib yo'qotish mumkin. Og'ir holatda venaga 5–10 mg glyukagon yuborish kerak. NK, gipotoniya, A-V blokadalar, bronxlar astmasi, bradikardiya, cfir, xloroform narkozi davrida ishlatilmaydi.

Meksitelin. Meksitelin lidokainga o'xshash, lekin qorinchalar titrashida kuchli ta'sir ko'rsatadi. Yurak glikozidlaridan zaharlanishdan kelib chiqqan qorinchalar aritmiyasiga kuchliroq ta'sir qiladi. Yurak urishlar soniga, atrioventrikular o'tkazuvchanlikka, qon aylanishiga, qon tomirlar qarshiligidagi ta'sir qilmaydi.

Farmakokinetikasi. Oshqozondan yaxshi so'rildi. Qonga so'riliishi 80–87 foizga teng. Ichilganda qonda eng yuqori miqdori 2 soatdan keyin paydo bo'ladi. Infarkt va shishlari bor bemorlarda dorining bioo'zlashtirilishi ortadi. Sutkada 600–1000mg berilganda qondagi davolovchi miqdori 0,5–2,5 mg/ml ga teng bo'ladi. Klirensi – 5 ml/daq/kg. Qonda 50–53 foiz oqsillar bilan bog'lanadi. Jigarda parchalanadi, 10 foizgacha o'zgarmagan holda siyidik bilan chiqib ketadi. Ichish uchun 2 xil tartibda tavsiya etiladi: birinchi variantda 400–600 mg beriladi, so'ngra 4–6 soatdan keyin har soatda venaga 150–350 mg berib turiladi. Ikkinci variantda esa 250 mg dan har 8 soatda ichib turiladi. Venaga 2–3 mg/kg hisobida birinchi yuborishda 150–200 mg 5 daqiqa davomida, so'ngra esa yarim soat davomida 250 mg tomchilab yuboriladi. 2,5 soat davomida shu miqdor yana takrorlanadi. Keyin esa har 8 soat davomida 500 mg, so'ngra 500–1000 mg yuboriladi. Qariyalarda, infarkt bo'lgan bemorlarda, jigar va buyragi xastaligi va NK bor bemorlarda meksitelining qondagi miqdorini aniqlan (kuzatish) yo'li bilan yuboriladi.

Ishlatilishi. Meksitelin qorinchalar ekstrasistoliyasida, taxikardiyasida va fibrillatsiyasida qo'llaniladi. Bradikardiya, sinus tuguni quvvatsizligida, yurak, buyrak va jigarning o'tkir yetishmovchiligidagi, parkinsonizmida meksitelinni ehtiyo'tkorlik bilan ishlatish tavsiya qilinadi.

Salbiy ta'siri. Davolovchi miqdor oshib ketsa, bermor bo-shashadi, ko'ngli ayniydi, qusadi, sezgilar yo'qoladi, nafas qisadi, qon bosimi pasayadi. Bradikardiya yuz beradi,

A-V blokada, sinus tuguni zaifligi ro'y beradi. Yuqoridagi belgilari dori berilishi to'xtatilgandan so'ng yo'qoladi.

I sinf dori vositalari. Etmozin. Neyroleptik ta'sirga ega bo'lмаган fenotiazin unumlaridan hisoblanadi.

Farmakodinamikasi. Membranani barqarorlashtirib xinidin ga o'xhash ta'sir qiladi. Hujayraga Na^+ tez oqimini sekinlash-tiradi. Spazmolitik va xolinolitik ta'sir qilib, yurak toj qon tomir-larini kengaytiradi. Bo'l machada va Giss tutamlarida o'tkazuv-chanlikni kamaytiradi. Qo'shimcha Kent tutamlarida ikki tomon-lama o'tkazuvchanlikni yo'qotadi. Miokard qisqaruvchanligiga va qon bosimiga ta'sir qilmaydi.

Farmakokinetikasi. Ichilganda qonda eng yuqori miqdori 1–2 soatdan keyin yuzaga chiqadi, T_{50} – vaqt 1–2 soat, tarqalish hajmi 400–900 l. Umumiyligi klirensi 4,5–16 //daqiqa. Qondagi davolovchi miqdori 40–200 ng/ml. Yurak va buyrak yetishmovchiligidagi T_{50} vaqt uzayadi. Yurak o'ynashini to'xtatish uchun venaga 100–200 mg yuboriladi. Ichish uchun esa 100–200 mg dan 3 mahal tavsiya ctildi. Sutkada 600–800 mg yuborish mumkin. Muskul orasiga 100–150 mg/1,0–2,0–0,5% novokainda eritilib, ekstrasistolika, paroksizmal taxikardiya. Wolf-Parkinson-Uayt sindromida va yurak glikozidlardan zaharlanganda ishlatiladi. Yuborilgan joyni juda kuchli qitiqlaydi, venaga yuborilganda bosh aylanishi, qon bosimi pasayishi mumkin. A-V blokada, gipotoniyada, jigar va buyrak yetishmovchiligidagi tavsiya etilmaydi. MAO faolligini pasaytiruvchi dorilar bilan birga ishlatilmaydi.

Etatsizin. Etmozinning dictilaminli xosilasi.

Farmakodinamikasi. Hujayra membranasini barqarorlashtiradi. Natriyning «tez» oqimini, Na^+ va Ca^{++} ning «sekin» oqimini to'xtatadi. Ektopik o'choqlarda birdaniga bo'ladigan depolariza-tsiyani yo'qotadi. Xolinolitik ta'sir tufayli, sinus tuguni avtoma-tizmini oshiradi. Sinoaurikular o'tkazuvchanlik pasayadi. Bo'l machada, A-V tugunchada, Giss tutamida impuls o'tishi pasaytiradi. Yurak qisqaruvchanligiga va qon bosimiga ta'sir qilmaydi. Sust

og‘riq qoldirish xususiyatga ega. Spazmolitik ta’sir qilib, yurak toj qon tomirlarini kengaytiradi.

Farmakokinetikasi. Ichilganda 30 daqiqa o‘tgach, qonda eng yuqori miqdori hosil bo‘ladi. Qondagi davolovchi miqdori 300–400 mg/ml, yarim chiqib ketish davri 2–5 soat, tarqalish hajmi 200–500 litr, umumiy klirensi 0,5–1,5 litr/daqiqa.

Ishlatilishi. Paroksizmal taxikardiyani davolash uchun venaga 50–100 mg dan 20 ml natriy xlorning fiziologik eritmasida eritib, asta-sekin 5–10 daqiqa davomida yuboriladi. Ichish uchun 50mg dan 3 mahal beriladi. Sutkasiga 300–400 mg gacha beriladi. EKG nazorati ostida yuboriladi. Bo‘lmacha va qorincha ekstrasistoliyasida, paroksizmal taxikardiyada tavsiya etiladi.

Salbiy ta’siri. Sinoaurikular, A-V va qorinchalar blokadasini keltirib chiqaradi. Bosh aylanishi, qulq shang‘illashi ro‘y beradi, bu belgilari dori berish to‘xtatilganda o‘z-o‘zidan yo‘qoladi. Sinoaurikular va A-V blokadalarida berilmaydi.

Aymalin. Membranalar barqarorligini oshirib K⁺ Na⁺ ionlari o‘tkazuvchanligini pasaytiradi. Diastolik qutbsizlanishni zaiflashitrib, avtomatizmni pasaytiradi, qutblanish vaqtini sekinlashadi, refrakter vaqtini uzayadi. Miokard o‘tkazuvchanligini kamaytiradi. O‘tkazuvchi yo‘llardan impuls o‘tishi pasayadi, miokardning qisqaruvchanligi va tarangligi pasayadi. Adrenonegativ ta’sir qilib, yurak toj qon tomirlarida qon aylanishini biroz yaxshilaydi.

Farmakokinetikasi. Qondagi davolovchi miqdori 0.03–0,05 mkg/ml. Oshqozon-ichakdan kam so‘riladi. Og‘iz orqali, venaga, mushakka yuborish mumkin. Paroksizmal taxikardiya va titrovchi aritmialarda venaga yuboriladi. (50mg yoki 10ml 5% li eritmasi) natriy xlorning fiziologik eritmasida beriladi, dorini shu miqdorda bir soatdan keyin qaytadan yuborish mumkin. Sutkali miqdori 150 mg dan oshmasligi kerak. QRS kompleksi 25 foizga ortganda, dorini yuborish to‘xtatiladi. Muskulga yuborish miqdori venaga yuborganidan 2 barobar ko‘proq bo‘ladi.

Ishlatilishi. Yurak titrashi va qaltirashida, paroksizmal taxikardiyada. Volf-Parkinson-Uayt sindromida, yurak glikozidlaridan zaharlanganda, sinus me’yorini saqlab qolish maqsadida infarktni elektroimpuls bilan davolashda ishlatiladi.

Zaharlanish belgilari. A-V, sinoaurikular va Giss tutamlarida blokadalarida, miokarditlarda, NK, gipotoniya kuzatiladi.

II Yurak efferent retseptor qurilmalariga ta'sir qiluvchi dori vositalari. Beta-adrenoqurilmalarni falajlovchi dori vositalari.

Farmakokinetikasi. Beta-adrenoqurilmalarning falajlovchilari sinus hamda geterotrop va ektopik o'choqlarda spontan qutblanish (4-faza) davrida kalsiy va natriyning hujayraga kirishini buzadi. Bundan tashqari, qutbsizlanishning 2-fazasida miokard hujayrasidan kaliy ionlarining ajralib chiqishini tezlashtirib samarali refrakter davrini tezlashtiradi.

Markaziy asab tizimiga va miokarddagagi modda almashinuviga ta'siri ham katta ahamiyatga ega. Biroq, bular qutblanishning fazasida ishchi miokard va yurak o'tkazuvchi tizimida natriy va kalsiy ionlarining kirishini buzib miokardning qisqarish qobiliyatini va o'tkazuvchi yo'llaridan qo'zg'alish o'tishini buzadi. Bu guruhdagi dorilar EKG da R-Q oralig'ini uzaytiradi, yurak urishlar sonini va yurakning qisqarish qobiliyatini va arterial qon bosimini kamaytiradi (propranolol va boshqa beta-bloklovchilar haqida gipotenziv guruhdagi dorilariga qarang).

III Kaliy kanallarini falajlochilarga qarshi dori vositalari.

Bu sinfga amiodaron kiradi.

Farmakokinetikasi. Amiodaron hujayra membranasini kaliyi o'tish uchun (hujayradan chiqishini), bretiliy esa kalsiy ionlarini (hujayraga kirishini) kamaytirib, shu yo'l bilan hujayra qutblanishini, ya'ni samarali refrakter vaqt davomiyligini uzaytiradi.

Bundan tashqari, amiodaron miokarddagagi beta- va alfa-adrenoqurilmalarni, qisman glukagonga sezuvchan qurilmalarni butunlay salajlash xususiyatiga ega. Bretiliy simpatik asab tizimi presinaptik tolalari oxiridan katekolaminlar chiqishini kamaytirib yurakka simpatik asab ta'sirini susaytiradi.

Bu guruh dorilari EKG da Q-T oralig'ini uzaytiradi. Yurak urishlari sonini, arterial qon bosimini kamaytiradi va chap yurak qorinchasini qisqarish qobiliyatiga ta'sir qilmaydi. Amiodaron P-Q oralig'ini ham uzaytiradi.

Amiodaron (kordaron, sedakoran). **Farmakokinetikasi.** Dori venaga (birdaniga yoki tomchilab) yoki ichishga berilishi

mumkin. Ichilganda ichakkarda va jigarda birlamchi biotransformatsiyaga uchrab, yaxshi so'rilmaydi, biologik o'zlashtirilishi 20% ga teng. Bir marta yuborilgach dorining qondagi eng yuqori miqdori 7 soatdan keyin kuzatiladi. Qon oqsillari bilan 90% gacha bog'lanadi, o'zi esa yurak glikozidlari, geparin va boshqalarini oqsildan siqib chiqaradi. Amiodaron yuborishning birinchi kunlarida yog' qatlami va yurak mushagida to'planadi. Tarqalish hajmi 71 l/kg ga teng. Organizm to'yingach dorining chiqib ketayotgan miqdori uning kiritilayotgan miqdoriga teng bo'ladi. Davolovchi samarasini uning yurak mushagidagi miqdorining qondagi miqdoridan 100 barobar ortiq bo'lganda kuzatiladi. Dorining samarasini qabul qilishning 3–4 kunlari yuzaga keladi. Dori kiritish to'xtatilgach uning ta'siri bir necha kundan 4 haftagacha saqlanishi mumkin. Jigarda o'zidan yod ajratish yo'li bilan metabolizmga uchraydi, yod esa tuzlar ko'rinishida siyidik bilan chiqib ketadi. Dorining 1% ga yaqini buyraklar orqali o'zgarmagan holda chiqib ketishi mumkin. Yarim chiqish vaqtini 28–30 kunga teng.

Salbiy ta'siri. Ishtaha bo'g'ilib ko'ngil aynishi va qalqonsimon bez faoliyati susayishi mumkin, sistola vaqtini uzayadi. Dori ko'zning shox pardasida to'planib qoladi. Yorug'likka qaralganda ko'z oldida rangdor halqachalar ko'rindi. Terida pigmentatsiya yoki depigmentatsiya, ya'ni fotosensibilizatsiya holatini keltirib chiqaradi.

Sotalol (sotaleks) II va III sinfga oid dorilar xususiyatiga ega.

Farmakodinamikasi. Ichki simpatolitik xususiyatga ega bo'limagan beta-adrenoqurilmalarni falajlovchi va III sinfga xos dorilar xususiyati ham bor (qutblanishni va refrakterlik davrini uzaytiradi).

Farmakokinetikasi. Ovqatdan oldin kuniga 3 marta ichishga beriladi. Buyrak yetishmovchiligidagi kreatinin ko'rsatkichiga qarab miqdori (masalan, kreatinin klirensi 10–30 ml/daqiqa kamayganda miqdor 50% ga, 10 ml/ daqiqa yoki bundan kam bo'lganda dori miqdori 1/4 qismgacha) kamaytiriladi.

Salbiy ta'sirlari. Bradikardiya, atriventrikular blok, yurak yetishmovchiligi belgilarining kuchayishi, qon bosimining pasayishi, bronxlar qisishi, bosh aylanishi, bosh og'rig'i, charchash, uyqchanlik, sezgini pasayishi, oyoqlarning sovuqqotishi, mushaklar

holsizlanishi; kamdan-kam – ko'ngil aynishi, ich ketishi yoki qotishi kuzatiladi. Allergik jarayonlar, uyqu, ko'rish qobilyatining buzilishi, stenokardiya xurujlarini ko'payishi ko'rinishida kechishi mumkin.

Ishlatilishi. Yurak bo'l machalar ritmining buzilishi (bo'l machalar paroksizmal taxikardiyasi, tugunchalar paroksizmal taxikardiyasi, Wolf-Parkinson-Uayt sindromi)dagи taxikardiya va yurak qorinchalar ritmining buzilishlari (taxikardiya, qorinchalar fibrillatsiyasida) tavsiya qilinadi.

IV L-tipidagi – kalsiy kanallari salajlovchilar. Verapamil, diltiazem va boshqalar.

Farmakodinamikasi. Bu guruhdagi dorilari «sekin» L – kanallari yordamida hujayra qobig'idan kalsiy ionlarining hujayra ichiga kirishini susaytirib, avtomatik «sekin» hujayralarni spontan qutbsizlanishini sekinlashtiradi. Aritmiyaga qarshi dori vositalarining farmakodinamik va farmokinetic ko'rsatkichlari quyida (11.2-jadval) keltirilgan.

11.2-jadval

Aritmiyaga qarshi dori vositalarining farmakokinetik ko'rsatkichlari (ichilganda)

Guruh dori vositalari	Ta'sirni boshlanishi, s.	Yuqori konsentratsiyasiga yetish vaqtı, s.	Ta'sir davomiyligi, s.	t _{1/2,c}	Oqsillar bilan bog'lanish %
I. A. Xinidin	0,5	2-4	6-8	6-7	60-80
	0,5	0,5-1,5	3	2,4-4,5	15-20
	0,5	2	6-7	4-10	20-60
Novokainamid Dizopiramid	Juda tez		0,25 ²	1-2	60-80
	0,5-1	12	24	6-24	87-93
	0,5-1	2-4	8-12	8-10	55-65
IS. Flekainid Propafenon Etmoxzin	0,5	3-4	12	10-16	75-85
	0,5-1	2-3	8	5-8	97
	2	0,8-2	10-24	(10-32) ¹	95

¹ Lidokain tomir ichiga jo'natilgan, qolgan dori vositalari – per os.

² Tomir ichiga yuborilgan suyuqlikdan so'ng.

¹ Dori vositaning sekin metabolizmi.

					davomi
II. Propranolol	1	1-1,5	6	3-6	80-90
Metoprolol	1	3-6	12	3-4	10-12
Atenolol	1	2-4	24	5-10	<5
III.	7-21	5-6		25-100	99
Amiodaron	kun	3	6-8	kun	0-8
Ornid (bretiliy)	6-8	2,5-4	~ 12	5-10	0
Sotalol	1			8-12	
IV. Verapamil	1,5-2	5	6-8	4-8	90
Diltiazem	0,5	3-5	6	5	90
Fenigidin	<	1-2	6-8	5	90

Turli guruhdag'i aritmiyaga qarshi dori vositalarining o'zaro ta'siri

Quyidagi tavsiyalar bo'lishi mumkin. IA va IV sinfga oid dorilar; IA va IB yoki IC va II sinfdagi dorilar; IB (meksitil) va III sinfdagi dorilar; IA va IV sinfdagi dorilarni bir vaqtda ishlatish mumkin. Lekin ehtiyyotlik zarur.

Quyidagi sinflarni, ya'ni IA yoki IC dorilarini III sinf dorilari; II va III sinf dorilarini II va IV sinf dorilari bilan bir vaqtda tavsiya etilmaydi.

11.2. Bradiaritmiyada ishlatiladigan dori vositalarining klinik farmakologiyasi

Atropin. Farmakodinamikasi. Atropin sinus va atrioventrikular tugunlaridagi M-xolinergik qurilmalarni salajlab, yurakka adashgan asab tołasi ta'sirini susaytiradi va bradiaritmiyani kamaytiradi. Bradiaritmiyani yo'qotish uchun atropinni og'iz qurishi va akkomodatsiyani yengil parczini chaqiradigan miqdorlari ishlatiladi.

Farmakokinetikasi. Dori parenteral yoki ovqatdan oldin ichishga beriladi. Yaxshi so'rildi. Atropin qon oqsillari bilan 50% gacha bog'lanadi, tarqalish hajmi 3 l/kg atrosida bo'ladi. Atropin to'qimalar, ayniqsa miya to'qimasiga ham yaxshi o'tadi.

Venaga yuborilganda 2 bosqichda, birinchi bosqich ya'ni «tez» yarim chiqib ketish davri 2 soatga teng. Bu vaqt ichida

yuborilgan miqdori 80% siyidik bilan chiqib ketadi. 2-bosqichda dorining qolgan qismi 13–16 soatda yarim chiqib ketadi.

Atropin jigarda biotransformatsiyaga uchraydi. 30% ga yaqini o‘zgarmagan holda chiqib ketadi. Quyidagi aralashmalar ko‘rinishida: klofelin bilan Giss tutamida o‘tkazuvchanlikni buzishi mumkin; yurak glikozidlari bilan ekstrasistoliyalar chaqirishi; ftoroton bilan bo‘lmachalar taxikardiyasini chaqirishi; nialamid bilan – taxikardiya va aritmiyalar; xinidin va dizopiramid bilan esa xolin tizimini falajlash quvvati ortadi; narkoz chaqiruvchi moddalar bilan – narkoz uyqusini uzaytirishi va chuqurlashtirishi mumkin; adrenomimetiklar, barbituratlar, gangliyalarni falajlovchi va gistogramga qarshi dorilar bilan ularning ta’sir kuchi va davomiyligini uzaytiradi.

Salbiy ta’sirlari. Og‘iz qurishi. Yurak urishlar sonining ortishi (taxikardiya), ko‘z ichki bosimi ortishi, midriaz (ko‘z qorachig‘ining kengayishi). akkomodatsiya falaji; ichaklar harakatining sekinlashishi, ich qotishi; qovuq tonusining susayishi; oshqozon shirasining kamayishi, teri orqali issiqlik chiqishining kamayishi; katta miqdorlarda qo‘zg‘alish, tirishish, gallustinatsiyalar, nafasni falajlaydi.

Ishlatilishi. Sinus bradiaritmiyasida, atrioventrikular blokada, yurak glikozidlardan zaharlanganda tavsiya etiladi.

Adrenalin. **Farmakodinamikasi.** Sinus va atrioventrikular tugunlardagi beta₁-adrenoqrilmalarni qo‘zg‘atib, yurak avtomatizmini kuchaytiradi va o‘tkazuvchanlikni yaxshilaydi, turli ko‘rinishdagagi bradiaritmiyalarni yo‘qotadi.

Farmakokinetikasi. O‘zaro ta’siri, salbiy ta’sirlari (gipertenziv dorilar guruhiiga qarang).

Ishlatilishi. Kamdan – kam hollarda atrioventrikular blokada, Morgani-Adam-Stoks xurujlarida ishlatiladi, biroq miokardning kislorodga bo‘lgan ehtiyojini oshirib yuboradi. Yurak urishlar soni xaddan tashqari sekinlashganda yoki yurak urishdan to‘xtaganda adrenalin venaga sekinlik bilan yoki yurakka yuboriladi.

Glukagon. **Farmakodinamikasi.** Oshqozon osti bezidan chiqaradigan gormon bo‘lib, yurak o‘tkazuvchi tizimidagi glukagonga sezuvchan maxsus qurilmalarni qitiqlaydi.

Farmakokinetikasi. Bolyus yoki tomchilab venaga yuboriladi. Jigar va boshqa to'qimalarda tezlik bilan zararsizlantiriladi. Samarasi 20–30 daqiqa davom etadi. Qondan yarim chiqib ketish vaqt 3–6 daqiqa teng.

Salbiy ta'sirlari. Ko'ngil aynishi, qayt qilish. Koronar qon aylanishi yomonlashuvi, gipertoniya xurujlari, uzoq ishlatilganda – giperqlikemiya, gipokaliyemiya, to'xtatilgach esa – gipoglikemiya chaqirishi mumkin.

Ishlatilishi. Yurakda qon dimlanishi va bradikardiya: fibrillatsiya va to'liq blok davridagi yurak etishmovchiligi; o'tkir yurak etishmovchiligi, yurak karaxtligi; adrenolitiklar va kalsiy kanallari blokatorlaridan zaharlanishda tavsiya etiladi.

Aritmiyaga qarshi dori vositalarining samaradorligini va xavfsizligini nazorat qilish

Paraklinik usullar: a) sutka davomida EKGni kuzatuv aritmiyalar sonini, paydo bo'lish vaqtini aniqlashga yordam beradi. Buni davolashning birinchi kunlari va preparatning davolash miqdorini o'zgartirish vaqlarida o'tkazish kerak. b) agar davolash davomida yurak urishlari soni 15–30% dan kam, R-Q 25% ga QRS – 25%, Q-T – 20% oraliqlari kamaysa bu dorini qo'llashni to'xtatish kerak yoki uning miqdorini j-1/3 qismgacha kamaytirish kerak.

1. **Laboratoriya usullari.** Qondagi dori miqdorini aniqlash. Afsuski, dorining qondagi miqdori va uning samaradorligi orasida hamma vaqt ham bog'liqlik bo'lavermaydi.

2. **Klinik nazorat.** Dinamikada yurak-qon tomir tizim ishini kuzatib turish lozim.

Aritmiyaga qarshi dorilarni tanlash. Bemorga dori tanlashda aritmiya turi, asosiy kasallikning xarakteri, aritmiyaga qarshi dorilarning farmakodinomikasini, farmakokinetikasini, salbiy ta'sirlari, o'zaro va boshqa dori vositalari bilan ta'sirini va davolashning davomiyligini hisobga olish kerak.

Eng yaxshi ta'sir qiluvchi dori va uni miqdorini kasallikning remissiya davrida elektrofarmakologik yo'l bilan aniqlanadi:

qizilo‘ngachga yuborilgan elektrod yordamida elektrostimulatsiya qilinib yengil yurak ritmi buzilishi chaqiriladi va ma’lum guruhdagi dori vositasi beriladi. EKGda R-R oralig‘ining uzayishi dorining yetarli miqdorda olinganligining ko’rsatkichi hisoblanadi.

12-bob. Qon tomirlari tonusiga ta'sir qiluvchi dori vositalarining klinik va farmakologik tavsisi

Arterial gipertenziya kasalligi rivojlangan mamlakatlarning 8–25% aholisida aniqlangan. Arterial gipertoniyaning oldini olishda va davolashda farmakoterapiya asosiy o'rinn tutadi. JSST ma'lumotlariga qaraganda, antigipertenziv dorilarni uzoq muddat va doimiy ravishda qo'llash arterial bosimning 60–85% holatlarda mo'tadillashtiradi va bermorlar umrining davomiyligini o'rtacha 10–12 yilga uzaytiradi.

Sistem arterial qon bosimini pasaytiruvchi moddalar, asosan gipertoniya kasalligini davolashda ishlataladi.

Ma'lumki, arterial qon bosimi boshqarish ko'p omillarga: yurak ishiga, periferik tomirlar tonusiga va tomirlar elastikligiga, nonni elektrolit tarkibi, yopishqoqligi va hajmiga bog'liq bo'lib, bu neyrogumoral nazorat ostida turadi (12.1-jadval).

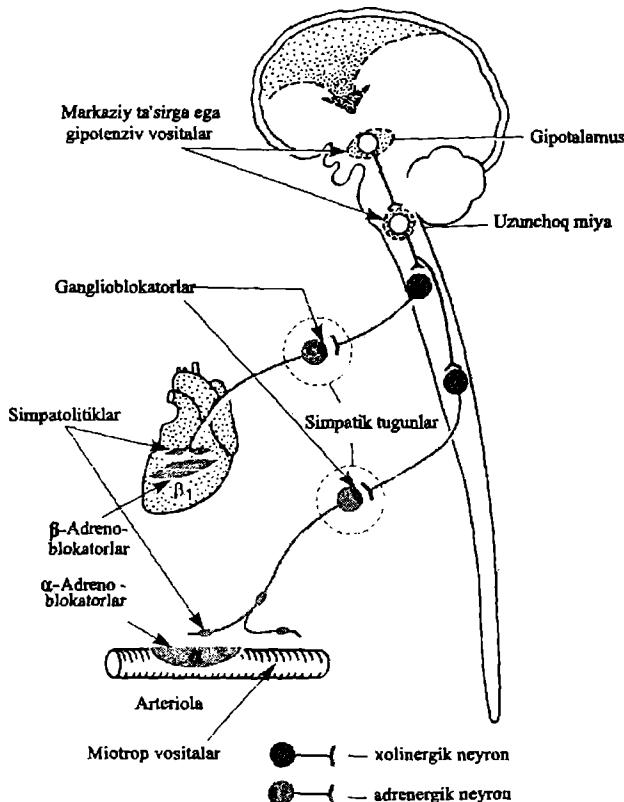
12.1-jadval

Qon tomir tonusi boshqaruvida ishtirok etuvchi endogen moddalar¹

Qon tomirlarini toraytiruvchilar	Qon tomirlarini kengaytiruvchilar
Adrenalin	Asetylxolin
Noradrenalin	Bradikinin
Angiotenzin II	Gistamin
Vazopressin	Serotonin
Neyropeptid Y	Dofamin
Prostaglandin F _{2α}	Purinlar (adenozin, ATP)
Tromboksan	Prostaglandinlar E ₁ i E ₂
Endotelin	Prostatsiklin (PGI ₂)
	Azot oksidi NO (endoteliyni bo'shash-tiruvchi omil)
	Atriopeptin

¹ Neyromediatorlar, neyromodulatorlar, gormonlar va boshqa biologik faol moddalar.

Shu sababli gipotenziv dori vositalaririning ta'sir mexanizmi, qon bosimini nazorat qiluvchi fiziologik tizimning turli qismlariga ta'sir qilishga qaratilgan (12.1-rasm).

12.1-rasm. Miotrop va neyrotrop gipotenziv vositalarining ta'sir qilish nuqtalari.

Adrenergik qurilmalarning qon tomirlarini qisqartiruvchi va kengaytiruvchi faoliyatiga ta'sir qiluvchi neyrotrop moddalar katta ahamiyatga ega. Ular vazomotor markaz hamda adrenergik tizilmaning periferik qismiga – gangliyalarga va postgangliya oxirlariga va adrenoretseptor (qurilmalar)ga ta'sir qilib yurak ishini susaytirishi mumkin.

Qon tomirlari tonusini oshiruvchi endogen moddalar (katexolaminlar, angiotenzin II) ta'sirini bartaraf etish ham katta ahamiyatga ega.

Bundan tashqari periferik tomirlar qarshiligini kamaytirish (M. miotrop moddalar bilan ta'sir qilish) mumkin.

Qon hajmini kamaytirish va qon elektrolit tarkibini o'zgartirish yo'li bilan ham arterial qon bosimini tushirish mumkin.

Yuqoridagilardan kelib chiqib quyida arterial gipertensiyyada ishlataladigan dori vositalarining zamonaviy tasnisi keltirilgan.

12.1. Yurak-qon tomirlari tizimiga adrenergik qurılma ta'sirini susaytiruvchi (neyrotrop) moddalar

12.1.1. Vazomotor markaz tonusini susaytiruvchi moddalar. Klofelin, guanfatsin, metildofa, moksonidin.

12.1.2. Vegetativ gangliyalarni falajlovchi moddalar. Pentamin, gigroniy.

12.1.3. Simpatolitiklar. Perisinaptik nerv oxirlaridagi adrenergik nevronlar ta'sirini falajlovchi moddalar. Rezerpin.

12.1.4. Adrenergik qurilmalarni falajlovchilar.

α -adrenofalajlovchilar fentolamin, tropafen-post va presinaptik nerv oxirlarini falajlovchilar.

Postsinaptik α -adrenoqurilmalarni falajlovchilar

12.1.5. β -Adrenosalajlovchilar.

V_1 va V_2 -adrenoqurilmalarni falajlovchilar. Anaprilin

Ko'proq V_1 -adrenoqurilmalarni falajlovchilar. Atenolol, galinolol, metoprolol.

β -, α -adrenoqurilmalarni falajlovchilar. Labetalol.

12.2. Renin-angiotenzin tizilmaga ta'sir qiluvchi dori vositalari

12.2.1. Angiotenzin sintezini falajlovchilar (angiotenzin fermentini konvertatsiya qiluvchilar) kaptopril, enapril.

12.2.2. Angiotenzin II qurilmalarni falajlovchilar. Lozarton.

12.3. Miotrop dori vositalari

12.3.1. Kalsiy ion kanallarini falajlovchilar. Fenigidin, diltiazem.

12.3.2. Kaliy kanallarini faollovchilar. Minoksidil, diazoksid.

12.3.3. NO (azot oksidi) tashuvchilar. Nitroprussid natriy.

12.3.4. Miotrop ta'sirga ega bo'lgan boshqa dori vositalari. Apressin, dibazol, magniy sulfat.

12.3.5. Suv-tuz almashinuviga ta'sir qiluvchilar. Dixlotiazid, furosemid, spironolakton.

12.1.1. Vazomotor markaz tonusini susaytiruvchi moddalar

Klofelin, guanfatsin, metildofa, moksonidin.

Farmakodinamikasi. Aldomet (metildofa)ning gipotenziv ta'siri uning markaziy asab tizimiga bo'lgan ta'siriga bog'liq. Metabolizm jarayonida metildofa MNS da avval alfa-metildosaminga, keyinchalik esa alfa-metilnoradrenalinga aylanadi. Bu modda soxta mediator hisoblanadi va u adrenergik retseptorlarga ta'sir qiladi. Lekin soxta mediatorning faolligi noradrenalinga nisbatan ancha sust. Shu sababli do'nglik osti paraventrikular yadro depressor ta'sirining kuchayishiga va uzunchoq miyaning postsinaptik alfa-adrenoretseptorlar qo'zg'алиши natijasida qon bosimning pasayishiga olib keladi.

Aldometni uzoq qo'llanish natijasida arterial qon bosimi, asosan, qon tomirlarining umumiyligini qarshiligining susayishi hisobiga pasayadi. Yurakning daqiqalik hajmi o'zgarmasligi ham mumkin.

Umuman olganda, aldomet yurakning ishiga ijobiy ta'sir ko'rsatadi, chunki dori yurak qisqarishlari sonini va yurakning mexanik ishini pasaytiradi. Miokardda organik o'zgarishlar bo'lgan bemorlarda dori yurak sohasida og'riq chaqiradi va yurakning qon haydash vazifasini susaytiradi, shu sababli bunday hollarda aldomet ishlatalmaydi.

Aldometni ko'p vaqt qabul qilgan bemorlarda buyrak qon tomirlarining qarshiligini kamaytiradi, buyrakdan qon oqishini ko'paytiradi va buyrak filtratsiyasini oshiradi. Shuningdek, ko'p hollarda bosh miya qon aylanishining yaxshilanishi va bosh

miyaning elektrik faolligining mo'tadillanishi kuzatiladi. Aldomet qondagi renin faolligini ham oshiradi.

Aldometni uzoq vaqt ishlatilganda tanada natriy va suvning ushlab qolinishi natijasida qon zardobi hajmining ko'payishi kuzatiladi, buning natijasida aldometning qon bosimini pasaytirish qobiliyati susayadi. Ba'zi bir bemorlarda tana og'irligi 3–4 kg ga oshadi, ba'zilarda esa hatto shishlar ham paydo bo'ladi. Bu natriyning organizmida ushlanib qolishi, uning buyrak kanalchalarida aldomet ta'sirida qayta so'riliishi hisobiga bo'ladi.

Farmakokinetikasi. Aldometni og'iz orqali qabul qilinganda qon bosimining pasayishi 3–5 soatda, vena orqali yuborilganda esa 2–3 soatda, doriga sezgir bemorlarda esa ancha tezroq kuzatiladi. Dorining gipotenziv ta'siri davomiyligi 6 soatgacha, shuning uchun dorining sutkalik miqdorini 2–3 qabulga bo'lish maqsadga muvofiqdir. Davolash ertalab 250 mg miqdorda qabul qilishdan boshlanadi va har 4–7 kundan keyin dori miqdori 500 mg (250 mg dan ertalab va kunduzi, tushlikda)gacha ko'paytiriladi. So'ngra dori miqdori har haftada 250 mg dan oshirib boriladi. Eng yuqori kunduzgi miqdori 1,5–2 g bo'lishi kerak. Dorining kunlik miqdorini iloji boricha 750–1000 mg dan oshirmaslik kerak. Arterial qon bosimi 2–5 kundan keyin turg'un pasayadi. Qon zardobi hajmi oshishining oldini olish va aldometning gipotenziv ta'sirini kuchaytirish uchun aldomet odatda davolashning birinchi kundanoq gipotiazid (kuniga 50–100 mg dan) bilan birgalikda ishlatiladi. Aldomet bilan davolash to'xtatilgandan so'ng qon bosimi 2–3 kundan keyin o'zining dastlabki holatiga qaytadi. Ba'zi bemorlarda aldometni qabul qilishni to'xtatish qon bosimining tezda ko'tarilishiga olib keladi, shuning uchun davolashni astasekin to'xtatish kerak bo'ladi.

Salbiy ta'sirlari. Bemorlar aldomet qabul qilishni yaxshi ko'tara olsalar ham u ishlatilganda salbiy ta'sirlari uchrab turadi. Ba'zi bemorlarda aldomet bilan davolashning 7–10 kunlarida uyqu bosish, nafas qisishi, aqliy faollikning pasayishi, shuningdek og'iz qurish hollari ham kuzatiladi.

Odatda, bu belgililar 3–4 kundan ortiq davom etmaydi. Mabodo bemor uyqu bosishdan shikoyat qilsa, aldometning

ko‘proq miqdorini tushlik vaqtiga tavsiya qilish ma’qul. Juda kam hollarda bemorlarda tunda qo‘rqish, jinsiy buzilishlar (libidoning susayishi), amenorrcya, burun shilliq qavatining ko‘rishi, ichak diskineziyasi kabi salbiy ta’sirlari ham kuzatiladi. Bunday hollarda dorining miqdorini kamaytirish yoki aldomet bilan davolashni to‘xtatish kerak bo‘ladi.

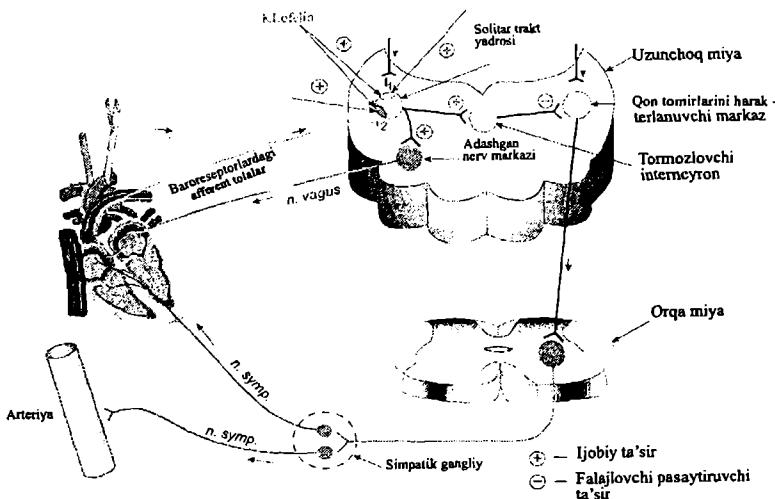
Dientsefal buzilish (do‘nglik osti sohasi disfunksiyasi) bo‘lgan bemorlar aldometni qabul qilganda o‘zlarini yomon xis qiladilar, ularda bezovtalanim kuchayadi, taxikardiya, poliuriya, bo‘shashish bilan kechadigan vegetativ xurujlar tezlashadi. Bunday bemorlarga aldomet bilan rezerpinni qo‘sib ishlatalish tavsiya qilinmaydi. Aldometni katta miqdorda qabul qiluvchi ozg‘in va buyrak ishi buzilgan bemorlar kollapsga moyil bo‘ladilar.

Aldometning boshqa salbiy ta’sirlari allergik tabiatga ega: ba’zan musbat Kums testi bilan kuzatiladigan gemolitik kamqonlik, bo‘g‘imlarda (artralgiya), mushaklarda (mialgiya) og‘riq turishi, terida toshmalar paydo bo‘lishi, cozinopeniya bilan kechadigan psevdosceptik isitma va giperbilirubinemiya uchrashi ham mumkin.

Aldometni qo‘llashga monclik qiladigan holatlar. Jigardagi faol jarayonlar (gepatitlar, sirroz) bemorlarning immunologik kasalliklarga va tushkunlikka moyilligi kuchli bo‘lsa, parkinsonizm, seoxromotsitoma bo‘lganda aldomet tavsiya etilmaydi.

Katapressan (klonidin, klofelin, gemiton).

Farmakodinamikasi. Katapressan organizmga tushgandan so‘ng u gematoensefal to‘siqdan tez o‘tadi va do‘nglik osti paraventrikular yadro neyronlarini, miya ustunining (stvolining) pastki qismidagi postsinaptik alfa-adrenoretseptorlarni, ayniqsa uzunchoq miyani qo‘zg‘atadi, periferiyaga, ya’ni qon tomirlarga, yurakka va buyrakka chiqadigan simpatik impulslarni cheklaydi (12.2-rasm).

12.2-rasm. Markaziy ta'sir qiladigan gipotenziv moddalar ta'sirining asosiy yo'naliishlari. α_2 - α_2 -adrenoretseptorlar; I₁ - I₁-imidazol qurilmalar¹

Katapressan alfa-adrenoqurilmalarni qo'zg'atuvchilar qatoriga kiradi va shu sababli uning ta'siri ikki fazada kechadi. Katapressan venaga tez yuborilganda 0,5–2,5 daqiqa davomida qon bosimining 5–15% ga ko'tarilishi kuzatiladi. Bir vaqtning o'zida yurak qisqarishlari soni, yurakning daqiqalik hajmi 10–20% ga kamayadi va vena bosimi o'zgarmaydi.

Birinchi fazada katapressaning qon bosimini ko'tarish ta'siri – uning periferik alfa-adrenomimetik, ya'ni qon tomirlarini toraytirishi bilan bog'liqidir. Ikkinci fazasi esa qon bosimining

¹ Keyingi yillarda imidazol qurilmalari (I₁–I₁ va boshq.). I₁ qurilmalari miya stvoli hujayra qobig'ida, xromofillin hujayralarida, buyraklar, trombotsitlarda topilgan. I₂ – qurilmalari bosh miya po'stlog'i mitokondriy va plazmatik qobig'ida, buyraklar, jigar, trombotsitlar, qorataloq va boshqa a'zo va to'qimalarda topilgan. Imidazol qurilmalari bilan maxsus bog'lanadigan endogen ligandlar topilgan. Bularidan bittasi agmantin (dekarboksinlangan argenin) deb nomlangan.

sekin-asta pasayishi bilan xarakterlanadi, 20–40 daqiqadan so‘ng qon bosimi eng past darajaga tushadi. Katapressanning gipotenziv ta’sirining davomiyligi 2–3 soatga teng. Katapressan og‘iz orqali qabul qilinganda uning faqat gipotenziv ta’siri kuzatiladi.

Katapressan markaziy va orqa miya sohasidagi bir qancha qon tomirlar tonusini boshqaruvchi markazlarga ta’sir qiladi.

Katapressanni venaga yoki og‘iz orqali qabul qilinganda qon bosimini pasaytirish qobiliyati, yurakning daqiqalik hajmining kamayishi bilan bog‘liq. Bu katta venalarning kengayishi natijasida yurakka oqib kelayotgan qon miqdorining kamayishi hamda yurak faoliyatining susayishi natjisadir. Bemor yotgan holatda qon tomirlarining umumiyligi qarshiligi yurakning daqiqalik hajmi bilan birgalikda kamayadi. Qon bosimi turg‘un ko‘tarilgan bemorlarni katapressan bilan uzoq vaqt davolash qon tomirlari umumiyligi qarshiligining pasayishiga va yurak urishlari sonining kamayishiga olib keladi. Baroretseptor refleksi esa saqlanib qoladi. Buyrak yyetishmovchiligi bo‘lgan bemorda katapressan koptokchalar filtratsiyasi tezligini kamaytiradi.

Aldometga o‘xshab, katapressanda ham natriy va suvni tutib qolish xususiyati bor. Katapressan bilan davolash vaqtida adrenalin va noradrenalinni siydiq orqali ajralib chiqishi kamayadi. Shuningdek, qon zardobida renin va aldosteron faolligi pasayadi.

Farmakokinetikasi. Katapressan og‘iz orqali ichilganda yaxshi so‘riladi. Uning qon zardobidagi yuqori miqdori 3–5 soatdan keyin yuz beradi. Qondan ajralib chiqib ketish davri 12–16 soatga teng. Katapressan yo‘ldosh orqali yaxshi o‘tadi va homilaning yurak urishlarini kamaytiradi.

Ishlatilishi. Katapressan xasaqon kasalligining hamma davrlarida tavsiya qilinadi. Katapressan bilan davolashni oz miqdorda, ya’ni 0,075 mg dan kuniga 3 mahal, yoki 0,1 mg dan 2 mahal (nonushta va tushlik vaqtida) berishdan boshlash maqsadga muvosifdir. Miqdori ko‘paytirilganda uning ko‘proq qismmini kechki paytda berish tavsiya qilinadi. Davolash davrida uning miqdorini sekin-asta ko‘paytirib borishga to‘g‘ri keladi. Uy sharoitida davolanganda dorining miqdori har 3–7 kunda 0,075–0,1 mg dan, kasalxonada esa har 1–2 kunda oshirib boriladi. Uning

sutkalik miqdori ko'proq 0,3–0,45 mg, qon bosimining turg'un ko'tarilish hollarida esa 0,6–2,5 mg gacha yetadi. Davolash 1 oydan 1 yilgacha va undan ko'proqqa cho'zilishi mumkin.

Salbiy ta'sirlari. Katapressan ishlatilganda ko'pincha uning miqdoriga bog'liq bo'lgan salbiy ta'sirlar kuzatiladi. 80 foiz bemorlar qulq oldi va jag' osti so'lak bezlarining sekretsiyasi susayishi bilan bog'liq bo'lgan og'iz qurishidan shikoyat qiladilar. Shuningdek, oshqozon shirasi va xlorid kislota ishlab chiqishi ham pasayadi. Bunday hollarda askorbin kislotasi yaxshi naf beradi. Qabziyat keltirib chiqarishi mumkin. U holda ichni yumshatuvchi dorilar va mevalardan tayyorlangan sharbatlar yaxshi yordam beradi va ular bir vaqtning o'zida yo'qotilgan kaliy miqdorining o'rnini ham to'ldiradi. 60 foiz bemorlarda uyqu bosishi, bo'shashish kuzatiladi, ertalab yoki katapressan qabul qilingandan 2–3 soat o'tgach bu belgilar yaqqol namoyon bo'ladi.

Jinsiy zaiflik, ruhiy tushkunlik juda kam uchraydi, ammo ruhiy tushkunlikka tushgan bemorlarga katapressanni iste'mol qilish tavsiya etilmaydi. Katapressan alkogol, barbituratlar, tinchlantiruvchi moddalarning susaytiruvchi ta'sirini kuchaytiradi.

Katapressan bilan davolash bordaniga to'xtatib qo'yilganda bezvtalanish, asabiylanish, uyqusizlik, qo'llarning qaltirashi, yurak urishining tezlashishi kabi belgilar kuzatiladi. Keyinroq, bosh og'rig'i, so'lak ko'payishi, qorin og'rig'i, ko'ngli aynishi kabi belgilar ham paydo bo'ladi. Kamdan-kam hollarda esa arterial bosim yuqori raqamlargacha ko'tarilib ketadi – «sapchib» ketish fenomeni. Bu holat feoxromotsitomadagi gipertenziya xurujini eslatadi. Shu sababli katapressan bilan davolashni sekin-asta, dori miqdorini kamaytirib borish bilan to'xtatish tavsiya etiladi.

12.1.2. Vegetativ gangliyalarni falajlovchi dori vositalari

Gangliyani falajlovchilar karotid va buyrak usti miya qismida joylashgan simpatik va parasimpatik asab reseptorlardagi N-xolinoqurilmalardan impuls o'tkazishni falajlaydi.

Bu dori vositalarining farmakologik ta'siri periferik qon tomirlarining umumiy qarshiligining (PKTUK) kamayishi. arterial qon bosimi kamayishi, periferiyada qon oqishi yaxshilanishi, oshqozonda shira ishlashi va motorikasining sekinlashuvi bilan

namoyon bo'ladi. Shu sababli bular xafaqon va oshqozon yarasida uzoq muddatga ishlataladigan va qisqa muddatga boshqaradigan gipotoniya vujudga keltirish maqsadida ishlatalishi mumkin.

Birinchi guruhiga kiruvchilar benzogeksoniy, pentaminlar parenteral yuborilganda yuqori terapevtik samara beradi, og'iz orqali qabul qilinganda esa samarasi kuchsizroq, chunki bular oshqozon-ichak tizimidan yomon so'rildi. Bularning samarasi 2–6 soat davom yetadi. Pirilen, dimekolinlar 12 soatgacha zz ta'sirini saqlasa-da salbiy ta'sirlari ko'pligi sababli amaliyotda kam qo'llaniladi.

Gigroniy va arsonad yuzaga chiqaradigan farmakologik samara 10–12 daqiqa davom yetadi. Gipotoniya vujudga keltirish maqsadida ishlatalishi mumkin.

Ishlatilishi. Xafaqon krizlari, bronxlar, yurak astmasi, o'pka shishi, boshqariladigan gipotoniya.

Qarshi ko'rsatma. Qon tomirlarining og'ir atcrosklerozi jigar, buyrak, markaziy asab tizimining og'ir organik kasalliklarida, turli og'ir salbiy ta'sirga sabab bo'lganligi tusayli bu dorilar hozirgi kunda kam ishlatalidi.

Salbiy ta'sirlari. Ich qotishi, ichak falaji, siyidik tutilishi, ko'rishning buzilishi, ko'ngli aynishi, og'iz qurishi, ishtaha yo'qolishi va qon bosimining tez tushib ketishi (kollaps) ko'rinishida bo'ladi

12.1.3. Simpatolitiklar. Periferik nerv tizimiga ta'sir qiluvchi dori vositalari

Guanetidin (ismelin, izobarin, oktadin, sanotenzin). Uning gipotenziv ta'siri periferik simpatolitik ta'sirdan iborat bo'lib, vena qon tomirlariga yuborilganda ikki fazadan iborat bo'ladi. Davomiyligi 10–15 daqiqa bo'lgan birinchi fazada qon bosimi ko'tariladi. Ikkinci fazada guanetidin postsinaptik asab oxirlarida noradrenalinning granulalardan ajralib chiqishini to'xtatishi hisobiga qon bosimini uzoq muddatga pasaytiradi. Buyrak ustidan bezining miya qismidan ajralayotgan katexolaminlar sinteziga ta'sir qilmaydi. Shu sababli qon zardobidagi noradrenalin miqdori va uning siyidik bilan ajralib chiqishi o'zgarmaydi.

Farmakodinamikasi. Guanetidinni qon bosimini tushirish ta'siri quyidagi omillarga bog'liq: venalar tarangligining kamayishi, ular hajmining ko'payishi, arteriolalarning kengayishi, bradikardiya va yurak muskullari qisqarishi kuchining kamayishi hisobiga. Bularning ichida eng asosiysi – venalarning kengayishi, yurakka oqib kelayotgan vena qon oqjimining kamayishi va buning natijasida yurakning daqiqalik hajmining kamayishiga bog'liq bo'ladi.

Guanetidinni qon bosimini pasaytirish ta'siri tik holatga o'tilganda kuchayadi, yani jismoniy zo'riqish, tashqi muhit harorati ko'tarilganda ortostatik gipotoniya paydo bo'lishi mumkin. Xushni yo'qotish, bosh aylanishi, ko'ngli aynishi, rangning oqarishi, ter bosishi, ko'rishning susayishi bilan kechadigan kollaps 34–45% bemorlarda kuzatiladi. Tanada suvning yo'qolishi guanetidinning gipotenziv ta'sirini kuchaytiradi, suvning to'planib qolishi esa (masalan, butadiyon, indometatsin ta'sirida) dorining arterial bosimni pasaytirish qobiliyatini 60–70% ga kamaytiradi.

Guanetidin uzoq ishlatalganda uning gipotenziv ta'siri asosan qon tomirlarining umumiyligi qarshiligi kamayishiga bog'liq bo'ladi. Lekin yurakning qon haydashi ham kamayadi. Bu esa mahalliy qon aylanishiga sezilarli ta'sir ko'rsatadi. Yurak, buyraklar, jigar, bosh miyada qon aylanishini susaytiradi. Bemor tik holatga o'tganda qon oqimi va koptokchalar filtratsiyasining tezligi ham kamayadi. Guanetidinning gipotenziv ta'siri 4–7 kundan keyin to'liq namoyon bo'ladi. Guanetidin organizmda to'planib qolganligi sababli, uni qabul qilishni to'xtatib qo'yilgandan keyin ham guanetidinning gipotenziv ta'siri 1–2 hafta davom etishi mumkin.

Farmakokinetikasi. Guanetidin ichakdan faqat 50% so'riadi va umumiyligi qon aylanishiga tushgunga qadar qisman metabolizmga uchraydi. Yarim chiqib ketish davri 5 kunga teng. Guanetidinning taxminan yarmi o'zgarmagan holda (asosan buyrak orqali), qolgan qismi esa metabolitlar ko'rinishida chiqib ketadi. Guanetidinning zardobdag'i turg'un miqdorini olish uchun o'rtacha 15 kun kerak, chunki dori organizmda sekin-asta to'planadi.

Ishlatilishi. Guanetidinning farmakokinetik xususiyatlari, ayniqsa uning tanadan sekin-asta chiqib ketishi uning miqdorini sekin-asta ko'paytirishni taqozo yetadi: kasalxona sharoitida har 3–4 kunda,

uy sharoitida esa har 6–7 kunda kupaytirish lozim. Miqdorini ko'paytirishga zaruriyat tug'ilsa, yuqorida ko'rsatib utilgan muddatlarda dorining sutkalik miqdori 12,5 mg gacha ko'paytiriladi. Ko'pincha 2–3 tabletka kifoya qiladi, ya'ni 50–75 mg, ertalab 1 marta ovqatdan keyin qabul qilinadi. Qon bosimini bir meyo'rda ushlab turuvchi miqdorgacha kamaytirish mumkin.

Salbiy ta'sirlari. Guanetidin qon bosimini tez tushiruvchi dori, ta'siri jihatidan aldomet, katapressan va boshqa ko'pgina dorilardan kuchli. Uni bir kunda bir marta qabul qilish lozim. Bemorlarda tushkunlik holatini keltirib chiqarmasligi, uyqu bosish holatining yuz bermasligi va intellektini pasaytirmaslik kabi holatlar uning eng afzal belgilaridandir. Guanetidin bilan davolashda 30–45 foiz hollarda, ayniqsa ertalab ortostatik gipotensiya kuzatiladi.

Guanetidinning boshqa salbiy ta'sirlari ichida ko'proq impotentsiya mijoz sustligi saqlanib qolning holda eyakulatsiyaning buzilishi, ich ketishi, qulqoq oldi bezi sohasida og'riq, ertalab mushaklarning quvvatsizlanishi. bradikardiya, oyoq venalarining kengayishi va shishi kuzatiladi. Ich ketish odatda, atropin, beladonna dorilari tavsiya etilganda tezda bartaraf etiladi. Boldir venalari kengayganda va shishganda elastik paypoq, shuningdek venalar tarangligini kuchaytiruvchi dorilar, ayniqsa digidroergotoksinning 0,1% li critmasi kuniga bir mahal 10 tomchidan, astasekin 20 tomchigacha ko'paytirilganda yaxshi yordam beradi.

Tanada natriy, suvni ushlab qolish va qon hajmini ko'paytirish, ba'zan shishlar paydo bo'lishi aldomet va katapressanga nisbatan ko'proq guanetidunga xosdir. Natriy va suvning to'planishi guanetidin gipotenziv ta'sirining kamayishiga olib keladi. Dorining bu xususiyatini siyidik haydovchi dorilar bilan yo'qotib tiklash mumkin, diuretiklar guanetidin bilan davolashni birinchi kunnardanoq qo'llash kerak.

Ishlatish mumkin bo'limgan holatlar. Feoxromotsitoma, qon aylanishining yycetishmovchiligi, yurak ishemiya kasalligining og'ir kechishi va o'tkir miokard infarkti, oshqozon va o'n ikki barmoq ichak yarasining qaytalanishi, parasimpatik asab tonusining kuchayishi, buyrak yycetishmovchiligining oxirgi fazasida, homildorlik, bosh miya qon tomirlarining og'ir sklerozi, keksa odamlarda kechadigan qon bosimining ko'tarilishi kabi holatlarda tavsiya

etilmaydi. Bemorlarni operatsiyaga tayyorlashda yoki operatsiya vaqtida guanetidinni ishlatishda ehtiyyot bo'lish kerak. Guanetidin trisiklik antidepressantlar imizin, amitriptilin, mepramil, storatsizin va boshqa dorilar bilan birgalikda ishlatishi mumkin emas.

Rezerpin va uning unumlari postganglionar simpatik tolalar oxirida noradrenalin va dofaminni to'plovchi granulalarda bog'lanish jarayonini buzadi. Bu esa qon tomir devorlarida va miokardda neyrogomon to'planishi kamayishiga olib keladi: katekolaminlar nevronlar ichidagi suyuqlikda MAO fermenti ta'sirida parchalanib ketadi.

Rezerpin erkin katekolaminlar metabolizmiga ta'sir qilmasa-da, qondagi noradrenalinning granulalarda to'planishiha ta'sir ko'rsatadi.

Xuddi shuningdek, rezerpin ta'sirida serotoninning ham to'planishi buziladi. Rezerpin faqat periferiyadagi aminlargagina emas, bundan tashqari gematoensefalik to'siqdan o'tib markaziy asab tizimidagi aminlar almashinuviga ham ta'sir qiladi.

Farmakodinamikasi. Rezerpin uzoq ishlatilganda bemorlarda qon tomirlarining umumiyligi qarshiligi kamayadi. Hajmli venalar tarangligi va yurakning daqiqalik hajmi tinch holatda kamayadi. Rezerpin yurak qisqarishlari sonini kamaytiradi. Rezerpin yurak glikozidlari bilan birgalikda ishlatilganda bradikardiya yanada kuchayadi; bunday hollarda yurak glikozidlarining ijobiy inotrop ta'siri kamayadi. Rezerpining parasimpatik ta'siri uning markaziy asab tizimi faolligini pasaytirishi natijasida yuzaga chiqadi va bradikardiya, peptik yara hosil qilishi, oshqozon shirasi kislotaliligini oshirish, oshqozon-ichak yo'li harakatini oshishi, mioz kabi belgilari bilan namoyon bo'ladi. Rezerpin yo'ldosh orqali homilaga o'tadi, ona sutiga tushadi, chaqaloq nafas yo'llari sekretsiyasini kuchaytirishi. burun shilliq pardasi shishini, ko'karish, anoreksiya, emish va yutishning buzilishi. ko'z shilliq pardasining yallig'lanishi, bradikardiya, bo'shashish va depressiyaga sabab bo'lishi mumkin.

Rezerpin narkotik og'riq qoldiruvchilarning ta'sirini (morphin guruhi) susaytiradi. Rezerpin va raunatin ta'siri ostida nitroglitserin o'zining spazmolitik ta'sirini ko'rsata olmaydi. Rezerpin qabul qilingach qon bosimini tushirish ta'siri sekin-asta yuzaga chiqadi va o'rtacha 2–4 kundan so'ng kuzatiladi, to'liq gipotenziv samara esa keyinroq, ba'zida 2–4 haftadan keyin kuzatiladi.

Farmakokinetikasi yetarlicha o‘rganilmagan.

Ishlatilishi. Rezerpin uzoq qo‘llanilganda uning kunlik miqdori 0,05–0,25 mg dan oshmasligi kerak. 1–2 haftada 0,05 mg dan, keyinchalik kuniga 0,1–0,25 mg dan qabul qilish tavsiya etiladi.

Salbiy ta’sirlari. Rezerpinning terapevtik miqdorlarini bemorlar yaxshi ko‘taradilar. Uning sutkalik miqdori 1 mg dan yuqori bo‘lganda rezerpin salbiy ta’sirlar keltirib chiqaradi. Ayniqsa, bemorlarning ruhiy kayfiyatlarida chuqur o‘zgarishlar yuzaga keladi. Bemorlarda uyqu bosishi, qo‘rquv xissi, tungi bosinqirash, tushkunlik, intellektning pasayishi va sikrashning susayishi kabi belgililar kuzatiladi. Oshqozon-ichak yo‘llarida oshqozon shirasi kislotaliligining oshishi, yaralar paydo bo‘lishi va qon ketish, ichning tez-tez kelishi singari belgililar ham kuzatiladi. Burun, og‘iz shilliq qavatining shishi, og‘iz qurishi kuzatiladi. Rezerpin qo‘sishimcha parkinsonizm belgilarini keltirib chiqaradi. Rauvolfiya hosilalari esa ko‘krak bezi raki rivojlanishi tezlashtiradi.

Rezerpinni ishlatish mumkin bo‘lmagan holatlar:

Og‘ir yurak yyetishmovchiligi, bradikardiya, nefroskleroz, oshqozon va o‘n ikki barmoq ichak yarasi, parkinsonizm, depressiya, bronxial astma kasalliklari bor bemorlarga tavsiya etilmaydi. Rezerpin va uning unumlari ayollarning menopauza davrida va 50 yoshdan oshmagan ayollarga tavsiya qilinmasligi kerak.

Raunatin rauvolfiya alkaloidlarini tutadi (aymalin, rezerpin va boshqalar, yumshoqroq ta’sir qiladi) ayniqsa uning MNS susaytiruvchi ta’siri kam, o‘rtacha antiaritmik ta’sirga ega.

Raunatin bilan davolash bitta tabletkadan boshlanadi, kechqurun qabul qilinadi, tabletkalar soni 2–3 donaga yetkaziladi va ovqatdan so‘ng qabul qilinadi. Qon bosimi pasaygandan so‘ng uning quvvatlab turuvchi miqdori 1 tabletkani tashkil yetadi.

12.1.4. Adrenergik qurilmalarni falajlovchilar

Bu guruhga quyidagi dori vositalari kiradi:

α-adrenofalajlovchilar fentolamin, tropafen – post va presinaptik nerv oxirlarini falajlovchilar.

Fentolamin. Farmakologik ta’siri. Arterial qon bosimini kamaytiradi, yurak urishlar sonini va bir martalik hajmini ko‘paytiradi.

Farmakodinamikasi. Fentolamin alfa-adrenoqurilmalarni falajlash hisobiga periferik qon tomirlarini (ko'proq, arteriya, arteriola va kapillar oldi sfinkterlarini) kengaytiradi. Alfa₂ – adrenoqurilmalarini va asetilxolin ajralib chiqishini ko'paytiradi. Noradrenalin miokard beta-adrenoqurilmalarini qo'zg'atib buzilishiga sabab bo'lishi mumkin, beta₂-adrenoqurilmalarning qo'zg'atishi qon tomirlarini kengaytiradi. Asetylxolin N-xolin qurilmalarini qo'zg'atib so'lak ajralishini, ichaklar qisqarishini kuchaytiradi va ich ketishga sabab bo'lishi mumkin.

Fentolamin gistograminga o'xshash ta'siri tusayli oshqozon shirasi ishlab chiqarilishini kuchaytiradi, kapillarlarni kengaytiradi va o'tkazuvchanligini oshiradi.

Farmakokinetikasi. Fentolamin asosan venaga tomchilab yuboriladi. Ichishga ham berish mumkin. Ichilganda yaxshi so'rilmaydi, biologik o'zlashtirilishi 20% ni tashkil qiladi. Ichilganda samarasasi 25–30 daqiqadan keyin boshlanib, 5–6 soat davom yetadi. Ichilganda qon bosimini pasaytirish samarasasi 5% dan oshmaydi.

Venaga yuborilganda samarasasi 3–5 daqiqadan keyin boshlanadi va 30–60 daqiqqa davom yetadi. Tomchilab yuborilgani ma'qul. Jigarda biotransformatsiyaga uchraydi. Buyraklar orqali metabolit, qisman (10% ga yaqin) o'zgarmagan ko'rinishda chiqib ketadi.

Boshqa dorilar bilan o'zaro ta'siri. Fentolamin yurak yycetishmovchiligidagi angiotenzinni aylantiruvchilar, yurak glikozidlari va simpatoadrenoqurilmalar faolligini nazorat qiluvchi (orqa gipotalamus yadrolaridagi) alfa-adrenoqurilmalarni falajlaydi.

Fentolaminni adrenomimetiklar bilan birga ishlatilmaydi (gipotenziv ta'siri susayadi, yurak tomonidan kelib chiqadigan salbiy ta'siri kuchayadi).

Salbiy ta'sirlari. Qon bosimi birdaniga tushib ketishi mumkin, shu sababli inyeksiya davrida va undan keyin ham bemor 1,5–2 soat davomida yotishi kerak, bradikardiya, stenokardiya bor bemorlarda yurak sohasida og'riq kuchayishi mumkin.

Ishlatilishi. Feoxromotsitoma davrida uchraydigan xafaqon krizlarida, boshqariladigan gipotoniyada, o'tkir va surunkali yurak yycetishmovchiligidagi.

**Postsinaptik α -adrenoqurilmalarni falajlovchilar
Prazozin (adverzuten, minipress, pratenol).**

Farmakologik ta'sirlari qon bosimi pasayishi, yurakka venoz qon oqib kelishining kamayishi va yurak diastolik bosimining kamayishi, o'pka arteriyalarida bosimning kamayishi, yurak ishini yyengillashtiradi, glikogenolizni va qon zardobida lipidlarni kamaytiradi.

Farmakodinamikasi. Prazozin postsinaptik qurilmalardagi alfa-adrenoqurilmalarni tanlab salajlaydi.

Farmakokinetikasi. Dori parenteral yoki ichishga beriladi. Oshqozon-ichakda yaxshi so'rildi, presistem eliminatsiyaga uchramaydi. Biologik o'zlashtirilishi 50–60 foizni tashkil qiladi. 90% qon zardobi oqsillari bilan bog'lanadi. Qondagi eng yuqori miqdori 60–120 daqiqadan keyin hosil bo'ladi. Dori to'qimalarga yaxshi kiradi, tarqalish hajmi 0,6 l/kg ni tashkil qiladi. Dorini 90% jigarda biotransformatsiyaga uchraydi, metabolitlari ham faollikka ega. Shu sababli qon bosimini pasaytirish samarasи 10 soatgacha saqlanadi. Sutka davomida 1–2 marta yuborish mumkin. Dorining 90% safro suyuqlig'i bilan, qolgan 10% esa siyidik bilan chiqib ketadi. Buyrak yetishmovchiliga miqdorini o'zgartirmasdan tavsiya etish mumkin. Qondan yarim chiqib ketish davri 3 soat, yurak va buyrak yyetishmovchiliga bu vaqt oshishi mumkin.

Boshqa dorilar bilan o'zaro ta'siri. Prazozinni IAPF, angiotenzin II-litiklar, yurak glikozidlari, siyidik haydovchi yoki beta-adrenofalajlovchilar bilan yurakning surunkali yyetishmovchiliga va xafaqon kasalligida qo'shib ishlatish yaxshi samara beradi.

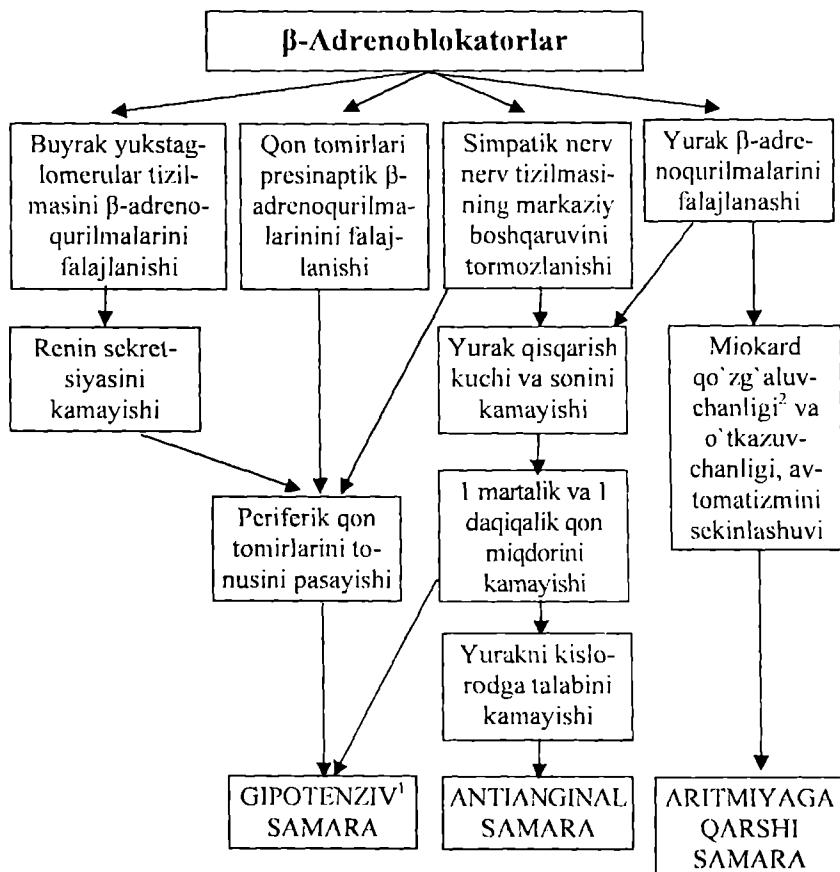
Salbiy ta'sirlari. Ortostatik kollaps, bosh og'rig'i, bosh aylanishi, holsizlik, charchashlik, uyqusizlik, dispeptik buzilishlar, teri toshmalari, bo'g'imgillarda og'rik, og'iz qurishi, katta miqdorda yuborilganda qonda qandning kamayib ketishi (gipoglikemiya), uzoq ishlatilganda suyuqlikning ushlanib qolishi bilan xarakterlanadi.

Ishlatilishi. Qandli diabet, bronxobstruksiya bilan kechayotgan xafaqon kasalligi, surunkali yurak yyetishmovchiliga tavsiya etiladi.

Doksazazin, tirozazinlar prozazindan samarasining davomiyligi (yarim ajralib chiqish davri 5–6 soat) bilan farq qiladi. Shu sababli bu dorilar sutka davomida bir marta ishlatiladi.

12.1.5. β -Adrenofalajlovchilar

Neyromediatorlar, neyromodulatorlar, gormonlar va boshqa biologik faol moddalar.

12.1-shakl β – adrenofalajlovchilarning yurak-qon tomirlari tizilmasiga ta'siri.

V_1 va V_2 – adrenoqurilmalarni falajlovchilar. Anaprilin

Ko'proq V₁-adrenoqurilmalarni falajlovchilar. Atenolol, galinolol, metoprolol.

Atenolol

α -, β -adrenoqurilmalarni falajlovchilar. Labetalol

β -adrenofaollovchilar

Bulardan amaliyotda ko'proq anaprilin (propranolol gidroxlorid, ideral, obzidan) ishlatalidi. Anaprilin yurak va qon tomirlar, bronxlar va boshqa a'zolar β_1 va β_2 – adrenoqurilmalarni falajlaydi.

Farmakodinamika. Anaprilin yurak β -adrenoqurilmalarini falajlab yurak urishlar sonini kamaytiradi va qisqarish kuchini kamaytirib yurakni bir martalik qon miqdorini kamaytiradi. Yurak atrioventrikular o'tkazuvchanlikni va avtomatizmini kamaytiradi.

Anaprilin qon bosimi pasaytiradi, ayniqsa davomili ishlataliganda. Qon bosimi pasayishi asosan yurakni bir martalik miqdorini va periferik arterial qon tomirlar qarshiligidini kamayishi hisobiga kelib chiqadi. Dorining antigipertenziv ta'sirini kelib chiqishida renin miqdorini kamayishini ham o'rni bor.

Farmakokinetikasi. Anaprilin oshqozon-ichak tizimidan butunlay so'rildi. Ko'p qismi ichaklarda metabolizmga uchraydi, 90–95% qon zardob oqsili bilan bog'lanadi; yarim chiqib ketish davri taxminan 4 s ga teng, anaprilin va uning metabolitlari buyraklar bilan chiqariladi.

Ishlatilishi. Anaprilin stenokardiyani davolashda (yurak ishini kamaytirib, miokardni kislородга talabini kamaytiradi), gipertoniya kasalligida (uzoq vaqt yuborilganda stabil va uzoq vaqt davomida qon bosimi pasayadi). Anaprilin bo'l machalar aritmiyalari xurujini to'xtatish va davolashda (miokard β_1 -adrenoqurilmalarni falajlash hisobiga yurak avtomatizmini sekinlashtiradi va bo'l machalarda qorinchalarga impuls o'tishini sekinlashtiradi). Anaprilin mitral stenoz va tireotoksikozda kuzatiladigan va adrenomimetiklar, yurak glikozidlari chaqiradigan taxikardiyani to'xtatish uchun ishlatalidi.

Salbiy ta'sirlari: yurak yyetishmovchiligi belgilari, blokada, bronxospazm, periferik arteriolalar qarshiligidini ortishi. Anaprilin

gipoglikemiya chaqirishi mumkin, shu sababli qandli diabeti bor bemorlarda chtiyot bo'lish kerak.

β_1 va β_2 falajlovchilarga oksprenolol (trazikor) ham kiradi.

Ko'proq β_1 – adrenoqurilmalarga ta'sir qiluvchi metoprolol (korvitol, egilok) bronxlar qon tomirlardagi β_2 – adrenoqurilmalariga kamroq ta'sir qiladi.

Farmakokinetikasi. Metoprolol asosan buyraklar orqali metabolitlar ko'rinishida ajraladi.

Ishlatilishi. Arterial gipertenziya, stenokardiya va aritmialarda ichishga tavsiya qilinadi.

Salbiy ta'sirlaridan bosh og'rishi charchashlik, uyqu buzilishi kuzatilishi mumkin.

β_1 -adrenoqurilmalarga tanlab ta'sir qiluvchilarga talinolol (kordanum), atenolol (tenormin) va bisoprolo (konper)lar kiradi.

Bu dori vositalari β_1 – adrenoqurilmalarini falajlashi davomiyligiga qarab, quyidagicha tartibda joylash mumkin: bisoprolo ($t_{1/2}=10-12$ s) > atenolol ($t_{1/2}=6-9$ s) > talinol ($t_{1/2}=6,6$ s) > metoprolol ($t_{1/2}=3-3,5$ s).

Shu sababli bisoprolo sulkasiga 1 marta, boshqalari esa 2-3 marta tavsiya qilinadi.

Ularning asosiy farmakodinamik, farmakokinetik ko'rsatichlari ishlatilishi metoprololga oxshash.

β_1 , β_2 , α -adrenoqurilmalarni falajlovchilarga labetolol (trandate) kiradi. Labetol periferik qon tomirlar qarshiligini kamaytiradi.

Farmakokinetikasi. Ichilganda yaxshi so'riladi, dorini ko'p qismi jigarda birlamchi o'tish davrida metabolizmga uchraydi. Dori 8-10 s davomida ta'sir qiladi. Ko'p qismi buyraklar orqali metabolitlar ko'rinishida ajraladi.

Ishlatilishi. Gipotenziv vosita

β va α -adrenoqurilmalar antagonistlariga karvedilol (dilatrend) ham kiradi. Bu dori α -adrenoqurilmalarga nisbatan β -adrenoqurilmalani 10-100 marta, ko'proq bloklaydi (labetololniki – 1,5-3 marta). Bundan tashqari karvedilol kuchli antioksidant ta'sirga ega.

Farmakodinamikasi. Karvedilolning qon bosimini tushirishi asosida renin sintezini kamayishi natijasida periferik qon tomirlari qarshiligini kamayishi yotadi. Yurakka «old» va «keyingi»

zo'riqishni kamaytiradi, shuningdek preparat chap qorincha kengayishiga qarshilik ko'rsatadi.

Farmakokinetikasi. Ichilganda yaxshi so'rildi. Biologik o'zlashtirilishi 20–30% ga teng. Gipotenziv ta'siri labetololga nisbatan davomiyliroq bo'lib, 15 soatdan ortadi.

Ishlatilishi. Arterial gipertenziya, stenokardiya IBS va yurak yetishmovchiligidagi tavsiya etiladi, salbiy ta'sirlardan bosh aylanishi, og'rishi, bronxospazm, charchash, teri toshmalari uchrashi mumkin.

Labetalol (albetol, trandat). Selyektiv alfa-adrenoblokatorlar va noselycktiv beta₂-adrenoblokatorlar. Biroq uning falajlovchi ta'siri fentolaminga nisbatan 6–10 marta, propranololga nisbatan 5–18 marta kuchsizroq.

Farmakodinamikasi. Uning qondagi miqdori bilan gipotenziv ta'siri o'rtaida korrelativ bog'liqlik bor. Labetalol periferik qon tomirlarining qarshiligini kamaytiradi, qon zardobida renin faolligini kamaytiradi, aldosteron miqdorining kamayishi angiotenzin II yuqori bo'lganda kuchliroq namoyon bo'ladi. Qon zardobida kaliy miqdorini ko'paytiradi. Noradrenalin chiqishini o'zgartirmaydi. Gipotenziv samarasini siyidik haydovchi dorilar bilan qo'shib ishlatilganda oshadi. Labetalol buyrak filtratsiyasiga va qon aylanishiga ta'sir qilmaydi. Dorini venaga yuborilganda biroz taxikardiya kelib chiqadi. Qon bosimini tez tushirishi, uning ortostatik salbiy ta'siri, gipotenziv effekti. uni α₂-adrenoreceptorlarni falajlashga bog'liqligidan dalolat beradi. Biroq, dori uzoq (1 oy davomida va undan ortiqroq) ishlatilganda uni alfa₂-adrenobloklash xususiyatigina saqlanib qoladi.

Farmakokinetikasi. Labetalol oshqozon-ichak tizimida tez so'rildi. Qon zardobidagi eng yuqori miqdori 2 soatdan keyin paydo bo'ladi va 2 soat davomida 50 foiz qon zardobi oqsillari bilan bog'langan bo'ladi. Venaga yuborilganda qondagi eng yuqori miqdori 2–3 daqiqadan so'ng kelib chiqsa-da, bu miqdor 20 daqiqadan keyin 10 martagacha pasayib ketadi. Yarim chiqib ketish davri 3–5 soatga teng. Dori safro va buyraklar orqali 50% metabolit va bir qismi o'zgarmagan holda chiqib ketadi.

Ishlatilishi. Labetalol xafaqon kasalligi xurujlarida leoxromotsitomada va chap qorinchaning yengil yetishmovchiligidagi ishlatiladi. Dori sutkasiga 300–1000 mg gacha, sutkalik miqdori 2–3

martaga bo'lib ichiladi. Ovqatdan keyin ichishga tavsiya etiladi. Vena qon tomiriga birdaniga va tomchilab glyukozani 5 foizli glyukoza yoki osh tuzining izotonik critmasida yuboriladi.

Salbiy ta'sirlari. Ko'ngli aynishi, bosh aylanishi, ich ketishi, uyqu buzilishi mumkin. Bronxospazmda, homiladorikning birinchi yarmida berilmaydi.

Boshqa dorilar bilan o'zaro ta'siri. IAPF, angiotenzin II-litiklar, beta-adrenoqurilmalarni falajlovchilar va siyidik haydovchi dori vositalari bilan qo'shib ishlatish yaxshi samara beradi.

Piroksam. Farmakologik ta'siri. Miyaning dientsefal qurilmalari qo'zg'alishi bilan bog'liq bo'lgan va simpatik asab faoliyati qo'zg'alishiga bog'liq bo'lgan turli kasalliklarda qon bosimini pasaytiradi.

Farmakodinamikasi. Markaziy asabda dienscfal soha bilan bog'liq bo'lgan reaksiyalarni to'xtatish va ularning oldini olish uchun, Mener kasalligida, dengiz va havo kasalligining oldini olish uchun, morfin va alkogol xurujini susaytiradi.

Klinik va farmakologik ko'rsatkichlari bo'yicha piroksam, butiroksanga yaqin turadi.

Farmakokinetikasi yaxshi o'rganilmagan. Piroksamni parenteral, mushakka, teri ostiga va ichishga berish mumkin. Oshqozonichakda yaxshi so'rildi, qondagi samarali miqdori 30–40 daqiqadan keyin kuzatiladi va 3–4 soat davom yetadi. Tarqalish hajmi yuqori, shu sababli turli to'qimalarga, orqa miya suyuqlig'iga ham yaxshi kiradi.

Boshqa dorilar bilan o'zaro ta'siri. Piroksamni markaziy asab tizimini qo'zg'atuvchi (kofein, esedrin va boshqalar) dorilar bilan birga berilmaydi, ta'siri kamayadi.

12.2. Renin-angiotenzin tizilmaga ta'sir qiluvchi dori vositalari

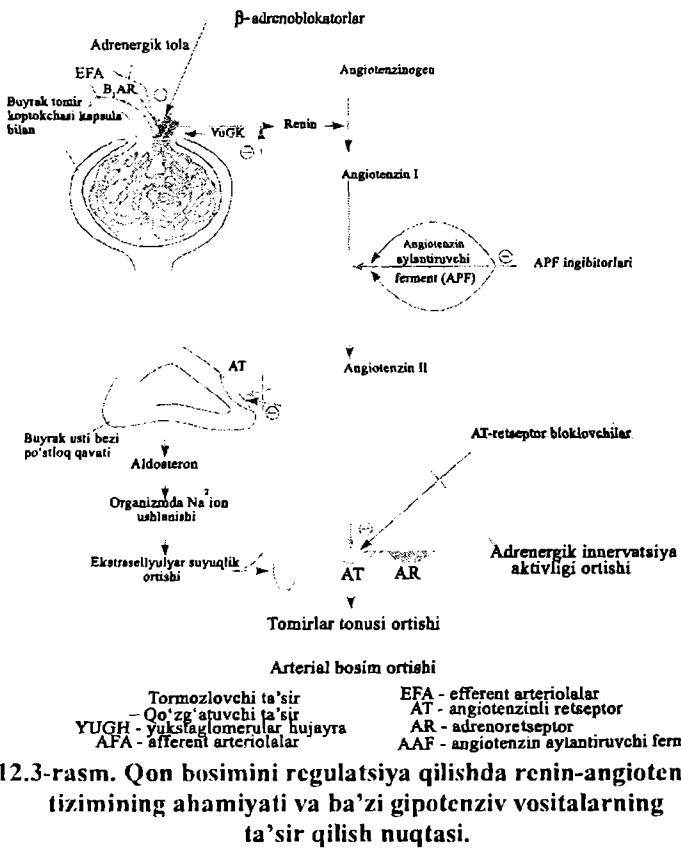
12.2.1. Angiotenzinni konvertatsiya qiluvchi ferment faoliyatini falajlovchi dori vositalari (IAPF)

Bu dori vositalari 2ta avlodga: birinchi avlod – kaptopril (kapoten); ikkinchi avlod enalapril (renetek, enal), lizinapril, privinil, ramipril (tritatse), kvinopril (akupro), benazepril (lotenzin), silazapril (inxibcys), perindopril (prestarium), fozinopril (monopril), trandopril (odrik) larga bo'linadi. II avlod dorilar I avlod dorilaridan yuqori

samaradorligi, kimyoviy tuzilishida sulfgidril guruhining yo'qligi (autoimmunizatsiyaga sabab bo'luchchi), farmakokinetik ko'rsatichlari va salbiy ta'siri kamliyi bilan farq qiladi.

Farmakologik ta'sirlari. Arterial va venoz qon tomirlari tonusini kamaytirib, arterial qon bosimini pasaytiradi, yurak zo'riqishini kamaytiradi, yurak, buyraklar va boshqa a'zolar qon aylanishini yaxshilaydi; yurak mushaklari gipertrofiyasini kamaytiradi; siyidik ajralishini ko'paytiradi.

Farmakodinamikasi. Angiotenzinni aylantiruvchi ferment ingibitorlari kimyoviy o'xshash birikmalar bo'lib, angiotenzinni aylantiruvchi fermentni susaytirish yo'li bilan renin-angiotenzin-aldosteron tizimi (RAAS) faolligini pasaytiradi (12.3-rasm).

12.3-rasm. Qon bosimini regulatsiya qilishda renin-angiotenzin tizimining ahamiyati va ba'zi gipotenziv vositalarning ta'sir qilish nuqtasi.

Zamonaviy tasavvurlarga ko'ra RAAS quyidagicha faoliyat ko'rsatadi. Buyrakning yuktaglomerular tizimida hosil bo'lgan renin o'z ta'sirini jigarda angiotenzinogen nomi bilan ma'lum bo'lgan polipeptidga ko'rsatadi. Buning natijasida angiotenzin-I (dekapetid) hosil bo'ladi, u qonda qon tomir devorlarida, o'pkada va bosh miyada angiotenzinni aylantiruvchi ferment ta'siri ostida angiotenzin-II (oktapeptid)ga aylanadi. A-II ning asosiy ta'siri arterial tomirlarni toraytirib, umumiylar periferik qarshilikni oshirish yo'li bilan AB ko'taradi. Angiotenzinaza fermenti A-IIga ta'sir qilib, geptaapeptid (A-III) hosil bo'lishiga olib keladi. A-II va A-III buyrak usti bezining po'stloq qismida aldosteron sintezini va ajralib chiqishini kuchaytiradi. Aldosteronning ta'siri ostida buyrakning tubular tizimida natriy va suvning qayta so'riliishi kuchayadi. Natriyning qayta so'riliishi ichaklarda ham kuchayadi. A-III miokardga ijobiy inotrop ta'sir ko'rsatadi, gipervolemiya bilan birgalikda yurakning daqiqalik hajmi ko'payishiga olib keladi. A-II periferik va markaziy neyrovaskular sinapslarning xususiy noradrenergik perisinaptik retseptorlariga ta'sir qilib, markaziy asab tizimida noradrenalinni hosil bo'lishini va ajralib chiqishini kuchaytiradi. Natijada qon tomirlarining umumiylar qarshiligi oshadi. Bundan tashqari, A-II vazopressin va adrenokortikotrop gormon (AKTG) ajralishini ham kuchaytiradi. Bu omillarning hammasi renin ajralib chiqish vaqtida AB ko'tarilishiga olib keladi, xafaqon kasalligi vujudga keladi. Simpatik asab tizimi va RAAS o'rtasidagi bunday funksional bog'lanish borligi qon aylanishining surunkali yetishmovchiligidagi ham aniqlangan. Bu dori vositalari bradikinin va enkefalinlarni buzilishdan saqlab, IAPF samarasini kuchaytiradi.

Farmakokinetikasi. Bu dorilar og'iz orqali yuboriladi. lizinopril va vazoteklar (enaprilning faol shakli)ni venaga yuborish mumkin. IAPF oshqozon ichakdan yaxshi so'rildi, kaptoprildan boshqasini ichish ovqat qabul qilishga bog'liq emas. Kaptopril ovqatdan 2–3 soat ilgari beriladi. Kaptopril va lizinoprildan boshqasi jigardan birinchi marta o'tayotganda deesterifikatsiyalanish yo'li bilan faol metabolitlarga aylanadi.

Ularning biologik o'zlashtirilishi 50% atrofida bo'lib, faqat perindoprilniki 65% ni tashkil qildi. Qon zardobi oqsillari bilan bog'lanishi ko'plari uchun 70–90% atrofida, kaptoprilmiki –30%, lizinoprilmiki esa 20% dan ham kam. Markaziy asab tizimida boshqa to'qimalarga bular yaxshi tarqaladi (12.2-jadval).

12.2-jadval

Angiotenzinni aylantiruvchi ferment ingibitorlarining farmakokinetik ko'rsatkichlari

Preparatlar	Biologik o'zlashtirilishi, %	Faol metabolitlar	Qondagi yuqori miqdorini hosil qilish vaqtisi, s	Qon zardobi oqsillari bilan birikishi, %	Yarim chiqib ketish davri, ($t_{1/2}$, s)	Gipotenziv ta'sirini davomiyligi, s
Kaptopril	60–70	–	0.5–1	25–30	2–3	6–8
Enalapril	40–60	Enalaprilat	2–4	~50	~11	>24
Lizinopril	25–60	–	6–7	0	~12	>24
Fozinopril	30–35	Fozinoprilat ¹	3–3.5	95	11.5	>24

¹Fozinoprilning taxminan 75% metabolizmga uchraydi.

Davolovchi samarasini 2 soat (kaptopril uchun –60 daqiqa)ga teng, qondagi miqdorining eng yuqori choqqisi 6 soat (kaptoprilmiki esa 2 soat) ga teng.

Samarasini davomiyligi (bir marta ichilganda) 24 soat, kaptoprilmiki – 6 soat, shu sababli ular sutka davomida bir marta, kaptopril esa 4 marta tavsiya etiladi.

Kaptopril sulfidril saqlovchi endogen moddalar hamda sistein va glutation bilan disulfidlarga aylanadi. 75% kaptopril o'zgarmagan holda buyraklar orqali chiqib ketadi.

Kaptopril miqdorini qondagi kreatinin miqdoriga qarab korreksiya qilinadi.

Lizinopril jigarda metabolizmga uchramaydi. buyraklar orqali 90% o'zgarmagan holda chiqib ketadi. Buyrak yetishmovchiligidagi uning miqdori kreatinin klitensi asosida korrektisanaladi.

Qolgan IAPF dorilarini jigarda faolsiz ko'rinishdan faol metabolitlarga aylanadi.

Organizmida chiqib ketishi enapril uchun (70%), kvonapril (90%) va sozinopril (70%) buyraklar orqali, ramipril, silazapril, benzepril va perindoril asosan jigar orqali (60%) chiqib ketadi. Kaptopril, lizinopril va enalaprilning faol shakli vazotekdan boshqasini og‘ir jigar kasalliklari bor bemorlarga tavsiya etilmaydi.

Organizmdan yarim chiqib ketish vaqt: kaptopril uchun – 4 s, enalapril 20 s, lizinopril va silizapril – 30 s, ramipril va kvinapril – 3 s, benazapril va sozinapril – 11 s, perindopril uchun esa – 24 soatga teng (12.2-jadval).

Boshqa dorilar bilan o‘zaro ta’siri. Angiotenzinni aylantiruvchi ferment salajlovchilarini beta-adrenoqurilmalarni falajlovchilar, kalsiy kanalini salajlovchilar, alfa-adrenolitiklar (prazozin), furosemid va tiazidlar bilan qo‘shib berish ularning gipotenziv samarasini oshiradi. Korenitek, enaprilni, kapozid, prinizid, zestoretik va boshqa tiazidlar bilan birga qo‘shib chiqarilayotgan dori shakllari mavjud.

Surunkali yurak yetishmovchiligidagi ularni yurak glikozidlari va tiazid dorilar (torasemid, kskipamid)lar bilan qo‘shib beriladi, biroq kaly dorilar va kaly saqlovchi diuretiklar bilan (giperkaliyemianing oldini olish maqsadida) tavsiya qilinmaydi, IAPF dorilari glukokortikoidlar va nosteriod yallig‘lanishga qarshi dorilar bilan antagonist hisoblanadi (chunki bu dorilar prostaglandinlar sintezini buzadi, bradikininlarning tomirlarga ta’siri prostaglandinlarga bog‘liq ya’ni farmakodinamik qarama-qarshilik kuzatiladi).

Salbiy ta’sirlari

1. Birinchi marta yuborilganda bosh aylanishi, xushdan ketish, yurak urishlar sonining ortishi, ko‘krak sohasida og‘riq, yurak qon tomirlarining qon bilan kam ta’minlanishi, kollaps. Il avloddag‘i dorilarda yuqoridagi salbiy ta’sirlar kaptoprilga nisbatan kam uchraydi.

Bemor olayotgan gipotenziv dorilarni angiotenzin fermentini salajlovchilar berishdan 2–3 kun ilgari to‘xtatish tavsiya etiladi.

Yuqoridagi salbiy ta’sirlarni kamaytirish uchun ularni kam miqdorlarda berishdan boshlash tavsiya etiladi.

2. Allergik reaksiyalar: toshma, qichishish, shilliq pardalar shishi, og'iz bo'shlig'iда yaralar paydo bo'lishi, bronxlar o'tkazuv-chanligi qiyinlashuvi, angionevrotik shish. Bu guruhdagi salbiy ta'sirlar ko'proq kaptopril ishlataliganda uchraydi, bu esa dorining kimyoviy tuzilishida ishtirok etuvchi – ClH_2 – guruh chaqirgan autoimmun reaksiyadir.

3. Quruq yo'tal ko'proq kichik qon doirasidagi dimlanish bilan tushuntiriladi, dori ichish to'xtatilgach bu simptom o'tib ketadi.

4. Dispeptik hodisalar dori ichish to'xtatilgandan so'ng o'tib ketadi.

5. Qonda kaliy miqdorining, ortib ketishi, ayniqsa buyrak yetishmovchiligi bor bemorlarda uchraydi.

6. Proteinuriya davolashning ko'pincha 3–5-oylarida uchraydi, ayniqsa buyrak yetishmovchiligi bor bemorlarda kuzatiladi.

Samaradorligi va xavfsizligini nazorat qilish

Laboratoriya. Qonda renin, mochevina, bilirubin, kreatinin, kaliy va natriy, transaminazalarni aniqlash, siydikda oqsilni aniqlash bilan jigar va buyrakning faoliyati nazorat qilib turiladi.

Paraklinik. Exokardiografiya (yurak chap qorinchasing kengayish darajasi va yurak qopqoqchalari stenozini, chap qorincha haydayotgan qon miqdorini, oxirgi diastolik bosimni); elektrokar-diografiya (aritmiyanı aniqlash, qorinchalar qon oqishi darajasini aniqlash uchun); ko'krak qafasi a'zolarini rentgenda ko'rish (dimlanish va yurakning kengayishini aniqlash uchun); radioizotop sintigrafiya, magnitnorezonans tomografiya va boshqalar.

Klinik belgilari. Taxipnoe va ortopnoening yo'qolishi, arterial qon bosimi va yurak urishlar sonining; puls defitsitining yo'qolishi; yurak chegaralarining kichrayishi, o'pkadagi xirillashlarning kamayishi, ko'karish, shishlar; jigar chegarasining kichrayishi; siydik ajralishining ko'payishi; tana vaznining kamayishi; bo'yin venalari bo'rtishining yo'qolishi.

Ishlatilishi. 1. Essensial va simptomatik renovaskular xafaqon kasali. Davolash preparatni kam miqdorlarda berishdan boshlariadi.

2. Surunkali yurak yetishmovchiligining sistolik shakli. Dori ning miqdori xafaqon kasalligini davolashdagidan kam bo'lishi kerak.

3. Diabetik nefropatiya (oldini olish va davolash maqsadida).
4. Xozirgi kunda bu dorilarni stenokardiya o'tkir yurak yetishmovchiligi va yurak ritmi buzilganda ishlatalish bo'yicha ishlar olib borilmoqda.

Shunday qilib, IAPP yuqorida sanab o'tilgan vaziyatlarda katta ahamiyatga ega bo'lib, ular bemorlarni o'limdan saqlab qolish, hayotini yaxshilashda katta ahamiyatga ega.

Amaliyotda keng ishlatalayotgan boshqa guruh dori vositaliga nisbatan, bular quyidagi afzallikkarga ega (dori berish to'xtatilganda xuruj belgilari yo'q, markaziy asabni susaytiruvchi faollikka ega emas, glukozaga chidamlilikni o'zgartirmaydi, moy almashinuvini buzmaydi). Siyidik kislotosi va kreatininning qonda miqdorini o'zgartirmaydi, yurak chap qorinchasini kengartirmaydi, ya'ni yurak yetishmovchiligi va aritmiya xavfi kamayadi. qon tomirlari silliq mushaklarini kengaytirmaydi, demak insult xavfi kamayadi. Bu dorilar stenokardiya va yurak ritmi buzilgan bemorlarda shunday ta'sir qiladi, chunki bu dorilar uzoq vaqt ishlatalganda ham yurak urishlar sonini (bronxial astmasi bor bemorlarda ham) ko'paytirmaydi.

Ishlatishga monelik. Kaliy miqdori 5,5 mmol// dan yuqori bo'lganda, buyrak tomirlari trombozida, homiladorlikning II va III davrida (homila oyoq-qo'li kontrakturasiga, bola bosh suyagi o'sishining buzilishiga, o'pkaning o'smay qolishiga) olib kelishi mumkin.

Biroq bu dori vositalari ishlatalganda organizm sekinlik bilan ularga o'r ganib qolishi mumkin va hamma bemorlarda ham samara beravermaydi, chunki angiotenzin hosil bo'lishini faqat angiotenzinni aylantiruvchi fermentgina emas. balki ximazalar, katepsinlar ham nazorat qiladi. Shu sababli hozir angiotenzin II-litik moddalar sintez qilindi.

12.2.2. Angiotenzin II-litik dori vositalari

Bu guruhga kiruvchi dorilarning birinchi vakili saralozin (sarilezin) hozirgi kunda ishlatilmaydi (chunki peptid tuzilishga ega bo'lganligi sababli faqat venaga yuborish mumkin, yarim chiqib ketish vaqt qisqa), ko'proq allergiya uchrab turadi, ba'zi

bemorlarda dori agonistik ta'sirga ega bo'lib, qon bosimining ko'tarilib ketishiga olib keladi.

Xozirgi kunda pepiid tuzilishiga ega bo'limgan, agonistik ta'siri bo'limgan quyidagi dorilar sintez qilingan: lazortan (kozaar), irbezartan, valzartan, eprozartan, kandczartan, zolarzartan, tclmi-zartan, tozazartan.

Farmakodinamikasi. Bu dorilar angiotenzin II qurilmalarini falajlab, qon bosimini pasaytiradi.

Farmakokinetikasi. Bularni qabul qilish ovqatga bog'liq emas ichishga beriladi. Biologik o'zlashtirilishi 30% ga yaqin, to'qima va a'zolarda yaxshi to'planadi. Oqsil bilan bog'lanadi, yuqori miqdori ichilgandan 6 soat o'tgach hosil bo'ladi, ta'siri 24 soat davom yetadi. Sutka davomida bir marta ichiladi. Yuqori samarasi 3–6 haftadan keyin yuzaga keladi.

Ular oshqozon-ichak va jigarda karboksillanish yo'li bilan faol ko'rinishga o'tadi. Dorilar va ularning metabolitlari jigar orqali safro (o't) suyuqlig'i bilan ajralib chiqadi. Jigar kasalliklarida ularning kiritilayotgan miqdori kamaytiriladi, buyrak yetishmovchiligidagi esa miqdorini kamaytirish shart emas.

O'zaro ta'siri. Bularni boshqa gipotenziv dorilar bilan qo'shib ishlatgan yaxshi, biroq kollapsdan chtiyot bo'lish kerak. Kaliy dorilari va kaliyni saqlovchi siyidik haydovchi dorilar bilan ishlatilsa kaliy miqdorini oshirib yuborish xavfi bor.

Salbiy ta'sirlari. Bosh og'rishi, bosh aylanishi, kamroq taxikkardiya, ortokollaps: giperkaliyemiya. AST miqdorining o'tkinchi ko'payishi, yo'tal ko'rinishida kechishi mumkin.

Ishlatilishi. Essensial va renovaskular xasaqon kasalligi. Surunkali yurak yetishmovchiligidagi.

Bu guruhdagi dorilar angiotenzin fermentini konvertatsiya-lovchilar samaradorligiga ega, shu bilan birga ularga xos kamchiliklardan xolis.

12.3. Miotrop dori vositalari

Periferik vazodilatatorlar tarangligi oshgan qon tomirlarning silliq muskulini susaytiruvchi antigipertenziv dorilardir. Simpatik asab tizimini falajlovchi dorilardan farqli o'laroq, bular qon tomirlarining

toraytiruvchi omillarning hammasiga qarshilik ko'rsatadi, ya'ni arteriolalarni torayishiga olib kelgan sabablardan qat'i nazar, qon tomirlarining umumiy qarshiligini kamaytiradi, ularning bu samarasi qon tomirlar muskul tarangligini boshqaruvchi Ca^{++} ionlari mexanizmi orqali amalga oshiriladi. Vazodilatatorning ta'siri hajmli venalarga va qonning markaziy hajmiga tarqalmaydi. Shu sababli ularning qon bosimini pasaytirish ta'siri tik va yotgan holatlarda bir xil bo'lib, sezilarli postdural asoratlar bilan kechmaydi.

Gidralazin (apressin, depressan). Gidralazin dofaminni noradrenalinga aylantiruvchi dofamingidroksilaza fermenti faoliyatini susaytiradi. Shu sababli noradrenalinning tomirlarning alfa-adrenoqurilmalariga qitiqlovchi ta'siri kamayadi. Bundan tashqari, gidralazin hujayrada kalsiy to'planishini kamaytiradi, tromboksan A_2 hosil bo'lishini kamaytiradi.

Farmakologik ta'siri. Bu guruh dorilar arteriolalar va mayda arteriyalar tarangligini kamaytiradi; buyrak qon aylanishini va buyrak filtratsiyasini yaxshilaydi; miya qon aylanishini yaxshilaydi; yurakning daqiqalik hajmini ko'paytiradi.

Farmakodinamikasi. Venaga yoki ichishga beriladi. Yaxshi so'rildi (86% gacha), biroq asctillanish yo'li bilan presistem climinatsiyaga uchraydi. Bu jarayon turli individlarda turlicha bo'ladi, shu sababli «tez asetillovchilarda» dorining biologik o'zlashtirilishi 25%, «sekin asetillovchilarda» esa 55% dan ko'proq bo'ladi. Dorining 85% qon zardrobi oqsillari bilan birikadi. Shu sababli saamarasi 1 soatdan keyin paydo bo'ladi va 3–4 soat davom yetadi. Sutkasiga 3–4 marta beriladi.

Dori jigarda asctillanish, gidroksidlanish va konyugatsiya yo'llari bilan biotransformatsiyaga uchraydi. Dorining 85% metabolitlar, 15% esa o'zgarmagan holda buyraklar orqali chiqib ketadi. Turli tipdag'i «asetillovchilarda» dorining yarim chiqish vaqtı 1–4 soat ichida bo'ladi. Buyrak yetishmovchligida bu vaqt 8–16 soatgacha ortishi mumkin. Jigar va buyrak yetishmovchiligida dori miqdorini korreksiya qilish kerak bo'ladi.

Boshqa dorilar bilan o'zaro ta'siri. Koronar qon aylanishi buzilgan bemorlarga gidralazin beta-adrenofalajlovchilar bilan birga beriladi. Boshqa gipotenziv dorilar bilan birga ishlatalganda

uning samaradorligi ko'payadi. Gidrolazin barbituratlarning tinchlaniruvchi ta'sirini kuchaytiradi.

Salbiy ta'sirlari.

1. Gidralazin chaqiradigan «qizil teri sili sindromi», klib chiqishi jigaarda sekin astetillanishi natijasida yaxshi oksidlanib ulgurmagan metabolitlarni hosil bo'lishi bilan tushuntiriladi. Gidralazinning hosilasi bo'lgan kadrazalinda bu hodisa kuzatilmaydi.

2. Kvink shishi, terida toshmalari, burunning bitib qolishi, ko'zdan yosh oqishi, ko'z og'rishi.

3. Reflektor taxikardiya, shishlar.

4. Dispeptik o'zgarishlar.

5. Bosh og'rishi, aylanishi, periferik nevritlar, qaltirash, talvasa, psixozlar.

6. Kamqonlik, leykopeniya;

7. Sariqlik, transaminaza faolligining oshishi.

Ishlatilishi. Boshqa dorilar kor qilmaydigan og'ir bo'limgan xafaqon kasalligi. Davolash davomida dori miqdori asta-sekin ko'paytirib boriladi. Uzoq ishlatilganda qon bosimi o'rtacha 5%ga pasayadi.

Minoksidil (minona). **Farmakodinamikasi.** Arterial qon tomirlari tonusini kamaytiradi; buyraklar qon aylanishi va koptokchalar filtratsiyasini yaxshilaydi.

Minoksidil qon tomirlarda (ko'proq arteriyalarda) kalsiy agonisti bo'lib, kalsiy kanallarini ochuvchi bo'lib xizmat qiladi.

Shu sababli silliq muskullarning qutblanishi kuchayadi, bu esa kalsiyning hujayra ichiga kirishiga qarshilik ko'rsatadi.

Farmakokinetikasi. Dori og'iz orqali berilganda oshqozon-ichak tizimidan yaxshi so'rildi, biologik o'zlashtirilishi 95%. Kam qismi qon oqsillari bilan bog'lanadi, tarqalish hajmi taxminan 250 l ga teng. Qonda eng yuqori miqdori ichilgandan keyin 1 soat davomida paydo bo'ladi. Biroq yuqori samarasni 2–6 soatdan so'ng kuzatiladi. Ta'siri 7–10 soat saqlanadi. Shu sababli dori sutka davomida 2 marta tavsiya qilinadi.

Ichilgan dorining 90% jigaarda biotransformatsiyaga uchraydi. Asosan buyraklar orqali chiqariladi – 10% o'zgarmagan, qolgan

qismi (70%) faol bo‘lmagan metabolit ko‘rinishida ajralib chiqadi. Buyrak yetishmovchiligidagi to‘planib qolish xavfi yo‘q.

Boshqa dori vositalari bilan o‘zaro ta’siri. Minoksidilni beta-adrenoqurilmalarni falajlovchilar va diuretiklar hamda boshqa gipotenziv dorilar bilan birga ishlatishi mumkin.

Salbiy ta’sirlari. EKG da ma’lum o‘zgarishlar bilan kechadigan to‘sish suyagi ortida og‘riq, T-tishining depressiyasi yoki inver-siyasi chap ko‘krak kanallarida; yurak yetishmovchiligi – qon haj-mining ko‘payishi hisobiga; gidroperikardit, shishlar, gipertrixoz.

Ishlatilishi. Og‘ir kechayotgan xafaqon kasalligi; sochlardan tushganda – bosh terisining qon bilan ta’minlanishi yaxshilanishi hisobiga soch o‘sishini yaxshilaydi.

Xozirgi kunda kalsiy kanallarini ochuvchi yangi (nikorandil, kromokalium, pinotsil) dorilar topilgan va amaliyotda xafaqon kasalligini davolashda ishlatilmoqda.

12.4. Gipotensiya sindromida ishlatildigan dori vositalarning klinik farmakologiyasi

12.4.1. Alfa-, beta-adrenoqurilmalarni qo‘zg‘atuvchilar.

Adrenalin (epinefrin) – Farmakodinamikasi. Adrenalin. Alfa va beta-adrenoqurilmalarni qitiqlab qon tomiriga simpatik asab ta’sirini kuchaytiradi. Fiziologik miqdorlarda adrenalin sklet mushaklari, bosh miya, koronar arteriya qon tomirlarini kengaytiradi va organizmga bo‘lgan kuchli qitiqlagichlarga chidamliligini oshiradi. Ko‘proq miqdorlarda teri, ichki a’zolar arteriolalari va venalarni kuchli toraytirib, sistolik va diastolik bosimni qisqa muddatga oshiradi. Adrenalin beta-adrenoqurilmalarini qitiqlab, bronx silliq mushaklarini kengaytiradi, yurak urishlar sonini ko‘paytiradi, yurak qo‘zg‘aluvchi va o’tkazuvchi tizimlari ishini oshiradi qo‘zg‘atadi, oshqozon-ichak tizimi harakatini susaytiradi. Jigarda va skelet mushaklarida glikogenoliz jarayonini kuchaytiradi, insulin ishlab chiqarishni kamaytirib qonda glukoza miqdorini oshiradi. Adrenalin ta’sirining boshlanishi, yuqori cho‘qqisiga ko‘tarilishi va davomiyligi yuborilgan miqdoriga va kiritish yo‘liga bog‘liq. Uzoq vaqt va tez-tez ishlatilganda

organizm sezuvchanligi pasayadi (tolerantlik), dori yuborish to'xtatilgach sezuvchanlik tiklanadi. Teri ostiga va mushakka yuborilgach 3–10 daqiqadan keyin bronxlar kengayadi, bu ta'siri 20 daqiqa davom yetadi. ingalatsiya qilinganda esa 20 daqiqadan keyin boshlanib, bir soatgacha davom yetadi.

Farmakokinetikasi. Og'iz orqali yuborilganda tezda parchalanganligi sababli ta'siri yuzaga chiqmaydi. Simpatik nerv oxirlarida, jigarda va boshqa to'qimalarda sulfatlanish, qisman esa glukuronlanish yo'li bilan faolsizlantiriladi.

Ishlatilishi. Umumiy qon hajmi saqlangan gipotoniya, efedrin va boshqa simpatomimetiklardan to'xtamaydigan bronxlar torayishi; anafilaktik shok, A-V o'tkazuvchanligi buzilishlarida.

Ishlatishga monelik. Miya, yurak-qon tomirlarining organik o'zgarishlarida, qandli diabet, xafaqon kasalligi, Parkinson kasalligida, gipertirozda tavsiya etilmaydi.

Salbiy ta'sirlari bosh aylanishi, yuz qizarishi, ko'ngli aynishi, qaltirash, uyqu buzilishi, nafasning qiyinlashuvi, holsizlik, terlash belgilari bilan namoyon bo'ladi.

O'zaro ta'siri. Alfa-adrenofalajlovchilar va nitratlar adrenalinning qon tomirlarni toraytiruvchi samarasini kamaytiradi. Umumiy og'riq qoldiruvchi dori vositalari miokardning adrenalinga sezuvchanligini oshiradi, birga ishlatilganda yurak urishlar soni ortib ketadi. Qandni kamaytiruvchi dorilar ta'sirini kamaytiradi, shu sababli bir vaqtda ishlatilganda miqdorini ko'paytirish kerak. Trisklik antidepressantlar adrenalinning qon bosimini oshirish ta'sirini kuchaytiradi.

Efedrin (efalon) – alfa va beta-adrenoqurilmalarni bilvosita qo'zg'atadi. Farmakologik ta'siri presinaptik simpatik qurilmalardan noradrenalinni siqib chiqarib uni qayta so'rilihini falajlaydi. Adrenoqurilmalarning noradrenalin, adrenalinga sezuvchanligining oshishi, buyrak usti bezlarida adrenalin ajralib chiqishi ko'payishi bilan bog'liq. Efedrin antigen-antitelo reaksiyasi jarayonida oz miqdorda asetilxolin va gistamin chiqishini kamaytiradi.

Farmakodinamikasi. Efedrin alfa-adrenoqurilmalarni qo'zg'atib, adrenalinga nisbatan ozroq, lekin davomliroq biroq sistolik qon bosimini oshiradi.

Yuqori miqdorlarda 3–4 kun davomida 40–60 mg/sutkasiga yuborilsa noradrenalin zaxirasini kamayish hisobiga efedringa chidamlilik (taxifilaksiya) keltirib chiqaradi.

Oz miqdorlarda (10–20 mg) uzoq muddat ishlatilganda taxifilaksiya kuzatilmaydi, chunki simpatik nerv oxirlarida katekolaminlar to‘planib ulguradi.

Efedrin bronx silliq mushaklarini bo‘sashtiradi. Mushakka yuborilgach bronxlarni bo‘sashtirish ta’siri 10–15 daqiqadan so‘ng kuzatiladi va 3 soatcha davom yetadi. Ichilganda esa bu samara kechroq – 40–60 daqiqadan keyin kuzatiladi va 4 soatdan ortiqroq davom yetadi. Venaga yuborilganda koronar va qon tomirlarini qisqartiruvchi ta’siri bir soatcha davom yetadi. Markaziy asab tizimini qo‘zg‘atadi, retikular formatsiyaga ta’sir qiladi, ko‘z qorachig‘ini kengaytiradi, bachardon mushaklari qisqarishini susaytiradi, siydik pufagi sfinkteri qisqarishini oshiradi. Kichik qon aylanishi qon tomirlarini qisqartirish hisobiga o‘pkada gaz almashinuvini buzishi mumkin.

Farmakokinetikasi. Efedrin ichilganda, mushakka yuborilganda yaxshi so‘riladi. Monoaminoooksidaza (MAO) ta’siriga chidamliroq, jigarda sekinlik bilan parchalanadi, ko‘proq buyraklar orqali o‘zgarmagan holda chiqib ketadi, siydikni kislotali muhitida 24 soat davomida yuborilgan miqdorning 90 foizi, ishqoriy muhitda esa 30 foizi chiqib ketadi. Yarim chiqib ketish vaqtı 3–6 soat (yuborilgan dori miqdoriga va siydik pHga bog‘liq masalan, siydik pH=5 ga teng bo‘lganda bu vaqt 3 soat. pH=6 ga teng bo‘lganda esa 6 soatga teng).

Ishlatilishi. Bronxial astma xurujining oldini olish va davolash; bronxlar shilliq qavatining shishi bilan kechayotgan bronxlar torayishini to‘xtatish uchun; burun shilliq pardalari shishganda burunga tomizish uchun; gipotoniyaning oldini olish va davolash uchun; yurak A-V blokadasida uni to‘xtab qolishining oldini olish uchun, sinus tuguni sustligi sindromida; kechasi siyb qo‘yish kasalligida; miasteniyani davolash, dismenorreyyada og‘riqni kamaytirish uchun; qorachiqni kengaytirish uchun.

Ichish uchun bir martalik miqdori 25–50 mg, sutkalik miqdorini 6–8 qabulga bo‘lib berish mumkin. Mushakka, teri

ostiga yuborilganda miqdor 25–50 mg, venaga esa 25 mg dan oshmasligi kerak.

Ishlatishga monelik. Xafaqon kasalligida, miya, yurak-qon tomirlari aterosklerozida, yurak ischemik kasalligida, gipertireozda, uyqusizlikda, prostatada bezi kattalashganda. Katta yoshli bemorlar esedringa yuqori sezuvchan bo‘ladilar. Efedrin qisman ko‘krak suti bilan ajralib chiqishini homilador ayollarga berishda hisobga olish lozim. Amfetamin va boshqa biogenaminlarga yuqori sezuvchan bemorlar esedringa ham yuqori sezgir bo‘ladi.

Salbiy ta’sirlari. Bemor yurak urishining tezlashuvi, aritmiya va bemorning besaranjomligi, uyqusizlik, qo‘zg‘alish, ko‘ngli aynishi, qayt qilish, ba’zi bolalarda – patologik uyquchanlik, qariyalarda – siyidik tutilishi bilan kechadi.

O’zaro ta’siri. Sulfanilamidlar, yod, shirin miya ildizi qaynatmasi bilan crimaydigan cho‘kmaga tushadi. Adrenalin bilan ishlatilganda bronxlar silliq mushagi tonusi susayishining davomiyligi oshadi. MAO ingibitorlari, rezerpin bilan ishlatilganda qon bosimi birmuncha ko‘tarilishi mumkin; beta-falajlovchilar bilan bronxlarni kengaytiruvchi ta’siri kamayadi. Umumiy narkotiklar, og‘riq qoldiruvchilar samarasini kamaytiradi. Alfa-adrenosalajlovchilar esedrinning qon bosimini oshirish ta’sirini yo‘qotadi.

12.4.2. Periferik qon tomirlari tarangligini oshiruvchilar **Adrenomimetiklar (Alfa-adrenoqurilmalarini qo‘zg‘atuvchilar)**

Noradrenalin gidrotartrat (levartrenol) – qon tomirlaridagi alfa-adrenoqurilmalar va yurakdagagi beta₁-adrenoqurilmalarning yengil agonisti. Asosiy farmakodinamik ta’siri – arteriolalar tonusini oshiradi, bu esa periferik qon tomirlari qarshiligidini, qon bosimini oshiradi, buyraklar va jigar qon aylanishini yaxshilaydi. Qon bosimini ko‘tarish maqsadida yuboriladigan noradrenalin miqdori miokardning kislородга sezuvchanligini deyarli o‘zgartirmaydi, yurak urishlar sonini kamaytiradi. Noradrenalinni boshqa ta’sirlari adrenalinnikiga o‘xshaydi.

Ishlatilishi. Jarrohlik, shikastlanish va infeksiyadan keyingi karaxtliklarda tavsiya etiladi. Adrenomimetiklar gemorragik

karaxtlikda tavsiya etilmaydi, yurak karaxtligida juda ehtiyotkorlik bilan ishlatish mumkin.

Venaga tomchilab 1 mg (0,5ml) 0,2% eritma ko'rinishida 200 ml natriy xloring izotonik eritmasida, arterial bosimni nazorat qilgan holda yuboriladi. Ta'siri tez boshlanadi va dorini yuborish to'xtashi bilan to'xtaydi.

Salbiy ta'siri to'qima qonsizlanishi (nekroz), aritmiya, kamdan-kam bosh og'rishi va nafasning buzilishi bilan namoyon bo'ladi.

Mezaton (fenilefrin) alfa-adrenoqurilmalarga tanlab ta'sir qiladi, qisman presinaptik sinapslardan noradrenalin chiqishini ko'paytiradi. Arterial qon bosimini oshiradi, yurak urishlar sonini biroz kamaytiradi. Venaga yuborilganda davomiyligi – 20 daqiqa, teri ostiga yuborilganda 60 daqiqaga teng.

Ishlatilishi. Arterial gipotoniya, shikastlanish, jarrohlik operatsiyalaridan, infeksiyadan kelib chiqqan va kardiogen karaxtlikda. Mezaton teri ostiga yoki venaga 1 ml 1% eritmasi 100–200 ml natriy xloring izotonik eritmasida yuboriladi. Ta'sir kuchi adrenalin va noradrenalindan kuchsiz, lekin davomliroq.

O'tkir arterial gipotensiya, yurak faoliyatining o'tkir yetishmovchiligi yoki qon tomirlari kollapsida uchrashi mumkin.

Bu vaziyatda dorini to'g'ri tavsiya qilish uchun o'tkir arterial gipotensiya sababini (miokard infarkti yoki distrofiyasi, kimyoiy yoki mikrob toksinlari bilan zaharlanish) aniqlash kerak, chunki gipotensiyanı davolash asosan sababini yo'qotishga qaratilgan.

Gipotensiya sababi yurak nasos funksiyasi buzilishi yoki periferik qon tomirlarining qarshiligini pasayib ketishi ekanligini hisobga olgan holda gipotensiya sindromini davolovchi dori vositalari quyidagi guruhlarga bo'linadi.

Yurakni bir martalik qon hajmi va periferik qon tomirlar qarshiligini oshiruvchi vositalar:

Adrenomimetiklar.

Adrenalin gidroxlorid.

Periferik qon tomirlar qarshiligini oshiruvchi vositalar:

a) Adrenomimetiklar. Noradrenalin gidrotartrat, mezaton;

b) Angiotenzinamid (gipertenzin). Organizmda sintez bo‘ladigan angiotenzin II ning hosilasi hisoblanadi. Uning qon tomirlari tonusini oshirish kuchi noradrenalindan 40 marta kuchli.

Uning qon tomirlarini toraytiruvchi ta’siri asosida angiotenzin receptorlar qitiqlovchi ta’siriga bog‘liq. U ko‘proq periferik arteriolalar tonusini oshiradi. Aritmiya chaqirmaydi.

Qon bosimi oshishiga javob sifatida yurak urishlar soni kamayadi.

Dori venaga yuboriladi, ta’siri qisqa muddatli. Organizmda tez parchalanadi.

Doriga taxifilaksiya yo‘q, noradrenalindan farqli teri ostiga tushganda nckroz chaqirmaydi. O’tkir arterial gipotensiyyada ishlatiladi.

Salbiy ta’sirlari. Allergik toshmalar, bosh og‘rishi, buyrak qon tomirlarini toraytirishi, a’zolar mikrotsirkulatsiyasini buzishi mumkin.

Bu guruh dorilarini ishlatishda ehtiyyot choralarini ko‘rish kerak, bularni o‘rniga yurak glikozidlari (infarktda) yoki mezaton, dopamin ishlatgan ma‘qulroqdir.

12.4.3. Alfa-, beta- va dofamin qurilmalarini qo‘zg‘atuvechilar

Dofamin (dopamin) alfa-, beta- va dofamin qurilmalarini qo‘zg‘atadi, bu ta’siri uning kiritilayotgan miqdoriga bog‘liq.

Kam miqdchlarda 0,5–2 mkg/kg/daq. dofaminkurilmalariga ko‘proq ta’sir qilib, buyraklar va ichaklar qon tomirlarini kengaytiradi. 2–10 mkg/kg/daq. miqdchlarda beta-adrenoqurilmalarini qo‘zg‘atib yurak ish faoliyatini kuchaytiradi, bu esa o‘z navbatida yurakning qisqaruvchanligini oshiradi. Yurak ishini quvvatlaydi, sistolik va puls arterial qon bosimini oshiradi, diastolik bosim kam o‘zgaradi. Koronar qon aylanishi va miokardni kislorodga talabi kuchayadi.

Dofamin 10 mkg/kg daq. miqdorda alfa-adrenoqurilmalarini qo‘zg‘atib periferik qon tomirlarning umumiy qarshiligini oshiradi, buyraklar qon tomirini toraytiradi, surunkali qon aylanishi bor bemorlarda yurakning bir martalik qon haydashini kamaytiradi. Yurak qisqarishi saqlangan bemorlarda sistolik va diastolik qon

bosimi, yurakning qisqaruvchanligi, bir martalik va daqiqalik hajmi oshadi. Yuqorida ko'rsatilgan dofamin miqdorlari shartli, chunki yuqoridagi o'zgarishlar sezuvchi qurilmalar va tizimlar sezuvchanligiga bog'liq.

Farmakokinetikasi. Dofamin MAO, KOM'T ta'sirida jigarda, buyraklarda va qon zardobida faolsiz birikmalarga parchalanadi. Bir qismi esa to'qimalarda noradrenalinga aylanadi. Oz qismi buyraklar orqali o'zgarmagan ko'rinishda chiqib ketadi.

Ishlatilishi. Miokard infarkti, jarohat, septikopiyemni natijasida kelib chiqqan karaxtlikda, ochiq yurakdag'i jarrohlik operatsiyasida, jigar va yurak dimlanishidan kelib chiqqan yurak yctishmovchiligidagi ishlatilishi.

Dofamin venaga gomecostazni korreksiya qilingach, gemodinamikada ijobiy samara bergen miqdorda yuboriladi.

Infuziya 0,5–1 mg/kg/daq. dan boshlanadi; 2–5 daqiqadan so'ng gemodinamika bergen samarani monandligi aniqlanadi. Dori ta'siri infuziya to'xtatilgach 10–15 daqiqadan keyin o'tib ketadi. 10 mkg/kg/daqicha yuborilganda gemodinamikada ijobiy samara kuzatilmasa, dofamin yuborish to'xtatiladi. Feoxromotsitomada ishlatilmaydi.

Salbiy ta'siri. Ko'krak qafasida og'riq, nafas qiyinlashuvi, besaranjomlik, yurak urishlar sonining oshishi, bosh og'rig'i, qayt qilish ko'rinishida bo'ladi. Simpatik aminlarga yuqori sezuvchan bemorlar dofaminga kuchli reaksiya bilan javob beradilar.

Boshqa dori vositalari bilan o'zaro ta'siri. Umumiy narkoz vositalari bilan ishlatilganda yurak qorinchalari aritmiyasini chaqiradi, diuretiklarning samarasini oshiradi. Guanetidin va trisiklik antidepressantlar dofamining qon tomirlarini toraytirish samarasini oshirishi mumkin. Alfa-adrenoqurilmalarni salajlovchilar dofamining periferik qon tomirlar umumiy qarshiliginini kamaytirish ta'sirini susaytiradi.

13-bob. Stenokardiya va miya qon aylanishi buzilishida ishlatiladigan dori vositalarining klinik va farmakologik tavsifi

Antiangular dori vositalari yurak ishini kamaytirish yo'li bilan uni kislorodga bo'lgan talabini kamaytirishi yoki yurakni qon bilan ta'minlashini yaxshilaydi.

Yurak ishini kamayishi bilan bir vaqtida miokardda kechayotgan energetik jarayonlarni kislorodga talabini kamaytirishga turli yo'llar bilan erishish mumkin.

Masalan, venoz tizilmada umumiy qon bosimni kamaytirish bilan (nitroglitsirin). Venoz tizimda bosimni kamayishi yurakka kelayotgan vena qon miqdorini «oldingi zo'riqishni» kamaytiradi. Arterial bosimni pasayishi umumiy periferik qarshilikni kamayishi hisobga qon oqishiga qarshilikni kamaytiradi, bu yurakka «keyingi zo'riqishni» kamaytiradi. Yurakka «oldingi» va «keyingi zo'riqishni» kamayishi miokard devori tarangligini kamaytiradi. Bu esa miokardni kislorodga talabini kamaytiradi. β -adrenoqurilmalar yoki kalsiy kanallarini falajlovchilar bu mexanizm bilan miokardni kislorodga talabini kamaytiradi.

Miokard metabolizmi susayganda ham shunday samara kuzatiladi.

Yurak toj qon tomirlarini kengaytiruvchi dorilar miokardni qon bilan hamda kislorod bilan ta'minlanishini yaxshilaydi. Bu yo'l bilan miokard mushaklariga to'g'ridan to'g'ri ta'sir qiluvchi dori vositalari, xususan kalsiy kanallari falajlovchilari (verapamil). Bundan tashqari antiangular dori vositalari miokardda yurak toj qon tomirlarini kengaytiruvchi endogen moddalarni ko'paytiruvchilar (misol, adenozin), dipiridamol ham shu yo'l bilan ta'sir qiladi.

Yuqoridagilardan tashqari yurakka markaziy ta'sirni susaytiruvchi (nitroglitserin, morfin) va boshqa yo'llar bilan ta'sir qilib miokardni qon bilan ta'minlanishini yaxshilovchi dori vositalari ham mavjud.

Koronar qon buzilishini korreksiya qiluvchi dori vositalarini tasnifi quyida (13.1-jadval)da keltirilgan

Antianginal dori vositalarining tasnifi

Miokardning kislородга талабини камайтирувчи мoddalar	Miokardga kislород оlib kelishni yaxshilovchi moddalar
	Organik nitritlar Nitroglitserin, sustak, trinitrolong, nitrong, erinit, nitrosorbit, izosorbit, mononitrat
	L-tipidagi kalsiy kanallarini falajlovchi moddalar Nifedipin, verapamil
	Kaliy kanallarini faollovchilar Pinatsidil, nikkorandil
	Turli moddalar Amiodaron
β-betafalajlovchilar Anaprilin, talinolol, metoprolol, atenolol Bradikardik dorilar Alinidin Falipamil	Miotrop ta'sir qiluvchi yurak toj qon tomirlar kengaytiruvchi moddalar – dipiridamol Reflektor yo'l bilan yurak toj qon tomirlari spazmini yo'qoluvchi dorilar – validol

Stenokardiyani davolash kompleks jarayon bo'lib, yuqorigardiganidan tashqari, uni davolashda boshqa farmakologik guruh dorilari ham tavsiya etiladi:

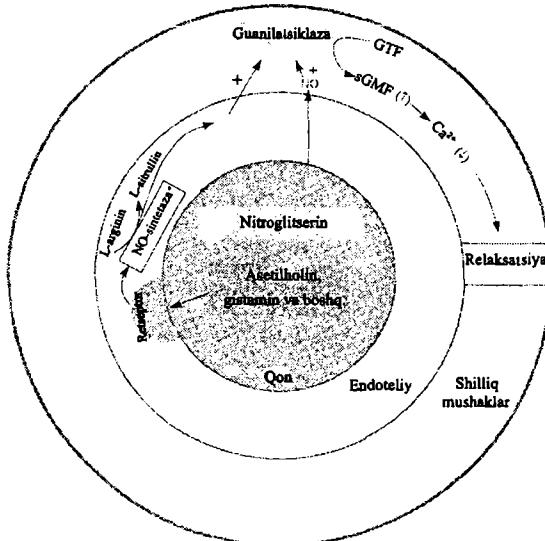
- kislородга talab va uni yetkazib berishni normallash-tiruvchi dori vositalari;
- kardioprotektorlar;
- tromb hosil bo'lishiga qarshilik ko'rsatuvchilar (15-bobga qarang);
- gipolipidemik moddalar (21-bobga qarang);
- psixotrop moddalar (28-bobga qarang).

13.1. Miokardni kislородга chtiyojini kamaytiruvchi va qon bilan ta'minlanishini yaxshilovchi vositalar

Bu guruhga organik nitritlar, kalsiy kanallarini falajlovchilar va amiodaron kiradi.

Organik nitritlar.

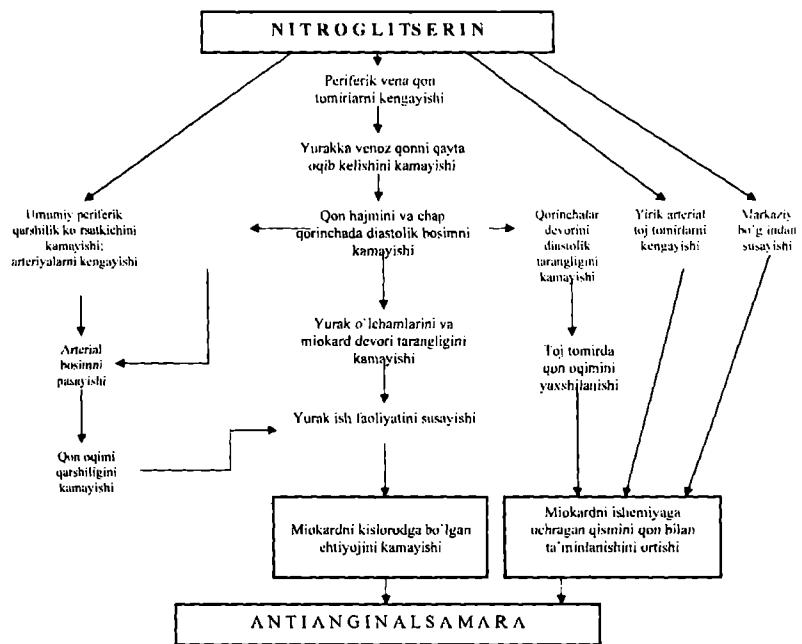
Nitroglitserin. Farmakodinamikasi. Nitroglitserin va boshqa NO tashlovchi dori vositalarining qon tomirlar devorining silliq muskul qavatiga ta'sir mexanizmi (13.1-rasm) keltirilgan. Nitroglitserin yurak toj tomirlar qarshiligini kamaytiradi va ularda qon oqimini ko'paytiradi. Ammo bu ta'siri turg'un emas. Koronar yetishmovchiligi bo'lgan bemorlarda miokardning kuchli gipertrofiyasi bo'lgani holda ikki fazadagi ta'siri kuzatilishi mumkin; 2 daqiqacha davom etadigan qon bosimining ko'tarilishidan (3–13% gacha) so'ng toj tomirlardagi qon oqimi pasayadi. Venaga kiritilgan nitroglitserin toj tomirlar retseptorlarida o'rnatshadi va toj tomirlarni kengaytiruvchi ta'sir ko'rsatadi. Toj tomirlar ateroskleroz bilan shikastlanganda nitroglitserin ta'sir ko'rsatmaydi, chunki bu holda toj tomirlar kengaygan holatda bo'ladi.

13.1-rasm. Endoteliy qurilmalarini qitiqllovchi NO tashlovchi va qon tomirlarini kengaytiruvchi vositalarning ta'sir mexanizmi:
(+)- qitiqllovchi; (↑) – kuchaytiruvchi; (↓) – susaytiruvchi ta'sir.

Nitroglitserin kollatcrallarga bevosita, nisbatan turg'un ta'sir ko'rsatadi va retrograd qon oqimini kuchaytiradi. Nitroglitserin-

ning kollaterallarga bevosita ta'siri esa, yurak qorinchalari ichidagi bosimning kamayishi hisobiga bo'ladi. Bu miokard devorlarining tarangligini kamaytirib, kollaterallardagi qon oqimiga qarshilikning kamayishi hisobiga bo'ladi. Nitroglitserin muhim xususiyatga ega, u toj tomirlardagi oqimni miokard ishemiyasi bo'lgan qismlarga yo'naltiradi, jumladan, subendokardial bo'limlarga yuboradi. Nitroglitserin venaga yuborilganda, umumiy koronar qon oqimining kamaytirishiga qaramay, stenokardiya xurujini yo'qotadi. Bu miokardning kislorodga bo'lgan ehtiyojini kamaytirish hisobiga bo'lsa kerak, degan taxminlar bor (13.1-shakl).

13.1-shakl. Nitroglitserinni antianginal ta'sir mexanizmi.

Markaziy gemodinamika quyidagicha o'zgaradi: yurak va bo'lmachalari qisqaradi, jumladan, chap qorincha (so'nggi sistolik va

diastolik bosimning kamayishi hisobiga). Buning natijasida yurakning zarbli hajmi va qonni haydash vaqtqi qisqaradi. Har xil darajadagi yurak yetishmovchiligi bo‘lgan bermorlarda arterial qon tizimi qarshiligining kamayishi hisobiga yurakning qon xaydash faoliyati 18% ga, hatto 25% gacha kompensator ravishda ko‘payadi. Biroq, yurak etishmovchiligi bo‘lmagan hollarda esa yurakning qonni haydash qobiliyati 9% gacha kamayadi. AB pasayadi, yurak urishlar soni ko‘payadi. Miokardning qisqaruvchanligi oshadi. Arteriyalar va venalarning kengayishi yurakka kelayotgan vena qon oqimining kamayishiga sabab bo‘ladi, bu esa qorinchalar bo‘shlig‘ida bosimning kamayishiga olib keladi. Buning natijasida qorinchalar oson qisqaradi va ularga bo‘lgan gemodinamik zo‘riqishning kamayishi miokardning kislroroda bo‘lgan chtiyojining susayishiga olib keladi.

Nitroglitserin ta’sirida boshqa qon tomirlaridagi o‘zgarishlar quyidagicha bo‘ladi: bosh miya qon tomirlari kengayadi, ichki a’zolarniki torayadi, buyraklarda qon oqimi kamayadi, o‘pkalarda AB pasayadi.

Farmakokinetikasi. Til ostiga qo‘yilgan nitroglitserin bir necha soniya ichida og‘iz shilliq pardadan qonga o‘tadi va farmakodinamik ta’sir ko‘rsata boshlaydi. Nitroglitserin til ostiga qo‘yilganda uning oz qismi jigarda biotransformatsiyaga uchraydi. Og‘iz orqali qabul qilinganda juda katta tezlik bilan so‘riladi, lekin shunga qaramay, dori birinchi marta jiga dan o‘tish vaqtida tezlik bilan biotransformatsiyaga uchraydi va mononitratlarga aylanadi. Til ostiga qo‘yilganda nitroglitserinning yarim chiqish davri bir necha daqiqani tashkil qiladi (o‘rtacha 5 daqiqadan kamroq), metabolitlarining yarim chiqish davri o‘rtacha 4 soat. Ayni vaqtida barbituratlar bilan ishlatilganda nitroglitserin saqlovchi dorilar metabolizmi kuchayadi bu esa ularning samaradorligini kamaytirishi mumkin. Metabolitlari kam faollikka ega bo‘lgan moddalar asosan, buyraklar orqali va kamroq qismi (25%) – o‘pkalar orqali chiqib ketadi.

Ishlatilishi. Nitroglitserin, asosan, stenokardiya xurujini to‘xtatish uchun ishlatiladi. Ko‘pchilik bermorlarda stenokardiya

xurujini to'xtatish uchun nitroglitscrinning 1 donasi (0,5 mg) til ostiga qo'yish kisoya qiladi.

Ba'zan bemorlar bir vaqtda yoki birdaniga 2–3 tabletkani qabul qiladilar.

Nitroglitserinni ko'tara olmaydigan bemorlarda uning kichik miqdorlarini (0,5 tabl.) tavsiya etgan ma'qul, yoki uning eritmalarini qandga (1–2 tomchidan) tomizib til ostiga tavsiya etish mumkin. Nitroglitserin til ostiga qabul qilinganda uning ta'sir davomiyligi bir necha daqiqadan 0,5 soatgacha davom etadi, o'rtacha 10–15 daqiqani tashkil qiladi.

Salbiy ta'sirlari. Nitroglitserinning salbiy ta'sirlari AB past bo'lgan bemorlarda ko'proq kuzatiladi va u kuchli bosh og'rig'i, quloplarda shovqin va bosh aylanishi singari ko'rinishlarda kechadi. Ba'zan nitroglitserin kollapsga o'xshash holat va hatto EKG da infarktga o'xshash o'zgarishlarni chaqirishi mumkin.

Nitroglitserin ishlatischga monelik. Nitroglitserinni ko'tara olmaydigan bemorlar, gipotoniya, bosh og'rigi, yurak o'ynashi, gipotoniya va kollaps bilan kechadigan miokard infarkti, bosh miyaga qon quyulishi, bosh miya bosimining ko'tarilishi, glaukomada tavsiya etilmaydi.

Nitroglitserinning 1% li spirtli eritmasi. Uning 2–4 tomchisi 1 dona nitroglitserin tabletkasi samarasiga to'g'ri keladi. Qand bo'lagiga 2–4 tomchidan tomizilib til ostiga qo'yiladi. yoki to'g'ridan to'g'ri til ostiga 2–4 tomchidan tomiziladi.

Nitroglitserinni «Votchal tomchisi» ko'rinishida ham ishlataladi. bu tomchi mentol, bangidevona (beladonna) tindirmasi aralashmalaridan iborat. Bunday aralashma nitroglitseringa xos bosh og'rig'i, bosh aylanishi kabi salbiy ta'sirlarni chaqirmaydi.

Nitrong sustak singari mikrokapsula usulida tayyorlangan, 6,5 va 2,6 mg nitroglitserin saqlavechi tabletkalar holida chiqariladi. 6,5 mg nitroglitserin saqlovchi nitrong tabletkasi ta'sirining davomiyligi 2,4 mg sustakka nisbatan 2–3 soat uzoqroq.

Trinitrolong kapsula va polimer plastinkalari shaklida chiqariladi. Kapsullalar 3–12 mg, plastinkalar esa 1,2 va 3 mg nitroglitserin tutadi.

Stenokardiya xurujining oldini olish maqsadida 3–6 yoki 12 mg nitroglitserin tutuvchi kapsulalar og'iz orqali oz miqdorda suv bilan qabul qilinadi. Bunda uning ta'siri birinchi soat oxirlarida kuzatiladi. Agar kapsulani biroz og'izda ushlab, keyinchalik yutilsa, uning ta'siri 20–30 daqiqadan so'ng boshlanadi. Ta'sir davomiyligi 4 soat va undan ko'proq. Kapsulani bir kunda 3–4 mahal qabul qilish mumkin. Eng yuqori miqdori 36 mg.

Stenokardiya xurujlarining oldini olish maqsadida trinitrolong polimer plastinkalari og'iz bo'shlig'i shilliq pardasiga, yopishtiriladi.

Stenokardiya xurujlarini davolash maqsadida ham polimer plastinkalar ishlataladi.

Uzoq ta'sir etuvchi nitratlar (nitroglitserindan tashqari)

Erinit. Tabletka holida 10 va 20 mg dan chiqariladi.

Farmakodinamikasi. Nitroglitserin farmakodinamikasiga o'xshash, lekin metabolizmining o'ziga xos xususiyatlari tufayli kuchsizroq namoyon bo'ladi.

Farmakokinetikasi. 10–50 mg qabul qilinganda qonda 100 mkg/ml dan 12 mg/ml gacha aniqlanadi. Qonda metabolitlaridan mono- va dinitratlar topilgan.

Dori jigarda glukuron kislotasi bilan birikib, tez metabolizmga uchraydi. Qabul qilingan miqdorning 22 foizi 24 soat ichida organizmdan chiqariladi. Erinit 4–6 soatda bir marta qabul qilinadi.

Sustak nitroglitscrinning uzoq ta'sir qiluvchi dori shakli bo'lib, mikrokapsula usulida tayyorlangan. Tabletka holida chiqariladi, 2,6 va 6,4 mg nitroglitserindan iborat. Og'iz orqali qabul qilinadi. Oshqozon-ichak yo'llari orqali sekin so'riliishi tufayli portal tizimiga uzoq vaqt tushib turadi. Ta'sir davomiyligi 4–5 soatni tashkil qiladi.

Nitrosorbit. Ichish uchun 5–10 mg dan tabletka holida va til ostiga quyish uchun 2,5 va 5 mg dan chiqariladi. Uzoq vaqt ta'sir qiluvchi tabletkalari esa 20 va 40 mg dan chiqariladi.

Farmakodinamikasi nitroglitserin farmakodinamikasiga o‘xshash. Yurak yetishmovchiligi bo‘lgan bemorlarda yurakning daqiqali hajmi taxikardiya hisobiga ko‘payishi mumkin, shu sababli bir vaqtning o‘zida bemorga yurak glikozidlari va diuretiklar ham tavsiya etiladi.

Farmakokinetikasi. Oddiy tabletkalari ichilganda ularning biologik o‘zlashtirilishi 58% ni, uzoq ta’sir etuvchi tabletkalariniki esa 43% ni tashkil qiladi. Til ostiga qo‘yilganda yarim ajralib chiqish davri 0,5 soatni, ichilganda esa – 0,67 soatni tashkil qiladi. Dori jigar orqali birinchi marta o‘tganda glutation -S- transfereza yordamida tez metabolizmga uchraydi. Metabolitlari izosorbid, mononitratlar ko‘rinishida chiqadi.

Ishlatilishi. Dori stenokardiya xurujlarining oldini olish maqsadida 5 yoki 10 mg dan kuniga 3–4 mahal tavsiya etiladi. Uzoq vaqt ta’sir qiluvchi shakli esa 1 donadan 6–12 soatda bir marta tavsiya etiladi.

b) Kalsiy kanallarini falajlovchi dori vositalari

Bu guruhdagi dorilar 3 avlodga:

I avlod dorilar: digidropiridin unumlari – verapamil (izopin, fenoptin); fenilalkilamin unumlari – nifedipin (senigidin, adalat, korinfar, kordipin, kardipin); benzotiazepin unumlari – diltiazem (dilzem) kiradi.

II avlod dorilar: I avlod dorilaridan ta’sirining davomiyligi, to‘qimalarga selyektivligi va salbiy ta’sirlarining kamligi bilan farq qiladi.

III avlod: naftipidil maxsus xususiyatga (alfa-adrenoqurilmalarni falajlovchi), emopamil (simpatolitik xususiyatiga) ega dorilar kiradi. Bularning klinikkadagi o‘rni o‘rganilmoqda.

Farmakodinamikasi. Kalsiy kanallari murakkab tuzilishdagi transmembran oqsillar bo‘lib, 5 subbirlikdan iborat

bo'lib, hujayra ichiga kalsiy ionlari kirishini ta'minlaydi. Bir soniya davomida har bir kanal 30 mingga qadar kalsiy ionlarini o'tkazishi mumkin. Bu kanallar orqali hujayraga natriy, kалии и vodorod ionlari ham kiradi. Potensial va mediatorga bog'liq kalsiy kanallari farq qilinadi. Qaysi to'qimalarga joylashuviga qarab (I, N, P, L) tipda potensial bog'liq kanallar farqlanadi. Kalsiy kanalini bloklovchilar miotsitlarda, yurak o'tkazuvchi tizimida qon tomirlari, bronx, bachadonda, siydik chiqaruv kanallarida, o't pufagida, oshqozon-ichak tizimida, skelet mushaklarida va trombotsitlarda joylashgan L-tipdagi kanallarga ta'sir qiladi.

Hujayrada kalsiy va natriy miqdorining o'zgarishi hujayrada aktomiozinning tropomizin depressiyasini chaqiradi, ATF-aza faolligini buzadi, qo'zg'aluvchanlik va o'tkazuvchanlik jarayonlarini izdan chiqaradi.

Farmakologik ta'siri. Qon tomirlari tonusini susaytirib (arterial bosimni kamaytiradi; yurakka bo'lgan «oxirgi» va «oldingi» zo'riqishlarni kamaytiradi; koronar. miya, buyraklar qon aylanishi, oyoq-qo'llarda mikrotsirkulatsiyani yaxshilaydi, kichik qon aylanishida bosimni kamaytiradi) va ichki a'zolar qon tomirlarini kengaytiradi.

Miokardning qisqaruvchanligini kamaytiradi; sinus tugunida R-hujayralar avtomatizmini va bo'lmachalardagi ektopik o'choqlarda avtomatizmni kamaytiradi, atrioventrikular tugun o'tkazuvchanligini susaytiradi; trombotsitlar agregatsiyasini kamaytiradi.

Bulardan verapamil guruhidagi dorilar qon tomirlar tonusiga nisbatan yurakni atrioventrikular o'tkazuvchanligiga kuchliroq, nifedipin guruhi dorilari, aksincha, o'tkazuvchi tizimga nisbatan qon tomirlarni kuchli bo'shashtiradi; diltiazem guruhidagi dorilar qon tomirlar tonusiga va yurak o'tkazuvchi tizimiga qariyib bir xil faoliykda ta'sir ko'rsatsa-da, ularning bu ta'siri yuqoridagi ikki guruhdagi dorilarga nisbatan sustroq bo'ladi.

Farmakokinetikasi. Bu guruhdagi dorilar ichilganda yaxshi (90% ko'prog'i) so'rildi, biroq jигардан birlamchi o'tish davrida

ma'lum qismi metabolizmga uchraydi. Ko'pchiligining biologik o'zlashtirilishi 35% kamroq, nifedipinniki (65%). nitrendipin (70%) va amlodipinniki (65–90%). Shu sababli bular og'iz orqali yuborilganda (parenteral yuborishga nisbatan) 4–5 marta ortiq miqdorlarda beriladi. Qabul qilingandan keyin qondagi eng yuqori miqdori 45–60 daqiqa (til ostiga qo'yilganda 5–10 daqiqa)ni tashkil qiladi. Bu guruhdagi dorilar qon oqsillari bilan 90% dan ortiq bog'lanadi, buni gipolipoproteinemiyada ko'zda tutish kerak, chunki bu holda dorining qondagi sof miqdori ortib ketishi mumkin. Bular barcha to'qimalar, markaziy asab tizimiga ham yaxshi kiradi (tarqalish hajmi 5–6 l/kg)ni tashkil qiladi. I avlodga mansub dorilar ta'sirining davomiyligi 4–6 s (3–4 marta beriladi), II avlod dorilariniki o'rta hisobda 12 s (1–2 marta tavsiya etiladi).

Bular jigarda faol bo'lmagan metabolit hosil qilib metabolizmga uchraydi, biroq verapamil metaboliti-norverapamil va diltiazem metaboliti – diatsetildiltiazemlar farmakologik faoliyiga ega.

Bular asosan buyraklar (80–90%), qisman jigar orqali chiqib ketadi.

Jigar kasalliklarida bularning miqdorini kamaytirish, buyrak yetishmovchiligidagi esa faqat verapamil va diltiazem miqdorini kamaytirish kerak bo'ladi.

Boshqa guruhdagi dorilar bilan o'zaro ta'siri

Nosteroid yallig'lanishga qarshi dorilar, sulfanilamidlar, lidokain, diazepam, dizopiramid, digitoksin yoki bilvosita ta'sir qiluvchi antikoagulantlar bilan qo'shib ishlatilganda kalsiyini bloklovchi preparatlarning qondagi miqdori oshishi mumkin.

Bularni (ayniqsa verapamil va diltiazemni) xinidin, novokainamid va yurak glikozidlari bilan qo'shib ishlatish xavfli, chunki yurak urishlari soni xaddan tashqari ortib ketishi mumkin.

Diuretiklar, klofelin, apressin, beta-adrenoqurilmalarni salaj-lovchilar, angiotenzinni konvertatsiya qiluvchi ferment ingibitorlari, angiotenzin II-litiklar bularning sinergistlari hisoblanadi.

Salbiy ta'sirlari:

1. Ko‘p hollarda bosh og‘rig‘i, bosh aylanishi, arterial gipotoniya.

2. Yuz terisining qizarishi, issiq sczish ko‘proq verapamil ichilganda.

3. Oyoqlarda shish paydo bo‘lishi.

4. Yurak urishlar sonining kamayishi (verapamilga), ba’zan yurak urishining reflektor tczlashuvi (taxikardiya) nifedipin ishlatalganda uchraydi.

5. Ichning qotishi (verapamil).

6. Kamdan-kam yurak yetishmovchiligi va parkinsonizm.

Samaradorligini va xavfsizligini nazorat qilish

1. Manfiy xronotrop samarasi (EKG da P-Q oralig‘i 25% dan oshmasligi kerak).

2. I standart kanallarda S-T intervali va T-tishining normaga qaytishi.

3. Arterial qon bosimining normagacha pasayishi.

4. To‘sish suyagi orqasidagi va yurak sohasidagi og‘riqning kamayishi, jismoniy zo‘riqishga chidamlilikning oshishi.

Ishlatilishi. 1. Essensial va simptomatik xafaqon kasalligida boshqa gipotenziv dorilar bilan birga ishlataladi. Xafaqon krizlari davrida nifedipin til ostiga quyilganda: 10 daqiqadan keyin qon bosimi 12% ga, 30 daqiqadan keyin esa 22% ga tushadi.

2. Zo‘riqish stenokardiyasida va boshqa ko‘rinishlarda. Agar stenokardiya bo‘lmachalar ritmining buzilishi, taxikardiya bilan kechayotganda diltiazem guruhidan tanlash kerak, bordi-yu bradikardiya, atrioventrikular o‘tkazuvchanlikning buzilishi, qon bosimining ko‘tarilishi bilan kechayotganda nifedipin va uning guruhidagi dorilardan tanlash kerak. 3. Sinusli taxikardiya, taxiaritmiya, ekstrasistoliya, yurak bo‘lmachalarining titrashi va qaltirashida diltiazem guruhidan tanlanadi. 4. Kichik qon aylanishida qon dimlanish, miya qon aylanishining buzilishida, migren, Reyno kasalligida nimodipin tavsiya qilinadi. 5. Gipertrofik kardiomiopatiyada II avlod dorilari ishlataladi. 6. Sovuqdan kelib chiqadigan bronxlar torayishining oldini olish uchun. 7. Trom-

bozlar 8. Markaziy asab tizimi kasalliklarini davolashda boshqa dorilarga qo'shib beriladi.

Yuqoridagilardan ko'rinish turibdiki, kalsiy kanallarini bloklovchi dorilar guruhi yurak qon tomirlari kasalliklarini davolashda, bemorlar hayoti sifatini oshirishda va umrini uzaytirishda katta amaliy ahamiyatga molik dorilar guruhi hisoblanadi.

d) Kaliy kanallarini faollovchilar

Bu guruuh dorilari – pinatsidil, nikorandil va boshqalar. KATF-kanallarini ochib, silliq muskullardan K⁺ni chiqishiga, kaliy o'z navbatida giperpolarizatsiyaga sabab bo'ladi. Bu vaziyatda potensialga bog'liq Ca⁺⁺ kanallari ochilmaydi, natijada hujayra ichidagi kalsiy miqdori kamayadi. Buning natijasida tomirlar silliq muskuli tonusi kamayadi.

Bu dorilardan pinatsidil yurak toj qon va periferik qon tomirlarini kengaytiradi. Yurakka «keyingi zo'riqishni» kamaytiradi, yurak urishlar sonini ko'paytiradi, qon plazmasida xolesterin, triglitsiridlар miqdori kamaytiradi. Salbiy ta'sirlarini ko'pligi bu dorini monoterapiyada ishlatish doirasini toraytiradi. Salbiy ta'sirlaridan shishlar, bosh og'rishi, yurak o'ynashi, gipertrixoz va b.q.lar.

Nikorandil – kuchli antianginal samaraga ega. U kaliy kanallarini faollashtiradi va NO guruuh donatari nitritlarga o'xshash ta'sir qiladi. Yurak toj qon tomirlarini kengaytiradi. Arteriya va venalar tonusini kamaytirib yurakka bo'layolgan «keyingi» va «oldingi» zo'riqishni kamaytiradi. Yurak urishlar sonini ko'paytiradi.

Muqim va vazospastik stenokardiyada, gipertoniyada tavsiya qilinadi.

Salbiy ta'sirlari. Bosh og'rishi, bosh aylanishi, yurak o'ynashi, dispeptik hodisalar va b.q.lar uchraydi.

Kaliy kanallari faollovchilarida kardiprotectorlik xususiyati ham bor degan fikrlar mayjud.

e) Antianginal faollik ega bo'lgan boshqa guruuh dorilari

Amiodaron, antianginal va antiaritmik dori vositasi sifatida ishlatiladi (11-bobga qarang).

13.2. Miokard infarktida ishlataladigan dori vositalari

Miokard infarktida, ayniqsa kardiogen karaxtlik asoratida turli farmakoterapevtik guruhga kiruvchi dori vositalari ishlataladi.

Og'riqni qoldirish uchun opioid analgetiklar (fentanil, morsin, promedol) va narkotik vositalar (Zakis azota) tavsiya qilinadi.

Neyroleptanalgetik vosita talaminal yaxshi og'riq qoldiruvchi samara beradi.

Infarkt aritmiya bilan kechayotganda antiaritmik vositalar (lidokain) ishlataladi.

Qon aylanishi buzilishlarida yurak glikozidlari (strofantin), qon tomirlarini toraytiruvchilar (noradrenalin, mezaton) tavsiya qilinadi.

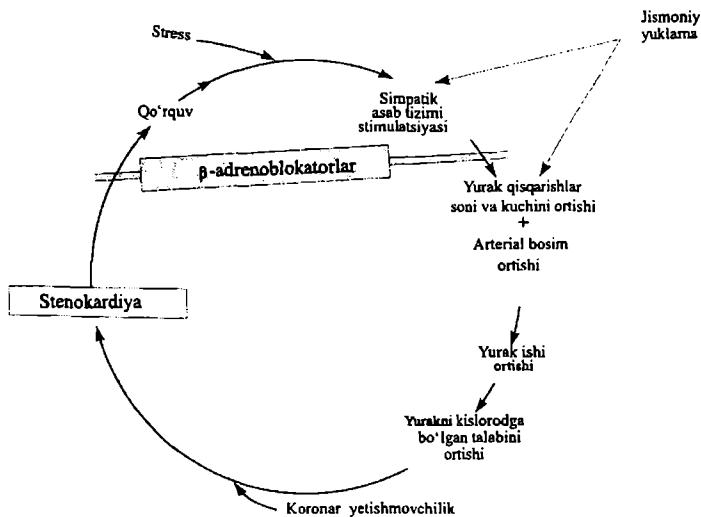
Arteriolalar torayganda (ishemiyada) α -adrenofalajlovchilar (fentolamin, aminazin va b.q.lar) tavsiya etiladi. Tromblar hosil bo'lishini oldini olish maqsadida (geparin va b.q.lar) va antiagregantlar ishlataladi. Tromb hosil bo'lganda fibrinolitik moddalar (streptokinaza) ishlatalishi mumkin.

Bundan tashqari gomeostazni korrektorlari, plazma o'rnini bosuvchi vositalar ham tavsiya etiladi.

Yuqoridagi dorilarni tavsiya etish bemor ahvoldidan kelib chiqib individual tanlanadi. (yuqoridagi dorilar haqida darslikni kerakli boblariga qarang).

13.3. Miokardni kislородга талабини камайтирадиган дори vositalari.

Bu guruhga asosan β -adrenoqurilmalarni falajlovchilar kiradi. Bularning antianginal samarasini miokard β -adrenoqurilmalarini falajlash natijasida yurakka adrenergik ta'sirni susaytiradi (13.2 rasm).

13.2-rasm. β -adrenoblokatorlarning antianginal ta'sir mexanizmi.

Natijada yurak urishlar soni va qisqarish kuchi kamayadi. Yurak ishini kamayishi natijasida uning kislorodga bo'lgan talabi kamayadi. Ularning qon bosimini pasaytiruvchi ta'siri yurakka bo'lgan zo'riqishni kamaytiradi, natijada yurakning kilorodga bo'lgan talabi kamayadi.

Stenokardiyani davolash uchun, anaprilin va β_1 -adrenofalajlovchilar (talinalol, metoprolol, atenolol) ishlataladi. Bularni nitritlar bilan qo'shib berish samarali bo'lib, ikkala guruh dorilarini salbiy ta'sirlarini kamaytirishga imkoniyat yaratadi (13.2-jadval).

13.2-jadval

β -adrenofalajlovchilar va nitritlarni ko'shib ishlatalish

Ko'rsatkichlar	Nitritlar	β -adrenofalajlovchilar	Nitritlar + β -adrenofalajlovchilar
Yurak urishlar soni	Reflektor ko'payadi (-)	Kamaytiradi	Kamayadi

Miokard qisqaruvchanligi	Reflektor ko‘payyadi (-)	Kamaytiradi	O’zgarmaydi
Sistola vaqtி	Kamayadi	Ko‘payadi (-)	O’zgarmaydi
Miokardni diastolik perfuziya vaqtி	Kamayadi (-)	Ko‘payadi	Ko‘payadi
Oxirgi diastolik bosim	Kamayadi	Ko‘payadi (--)	O’zgarmaydi yoki kamayadi
Arterial bosim	Kamayadi	Kamayadi	Kamayadi

Eslatma: (-) salbiy ta’siri.

13.4. Miokardga kislorod olib kelishni ko‘paytiruvchi dori vositalar

Bu guruh dorilari yurak toj qon tomirlarini kengaytirib, koronarospazmi yo‘qotadi.

a) **Miotrop ta’sir qiluvchi moddalar.** Bu guruhga dipiridamol kiradi.

Dipiridamol (kurantil) – pirimidin unumi hisoblanadi. Yurak toj qon tomirlarini kengaytirib, qon oqimini va miokardga kislorod olib kelishni yaxshilaydi. Uning bunday ta’siri asosida adenozindezamidaza fermentining falajlanishi natijasida miokard va eritrotsitlar tomonidan adenozin qayta ushlab qolinishini kamayishi yotadi. Natijada, adenozin yurak toj qon tomirlarini kengaytirib, miokardga kislorod yetkazib berishni yaxshilaydi.

Dipiridamol trombotsitlar yopishqoqligini kamaytirib, miokard mikrotsirkulatsiyasiga ijobiy ta’sir ko‘rsatadi.

Ishlatilishi. Yurak qon tomirlari aterosklerozisiz kuzatiladigan stenokardiyada tavsiya etiladi. Yurak toj qon tomirlarini aterosklerozida miokard ishemiyasi zonasida qon aylanishini yomonlashtirib «o‘g‘irlash sindromi»ni keltirib chiqarish mumkin.

Salbiy ta’sirlari. Dispeptik hodisalar, bosh og‘rishi, gipotensiya chaqirish mumkin.

Reflektor yo‘l bilan yurak toj qon tomirlarini kengaytiruvchi dori vositalari.

Bu maqsadlarda validol ishlatiladi. U ko‘proq stenokardiya xurujini boshlanish davrlarida va yengil formalarida tavsiya qilinadi. Validol samarasizligida nitroglitseringa almashtiriladi.

13.5. Kardioprotector dori vositalari

Bu guruh dorilari kardiomiotsitlarni ishemiyaga chidamliligi gini oshiradi.

Bularga trimetazidin (preduktal) kiradi. Bu dori miokardni ishemiya o'chog'idagi kardiomiotsitlarga ta'sir qilib, ularning energetik balansini normallashtiradi.

Eng muhimmi, ishemiya sharoitida umumiy gemodinamikaga sezilarli ta'sir qilmaydi.

Keyingi yillarda uzoqroq ta'sir qiladigan yangi dori shakli preduktal MV ishlab chiqarildi. Bu dori kun davomida ikki marta tavsiya qilinadi. Dori oshqozon-ichak yo'lidan tez va yaxshi so'rildi. Yuborilgan miqdorning 50% jigarda metabolizmga uchraydi. Qon oqsillari bilan kam (~ 1%) bog'lanadi. Dori va uning metabolitlari asosan buyraklar orqali chiqariladi.

Bemorlar trimetazidinни yaxshi ko'taraoladi, salbiy ta'sirlari uchramaydi. Yurak toj qon toimirlarida o'tkazilgan operatsiyalarda klinik tekshiruv natijalari ko'rsatishicha uni monoterapiyada yoki boshqa antianginal dorilarga qo'shib ishlatish mumkin.

13.6. Stenokardiyada ishlatiladigan boshqa guruh dorilari

Stenokardiyani davolashda yuqorida guruh dorilari bilan bir vaqtida tromb hosil bo'lishiga qarshi dorilar (aspirin, tiklopidin, mo'myo va b.) va geparin tavsiya qilinadi. Bulardan tashqari gipolipidemik vositalar (statinlar) koronar atresklerozni kamaytiradi. Bunday bemorlardagi psixonevrologik buzilishlarni normallashtiruvchi psixotrop moddalar (antidepressantlar, anksiolitiklar).

13.7. Miya qon aylanishi buzilishida ishlatiladigan dori vositalari

Miya qon aylanishini farmakologik korreksiysi qiyin ish. Bu o'tkir va surunkali miya qon aylanishining buzilishi ko'p hollarda bemorlar o'limi bilan tugaydi.

Miya to'qimasining gipoksiyaga sezuvchanligini ko'zda tutib, o'tkir va surunkali miya qon aylanishlari buzilishida shoshilinch va tezlikda miya qon aylanishi buzilishini korreksiya qilishga to'g'ri keladi.

Bosh miya qon aylanishi buzilishi sabablari funksional yoki organik o'zgarishlar (qon tomirlari spazmi, emboliya, tromboz, ateroskleroz, qon quyilish) bilan bog'liq bo'lishi mumkin.

Miya ishemik kasalligini sababi ko'proq emboliya va tromb bo'lib, uni oldini olish va qaytalanishini oldini olish maqsadida qonni suyultiruvchi dori (geparin sinkumar, fenilin, mo'miyo-asil) vositalari tavsiya etiladi.

Miya qon aylanishi yetishmovchiligi oldini olish va davolash prinsiplaridan biri miya qon tomirlarini kengaytirish hisoblanadi.

Bu maqsadlarda ko'proq miya qon tomirlariga (tanlab) ta'sir qiladigan moddalar nimodipin, vinpotsetin (kavinton) va pikamilon dori vositalari qo'l keladi.

Miya qon aylanishi buzilishini davolashni boshqa prinsipi miya hujayralarini ishemiya (gipoksiyaga) chidamliligin oshiruvchi neyroprotector ta'sirga ega bo'lgan moddalar tavsiya etishdan iborat.

Miya ishemiyasida qon aylanishni yaxshilovchi dori vositalarining tasnifi:

1. Qon ivishiga va agregatsiyaga ta'sir qiluvchi moddalar (antiagregantlar, aspirin, tiklopidin). Antikoagulantlar (geparin, varfarin, sinkumar, finidin).

2. Miyada qon oqishini yaxshilovchi moddalar (**L-tipidagi kalsiy kanallarini falajlovchilar** – nimodipin, sinnarizin, flunarizin; **bo'rigul o'simligi alkaloidi unumlari** – vinpotsetin «kavinton»; **qoramug' alkaloidlari unumlari** – nitsergolin; **nikotin kislota unumlari** – ksantinol, nikotinad; **GOMK va uning unumlari** – aminalon, pikamilon; **purin alkaloidlari unumlari** – pentoksisillin; **izoxinolin alkaloidlari** – papaverin gidroxlorid).

Miya qon tomirlariga tanlab ta'sir qiluvchi L-tipida kalsiy kanallarini falajlovchi moddalardan **nimodipin**. U miya arteriola-lari tonusini pasaytiradi.

O'tkir miya qon aylanishi buzilishida, subraxnoidal qon quyilishlarda, surunkali miya ishemiyasida, qariyalar miya faoliyatini yaxshilovchi vosita sisfatida tavsiya qilinadi.

Kalsiy kanallari falajlovchilaridan – sinnarizin (stugeron), flunarizin (sibellium) ham miya qon aylanishiga ijobiy ta'sir qiladi.

Miya qon tomirlari spazmida, aterosklerozda, vestibular buzilishlarda, insult va miya jarohatlari o'tkazgan bemorlarga tavsiya etiladi.

Dorilarni bemorlar yaxshi ko'taraoladi. Uyqusirash, tinchlantiruvchi, og'iz qurishi, dispeptik o'zgarishlar kuzatilishi mumkin. Ular etil spirti ta'sirini quvvatlaydi.

Miya ishemiyasida bo'rigul o'simligi (*Vinca minor* L.) alkaloidi dori vositasi – vinkotsetin (kavinton) miya qon tomirlarini kengaytiradi. Miya to'qimalarida modda almashinuvini normallashtiradi, trombotsitlar yopishqoqligini kamaytirib mikrotsirkulatsiyani yaxshilaydi.

Farmakokinetikasi. Oshqozon-ichakdan yaxshi so'rildi. Biologik o'zlashtirishi – 57%; yarim chiqib ketish vaqtı ~ 5 s.

Insult o'tkazgan, surunkali miya qon aylanishi buzilganda uchraydigan nevrologik buzilishlarda tavsiya etiladi.

Dorini bemorlar yaxshi ko'taradi. Venaga yuborilganda gipotensiya, taxikardiya chaqirishi mumkin.

Nitsergolin (sermion) – qoramug' alkaloidlari va nikotin kislotosi preparati hisoblanadi. α -adrenofalajlovchi va silliq muskul tonusini bo'shashtiruvchi ta'sirga ega. Miya va periferik qon tomirlari tonusini pasaytiradi.

Ishlatilishi: miya qon aylanishi buzilishida migrenda, ko'ruv nervi ishemiyasida.

Salbiy ta'sirlari. Gipotensiya, bosh aylanishi, teri qizarishi, qichish, dispeptik hodisalar kuzatilishi mumkin.

GOMK unumlaridan **aminolon, pikamilon** – bular o'zida GOMK va nikotin kislota strukturasini saqlaganligi uchun, miya to'qimalarida modda almashinuvini yaxshilaydi va qon tomirlarini kengaytiradi.

Purin unumlarini (kosein, teobromin) miya qon aylanishini yaxshilashi aniqlangan. Bu guruh dorilaridan miya qon tomirlarini kengaytiruvchi vosita sisatida **pentoksifillin** (trental) ishlatiladi. U qon tomirlarini ozroq kengaytiruvchi, trombotsitlar yopishqoqligini kamaytiradi, mikrotsirkulatsiyani yaxshilaydi.

Trental periferik qon aylanishi buzilishlarida, diabetik angiopatiyada, ko'zda qon aylanishi buzilganda ishlatiladi.

Salbiy ta'sirlari. Dispeptik hodisalar, bosh aylanishi, teri qizarishi kuzatilishi mumkin.

Neyroprotektorlar – neyronlarni gipoksiyaga chidamliligini oshirish xususiyatiga ega dori vositalariga barbituratlar kiradi. Oksibutirat natriy bu xususiyatga ega. GOMK preparatlari (aminalon, pikamilon), kalsiy kanallari falajlovchilar nerv to'qimasa modda almashinuvini va miya qon aylanishini yaxshilaydi.

Demak, miya ishemiyasida ishlatiladigan ko'pgina dorilar o'zida neyroprotektor va qon tomirlarini kengaytiruvchi xossalariiga ega. Barbituratlar, oksibutirat natriy, ba'zi umumiy narkotik dori vositalarining – neyroprotektor ta'siri miya to'qimalari metabolizmiga ijobiy ta'siri bilan bog'liqligi aniqlangan.

Miya qon aylanishi buzilishi kasalliklari ichida **migren** o'ziga xos o'ringa ega.

Miya qon tomirlari regulatsiya qiluvchi markaz disfunksiyasi bilan bog'liq bo'lib, 75% yaqin vaziyatlarda ayollarda uchraydi. Migren bir tomonlama kuchli bosh og'rishi bilan xarakterlanadi, ko'p hollarda ko'ngil aynish, qayt qilish, ko'rish va eshitishni buzilishi, yorug'likdan qo'rqish, sezgini buzilishi bilan xarakterlanadi.

Xuruj bir necha yillab davom etishi mumkin. Xuruj davomiyligi 4–72 s, oyiga 1–4 marta qaytalanishi mumkin.

Migrenning sababi aniq emas. Mexanizmida serotoninergik qurılma ishini buzilishi asosiy o'rinn tutadi.

Migrenni davolash yoki xurujini oldini olish uchun ishlatiladigan moddalar bosh miyadagi sinapsoldi serotonin retseptorlar ($5\text{-NT}_{1\text{V}}$, $5\text{-NT}_{1\text{D}}$) serotonin sintezini susaytiradi. Bu retseptorlar agonisti – sumatriptan – migren xurujini davolovchi yuqori samarali doridir.

I. O'tkir migren xurujini davolovchi moddalar ikki guruhga bo'linadi:

- Qoramug' alkaloidlari unumlari – ergotamin, digidroergotamin (digidergot).

- Indol unumlari – sumatriptin (imigran)

- Nosteroid og'riq qoldiruvchilar – paracetamol, aspirin, naproksen, indometatsin, ibuprofen.

- Qayta qilishni qoldiruvchi – Metoklopramid
- II. Migren xurujini oldini oluvchi dori vositalar:
 - β – adrenofalajlovchilar – Anaprilin, atenalol, metoprolol
 - Tritsiklik birikmalar – Pizotifen (sandomigren)
 - Lizergin kislota unumlari – Metisergid (lizeril)
 - Naproksen
 - Amitriptilin
 - Karbamazepin, klonazepam.

Migrenni oldini olish va davolash bemorga individual mos keladigan dorini tanlashni talab qiladi.

Migren xurujini to'xtatish uchun qoramug' alkaloidi va uning digidrirlangan unumlari ishlatalidi. Ergotamin ko'proq samarali. 5-NT_{1A-1D} serotonin qurilmalarni salajlaydi. Bundan tashqari α -adrenoqurilmalarni, katta miqdorlarda dopamin qurilmalarni salajlaydi.

Xurujni tezda to'xtatish uchun burunga hidlash uchun **digidroergotamin mezilat** aerozoli (sprey) tavsiya qilingan. Digidroergotamin 5-ND_{1D} podtip serotonin qurilmalari agonisti.

Bundan tashqari u α -adrenoqurilmalarni salajlaydi. Terapevтик samarasi tezda (qondagi eng yuqori miqdori 45 daqiqada) kuzatiladi.

Biologik o'zlashtirilishi 40% ga yaqin. Ta'siri davomiyligi 10–12 s.

Salbiy ta'siri ko'ngil aynish, qayt qilish, teri sezgisini o'zgarishi, to'sh orqasida og'riq, burun bitish.

5-NT_{1D} – serotonin qurilmalariga tanlab ta'sir qiluvchi sumatriptan (imigran). 5-NT_{1V}, 5-NT₁ – qurilmalar kam sezuvchan.

Migrenda samara 5-NT₁ – qurilmaga qo'zg'atuvchi ta'siri bilan bog'liq bo'lib presinaptik tolalardan serotonin va boshqa mediatrlar chiqishini kamaytiradi.

Sumatriptan – parenteral va hidlash yo'li bilan, burun orqali tavsiya etiladi.

Farmakokinetikasi. Biologik o'zlashtirilishini – ichilganda – 14%, teri ostiga yuborilganda taxminan – 97%. Ta'siri qilish vaqtı ichilganda – 30 daqiqa, teri ostiga yuborilganda – 10

daqiqaga teng. Qon oqsillari bilan 15–20% bog'lanadi; yarim chiqib ketish vaqtı ~ 2 s.

Ta'sir davomiyligi 12 soatdan kamroq. Jigarda biotransformatsiyaga uchraydi. Metabolitlari buyraklar orqali chiqariladi.

Preparat, faqat migren xurujini to'xtatish uchun ishlatiladi.

Salbiy ta'sirlar: Stenokardiya, ko'ngil aynish, qayt qilish, tam bilishning buzilishi, bosh aylanishi, charchash, tanani isishi va b.q.lar

Migrenni oldini olish uchun – mctisergin ishlatiladi.

U. 5-NG₂ – serotonin qurilmalari ziddiyatchisi hisoblanadi (ba'zi tomirlar va markaziy asab tizimini ba'zi qismlarida serotoninni qisman ziddiyatchisi sifatida ta'sir qiladi. Biroq 5–6 hafta ishlatilganda buyrak yetishmovchiligi, ko'ngil aynish, qayt qilish, diareya kuzatilishi mumkin.

14-bob. Siydiq va tuz haydovchi dori vositalarining klinik va farmakologik tavsifi

Siydiq va tuz haydovchi dori moddalari yurak-qon tomirlari, buyrak, jigar kasalliklari va boshqa sabablardan kelib chiqqan shishlarni va zaharlanishni hamda xafaqon kasalligini davolashda va ko'zning ichki bosimi oshganda keng qo'llaniladi.

Siydiq haydovchi dorilar suv va tuzlarning organizmiga tushishiga nisbatan chiqishini ko'paytiradigan kimyoiy moddalar yoki o'simliklardan tayyorlanadigan dori vositalari hisoblanadi.

Bular ta'sir qilishi tezligi va davomiyligiga qarab, quyidagi guruhlarga bo'linadi.

1. Tez ta'sir qiluvchilarga furosemid, laziks, surantril, etakrin kislota, uregit, bumetanid (bufenoks), piretonid (arelik), torasmid (unat), sorbit, mochevina.

Bular organizmga kiritilgach bir necha daqiqadan keyin samarasini boshlanadi va ta'siri 2 soatdan 8 soatgacha davom etadi, furosemidniki esa 24 soatgacha davom etadi.

2. O'rtacha tezlikda va uzoq ta'sir qiluvchilar: gidroxlor-tiazid (gipotiazid, dixlortiazid), sikloketiazid, mefruzid, indapamid (arifon), kskipamid (akvafor), klopamid (brinaldiks), metazolon, oksodomin (gigroton, xlortalidon), amilorid midamer, triamteren, atsetozolamid (diakarb), dixlorfenamid (daranid). Triamteren samarasini 15–30 daqiqa, metazolon 1 soat, indapamid 1,5 soat, oksodolin 3 kundan keyin, qolganlarining ta'siri 1–4 soatdan keyin boshlanadi va 9 soatdan 24 soatgacha davom etadi.

3. Sekin va uzoq ta'sir qiluvchilar: spironolakton (veroshpiron, aldakton), kaliy konreonat (soldaktol). Samarasini 2–5 kundan keyin boshlanadi va 5–7 kungacha davom etadi.

Diuretklarning siydiq haydovchi kuchi ularning natriyni qayta so'rilihiga ta'siri darajasiga qarab belgilanadi va bular quyidagicha turlarga bo'linadi:

1. Kuchli (furosemid, etakrin kislota, bumetanid, piretamid, torasemid, mannit, sorbit, mochevina, klopamid) – bular natriy reabsorbsiyasini 10–25% ga kamaytiradi.

2. O'rtacha siydiq haydash kuchiga ega bo'lgan preparatlar (gidroxlortiazid, siklometiazid, mefruzid, metazolan, ksipamid, indapamid, oksodolin), bular natriy reabsorbsiyasini 5–10%ga kamaytiradi.

3. Kuchsiz siydiq haydovchilar – bular natriy reabsorbsiyasini 3% gacha kamaytiradi (spironolakton, kaliy kanreconat, amilorid, triamteren, asetozolamid, dixlorsenamid).

Bular ishlatilganda qonning kislota-ishqor ko'rsatkichlarini buzishi mumkin va uni nazorat qilish katta amaliy ahamiyatga ega. Siydiq haydovchilar qonning bu ko'rsatkichi ta'siriga qarab quyidagi guruhlarga bo'linadi:

1. Kuchli metabolitik asidoz chaqiruvchilar (atsetazolamid, dixlorsenamid).

2. O'rtacha asidoz chaqiruvchilar: amilorid, triamteren, spironolakton, kankreconat kaliy.

3. Kuchsiz asidoz chaqiruvchilar: hamma qolganlari, katta miqdorlarda, uzoq vaqt ishlatilganda.

Siydiq haydovchi dorilar samarasini kamaytiruvchi omillar:

1. Giponatriyemiya, siydiq haydovchilar bilan davolash yoki buyrakdan tashqari natriyni yo'qotish natijasida kuzatiladi. Bu vaqt ichilayotgan suyuqlik hajmini kamaytirish, bemor ovqatiga osh tuzi qo'shib berish, siydiq haydovchi dorilar berishda tanassus qilish tavsiya etiladi.

2. Gipoalbuminemiya, nefrotik sindrom natijasida, jigar kasalliklari, distrofiya natijasida kelib chiqishi mumkin. Bu holda dori miqdorini ko'paytirish yoki konsentrangan albumin qo'yish, osmotik siydiq haydovchi dorilardan yuborish tavsiya qilinadi.

3. Aldosteron miqdorining oshishi (giperaldosteronizm) siydiq haydovchi dorilar uzoq vaqt ishlatilganda, gluko-, mineralokortikoidlar ishlatilganda yoki asosiy xastalik (o'ng yurak yetishimovchiligi, jigar sirrozi, xasaqon kasalligi) natijasi bo'lishi mumkin. Bu holda boshqa siydiq haydovchilarni aralashimada ishlatiladi yoki kaliy xlorid, asparkam, panangin tavsiya ctildi.

4. O'tkir buyrak yetishmovchiligining buyrak bosqichi. Bu holatda siyidik haydovchilarga szuvchanlik buziladi. Shu sababli bunday hollar ekstrakorporal ultrafiltratsiya tavsiya etiladi.

Siyidik haydovchi dori vositalarining ba'zi farmakodinamik ko'rsatkichlari (14.1-jadvalda) keltirilgan.

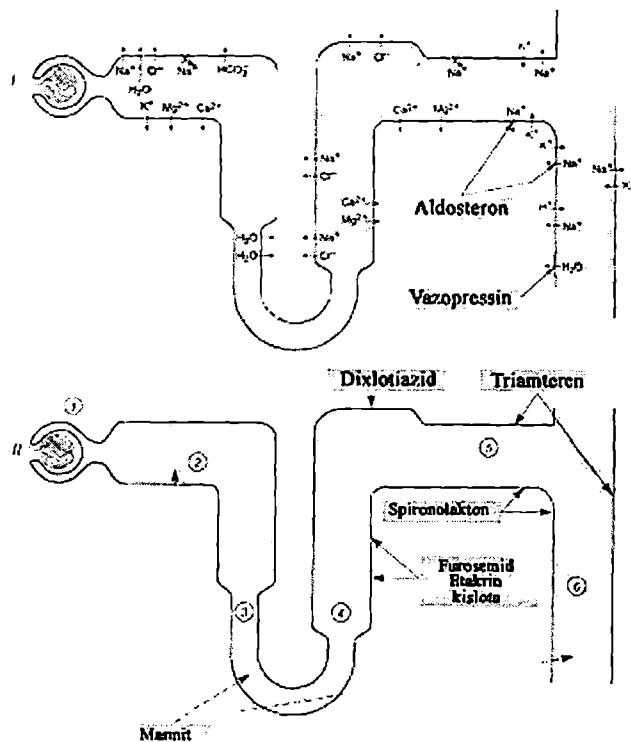
14.1-jadval

Siyidik haydovchi dori vositalarining farmakodinamik ko'rsatkichlari

Dorilarning nomi	Ta'sirining boshlanishi	Ta'sirning davomiyligi	Suv va tuzlarni chiqarish qibiliyati				
			H ₂ O	Na ⁺	K ⁺	Cl ⁻	HCO ₃ ⁻
Dixlortiazid	2 soat	14 soat	+++	+++	+++	+++	++
Diakrab (asetozolamid)	2 soat	10 soat	++	++	++	+	++++
Spironolakton (aldakton, veroshpiron)	48–72 soat	3–4 kun	++	++	+	++	+
Promeran	48 s va ko'proq	3–4 kun	++++	++		++	+
Furosemid	30 daqiqa	6 soat	++++	+++	+++	++++	+
Etakrin kislota	30 daqiqa	8 soat	++++	+++	++	++++	+

Eslatma: «+» soni ta'sir kuchini ko'rsatadi; «-» ta'sirga ega emas; «±» ta'siri muhim emas.

Farmakodinamikasi. Qonning osmotik bosimini ko'paytiradi va shishli to'qimalardan suyuqlikning qonga o'tishiga va oqayotgan qon hajmining ko'payishiga olib keladi. Natijada qon oqishi va koptokchalarning siyidik ajratish faolligi ko'payadi, bundan tashqari pretubular bo'shliqda qon oqimining ortishi Genli halqasining yuqoriga chiqish qismida xlor, natriyning sustlik bilan qayta so'rilib shini buzadi, bunga qaytishga qarshilik ko'rsatadigan aylanma tizim ishining izdan chiqishi sabab bo'ladi. (14.1-rasm.).

14.1-rasm. Siyidik hosil bo'lishida ishtirok etuvchi jarayonlar (I), va diuretiklarni ta'sir qilish nuqtalari (II).

Nefron shaklda: 1 – tomirlar chigale va uni o'rab turuvchi kapsulalar; 2 – nefronning proksimal bo'limi; 3 – Genle qovuzlog'ini pastga tushuvchi qismi; 4 – Genle qovuzlog'ini yuqoriga ko'tariluvchi qismi; 5 – nefronning distal bo'limi; 6 – yig'uvchi naycha.

14.1. Genle halqasiga ta'sir qiluvchi siyidik haydovchilar

Bu guruhga furosemid, etakrin kislota, bumetamid, piretanit va torasemidlар kiradi.

Farmakodinamikasi. Bu guruhdagи dorilarning siyidik haydovchi ta'siri ular birlamchi siyidik tarkibiga tushgach, ya'ni proksimal kanalchalarda sekretsiyaga uchragach yuz beradi. Chaqaloq va kichik yoshdagи bolalarda nefron yaxshi taraqqiy qilmaganligi

ularning ta'siri katta yoshdag'i bolalarga va kattalarga qaraganda sekinroq boshlanadi. Bular tomirlar endoteliysida I_2 , E_2 prosta-glandinlar sintezini kuchaytirib, koptokchalar qon tomirlarini ken-gaytirib siyidik hosil bo'lishini kuchaytiradi. Bundan tashqari, bular Genle halqasining yuqoriga ko'tariladigan qismi epiteliylaridagi sulfgidril fermentlarini falajlash yo'li bilan fosforlanish va glikolizni buzadi, bu o'z navbatida natriy, xlor va kaliyning qayta faol so'riliшини susaytiradi. Genle halqasining shu qismida bular magniy ionlarining faol qayta so'riliшини buzib, uning siyidik bilan ajralishini oshiradi. Qon zardobida magniy ionlarining kamayishi paratgarmon chiqishini susaytiradi, bu esa kalsiy ionlarining qayta so'riliшини kamaytiradi.

Bular karboangidraza va elektroneytral pompa ishini falajlash yo'li bilan organizmdan tuzlar va suvning chiqishini kuchaytiradi. Elektroneytral pompa nasosi Genle halqasining yuqoriga ko'tariluvchi qismidagi apikal membranada organik va noorganik kislotalarni natriy, kaliy va xlor ionlariga almashtirishni nazorat qilib turadi.

Etakrin kislota esa siyidik to'plovchi naychalarda antidiuretik gormon bilan retseptor uchun raqobat qiladi.

Farmakologik ta'sirlari: siyidikni ko'paytiradi, venalar tarangligini kamaytirib yurakka zo'riqishni kamaytiradi; buyrak qon aylanishini va koptokchalar filtratsiyasining ko'paytiradi; siyidik bilan magniyning chiqishini, bu esa o'z navbatida kalsiyning chiqishini kuchaytiradi.

Farmakokinetikasi. Dorilar venaga, mushakka yuboriladi yoki naxorga ichiladi. Oshqozon-ichakdan yaxshi so'riliadi, biologik o'zlashtirilishi 60–70% ga teng, 95% qon oqsillari bilan birikadi.

Jigarda glukuron kislota qoldig'i bilan birikish yo'li bilan biotransformatsiyaga uchraydi. Bular buyraklar orqali filtrlanish va qayta so'rili (75%) bilan, qisman jigar orqali safro bilan ajralib chiqadi.

Buyrakning o'tkir va surunkali yetishmovchiligidagi bularning siyidik bilan ajralishi kamayadi, biroq ichaklar orqali ajrala

boshlaydi. Qondan yarim chiqish davri 30–90 daqiqaga teng. Sutkasiga 1 yoki 2 marta beriladi.

O'zaro ta'siri. Bu preparatlarni boshqa siyidik haydovchilar bilan qo'shib berish mumkin. Masalan, furosemid kabi boshqa dorilar bilan qo'shib chiqarilgan dori shakllari bor. Ularni qon bosimini tushiruvchi dorilar va yurak-qon tomirlari yetishmov-chilagini davolovchi dori guruhlari bilan qo'shib beriladi.

Ularni oto- va nefrotoksyk antibiotiklar (salbiy ta'siri) hamda nosteroid yallig'lanishga qarshi dorilar (farmakodinamik antagonizm) bilan berib bo'lmaydi.

Bilvosita qon ivishini susaytiruvchilar, kloflibrat va boshqalar birga ishlatilganda siyidik haydovchilarni qon oqsili bilan bog'dan siqib chiqarish natijasida ularning samarasi ortishi mumkin.

Salbiy ta'sirlari. 1. Qon bosimining tushib ketishi. 2. Qurituvchi ta'siri hisobiga qon ivishini kuchaytirishi mumkin. 3. Giponatriyemiya, asab tizimi ishi buzilishi, ko'ngil aynish, qayt qilish, ich ketishi, holsizlanishga sabab bo'ladi. 4. Gipokaliyemiya belgilari (holsizlanish, ishtaha yo'qolishi, ich ketishi, yurak faoliyatining buzilishi, ya'ni EKG da QRST oralig'inining kengayishi, S-T ning izochiziqidan pastga tushishi, (T-tishi inversiyasi) namoyon bo'ladi. 5. Gipomagniyemiya va gipokaliyemiya quyidagi simptomlar (yurak sohasida og'riq, talvasalar, yurak ritmining buzilishi, qon ivishining buzilishi, uro- va xolelitiaz) bilan namoyon bo'ladi. Bu belgilarni yo'qotish uchun bir vaqtida gidroxlartiazid qo'shib ishlatish kerak. 6. Xlor yetishmasligidan kelib chiqadigan alkaloz gipoxloremik siyidik haydovchi dorilarni uzoq muddat ishlatilganda kelib chiqishi mumkin, chunki uning kelib chiqish sabablaridan biri bular tomonidan karboangidraza fermentining falajlanishidir. Gipoxloremik alkalozni kamaytirish maqsadida ammoniy xlorid va kaliy xlorid tavsiya etiladi, keyingisi afzalroq, chunki u kaliy yetishmasligini ham yo'qotadi. 7. Siyidik kislotasining ortib ketishi (giperurekemiya) kanalchalarda siyidik kislotasi sintezining buzilishidan kelib chiqadi. Siyidik kislotasining qondagi miqdori 6,8 mg (100 ml yoki 7,5 mg) 100 ml (ayol va erkaklarda) ortib ketsa, siyidik kislotasini kamaytiradigan dorilar tavsiya qilinadi. 8. Genle halqasiga ta'sir qiluvchi siyidik

haydovchilar insulin ishlab chiqarishni kamaytirib, siydkda va qonda qand miqdorini ko'paytirib yuborishi mumkin. 9. Furosemidga o'rghanib qolgan buyrak uni uzoq ishlatish oqibatidir. 10. Ototoksiklik. Siydk haydovchilarni boshqa ototoksik dorilar bilan qo'shib ishlatilganda bermorda otit, meningit, buyrak yetishmovchiligi kabi belgililar yuzaga keladi.

Ishlatilishi. Genle halqasiga ta'sir qiluvchi siydk haydovchilar o'tkir va turg'un (refrakter) yurak-qon torimirlari yetishmovchiligidagi uzoq ta'sir qiluvchilardan piretanid va torosemidlar qo'l keladi.

Bu guruhdagi siydk haydovchi vositalar xafaqon xurujlarida venaga yuboriladi (furosemid yoki etakrin kislotasi).

O'pka va miya shishida bular eng yaxshi samara beradigan dorilar hisoblanadi. Miya shishida qonda antidiuretik gormon miqdori ortib ketadi, shu sababli ushbu holatda bu gormon antagonisti bo'lgan etakrin kislotasi tavsiya etiladi, chunki bu preparat shu gormonni sezuvchi qurilmalarni egallab oladi.

Bu guruhdagi dorilar o'tkir va surunkali buyrak yetishmovchiligidagi yaxshi samara beradi. Nefrotik va nefrotik glomerulonefritlarda gipoalbuminemiya hisobiga bularni ta'siri susayadi, shu sababli bunday hollarda ularni katta miqdorlarda yuboriladi.

Koptokchalar filtrasiyasi ancha susaygan sharoitda ham ularning siydk haydovchi samarasini saqlangan bo'ladi. Bu dializ yordamida chiqib ketmaydigan zaharlardan zaharlanganda kuzatiladi.

Bular essensial yoki vitamin D yetishmasligidan kelib chiq-qan giperkalsiyemiyalarda tavsiya etiladi. Bulardan etakrin kislotasi sulfanilamid kislota kimyoiy tuzilishiga ega bo'limganligi sababli, sulfanilamidlarga uxshash dorilarga (masalan, antidiabetik, infeksiyada ishlatiladigan sulfanilamidlar) sezuvchi bo'lgan bemorlarga yaxshi kor qiladi.

14.2. Tiazidlar guruhi

Bularga gidroxlortiazid, siklometiazid, mefruzid, indapamid, klopamid, metazolon, oksodolinlar kiradi.

Farmakodinamikasi. Bular proksimal kanalchalar hujayralari tomonidan nefronga faol ajralib chiqadi va u yerda natriyning faol va xlor ionlarining passiv reabsorbsiyasini kamaytiradi. Bundan tashqari, ular karboangidraza faolligini ozroq susaytiradi, bu yerda ular natriy ionlarini faol qayta so‘rilishini susaytiradi.

Siydik tarkibida natriy miqdorining ortishi natriyini yig‘uvchi naychalarda qaytish mexanizmini faollashtiradi va kaliyning tez chiqarilishini ta‘minlaydi.

Tiazidlar buyrak kanalchalarida qayta so‘rilishni ko‘paytiradi va kalsiyning qondagi miqdorini oshiradi, siydikdagi kalsiy miqdorini kamaytiradi, bu o‘z navbatida paratgormon chiqishini falajlaydi. Bu esa Genle halqasida magniy ionlarining faol qayta so‘rilishini kamaytiradi, bu esa magniyning siydik bilan ajralib chiqishini ko‘paytiradi, bu ayniqsa uzoq ishlatilganda kuzatiladi.

Farmakologik ta’siri. Siydikni ko‘paytiradi, koptokchalarda qon aylanishini va siydik hosil bo‘lishini biroz kamaytiradi, siydik bilan kalsiy ajralib chiqishini kamaytiradi, bu esa o‘z navbatida magniyning siydik bilan chiqishini ko‘paytiradi.

Farmakokinetikasi. Tiazidlar ovqatdan ilgari ichishga tavsiya etiladi, yaxshi so‘riladi, biologik o‘zlashtirilishi 60–80% ga teng. Bular to‘qimalarga yaxshi kiradi, ayniqsa indamin va oksolidonda bu ko‘rsatkich kuchli. Gidroxlortiazid, siklometiazid va mefruzidning yarim chiqib ketish davri 6–10 s ga teng. Bular 1–2 marta beriladi. Qolgan tiazidlarning yarim chiqib ketish va ta’sir ko‘rsatish muddati uzoqroq. Bular amaliy jihatdan biotransfarmsiyaga uchramaydi, buyraklar orqali o‘zgarmagan holda chiqib ketadi. O’tkir va surunkali buyrak yetishmovchiligidagi tiazidlarning yarim chiqish davri va ta’sir samarasini kamayadi.

O‘zaro ta’siri. Tiazidlar boshqa siydik haydovchi dorilar bilan qo‘shib berilsa, ularning siydik haydash faolligi ortadi. Bularni kaliy xlorid va kaliy chiqishini kamaytiruvchilar bilan birga berilsa, kaliy miqdorining kamayish xavfi ozayadi. Bunday tayyor dori shakkllari triampur (gidroxlortiazid va kaliy chiqishini kamaytiruvchi siydik haydovchi modda tutuvchi triamteren va amiloridlar) saqlaydi. Bularni ishlatishda tiazidlar berishdan 2–3 soat oldin kaliy saqlovchilar berish va keyin tiazidlarni tayinlash

maqsadga muvofiqdir. Qon tomirlarni kengaytiruvchi dorilar bilan qo'shib xafaqon kasalligini davolashda tavsiya etiladi.

Biroq tiazidlar yurak glikozidlari bilan zaharlanish belgilarini oshiradi; ular glukokortikoidlar va qandni kamaytiruvchi dorilar chaqiradigan qondagi kaliy miqdorining kamayib ketishini kuchaytiradi, antidepolarizatsiya chaqiruvchi miorelaksantlar va barbituratlar ta'sirini kuchaytiradi, asetilsalitsilat kislotadan zaharlanishni kuchaytiradi (aspirinni siydik bilan chiqib ketishini kamaytirishi natijasida).

Salbiy ta'sirlari. 1. Gipokaliyemiya ko'proq uchraydi. Qondagi kaliy miqdorini tekshirib turish kerak. Bu salbiy ta'sirning oldini olish uchun tiazidlarni tanaffus qilish yo'li bilan ishlatalish, kaliy va kaliy saqlovchilar bilan qo'shib ishlatalish, ovqat bilan kiritilayotgan natriy miqdorini cheçgaralash, kaliyga boy ovqat moddalari (mayiz, turshak, bargak va boshqalar) iste'mol qilish tavsiya qilinadi. Tiazidlar kiritish to'xtatilgach 4–6 sutkadan keyin kaliy miqdori normallashadi. 2. Giperlipidemiya 3. Giperkalsiye-miya 4. Giponatriyemiya, gipomagniyemiya, giperurikemiya, glukozaga sezuvchanlikning susayishi, gipoxoleremik alkaloz, gipotoniya ham uchraydi.

Ishlatilishi. 1. Surunkali yurak yetishmovchiligi. Kreatinin miqdori 30 ml/daq dan kamayganda tiazidlar o'rniiga Genle halqasiga ta'sir qiluvchi siydik haydovchilarga o'tish kerak. 2. Essensial va simptomatik xafaqon kasalligida ko'proq indapamid tavsiya ctiladi, qolganlari kam ishlataladi. Indapamid kalsiyni bloklovchilarga o'xshab qon tomirlarida to'planib qon tomirlarini kengaytiradi, bundan tashqari, qonning yopishqoqlik xususiyatini kamaytiradi va yurak qorinchalarining kengayishini qaytaradi. Metabolitik o'zgarishlarni kam chaqiradi. Bemorlar dorini yaxshi ko'tara oladilar. 3. Oksalat tuzlari (toshlar) hosil bo'ladi. 4. Yig'uvchi naychalarni antidiuretik gormonga sezuv-chaligining ortishi qandsiz diabet keltirib chiqaradi. 5. Shishlar keltirib chiqarishi mumkin.

Tiazidlarga kskipamid ham kiradi, ta'sir mexanizmi boshqa tiazidlardan farq qiladi, ya'ni kanalchalar distal qismida joylashgan peritubular qismiga ta'sir qiladi. U buyrak qon aylanishiga va

filtratsiyaga ta'sir qilmaydi. Terminal buyrak yetishmovmov-chiligidagi ham o'z faolligini saqlab qoladi.

Farmakokinetikasi. Ksipamidni ertalab ovqatdan keyin, butunicha ko'p miqdorda suyuqlik bilan ichiladi va shunda dori yaxshi so'rildi. Biologik o'zlashtirilishi 73% ga yaqin. Qondagi yuqori miqdori ichilgandan 1 soatdan keyin kuzatiladi, oqsil bilan 99–100% gacha bog'lanadi.

Dori qisman jigarda glukuronlanish bilan biotransformatsiyaga uchraydi. Buyraklar bilan o'zgarmagan (40% ga yaqin) va metabolit ko'rinishida chiqib ketadi. Yarim chiqib ketish vaqt 7 soat, buyrak yetishmovchiligi bor bemonlarda bu vaqt 9 soatgacha cho'zilishi mumkin, jigar sirrozida esa bu ko'rsatkich o'zgarmaydi.

O'zaro ta'siri. Gipotenziv dorilar ta'sirini kuchaytiradi. Qon bosimini kamaytirish va siydiq miqdorini ko'paytiruvchi ta'siri nosteroid yallig'lanishga qarshi dorilar bilan ishlatalganda (indometatsin) kamayadi. Kaliy va magniy defitsiti bo'lganda yurak glikozidlarining salbiy ta'sirini kuchaytiradi, ayniqsa glukokortikoidlar, furosemid, surgilar, litiy, karbenoksolon va boshqalar.

Ishlatilishi. Xafaqon kasalligi va yurak yetishmovchiligidagi, buyrak kasalliklari va jigar sirrozida tavsiya qilinadi.

14.3. Kaliyni saqlab qoluvchi siydiq haydovchilar

Triamteren va amilorid.

Farmakodinamikasi. Bular aldosteronni raqobatsiz antagonistlari bo'lib, distal kanalchalar apikal membranasi citeliylarida natriy va kaliyning passiv transportini falajlaydi.

Farmakologik ta'siri. Siydiq bilan kaliyning chiqib ketishini kamaytiradi va oz miqdorda siydiq ajralishini ko'paytiradi.

Farmakokinetikasi. Ovqatdan keyin ichishga beriladi. Yaxshi so'rildi, triamterenni biologik o'zlashtirilishi 50–70% va amiloridniki – 90%. Dorining qariyib 80% qon oqsili bilan bog'lanadi.

Triamteren 90%, amilorid kamroq darajada biotransformatsiyaga uchraydi. Triamteren ko'proq o'zgargan holda jigar orqali chiqariladi, shu sababli uni jigar kasalliklarda tavsiya etilmaydi. Amilorid o'zgarmagan holda buyraklar orqali chiqariladi, shu

sababli uni buyrak yetishmovchiligidagi ishlatalmaydi. Qondan yarim chiqib ketish vaqtini triamteren uchun 1,5–2,5 soat, amilorid uchun esa 24 soat. Shu sababli sutka davomida bular 1 yoki 2 marta beriladi.

O'zaro ta'siri. Boshqa siyidik haydovchilar (boshqa guruh-larga qarang), kaliy bilan birga tavsiya etish xavfli.

Salbiy ta'sirlari. Kaliy miqdorining ortib ketishi (giperkaliyemiya) va metabolitik asidoz ko'proq buyrak yetishmovchiligi bor bemorlarda uchraydi.

Folat kislotasi yetishmovchiligi belgilari kelib chiqishi mumkin, chunki triamteren pteridinlarga kirib, kimyoviy tuzilishi jihatidan folat kislotasiga o'xshaganligi uchun pteridin va folat kislotasi folat kislotasining foliyan kislotasiga aylantirishda ishtirok etadigan folatreduktaza fermenti uchun raqobatdoshlik qiladi.

Ishlatilishi. Bularni ko'proq boshqa siyidik haydovchilarga qo'shib, gipokaliyemiya va metabolitik alkalozning oldini olish maqsadida ishlataladi.

Spironolakton va kaliy konkreonat

Farmakodinamikasi. Bular kiritilgandan 1–2 soat vaqt o'tgach, nefronning distal qismidagi Na^+ K^+ ATP-azani falajlaydi, bu esa o'z navbatida kaliyning nesfronga chiqishini kamaytiradi. Bu kaliyning siyidik bilan chiqib ketishini kamaytiradi. Keyinchalik bular aldosteron faolligiga bog'liq permeazalar faolligini falajlaydi. Bu ferment kanalchalarining distal qismida natriyning qayta so'rlishini ta'minlaydi. Bular aldosteron antagonisti bo'lib, saqat giperaldosteronizm holatlariда ta'sir qiladi. Bular qon tomirlar devoriga natriy kirishini susaytirib, qon tomir devorlarini torayti-ruvchi moddalarga sezuvchanlikni susaytiradi.

Bular aldosteron bilan raqobatlik qilib, yurakda fibroblast-larning faollashuviga qarshilik ko'rsatadi, bu o'z navbatida kollagen hosil bo'lishini kamaytiradi. Bu esa kollagen matriksi rivojlanishini kamaytiradi va miokardda interstitsial fibrozni kamaytiradi, bularning hammasi surunkali yurak yetishmovchiligining kuchayishi sekinlashuviga olib keladi.

Farmakologik samarasi. Siydk bilan kaliy chiqib ketishini kamaytiradi. Siydikni oz miqdorda ko'paytiradi. Yurakka keyingi zo'riqishni (postnagruzkanı) kamaytiradi.

Farmakokinetikası. Kaliy kankreonat venaga, spironolakton esa ovqatdan keyin ichishga beriladi. Spironolakton 90% gacha so'rilsa-da, jigardan o'tayotgan birlamchi biotransformatsiyaga uchraganligi sababli uning biologik o'zlashtirilishi keng darajada individuallikka ega va 30% dan 70% ga teng. Qon oqsillari bilan 90 foizgacha birikadi. Ularning tarqalish hajmi kichik 0,05 l/kg ga teng. Spironolakton jigaarda bir necha faol metabolitlarga parchalanadi, ulardan eng faoli kankrenon spironolaktonning 70% faolligiga ega. Spironolaktonning 50% siydk, 50% esa safro suyuqlig'i bilan metabolitlar ko'rinishida chiqib ketadi. Kaliy kankreonat va spironolakton metaboliti kankrenon asosan 75% buyraklar orqali chiqib ketadi, shuning uchun ham buyrak yetishmovchiligidagi ular to'planib qolib, kaliy miqdorining ortib ketishiga olib kelishi mumkin.

Spironolakton va kaliy kankreonatning yarim chiqib ketish vaqtı 10 soatdan 35 soatga teng. Sutka davomida bular 3–4 marta ichiladi.

O'zaro ta'siri. Boshqa siydk haydovchi dorilar va yurak glikozidlari bilan qo'shib ishlatiladi. Tayyor holdagi dori shakllari – lazilakton bor. Kaliy dorilari bilan qo'shib ishlatish man etiladi.

Salbiy ta'sirlari. Buyrak yetishmovchiligi bor bemorlarda giperkaliyemiya va metabolitik asidoz kuzatilishi mumkin. Erkaklarda – erkaklik quvvatining pasayishi; ayollarda – virilizatsiya, xayz ko'rishning buzilishi; kamroq umumiy holsizlanish, qayt qilish, giponatriyemiya, terida toshmalar, xolestaz, trombotsitope-niya uchraydi.

Ishlatilishi. Birlamchi giperaldosteronizm (Kron kasalligi), surunkali yurak yetishmovchiligi, jigar sirrozi, nefrotik sindrom, xafaqon kasalligi boshqa siydk haydovchi dorilarni uzoq vaqt ishlatishdan keyin kelib chiqqan ikkilamchi giperaldosteronizmda ishlatiladi.

14.4. Karboangidraza ingibitorlari

Bularga asetazolamid va dixlorfenamidlar kiradi.

Farmakodinamikasi. Bular proksimal kanalchalar epiteliy-sida CO_2 va H_2O dan HCO_3^- kislota hosil bo'lishini boshqaradigan karboangidraza fermenti faolligini susaytiradi. Buning natijasida CO_2 dan H^+ ionlarining hosil bo'lishini kamaytiradi. Vodorod ionlarining kanalchalarda natriyga almashinuvi buziladi, bu esa zz navbatida natriyning qayta so'rilib chiqishini kamaytiradi, bular bikarbonatlar ajralib chiqishi va giperxloremik asidoz ko'rinishida kechadi. Qonning ishqor zaxirasi dori berish to'xtatilgach 1–2 kundan keyin normallashadi. Karboangidraza ingibitorlari chaqir-gan metabolik asidozda kompensator tarzda CO_2 o'pka orqali chiqaboshlaydi, shu sababli bu dorilar og'ir nafas yetishmovchiligidagi, uremiyada, diabetda va ichak infeksiyalarida berilmaydi.

Karboangidraza ingibitorlari kuchsiz natriyuretiklar bo'lganligi sababli, proksimal kanalchalarda qayta so'rilib ulgurmagan natriy Genle halqasida so'rildi va distal kanalchalarda kaliyga almashinadi, shu sababli ular kaliyurezga sabab bo'ladi.

Amaliyot nuqtai nazaridan ularning boshqa tizilmalarda karboangidrazani falajlashi katta ahamiyat kasb etadi. Ular bosh miya qorinchalarida, tomirlarda karboangidrazani falajlashi sababli orqa miya suyuqlig'i va ko'z to'r pardasida siliar tanadan ko'z ichi suyuqlig'inining chiqishini kamaytiradi, miya nevronlarida natriy va suv miqdorini kamaytiradi.

Farmakologik samarası. Ko'z ichki va orqa miya bosimini pasaytiradi, bosh miya nevronlari ko'zg'aluvchanligini oshiradi:

- kaliyning siyidik bilan chiqishini ko'paytiradi;
- siyidik ajralib chiqishini biroz ko'paytiradi.

Farmakokinetikasi. Bular ichishga beriladi va yaxshi so'rildi. Qondagi eng yuqori miqdori 2 soatdan keyin paydo bo'ladi. Yuborilgan dorining 90% qon oqsillari bilan bog'lanadi. Yarim chiqish vaqtiga 3 soatga teng. Dori sutkada bir marta, yaxshisi kun oralab bikarbonatga qo'shib berilgani ma'qul bo'ladi.

O'zaro ta'siri. Tiazidlar bilan birga berilganda siyidik haydash samarasi ko'payadi, biroq gipokaliyemiya xavfi ortadi.

Kaliy saqlovchi diuretiklar bilan qo'shib berilganda og'ir asidoz yuz beradi, shu sababli ular birga ishlatilmaydi.

Siydik muhitining ishqoriy tomonga burilganligi sababli, kuchsiz ishqor xarakterdagи dorilar (xinidin va efedrinning) chiqib ketishi kamayadi; aksincha kuchsiz kislota muhitli salitsilatlar, barbituratlar chiqishi tezlashadi; aminoglikozidlар, makrolidlар, linkozaminlar va sulfanilamidlarning siydik yo'llarida mikrobgan qarshi ta'sirini kuchaytiradi.

Bular kalyuz tuzlari bilan birga ishlatalganda ularning samarasini ortadi.

Salbiy ta'sirlari. Gipokaliyemiya, giperxloremik asidoz, osteoporoz, giperkalsiuriya, siydiq yo'llarida kalsiy tuzlaridan hosil bo'lgan toshlarning ko'payishi (sitratlar chiqishining kamayishi hisobiga); oshqozonda NSI chiqishini kamaytiradi, bu samarasini dori berish to'xtatilgach 3–5 kun davom etadi, bunda oshqozon shirasining proteolitik faolligi 20% gacha kamayadi; katta miqdorlarda dispepsiya, paresteziya, mushaklarning xolsizlanishi, uyquchanlik, kamdan-kam allergik jarayonlar, trombotsitopeniya, leykopeniya, agranulotsitoz chaqiradi.

Ishlatilishi. 1. Sekinlik bilan rivojlanayotgan ensefalopatiya. 2. Glaukoma. 3. Kichik epilepsiya 4. O'pka – yurak yetishmov-chiligidan kelib chiqqan shishlarda. Bu holatda ular qonda gidrokarbonat anionlari hosil bo'lishini kamaytirib, nafas markazi ko'zg'aluvchanligini kamaytiradi.

14.5. Osmotik siy dik haydovchilar (mannit, sorbit, mochevina)

Bu guruh dorilari ta'siri ostida nefronda osmotik bosim ortib, kanalchalar distal qismidagi nefron ishi izdan chiqadi, suv va natriyning qayta so'rilish vaqtin uzayadi va ajralib chiqishi ko'payadi.

Bundan tashqari, oqayotgan qon hajmining ortishi yurak o'ng bo'l machasi va jiga'dan maxsus natriy uretik omilning chiqishini kuchaytiradi, bu omil proksimal kanalchalaridan natriyning qayta so'rili shini buzadi va kanalchalarining distal qismidan natriyning qayta so'rili shini falajlovchi qondagi aldosteron ajralib chiqishini kamaytiradi.

Natijada bular sutkalik siyidik miqdorini kuchaytiradi, qon bosimini oqayotgan qon hajmini ortishi hisobiga oshiradi. Bulardan ko‘proq mannit ishlataladi, qolganlarining samaradorligi kam, buning ustiga mochevinani jigar kasalliklarida berib bo‘lmaydi.

Farmakokinetikasi. Asosan venaga sekinlik bilan yuboriladi (tomchilab emas). Mannitni 10% to‘qimalarga o‘tadi, qolgan qismi qonda qoladi. Mochevina va sorbit esa to‘qimalarga tezda o‘tadi. Mochevina sekinlik bilan biotransformatsiyaga uchraydi, shu sababli u to‘qimalardan suyuqlikning qonga o‘tishiga sabab bo‘ladi. Sorbit esa, to‘qimalarda butunlay va tez glikogenga aylanadi, bu uning samaradorligini kamaytiradi.

Kattaroq yoshdagi bolalarga nisbatan 3–4 oylik bolalarda mannit sekinlik bilan chiqarilganligi sababli, uning qurituvchi ta’siri kuchliroq va davomliroqdir.

Salbiy ta’sirlari: bosh og‘rishi, ko‘ngil aynishi, qayt qilish, teri ostiga tushgan joyda nekroz, bilirubin va dori vositalarining gematoensefolistik to‘siqdan o‘tishini oshirganligi sababli bolalarda bilirubin ensefalopatiyasi va qon quyilishi mumkin; mochevina esa qonda qoldiq azotni ko‘paytirishi mumkin.

Ishlatilishi. Miya to‘qimasi shishining oldini olish va davolash uchun. Miya to‘qimasi shishi – jarohat, miya pardasi yoki to‘qimalarining yallig‘lanishi natijasida kelib chiqqan bo‘lsa, osmodiuretiklar yuborilmaydi.

Chaqaloqlardagi miya to‘qima shishida tavsiya etilmaydi, bularda gistogematik to‘siqning o‘tkazuvchanligi yuqori bo‘lishi sababli miya shishi kuchayishi mumkin.

1. Benzin, kerosin, skipidar va formalinlardan zaharlangan-dagi o‘pka shishida, yurak yetishmovchiligidagi kelib chiqqan miya to‘qimasi shishida bularni berib bo‘lmaydi, bu holatlarda ular yurak zo‘riqishini kuchaytiradi.

2. Halqum shishi, glaukoma, dorilar bilan barbituratlar, salitsilatlar, sulfanilamidlar, PASK, borat kislotosi va boshqalar hamda gemoliz chaqiruvchi zaharlar (antifriz, kaustik soda va oksalat kislotalari)dan zararlanganda ishlataladi.

Yuqoridagi moddalaridan zaharlanganda bularni bemorga yuborish mannit siyidik muhitini ishqor tomonga burishi hisobiga

ularning parchalanishini tezlashtiradi, ikkinchidan, oqsillar va gemoglobinning cho'kmaga tushishining hamda kanalchalar tiqilib qolishining oldini oladi.

3. Osteomiyelit, peritonit, sepsis, kuyishda va karaxtlikda bu dorilar zaharning chiqib ketishini yaxshilab, qon bosimining ortishiga olib keladi. O'tkir buyrak yetishmovchiligining boshlang'ich davrida xali buyrak ishi buzilmasdan oldin osmodiuretiklar yuborish mumkin.

Soatiga tana sathi m^2 hisobiga 50 ml siydik ajralsa, davolash samarali sanaladi.

Samaradorligi va xavfsizligini nazorat qilish

1. **Laboratoriya usullari:** siydik bilan elektrolitlar ajralib chiqishini va ularning qon zardobidagi miqdorini aniqlash; siydik kislota miqdorini, qand va xolesterin miqdorini aniqlash.

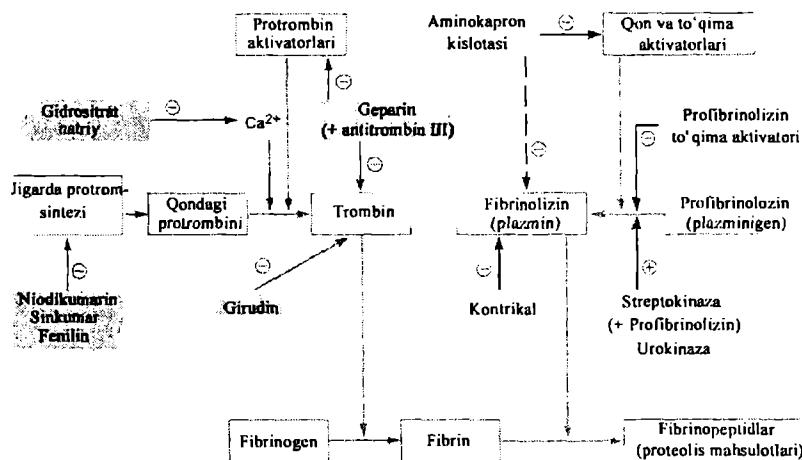
2. **Asboblar yordamida:** EKG (T-tishining manfiy bo'iishi va QRST oralig'inining kamayishi, ya'ni gipokaliyemiya belgilari ning paydo bo'lishi).

3. **Klinik usullar:** sutkalik siydik miqdorini o'lhash (bu ko'rsatkich 2 litrdan ortmasligi kerak, aks holda giperkoagulatsiya xavfi ortadi).

Tana og'irligini o'lhash (kunlik tana og'irligining kamayishi 1 kg dan oshmasligi kerak), shishlarning yo'qolishi. o'pka shishi belgilarining yo'qolishi (o'tkir chap qorincha yetishmovchiligidagi).

15-bob. Qon ivishiga va qon to'qimasiga ta'sir qiluvchi dori vositalarining klinik va farmakologik tavsisi

Zamonaviy tasavvurlarga ko'ra, tromboembolik va gemorragik kasalliklar va sindromlarning kelib chiqishida qon tomirlar devorining o'zgarishi, gemodinamikaning buzilishi, qonning ivishi va fibrinoliz xususiyatlarining buzilishi, qon elementlarining o'zgarishi katta ahamiyatga ega. Qon ivish buzilishi kasalliklarining oldini olish va samarali davolash uchun qon ivish jarayonidagi o'zgarishlarni aniq bilish muhim ahamiyatga ega. Bu muammoni ilmiy asosda xal qilish sohasida ancha yutuqlarga erishilgan bo'lsa-da, amaliy tibbiyotda gemokoagulatsiyani alohida bo'limlariga ya'ni trombotsitlar yopishqoqligiga (agregatsiya), tromb hosil bo'lishi va fibrinolitik tizimiga ta'sir qiluvchi dori vositalari ko'proq o'rganilgan (15.1-shakl).

15.1-shakl. Fibrinoliz va qon ivish jarayoniga ta'sir qiluvchi moddalarning ta'sir yo'nalishi:
 (-) susaytiruvchi, (+) quvvatlovchi ta'sir.

15.1. Trombotsitlar agregatsiyasi va adgeziya xususiyatlarini faollovchi dori vositalari

Bularga adrokson, serotonin, kalsiy preparatlari, etamzilatlar kiradi.

Androkson (xromodren, adrenoqsil, semikarbazon)

Farmakodinamikasi. Adrenalin metaboliti, adrenalindan farqi qon tomirlaridagi yurak mushaklaridagi adrenalinga sezuv-chan qurilmalarni qitiqlamaydi va shu sababli qon bosimini oshirmaydi.

Androkson trombotsitlar qobig'i yuzasidagi alfa-adrenoqu-rilmalarni faollashtiradi va maxsus G-protein yordamida S-fosfolipazani faollowaydi (FLS). Trombotsitlar qobig'i va sitozollarda o'z substratlari va fosfatidilinozitol difosfatni kataliz qilish tezligi bilan farqlanuvchi FLS bor.

Bu katalitik jarayonlar natijasida hosil bo'ladigan (inozitol-trifosfat va diatsilglitserollar) trombotsitlar endoplazmatik retikulumda tez va sekin almashinuvchi yo'l yordamida hosil bo'ladigan hujayra sitoplazmasidagi sof holdagi kalsiy miqdorini oshiradi.

Hosil bo'lgan faol kalsiy bog'langan aktinni hosil bo'lishini boshqaruvchi proteazani faollashtiradi; araxidon kislotasidan hosil bo'luvchi kuchli agregantlar (endoperoksidlar, tromboksan A₂)ni ishga solib yuboruvchi tromboksan A₂; trombotsitlar qobig'idagi fosfolipidlardan hosil bo'luvchi trombotsitlarning faollovchi omillar hosil bo'lishini kuchaytiradi.

Kalsiy kalmodulin bilan birikib, miozin zanjirini fosforlanishini boshqaruvchi fosfokinazani faollowaydi, hosil bo'lgan miozin aktin bilan birikadi.

Hosil bo'lgan aktomiozin trombotsitlar qisqaruvchan apparatini faollashtiradi va trombotsitlar yopishqoqligini oshiruvchi omillar (ATF, Villebrand omili, endoperoksidlar, tromboksan A₂, serotonin, trombotsitlarni fallovchi omillarni faolligi bu o'z navbatida trombotsitlarni bir-biri bilan va endoteliy hujayralari bilan yopishish qobiliyatini ta'minlaydi.

Androkson mahalliy ishlatiladi. kamroq ichishga, mushakka va teri ostiga yuboriladi.

Farmakokinetikasi o'rjanilmagan.

O'zaro ta'siri. Adroksonni trombin, aminokapron kislotalar bilan hamda rutin, etamzilat va boshqa qon tomirlari o'tkazuv-chanligini kamaytiruvchi dorilar bilan qo'shib ishlatsa bo'ladi.

Salbiy ta'sirlari aniqlanmagan.

Ishlatilishi. Parenximatoz va kapillar qon oqishlarda, ichakdan qon oqqanda, chaqaloqlar melenasida, teriga qon quyilish bilan kechayotgan trombotsitik purpurada tavsija etiladi.

Serotonin. Tibbiyot amaliyotida serotoninning sintez yo'li bilan olingan dorilari ishlatiladi.

Farmakodinamikasi. Trombotsitlar yopishqoqligining kuchayishi dorining trombotsitlar qobig'idagi serotonin₂-qurilmalarga ta'siriga bog'liq (adroksonga qarang).

Bundan tashqari, serotonin qon tomirlari endoteliylaridagi serotonin₁-qurilmalarga ta'sir qilib, endoteliyning qisqaruvchanlik faolligini oshiradi. Bu ta'siri ularning kapillar qon oqishlarni to'xtatishda amaliy ahamiyatga ega. Serotoniga sezuvchan qurilmalar bronxlar va oshqozon-ichak tizimida ham bor, ularning qitiqlanishi serotoninning salbiy ta'sirlariga sabab bo'ladi.

Farmakokinetikasi. Venaga yoki mushakka yuboriladi. Ichilganda MAO yordamida yoki ichaklar hamda boshqa to'qimallardagi katekol-orto-metiltransferaza yordamida parchalanadi. Yuborilgan dorining 20–50% 5-oksindolsirkal kislotasiga aylanadi, qolgan qismi sulfatlanish yoki glukuronidlar ko'rinishida chiqib ketadi. Miya to'qimasiga o'tmaydi, uning yuqorida nomi keltirilgan metabolitlari buyraklar orqali chiqib ketadi. Dori sutka davomida 4 marta (ko'p yuborib bo'lmaydi) yuboriladi.

Buyrak kasalliklarida uning chiqib ketishi kamayadi.

O'zaro ta'siri. Scrotoninni MAO ingibitorlari (iprazid, nialamid, furazolidon) bilan birga yuborib bo'lmaydi; trisiklik antideprassantlar (imizin) bilan yuborilganda u to'qimalar tomonidan serotoninning ushlab qolinishiga to'sqinlik qiladi; noradrenalin, mezaton, angiotenzinamid va allergiya chaqiruvchilar (benzilpenitsillin va b. lar) bilan berib bo'lmaydi.

Salbiy ta'sirlari. Venaga yuborilganda tromboflebit xavfi bor, bronxlar torayishi, qorin sohasida og'riq, ich ketish, qon bosimini oshishi, bosh og'rishi, yurak sohasida og'riq, diurezning kamayishi kuzatiladi.

Ishlatilishi. Trombotsitopeniya va trombotsitopatiyalardagi qon quyilishlarda (Verlgof, Villebrand kasalliklari), sitotoksik moddalar yuborishdan kelib chiqqan gemorragiyalarda.

Kalsiy (xlorid va glukonat) dorilari. Farmakodinamikasi. Kalsiy trombotsitlar agregatsiyasi va adgeziyasida ishtirot etishdan tashqari, trombin va fibrinna faollashda qatnashadi.

Kaltsiy qon ivish jarayonida ishtirot etishdan tashqari organizmda muhim o'rinni tutadi, u asab tizimida qo'zg'aluvchanlik va o'tkazuvchanlik jarayonlarida qatnashadi, presinaptik asab qurilmalarida mediatorlar chiqishida, silliq va targ'il mushaklar qisqarishida, suyak to'qimasi hosil bo'lishida, qon tomirlari devori o'tkazuvchanligida, sekretsiya jarayonida, antitelo hosil bo'lishida va boshqa qator jarayonlarni boshqarishda ishtirot etadi.

Farmakokinetikasi. Glyukonat kalsiyini venaga, mushakka yuborish mumkin, ovqatdan oldin ichishga berish ham mumkin, xlorid kalsiyini faqat venaga yuboriladi yoki ovqatdan keyin ichishga berish mumkin. Maxsus oqsil yordamida transport qilinganligi sababli uni oshqozon-ichakdan so'riliishi kamligi bois biologik jihatdan kam o'zlashtiriladi. So'rilgan dorining chiqarilishi buyraklar orqali kechadi. Sutka davomida 3–4 marta beriladi.

O'zaro ta'siri. Kalsiyini yurak glikozidlari va qon bosimini tushiruvchi dorilar bilan venaga yuborish xavfli. Uni tetratsiklinlar, fторixinolinlar hamda boshqa ba'zi bir dorilar bilan ichilganda ularning biologik o'zlashtirishini kamaytiradi.

Salbiy ta'sirlari. Ichilganda oshqozon-ichak shilliq pardalari qitiqlab turli dispeptik o'zgarishlarga sabab bo'lishi mumkin; venaga yuborilganda qon bosimi tushib ketishi mumkin. Mushak va teri ostiga yuborilgan xlorid kalsiy qitiqlab, to'qimalarning nekroziga sabab bo'lishi mumkin.

Ishlatilishi. Qon zardobida kalsiy miqdorining kamayishi bilan bog'liq qon oqishlarda (ko'p miqdorda sitratlangan donor qoni va kalsiyini kam saqlovchi yoki saqlamaydigan qon o'rnini bosuvchi suyuqliklar yuborilganda kelib chiqqan qon oqishlar). Ba'zan trombotsitopatiya va trombotsitopeniyalarda tavsiya qilinadi.

Etamzilat (ditsinon, siklonamin).

Farmakodinamikasi. Prostatsiklin samarasini falajlab, trombotsitlar aggregatsiyasini oshiradi. To'qima tromboplastininini ozroq faollaydi.

Etamzilat kapillarlar devorida mukopolisaxaridlarni polimerizatsiyalanish jarayonini kuchaytirib, tomir devori o'tkazuvchanligini mustahkamlaydi.

Farmakokinetikasi. Etamzilat mushakka, venaga yuboriladi, ichishga berish mumkin. Dori yaxshi tarqaladi, uning bu xususiyati a'zo yoki to'qimaning qon bilan ta'minlanishiga bog'liq. Qon oqsili va elementlari bilan yyengil bog'lanadi. Venaga yuborilganda qon to'xtatish samarası 5–15 daqiqadan, mushakka yuborilganda 30–40 daqiqadan keyin boshlanadi. 1–2 soatdan keyin eng yuqori cho'qqisiga chiqadi va 4–6 soat davom etadi, 24 soat davomida saqlanadi. Ichilganda eng yuqori samarası 3 soatdan keyin boshlanadi. Taxminan 4 soatdan keyin organizmdan butunlay chiqib ketadi. Suňka davomida 3–4 marta yuboriladi.

O'zaro ta'siri. Uni aminokapron kislotasi, vikasol, kalsiy xlorid bilan birga ishlatish mumkin. Boshqa dorilar bilan bitta shpritsda yuborib bo'lmaydi.

Salbiy ta'sirlari. Katta miqdorlarda yuborilganda bosh aylanishi, bosh og'rig'i kuzatilishi mumkin.

Ishlatilishi. Angiopatiya, kapillaropatiyalar natijasida kelib chiqadigan parenximatoz va kapillar yoki trombotsitlar vazifasi buzilishi yoki ularning soni kamayishi natijasida kelib chiqadigan qon oqishlarda samarası yaxshi. Operatsiyalardan keyingi qon oqishlarda, burundan, o'pkadan, ichaklardan, bosh miya to'qimasidan qon oqqanda ishlatiladi.

Samaradorligi va xavfsizligini nazorat qilish:

1. Laboratoriya usullari: trombotsitlar sonini sanash (normada $150\text{--}400 \times 10^9/\text{l}$), trombotsitlar soni $50 \times 10^9/\text{l}$ gacha kamayganda qon quyulishi belgilari kuzatiladi; trombotsitopatiya belgilarini aniqlash:

1) gemolizat agregatsiya testi eritrotsitlarda eritrotsit va adenozindifosfat borligi asosida gemolizlangan eritrotsitlar tomonidan trombotsitlar aggregatsiyasini chaqirishga asoslangan;

2) kollagen adrenalin trombin ATF yordamida trombotsitlar aggregatsiyasi va adgeziyasini chaqirish;

3) trombotsitlar katta-kichikligi va ultrastrukturasini o'rGANISH sitometriya;

4) qonda serotonin, 5-oksindolsirka kislota va kalsiy miqdorini aniqlash;

5) tromboelastografiya yordamida qon plazmasining geparinga chidamliligini aniqlash.

2. Klinik usullar:

– Dyuk (norma 1–7 daqqa) bo'yicha qon oqish vaqtini davomiyligini aniqlash;

– endotelial («chimchilash», «jgut», «manjet») sinamalarini o'tkazish;

– teriga qon quyilishi belgilarini (petexiya, ekximoz, burundan qon oqishi) o'tkazish;

– tomirlar pulsatsiyasini o'rganish.

15.2. Fibrin tromblari hosil bo'lishini oshiruvchi dori vositalari

Bularga trombin, fibrinogen, vitamin-K preparatlari kiradi. Bular koagulopatiyalarda ishlatalidi.

Trombin. Farmakodinamikasi. Donor qonidan olinadigan proteolitik ferment. Fibrinogen molekulasi dagi arginil-glikol orasidagi maxsus bog'ni uzadi va molekula yadroidan manfiy zaryadli A va B fibrinopeptidni uzadi. Natijada elektrostatik itarish kuchlari susayadi va kalsiy ishtirokida fibrin polimeri hosil bo'lishiga imkon yaratiladi. Bundan tashqari, trombin polimeri fibrinni «tikuvchi» va trombotsitlar yuzasidagi maxsus qurilmalarni katalizlovchi jarayonni boshqaruvchi XIII plazma omilini faollashtiradi.

Farmakokinetikasi. Trombinni mahalliy, ingalatsiya yo'li bilan va og'iz orqali kiritish mumkin. Ampuladagi dori natriy xloridning izotonik eritmasida yoki epsilon-aminokapron kislotasida eritilib, kuniga 3–4 marta ichishga beriladi. Trombinning chiqib ketishi antitrombin III ta'sirida va qon tomiri endoteliysi yuzasida joylashgan maxsus oqsil trombomodulin bilan birikib kompleks hosil qilish yo'li bilan organizmda eliminatsiyaga uchraydi.

O'zaro ta'siri. Trombinni epsilon-aminokapron kislotosi va adroksan bilan birga ishlatish mumkin.

Ishlatilishi. Yuza qon oqishlarni to'xtatish uchun, ichki a'zolardan va nafas yo'llaridan qon oqqanda ingalatsiya bilan kiritiladi.

Fibrinogen. Venaga yuboriladi va mahalliy ishlatiladi. Venaga yuborishdan oldin maxsus erituvchi (bidistillangan suv) da eritiladi va 25–35°C gacha isitiladi, so'ngra venaga yuboriladi. Sutka davomida tomchilab bir marta quyiladi.

O'zaro ta'siri. Uni qon ivish jarayoniga ta'sir qiluvchi boshqa dorilar bilan ishlatish mumkin.

Ishlatilishi.

1. Fibrin pardasi ko'rinishida qon oqayotgan joyga qo'yiladi.

2. Gipo- yoki afibrinogenemiya holatlari (yo'ldoshning vaqtidan oldin ko'chishi, DVS sindromining II va III bosqichlari).

3. Proaktivatorga boy a'zolarda jarrohlik (o'pka, prostata bezi) operatsiyalaridan keyin; fibrinolitik moddalar ortiqcha yuborilganda; ko'p miqdorda donor qoni va qon o'rnini bosuvchi suyuqliklar quyilganda.

4. A-gemofiliyada, chunki gemofiliyaga qarshi globulin A (VIII omil) tutuvchi fibrinogen preparati bor.

K vitamini preparatlariga: fitomenadion, vikasol kiradi.

Vitamin K₁ (filloxinon) o'simliklardan tayyorlangan ovqat moddalari va K₂ (menaxinon) hayvonot mahsulotlari bilan organizmga kiradi va ayrim ichak bakteriyalarini sintez qilishi bilan farqlanadi.

Tabiiy K₁ (trans ko'rinishi) sintetik olingan fitomenadion (trans va sis-izomerlar aralashmasi) ratsemat bo'lib, K₁ vitamini biologik xususiyatlarini saqlaydi.

Vikasol ham K vitamini sintetik o'rnini bosuvchi dori, farqi u suvda eriydi va K₃ vitamini (menadion) deb qaraladi. Vikasolning qon oqishini to'xtatishi uning jigarda parchalanishidan hosil bo'ladigan K₁ va K₂ vitaminlariga bog'liq bo'lib, shu sababli uning qon to'xtatuvchi samarasini asta-sekin kuzatiladi. Vikasol kuchli oksidlovchi xususiyatga ham ega.

Farmakodinamikasi. K vitamini faqat organizmdagina (probirkada emas) qon ivish jarayoniga ta'sir qiladi. Buning sababi K vitamini organizmda gidroxinon-epoksid xinon yo'naliishida

birin-ketin hosil bo'lib turadi. Gidroxinon-epoksid ko'rinishidagi shakli turli oqsillar tarkibidagi glutamin kislota qoldig'ini karboksillovchi karboksilaza fermentini faollaydi. Shundan keyin bu oqsillar faollanadi. shu yo'l bilan qon ivishida ishtirok etuvchi (II protrombin, VII prokonvertin, IX-B gemofiliyaga qarshi globulin, X-trombotropin) hamda C va S proteinlar (qon ivishini susaytiruvchi xususiyatli) va kalsiyni bog'lab oluvchi (KBO), qon zardobidagi, ichak devoridagi, buyraklar kanalchalaridagi modda (osteokaltsin)lar faollanadi.

Vitamin K yyetishmasa qon ivishida faol qatnashadigan oqsillar hosil bo'lsa-da, nofaol ko'rinishda (ya'ni akarbaksi II, VII, IX, X omillar) bo'ladi. (akarboksi II protrombinga qarama-qarshi xususiyatga ega). Faollangan C va S proteinlar, trombotsitlar, endoteliy hujayralari yuzasidagi fosfolipidlar bilan birikib proatsellerin (Va) va A-gemofiliyaga qarshi globulin (VIIIa) plazma omillarini faolsizlantiradi va qon oqishni to'xtatadi. Bir vaqtning o'zida ular to'qimalar aktivatori plazminogenni faolsizlantiruvehi omillarni falajlab, plazminogenning endoteliyidan chiqishini ko'paytiradi, bu esa o'z navbatida fibrinolizni kuchaytiradi. Normada vitamin K ning bu xususiyati o'zini namoyon qila olmaydi. Biroq, vitamin K raqobatchilar (neodikumarin va boshqalar) ko'payib ketganda bu mexanizm o'zini ko'rsatishi va qon oqishi kuchayishi mumkin.

Vitamin K ning organizmdagi yana bir biologik ahamiyati shuki, u nasas olish zanjirida vodorod ionining NADN dan KoQ ga o'tishiga, flavoprotein I (NADN degidrogenaza ishtirokisiz) kechishiga yordam beradi shu yo'l bilan u mitoxondriylarda ATF hosil bo'lishini osonlashtiradi. K vitamini ishtirokida albuminlar, miosibril oqsillar qon tomirlarining elastikligi omillari hosil bo'lishi aniqlangan.

Farmakokinetikasi. Fitomenadion ovqatdan 30 daqiqa oldin ichishga, vikasol esa ichishga, venaga, mushakka yuboriladi. Vikasol oshqozon-ichak tizimida sekin, fitomenadion esa tez so'riladi, ammo uning o'zlashtirilishi uchun safro va yog'lar kerak bo'ladi. Fitomenadion ichilgach qonda 30 daqiqadan keyin paydo bo'ladi, eng yuqori miqdori 2–8 s dan keyin kuzatiladi.

Vikasol o'zi emas balki uning tabiiy metabolitlari vitaminlari K₁ va K₂ ta'sir etadi, shu sababli uning ta'siri 24 soatdan keyin kuzatiladi. Bular ishlatilayotganda PTI ko'rsatkichi o'zgarmasa, qon oqishni boshqa yo'l bilan to'xtatishni o'ylab ko'rgan ma'qul. Bular yo'ldoshdan yomon o'tadi, sutga esa yaxshi o'tadi.

Dori ichish to'xtatilgach ularning ta'siri 3–5 kungacha sakllanadi. Ular jigarda metabolizmga uchraydi, metabolitlari siyidik, safro suyuqlig'i orqali chiqariladi. Sutka davomida 3–4 marta beriladi.

O'zaro ta'siri. K vitaminini asetilsalitsilat kislotasi, II va III avlod sefalosporinlari, PASK, neodikumarin, fenilinlar bilan birga berib bo'lmaydi (raqobatchi).

K vitaminini agregantlar, fibrinoliz ingibitorlari (epsilon-aminokapron) bilan birga ishlatilganda ularning qon to'xtatish samarasini ortadi.

Salbiy ta'sirlari. Vikasol oksidlovchi bo'lganligi sababli katta miqdorlarda yuborilganda yoki to'planib qolgan holatlarda eritrotsitlarni gemoliz qiladi yoki qonda metgemoglobin hosil bo'lishiga sabab bo'ladi. Ayniqsa, eritrotsitlardagi qaytalanish jarayonlarida ishtirok etuvchi glukoza-6-fosfatdegidrogenazalar, glutationreduktazalar yetishmaganda (enzimopatiya) yoki chaqaloqlarda, eritrotsitlar tezda oksidlanish (fetal) xususiyatga ega bo'ladi. Shuningdek, metgemoglobinreduktaza yetishmovchiligidagi vikasolni jigardagi biotransformatsiyasi sekinlashadi.

Gemolitik sariqlik belgilari bor bemorlarga vikasol berilmaydi, bunday bolalarda eritrotsitlar busiz ham, gemolizga beriluvchan bo'ladi. Fitolinadon bu hodisalarga sabab bo'lmaydi.

Vitamin K preparatlari trombotsitlar funksiyasini buzadi, shu sababli uning preparatlarini trombotsitopeniya va trombotsitopatiyasi bor bemorlarga berib bo'lmaydi.

Ishlatilishi. 1. Vitamin K homiladorlikning oxirgi haftasida, emizikli onalarga va yangi tug'ilgan bolalarga profilaktik maqsadlarda beriladi.

2. Chaqaloqlarda uchraydigan idiopatik yoki homiladorlik davrida onaning neodikumarin, rifampitsin qabul qilish natijasida kuzatiladigan erta qon oqishlarda tavsiya etiladi.

3. Tug'ilgandan keyin 2–5 hafta ichida uchraydigan (bolalning sisfatli ovqatlanmasligidan, jigar yoki o't yo'llari kasaliliklaridan kelib chiqadigan kasallik) qon oqishlarda.

4. 1 oylikdan oshgan chaqaloqlarda (bolalar ovqatida K vitamini yetishmasligi, bolalarda uzoq ich ketishidan, mukovistsidoz, o't yo'llari bekilib qolishdan, gepatitlardan, antikoagulyantlar yoki antibiotiklar olayotgan bolalarda uchraydigan) qon oqishlarda.

5. Jarrohlik operatsiyalaridan oldin va keyin, qon almashirish maqsadida donor qonini quyishdan keyin.

6. Protrombin II va VII prononvertin omillar yetishmasligidan kelib chiqqan qon oqishlarda (soxta gemofiliya).

7. K vitamini antagonistlari ishlatilganidan kelib chiqqan mushak quvvatsizligi, ichak atoniyasi, yurak yetishmovchiliklarida.

8. Raxitda tavsiya etiladi.

Samaradorligi va xavfsizligini nazorat qilish

1. Laboratoriya ko'rsatkichlari:

– I.I-Uayt (normaga 5–10 daqiqa) bo'yicha qon oqish vaqtini aniqlash;

– Protromboplastin vaqtini yoki PTIni aniqlash (norma 50–70%);

– Trombotest, mikrokoagulatsiya testi (norma 10–12 soniya);

– Kalsiy vaqtini (norma 90–130 soniya);

– Tromboelastogramma ko'rsatkichlari;

– Qon plazmasining geparinga sezuvchanligini aniqlash (norma 135 soniya). Siyidik va axlatda eritrotsitlar borligini aniqlash (Gregersen sinamasi).

2. Klinik ko'rsatkichlar – yumshoq to'qimalarga qon quyilish belgililarini va ichki a'zolardan qon ketishini aniqlash.

15.3. Fibrinoliz ingibitorlari

Bularga epsilon-aminokapron kislota, paraaminometilbenzoy kislota, pantriptin, ingitril, kontrinol, gordokslar kiradi. Bular fibrinolitik tizim faolligi oshganda yoki yetarli miqdorda fibrin ishlab chiqilmasligi bilan bog'liq koagulopatiyalar (tomir purpurasi va gematoma tabiatidagi qon oqishlar)da ishlatiladi.

Epsilon-aminokapron kislota (afibrin, amikar, epsamon)

Farmakodinamikasi. Lizin aminokislota hosilasi hisoblanadi. Fibrinogen va fibrin molckulasidagi lizin aminokislotsasi bilan plazminogen va plazminning faol markazlari bilan reaksiyaga kirib, uni gidrolizlaydi. Epsilon-aminokapron kislotsasi plazminogen va plazminning faol markazlari bilan birikib, fibrin molekulasi (trombin)ni parchalanishdan saqlaydi. U plazminogenni faollovchi moddalar bilan birikib uni falajlaydi.

Bundan tashqari, epsilon-aminokapron kislota trombopoczni kuchaytiradi va trombotsitlar sezuvchi qurilmalarini tabiiy agregatlar (trombin, kollagen, tromboksan A₂)ga sezuvchanligini oshiradi. Katta miqdorlarda, aksincha, bu dori trombotsitlarni oshiradi va buzadi.

Epsilon-aminokapron kislota yengil desensibilizatsiyalovchi va ya'llig'lanishga qarshi ta'sir ham ko'rsatadi, buning sababi kininlar hosil bo'lishini falajlash xususiyatidir.

Uning immunosupressor samarasi komplement tizimini falajlashga bog'liq. Va nihoyat bu dori jigarning zaharsizlan-firuvchi faoliyatini oshiradi va virusga qarshi ta'sirga ham ega.

Farmakokinetikasi. Preparat venaga tomechilab yuboriladi, ichishga ham beriladi, ichishdan oldin kukunni (poroshok) yengil shirin suvda eritiladi yoki poroshok ichilgach shu suyuqlik bilan ichiladi. Oshqozon-ichak tizimisi 60% va undan ortiqroq so'rildi. Qonda eng yuqori miqdori 1–2 soat davomida kuzatiladi. Qon plazmasi oqsillari bilan (2–3%) kam bog'lanadi. Qondagi samarali miqdori 6 soat davomida saqlanadi. Sutkasiga 4 marta kiritiladi. Dori kiritish to'xtatilgach uning fibrinogenga ta'siri 1–3 kun davomida saqlanadi.

Kiritilgan dorining 20–30% jigarda biotransformatsiyaga uchraydi, qolgani buyraklar orqali siydik bilan o'zgarmagan holda chiqariladi. Buyrak yetishmovchiligidagi to'planib qolish xavfi ortadi.

O'zaro ta'siri. Preparat ichilganda trombin va adrokson bilan samarali hisoblanadi (chaqaloqlar melenasida). Venaga fibrinogen, glukoza critmasi gidrolizatlar, karaxtlikka qarshi critmalar bilan samarali hisoblanadi. Preparatni kontrikal bilan qo'yish xavfli, bunda massiv tromb hosil bo'lishi xavfi bor.

Salbiy ta'sirlari. Yuqori nafas yo'li shamollashi, terida toshmalar, ko'z sklerasining qizarishi, burunning bitib qolishi ko'rinishidagi allergik reaksiyalar; ko'ngil aynishi, oshqozon sohasida og'riq, ich ketishi; venaga tez yuborilganda bosh aylanishi, qulq shang'illashi, ortostatik reaksiyalar, bradikardiya, yurak ritmining buzilishi; tromboz, emboliya to'planib qolganda qon oqish; kamdan-kam holatlarda mushak tonusining pasayishi kuzatiladi.

Ishlatilishi. Qon va to'qimalarning birlamchi fibrinolitik faolligini ortishi va gipofibrinogenemiya bilan kechayotgan qon oqishlar; fibrinolizni faollovchi omillarga boy to'qimalar (o'pka, prostata bezi)da o'tkazilgan jarrohlik muolajalarida qon oqishning oldini olish; fibrinolitik moddalar va konservatsiyalangan donor qoni yuborilganda tavsiya etiladi.

Bundan tashqari, komplement (glomerulonefrit) va kininlar faolligi oshgan kasalliklar (travmatik, gemorragik va septik karaxtliklar), kuyganda, meningitda tavsiya etiladi.

Klinik-farmakologik ko'rsatkichlari bilan epsilon-amino-kapron kislotaiga yaqin paraminometilbenzoy kislota (amben), lekin bu dori undan 3–7 marta faolligi yuqoriligi bilan farq qiladi.

Proteaza tabiiy ingibitorlari. Tabiiy mahsulotlar (pantripin, ingitril, kontrikal, gordoks) oshqozon osti, qulq oldi bezidan yoki o'pka to'qimalardan olingan dorilar proteazalar ingibitorlari hisoblanadi.

Farmakodinamikasi. Bu dorilar ta'sir qiluvchi aprotinin – ishqoriy xususiyatli polipeptid hisoblanadi. Aprotinin-proteolitik fermentlar-plazmin (fibrinolizin), tripsin, ximotripsin, kallikrein, kislotali glikoproteidlар va mukopolisaxarid (geparin) bilan faolsiz komplekslar hosil qiladi.

Bularning falajlanishi o'z navbatida to'qimalarda bu biologik faol aktivatorlarni falajlaydi va klinik samara beradi.

Farmakokinetikasi. Bular venaga tomchilab yoki sekinlik bilan quyiladi. Aprotininning qondagi miqdori tezda yuqori darajalarga ko'tarilib, tezda hujayra tashqarisidagi suyuqliklarga o'tadi va buyrak proksimal kanalchalari epiteliysida tezda to'planib biotransformatsiyaga uchraydi.

Asosan metabolitlar ko'rinishida buyraklar orqali chiqib ketadi. Yarim chiqib ketish vaqtini dori sisatiga va buyrak faoliyatiga qarab, 1–12 soatgacha bo'lishi mumkin. Dorining qondagi miqdorini ushlab turish uchun tomchilab yuboriladi.

O'zaro ta'siri. Bular glukokortikoidlar bilan qo'shib ishlataladi, chunki glukokortikoidlar ham yallig'lanishga qarshi va proteazalar ingibitorlari asoratlarining oldini oladi.

Salbiy ta'sirlari. Allergik jarayonlar, qon bosimining pasayishi, bronxlar torayishi, miya qon aylanishi buzilishi.

Ishlatilishi. O'tkir va surunkali pankreatit pnevmokokklar chaqiruvchi destruktiv o'pka shamollashlari, buyrak ishemiyasi, DVS sindromining II va III fazalari va qonda kininlar oshib ketganda (ϵ -aminokislotaga qarang) ishlataladi.

Fibrinoliz ingibitorlari samaradorligini va xavfsizligini nazorat qilish.

1. Laboratoriya ko'rsatkichlari bu dorilar ishlataliganda asosiy nazorat usullari hisoblanadi: a) 10 marta suyultirilgan qon yordamida qonning umumiy fibrinolitik faolligini aniqlash, euglobulin testi, tromboclastogramma;

b) qon zardobidagi fibrinogen miqdorini aniqlash (kritik ko'rsatkich 100 mg\%) ga teng;

d) qon ivish va protrombin vaqtini aniqlash;

e) fibrin monomer kompleksini topish, stafillokokklar yopishqoqligini aniqlash, parakoagulatsion (etanol, protamin sulfat, ortofentrolin testlar), fibrin va fibrinogen parchalanishidan hosil bo'lgan mahsulotlar (metabolitlar)ni aniqlash;

f) siydikni eritrotsitlarga, axlatni yashirin qon oqishga tekshirish.

2. Paraklinik usullar: ultratovush va angiografiya usulida trombinni aniqlash.

3. Klinik belgilari: yumshoq to'qimalarga, ichki a'zolarga, bo'shliqlarga o'z-o'zidan qon qo'yilishini aniqlash, ichakdan, bachadondan va o'pkadan qon oqishi, shikastlangan joydan uzoq qon oqishi.

15.4. Trombolitik dori vositalari

Bularni 3 guruhgaga bo'linadi: agregatsiyaga qarshi, qon ivishini susaytiruvchilar va fibrinolitik moddalar.

Bular trombotsitlar yopishqoqligi va qonning ivish xususiyati ortib ketganda tavsiya etiladi.

Agregatsiyaga qarshi moddalar

Trombotsitlar, eritrotsitlar yopishqoqligini (agregatsiya) susaytiruvchi dorilarni quyidagicha bo'lish mumkin:

a) Tsiklooksigenazani falajlovchilar (asetilsalitsilat kislota, indometatsin, sulfpirazon, brufen, naproksen va boshqalar);

b) sAMF fosfodiesteraza va adenilsiklazani falajlovchilar dipiridamol (kurantil), tiklopidin, rekornal, pentoksifillin, trental. Antioksidantlar (ionol, bioxinol va boshqalar);

c) tromboksantinsintetaza ingibitorlari (imidazol unumlari);

d) prostasiklin sintezini kuchaytiruvchilar (piramizol unumlari, pentoksifillin, kalsitonin, angiotenzin II₁, kumarin va nikotin kislota unumlari);

e) prostanoidlar (prostasiklin, prostaglandin E₁ va D₂);

f) trombotsitlar komponentlari cho'kishini ingibitorlari (vazafaol moddalar, suloktidil, piratsetam).

Ishlatilishi. Koronar, bosh miya va oyoqlar trombozining oldini olish hamda koronar shunt va yurak qopqoqchalari protezlari tromblarida, retinopatiyada ishlatiladi.

Geparin bilan birga DVS sindromining II va III fazasida, geparin va traksilol bilan birga DVS sindromining II fazasida tavsiya qilinadi.

Asetilsalitsilat kislota (aspirin). Farmakodinamikasi.

Qondagi dori miqdorining ortishi bilan avval antiagregant, so'ngra esa issiq pasaytiruvchi, yallig'lanishga qarshi, og'riq qoldiruvchi samarasini rivojlana boshlaydi (nosteroid yallig'lanishga qarshi guruhdagi dorilarga qarang. (18-bob).

Trombotsitlarning yopishqoqligiga qarshi ta'siri prostaglandinlar ajralishi va metabolizm ta'siriga bog'liq. Aspirin siklooksintsintetazani qaytmash darajada falajlab, trombotsitlarda tromboksan A₂ hosil bo'lishini kamaytiradi, bu esa faol proagregant hisobla-

nadi. Katta miqdorlarda aspirin, bir vaqtning o‘zida tomirlar ichki qavati (endoteliy) ham prostasiklin va boshqa antitrombolitik prostaglandinlar (E_1 va D_2 va boshqalar) sintezini kamaytiradi.

Asetilsalitsilat kislota jigarda vitamin K bilan faollikka uchraydigan (II, VII, IX, va X) zardob omillari hosil bo‘lishini buzadi, ya’ni vitamin K raqobatchisi hisoblanadi.

Farmakokinetikasi, o‘zaro ta’siri, salbiy ta’sirlarining nosteroid dori vositalari guruhiga qarang (18-bob).

Tiklopidin (tiklid). **Farmakodinamikasi.** Tiklopidin E_1 va D_2 prostaglandinlar va prostasiklin hosil bo‘lishini kuchaytiradi, trombotsitlar va eritrotsitlar yopishqoqligini falajlaydi. Uning bu xususiyati asetilsalitsilat kislotaga nisbatan kuchliroq.

Farmakokinetikasi. Ovqat vaqtida ichishga beriladi. Kiritilgan miqdorning 80% dan ortig‘i so‘riladi. Qondagi eng yuqori miqdori 2 soatdan keyin kuzatiladi. Asosan siyidik bilan chiqib ketadi.

O‘zaro ta’siri. Boshqa antiagregant va antikoagulantlar bilan birga yuborilganda qon quyilishi va trombotsitopeniya kuzatilishi mumkin.

Salbiy ta’sirlari. Ich ketish, oshqozon sohasida og‘riq, terida allergik toshmalar, bosh aylanishi, kamdan-kam sariqlik, leykopeniya, agranulotsitoz kuzatiladi.

Dipiridamol (kurantil, persantin). **Farmakodinamikasi.** Kurantil adenozinni parchalovchi adenozindezaminazani falajlaydi. Adenozin endogen agregant – adenozindifosfatni raqobatchisi hisoblanadi. Antiagregant samarasi yana dori tomonidan sAMF uchun fosfadiesterazani falajlab, bu o‘z navbatida sAMFning trombotsitlardagi miqdorining oshishiga, bu esa kalsiyni bog‘langan holda ushlab turishga sabab bo‘ladi. Bu o‘z navbatida trombotsitlarda faollovchi agregantlar hosil bo‘lishini sekinlashtiradi.

Dipiridamol qon tomirlari endoteliysida prostasiklin hosil bo‘lishini falajlab, trombotsitlarning endoteliya yopishishiga qarshilik ko‘rsatadi.

Dipiridamolning trombotsitlar aggregatsiyasini susaytirish kuchi asetilsalitsilat kislotasini keltirib chiqarmaydi, undan tashqari, dipirida-

molda qon tomirlarini kcngaytiruvchi va immun tizimini oshiruvchi samarasи ham bor.

Farmakokinetikasi. Venaga, mushakka, sckinlik bilan yuboriladi, sababi qon bosimi tushib ketish xavfi bor, ichishga ovqatdan bir soat oldin beriladi. Tez va yetarli miqdorda qonga so'rildi, qonda eng yuqori miqdori 1,5–2 soatdan keyin kuzatiladi. To'qimalarga yaxshi o'tadi. Jigarda glukuronidlarga aylanadi va siyidik, safro suyuqlig'i bilan chiqib ketadi. Metabolitlari ichakdan qonga qayta so'rildi, bu jarayon turli individlarda farq qiladi. Shu sababli metabolitlarining yarim chiqib ketish vaqtি 2 soatdan 10 soatgacha keng diapazonda bo'ladi. Sutka davomida 3 marta beriladi.

O'zaro ta'siri. Dipiridamol boshqa dorilar bilan bitta shprisda berilmaydi (ignani berkitib qo'yadigan cho'kma hosil bo'ladi). Uni asetilsalitsilat kislota va geparin bilan ishlatalish mumkin.

Salbiy ta'sirlari. Yuzning o'tib kctadigan qizarishi, qon bosimining tushib ketishi, tcridagi allergik toshmalar, teri ostiga tushganda qitiqlaydi.

Pentoksifillin (trental). **Farmakodinamikasi.** Kimyoviy tuzilishi jihatidan ksantin unumi hisoblanadi. Adenozin (purin) qurilmalarini falajlaydi. Natijada qon tomirlari ichki qavatida prostasiklinlar hosil bo'lishi kuchayadi, tromboksan A₂ hosil bo'lishi kamayadi. O'sma nekrozi chaqiruvchi alfa- omil sintezini buzadi. Bu omil normada qon tomirlarida hujayra adgeziyasi siqilishini faollaydi va qon tomirlarining kuchli toraytiruvchi endoteliy qurilmasini kuchaytiradi. U fosfodiesterazani falajlab, trombotsitlarda sAMF to'planishiga olib keladi. Yuqoridagi jarayonlar trombotsit va eritrotsitlarning yopishqoqligiga qarshilik qiladi.

Trental eritrotsitlarda kechayotgan glikoliz jarayonini faollaydi, natijada eritrotsitlarda spektrinning (eritrotsitlar qobig'i ichki kaskadi qismi) aktinga yaqinligini pasaytiradi, bu eritrotsitlar qobig'i elastig'ligini oshiruvchi difosfogliscrat miqdorini oshiradi; eritrotsitlar shaklining o'zgaruvchanligini boshqaruvchi gemog-

lobin (ayniqsa qaytalangan)ni idora etuvchi ATF miqdorini ko‘paytiradi (eritrotsit diametri 7 mkm, kapillar kengligi 5 mkm);.

Dori qabul qilishning 2–4 haftasiga borib qonning umumiy yopishqoqlik xususiyati fibrinogen miqdori kamayadi hamda qonda fibrinolizni faollovchi moddalarni ko‘paytiradi.

Trental qon tomirlarni kuchsiz kengaytiradi, bu mikrotsirkulatsiyani yaxshilab, to‘qimalarning kislород bilan ta’minlanishini yaxshilaydi.

Farmakokinetikasi. Venaga, arteriyaga tomchilab yoki ovqatdan keyin ichishga beriladi. Dorining qondagi eng yuqori miqdori 1–2 soatdan keyin kuzatiladi, samarali miqdori esa 4–8 soatgacha saqlanadi. Sutka davomida 3–4 marta kiritiladi.

Pentoksifillin jigarda 7 ta faol metabolit hosil qiladi. bular (94% gacha) siyidik orqali chiqariladi. Buyrak yetishmovchiligidagi kiritiladigan miqdori korreksiyalanadi.

O‘zaro ta’siri. Trentalni boshqa antiagregantlar, heparin, streptokinaza, fibrinolizinlar va qon bosimini pasaytiruvchi, antidiabetik moddalar bilan birga berish mumkin. bu holatlarda uni miqdori kamaytiriladi.

Salbiy ta’sirlari. Dispeptik hodisalar, bosh aylanishi, yuzning qizarishi, parenteral yuborilganda qon bosimining tushib ketishi, kamdan-kam terida eshakem va qichish kuzatiladi.

15.5. Fibrin tromblari hosil bo‘lishiga qarshilik qiladigan dori vositalar

Antikoagulantlar (heparinning natriy va kalsiyli tuzlari, logiparin, fraksiparin, dalteparin, klivarin, neodikumarin, varfarin, sinkumar, fepromaron, fenilin, omefin).

Geparinlar. Bular anion elektrolitlar bo‘lib, bir-biridan sulfat kislota qoldig‘i soni va sifati jihatidan farq qiladi. Anion guruhlari ular molekulasiga manfiy zaryad beradi.

Hayvon o‘pka va jigar to‘qimasidan olinadi (geparinning natriyli tuzi va cho‘chqa heparinin kalsiyli tuzi yoki kalsiparin). Bular yuqori molekulali (molekula og‘irligi o‘rtacha 10–16 kD va bundan yuqori) heparin, yana kichik molekulali (2,5–8 kD) fraksiyalangan heparin (logiparin, fraksiparin, dalteparin,

plivarin)lar. Bular yuqori molekulalı geparinlarni bakterial geparin-naza yordamida fermentativ depolimerlash yo‘li bilan olinadi. Bularni II avlod geparinlari deyiladi. Bular faqt molckular og‘irligi bilan emas, balki farmakodinamik, farmakokinetik ko‘rsatichlari va salbiy ta’sirlari bilan ham farq qiladi.

Farmakodinamikasi. Qonda aylanib yurgan antitrombin III ni musbat qutblangan amin guruhlari bilan manfiy qutblangan geperin maxsus qismlari birikadi. Buning natijasida antitrombin III ning maxsus arginil guruhlari IIa, IXa, Xa, XIa va XIIa omillar faol markazlari bilan o‘zaro reaksiyaga kiradi va ularning faolligini va fibrin tromblari hosil bo‘lishini susaytiradi.

Shunday qilib, geparinning qon ivishini susaytirish samarasi qondagi antitrombin III miqdoriga bog‘liq, shu sababli antitrombin III ning qondagi tanqisligini geperin yuborishdan oldin yangi tayyorlangan donor qonini yuborib, uning miqdorini ko‘paytirish kerak.

Geperin antiplazmin bilan birikib fibrinolitik tuzilma faolligini oshiradi. Bundan tashqari, geperin qon tomirlari ichki qavatida yuqori miqdorlarda (qondagiga nisbatan 100 barobar ortiq) endoteliy va trombotsit, eritrotsit yuzasini manfiy qutblanishga olib keladi, bu esa ularning yopishqoqlik xususiyati kamayishiga sabab bo‘ladi.

Demak, geperin antikoagulant, antiagregant va fibrinolitik dori vositasidir. Uning antikoagulantiq samarasi organizmda va probirkada ham kuzatiladi. Kichik molekulalı geparinlar qon ivish vaqtiga ta’sir qilmasa-da ularning davolovehi samarasi yuqori molekulalı geparinlarga nisbatan yuqori. Bu geparinning asosiy ta’siri trombotsitlar yopishqoqligining faolsizlanishga bog‘liqligini ko‘rsatadi. Klinik samarasi bilan qon ivish vaqtini ortishi orasida korrelatsiya yo‘qligi buning tasdig‘i hisoblanadi.

Geperin yana T va V limfotsitlarning kooperatsiyasini, ya’ni gammaglobulinlar hosil bo‘lishini buzadi; gistogrammi bog‘lab oladi va gistogramnazani faollaydi: lipaza faolligini oshiradi.

Farmakokinetikasi. Geperinni venaga, mushakka, teri ostiga, ingalatsiya, endolumbal va elektroforez yordamida yuborish mumkin. Venaga yuborilganda qonning suyulishi tez, mushakka

yuborilganda 15–30 daqiqada, teri ostiga yuborilganda 40–60 daqqa, ingalatsiya qilinganda eng yuqori samara 18–20 soatdan keyin kuzatiladi va yuborish yo'liga muvosiq qon ivishining susayish samarasи 4–5 s; 6–8 s: 12 soat va 2 hastagacha davom etishi mumkin.

Venaga, mushakka geparin kuniga 4–6 marta, teri ostiga 2–3 marta yuboriladi. Kam molekulali geperinlar teri ostiga, mushakka yuborilganda standart geparinga nisbatan (30%) yuqori biologik o'zlashtirish (100%) ko'rsatkichiga ega. Geparin ingalatsiya yo'li bilan yuborilganda alveola makrosaglарida to'planib, dorining uzoq vaqt qonga tushib turishini ta'minlaydi. Hasta davomida 2–3 marta yuboriladi.

Geparin qonda asosan lipoproteinlar hamda fibrinogen, makroglobulinlar va albuminlar bilan bog'lanadi. Fraksiyalangan (standart) geparinga nisbatan kichik molekulali geperinlarda qon oqsillari bilan bog'lanish darajasi pastroq. Tarqalish hajmi 40 dan 100 ml/kg atrosida bo'ladi. Geparin yo'ldosh va ona ko'krak suti orqali o'tmaydi. Qon tomirlari ichki qavati (endoteliy) bilan yaxshi bog'lanadi, retikular endoteliy hujayralari bilan birikib jigarda va qora taloqda to'planadi. Geparin bu hujayralarda qancha ko'p to'plansa, uning antitrombolitik ta'siri shuncha davomliroq va kuchliroq bo'ladi. Kichik molekulali geperinlarda bu xususiyat ortiqroq, shu sababli ularning ta'siri standart geparinga nisbatan kuchliroq va davomliroq bo'ladi. Shu tufayli ular teri ostiga kuniga 1–2 marta yuboriladi.

Geparin hamma to'qimalarda nitrodesulfamidazalar ta'sirida sulfatsizlanadi va trombotsitlar geperinazalari ta'sirida ham zararsizlanriladi. Endoglikozidlar ta'sirida hosil bo'lgan yuqori molekulali moddalar buyrakda kichik molekulali qismlarga parchalanadi va siyidik orqali chiqariladi.

Yuqori molekulali geperinning yarim chiqib ketish davri 90 daqiqaga (chaqaloqlarda – 35 daqiqaga) teng, kichik molekulali geperinlarniki esa 2–4 marta katta.

O'zaro ta'siri. Geparinni infuzion eritmalarda boshqa dorilarga qo'shish farmatsevtik o'zaro mos kelmaslikka sabab bo'lishi mumkin. Geparin qonda aminoglikozidlar, penitsillinlar, tetratsik-

linlar bilan kompleks hosil qilib, ularni mikrobgaga qarshi ta'sirdan, o'zini esa antitrombolitik samaradan mahrum etadi.

Salbiy ta'sirlari. 1. Yuqori miqdordorda yuborilganda yoki bemorni geparinga sezuvchanligi oshganda qon quyilishiga olib keladi. Bu holatlarda uning raqobatchisi protamin sulfat yoki protamin-xlorid yuboriladi (10 daqiqa davomida 5000 TBda protamin birligiga teng miqdorda).

Protamin yuborilishiga nospetsifik allergik jarayonlar (yuzning qizarish, terida toshmalar, venalar bo'ylab og'riq, ko'krak qafasi va qorin bo'shlig'ida og'riq, qaltirash) kuzatiladi, biroq undan ham xavflisi geparin va protamin sulfat kompleksi ta'sirida tromboksan A₂ hosil bo'lishidan kelib chiqqan o'pka qon tomirlarida bosimning birdaniga ko'tarilib ketishi, yurakning o'ng qorinchasi yetishmasligi va qon bosimining tushib ketishi bilan tavsiflanadigan vaziyatdir.

Yuqoridagi holatlarning oldini olish va ularga tushib qolmaslik uchun geparin yuborishdan oldin qon ivish vaqtini Li-Uayt usulida aniqlash, yana qon oqishining birinchi belgilari (siyidikda eritrotsitlar, axlatni yashirin qonga tekshirib turish kcrakligini ta'kidlash lozim) kuzatiladi.

2. Trombotsitopeniya. Geparin yuborishning 2–4 kunlari yuz beradigan geparin yuborilganda ham o'tib ketuvchi trombotsitopeniya ($100 \times 9/l$) va yuborishning 6–12 kunlari kelib chiqadigan trombotsitopeniya kuzatiladi. Buning kelib chiqishiga trombotsitlarda ATF, tromboksan A₂, serotonin va boshqa agregatsiya omillari hosil bo'lishini kuchaytiradigan iminunoglobulinlar G va N hosil bo'lishi sabab bo'ladi. Bunda geparin kuchaytirgan tromboz koronar, buyraklar, o'pka qon tomirlarida tromb emboliyasi kelib chiqadi, bu esa bemor hayoti uchun xavflidir.

Geparin yuborishning 5–6 – kunidan boshlab trombotsitlar sonini va qon ivish tezligini nazorat qilib turish tavsiya etiladi. Bu ko'rsatkichlar geparin yuborishdan oldingi ko'rsatkichga nisbatan 2–3 marta ko'p bo'lishi mumkin.

3. Ko'ngil aynishi, qayt qilish, ishtaha yo'qligi, ich ketish.

4. Terida toshmalar, qichish, artralgiya, mialgiyalar kuzatiladi.

5. Osteoporoz va yumshoq to‘qimalarning kalsiylanishi. Ostcoporoz belgilari (tana vaznining kamayishi, belda og‘riq, sinishga moyillik). Bu geparin va moy kislotalari bilan kalsiyning bog‘lanishiga bog‘liq, bu o‘z navbatida lipoproteidlipaza va paratgormonning faollanishi bilan tushuntiriladi.

6. Chegaralangan (ba’zan umumiy) soch oqarishi.

7. Trombozning qaytalanishi (geparin erta to‘xtatilganda uchratish mumkin). Shuning uchun geparin yuborishlar sonini kamaytirish yo‘li bilan va pelental berib turib, keyin geparin kiritishni to‘xtatish tavsiya qilinadi.

Ishlatilishi. 1. Turli sindromlar (gipoksiya, organizmning suvsizlanishi, sepsis, to‘qima jarohatlari va tez boshlanuvchi purpura, gemolitik-uremik sindrom, chaqaloqlarda nafas buzilishi) natijasida kelib chiqqan DVS-sindromida.

2. Yurak qopqoqchalari protezida, stenokardiya, miokard infarqtida, arteriyalarda trombozning oldini olish uchun.

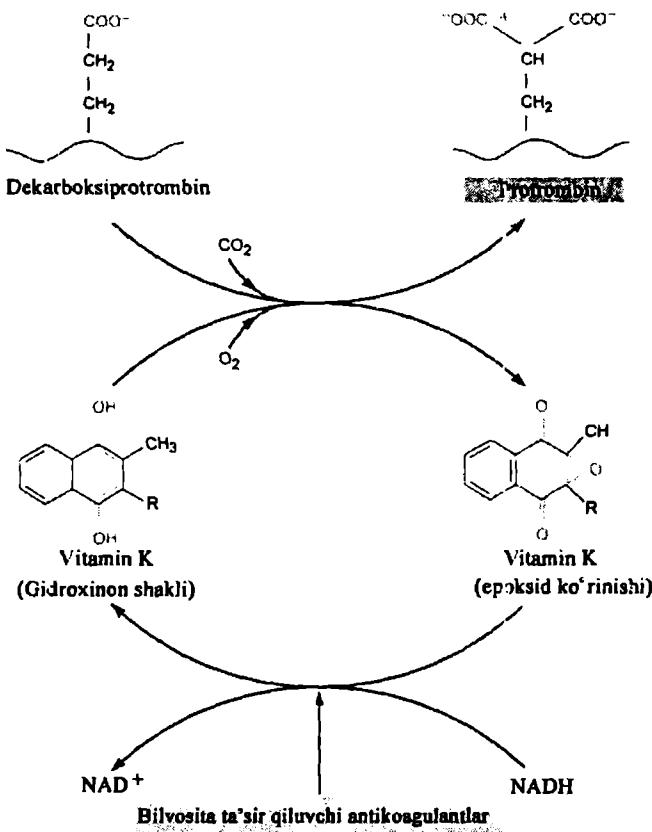
3. Ekstrakorporal gemodializ va gemasorbtsiyada.

4. Yiringli meningit. Bu kasallikda orqa miya suyuqlig‘ida geparinning kamayib ketishi va oqsillar (fibrin), serotoninning ko‘payib ketishi orqa va bosh miya pardasining nekrotik o‘zgarishlariga olib keladi va tromblar hosil bo‘lishini kamaytiradi va bemorlar o‘limi va bu kasallik natijasida kelib chiqadigan turli nevrologik asoratlarning oldini oladi.

5. Geparin shuningdek revmatizmni, bronxial astmani, o‘tkir nefritda buyrak qon aylanishini yaxshilaydi, chala tug‘ilgan chaqaloqlarda yog‘ almashinuvini yaxshilash maqsadlarida ishlatiladi.

Yuqorida sanab o‘tilgan kasallikkarda yuqori molekulali, ayniqsa kuchik molekulali geparinlar tavsiya etiladi, chunki keyingi guruhdagi dorilar, ayniqsa uzoq dori yuborish lozim bo‘lgan kasalliklar (6 haftadan 6 oygacha) standart geparinga nisbatan xavfsizroq va nazorat talab qilmaydi.

Bilvosita ta’sir qiladigan antikoagulantlarning ta’sir mexanizmi (15.1-rasm)da keltirilgan.

15.1-rasm. Bilvosita antikoagulantlarning ta'sir qilish nuqtasi:
(-) – susaytiruvchi ta'sir.

Neodikumarin (pelentan). Farmakodinamikasi. Kimiyoviy tuzilishi jihatidan K vitaminga o'xshaydi. epoksireduktazani falajlab, vitamin K ning epoksid ko'rinishidan K-xinon shakliga o'tishini buzib, K-vitaminini faol ko'rinishga o'tish jarayonini buzadi. Bu o'z navbatida protrombin (II), prokonvertin (VII), gemofiliyaga qarshi V-globulin (IX) va tromboplastin (X) fibrin trombin hosil bo'lishi uchun kerakli plazma omillari faollanishini buzadi. Bir vaqtning o'zida bular antikoagulant faolligi bo'lgan S va S proteinlarning faollanishini susaytiradi.

Neodikumarin, qon tomirlari elastikligini nazorat qiluvchi omillarni susaytirib (ayniqsa uzoq ishlataliganda), tomirlar elastikligini buzib, kapillar o'tkazuvchanligini oshiradi va qon oqishga sabab bo'lishi mumkin. Neodikumarin faqat tirk organizmida (*in vivo*) ta'sir qiladi.

Farmakokinetikasi. Preparat ichishga beriladi, yaxshi so'rildi, qon ivishining susayishi 2–3 soatdan keyin kuzatiladi va 12–24 soatdan keyin yuqori darajasiga yetadi (ba'zan 48–50 soatdan keyin). Berish to'xtatilgach samarası 1,5–2 (ba'zan esa 3–4) kundan keyin yo'qoladi.

Qon plazmasida pelentanni qariyib 90%, hatto undan ortig'i qon oqsillari bilan kuchsiz bog'lanadi, shu sababli ko'pgina dorilar uni bog'dan siqib chiqaradi va qonda uning sof holdagi miqdorini ko'paytiradi. Dori yo'ldosh orqali homilaga oson o'tadi. Homilaning dastlabki 3 oyligida homilani normal o'sishini buzib, turli aqliy nuqsonlarga sabab bo'lishi mumkin, homiladorlik oxirida homila va chaqaloq uchun xavfli qon oqishlarga sabab bo'lishi mumkin.

Preparat jigarda biotransformatsiyaga uchraydi. Metabolitlar safro suyuqlig'i bilan ichakka tushgach qayta qonga so'riliши mumkin va siyidik orqali, qisman axlat bilan chiqariladi. Qondan yarim chiqib ketish vaqtı 7–10 soatga teng. Sutkasiga 3–4 marta beriladi.

O'zaro ta'siri. Neodikumarinning qon ivishini susaytiruvchi ta'sirini asetilsalitsilat kislota, indometatsin, merenal kislotasi, piroksikam, klofifrat, sulfanilamidlar, ichishga tavsiya etiladigan qandni kamaytiruvchilar (glibutid, glibenklamid va boshqalar) va metandrostenolonlar uni oqsil bilan bog'dan siqib chiqaradi (farmakokinetik o'zaro ta'sir). Buning ustiga asetilsalitsilat kislota K vitaminni raqobatchisi hisoblanadi.

Uzoq vaqt davomida birga ishlataliganda uning samarasini simetidin, indometatsin, aminazin, levomitsetin, eritromitsin, tetratsiklinlar, novobiotsin, PASK ham kuchaytiradi. Bu dorilar neodikumarinning jigarda biotransformatsiyalanishini (farmakokinetik ta'sir) kamaytiradi. Aksincha, jigar monooksigenazalari tizimi induktorlari (fenobarbital, ziksorin, disenin, rifampitsin,

teofilin, noksiron, xlordeazpoksid) uning samarasini susaytiradi (farmakokinetik ta'sir).

Neodikumarin, sulfanilmochevina unumlari (butamid, xlorpropamid, glibenklamid va boshqalar) qantning kamaytiruvchi ta'sirini, glukokortikoidlarning yara hosil qilish va difeninning zaharlovchi ta'sirini kuchaytirishi mumkin. Neodikumarin geparin bilan davolashda qo'shimcha dori sifatida ishlatalidi.

Salbiy ta'sirlari.

1. Qon oqishi (gemorragiya). Uning oldini olish uchun pelentan ishlatilayotganda 2–3 kunda bir marta protrombin miqdorini va siydikni, axlatni eritrotsitlarga tekshirib turish tavsya qilinadi. Gemorragiya normal PTI ko'rsatkichlarida ham kuzatilishi mumkinligini esda tutib, qon plazmasini geparinga tolerantligini, rekalsifikatsiya, protrombin indeksini nazorat qilish kerak bo'ladi. Qon oqishlarda (mikroskop ostida 75 tadan ko'proq eritrotsitlar paydo bo'lganda neodikumarin berish to'xtatiladi, K va R vitaminlarini, askorbin kislota va 75–150 ml yangi tayyorlangan bir guruhdagi donor qonini quyish tavsya qilinadi.

2. Yumshoq to'qimalar (dumba, yonoq, ko'krak bczi, olat)ning yarali necrozi mayda arteriolalar va venulalarning tromblanishi natijasida kelib chiqadi. Bu asoratlardan davolashning 4–10 kunlari, ko'proq ayollarda kuzatiladi. Bu asoratlarning kelib chiqishi II, IX va X plazma omillariga nisbatan (T_{50} – 24 soat) S va S proteinlari miqdorining tez kamayishi bilan (ularning yarim chiqib ketish vaqt – 6–7 soat) bog'liq. Shu sababli o'tkir (o'tkir miokard necrozida) holatlarda kasallikning dastlabki 3 kuni davomida neodikumarin va geparin birga tavsya etiladi. Yuqoridaq asoratlarni davolash uchun yangi tayyorlangan plazma quyish tavsya etiladi (S va S protein).

3. Dori berish birdaniga to'xtatilganda retromboz kuzatilishi mumkin. Shuning uchun asta-sekinlik bilan kamaytirib borib, to'xtatish tavsya qilinadi.

4. Dispeptik o'zgarishlar.

5. Allergik jarayonlar.

6. Buyrakning zaharlanishi (kanalchalarining degenerativ o'zgarishlari, albuminuriya, kuchli shishlar) va jigar

(transaminazalar, ishqoriy fosfatazalar yoki bilirubinning qonda oshib ketishi) belgilari kuzatiladi.

7. Sochning oqarib ketishi (allopcksiya).

Ishlatilishi. Neodikumarin protrombin vaqtি (normaga nisbatan) 1,5–2,5 barobar ko‘payguncha beriladi.

Trombozlar, tromboflebitlarni davolash va miokard infarktida, embolik insultlarni, o‘pka emboliyasini davolash, jarrohlik amaliyotida jarrohlik operatsiyalaridan keyin kuzatiladigan trombocmboliyaning oldini olish uchun. O‘zining klinik-farmakologik ko‘rsatkichlari jihatidan neodikumaringa yaqin: varfarin (kumardin), sinkumar, fepromaron, fenilin, omefin biroq bularning qon ivishini susaytiruvchi ta’siri 12–72 soat ichida boshlanadi. Fenilin qabul qilinganda qo‘l kafti va siydikning qizil-sarg‘ich rangga bo‘yalishi kuzatilishi mumkin.

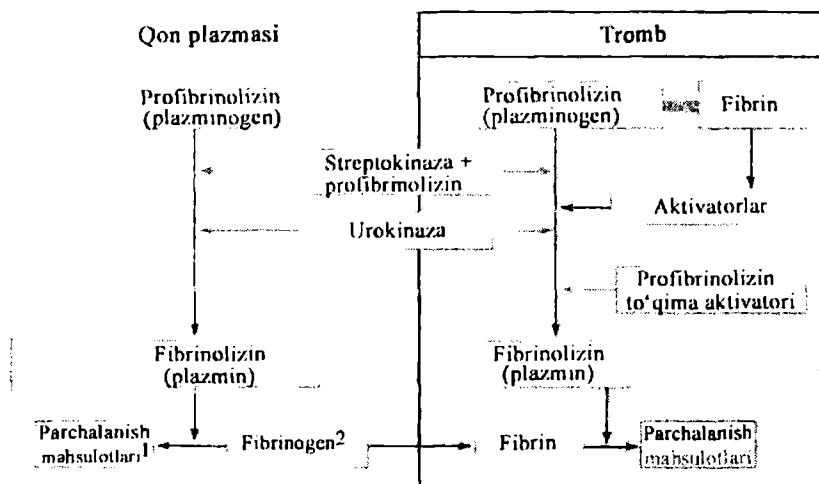
15.6. Fibrinolizni faollovchi dori vositalari

Bularga fibrinolizin, streptokinaza, streptodekaza, urokinaza, plazminni faollovchi omillar kiradi.

Fibrinolizin (plazmin). **Farmakodinamikasi.** Fibrinogen qondagi plazminogen (profibrinolizinning) tripsin bilan faullanishidan hosil bo‘ladigan protcolitik ferment hisoblanadi.

Qondagi antiplazmin bilan tezda faolsizlanishi sababli, preparat trombni faqat tashqi tomonidan critadi xolos. Uning bu ta’siri organizmda va probirkada ham kuzatiladi.

Fibrinolizin o‘zining aminokislota tarkibi va uning joyylanishi jihatidan tripsin va ximotripsi singa o‘xshashligi tufayli u endogen plazminogenni plazminga o‘tkazuvchi aktivator xususiyatiga ega (15.2-rasm).

15.2-rasm. Fibrinolitik dori vositalarini ta'sir mexanizmi

¹ Fibrinogen parchalanishidan hosil bo'ladigan mahsulotlar qon ivishini susaytiradi. ² Fibrinogen miqdorini kamayishi trombotsitlar agregatsiyasini susaytiradi. (+) - Quvvatlovchi ta'sir.

Bundan tashqari, uning parchalanishi natijasida hosil bo'lgan fibrinogen, fibrin monomer polimerlanishiga va tromboplastin hosil bo'lishiga qarshilik ko'rsatadi. Shunga qaramay, fibrinolizin qon ivitish omillarini va qonni antisibrinolitik xususiyatini oshirib yuborishi mumkin, shuning uchun uni heparin bilan birga ishlatalidi.

Farmakokinetikasi. Preparat venaga tomchilab yuboriladi. eritmasi steril natriy xloridning izotonik yoki 5% glukoza eritmasida (1 ml 100–160 TB hisobida) eritib tayyorlanadi. Fibrinolitik eritmasiga har 20000 TB heparin qo'shib 10–15 tomchi daqiqa tezlikda yuborila boshlanadi. Bemor dorini yaxshi ko'tara olsa, tomehilar soni 20–30 tomchi/daqiqaga ko'paytiriladi. Klinik sharoitdan kelib chiqib davolash davomiyligi 10–14 kunni tashkil qilishi mumkin. Davolash kursi tugagach 3–4 kungacha heparin yuborib turish, so'ngra esa neodikumarin yoki tiklopidin berish tavsiya etiladi.

O'zaro ta'siri. Fibrinolizinga geperin, neodikumarin, asetilsalitsilat kislota, dipiridamol, tiklopidin qo'shib beriladi. Allergik jarayonlarni kamaytirish maqsadida antigistamin dorilar ham qo'shib beriladi.

Salbiy ta'sirlari. Geparinga xos salbiy ta'sirlari uchraydi.

Ishlatilishi. 1. Periferik arterial qon tomirlari trombozida (o'tkir miokard infarktida, ishemik insultda) birinchi sutka davomida ishlatiladi.

2. Periferik venalar trombozi (preparat kasallik boshlanishining 5–7 kunlari davomida samarali hisoblanadi). Tromboz yoki emboliya hosil bo'lgandan keyin qancha ko'p vaqt o'tsa, fibrinolizinning samaradorligi shuncha kamayadi.

Streptokinaza. Farmakodinamikasi. Dori S-guruhiga mansub beta-gemolitik streptokokk kulturasidan olinadi. Organizmda ta'sir qiladigan fibrinolitik modda. Plazminogenni plazminga o'tkazuvchi qonda aylanib yuruvechi proaktivatorni faollaydi. Bundan tashqari streptokinaza plazminogen bilan kompleks (1:1) hosil qiladi, bu kompleks qolgan plazminogen molekulasini faollaydi. Preparat tromb ichiga kirishi va fibrinolitik tizimini faollshtirishi bilan fibrinolizindan farq qiladi. Dori 16–18 soat davomida 20–30 tomchi/daqiqa tezlikda yuboriladi.

Yirik arteriya va vena tromblarida doridan yaxshi samara olinish uchun davolashni 6 kungacha davom ettirish mumkin.

Antitelo hosil bo'lishi xavfining yuqoriligi va sezuvchanlikning susayganligi munosabati bilan davolash davomiyligi 8–14 kundan oshmasligi kerak. Davolash kursini 3–6 oydan keyingina qayta o'tkazish mungkin, bu ham xavfli, chunki qonda antitelolar miqdori ko'payganligi sababli dorini katta miqdorlarda yuborishni talab qilinadi.

Streptokinaza qon bilan tromb saqlovchi a'zolarda tarqaladi, bir qismi antitelo bilan birikadi. Molekulasi kichik bo'lganligi sababli interstitsial va limfa suyuqliklariga o'tadi.

Homiladorlikning birinchi 3 oyligida preparat yo'ldosh orqali yaxshi o'tadi.

Antitelo-streptokinaza kompleksi qisman siydik orqali chiqariladi, bir qismi esa jigar va qora taloq retikuloendotelial

hujayralarida oligopeptidlар va aminokislotalargacha parchalanadi va buyrak orqali chiqariladi.

O'zaro ta'siri. Dorini heparin, neodikumarin, antiagregantlar bilan birga ishlatsa bo'ladi, biroq ularni bir vaqtida yuborish tavsiya etilmaydi. Allergiyaning oldini olish uchun uni glukokortikoidlar bilan qo'shib ishlataladi.

Salbiy ta'sirlari. 1. Gemorragiya heparin va bilvosita ta'sir qiluvchi antikoagulantlarga nisbatan ko'proq uchraydi. Bu asorat heparin bilan qo'shib ishlataliganda yanada ko'proq uchraydi. Shu sababli streptokinaza ishlataliganda geparinni to'xtatish kerak. Bu asoratni yo'qotish uchun epsilon-aminokapron kislota va antigemofil plazma yuborish kerak.

2. Allergik reaksiyalar, ko'pchilik bemorlarda streptokinaza va uning unumlariga antitela borligi uchun yuborishning birinchi kunlarida ham uchrashi mumkin.

Shuning uchun uni sinab ko'rish uchun glukokortikoidlar bilan yuborib ko'rish tavsiya qilinadi, bu miqdorga allergik reaksiyalar (haroratni ko'tarilishi, qaltirash, bosh og'rig'i, bo'g'imlarda og'riq, ko'ngil aynishi, qayt qilish, taxikardiya, xavo yetishmasligi, terida toshmalar) kuzatilmasa, asosiy miqdorni 1–2 soatdan keyin yuboriladi.

3. Dorini eritrotsitlar qobig'iga erituvchi ta'siridan gemoliz va NV miqdorining kamayishi kuzatiladi.

4. Vazopatiya natijasida buyrakning zaharlanish belgilari kuzatilishi mumkin.

Ishlatilishi. O'pka arteriyalari va periferik arteriyalarni emboliyasiga, chuqur va yuza venalar trombozi, o'tkir miokard infarkti (birinchi 8 soat davomida), ko'z to'r pardasi trombozi va boshqa trombozlar yuz berish xavfi bor holatlari.

Yuqorida sanab o'tilgan holatlarda iloji boricha streptokinaza yuborishni tczroq boshlansa yaxshi samara bo'ladi.

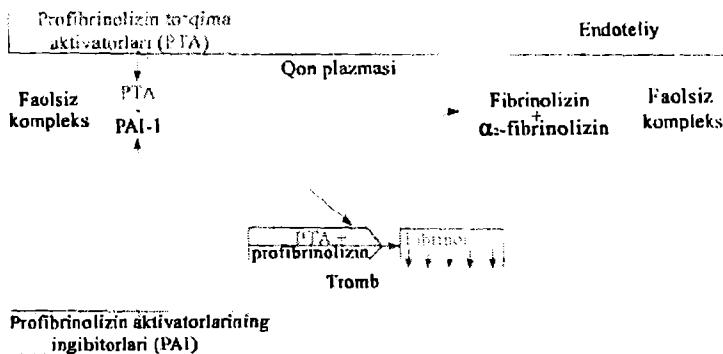
Streptokinaza bilan davolashni nazorat qilib turish tavsiya etiladi, ayniqsa siydikni eritrotsitlarga tekshirish lozim.

Streptodekaza. Streptokinazaning uzoq ta'sir qiladigan dori shakli. Bir marta yuborilganda 48–72 soat davomida fibrinolitik ta'sir qiladi. Venaga birdaniga yuboriladi, retrombozning oldini

olish uchun heparin bilan birga ishlatalish tavsiya qilinadi. Heparin dorini davolovchi miqdori yuborilgach bir sutkadan keyin kiritiladi.

Hozirgi kunda, yangi tur fibrinolitiklar hisoblanamish to'qima profibrinolizinni faolllovchi moddalar olingan¹

Profibrinolizin to'qima aktivatorlari (PTA), serinproteaza bo'lib, endoteliya hosil bo'lib qonga tushib, qon plazmasida qisqa muddatda ($t_{1/2} = 5-8$ daq.) profibrinolizin aktivatorlari salajlovchilari yordamida (PAF-I) parchalanadi. Tromb hosil bo'lganda to'qima aktivatorlarining ko'p qismi fibrin bilan bog'langanligi sababli, ingibitorlar ta'siridan saqlanib qoladi. Natijada profibrinolizin faollanib fibrinolizin hosil bo'ladi (profibrinolizinni fibrin bilan birikishi natijasida). Ta'kidlash lozim. to'qima profibrinolizinni faollanishi, qon plazmasida aylanib yuruvchi fibrinolizinga nisbatan bir necha marta yuqori bo'ladi. Shu sababli fibrinolizin asosan trombda hosil bo'ladi. Qon plazmasida aylanib yuruvchi fibrinolizin odatda α_2 -antiplazmin yordamida tezda parchalanadi. Fibrinolizin (trombda joylashgan profibrinoliz bilan birikkan) α_2 -antiplazmin bilan faolsizlantirilmaydi va trombolitik ta'sir ko'rsatadi (15.3-rasm).¹

15.3-rasm. Profibrinolizin to'qima aktivatorlarining ta'sir qilish yo'li.

¹ Bu guruh moddalardan gen injeneriyasi yordamida olingen alteplaza (aktiilaza).

Urokinaza. Farmakodinamikasi. Odam buyragi hujayralari kulturatsidan olinadi. Urokinaza plazminogenni plazminga aylanadiradi. Antitrombolitik ta'siri streptokinazaga nisbatan tez kuzatiladi. Preparat trombni ichidan va tashqarisidan eritish qobiliyatiga ega.

Farmakokinetikasi. Venaga tomchilab, ba'zan esa bordaniga sekinlik bilan yuboriladi. Ta'siri 10–20 daqiqadan keyin boshlanadi, yarim chiqib ketish vaqt 20 daqiqaga teng. O'zining klinik-farmakologik ta'risi bo'yicha streptokinazaga yaqin. Streptokinazadan farqi unga kamroq allergiya kuzatiladi. Shu sababli uni qayta yuborish mumkin.

Aktilaza (trombni crituvechi to'qima, faollovchi plazminogen)

Endoteliyarda ishlab chiqariladigan moddalar analogi bo'lib, glikoproteid hisoblanadi, venaga yuborilganda fibrin yordamida faollangach plazminogenni plazminga o'tishini ta'minlab, fibrin trombini crishiga olib keladi (tromb to'qimasi ichida).

Farmakokinetikasi. Venaga bolyus ko'rinishida yuboriladi (1–2 daqiqa ichida), so'ngra 1–3 soat davomida tomchilab yuboriladi.

O'zaro ta'siri. Fibrinolizinga qarang.

Salbiy ta'sirlari. Ko'ngil aynishi, qayt qilish, tana haroratini ko'tarilishi, eshakem, bosh og'rishi, qon oqishlar ko'rinishida uchraydi. Qon oqishi kuzatilsa, yangi tayyorlangan plazma yoki qon quyiladi. shunigdek fibrinoliz falajlovchilarini yuborish mumkin.

Ishlatilishi. O'tkir arteriya va venalar trombozi.

15.7. Kamqonlikda ishlatiladigan dori vositalari

Kamqonlikka – ko'p omilli, ko'p nozologik, patologik jarayon sisatida qarash umumiy qabul qilingan bo'lib, bu kasallikda qon tarkibida gemoglobin umumiy miqdorining kamayishi kuzatiladi.

Temir tabiatda keng tarqalgan, o'zgaruvchan valentli element.

Inson organizmida 4–5 g temir bo'ladi, uning 65–67 foizi gemoglobin, qolgan qismi esa jigar, qorataloq va ilikda zaxira holida to'planadi. Odam organizminining temirga sutkalik talabi 1–2 mg.

Birlashgan Millatlar Tashkilotining (BMT) ekspertlarining ta'kidlashicha, organizmning temirga bo'lган fiziologik chtiyoji, bu organizm tomonidan o'zlashtirilishi lozim bo'lган va sutka davomida organizm tomonidan yo'qotilgan temir miqdori o'rnini bosadigan va yangi to'qimalar hosil bo'lishini ta'minlaydigan temir miqdoriga teng.

Temir – gemoglobin, mioglobin, sitokromlar, peroksidaza va katalaza fermentlarining asosiy tarkibiy qismi bo'lib, u to'qimalarga kislorod tashish. to'qimalar nafas olishida hosil bo'ladigan sof radikalli peroksidlarni olib chiqarib tashlashda (organizmni tozalashda) ishtirok etadi.

Samarali critropoez (critroblastlarning gemoglobin bilan to'yinishi) uchun organizmda temir muddasi yetarli bo'lishi shart. Temir muddasining etilgan eritrotsitlarga o'tkazilishi asosan retseptorlarda transferindan ajralish yo'li bilan vujudga keladi.

Erkaklarda temir asosan siyidik, axlat, ter orqali va terining muguzlanishi natijasida (sutkasiga 1 mg ga yaqin), 95 foiz ayollarda esa xayz ko'rish natijasida (2 mg/kunga) chiqib ketadi. Homiladorlik davrida temirga ehtiyoj (10 mg/kunga) ortadi.

Bolalarda temirni organizmdan yo'qotish kattalarga nisbatan kam bo'lsa-da, organizmning tez o'sishi hisobiga temirga chtiyoj yuqori bo'ladi.

Temir yetishmovchiligi organizm tomonidan o'zlashtirilayotgan temir bilan bir kecha-kunduzda qabul qilinayotgan temir orasidagi nisbat buzilganda kuzatiladi, buning natijasida ko'mikning temir bilan ta'minlanishi va eritrotsitlar paydo bo'lishi buziladi.

Temir o'zlashtirilishining kamayishi qabul qilinayotgan ovqat moddalari (go'sht, jigar, taloq va o'simlik mahsulotlari) tarkibida uning miqdorining kamligi yoki biologik o'zlashtirilishi buzilishi natijasida kuzatiladi.

Temir yetishmovchiligi fiziologik sabablar (organizmning o'sishi), ayollarda xayz ko'rish davrida, qon yo'qotish va homiladorlikda hamda ichakda yashovchi parazitlar natijasida kuzatiladi.

So'rilgan temirning 40–70 foizi mushaklar tarkibidagi gemoglobin va mioglobin hisobiga to'g'ri keladi. Aholini to'laqonli ovqatlanmasligi, ayniqsa uglevodga boy ovqat bilan

ovqatlanish sog‘lom aholi orasida, ayniqsa bolalar, usmirlar, xayz ko‘rayotgan ayollar va homilador ayollarda temirga talab ortadi (15.1-jadval).

Temir yetishmovchiligi natijasida kelib chiqadigan kamqonlikning patogenetik davosi temir tutuvchi dorilar yuborishga asoslangan. Bu dorilarni bemorga ichish uchun, mushakka va venaga yuborish mumkin.

15.1-jadval

Turli yoshdagи bemorlarning temirga bo‘lgan ehtiyoji

Bemorlar	Tana og‘irligi, kg	Organizmning kundalik energiyaga talabi, (kkal)	Temirga bo‘lgan ehtiyoj, mkg/kg	Ovqat tarkibidagi temir miqdori, mg
Chaqaloqlar	8	100	67	3
2–3 yoshli bolalar	20	80	22	9,6
O’smirlar	60	50	21	18
Qiz bolalar	50	50	20	15
Erkaklar	70	40	13	18
Ayollar	60	30	21	11
Homiladorlar	60	30	73	11

Bu dorilarni amaliyotda samarali va xavfsiz ishlatish vrachdan shu dorilarning farmakodinamikasini, farmakokinetikasini, ularning o‘zaro ta’sirini va salbiy ta’sirini bilishni taqozo qiladi. **Ichishga beriladigan** temir saqlovchi dorilarning **farmakokinetikasi**. Temirning oshqozon-ichak tiziimida so‘rilishi ikki mexanizm bilan ta’milnadi: **birinchisi**, fiziologik jarayon, ya’ni tez to‘yinadigan ferritin tashiydigan mexanizm bo‘lib, bu mexanizm yordamida ovqat tarkibidagi kam miqdordagi (3–4 mg sutkasiga) organik temir moddasining so‘rilishi ta’milnadi. Ichaklarda ikki valentli qaytalangan temir, uch valentli temirga nisbatan yaxshi so‘riladi (15.2-jadval).

Ichiladigan temir saqllovchi dorilar tarkibida ikki valentli temir miqdori (mg)

Dorilarning nomi	Temir tuzining nomi	Tabletkadagi temirning umumiy miqdori, mg	Tabletkadagi ikki valentli temir miqdori, mg
Gemostimulin	Temir (II)-laktat	240	50
Konferon	Temir sulfat	250	50
Tardiferon	Temir sulfat	256	80
Ferrogradument	Temir sulfat	525	105
Ferrokal	Temir sulfat	200	40
Feropleks	Temir sulfat	50	10
Ferrotseron	Karboksibenzozil	300	40
Gemofer	Temir xlorat	—	157
Feramid	Temir (II)-dixlorid, nikotinamid	20–100	—

Ikkinci yo‘l (mexanizm) passiv diffuziya yo‘li bunda, temir moddasi ko‘proq qabul qilinganda (temir tutuvchi dorilar bilan davolash paytida) oddiy diffuziya bilan ichakdan qonga so‘riladi.

Temirning fiziologik so‘rilishi ko‘proq o‘n ikki barmoq hamda ingichka ichakning yuqori qismida asosan ferritin mexanizmi yordamida kechadi. Oshqozon-ichak shilliq pardasidagi aposerritin oqsili ichakdan so‘rilgan temirni biriktirib ferritin kompleksini hosil qiladi. Ichakdan o‘tgan ikki valentli temir qondagi betaglobulin transferrin bilan birikadi. Transferin bilan birikkan ikki valentli temir turli to‘qimalarga tarqalib, qaytadan ajralib chiqadi va gemoglobin hosil bo‘lishiga sarf bo‘ladi. yoki to‘qimalarda ferritin yoki gemosiderin ko‘rinishida to‘planadi. Temirning passiv absorbsiya yo‘li bilan so‘rilishi ichak tizimining hamma qismlarida ketadi, biroq yo‘g‘on ichakka tomon uni so‘rilishi kamayib boradi. Xlorid kislotasi molekular temirni (ionlanish yo‘li bilan) oshqozonda so‘rilishini ko‘paytirsa-da, temir dorilarining ichakdan so‘rilishiga yaxshi ta’sir qilmaydi. Aminokislotalar, peptidlар, fruktoza, askorbin va kaxrabо

kislotalari uch valentli temirni ikki valentli temirga aylantirish hisobiga uning so'riliшини yaxshilaydi.

Temirning so'riliши uning miqdoriga bog'liq: ya'ni bir martada ichiladigan temir miqdorining 40 mg dan 400 mg ga ortishi uning so'riliшини 30–35 foizdan 5–7 foizgacha kaimaytiradi. Sutka davomida tanaga tushadigan temirning eng yuqori miqdori 100 mg atrosida bo'ladi, temirning so'riliши uning tanada yetishmaslik darajasiga ham bog'liq, tanada temir zaxirasi normaga yaqin bo'lsa, temir 3–7 foiz atrosida so'rilsa, organizmda temir miqdori yetishmaganda uning so'riliши 15–17 foizgacha ortadi, kamkonlik kasalligida esa bu miqdor 25–30 foizgacha ortishi mumkin. Temir naxorda (oshqozon bo'sh bo'lganda) yaxshi so'rildi.

Parenental yo'l bilan yuboriladigan temir dorilarining farmakokinetikasi. **Temir dekstran.** Uch valentli temir gidroksidining yuqori molekulali dekstran bilan kompleksi venaga yuboriladi. Mushakka yuborish uchun temir gidroksidining qisman gidrolizlangan kichik molekulali dekstran bilan kompleksi ishlatiladi. Mushakka yuborilgan dori limfodrenaj yordamida sekinlik bilan qonga so'rildi. 72 soat davomida yuborilgan dorining 50 foizi so'rildi, yuborilgan dorining 25 foizi 3 haftagacha, 5–10 foizi esa undan ham ortiq muddatda yuborilgan joyda saqlanishi mumkin.

Jektofer. Temirning 3000–5000 molekular og'irlikdagi sorbital bilan kompleksi. Mushakka yuborilganda tez so'rildi, yuborilgan dorining 85 foizi 12 soat davomida so'rildi. Dorining qondagi eng yuqori miqdori 2–8 soatdan so'ng kelib chiqadi, 12–24 soatdan keyin esa ikki valentli temir eritrotsitlarda paydo bo'ladi. 24 soat davomida yuborilgan dorining 30–40 foiz miqdori siyidik orqali chiqib ketadi.

Ferbitol. Temir-sorbitol aralashmasi. Mushakka yuborilgach 12 soatdan keyin yuborilgan miqdorining 85 foizi qonga so'rilib ulguradi, yuborilgan dorining 20–30 foizi buyraklar orqali o'zgarmagan holda chiqariladi. Dori 20 kun davomida butunlay organizmdan chiqib ketadi.

Ferrum-lek. Temirning saxarat ko'rinishi. Ampulada 5 ml (0,1 g temir saxarat tutadi) chiqariladi, venaga yuboriladi; mu-

shakka yuborish uchun esa 2 ml (0,1 g uch valentli temirning maltoza kompleksini tutadi)dan chiqariladi. Boshqa temir dekstran komplekslari singari limfodrenaj yo'li bilan so'rildi.

Ferkoven. Temir saxarat kompleksi venaga yuboriladi. 90 foiz yuborilgan dori organizmda o'zlashtiriladi. 10 foizga yaqini esa siyidik bilan o'zgarmagan holda chiqib ketadi.

Venaga, mushakka yuborilgach dori tarkibidagi temirning bir qismi 12–24 soat davomida eritrotsitlarga kiradi. Gemoglobin sintezi uchun temir, asosan jigar, taloq va ko'mikdagi zaxira hisobiga tana ehtiyojiga qarab qondiriladi.

Parenental yo'l bilan yuboriladigan temir dorilarini miqdorlash tartibi. Venaga yoki mushakka temir dorilarini yuborishdan 2–3 kun oldin ichilayotgan temir dorilarini to'xtatish tavsiya etiladi. Parenental yuborilganda temirning qon zardobidagi miqdori 100 mg dan oshmasligi kerak, chunki bu miqdor transferinni butunlay to'yinishga olib keladi, bu miqdor ko'payib ketsa, salbiy ta'sir ko'rsatishi mumkin. Yaxshisi (ayniqsa bemor anamnezida allergiya bo'lganda) temirning bir martalik miqdorini kuniga 25 mg dan 100 mg gacha yuborgan ma'qul.

Mushakka yuborishga mo'ljallangan dorilarni venaga yuborish man etiladi.

Temir dorilarini parenteral yo'l bilan yuborilganda kelib chiqadigan salbiy ta'siri umumiy (rezorbtiv) yoki mahalliy belgilar bilan namoyon bo'ladi. Mushakka yuborilganda dori yuborilgan joyda og'riq, infiltratlar paydo bo'ladi, chov limfa-tugunlarining og'rishi, kattalashuvi kuzatilishi mumkin, qorinning pastki qismida og'riq paydo bo'lishi mumkin.

Temirdan zaharlanishni yengil ko'rinishi: darmonsizlik, yuz qizarishi, bosh aylanishi, bosh og'rig'i, yurak urishining tezlashuvi bilan kechsa, o'rtacha og'irlilikdagi zaharlanish esa mushaklarda darmonsizlik, bel sohasida og'riq, ko'ngil aynishi, qayt qilish, ich ketish, kuchli darmonsizlik va bosh og'rig-i, bosh aylanishi, qaltirash, tana haroratining ko'tarilishi, terlash, terida mayda (urtikar) toshmalar, ko'krak qafasi sohasida siquvchi og'riq bilan kechadi; og'ir zaharlanishda esa nafasning tezlashuvi, ko'krak qafasi sohasida siquvchi og'riq, kuchli nafas tezlashuvi va terlash,

anafsilaktik shok, o'tkir tomir yetishimovchiligi bilan namoyon bo'lishi mumkin.

Temir dorilari parenteral yuborilganda ularning salbiy ta'siri aksariyat tezda (yuborilganda 10–30 daqiqadan keyin) yoki kechroq (1–24 soat davomida) kelib chiqishi mumkin. Buning oldini olish uchun dorini sekinlik (3–5 yoki 8–10 daqiqa davomida) bilan, shisoxona sharoitida vrach nazorati ostida yuborish tavsiya etiladi.

Ishlatilishi. Temir dorilari ko'p qon yo'qotilganda (qon oqishi, donorlik qilish), yoki temirga organizm talabi oshgan holatlar (homiladorlik, emizish davri, B_{12} tanqisligidan bo'ladi) kamqonlikning ma'lum bosqichlari)da parenteral yo'l bilan yuboriladi.

Ichishga beriladigan dorilarni ko'tara olmaslik (centeritning og'ir ko'rinishlari, yarali kolit, o'n ikki barmoq ichak va oshqozon yara kasalligining qaytalanish davri); ichiladigan temir dorilarining so'rishi buzilgan holatlarda (uzoq davom etadigan ich ketishlar, kam so'rishi sindromi: homiladorlikning 3-davrida o'tkaziladigan operatsiyalardan oldin) ham temir dorilarini parenteral yo'l bilan kiritish tavsiya etiladi.

Normal yoki ko'p temir zaxirasi bilan kechayotgan gipoxrom kamqonlik yoki tanada temir muddasi o'zlashtirilishi buzilganda, qon zardobida normal yoki ko'p miqdorda temir bo'lgan holatlarda temir dorilari tavsiya etilmaydi.

Ichishga beriladigan temir dorilarning salbiy ta'sirlari. Temir dorilarining salbiy ta'sirlari teri qizarishi, ko'ngil aynish, ishtahaning pasayishi, ich qotishi (temir bilan ichakdagi vodorod sulfid birikishi hisobiga), kamdan-kam hollarda ich ketish, epigastral sohada og'riq, ichak sanchig'i, kckirish kabi belgilar bilan namoyon bo'ladi.

Temirdan zaharlanish yengil kechayotganda (ko'ngil aynishi, qorin sohasida yoqimsiz sezgi, yengil ichak buzilishlari) uni dori miqdorini kamaytirish, dorini ovqat paytida yoki ovqatdan keyin tezda qabul qilish, dorini almashtirish bilan korreksiya qilish mumkin. O'rtacha og'irlikdagi belgilar bilan kechayotgan temirdan

zaharlanishda dorini kiritish yo'lini o'zgartirishni, ya'ni dorini inyeksiya yo'li bilan kiritishni o'ylab ko'rish kerak bo'ladi.

Ichiladigan temir dorilaridan zaharlanish ko'proq tana haroratining ko'tarilishi, terida toshmalar, oshqozon-ichak yoki ko'krak qafasi sohasida, bo'g'implarda og'riq, limfa tugunlarda og'riq, leykotsitoz, gemoliz, anafilaktik shok ko'rinishida uchrashi mumkin. Qonda ionlashigan temir miqdorining oshib ketishi oqsillarning yopishib qolishiga, mayda qon tomirlar tonusining pasayishiga va ularning o'tkazuvchanligi oshib ketishiga, eritrotsitlarning gemoliziga va temir moddasining RES hujayralarida to'planib qolishi (gemosideroz)ga sabab bo'lishi mumkin. Bu paytlarda dorilar ichish to'xtatiladi. Temirning so'lak bilan ajralishi og'izda metall ta'mining paydo bo'lishiga yoki ta'm bilish sezgisining yo'qolishiga sabab bo'lishi mumkin.

Temir dorilarining boshqa dorilar va ovqat bilan o'zaro ta'siri. Temir dorilari bilan bir vaqtida qabul qilingan ba'zi dori moddalari uning so'rilihini kamaytirishi mumkin.

Masalan, oshqozon osti bezi dorilari ichilgandan keyin 1–2 soat davomida temirning so'riliishi buziladi. chunki yuqorida nomi keltirilgan ikki valentli metallar temir bilan yomon eruvchi birikmalar (xelatlar) hosil qiladi. Xolestiramin va desferroksiamin (temir dorilaridan zaharlanganda) antidot sifatida ishlataladi.

Desferroksiamin (desferal) temir bilan kompleks hosil qilib temirni tutuvchi oqsillardan (ferritin, gemosiderin) siqib chiqaradi va siyidik orqali chiqib ketishiga sabab bo'ladi. Biroq desferroksiamin gemoglobin va temir tutuvchi fermentlar tartibidagi temirga ta'sir qilmaydi.

Birlamchi va ikkilamchi gemoxromatoz, gemosiderozlarda va temirdan o'tkir zaharlanganda uni mushakka, venaga yoki ichishga beriladi. Dorining o'rtacha boshlang'ich kunlik miqdori 1,0 (1–2 marta yuborish mumkin), quvvatlab turuvchi miqdori esa 0,5. Ampuladagi dori 5 ml bidistillangan suvda critilib mushakka yuboriladi. Venaga esa 15 mg/kg tana og'irligi hisobidan tomchilab yuboriladi; sutkalik yuqori miqdori 80 mg/kg.

Temirdan o'tkir zaharlanganda dori 5–10 g dan ichishga (suvda eritib) beriladi. Qondagi va to'qimalardagi so'rilgan temirni

chiqarib yuborish maqsadida bir vaqtning o‘zida dori mushakka har 3–12 soatda 1–2 g dan, og‘ir holatlarda esa venaga (1,0) tomchilab yuboriladi.

Ba‘zi bir vaqlarda dori terida toshmalar toshishiga sabab bo‘lishi mumkin. Dori uzoq vaqt ishlatilganda ko‘z asosini va siyidikda temir miqdorini tekshirib turish tavsiya etiladi.

Homiladorlik davrida dorini ishlatib bo‘lmaydi.

Temir tetratsiklinlar bilan birikma (xelatlar) hosil qilib, uning so‘rilishini buzadi. Askorbin, kaxrabob kislotalari va ularning tuzlari, laktosa, fruktoza, glukoza, asal, oltingugurt saqlovchi aminokislotalar (sistein, metionin), inozin bir vaqtida ishlatilganda ikki valentli temirning uch valentli temirga oksidlanishidan saqlaydi va uning so‘rilishini ko‘paytiradi. Har 30 mg ikki valentli temirga 200 mg dan askorbin kislota to‘gri kelganda ichakdan temirning yuqori darajada so‘rilishi ta’milanadi. Spiritli ichimliklar (ayniqsa uzoq ichilganda) temirning so‘rilishini yaxshilaydi va jigarda to‘planishini ta’minlaydi.

Levomitsetin qizil ko‘mikning temirga sezuvchanligini pasaytirishi mumkin. Temir dorilarini choy bilan ichish tavsiya etilmaydi, chunki temir choy tarkibidagi tonin bilan birikib, temir so‘rilishini 30–80 foizga kamaytirishi mumkin. Ayniqsa qattiq ovqatlar, tuxum, fosfat, oksalat, karbonat saqlovchi ovqatlar tavsiya qilinadi, chunki bu mahsulotlar temir bilan birkmalar hosil qiladi.

Temir dorilari bilan davolash samaradoriligi va xavfsizligini kuzatish. Temir yetishmovchiligin davolashning birinchi davrida (3–4 hafta davomida) eritrotsitlar sonini, gemoglobin miqdorini va qonning rang ko‘rsatkichini hafta davomida 1–2 marta tekshirib turish tavsiya etiladi. Sutka davomida gemoglobinning o‘sishi 0.1–0.2 g foizga, eritrotsitlar soni 40000 mm^3 ga ko‘paysa, davolash samarali hisoblanadi. Gemoglobin miqdorining 11.5–12 g foiz ko‘tarilishi kasallikning birinchi davri tugaganligini ko‘rsatadi. Temir yetishmovchiligi bilan kechayotgan kamqonlikning yashirin davrini davolash davomida qon zardobidagi temir miqdorining nazorat qilib turish tavsiya etiladi (bu ko‘rsatkich dori ichishni to‘xtatilgandan 5–7

kundan keyin aniqlanadi). Qon zardobida temir miqdorini bemor uchun individual normallashuvi yashirin temir yetishmovchiligining tugatilgan xaqida xulosa chiqarishga imkonini beradi (15.3-jadval).

15.3-jadval

Temir dorilari bilan samarali davolashning klinik va laboratoriya belgilari

5–10 kunda	Mushaklar tonusining oshishi, holsizlanishning kamayishi, ishtaha yaxshilanishi, bosh aylanish yo‘qolishi, o‘zini yaxshi sezish.
3–7 kunda	Retikulotsitlar reaksiyasining boshlanishi.
7–14 kunda	Retikulotsitlar reaksiyasining baland ko‘rsatkichi.
2–3 haftada	Gemoglobin miqdori oshishining boshlanishi (ikki valentli temir miqdori yetarli bo‘lganda).
3–4 haftada	Gemoglobin miqdorining 11,5–12 g foizga ko‘tarilishi
5–6 haftada	Ikki valentli temir miqdori kam bo‘lganda ham gemoglobin miqdorining 11,5–13 g foizga ko‘tarilishi.
4–6 haftada	Glossit, disfagiya, menorragiya, tirnoq va sochlardagi o‘zgarishlarning kamayishi.
2–3 oyda	Gemoglobin, eritrotsitlar va qon zardobida temir miqdorining butunlay normallashuvi.
3–4 oyda	Ko‘mikda gemosiderin paydo bo‘lishi.
4–5 oyda	Organizmda temir zaxirasi, ferritin va transferin miqdorinig qon zardobida normallashuvi.
5–6 oyda	Oshqozon shirasi va oshqozon shilliq pardasining normallashuvi

Organizmda yetishmayotganda davolash kursi uchun ishlatalidigan temir miqdorini quyidagi formula yordamida (mg) /bemorning tana og‘irligi (kg) x 2,5 /x/ 16,5 – (13 x bemorning 100 ml qon tarkibidagi gemoglobin miqdori / hisoblanadi.

Hb Sali bilan aniqlanganda grammrlarga o'tkazish uchun 100 foiz Hb Sali bo'yicha 16,5 ga 100 ml deb olinadi.

50% Hb	8,25 g	_____	100 ml
40% Hb	6,60 g	_____	100 ml
35% Hb	5,78 g	_____	100 ml
30% Hb	4,95 g	_____	100 ml
25% Hb	4,13 g	_____	100 ml

Misol: 60 kg tana og'irligidagi bemor uchun Hb miqdori Sali bo'yicha 35 foiz yoki 5,78 g ga teng bo'lsa. Organizmda yetishmayotgan temir miqdori – /60 kg x 2,5 /x/ 16,5 – (13–5,78) = 1350 mg ga teng bo'ladi. Bu degani 60 kg og'irlikdagi bemor organizmidagi temir yetishmovchiligini qoplash uchun davolash kursi davomida 67,5 ml ferkoven olishi kerak bo'ladi va hokazo.

Sianokobalamin va folat kislotasi. Bu dori moddalarining farmakokineticasi va farmakodinamikasi vitaminlar bo'limida berilgan (20-bob). Homilador ayol jigarida B₁₂ vitamini miqdori kattalar jigaridagi miqdorning 1/3 qismini tashkil etadi. Chaqaloq bola jigarida 25 mkg ga yaqin B₁₂ bo'lib, u 1-yoshgacha bo'lganda sezilarli darajada kamayadi. B₁₂ yetishmovchiligi organizmda uning barcha to'plangan (zaxira) qismi tugaganda seziladi. Bu holat esa organizmga vitamin tushishi to'xtagandan so'ng 2–4 yildan keyingina yuzaga chiqadi. Vitamin B₁₂ yetishmovchiliginning yagona bir sababi Kastli ichki omillarining tug'ma va hayot davomida orttirilgan yetishmovchiligidir, ya'ni uning yaxshi so'rilmasligidir. Shu sababli organizmga oksikobalamin kiritish ma'quldir, chunki u oqsillar bilan yaxshi bog'lanadi. Organizmga 80 mkg kiritilganda 40 soatdan so'ng vitaminning to'planishi tiklanadi. Bu muddat ichida 90–95 foizi organizmda qoladi va o'zlashtiriladi. Shuning uchun uni oz-oz miqdorda kiritish foydali hisoblanadi. Kasallikning og'ir-yengilligini hisobga olib 6–7 kun davomida 100–200 mkg dan kuniga bir martadan berib boriladi. Gematologik ko'rsatkichlar esa periferik qonning umumiy analizidan va qon zardobidagi B₁₂ miqdorini aniqlash orqali bilinadi. Davolash bosqichi uchun 1500–3000 mkg miqdorda

berish mumkin, quvvatlab turuvchi miqdor esa 100 mkg dan bir oy davomida 2–3 martadan beriladi. So'ngra 3 oyda bir marta 100 mkg berib turiladi. Keyinroq esa yarim yilda 1 marta beriladi. Kamqonlikning og'ir ko'rinishida esa eritrotsitlar soni bir mln ga kamayib ketganda yoki funksional miyelozlarda dori kuniga 500–1000 mkg dan 5–10 kun davomida va keyinroq esa haftasiga 1–2 marta remissiya uchun beriladi. Kasallikning og'ir ko'rinishida esa bemor xushdan ketib qolganda tezda bemorga eritrotsit massa yoki 1 litrgacha yangi tayyorlangan donor qonini quyish tavsiya etiladi. Davolash foyda bermaganda oz miqdorda kortikosteroidlar qo'shib beriladi. Chunki ular oshqozon-ichak shilliq pardasi tiklanishini va tabiiy kortikosteroidlar ajralishini kuchaytiradi hamda autoantitelo hosil bo'lishini kamaytiradi.

Davolashdan so'ng bemor faol bo'lib qoladi, ishtahasi ochiladi, tilidagi og'riqlar kamayadi, periferik qon analizida gematologik ko'rsatkichlar me'yoriga keladi. Kasallikning nevrologik belgilari bor bemorlar 6 oygacha davolanadi.

16-bo'b. Mikroblarga qarshi dori vositalarining klinik va farmakologik tavsifi

Bu guruh dori vositalari tanlab mikroblarga ta'sir qilish, hayvon va inson uchun kam zaharlik xususiyatlarga ega.

Bular umumiy ta'sir ko'rsatish maqsadida mikroblar chaqiradigan sistem yuqumli kasalliklarda ishlataladi. Bundan tashqari ularni mahalliy ta'sir ko'rsatish maqsadida teriga yoki ichishga ham berish mumkin.

Bu guruh dorilarini ishlatishning o'ziga xos tomonlari bor:

1. Yuqori samara olish uchun kasallik chaqiruvchi mikrob va uning doriga sezuvchanligini aniqlash kerak.

2. Kasallik chaqiruvchi mikrob aniq bo'lganda, mikrobg'a ta'sir qiluvchi spektrdagi dori tanlash.

3. Kasallik chaqiruvchi mikrob aniq bo'limgan vaziyatlarda keng spektrli yoki optimal antibiotik aralashmalarini tavsiya qilish lozim.

4. Davolashni iloji boricha erta boshlash lozim, chunki kasallik boshlanish davrida mikrob tezlik bilan ko'paya boshlaydi. Bu davrda mikroblar kimyoterapevtik dorilarga ko'proq sezgir bo'ladi.

5. Organizm suyuqliklar va to'qimalarda bakteriyalarni o'sishini va o'lishini ta'minlaydigan miqdorlarni tavsiya etish lozim. Birinchi marta kiritilayotgan miqdor keyingi kiritilayotgan miqdorga nisbatan yuqori bo'lishi lozim.

6. Davolash muddati optimal davomiylikda bo'lishi lozim. Bemorni kasallikning klinik belgilarini (tana haroratini pasayishi) yo'qolishi kasallikdan butunlay tuzalib ketishi ko'rsatmaydi, biologik tuzalishga erishish kerak. Davolash kursi yetarli davomiylikda o'tkazilmaganda kasallik qaytalanishi mumkin.

Kerak bo'lsa ba'zi bir yuqumli kasalliklarda davolash kursini qaytarish lozim bo'ladi.

7. Oshqozon-ichakda so'riliishi, gematoensefal va boshqa to'siqlardan o'tishini ko'zda to'tgan holda dorini kiritish yo'lini to'g'ri tanlash amaliy ahamiyatga ega.

8. Ularni asosli ravishda qo'shib ishlatish lozim, aks holatda dori kombinatsiyasi samaradorligi susayishi hamda ularning toksik ta'siri kuchayishi mumkin. Ko'proq surunkali yuqumli kasalliliklar (masalan, sil kasalligida) ularga mikrobni chidamli shtamlari paydo bo'lishini oldini olish maqsadida qo'shib ishlatishga to'g'ri keladi.

Kimiyoterapeutik mikroblarga qarshi dori vositalariga quyidagi guruh antibiotiklar, sulfanilamidlar, xinolon unumlari, turli kimyoviy tuzilishda sintetik antibakterial moddalar, zaxm va silga qarshi dori vositalari kiradi.

16.1. Antibiotiklar. Antibiotiklar mikroorganizmlar, o'simliklar yoki hayvon mahsulotlaridan olinadigan mikroblarga qarshi ta'sir qilish xususiyati bo'lgan biologik faol moddalardir. Bakteriya, zamburug'lar va rakka qarshi antibiotiklar tafavut qilinadi. Bu yerda, bakteriyalarga ta'sir qiluvchi antibiotiklar ko'rib chiqiladi. Ular kimyoviy tuzilishi bo'yicha quyidagicha tasniflanadi:

1. β -laktam tuzilishdagi antibiotiklar (penitsillinlar, sefalosporinlar, karbapenemlar, monobaktamlar).
2. Makroliddlar – kimyoviy strukturasida makrotsiklik laktон halqa (eritromitsin) va azalidlar (azitromitsin) saqllovchilar.
3. Tetratsiklinlar – kimyoviy strukturasida 4 kondensatsiya-langan 6 a'zoli siklik tuzilishiga ega (tetratsiklinlar) antibiotiklar.
4. Dioksiaminofenilpropan unumlari (levomitsetin).
5. Aminoglikozidlar – kimyoviy strukturasida aminoqantlar saqllovchi (streptomitsin, gentamitsin).
6. Siklik polipeptid saqllovchi antibiotiklar (polimiksinlar).
7. Linkozamidlar (linkomitsin, klindatsin va b.q.lar).
8. Glikopeptidlar (vankomitsin va b.lar).
9. Fuzidin kislota.
10. Turli tuzilishdagi antibiotiklar.
11. Sulfanilamidlar.
12. Xinolon unumlari.
13. Turli kimyoviy tuzilishdagi sintetik mikrobgaga qarshi dori vositalari.

16.1. β-laktam tuzilishdagi antibiotiklar, penitsillinlar sefalosporinlar, karbapenemlar, monobaktamlar.

16.1.1. Tabiiy penitsillinlar. Quyidagi guruhdagi penitsillinlar: tabiiy penitsillinlar, izoksazol penitsillinlar, amidinopenitsillinlar, aminopenitsillinlar, karboksipenitsillinlar, ureidopenitsillinlar farqlanadi.

Farmakodinamikasi. Yuqorida sanab o'tilgan guruhdagi penitsillinlar farmakodinamikasi jihatidan bir xil. Ular hujayra devori orasida peptidlарaro ko'priк hosil bo'lishini nazorat (kataliz) qiluvchi transpeptidaza fermentlarni falajlab, mikrob hujayrasining ko'payishi mitoz davrida mikrob devori hosil qilishini buzadi. Bundan tashqari, ular mikroblarni makroorganizm bilan bog'laydigan ipchalarni o'rab oluvchi oqsil adgezinlar hosil bo'lishini buzadi. Mikrob makroorganizm bilan bog'langan holdagina ko'payishi mumkin. Ular bakteriotsid ta'sir qiladi.

Yuqorida sanab o'tilgan penitsillin guruhlari o'z ta'sir doirasи va farmakokinetik xarakteristikasi bilan bir-biridan farq qiladi. Tabiiy peptidlар ta'sir doirasи grammansiy stafilokokklar (beta-laktamaza ishlab chiqarmaydigan mikroblar), streptokakk, pnevmokokklar, neysserlar, klostridiylar, korinebakteriyalar, kuydirgi batsillalari, spiroxetalarga ta'sir qiladi.

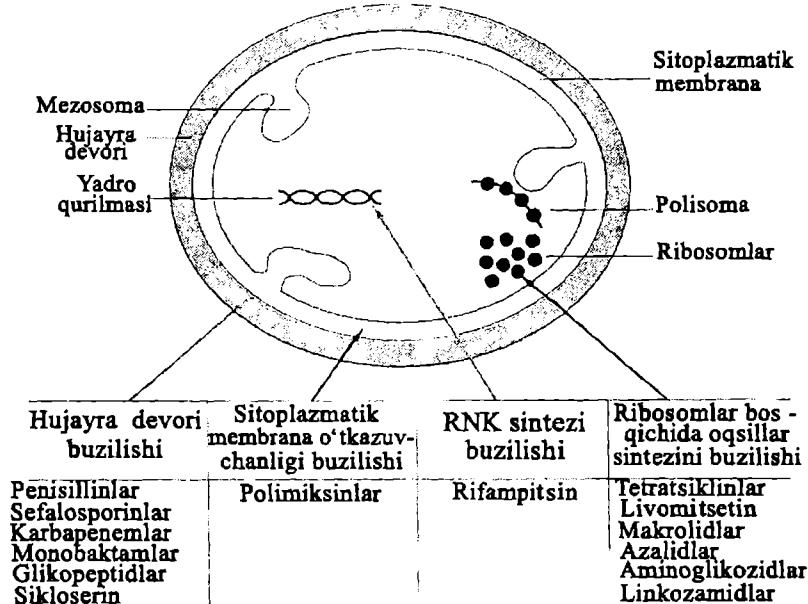
Izoksazolpenitsillinlar sanab o'tilgan mikroblardan tashqari gramm (+) stafilokokklarga ham ta'sir qiladi, amidinopenitsillinlar – esherixiyalar, shigellalar, salmonellalar, klebsiyella, (±) gramm proteylarga tarqaladi.

Karboksipenitsillin va ureidpenitsillinlar ta'siri yuqoridagi guruhlar ta'sir doirasidagi mikroblardan tashqari, psevdomonad va bakterioidlarga ham tarqaladi.

Aminopenitsillinlar ta'sir doirasи: gramm (-) stafilokokklar, streptokakk, pnevmokakk, neysserilar, klostridiylar, korinebakteriyalar, kuydirgi batsillalari, spiroxetalar, esherixilar, shigellalar, salmonella, klebsiyella va gramm (±) proteylarga tarqaladi.

Antibiotiklarni quyidagi antibakterial ta'sir mexanizmlari aniqlangan (16.1-rasm).

Bakteriya hujayrasining tuzilishi

16.1-rasm. Ba'zi guruh antibiotiklarni mikrobga qarshi ta'sir mexanizmlari.

Tabiiy penitsillinlar. (Benzilpenitsillinlar, bitsillinlar, fenoksimeticilpenitsillin). Tabiiy penitsillinlar tor doiradagi antibiotiklardir. Ular gramm (+) bakteriyalar va kokklarga juda kam miqdorlarda – qon plazmasidagi eng kichik miqdori PKM $<0,0X-0,00X$ mkg /ml gacha ta'sir qiladi. Bu ko'rsatkich boshqa guruhdagi penitsillinlarga qaraganda ancha yuqori hisoblanadi.

Farmakokinetikasi. Benzilpenitsillinning natriyli tuzini (G-penitsillin) mushakka, venaga, endolyumbal va turli bo'shlqlarga yuborish mumkin. Benzilpenitsillinning kaliy va novokainli tuzlari faqat mushakka yuboriladi. Mushakka o'rtacha miqdorda yuborilganda qon plazmasida samarasi 15 daqiqa (novokainli tuzi yuborilganda 30–40 daqiqada) ichida kuzatiladi.

B E N Z I L P E N I T S I L L I N	O K S A S I L L I N	Penitsilinaza ishlab chiquvchi stafilocokklar
		Penitsilinaza ishlab chiquarmaydigan stafilocokklar
		Streptokokklar
		Pnevrokokklar
		Meningokokklar
		Gonokokklar
		Klostridiyalar
		Sibir yarasi tayoqchasi
		Difteriya korinebakteriyasi
		Treponemalar va borreliyalar
		Ichak tayoqchasi
		SHigellalar
		Salmonellalar
		Klebsielalar
		Proteus mirabilis

**A
M
P
I
T
S
I
L
L
I
N**

**S
E
F
A
L
O
T
I
N**

16.2-rasm. Benzilpenitsillinlar va sefalosporinlarning ta'sir doirasi.

Yuborilgan miqdorning 40–60% plazma oqsillari bilan bog'lanadi, qolgan 50% sof holda bo'ladi, shu sababli penitsillinlar tez yordam dori vositasi qatoriga kiradi. Dori qondan shilliq pardalar, o'pka, buyrak, miokard, ichak devorlariga, plevra va sinovial bo'shliqlarga yaxshi o'tadi va uning qondagi miqdorining 25–50% atrofida to'planadi. Orqa miya pardasidan kam o'tganligi

sababli uning miya suyuqlig'idagi miqdori qon plazmasidagi miqdorining 10% tashkil qiladi. Qondagi terapeutik (samarali) miqdori 3–4 soat davomida saqlanadi. Shu sababli uni 1 haftalik bolalarga – 2 marta, 1 oylikkacha bolalarga – 3–4 marta (bu yoshdag'i bolalar buyragining anatomo-fiziologik xususiyatlariiga ko'ra) yuboriladi. Benzilpenitsillinlar siydkning kislotali muhitida o'z ta'sirini saqlaydi.

Bitsillinlar – uzoq (dyurant) ta'sir qiluvchi benzilpenitsillin dorilari. Bitsillin-1 (G-benzatinpenitsillin) – benzilpenitsillinning dibenziletilendiaminli tuzi. Faqat mushakka, 1 haftada bir marta yuboriladi.

Bitsillin-3 – benzilpenitsillin natriyning novokainli tuzlari va bitsillin-1 ning teng miqdoridagi (100000 TB) yig'indisi. Faqat mushakka 1 haftada bir marta yuboriladi.

Bitsillin-5 – benzilpenitsillinning novokainli tuzi va bitsillin-1 ning 1:4 nisbatdagi yig'indisi. Mushakka 2 haftada bir marta yuboriladi. Yuqorida nomi keltirilgan penitsillinlar oshqozon shirasi tarkibidagi xlorid kislota ta'sirida va ichakdag'i beta-laktamaza fermenti ta'sirida buzilishi sababli ichishga berilmaydi.

Beta-laktamaza (o'z tarkibida beta-laktam halqa saqlovchi penitsillinlar hamda sefalosporinlar, karbapenem va monobakterimlar) beta-laktam halqasini buzuvchi β -laktamaza ferment ta'sirida parchalanadi. Shu sababli bu antibiotiklar guruhi beta-laktam antibiotiklari deb nomlangan.

Fenokisimetilpenitsillin (penitsillin-V) tabiiy penitsillinlar ichida kislotaga chidamliligi hisoblanadi. Ichilganda biologik o'zlashtirilishi 30–60% tashkil qiladi. Uning qon plazmasi oqsillari bilan bog'lanish darajasi 80% ga yaqin. ya'ni faqat 20% sof holda qoladi. Shu sababli uni kam ishlataladi.

Polisintetik penitsillinlar

Izoksazolpenitsillinlar. Oksatsillin, kloksatsillin, flukloksatsillin.

Bu guruhdagi dorilarni stafilocokklarga qarshi penitsillinlar deb ham yuritiladi. Yuqorida ko'rib chiqilgan beta-laktam penitsillinlar singari, bular ham metitsillinga chidamlili stafilocokklarga ta'sir qilmaydi. Ularning ta'sir doirasi tabiiy penitsillinlarga

o'xshaydi, ulardan farqli o'laroq bular beta-laktamaza ishlab chiqaruvchi stafilokklarga ko'proq ta'sir qiladi.

Tabiiy penitsillinlardan o'zining quyidagi farmakokinetik ko'rsatkichlari bilan farqlanadi:

1) ularni venaga, mushakka ovqatdan 1-1,5 soat oldin ichishga ham berish mumkin. Kislotaga chidamsiz, shuning uchun ularni yuqorida ko'rsatilgan vaqtarda ishlatish lozim va shu sababli ularning biologik o'zlashtirilishi keng diapazonda (30-50%) bo'ladi;

2) ularning plazma oqsili bilan bog'lanishi (90% dan) yuqori;

3) bular, ayniqsa oksatsillin organizmdan chiqishi ko'proq jigar orqali bo'lganligidan buyrak yetishmovchiligi bor bemorlarda ularning miqdori korreksiya qilinmaydi.

Amidinopenitsillinlar (amidinotsillin, pivamdinotsillin, bakamdinotsillin, asidotsillin)lar kiradi. Yuqoridagi guruh penitsillinlari singari bular ham ta'sir doirasi tor penitsillinlar hisoblanadi, biroq bularning ta'sir doirasi gramm (-) enterobakteriyalarga tarqaladi. Bularni ta'sir doirasini kengaytirish uchun izoksazolpenitsillinlar va tabiiy penitsillinlar bilan qo'shib bersa bo'ladi.

Benzilpenitsillinlardan farmakokinetik jihatidan farqi:

1) amidinotsillindan tashqari hammasini ichishga bersa bo'ladi. Ularning biologik o'zlashtirilishi yaxshi (40%). Ichishga beriladigan dori shakllari ichak bo'shlig'ida faol emas. amalda disbakterioz chaqirmaydi;

2) tarqalish hajmi ko'p. Gematoentscfal to'siqdan yaxshi o'tadi, hujayra ichiga kira olmaydi;

3) bularda mikroblarning ikkilamchi chidamligigi kuzatilmaydi.

Aminopenitsillinlar (bularga ampitsillin, amoksitsillin, talampitsillin, bakampitsillin, pivampsillin)lar kiradi. Ta'sir doirasi keng (yuqorida sanab o'tilgan guruhdagi penitsillinlar ta'sir qiladigan mikroblarga ta'sir qiladi) antibakterial moddalar. Ular qo'shimcha listeriylar, enterokokklarga, gemofil tayoqchaga, bordetellarga, pilorik xelikobakter va gramm (+) bakteriyalar ko'proq sezgir, biroq ular β - laktamaza ishlab chiqaruvchi stafilokklarga ta'sir qilmaganligi. «gospital» infeksiya masalasini hal qila olmaganligi sababli ularning aralashmasini tutuvchi dori

shakllari ishlab chiqilgan ampioks (ampitsillin+oksatsillin), klonakol-R (ampitsillin+kloksatsillin), unazin va uning ichishga beriladigan dori shakli sulatsillin, sultamitsin (ampitsillin+sulbaktam) β -laktamazani falajlaydi.

Aminopenitsillinlar benzilpenitsillinlardan quyidagi asosiy farmakokinetik ko'rsatkichlari bilan farqlanadi:

1) bu guruhdagi dorilarning hammasini ichishga berish mumkin. Ampitsillin ovqatdan 1–1,5 soat oldin beriladi. Uning biologik o'zlashtirilishi 40% ga yaqin; amoksitsillinni ichish ovqatga bog'liq emas, biologik o'zlashtirishi 70–80%. Uni flcmoksin solyutab dori shaklining biologik o'zlashtirilishi 90% ni tashkil qiladi. Yuqori biologik o'zlashtirilishi sababli, dori ichak florasinga kam ta'sir qiladi, ya'ni disbakterioz chaqirmaydi. Dorining ichak shilliq pardasiga qitiqllovchi ta'sirini qisqartiradi, ya'ni dispeptik hodisalar chaqirmaydi. Ichishga berilgan dori miqdori samarasini shu miqdorni parenteral yuborilgandagiga teng. Solyutab tabletkasini bo'lish, chaynash va eritib ham ichish mumkin, bu uning qabulini osonlashtiradi, ya'ni qabul qilish tartibi buzilmaydi. Antibiotikni qabul qilish tartibining buzilishi uning samarasizligiga olib keladi.

Talam-, bakam- va pavampitsillinlar yetarli biologik o'zlashtirishiga ega, ichak bo'shilig'ida faol emas, shu sababli disbakterioz va dispeptik hodisalar chaqirmaydi;

2) ampitsillinlar 80% qon plazmasida sof ko'rinishda bo'ladi, ko'p to'qima va suyuqliklarga yaxshi kiradi. Meningitda ularning miya suyuqlig'idagi miqdori qon plazmasidagi miqdorining 70–95% ini tashkil qiladi;

3) sutka davomida kombinatsiyalashgan dori shakllari kiritilishi 2–3 martaga teng.

Karboksipenitsillinlar (karbenitsillin, karfetsillin, karindatsillin, tikarsillin) ko'k-yiring bakteriyalarga qarshi antibiotiklardir. Stafilokokk bularga sezgir emas. Shu sababli bularni izoksazolpenitsillinlar bilan qo'shib berish lozim. Masalan: timictin (tikarsillin+klavulon kislota).

Farmakokinetik farqi: 1) karfetsillin va karindatsillin karbentsillinning fenol va indanil efiri hisoblanadi. Bular ichishga

beriladi, biologik o'zlashtirilishi 40% ga yaqin. Karbensillin va tikarsillin ichakdan so'rilmaydi; 2) bular gematoensefal to'siqdan kam o'tadi; 3) sutka davomida 4 marta beriladi; 4) bularga mikrob tezda o'rganib qoladi.

Ureidopenitsillinlarga azlotsillin, mezlotsillin, piperatsillin kiradi. Ko'k rangli tayoqchaga ta'sir qiluvchi antibiotiklar, eng faoli piperatsillin, uning preparati tazotsin (kileratsillin+tazabaktam) tazabaktam β -laktamaza ingibitori. Ta'sir doirasi jihatidan karboksipenitsillinlarga yaqin.

Farmakokinetik farqi: Hammasini mushakka, venaga yuborish mumkin. Piperatsillin 16% qon oqsillari bilan bog'lanadi; ularning chiqib ketishida buyraklar va jigarning o'rni katta; sutka davomida 3 marta yuboriladi: bularga mikroblarning ikkilamchi o'rganishi yuz beradi. Karboksi- va uredinopenitsillinlar boshqa penitsillinlardan mikroblarning ikkilamchi o'rganib qolishi bilan farq qiladi.

Penitsillinlarning boshqa guruhdagi dorilar bilan o'zaro ta'siri. Penitsillinlarda – ishqorlar, og'ir metall va ishqoriy metallar, geparin, gentamitsin, linkomitsin, levomitsin, tetratsiklin, amfoteritsin-V, immunoglobulinlar, barbituratlar, eusillin va boshqa qator dorilar bilan farmatsevtik ziddiyatlik bo'lganligi uchun ularni alohida shprisda yuboriladi.

Makrolidlar, tetratsiklinlar, polimiksin-Mar samarasini kamaytiradi ular (farmakodinamik ziddiyatga) ega. Penitsillinlar aminoglikozidlari, sefalosporinlar, monobaktamlar bilan sinergist hisoblanadi.

Meningokkk, pnevmokokk yoki β -tipidagi gemofil tayoqchasi chaqirgan meningitda aminopenitsillinlar levomitsin bilan sinergist hisoblanadi. Levomitsin kasallikni keltirib chiqargan mikroblarga xalokatli ta'sir qiladi.

Butadion, furosemid va glukokortikoidlar penitsillinlarni ajralib chiqishini tezlatadi (farmakokinetik ziddiyatlik).

Salbiy ta'sirlari. Tabiiy penitsillinlar, izoksazolpenitsillinlar, amidopenitsillinlar, aminopenitsillinlar – keng terapeutik diapazondagи кам zaharli moddalar bo'lgani tufayli ularni katta miqdorlarda yuborish mumkin. Biroq katta miqdorlarda orqa miya

va miya suyuqlig'iga o'tib neyrotoksiq ta'sir (gallutsinatsiya, alaxsirash, arterial bosimni nazorat qilishning buzilishi, talvasa tutishi) kabi salbiy ta'sirlar ko'rsatishi mumkin. Ularning bu ta'siri ostida gamma-aminomoy kislota bilan raqobati yotadi.

Karboksi-, ureidopenitsillinlar tor doiradagi penitsillinlarga kirib, ular allergik reaksiyalar, neyrotoksiq simptomlar, o'tkir interstsial nefrit, disbakterioz, trombotsitopeniya, leykopeniya, eozinofiliya, gipokaliyemiya va gipokaligistiya, gipernatriyemiya chaqirishi mumkin. Shu sababli ularni miqdorlash qattiq nazorat qilishni talab qilinadi. Klavulon kislota saqlovchilari jigarni o'tkir zaharlashi mumkin.

Ishlatilishi. Penitsillinlar ularga sezuvchan mikroblar chaqirgan kasalliklar (yuqori nafas yo'llari kasalliklarida, angina, skarlatina, otit, sepsis, septik endokarditlar, zaxm, so'zak, meningit, siyidik yo'llari kasalliklarida) ishlatiladi.

16.1.2. Sefalosporinlar

Sefalosporinlarning 4 xil guruhi farq qilinadi. Ularni bunday guruhlarga bo'lish asosida ularning ta'sir qilish doirasi va farmakokinetik ko'rsatkichlari asosiy o'rinni tutadi. Shu bilan bir vaqtida ular β -laktam stafilocokklarga chidamliligi bilan xarakterlanadi va benzilpenitsillinlarga chidamli mikrob shtammlariga ta'sir qiladi. Sefalosporinlar bilan boshqa beta-laktam antibiotiklar o'rtasida allergiya rivojlanish xavfi bor (penitsillinlar, karbopenem, monobaktamlar).

Farmakodinamikasi. Ular penitsillinlar singari mikrob hujayra qobig'i sintezini bo'linish davrida buzadi. Sefalosporinlar keng doirali antibiotiklar hisoblanadi.

Sefalosporinlarga ikkilamchi rezistentlik asta-sekin taraqqiy qiladi. Har xil turdosh sefalosporinlar bir-biridan farqlanadi.

I avlod sefalosporinlariga: 1) sefaloridin (seporin)* sefatlotin (keflin), sefazolin (kefzol), sefapidin, sefatsitril (sefalospor)lar kiradi. Bu dorilar asosan mushakka, venaga yuboriladi;

* Kitobda dorilarning generik (xalqaro nomlari), qavsda esa patentlangan nomi keltirilgan.

2) ichish uchun beriladigan sefalosporinlar sefaleksin (kefleks, ospeksin, seporeks), sefadroksil (ultratsen, duratsef), sefradin (velotsef). So'nggi dorini mushak va venaga ham yuborish mumkin.

I avlod sefalosporinlar ta'sir doirasi 16.3-rasmda keltirilgan.

I avl. sefalosporinlari

Stafilokokklar *
Siterptokokklar**
Pnevmodokokklar
Neysseriylar
Korinebakteriyalar
Kuydirgi batsillalari
Spiroxetalar
Esherixiyalar
Shigellalar
Salmonellalar
Moraksellalar
Klebsiyellalar
Proteylar
Iyersiniyalar
Bordetellalar
Gemofil tayoqalar

III avl. sefalosporinlari

IV avl. sefalosporinlari

Pseudomonadalar
Morganellalar
Serratsiyalar
Klostridiyalar***
bakteroidlar

Sitobakter
Enterobakter
Asenetobakter

16.3-rasm. Sefalosporinlarning ta'sir doirasi.

* Metitsillinga rezistent stafilokokklardan tashqari.

** Enterokokklardan (Str. faecium, str. faecalis) tashqari.

*** Cl. difficile dan tashqari.

I avlod sefalosporinlariga gramm (+) bakteriyalar va kokklar, kamroq gramm (-) bakteriyalar sezuvchan hisoblanadi.

Samaradorligi va ta'sir doirasini kengaytirish uchun ularni amidopenitsillinlar, monobaktamlar, aminoglikozidlar va boshqa antibakterial dorilar bilan birga ishlatalish mumkin.

II avlod sefalosporinlar: 1) mushakka, venaga yuborish uchun: sefuroksim (kctotsef, zinasef), sefarmandol (mandol, lekasef), seloksin (mefoksin, mefoksin), sefotetan (setofan), sefotiam (galospor), sefonitsid (monotsid), seforanid (pretsef), sefmetazol, sefatidin, sefaloglitsin, sefatrizin; 2) ichishga beriladiganlari: sefuroksim (zinnat), sefaklor (seklor, seflor, versef, alfaset), sefaprozil, lorakarbef.

II-avlod sefalosporinlarining ta'sir doirasi I avlodnikiga o'xhash, biroq gramm (-) mikroblarga ta'siri kuchliroq. Undan tashqari, sefoksitin va sefotetanning bakteroidlarga, sesamandolni esa, metilpenitsillinlarga chidamli stafilokokklarga ta'siri aniqlangan.

Ta'sir doirasini kengaytirish va samaradorligini oshirish uchun ularni izoksazolpenitsillinlar, aminoglikozidlar va boshqa antibakterial dorilar bilan qo'shib ishlataladi.

III avlod sefalosporinlari: 1) parenteral yo'l bilan yuboriladiganlari – sefotaksim (klaforan), seftazidim (fortum, kesadim, tazidim, tizasef), seftriakson (rotsefin, longatsef), sefoperazon (sefobid), seftizoksim (epotselin, sefizoks), moksalaktam (moksam, lamoksef), sefmenoksim (sefmaks), sefsulodin (sefomonid), sefodizim, latamoksef; 2) ichishga beriladiganlari – sesiksim (sefspan), sefetamet pivoksil, sefspodoksim, proksetil, seftibuten (sedeks).

III avlod sefalosporinlari ta'sir doirasi I va II avlod sefalosporinlariga nisbatan keng va gramm (-) bakteriyalar tomon kengaygan (16.3-rasm). III avlod sefalosporinlari ham gramm (-) betalaktamaza bakteriyalariga yaxshi ta'sir qiladi.

Bularning ko'philigiga psevdomonadalar, serrasiyalar va anaeroblar sezuvchan. III avlod sefalosporinlari ta'sir doirasini kengaytirish va samaradorligini oshirish uchun ularni tabiiy penitsillinlar, izoksazolpenitsillinlar, aminopenitsillinlar, karboksi-va ureidopenitsillinlar bilan qo'shib ishlatalish kerak.

IV avlod sefalosporinlari: scfpirom (keyten), sefepim, sefkclidin, sefkvinom, sefozopran, sefozeliz. Hammasi mushakka va venaga yuboriladi. Ularning ta'sir doirasi I .II va III avlod sefalosporinlardan keng (16.3-rasm). Gramm (+) va gramm (-) bakteriyalarga bir xil samarali ta'sir qiladi. IV avlod sefalosporinlari ko'p dorilarga o'rganib qolgan mikroblarga ta'sir qiladi. Mikrob devoridagi penitsillin bog'lovchi oqsillarga juda o'xshashligi sababli ular bilan birikib, zardob oldi periplazmatik bo'shliqda yuqori miqdor hosil qiladi. Ular bakteroidlarga ta'sir qilmaydi, shu sababli ta'sir doirasini kengaytirish uchun ularni karboksi-va ureidopenitsillinlar va metronidazol bilan birga qo'shib ishlatalish mumkin. Psevdomonadlarga ta'sirini kuchaytirish uchun ularni aminoglikozidlar, karboksi- va ureidopenitsillinlar bilan qo'shib ishlataladi.

Farmakokinetikasi. Ichishga beriladigan sefalosporinlarning biologik o'zlashtirishi 50% dan 90% gacha boradi va ovqat qabuliga bog'liq emas. Biroq, ular qon oqsili bilan bog'lanish darajasi bo'yicha bir biridan farq qiladi. Masalan, sefotaksim va seftriokson (III avlod sefalosporinlari). Sefotaksim qon oqsili bilan 20–40% ga bog'lansa, seftriokson – 80–95% ga bog'lanadi. Avlod ichidagi dorilarning tarqalish hajmi ham katta farq qiladi. Umuman olganda III avlod sefalosporinlari, IV avlod, ayniqsa II avlod vakillariga nisbatan to'qimalarga (masalan, suyak va gematoensefalik to'siqlardan) yaxshi o'tadi (16.1-jadval).

16.1-jadval

Ichishga tavsiya etiladigan ba'zi sefalosporinlarning farmakokinetik ko'rsatkichlari

Avlod-lar	Preparatlar	Biologik o'zlash-tirilishi, %	Qon zardobi oqsillari bilan birikishi, %	Yarim chiqib ketish davri ($t_{1/2}$, ch)	Preparatlarni qabul qilish oralig'i
I	Sefadroksil	90	20	1,1–1,5	Sutka davomida 0,5 g 2 mahal;

	Sefaleksin	90	5-15	0.9-1,3	1 g mahal 1 g har 6 soatda
II	Sefaklor	50	20-25	0,7-0,8	0,25-0,5 g har 8-12 s
	Sefurokim aksetil	52	~ 50	1,2-1,7	
III	Sefiksim	50	65	2,6-3,4	Sutka davomida 0,2 g 2 mahal; 0,4 g 1 mahal 0,2-0,4 g 2 mahal
	Sefpodoksim	52	40	2,2-2,5	

Ularning qondagi shifobaxsh miqdorini saqlanish davomiyligi bilan ham farq qiladi. Shunday qilib, I avlod vakillarini to‘qimalardagi saqlanish vaqtiga 3-4 s (sutkasiga 6 marta yuboriladi). II avlod vakillariniki 6-8 s (ularni 3 marta beriladi), III avlod vakillariniki 12-14 soat (1-2 marta) va nixoyat IV avlod vakillariniki 8-12 soat (2-3 marta) yuboriladi. Faqat sefalotin (30%) va sefotaksim (40%) jigar va buyraklarda qisman faol metabolitlar hosil qilib, deatsetillanadi. I avlod vakillari kanalchalar sekretsiyasi yordamida chiqarilgani sababli ular, bir munkha nefrotoksik hisoblanadi. II va IV avlod dorilari koptokchalar filtratsiyasi yordamida chiqariladi. IV avlod vakilarining organizm-dan chiqishida jigar ham ma’lum darajada o‘rin to‘tadi. III avlod dorilari jigar va buyraklar orqali chiqadi. Shu sababli buyrak yetishmovchiligi bor bermorlarda ular miqdorini korreksiya qilish shart emas, faqat og‘ir buyrak yetishmovchiliklarida ($SI_{kp} < 30$ ml/daqiqa) bo‘lganda IV avlod dorilari miqdorini kamaytirish kerak bo‘ladi.

Sefalosporinlarning boshqa guruh dorilar bilan o‘zaro ta’siri. I avlod sefalosporinlari nefrotoksik dorilar (polimiksinsinlar, amfoteritsin-B, furosemid, etakrin kislotosi, indometatsinsinlar) bilan birga tavsija etilmaydi.

Sefalosporinlar va aminoglikozidlarni bitta shprisda yuborib bo‘lmaydi, o‘zaro kimyoviy ta’sir natijasida faolsiz birikmalar hosil bo‘ladi va eufillin bilan dori cho‘kmaga tushadi.

Salbiy ta'sirlari. I avlod sefalosporinlarining terapevtik ta'sir doirasi katta, xavfi kamroq, shu sababli poliklinika sharoitida ishlataladi. II, ayniqsa III va IV avlod sefalosporinlarni miqdorlash chegaralangan bo'ladi.

1. Teridagi toshmalar, tana haroratining ko'tarilishi, cozinofiliya ko'rinishidagi allergik reaksiyalar 18% bemorlarda uchraydi. Kesishma («perekrestnaya») allergiya xavfi bor.

2. Parenteral (mushakka yuborilganda og'riq bo'ladi, novokainda eritib yuborish kerak), venaga yuborilgandada flebitlar kelib chiqadi, shu sababli dorini sekinlik, yaxshisi tomchilab yuborish kerak. Ichishga berilganda ko'ngil aynishi, qayt qilish, oshqozon sohasida og'riq, ich ketish ko'rinishidagi dispektik belgilari kuzatilishi mumkin.

3. Nefrotoksik ta'siri I avlod dorilaridan sefaloridin va sefalonin ishlataliganda uchraydi (bu dorilar kanalchalar reabsorbsiyasi ishtirokida ajratiladi). Bunda monooksigenaza tizimi ta'siri ostida proksimal kanalchalar epitcliysini buzuvchi epoksidlar hosil bo'ladi.

4. Nistagm, nerv o'tkazuvchanligining buzilishi, gallutsinatsiya, talvasa tutish kabi neyrotoksik simptomlar uchrashi mumkin (gamma-oksimoy kislotasi bilan sefalosporinlar orasidagi mos kelmaslik natijasida) va trombotsitopeniya, neytropeniya, koagulopatiyalar ro'y beradi, bularning to'planib qolishidan bo'ladi. Qon oqishi sefalosporinlarning K-vitaminini sikkida qatna-shuvchi epoksidreduktazalarning II va III avlod sefalosporinlari falajlashi natijasida kelib chiqadi.

5. Gepatotoksik ta'siri ALT, AST, ShF fermentlari va bilirubinning qonda ko'payishi (ayniqsa I yoshgacha bo'lgan bolalarda), sariqlik bilan namoyon bo'lishi mumkin.

6. Antabusga o'xhash ta'siri. Asetilaldegidni parchalovchi degidrogenaza faolligini buzadi. Shu sababli sefalosporinlar qabul qilinayotganda spirtli ichimliklar ichish mumkin emas.

7. Sefalosporinlar ichishga berilganda disbakterioz kuzatilishi mumkin.

Ishlatilishi. 1. Nafas yo'llari kasalliklari (pnevmoniya, o'pka abscesslari, plevritlar), jumladan benzinpenitsillinlarga chidamli stafilokokklar keltirib chiqqagan kasalliklar.

2. Meningokokklar, pnevmokokklar, gemofil tayoqchalar, B-guruh streptokokklari chaqirgan meningitlar. Gematoensefal to'siqdan yaxshi o'tadigan III avlod sefalosporinlari ishlatiladi.

3. Chaqaloqlarni intensiv davolash. Enterokokklar va listeriylargaga ta'sir doirasini kengaytirish maqsadida aminopenitsillinlar bilan birgalikda ishlatiladi.

4. Suyaklar, bo'g'imlar, teri va yumshoq to'qimalar yuqumli kasalliklari. III va IV avlod (to'qimalarga yaxshi kiruvchi) sefalosporinlari tavsiya etiladi.

5. Ichak tayoqchalari, klebsiyella, protey, streptokokk va boshqa mikroblar chaqirgan siyidik yo'llari kasalliklarida II va III avlod vakillari, chunki bu avlod dorilari siyidik bilan o'zgarmagan holda yaxshi ajralib chiqadi.

6. Kasalxona infeksiyasini davolash uchun, qo'zg'atuvchisi aniq bo'limgan septitsemiyalar va tana haroratining ko'tarilishi. Bu vaziyatlarda tanlov dori IV avlod sefalosporinlari hisoblanadi.

16.1.3. Karbapenemlar. 2 guruhga bo'linadi. I avlod dorilariga (imipenem, tienam, primaksin), II avlod dorilariga meropenem (mcroneem) kiradi. Tienam va primaksinlar (imipenem va silastatinning 1:1 nisbatdag'i) aralashmasi. Silastatin – imipenemni buyraklarda buzadigan 1 – degidrogenaza fermentini salajlaydi. Meropenem esa bu ferment ta'sirida buzilmaydi.

Farmakodinamikasi. Karbapenemlar mikrob hujayrasining bo'linish (mitoz) davrida buzadigan beta-laktam dorilardir. Bularning boshqa guruhdagi dorilardan farqi quyidagilar. Bular boshqa guruh beta-laktam dorilariga nisbatan mikrob hujayrasiga yaxshi kiradi. Karbapenemlar, penitsillinlar, sefalosporinlar, monobaktamlar, tetrasiklinlar, levomitsnotin singari faqat F-porin membrana oqsillarini emas, balki maxsus (spetsifik) D₂ – oqsillarni ham bog'laydi, chunki bularning molekulalari maydaroq. Ular penitsillinlarni bog'lovchi oqsillar turlariga juda yaqin. Ba'zi bir mikrob shtammlari (enterokokklar, pnevmokokklar) ishlab chiqaradigan 2-raqamli penitsillin bog'lovchi oqsillarni ham bog'lab oladi.

Yuqorida keltirilgan karbopenemlar ta'sir mexanizmining o'ziga xosligi ular ta'sir doirasini kengligiga mosdir. Bular bakteriotsid ta'sir qiladi.

Karbopenemlarning o'ziga xos tomonlaridan biri ularning doridan keyin 7–10 soat davom etadigan samarasini bo'lib, bu davrda mikroorganizm ko'paya olmaydi, makroorganizm esa mikrobgaga qarshi himoya kuchini safarbar qilib infeksiyani yengadi. Boshqa beta-laktam antibiotiklardan farqli o'laroq karbopenemlarning «doridan keyingi samarasini» gramm (+) va (-) bakteriyalarga qaratilgan. Yana bir farqi, karbopenemlarning gramm (-) bakteriyalarni endotoksin ishlash va chiqarish qobiliyatini to'xtatishi bo'lib, bu o'z navbatida turli og'ir gemodinamik buzilishlarga olib kelmaydi.

Ta'sir doirasi. Karbopenemlar juda keng doiradagi antibakterial moddalar hisoblanadi. Ular gramm (+) va (-) aerob va anaerob bakteriyalarga, hatto (enterokokklar, listeriylar va *Cl. difficile*) larga ham ta'sir qiladi.

Tienam va primaksinga nisbatan tillarang, epidermal, saprofit, koaguloncgativ stafilokokklarga 2–4 marta kamroq, samara gramm (-) entobakteriya va psevdomonadlarga nisbatan 2–8 marta yuqori samaraga ega.

Biroq, xlamidiyalar, mikoplazmalar, korinebakteriyalar, sil va lepra tayoqchalarida, flavobakteriyalarda, *Enterococcus faecium*, psevdomonad (*Pg. serasia* va *Xanthomonas maltophilia*), metilrezistent stafilokokklarda va zamburug'larda karbopenemlarga nisbatan birlamchi (tabiiy) chidamlilik mavjudligini e'tiborga olish kerak.

Karbopenemlarga psevdomonadlar, tilla rang va epidermal stafilokokk va asinetobakterlardan tashqari, mikroblarda ikkilamchi chidamlilik kam va sekin taraqqiy qiladi. Karbopenemlar boshqa beta-laktam antibiotiklarga nisbatan xromosom beta-laktamazalar hosil bo'lishini kuchaytiradi. Shu sababli ularni sefalosporinlar, penitillinlar va monobakteriemlar bilan birga berib bo'lmaydi va shuningdek karbopenemlar olgan bemorga yuqoridagi guruhdagi antibiotiklarni berib bo'lmaydi.

Karbapenemlar gramm (+) flora va bakteroidlarga qarshi eng kuchli antibiotiklar, gramm (-) floralar uchun ftorxinollarga nisbatan kuchsizroq.

Farmakokinetikasi. Ularni venaga, mushakka yuboriladi. Yuborish oldidan natriy gidrokarbonat bufer eritmasida eritiladi va 5–7 daqiqa davomida yuboriladi. Dorini tomchilab yuborish uchun uni osh tuzining yoki glukozaning izotonik eritmasida eritiladi va 30–60 daqiqa davomida yuboriladi. Mushakka yuborilgan dorilar faqat mushakka yuborilishi kerak. Yuborishdan oldin dorini 1% lidokain yoki firma tomonidan chiqarilayotgan maxsus erituvchida eritiladi. Tayyorlangan suspenziya sovtugichda 4 soatdan ortiq saqlanmaydi. Mushakka yuboriladigan dorining biologik o'zlash-tirilishi 75% ga teng.

Tienam 15–25%, primaksin va meropenem 20% gacha qon oqsillari bilan birikadi. Shu sababli dori yuborilgach qonda uning yuqori darajada sof miqdori kuzatiladi va to'qimalarga yaxshi kiradi. Ularning tarqalish hajmi katta, gemodializ davrida organizmdan tez chiqariladi, bu dorilardan zaharlanganda buni yodda tutish kerak. Meropenem boshqalariga nisbatan markaziy asab tizimiga yaxshi kiradi. Yarim chiqib ketish vaqtini venaga yuborilganda 1 soatga (chaqaloqlarda – 2 s), mushakka yuborilganda esa 2,6 soatga teng. Tienam, primoksin venaga 4 marta, meropenem esa 3 marta, mushakka 2 marta yuboriladi.

Imipenem buyrak proksimal kanalchalari jiyagidagi ishqoriy muhit degidropeptidaza ta'sirida zaharli metabolitga aylanadi. Shu sababli tarkibida degidrogenaza 1 ingibitori saqlovchi tisnam va primoksin ishlataladi. Morepenem o'zining kimyoviy tuzilishiga ko'ra nefrotoksik metabolitlar hosil qilmaydi.

Tienam, primak – 50%, meropenem 70% koptokchalar filtratsiyasi va kanalchalar sekretsiyasi yordamida o'zgarmagan ko'rinishda buyraklar orqali chiqariladi. Buyrak yetishmovchiligidagi venaga yuborilayotganda agar $\text{Cl kp} < 80 \text{ ml / daqiqa}$: mushakka yuborilayotganda $\text{Cl kp} < 30 \text{ ml / daqiqa}$ bo'lganda dori yuborish tartibini o'zgartirish kerak.

Biroq, karbapenemlami kreatinin klirensi ($\text{Cl kp} < 5 \text{ ml/daq.}$) bo‘lgan holatlarda, bemorga gemodializ o‘tkazilayotganda yuborsa bo‘ladi.

Karbapenemlarning boshqa dorilar bilan o‘zaro ta’siri. Mos kelmasligi bois karbapenemlarni boshqa beta-laktamaza antibiotiklari bilan yuborilmaydi. Bitta shprisda boshqa dorilar bilan (farmatsevtik ziddiyat sababli) yuborib bo‘lmaydi.

Salbiy ta’sirlari. Ular katta terapevtik ta’sir doirasiga ega bo‘lgan, kam zaharli dorilar.

1. Mushakka yuborilgan joyda og‘riq, venada – vena qon tomirlarining qattiqlashuvi, tromboflebitlar kuzatiladi.

2. Toshmalar, eozinofiliya ko‘rinishidagi allergik reaksiyalar. Boshqa beta-laktam antibiotiklardan keyin bularga chidamlilik kam kuzatiladi.

3. Kandidalar.

4. 1% ga yaqin bemorlarda siydik qizil rangga bo‘yaladi.

5. Imipenem ko‘proq nefrotoksik ta’sir qiladi.

6. Tienam yoki primaksinni venaga yuborilganda buyrak va markaziy asab tizimi faolligi buzilgan bemorlarda bo‘sashish yoki mushaklar tonusining oshishi, sezgining o‘zgarishi, talvasalar, entsefalopatiyalar kuzatilishi mumkin.

Ishlatilishi. Boshqa antibakterial dorilar samarasiz bo‘lgan hollarda bular zaxira dorilari hisoblanadi.

1. Jarrohlik amaliyotida uchraydigan acrob-anaerob mikroblar assotsiatsiyasi chaqirgan abdominal kasalliklar.

2. Tug‘uruqdan, abortdan, ginekologik jarrohlik operatsiyalaridan keyin uchraydigan infeksiyalar.

3. Chaqaloqlarni intensiv davolash (tana haroratining 38°C dan yuqori. S-reaktiv oqsil miqdori 2 mg/dl , yetilmagan neytrofillarni yetilganlariga nisbati 0.2 teng bo‘lganda; meningit borligiga shubxa qilinganda).

4. Siydik yo‘llarining asoratli infeksiyalarini.

5. Suyaklar, bo‘g‘imlar, teri, yumshoq to‘qima asoratli infeksiyalarini.

6. Zotiljam, sepsis, neytropeniysi bor bemorlarda uchraydigan infeksiya, meningit.

16.1.4. Monobaktamlar. Aztreonam (azaktam) kiradi.

Farmakodinamikasi. Aztreonam ko‘payish (mitoz) davrida mikrob qobig‘i sintezini buzadi. Bakteriotsid ta’sir qiladi. Keng rN intervalida faol hisoblanadi.

Ta’sir doirasi. Tor, gramm (–) bakteriyalar (gemosil tayoq-chasi, neysseriyalar, moraksellar, morganellar, protcylar, providensilar, klebsiyellalar, csherixiyalar salmonellalar, shigellalar, enterobakter, serratsilar, iyersinozalar, psevdomonadlar). Ikkilamchi rezistentlik (chidamlilik) kam uchraydi. Sefalosporinlar bilan monobaktamlar orasida kcsishma chidamlilik yo‘zilgan.

Farmakokinetikasi. Aztreonam mushakka va venaga yuboriladi. Biologik o‘zlashtirilishi 100%. Qon plazmasi oqsillari bilan bog‘lanishi – 60% ga teng. Preparat a’zolar va to‘qimalarga yaxshi tarqaladi. Miya to‘qimasidagi miqdori qon plazmasidagi miqdorini 17% iga teng, bronxlar shilimshig‘i, homila oldi suyuqlig‘iga ham kam kiradi.

Gemodializ va peritoneal dializ davrida qon zardobidan yaxshi chiqadi. Yarim chiqish vaqtı 2,4 soat (chaqaloqlarda 5,7 s). Sutkasiga 3×4 marta (2 haftalik chaqaloqlarga 2 marta) yuboriladi. Buyraklar orqali o‘zgarmagan holda chiqib ketadi. Buyrak yetishmovchiligidagi, chaqaloqlarda kiritish tartibini yoki miqdorini kamaytirish kerak.

O‘zaro ta’siri. Aztreonamni boshqa dorilar bilan bitta shprisda yuborib bo‘lmaydi (farmatsevtik ziddiyatlik kuzatiladi). Aztreonam aminoglikozidlarga qaraganda aminopenitsillinlar samaradorligini ko‘proq kuchaytiradi.

Salbiy ta’sirlari. Kam zaharli. 1. Toshmalar, eozinofiliya ko‘rinishidagi allergik reaksiyalar; 2. Protrombin indeksining susayishi (kamayishi); 3. Jigar fermentlarining (ALT, AST, ShF) faollashuvi; 4. Venaga yuborilganda flebit; 5. Ko‘ngil aynishi, ich ketishi; 6. Disbakterioz; 7. Psevdomembranoz kolit.

Ishlatilishi. Aztreonam kam zaharli bo‘lgani uchun aminoglikozidlarni o‘rnini to‘lato‘kis bosishi mumkin. Uni boshqa antibiotiklar bilan birga sepsis, peritonit, siyidik chiqarish a’zolari kasalliklarida, yumshoq to‘qima, teri, bronx o‘pka infeksiyalarida, ba’zan meningitda ishlatiladi.

16.2. Makrolidlar – kimyoviy strukturasida mikrotsiklik lakton (eritromitsin) va azalidlar (azitromitsin) saqlovehilar antibiotiklar.

Makrolidlarni uch avlod olingen: 1-avlod eritromitsin, oleandomitsin; 2-avlod spiramitsin (rovamitsin), roksitromitsin (rulid), klaritromitsin (klatsid), midekamitsin (makropen), diritromitsin (dinabak); 3-avlod azitromitsin (sumamed)* Azitromitsin kimyoviy tuzilishiga ko'ra azamidlarga kiradi.

Bularning bo'linishi asosida ularning ta'sir doirasi, farmakokinetik xarakteristikasi va salbiy ta'sirlari yotadi.

Farmakodinamikasi. Makrolidlar ribosomalar 50-S subbirlikda atrofida RNK sintezini bloklab, bakteriostatik ta'sir ko'rsatadi.

Ta'sir doirasi keng. Yuqori sezuvchan mikroblarga bakteriotsid ta'sir ko'rsatadi: gramm (+) kokklar (metitsillinga sezuvchan stafilokokklar, streptokokklar, pnevmokokklar), gramm (+) bakteriyalar (korinebakteriyalar), gramm (-) bordetellilar, maroksellilar, xlamidiylar va mikoplazmalar. Qolgan mikroblar (neyseriyalar, leginellar, gemofil tayoqchalarga, brutsellalar, trepanemalar, klostridiyalar va rikketsiyalar)ga bakteriostatik ta'sir qiladi. 2- va 3-avlod makrolidlar ta'sir doirasi kengroq. 2-avlod doirasi jozamitsin va kloritromitsinlarga xelikobakter pilorining yuqori sezuvchanligi aniqlangan; spiramitsinga – toksoplazmalarni yuqori sezuvchanligi aniqlagan. 2- va 3-avlod dorilarni gramm (-) bakteriyalar; kampilobakter, listeriyl, gardnerell kabi ba'zi mikobakteriyalar sezuvchan.

Makrolidlarga ikkilaimchi rezistentlik tez kuzatiladi, shu sababli bularni 7 kungacha yuborish tavsiya etiladi, yoki boshqa guruhdagi antibiotiklar bilan birga ishlatalish kerak. Mikrob bularning bittasiga chidamli bo'lib qolsa, bu hodisa boshqalariga, hatto boshqa guruh dorilariga mikomitsin, klindamitsin va beta-laktamazadan buziladigan streptokokklarga ham xos.

Farmakokinetikasi. Eritromitsin fosfat va spiramitsinlarni venaga yuborish mumkin. Hammasini ichishga berish mumkin.

* Kitobda dorilarning generik (xalqaro nomi) qavsda esa patentlangan nomi keltirilgan.

Biologik o'zlashtirilishi 30–70%. Bulardan oleandomitsin va 2-, 3-avlod dorilari kislotaga chidamli, shu sababli ularni ovqatdan oldin yoki keyin berishning farqi yo'q. Tabletkasini «borjom» yoki soda eritmalari bilan ichish tavsiya qilinadi.

Ichilganda dorining qondagi yuqori miqdori 1,5–2 soatdan keyin kuzatiladi. Ko'p makrolidlar qon plazmasi oqsillari bilan 60–70% ga bog'lanadi. Biroq dorilar oqsildan oson ajraladi va to'qimalarga o'tadi. 2- va 3-avlod dorilari eritromitsin va oleandomitsinga nisbatan to'qimalarga yaxshi tarqaladi. Makrolidlar adenoidlar va bodomcha bezlar to'qimasiga, o'rtा va ichki quloq suyuqliklariga, bronxlar sekretiga, balg'amga, plcvral, peritoneal, sinovial suyuqliklarga, teriga yaxshi kiradi. Ular fagotsitar hujayralarda to'qimadan tashqari suyuqliklarga nisbatan 13–20 marta ortik to'planadi. Makrolidlar fagotsitozni tezlashtiradi. Bu holsizlangan bemorlarda kasallik qaytalanishining oldini oladi, makrolidlarning makrofaglar bilan bog'lanishini ularni infeksiya o'chog'iga tashlashda katta amaliy ahamiyatga ega.

Makrolidlar yo'ldosh orqali o'tadi, ularning homila qonidagi miqdori ona qonidagi miqdorining 20–25% ini tashkil qiladi. Kam zaharliligi uchun ularni kerak bo'lganda homilador onada qo'llash mumkin. Ko'krak sutiga yaxshi to'plangani uchun emizishni vaqtincha to'xtatishni talab qiladi. 1-avlod dorilarining qondagi ta'sir miqdori – 6 soat; 2-avlodni 8–12 soat; 3-avlodniki 20 soat davom etadi. Shu sababli bularni sutka davomidagi kiritishlar soni 4, 2–3 va 1 martani tashkil qiladi. 2- va 3-avlod dorilarini qonda uzoqroq bo'lishiga sabab, ularning to'qimalarga va hujayralarga yaxshi kirishi va uzoq saqlanishi, kuchli enterogepatik sirkulatsiyasidir.

Makrolidlar jigar sekretiyasi va safro suyuqlig'i bilan chiqariladi. Bu safro suyuqlig'i reologiyasini buzishi mumkin. 1-avlod dorilari jigar monoooksigenaza fermentlarini falajlashi mumkin, 2-avlod dorilari (spiramitsindan tashqari) bu tizimga kam, 3-avlod dorilari esa butunlay ta'sir qilmaydi. Shu sababli jigar faoliyatining buzilishi ularning to'planishiga sabab bo'lishi mumkin.

Siydik bilan, yuborilgan dorining faqat 2–3% gina chiqadi. Venaga yuborilganda siydikdagi miqdor 12–15% gacha oshishi

mumkin. Bu miqdor siyidik yo'llaridagi mikroblar o'sishini to'xtatish uchun yetarli, biroq siyidikni ishqorlash darkor. Eritromitsinning qondan yarim chiqish vaqt - 1,2-2,6 soat, 2- va 3-avlod dorilar uchun bu vaqt biroz ko'proq.

Boshqa guruhdagi dorilar bilan o'zaro ta'siri. Makrolidlarni B guruh vitaminlari, askorbin kislotasi, sefalotin, tetratsiklinlar, levomitsetin, geparin, difenin bilan bitta shprisda yuborib bo'lmaydi (farmatscvtk ziddiyatlik kuzatiladi).

Makrolidlarni terfenadin va astemizol bilan ishlatilganda gepatotoksik ta'siri kuchayadi. Levomitsetin ham RNK sintezini ribosoma 50-S subbirlik sikkida buzgani uchun bular orasida mos kelmaslik kuzatiladi va antimikrob ta'siri susayadi, shuning uchun birga ishlatib bo'lmaydi.

1-avlod makrolidlari o'tib ketuvchan ototoksisik va nerv-mushak blokini paydo qilgani uchun ularni aminoglikozidlar, polimiksinlar, glikopeptid va polien antibiotiklari bilan birga ishlatilganda yuqorida nomi keltirilgan salbiy ta'sirlari ko'payishi mumkin.

1-avlod makrolidlari, kamroq 2- va 3-avlod makrolidlari tomonidan jigardagi monooksigenaza fermenti tizimi ishi buzilishi mumkin, bular bilan birga ishlatilayotgan ba'zi bir dorilar (teosillin, levomitsetin, bromokriptin, varfarin, simetidin, karbamazepin, digidroergotamin, antipirin, metilprednizolon va b.lar)ning organizmdan chiqib ketishi susayadi va ularning salbiy ta'sirlari kuzatilishi mumkin.

Makrolidlarni boshqa ta'sir mexanizmli bakteriostik dorilar, masalan, tetratsiklinlar (RNK sintezini ribosoma 30-S subbirligida buzuvchi) yoki sulfanilamidlar (paraaminobenzoy kislotar aqobatchilari) bilan qo'shib ishlatish mumkin.

Salbiy ta'sirlari. Kam zaharli. Quyidagi salbiy ta'sirlari uchrashi mumkin: 1) ko'ngil aynishi, qayt qilish, ich ketishi; 2) stomatit va gingivitlar; 3) xolestaz; 4) venaga yuborilganda flebit-larning oldini olish uchun dorini osh to'zining yoki glukoza eritmasining izotonik eritmalarida eritib (1 mg preparat 1 ml erituvchida) tomchilab 30-60 daqiqa mobaynida yuborish tavsiya etiladi.

Ishlatilishi. 1. Penitsillinlar va sefalosporinlarni ko'tara olmaydigan bemorlarga (bronxit, tonzillit, otit, sinusitlar; limfangit, mastidlarda) tavsiya etish mumkin. 2. Ko'k yo'tal va difteriya. 3. Xlamidiyalar chaqirgan konyunktivitlar surtma ko'rinishida: a) zotiljam, ayniqsa, xlamidiyalar chaqirgan chaqaloqlar zotiljamida; b) mikoplazmalar zotiljamida; d) legionellalar, maroksellalar chaqirgan zotiljamda. 4. Birlamchi zaxm va so'zakda. 5. Xoletsistitlar, xolangitlar, enteritlar, kolitlar. 6. Toksoplazmoz (spiramitsin). 7. Urogen infeksiya.

16.3. Tetratsiklinlar – kimyoiy strukturasi 4 kondensatsiyalangan 6 a'zoli sikl tuzilishga ega (tetratsiklinlar).

Tetratsiklinlar. Tabiiy (terramitsin, tetratsiklin) va yarimsintetik metatsiklin (rondomitsin), dokstsiklin (vibramitsin, pcnidoks), minotsiklin (minotsin) tetratsiklinlar farqlanadi.

Farmakodinamikasi. Ribosomalarni 30-S subbirlik davrida RNK sintezini buzadi. Bakteriostatik ta'sir ko'rsatadi.

Ta'sir doirasi. Keng va hamma tetratsiklinlar uchun bir xil. Stafilokokklar, enterokokklar, korinobakteriyalar, Ps aeruginosa, Ps cepacia va Xanthomonas maltophilia, sitobakter, enterobakter, asinobakter, protey, serratsiyalar, sil tayoqchasi va moxov Cl, difficile, bakterioidlar, V «tip» gemofil tayoqchasi, zamburug'lar – bular chidamli shtamm hosil qiladigan mikroblar qatoriga kiradi. Tetratsiklinlar ta'sir doirasi levomitsetinga o'xshaydi. Levomitsetindan ularning farqi bular bakteroidlarga, gemofil tayoqchasi, Ps cepacia va Xanthomonas maetophilia larga ta'sir qilmaydi.

Dokstsiklin xelikobakter pilorusga ta'sir qiladi.

Tetratsiklinlarga ikkilamchi mikrobynning o'rganib qolishi sekinlik bilan rivojlanadi. Bu hodisa (minotsiklindan tashqari) kesishma bo'lib, ya'ni bitta preparatga chidamlilik kuzatilsa, boshqa tetratsiklinga ham mikrob chidamli bo'ladi.

Farmakokinetikasi. Tetratsiklinlarning hammasini ichishga berish mumkin: oksitetatsiklin mushakka, dokstsiklinni venaga ham yuborish mumkin.

Tabiiy tetratsiklinlarning oshqozon-ichakdan biologik o'zlashtirilishi 50% teng, ovqatdan 1–1,5 soat oldin yoki 3 soat

keyin ichilganda ular yaxshi so‘riladi. Ulardan keyin sut ichilsa, sut tarkibidagi kalsiy bilan kompleks hosil qilib faolsizlanadi.

Yarimsintetik tetratsiklinlar 100% gacha so‘riladi va ovqat tarkibidagi 2 valentli metallar bilan kompleks hosil qilmaydi.

Qondagi eng yuqori miqdori ichilganda 2–5 soatni, venaga yuborilganda esa 1–2 soatni tashkil qiladi.

Oksitetratsiklin – 20%, tetratsiklin – 40%, metatsiklin – 60%, dokstsiklin – 95% va monotsiklin – 75% gacha qon plazma oqsillari bilan bog‘lanadi. Tetratsiklinlar to‘qima va suyuqliklarga yaxshi kiradi va to‘planadi.

Jigar, safro, o‘pka, suyaklar, buyraklar, shilliq qavatlarda ularning miqdori qondagidan 10–15 marta ko‘p; plevra, sinovial va assitik suyuqliklarda qondagi miqdordan 50 –100% ko‘p bo‘ladi. Amnion suyuqligida qon plazmasidagi miqdorning 60–80% ni tashkil qiladi. bu homila uchun xavfli bo‘lib qolgan ko‘krak suti bilan emizishni to‘xtatish kerak.

Tetratsiklinlar hujayra ichiga ham yaxshi kiradi va u yerdagи parazitlarga ta’sir qiladi. Likvor, ko‘z yoshi, so‘lakka salbiy ta’sir qiladi, terida yomon to‘planadi, (monotsiklindan tashqarisi).

Dorilarning qondagi terapevtik miqdori: oksitetratsiklin va tetratsiklin 4–6 soat (4 marta yuboriladi), metatsiklin uchun 12 soat (2–3 marta beriladi); dokstsiklin va monotsiklin uchun 24 soatga yaqin (1–2 marta beriladi).

Tetratsiklinlar buyrak va jigar orqali chiqariladi. Masalan, oksitetratsiklin, tetratsiklin va metatsiklinlarning 50% buyraklar filtratsiyasi yordamida o‘zgarmagan ko‘rinishda va 50% esa jigar biotransformatsiyasida safro bilan o‘zgargan va o‘zgarmagan holda chiqariladi. Dokstsiklin va monotsiklin 90% jigar yordamida safro orqali chiqariladi.

Ko‘pgina tetratsiklinlar uchun yarim ajralib chiqish davri 6–12 soatga. dokstsiklin va monotsiklinlar uchun 16–18 soatga teng.

Buyrak yetishmovchiligidagi bu vaqt tabiiy tetratsiklinlar uchun 40–100 soatgacha cho‘zilishi mumkin. Shu sababli ularning miqdorini va kiritish tartibini korreksiya qilish talab etiladi.

Dokstsiklin va minotsiklini jigar kasalliklarida berib bo‘lmaydi, biroq buyrak yetishmovchiligidagi bersa bo‘ladi.

Tetratsiklinlarni boshqa guruhdagi dorilar bilan o‘zaro ta’siri

Ular antatsidlar, temir, rux, mis preparatlari va yurak glikozidlari bilan kompleks hosil qiladi va so‘rilishi 20–25% ga kamayadi. Tetratsiklinlarni geparin, barbituratlar, glukokortikoidlar, makrolidlar bilan bir shprisda yuborib bo‘lmaydi (kimyoviy mos kelmaslik tufayli cho‘kma hosil bo‘ladi).

Tetratsiklinlar quyidagi guruhgaga oid dorilar: 1) oral antidiabetik moddalar faolligini kuchaytiradi, gipoglikemiya xavfi ortadi; 2) bilvosita qonni suyultiruvchilar bilan ishlatilsa gemorragiya xavfi bor; 3) miorelaksantlar va magniy preparatlari bilan miokard va nerv-mushak o‘tkazuvchanligini buzadi; 4) aminoglikozidlar bilan mos kelmaslik; 5) levomitsentin – gemato- va gepatotoksik ta’siri kuchayadi (farmakodinamik ziddiyatlik natijasida kelib chiqadi).

Tetratsiklinlarni makrolidlar, masalan, eritsiklin (oksitetra-tsiklin + eritromitsin), olctetrin (oleandomitsin + tetratsiklin) bilan qo‘sib ishlatsa bo‘ladi, ammo bunda gepatotoksik xavfi oshadi.

Salbiy ta’sirlari. Tetratsiklinlar zaharli, ular mikro- va makroorganizm hujayralari bo‘linishini buzadi:

1) tez bo‘linadigan hujayralar (trombotsitopeniya, leykopeniya, anemiya); spermatogenezning va ichak va teri epiteliysi hujayralarining buzilishi;

2) katabolitik ta’siri – oqsil hosil bo‘lishini buzadi (gipotrofiya, infeksiyaga chidashlikni kamaytirish, nerv-mushak o‘tkazuvchanligining buzilishi). Tetratsiklinlarning bu ta’siri chala tug‘ilgan chaqaloqlarda, keksa yoshli bemorlarda, uzoq vaqt gormon olayotgan bemorlarda, distrofiya va miasteniyalarda bu xavf yanada ortadi;

3) gepatotoksik (albuminlar sintezi kamayadi, akarboksi-protrombin, prokonvertin va boshqa oqsillar sintezi buziladi, bilirubin va azot qoldiqlarini ajralib chiqishi buziladi) ta’siri.

4) suyaklarni (ayniqsa tishlarning sariq rangga bo‘yalishi, kech chiqishi, tish shaklining buzilishi) rivojlanishining buzilishi;

5) doksisiklinni venaga tez yuborilganda qondagi kalsiyining ko‘p miqdorda bog‘lanishi natijasida yurak faoliyatining buzilishi, kollaps kuzatiladi;

6) tetratsiklinlar uzoq saqlanganda ularning epiangidro-birikmalari hosil bo‘lishi hisobiga buyrak kanalchalarining ishi buzilishi mumkin (Fankoni sindromi) deyiladi. Bu bemorlarda poliuriya, chanqoqlik, atsidoz, proteinuriya, glyukozuriya, amino-asiduriya simptomlari bilan kechadi. Bemorlar juda qiyinchilik bilan tuzaladilar. Shu sababli ishlatalish muddati o‘tgan tetratsiklinlarni qo‘llash qat’iyan man etiladi!

7) kichik yoshli bolalarda bosh miya ichidagi bosimning ko‘tarilish belgilari (bosh og‘rig‘i, qayt qilish va boshqalar) kuzatiladi. Bu sindromda orqa miyani punksiya qilish, likvorni chiqarib tashlash tavsiya qilinadi;

8) disbakterioz, kandidoz;

9) minoksilin vestibular ototoksik (ko‘ngil aynishi, qayt qilish, bosh aylanishi, ataksiya) ta’sir qiladi.

Quyida tablitsada ba’zi bir guruh antibiotik dori vositalari-ning nojo‘ya ta’sirlari keltirilgan.

16.2-jadval Antibiotik guruhlarining salbiy ta’sirlari

Antibiotiklar	Allergik reaksiyalar	Allergik tabiatli bo‘lmagan nojo‘ya ta’sirlar					Disbakterioz
		Mahalliy qitiq-lovchi ta’siri	Jigar faoliyatini susayishi	Buyrak faoliyatini susayishi	Qon hosil qiluvchi tizim ishini susayishi	VIII son nerv faoliyatini susayishi	
Penitsillinlar	+	+					+
Sefalosporinlar	+	+		+			+
Makrolidlar	+	+					+
Aminoglikozidlar	+	+		+		+	+
Tetratsiklinlar	+	+	+				+
Levomitsetin	+	+			+		+
Polimiksinlar	±	+		+			+

¹ Ko‘proq sefaloridin ishlataliganda kuzatiladi.

Ishlatilishi. Tetratsiklinlar antibiotikogrammaga asoslangan holda xavfsiz dori yuborish bilan boshlanadi. Davolash kursi 5–7

kun keyingi yillarda xavfsiz antibiotik dori vositalarining topilishi tetratsiklinlarga bo'lgan talabni kamaytirdi, chunki bular zaharli antibiotiklardir. 8 yoshgacha bo'lgan bolalarga hayotiy ko'rsatmalar bo'lgandagina tavsiya qilinadi.

Bunda quyidagilarga rioya qilish tavsiya qilinadi;

– tana og'irligidan kelib chiqib, aniq miqdorlash va kiritish tartibini qat'iy nazorat qilish;

– jigar, buyrak va ichak faoliyatini nazorat qilish;

– periferik qonni va qon ivish jarayonini davolashdan oldin, davolash davrida va undan so'ng nazorat qilish;

– distrofiya va miasteniya bilan og'rigan bemorlarga tavsiya qilmaslik kerak.

1. Vabo, toun, kuydirgi, brutsellyoz, tulyaremiya, borelliozlar.

2. Rikketiozlar (terlama kasalligi, ku-lixoradka isitmasi).

Bunday holatlarda tanlov preparati doksitsiklin va minoktsiklin hisoblanadi.

3. Osteomielitlar.

4. Xlamidoz.

5. Mikoplazmalar keltirib chiqargan zotiljam.

6. Xlamidiyalar, mikoplazmalar, treponema va gonokokklardan yuzaga kelgan urgent infeksiyalar. Tanlov preparati – tabiiy tetratsiklinlar shamcha ko'rinishida. Samarasini oshirish uchun siyidik muhitini kislotali tomonga burish zarur.

Yumshoq to'qima va teri infeksiyalariga tanlov preparati – minotsiklin.

16.4. Dioksiaminofenilpropan unumları – levomitsetin – sintetik antibiotik. Ko'proq ishqoriy, muhitda levomitsetin, levomitsetin stearat, levomitsetin palmitat va suksinatlar ishlatalidi.

Farmakodinamikasi. Ribosoma 50-S subbirligi davomida RNK sintezini buzadi. Bakteriostatik ta'sir qiladi.

Ta'sir doirasi juda keng. Levomitscning yuqori sezuvchan gemofil tayoqchasi, pnevmokokklar, meningokokklarning ayrim shtammlariga bakteriotsid ta'sir qiladi.

Stafilokokk, enterokokk, korinebakteriyalar, P. aeruginosa, sitobakterlar, enterobakterlar, asinetobakterlar, srrasiyalar, protcy,

sil tayoqchasi va moxov Cl. Difficili, zamburug'larini levomitsetinga chidamli bo'ladi.

Levomitsetinga mikroblarning ikkilamchi chidamliligi kam uchraydi, ammo shigellalarning ba'zi shtammrlari (Zonne, Fleksner 2 a) tez o'rghanadi.

Farmakokinetikasi. Ishqoriy muhitda levomitsetin, uning stearat va palmitin kislotali esirlari ichishga beriladi. Levomitsetin suksinat venaga (kamroq mushakka va aerozol ko'rinishida) yuboriladi. Ishqorli levomitsetin me'da-ichakdan yaxshi so'rildi, ich ketishi bu jarayonga ta'sir qilmaydi. Klizma, shamchalar ko'rinishida yo'g'on ichakka va ovqat modda yuborilishi mumkin. Biologik o'zlashtirilishi 90% dan ortiq. Biroq dori o'ta achchiq bo'lganligi sababli bemor qayt qilishi mumkin. Levomitsetin stearat va levomitsetin palmitat achchiq emas, ichakdan lipaza (esteraza) ta'sirida gidrolizlangach so'rildi.

Levomitsetin suksinat parenteral yo'l bilan yuborilganda faol emas, to'qimalarga yomon tarqaladi. Gidrolazalar yordamida qonda levomitsetin asosiga aylanadi. Ichakdagagi lipazalar qondagi gidrolazalarga nisbaian faolroq va bemor yoshiga bog'liq.

Chaqaloq va 3 yoshgacha bo'lgan bolalarda lipazalarning faolligi kam. Shu sababli antibiotikning ichakdan so'riliishi sekin kechadi va dorining qondagi eng yuqori miqdori 10–12 saatdan keyin kuzatiladi. 5 oydan keyin dorining ichakdan so'riliishi kattalardagidek kechadi. Bemorning individual o'ziga xosligining ham ahamiyati bor.

Levomitsetin terapevtik samarasi uning qondagi aniq miqdoriga bog'liq dcyish qiyin, shu sababli uning qondagi miqdorini nazorat (monitoring) qilish tavsiya etiladi.

Qondagi eng yuqori miqdori (taxminan 60 daqiqaga teng) ichilganda va parenteral yuborilganda ham bir-biriga yaqin, shu sababli levomitsetinni og'iz orqali kiritish afzalroq hisoblanadi. Bemor xushsiz yotganda, qayt qilganda (meningit) uni venaga yuborish kerak, biroq iloji boricha ichish yo'li bilan kiritgan ma'qul.

Levomitsetinning qon plazmasi oqsillari bilan birikishi 50–60% (chaqaloqlarda 30–40%)ga teng. Ishqoriy muhitga ega

bo'lgan levomitsetin qonda turli to'qima va biosuyuqliklarga yaxshi o'tadi. Dori hujayra ichida yuqori miqdorlarda to'planadi, miya suyuqlig'ida qondagiga nisbatan ko'proq to'planishi mumkin, yo'ldosh orqali homilaga yaxshi o'tadi, shu sababli homilador ayolga levomitsetin berilmaydi.

Ichishga berilganda levomitsetinning likvordagi miqdori qondagiga nisbatan yuqori, buning sababi: 1) levomitsetin suksinatning sekinlik bilan ishqoriy levomitsetinga aylanishi; 2) suvda eruvchi levomitsetin suksinatning o'zgarmagan holda buyraklar orqali (60% ga yaqin) tez chiqarilishidir.

Dorining qondagi samarador miqdori 6–8 soat davomida saqlanadi, shu sababli dori bir kecha-kunduzda 4 marta kiritiladi (bir oylik yoshdan boshlab). Birinchi 2 haftalik ichida bir marta, 3 haftalikdan boshlab 2 marta sutka davomida yuboriladi (jigar ferment tizimining faolsizligi bilan bog'liq). Ishqoriy levomitsetin 90% gacha jigarda biotransformatsiyaga uchraydi, jigarda nitroguruuhga almashinib faolsiz metabolitga aylanadi va asosan siyidik bilan chiqariladi. 10% ga yaqini siyidik bilan o'zgarmagan ko'rinishda chiqib ketadi.

Levomitsetinning qon plazmasidan yarim chiqib ketish vaqtি kattalarda 2–3 soatga, kichik yoshdagи bolalarda ancha ko'p. Buyrak yetishmovchiligidа levomitsetinning faolsiz metaboliti to'planganligi sababli uning miqdorini kamaytirishga ehtiyoj tug'ilmaydi. Jigar yetishmovchiligidа esa uni faol qismi to'planganligi sababli bu holatlarda qondagi miqdorini nazorat (monitoring) qilish yoki boshqa antibiotik berish tavsiya etiladi.

Boshqa guruhdagi dorilar bilan o'zaro ta'siri. Levomitsetinni makrolidlar, penitsillinlar, karbepenemlar, aminoglikozidlar bilan bir shprisda yuborib bo'lmaydi (cho'kmaga tushadi).

Levomitsetinni boshqa guruhdagi antibakterial dorilar bilan qo'shib berilganda uning salbiy ta'siri kuchayadi: makrolidlar, linkozamidlar, fuzidin bilan mos kelmaslik (chunki bu guruhdagi dorilar ham levomitsetin singari bitta ribosomaning 50-S subbirligiga) ta'sir qiladi: beta-laktamaza antibiotiklar bilan (chunki mikrob hujayrasining bo'linishi buziladi); yoki tetratsik-

linlar, aminoglikozidlar, polimiksinlar bilan salbiy ta'sirining qo'shilishi yuz beradi.

Levomitsetinni zaharli ta'sirni kuchaytiruvchi moddalar bilan qo'shib bo'lmaydi masalan, gemoliz chaqiradigan moddalar (sulfanilamidlar, pirazolonlar, sitostatiklar), gepatotoksik dorilar (amsoteritsin B, grizeofulvin, paracetamol), temir preparatlari kapillarotoksikozga sabab bo'ladi.

Levomitsetinni meningokokk, pnevmokokk yoki gemofil tayoqcha chaqirgan meningitda ampitsillin va amoksitsillin bilan birga ishlataladi, chunki bular kasallik qo'zg'atuvchisiga bakteriotsid ta'sir qiladi.

Levomitsetin ba'zi bir sitoxrom R-450 ni bog'lab olib quyidagi dorilarni (butamid, teofillin, dikumarin, benzodiazepinlar, difenin, fenobarbital) jigardagi biotransformatsiyasini buzadi.

Mannitol, etakrin kislota, gipotiazid bilan birga ishlataliganda levomitsetinning organizmdan ajralib chiqishi sekinlashadi.

Salbiy ta'sirlari: levomitsetin tor terapevtik doiradagi zaharli dori.

Levometsitinni individual ko'tara olish xususiyati bor.

1. Mielotoksik ta'siri. Ichilgandan 3–5 kun o'tgach qizil qon tanachalari ishlab chiqaruvchi ilikni zaharlab, kamqonlikka sabab bo'lishi mumkin, 10–14 kundan keyin esa granulotsit va megakariotsitlar ilikni falajlab leykopeniya (4 ming/ml dan kam), neytropeniya (500/mkl dan kam) va trombotsitopeniya (25 ming/ml dan kam) yuz beradi. Qondagi bu o'zgarishlar dori berish to'xtatilgach 2–3 hafta ichida o'tib ketadi. Biroq, kamdan-kam (1:40000 nisbatda) levomitsetinni irsiy ko'tara olmaslik ham uchraydi. Bunday individlarda levomitsetinning har qanday miqdori og'ir gipoplastik anemiya, agranulotsitoz chaqiradi. Bu o'zgarishlar birdaniga uchrashi, ko'proq 2–5 haftadan keyin kuzatilishi ham mumkin.

Levomitsetinni asossiz uzoq va qayta yuborish man qilinadi. Ko'mik depressiyasi bor chaqaloqlarga (bolalarga) levomitsetin berib bo'lmaydi.

2. O'tkir dori gemolizi genetik yetishmovchilikka bog'liq, ya'ni glukoza-6-sosfatdehidrogenaza yetishmovchiligi bor

individlarda uchraydi va sariqlik va kamqonlik belgilari bilan kechadi, transaminazalar qonda normal holda qoladi, bilirubin konyugatsiyalanib ulgurmaydi.

3. Gemolitik bo'limgan kamqonlik uridindifosfoglu-kuron-transferaza enzimopatiyasida uchraydi, bu irlsiy determinlangan bo'ladi. Levomitsetin qabul qilgan bunday odam sargayib ketadi. Sababi bilirubinning konyugatsiyalanishi buziladi, gemoliz belgilari va transaminazalarning qondagi ko'rsatkichi normada bo'ladi.

4. Temir yetishmovchiligi kamqonligi. gipotrofiya, miqdistrofiya – mitoxondriylar fermenti ferroxelatazalarning levomitsetin bilan falajlanishi natijasida bu simptomlar kuzatiladi. Bu ferment temirning gemga kirishiga yordam beradi, bu jarayonning buzilishi gem fermentlari faolligi buzilishiga, bu esa o'z navbatida to'qimalarni temir biriktirib olish xususiyatining buzilishi va kamqonlikka sabab bo'ladi.

Bu vaqtida qonda temir miqdori yetarli, qon plazmasining temir biriktirish xususiyati 0 ga teng, bunday holda temir dorilarini yuborish xavfli!

5. Kulrang kollaps. Chala tug'ilgan chaqaloqlarda levomitsetinning qondagi miqdori 50 mkg/ml bo'lqanda yuz beradi.

Tana haroratining pasayishi, qorin tarangligi, qayt qilish, nafas yetishmasligi va qiyinchilik bilan yo'q qilinadigan asidoz bilan kechadi. 12 soatlardan keyin terining kulrang bo'yalishi, kollaps kuzatiladi. 2–3 kun davomida bu sindrom 40–60% hollarda o'lim bilan tugaydi.

Bu sindrom asosida gem tashiydigan, to'qima nafas olishida ishtirok etadigan miokarddagi fermentlarning mitoxondriylar faolligini buzilishi yotadi. Bunga metabolizmga uchragan levomitsetin metabolitlari bilan zaharlanish sabab bo'ladi.

Kamroq hollarda levomitsetin ichishga berilganda: allergik reaksiyalar, periferik nevrit, disceptik hodisalar, disbakterioz. Yarish-Gerksgeymer sindromi (ko'p miqdordagi salmonellalar va gram (-) bakteriyalar halokati natijasida bo'lgan toksinlardan zaharlanish) belgilari kuzatiladi.

Ishlatilishi. Levomitsetinga sezuvchan bakteriyalar chaqiradigan og'ir yuqumli kasalliklarda tavsiya etiladi. Dori zaharli

bo‘lgani uchun uni ishlatganda quyidagilarga qattiq rioya qilish: tana og‘irligidan kelib chiqqan holda uning sutkalik miqdorini aniqlash, kiritish tartibini, davolash davomiyligini (10–14 kun) saqlash; samaradorligini monitoringlash; jigar ahvolini nazorat (bog‘lanmagan bilirubin miqdorini) qilish (3 yoshgacha bolalarda levomitsetin hayotiy ko‘rsatmalar bo‘lgandagina ishlatiladi); davolashga qadar, davolash davomida va undan keyin (retikulotsitlar, eritrotsitlar, leykotsitlar, trombotsitlar va gemoglobin miqdorini) har 3–4 kunda bir marta nazorat qilish kerak.

Zamburug‘ kasalliklarida levomitsetin berilmaydi, chunki u temir utilizatsiyasini buzadi, immunitetni falajlab zamburug‘lar ko‘payishini kuchaytiradi: 1) gemofil tayoqchasi, meningokokk va pnevmokokklar chaqirgan bakterial meningit; 2) umumiylar salmonellez (tifoid isitma); 3) rikketsiozlar; 4) ko‘z ichi infeksiyalari; 5) dizenteriya, brutsellyoz, tulyaremiya.

16.5. Aminoglikozidlar – kimyoviy strukturasida aminoqantlar saqlovchi antibiotik.

Bular 4 avlodga bo‘linadi. 1-avlod (streptomitsin, neomitsin, kanamitsin, monomitsin). 2-avlod: gentamitsin (garamitsin). 3-avlod: tobramitsin (nebsin, brulamitsin, obratsin), sizomitsin, amikatsin (amikin, biklin), nctilmitsin (netillin, neyromitsin) 4-avlod: izepamitsin (isepatsin).

Bularning bunday guruhlarga bo‘linishi asosida ularning ta’sir doirasi, ikkilamchi chidamlilik rivojlanishi yotadi.

Farmakodinamikasi. Bular: 1) tsitoplazmatik membranani buzadi; 2) RNK sintezini 3–5 ribosom subbiriligida buzadi. Ular bakteriosid va bakteriostatik ta’sir qiladi.

Ta’sir doirasi keng bo‘lib, Gram (+) tayoqchalar (esherixiya, klebsiyella, shigella, protey, serratsiya, moraksella, enterobakter, gemofil tayoqchalar) ga va gram (+) kokklarga tillarang va epidermal metitsillinga sezuvchan stafilokokklarga ta’sir qiladi. Bundan tashqari, gentamitsinga tularemiya chaqiruvchisi; streptomitsin va kanamitsinga tuberkulez tayoqchasi; monomitsinga dizenteriya amyobasi, leyshmaniyalar va trixomonadlar sezuvchandir.

2- va 3-avlod aminoglikozidlarining hammasi 1-avlod vakillaridan farqi Pseudomonad aeruginosa‘ ga ta’sir qiladi. 4-

avlod vakili izepamitsin (isepatsin) qolgan avlod vakillaridan asinetobakter, sitrobakter, aeromanas, morganella, listeriya va nokardiyalarga ta'sir qilishi bilan farq qiladi.

Mikroblarni bularga ikkilamchi o'rganib qolishining sababi ular tomonidan turli aminoglikozid transferazalar, asetil, fosfonukleotidtransferazalar va boshqa fermentlar ishlab chiqishi yotadi. Ikkilamchi o'rganib qolish bularga tez rivojlanadi, shuning uchun bu preparatlarni 5–7 kun kiritish tavsiya qilishadi.

Farmakokinetikasi. Bular asosan mushakka, venaga sekinlik bilan bolyus yoki tomchilab yuboriladi, endolimfatik, mahalliy, traxeyaga yoki ichishga berilishi mumkin. Bular moylarda yomon eriydi.

Oshqozon-ichak va bronxlardan biologik o'zlashtirilishi 1–5% ni tashkil qiladi, ya'ni dori amalda so'rilmay, mahalliy ta'sir qilishi mumkin.

Aminoglikozidlarning qon plazmasi oqsillari bilan birikishi 10% dan 30% gacha. Kanamitsin va tabromitsin qon plazmasi oqsillari bilan amaliy birikmaydi. Tarqalish hajmi 0,15–0,3 l/kg ga teng, shu sababli ko'proq to'qimalar va hujayra tashqarisidagi suyuqliklarda bo'ladi (likvordan tashqari). Hujayra ichiga kirmaydi. Hujayra ichidagi mikroblarga ta'sir qilmaydi.

Aminoglikozidlar oz miqdordarda ona sutiga tushadi, biroq ular ichakdan so'rilmaydi, shunga qaramay antibiotik olayotgan davrda bolani emizishdan to'xtatishni taqozo qiladi. Ular qon bilan yaxshi ta'minlangan a'zolarga oson kiradi. Shu sababli aminoglikozidlар yo'ldosh orqali homilaga oson (ona qoni dagi miqdorning 50%) o'tadi va ichki quloq va buyrakka bemalol o'tadi. Dorining bu a'zolarda ko'p to'planishiga sabab, ularda aminoglikozidlarning biriktirib oluvchi ligandlar – polifosfatidilinozitlarning mavjudligi. Bu a'zolarda aminoglikozidlarning miqdori ona qoni plazmasidagi miqdoridan 10 barobar va undan ko'proq bo'lishi ham mumkin.

Aminoglikozidlarning qonda eng yuqori miqdori, mushak va endolimfatik yo'l bilan yuborilganda – 0,5–1 soat. Qonda samarali miqdori 8 soat davomida saqlanadi. Shu sababli sutka davomida

dori 3 marta (scparmitsin, kattalarga 1 marta yoki 1 oydan 12 yosh-gacha bo‘lgan bolalarga 2 marta, amikatsin 2 marta) yuboriladi.

Aminoglikozidlar o‘zgarmagan ko‘rinishda buyraklar orqali chiqariladi. Dori siydkning ishqoriy muhitida samaraliroq. Dorining 1–2% jigar orqali chiqariladi. Qondan yarim chiqib ketish vaqt 2–2,5 soat, 1 oylik chaqaloqlarda bu vaqt 12–18 soatgacha bo‘lishi mumkin, shu sababli preparat ularga 2 marta yuboriladi.

Buyrak yetishmovchiligidagi yarim chiqib ketish vaqtiga 7 martagacha oshishi mumkin, shuning uchun dori miqdorini endogen kreatinin miqdoriga qarab aniqlash kerak. Buning ustiga bular terapevtik ta’sir ko‘lami tor dorillardir.

Endogen kreatinin klirensi qondagi kreatinin miqdoriga qarab topiladi, so‘ngra maxsus formula yoki nomogrammalar yordamida yuboriladigan dori miqdori topiladi.

Masalan, erishilgan samarani saqlab turuvchi dori miqdori quyidagi formula yordamida topiladi:

$$\begin{aligned} \text{Samarani saqlovchi miqdor} &= \\ &= \frac{\text{hisoblab topilgan miqdor} \times Cl_{kr} \text{ bemorni ml/daq}}{Cl_{kr} \text{ norma(ml/daq)}} \end{aligned}$$

Dori miqdorini yoki yuborishlar sonini qondagi kreatinin miqdoriga karab ham aniqlash mumkin:

$$\begin{aligned} \text{Samarani saqlovchi miqdor} &= \\ &= \frac{\text{hisoblab topilgan miqdor} \times \text{qondagi kreatininning miqdori(mg/100 ml)}}{\text{tana og'irligi (kg)}} \end{aligned}$$

Cl_{kr} – qonda kreatinin miqdori. Dori yuborishlar orasidagi vaqt (soat) = qondagi kreatinin miqdor (mg/100 ml) \times 8; 8 – empirik koefitsiyent. Bu koefitsiyent kanamitsin uchun 9 ga teng.

Ichki qulqoq va buyrakdan aminoglikozidlarni yarim chiqib ketish davri katta, 350 soatgacha yetishi mumkin. Shu sababli bularni qayta kiritish (qayta davolash kursi)ni 2–4 haftadan keyingina o‘tkazish mumkin.

Boshqa guruhdagi dorilar bilan o‘zaro ta’siri. Aminoglikozidlarni penitsillin, scfalosporinlar, geparin, levomitsetin suktsinat bilan bitta shprisda yuborib bo‘lmaydi (cho‘kmaga tushadi, farmatsevtik ziddiyatlik).

Aminoglikozidlar qabul qilinayotganda va yuborish to‘xtatilgandan 2 (yaxshisi 4) hafta ichida quyidagilarni yuborib bo‘lmaydi:

1) ototoksik preparatlari: furosemid, polimiksinsinlar, ristomitsin, glikopeptidlar, etakrin kislotasi;

2) nefrotoksik preparatlari: 1 avlod scfalosporinlari, metitsillin, ureido- va karboksi penitsillinlar, ristomitsin, polimiksinsinlar, vankomitsin, atsiklovir, gansiklovir, furosemid, etakrin kislotasi, platina va oltin prepparatları, dekstranlar (poliglukin, reropoliglokin), indometatsin va b.);

3) miorelaksantlar, magniy prepartlari, antidepressantlar, linkomitsin, klindamitsin, chunki bular nerv-mushak o‘tkazuvchanligini salajlab, nafas olishni buzadi;

4) digitoksin, fenoksimetil penitsillinlarning so‘rilishi buziladi.

Salbiy ta’sirlari: 1) 10–25% hollarda ototoksik ta’siri kuzatiladi. Chunki bular kortiyev apparatining tashqi va ichki sochsimon hujayralarida to‘planib, ichki quloq afferent nerv oxirlarida degenerativ o‘zgarishlarga sabab bo‘ladi.

Streptomitsin va gentamitsin birinchi navbatda vestibular, koxlear apparatlarni buzilishlarga (bolalarning kar bo‘lib qolishiga, 1 yoshgacha bo‘lgan bolalarda kar-soqovlikka) sabab bo‘ladi. Bu asoratlar ko‘proq neomitsin, monomitsin, kanamitsin va amikatsinlarni parenteral yuborilganda kuzatilishi mumkin;

2) 8–26% bemorlarda nefrotoksik asoratlar uchraydi. Aminoglikozidlar buyrak proksimal kanalchalari epiteliysida to‘planib lizosomalarni buzadi. (Na^+ , K^+ – ΔTF aza, prostaglandin, sintetazalar, nafas olish fermentlari) faoliyatini izdan chiqaradi. Interstsial nefrit belgilari: buyraklarning siydikni quylitirish faoliyati buziladi, siydikda oqsil va leykotsitlar paydo bo‘ladi.

Aminoglikozidlarning ototoksik va nefrotoksik salbiy ta’sirlari quyidagi sharoitlarda kuzatiladi: a) terapevtik miqdorining uzoq vaqt davomida oshirilishi (chunki, bu sharoitda ichki quloq va buyraklar faolligining buzilishi to‘yinish tabiatiga bog‘liq, shu

sababli ularning to‘yinishi uchun vaqt kerak bo‘ladi. Bu hol ularni qisqa muddat ichida ishlatish lozimligini ko‘rsatadi; b) dorining to‘planishiga olib keladigan buyrak va yurak-qon tomirlari kasalliklari, bundan tashqari chala tug‘ilgan chaqaloqlarda, qariyalarda ularni ishlatishda ehtiyyotkorlik talab qiladi. Biroq 3 yoshgacha bolalarda aminoglikozidlarni ushlab qoluvchi buyrak epiteliy jiyaklari yaxshi rivojlanmaganligi sababli yuqoridagi salbiy ta‘sirlari bu yoshdagi bolalarda kam uchraydi; d) otit, meningit, tug‘ruq davridagi jarohatlar va gipoksiyalar aminoglikozidlarning miya suyuqlig‘iga o‘tishini tezlashtiradi; e) aminoglikozidlarning ototoksik xavfi yuqori bo‘lganda uning oldini olish maqsadida bemorga kokarboksilaza, unitiol, pantotek va adenozin trifosfat kislota; ularning nefrotoksik salbiy ta‘sirini oldini olish uchun fosfomitsin (lizosomal membranalarni mustahkamlash uchun) tavsiya qilinadi.

3) nerv-mushak falaji diafragma, qovirg‘alararo mushaklar tonusini kamaytirib, nafas olishni falajlashi mumkin. Quyidagi omillar bu salbiy ta‘sirlarga sabab bo‘ladi: – dori miqdorining ko‘payib ketishi (samarali miqdorlardan 8–10 marta katta bo‘lganda):

– irsiy yoki orttirilgan nerv-mushak falajiga (miasteniya) moyillik;

– chala tug‘ilgan chaqaloqlarda presinaptik membranalarda atsetilxolin zaxirasi kam bo‘ladi, bundan tashqari, bu yoshdagi bolalarda atsetilxolinni parchalovchi atsetil va buterilxolin esteraza faolligi yuqori bo‘ladi;

– aminoglikozidlar bilan bir vaqtida miorelaksantlar, magniy preparatlari, antidepressantlar, linkomitsin va klindamitsin yuborilganda;

nafas falaji kuzatilganda gemodializ, peritonial dializ qilish kerak, venaga kalsiy xlorid va prozerin yuboriladi. Prozerin atropindan keyin yuboriladi.

4) aminoglikozidlar oshqozon-ichak tizimidagi transport vazifasini bajaruvchi mexanizmlarni buzadi. Bu o‘z navbatida ichakdan aminokislotalar, qandlar, moy kislotalari, vitaminlar va digoksin, fenoksimetilpenitsillin so‘rilishini buzadi;

5) teri toshimalari, kichish, shish kabi allergik jarayonlar;

6) polinevritlar, flebitlar kuzatiladi.

Ishlatilishi. Aminoglikozidlar ta'sir doirasi tor, zaharli dori-lardir, shu sababli ularni gram (-) bakteriyalar va stafilokokklar keltirib chiqqargan og'ir kasalliklarda qida ishlatiladi.

Ishlatishda quyidagi larda rioya qilish shart: - tana og'irligiga qarab dori miqdorini to'g'ri miqdorlash va kiritish rejalarini aniq bajarish:

- samara monitoringini o'tkazish;

- qon plazmasida kreatinin miqdorini aniqlash;

- davolashgacha, davolash davrida, davolangach audiometriya o'tkazish: 1) siydiq yo'llari kasalliklarida; 2) qorin bo'shlig'i infeksiyalari asoratlari (peritonit, qorin bo'shlig'idagi abssess); 3) nafas yo'llari infeksiyalarida (bronx sekretiga aminoglikozidlar o'tmaydi, shu sababli parenteral yuborish bilan birga ingalatsiya qilish kerak); 4) ostemiyelit; 5) stafilokokklar chaqirgan septitscemiya; 6) meningitda, endolyumbal yuboriladi.

Quyidagi holatlar aminoglikozidlar yuborishga nisbiy ko'r-satmalar hisoblanadi: 1) bemorni qorin bo'shlig'i operatsiyalariga tayyorlashda (bemorlarning suvsizlangani, qonning reologik xususiyatlari o'zgargani, tromboflebitlar xavfi oshgani, buyraklar faoliyati buzilganligini) inobatga olish kerak; 2) jigar faoliyati buzilishi bilan kechayotgan infeksiyalar, chunki bu dorilar jigarda biotransformatsiyaga uchramaydi va jigar orqali chiqarilmaydi; 3) beta-laktam antibiotiklariga kuchli allergiyasi bor bemorlar.

16.6. Siklik polipeptid saqlovechi antibiotiklar

Polimiksinlar – polimiksin M, B (aerosporin, polmiks, batsillosporin) va polimiksin E (kolistin) lar kiradi.

Farmakodinamikasi. Polimiksinlar sitoplazmatik membrana tuzilishi va faolligini buzadi. Ular bo'linayotgan va bo'lin-mayotgan mikroblarga bakterotsid ta'sir qiladi.

Ta'sir doirasi tor. Ular ba'zi-bir gram (-) tayoqchalarga (psevdomonadalar, enterobakteriyalar, gemofil tayoqcha, iyersiniyalar, esherixiyalar, shigellalar, salmonellalar)ga ta'sir qiladi (16.4-rasm).

Patogen kokklar	Stafilocokklar Streptokokklar Pnevmonokokklar Meningokokklar Gonokokklar	E R I T R O M I T S I N	P O L I M I K S I N L A R	T E T R A S I K L I N L A R
Korinebakteriyalar	Difteriya qo'zg'atuvchisi			
Patogen anaeroblar (klostridiyalar)	Gazli gangurena va Stolbnyak qo'zg'atuvchisi			
Batsillalar	Sibir yarasi qo'zg'atuvchisi			
Treponemlar, borellalar	Sifilis qo'zg'atuvchisi Qaytalama tif qo'zg'atuvchisi			
Rikketsiyalar	Toshmali tif qo'zg'atuvchisi			
Kapsulali bakteriyalar (klebsiyelalar)	Kataral pnevmoniya qo'zg'atuvchisi			
Brutsellalar, pasterclalar	Brutsellyoz qo'zg'atuvchisi Chuma qo'zg'atuvchisi Tularemiya qo'zg'atuvchisi			
Ichak bakteriyalari oilasi	Ichak tayoqchasi, qorin tifi qo'zg'atuvchisi va paratisflar (salmonellalar) Dizcenteriya qo'zg'atuvchisi (shigellalar)			
Gemoglobinfil bakteriyalari	Influyent tayoqchasi Koklyush qo'zg'atuvchisi Yumshoq shankr qo'zg'atuvchisi			
	Ko'k yirning tayoqchasi			
Xlamidiyalar	Ornitoz qo'zg'atuvchisi Traxoma qo'zg'atuvchisi Pax limfogranulematoz qo'zg'atuvchisi			
Vibronlar	Vabo qo'zg'atuvchisi			

16.4-rasm. Ba'zi guruh antibakterial dori vositalarining ta'sir doirasi.

Farmakokinetikasi. Polimiksinlar suvda yaxshi eruvchi moddalar. Polimiksin M-ichishga va mahalliy ishlatalidi. Oshqo-

zon-ichakdan kiritilganda uning biologik o'zlashtirilishi 1–2%. Ammo, ichak infeksiyasida, ichak yarasida, eroziyasida ularning biologik o'zlashtirilishi 10–15% gacha oshishi mumkin, terapeutik ta'sir doirasi tor bo'lganligi sababli buni ko'zda tutish kerak.

B va E polimikslnlar mushakka, venaga, endolumbal va aerozol ko'rinishida yuboriladi. Dorilar qon plazmasi oqsillari bilan kam bog'lanadi.

Mushakka yuborilganda dorining qon plazmasidagi eng yuqori miqdori 2 soat (chaqaloqlarda ~1 soat) dan keyin kuzatiladi.

Ularning tarqalish hajmi kam, plevra, peritoneal va assit suyuqliklariga kam kiradi. Hatto meningitda ham likvorga o'tmaydi. Shu sababli ularni to'g'ridan-to'g'ri bo'shilqlarga yoki endolumbal yuborgan ma'qul.

Yuborilgan miqdorning saqat 2–4% jigarda biotransformatsiyaga uchraydi. Dorining 90% buyraklar orqali o'zgarmagan holda chiqariladi va siydkda yuqori miqdorlarda to'planadi. Dori siydkning kislotali muhitidagina faollik ko'rsatadi.

B yoki E-polimikslnlarning qon plazmasidan yarim chiqib ketish vaqt 3,5–4 soatga teng. Buyrak yetishmovchiligidida yarim chiqib ketish vaqt 6–36 soatgacha chuziladi, shu sababli bu holatlarda kiritish tartibini o'zgartirish talab qilinadi. Chaqaloqlarda hayotiy ko'rsatmalar bo'lganda bir, ba'zan ikki marta yuboriladi.

Boshqa guruhdagi dorilar bilan o'zaro ta'siri. B va E polimikslnlarni geparin bilan bitta shprisda yuborib bo'lmaydi (farmatsevtik antagonizm, cho'kma hosil bo'ladi). Polimikslnlarni miorelaksantlar (ditilin, tubokurarin), magniy preparatlari, aminoglikozidlar, tetratsiklinlar, levomitsetin bilan birga ishlatilmaydi. chunki bu nerv-mushak o'tkazuvchanligi buzilishiga sabab bo'lishi mumkin. Nefrotoksik dorilar (I avlod scfalosporinlari, vankomitsin, indometatsin va boshqalar) buyrakni zaharlantirishi mumkin.

Salbiy ta'sirlari. 1. Nerv-mushak o'tkazuvchanligi buzilishi natijasida mushaklar quvvatsizligi, nafas olishning buzilishi, periferik nevropatiyalar (og'iz, ko'z sohasida qichishishlar), ko'rish, gapirish, ushitishning buzilishi kabi neyrotoksik o'zgarishlar kuzatiladi.

2. Siyidikda oqsil, silindrlar, eritrotsitlar, oliguriya va qonda siyidkchilning ko'payishi kabi nesrotoksisik belgilar kuzatiladi.

3. Ichishga berilganda oshqozon sohasida og'riq, ko'ngil aynishi, ishtahaning yo'qolishi, mushakka yuborilganda – igna sanchilgan joyda og'riq, venaga yuborilganda – flebit, aerozol ko'rinishida yuborilganda bronxozspazm kuzatilishi mumkin.

Ishlatilishi. Polimiksinslar terapevtik ta'sir doirasi tor, zaharli preparatlar bo'lganligi sababli faqat hayotiy zarurat bo'lgan, qisqa muddatga (5–7 kun davomida) berilishi mumkin, 12 yoshgacha bo'lgan bolalarga va qariyalarda qo'llanilmaydi.

1. Ingichka va yo'g'on ichak kasalliklarida. 2. Ko'k tayoqcha, klebsiyellalar va enterobakterlar chaqirgan zotiljam, sepsis, endokarditlarda. 3. Yiringlayotgan yaralarda, kuyishlarda, yiringli otit, konyunktivitlarda (mahalliy) ishlatiladi. 4. Siyidik chiqarish yo'llarining asorat bergen infeksiyalarida (kam ishlatiladi, chunki buyrak to'qimasini buzishi mumkin).

16.7. Linkozamidlar. Linkomitsin, klindamitsin va boshqalar

Linkozamidlar. Linkomitsin va klindamitsin (dalatsin-S)lar kiradi. Linkozamidlar RNK sintezini ribosomlar 50-S subbirligida buzadi.

Ta'sir doirasi keng. Gram (+) kokklar, gram (-) anaeroblar, gram (+) tayoqchalar (gemosif tayoqchalarining ba'zi bir shtammlariga) ta'sir qiladi. Meningokokklar, gonokokklar va mikoplazmalarga sust ta'sir qiladi. Klindamitsin bezgak toksoplazmozi va plazmotsitlariga ham ta'sir qiladi. Klindamitsin bakteroidlarga 5–8 barobar kuchli ta'sir qiladi. Linkozamidlarga ikkilamchi chidamlilik sekin rivojlanadi.

Farmakokinetikasi. Linkozamidlar mushakka, venaga va og'iz orqali beriladi. Biologik o'zlashtirilishi 50% ga teng. Klindamitsin linkomitsinga nisbatan yaxshi so'rildi. Mushakka yuborilganda qondagi yuqori miqdori 0.5–1 soatga, ichilganda 2–4 soatga teng.

Plazma oqsillari bilan 50% ga bog'lanadi. To'qima va biosuyuqliklarga yaxshi kiradi (likvordan tashqari). O'ziga xos

tomonlaridan biri ular suyak to'qimasida yaxshi to'planadi. bundan tashqari, yiring va balg'amda 40–45% ga yig'iladi. Ikkala preparat ham yo'ldosh orqali yaxshi o'tadi va ona sutida yaxshi to'planadi.

Qondan yarim ajralib chiqish vaqtı – 2,4–3 soat. Davo miqdorining qonda saqlanish vaqtı – 5–6 soat. shuning uchun 4 marta kiritiladi. Dorining 80% foizi jigar orqali safro suyuqlig'i bilan faolsiz ko'rinishda chiqariladi, shu sababli ularni xolesistit, xolangitlarda qo'llashdan foyda yo'q. Buyraklar orqali 10–20% faol ko'rinishda chiqariladi. Siydikning ishqorli muhitida ular yaxshi kor qiladi.

Linkozamidlarning boshqa guruhdagi dorilari bilan o'zaro ta'siri. Linkozamidlarni nerv-mushak o'tkazuvchaniligini buzuvchi dorilar (miorelaksantlar, aminoglikozidlar, magniy preparatlari) va gipertenziyani pasaytiradigan dorilar (beta-alfaadrenolitiklar, siyidik haydovchi dorilar, angiotenzinii falajlovchilar) bilan ishlatib bo'lmaydi, nafas mushaklari tonusini susaytiradi va qon bosimi birdaniga tushib ketishi mumkin.

Salbiy ta'sirlari. Kam zaharli. Biroq to'planib qolganda, note'g'ri ishlatilganda quyidagilarga sabab bo'lishi mumkin:

1) kungil aynishi, qayt qilish, ich ketish ko'proq linkomitsin ishlatilganda ro'y beradi;

2) venaga yuborilganda – tromboflebitlar;

3) terida toshmalar, qichish belgilarini qo'zg'atadi;

4) transaminazalarning oshishi, sariqlik, gipotenziv belgilari;

5) neytropeniya, trombotsitopeniya, eozinosiliya, kamdan-kam hollarda agranulotsitozga sabab bo'ladi;

6) disbakterioz hisobiga psevdomeembranoz kolit.

7) nerv-muskul blokadasida, ayniqsa venaga yuborilganda.

Ishlatilishi. Linkozamidlar zaxira antibiotiklari hisoblanadi. boshqa antibiotiklarga chidamli mikroblar qo'zg'aydigan kasalliklarda tavsiya etiladi. Davolash davomiyligi 7–14 kundan 21 kun-gacha.

Sepsis, septik artrit, septik endokardit, osteomiyelit, kichik chanoq bo'shilg'i a'zolari operatsiyalarida (klindamitsin). Nafas yo'llari kasalliklari, yumshoq to'qimalar va teridagi yara infeksiyalarida, toksoplazmoz, bezgakda ishlatiladi.

16.8. Glikopeptidlар. Vankomitsin, teykoplanin.

Farmakodinamikasi. Glikopeptidlар: 1) asil-D-alanil-D-alanin mukopeptidlар bilan birikib, mikrob qobig'i sintezini buzadi; 2) sitoplazmatik membrana faoliyatini va sintezini buzadi; 3) ribosomada RNK sintezini buzadi; 4) bakteriotsid ta'sir ko'rsatadi; 5) glikopeptidlarga mikrobnинг ikkilamchi o'rganishi juda sekinlik bilan vujudga keladi.

Farmakokinetikasi. Glikopeptidlар venaga sekinlik bilan tomchilab yuboriladi. Ichilganda biologik o'zlashtirilishi 0% ga teng, ya'ni so'rilmaydi.

Qon plazmasi oqsillari bilan bog'lanishi vankomitsin – 55%, teykoplanin uchun – 90% ga teng. Samarali miqdorlarda plevra, perikardial, assit suyuqliklariga siyidkka yaxshi o'tadi. Bular yo'ldosh orqali onaga o'tadi, sut bilan ajraladi, shu sababli emizishni to'xtatgan ma'qul, likvorga kam o'tadi.

Qon plazmasida vankomitsinning samarali miqdori – 8 s. (3–4 marta yuboriladi), teykoplanin – 24 s (sutkasiga bir marta yuboriladi) saqlanadi.

Dorining 70–90% buyraklar filtratsiyasi yordamida chiqariladi.

Vankomitsinning yarim ajralib chiqish vaqtı – 4–6 s, teykoplaninniki esa – 40 soat.

Buyrak yetishmovchiligidagi bu vaqt 7–8 kungacha uzayadi. Miqdorlashni korreksiya qilish kerak.

Glikopeptidlarning boshqa preparatlari bilan o'zaro ta'siri. Risampsins, aminoglikozidlar bilan bir vaqtda qo'shib berilsa, antibakterial ta'siri kuchayadi. Ammono ularni oto- va ncfrotoksik preparatlari bilan yuborish xavfli, chunki ular bu moddalarning salbiy ta'sirini kuchaytiradi.

Mahalliy og'riq qoldiruvchilar bilan yuborilganda anafilaktik reaksiya yuz berish xavfi kuchayadi.

Salbiy ta'sirlari. Glikopeptidlар tor terapevtik diapazondagи toksik dorilardir:

I) «qizil bo'yin» yoki «qizil odam» sindromi. Preparat tezlik bilan yoki mahalliy anestetiklar bilan yuborilganda soxta allergik reaksiya bo'lib, bo'yin sohasi qizaradi (qon quyilishi) va qichishadi. Bu sindrom bir necha daqiqa (20 daqiqa) ichida

yo‘qoladi yoki bir necha soatlab davom etishi mumkin. Uning oldini olish maqsadida H₁ gistogramnitiklar yuboriladi;

2) qonda kreatinin, qoldiq azot, siyidikchil miqdori oshishi bilan kechadigan nefrotoksik belgilar;

3) katta yoshdagи bolalarda va kattalarda ototoksik ta’sir kuzatiladi;

4) neytropeniya, trombotsitopeniya va agranulotsitoz kabi gemitoksik belgilar;

5) tromboslebit;

6) kamdan-kam anaflaksiyalar, Stivens-Jonson sindromi.

Ishlatilishi. Glikopeptidlarga sezuvchan mikroblar sabab bo‘ladigan kasallikkarda ishlatiladi.

Quyidagilarga rioya qilish shart:

– tana og‘irligiga qarab miqdorlash va kiritish tartibini saqlash;

– terapevtik monitoring qilish;

– audiometriya o‘tkazish;

– qon plazmasida kreatinin miqdorini aniqlash.

Buyrak yetishmovchiligi bor bеморларда qondagi miqdori aniqlanadi yoki kreatinin miqdoriga qarab individual tayinlanadi.

Sutkalik miqdori (mg) Cl_{kr} (ml / daq.) x 15:

1) sepsis, stafilokokk sabab bo‘lgan endokardit, teri va yumshoq to‘qimalar infeksiyasi, zotiljam, meningit (meningitda tanlov preparati vankomitsin venaga va infuzion yuboriladi; ko‘proq rifampitsin bilan birga kiritiladi);

2) mikroblangan shunt, kateterlar, kopqoqchalardan kelib chiqqan infeksiyalarda, glikopeptidlар ko‘proq aminoglikozidlar bilan birga yuboriladi;

3) Cl. difficile qo‘zg‘agan soxta membranoz kaliy va stafilokokklar keltirib chiqqan enterokolitlarda ichishga beriladi.

Ristomitsin. Farmakodinamikasi. Ristomitsin (ristotsetin, spontin) mikrob bulinayotgan davrda mikrob qobig‘i sintezini buzadi. Bakteriotsid ta’sir qiladi.

Ta’sir doirasi. Gram (+) kokklar (pnevmonokokk, enterokokk, stafilokokk, streptokokk), qisman gram (+) bakteriyalarga (korinebakter, listeriya, klostridilarga) ham ta’sir qiladi.

Ristomitsinga ikkilamchi chidamlilik sekin rivojlanadi.

Farmakokinetikasi. Ristomitsin faqat venaga yuboriladi. Ichakni qitiqlaydi va so'rilmaydi. Mushaklar, teri ostiga yuborilganda necrozga sabab bo'ladi.

Preparat qon oqsillari bilan bog'lanmaydi, qonda sof holda bo'ladi, limfa, o'pka, buyrak, qorataloqlarga yaxshi, plevra, peritonial likvorda yomon to'planadi.

Qonda samarali miqdori 12 soat davomida saqlanadi, shu sababli sutkada 2 marta yuboriladi.

Preparat asosan buyraklar orqali o'zgarmagan holda ajralib chiqadi, I darajali buyrak yetishmovchiligidagi to'planish xavfi bor. Buyrak faoliyati me'yorida bo'lganda ham to'planishi mumkin. Safro suyuqlig'i bilan 0,1–0,2% ajralib chiqishi mumkin.

O'zaro ta'siri. Ristomitsinni oto-gcmato- va nefrotoksik antibiotiklar bilan qo'shib bo'lmaydi.

Salbiy ta'sirlari. 1. Dorini kiritishda, ayniqsa birinchi kunlari harorat ko'tarilishi, qaltirash kuzatiladi.

2. Venaga yuborilganda tromboslebit xavfi bor, shu sababli yuborish oxirida 10–20 ml osh to'zining izotonik eritmasida yuborish tavsiya qilinadi.

3. Allergik reaksiyalar ko'proq uchraydi. Ularning oldini olish uchun ristomitsindan 15–20 daqiqa oldin H₁ – gistaminlitiklar yuborish tavsiya qilinadi.

4. Trombotsitopeniya, leykopeniya, neytropeniya, ba'zan cozinofiliya va anemiya kabi gematoksik belgilari uchraydi.

5. Oto – va nefrotoksik belgilari.

Ishlatilishi. Enterokokklar, stafilocokkk, pnevmokokk va streptokokklardan vujudga kelgan og'ir septik holatlar, ayniqsa boshqa preparatlar samara bermaganda davolash kursi 5–20 kungacha davom etishi mumkin.

Quyidagilarga rioya qilish kerak:

- tana og'irligidan kelib chiqib miqdorlash;
- qondagi endokrin kreatinin miqdori yordamida buyrak faoliyatini nazorat qilib turish:

- gematologik nazorat (2 kunda bir marta qonni umumiy tekshirish);

- davolash oldidan va keyin audiometriya qilish.

Fosfomitsin farmakodinamikasi. Fosfomitsin (fosfonomitsin) mikrob hujayrasi qobig'i sintezini UDF-asetilmurom kislotasi hisobiga buzadi, ya'nı mexanizmi jihatidan beta-laktam antibiotiklardan farq qiladi. Bakteriotsid ta'sir qiladi.

Ta'sir doirasi keng, ko'pgina gramm (+) va gramm (-) bakteriyalarga ta'sir qiladi.

Fosfomitsinga mikroblarning ikkilamchi chidamliligi sekinkilik bilan rivojlanadi.

Farmakokinetikasi. Og'iz orqali va venaga yuboriladi. Ichilganda biologik o'zlashtirilishi 60% ga teng, ovqatga bog'liq emas. Qon oqsillari bilan 10% ga yaqin bog'lanadi. Fosfomitsin turli to'qima va suyuqliklarga, suyak to'qimasi va markaziy asab tizilmaga ham yaxshi kiradi. Qonda samarali miqdorining saqlanishi 6 soatdan ortiq, 3–4 marta yuboriladi. Buyraklar orqali o'zgargan va o'zgarmagan ko'rinishda ajralib chiqadi. Qondan yarim ajralib chiqish vaqtı – 2,2 soat.

O'zaro ta'siri. Fosfomitsinni penitsillinlar va aminoglikozidlardan qo'shib ishlatsa, yaxshi natija beradi. Bunda nefrotoksik ta'siri ham kamayadi.

Salbiy ta'sirlari. Dori kam zaharli, dispeptik hodisalar kuzatilishi mumkin.

Ishlatilishi. Sepsis, meningit, osteomiyelit, siydik va safro chiqaruvchi yo'llar kasalliklarida ishlataladi. Ichak infeksiyalarida ichishga beriladi, davolash davomiyligi 5–7 kun.

16.9. Fuzidin kislota

Farmakodinamikasi. Fuzidin (generik nomi fuzidiat kislota). Ribosoma 50-S subbirligida RNK sintezini buzadi. Bakteriostatik ta'sir ko'rsatadi.

Ta'sir doirasi. Asosan stafilokokklarga (tillarang, epidermal, metilga sezuvchan va chidamlili) ta'sir ko'rsatadi, gramm (+) stafilokokklarga, streptokokk, pnevmokokk, fekal enterokokklarga hamda, neysseriyalar, korinbakterlarga, klostridilar (Cl. difficile dan tashqari), listeriyalarga ham ta'sir qiladi. Gramm (+) bakteriyalarga ta'sir qilmaydi. «streptomitsin» tipidagi ikkilamchi chidamlilik tez rivojlanadi.

Farmakokinetikasi. Fuzidinning natriyli tuzi ichishga beriladi. Oshqozon-ichakka qitiqlovchi ta'sirini susaytirish uchun sut yoki meva sharbat bilan ichish tavsiya qilinadi.

Dietilamin tuzi sitrat – fosfat buferida eritilib, faqat venaga yuboriladi, mushakka yuborilsa nekroz keltirib chiqaradi.

Ichilganda biologik o'zlashtirilishi 90% ni tashkil qiladi, dori sekinlik bilan so'rildi. Qondagi yuqori miqdori 3–4 soatdan keyin kuzatiladi. Qon oqsili bilan 95% gacha bog'lanadi. Oqsil bilan bo'sh bog'lanadi, shu sababli u tezda to'qimalar va suyuqliklarga o'tadi. Dori likvorga va ona sutiga kam o'tadi.

Qondagi samarali miqdori 8 soat ichida saqlanadi, shu sababli 2–3 marta yuboriladi.

Asosan jigarda biotransformatsiyaga uchraydi va safro bilan chiqariladi. O't suyuqlig'i va yo'llarida samarali miqdorlarda to'planadi.

Dori ichakka tushgach qayta so'rildi. Siydk bilan 0,1% chiqariladi, shu sababli buyrak kasalliklarida uning miqdorini tartibga solish shart emas. Qondan yarim ajralib chiqish vaqtı 16 soatga yaqin.

Boshqa guruhdagi dorilar bilan o'zaro ta'siri. Fuzidinning antibakterial ta'sirini kuchaytirish va ularga ikkilamchi mikrob o'rganishining oldini olish uchun uni tetratsiklinlar, rifampitsin, aminoglikozidlar bilan qo'shib beriladi.

Salbiy ta'sirlari. Fuzidin kam zaharli preparat, biroq u dispepsiyalarga sabab bo'lishi mumkin. Venaga yuborilganda flebit ta'siri bor.

Ishlatilishi. Stafilokokklardan keltirib chiqqan meningit, nafas yo'llari, jigar, o't yo'llari va teri kasalliklari (mukovistsidoz).

16.10. Turli tuzilishda antibiotiklar.

Rifampitsinlar. (silga qarshi dorilarga. 17-bobga qarang)

16.2. Sulfanilamidlar.

16.2.1. Umumiy infeksiyalarda ishlatiladigan sulfanilamidlar. Bular quyidagi guruhlarga bo'linadi:

1. Qisqa muddatda ta'sir qiladiganlar (strcptotsid, sulfatsil, norsulfazol, etazol, urosulfan, sulfadimezin, sulfazoksazol).

2. O'rtacha muddatda ta'sir qiladiganlar (sulfazin, sulfametoksazol, sulfamoksal).

3. Uzoq (davomli) ta'sir qiladiganlar (sulfaniridazin, sulfamonometoksin, sulfadimetoksin).

4. Xaddan ortiq uzoq muddat ta'sir qiladiganlar (sulfalen, kelfizin, meglumin, sulfadoksin).

16.2.2. Oshqozon-ichak infeksiyasida ishlataladigan sulfanilamidlar (sulgin, stalazol, ftazin, disulformin 5-aminosalitsialat kislotasi bilan aralashgan dorilar (salazosulfapiridin, salazopiridazin, salazodimetoksin).

Farmakodinamikasi. Sulfanilamidlar kimyoviy tuzilishi jihatidan paraminobenzoy kislotasi (PABK), bu kislotasi glutamin kislotasi va pteridin bilan folat kislotasi (B_6 vitamin)ga kiradi. Folat kislotasi nuklein kislotalari va oqsil sintezi uchun ishlataladigan bir atomli uglerodni tashishda qatnashadi. Ba'zi bir mikroblar normal o'sishi uchun o'zi ishlab chiqargan (endogen) folat kislotani ishlatadi. Bu mikroblar adashib o'zining o'sishi uchun folat kislotasi o'rniqga sintezi uchun paraamin benzoy kislotasi o'rniqga sulfanilamidlarni ishlatishi mumkin. Bu mikrob hujayralarining to'laqonli sintezi buzilishiga sabab bo'ladi. Shunday qilib, sulfanilamidlar ta'sir mexanizmi asosida ularning PABKga mos kelmasligi yotadi. Folat kislotasi o'zi emas, balki uning qaytarilgan shakli – tetragidrofolat (folin, folat) kislotasi ishlaydi. Faol shaklga o'tish jarayonini digidrofolatreduktaza fermenti boshqaradi. Aralashgan dorilar tarkibiga kiruvchi trimetoprim digidrofolatreduktazani falajlaydi, shu sababli ularning ta'sir doirasi kengroq, ya'ni ular o'z faoliyati uchun kerak bo'ladigan ekzogen folat kislotasiga ta'sir qiladi. Bular bakteriostatik, kombinatsiyalangan preparatlar esa – bakteriotsid ta'sir ko'rsatadi.

Ta'sir doirasi keng. Ko'pgina sulfanilamidlar gramm (-) mikroblarga (esherixiy larga, salmonellalarga, shigellalarga, iyeriniylarga, klebsiyellarga), gramm (+) kokki (enterokokk va zangorlanuvchi streptokokk) va neysseriyalarga ta'sir qiladi. Sulfapiridazin va sulfamonometoksinidan tashqari, qo'shimcha ravishda xlamidiy, toksoplazmolar, protey, nokardinlar va bezgak

plazmodiysiga ta'sir qiladi. Trimetoprim bilan aralashgan preparatlar yuqorida nomi keltirilgan mikroblardan tashqari yana pnevmotsistalar, aeromonadlar, legionellalarga, gemofil tayoqchaga va aktinomitsclarga ta'sir qiladi. Sulfanilamidlarga ikkilamchi o'rghanish tez rivojlanadi.

Farmakokinetikasi. Hamma sulfanilamidlarni ichishga berish mumkin. Oshqozon-ichak kanali kasalliklarida ishlatiladiganlari ichakda so'rilmaydi. 4–6 marta ichiladi.

Sulfanilamidlar ingichka ichakdan so'rildi, biologik o'zlashtirilishi 70–90% ga teng. Qonda yuqori miqdori 2–4 soatdan keyin kuzatiladi. Qon plazmasi oqsillari bilan 50–90% ga bog'lanaadi (streptotsid – 12% ga, sulfatsil – 22% gacha). Sulfanilamidlar ko'pgina dorilarni oqsil siqib chiqarishi va ularning qondagi sof miqdorini oshirishi mumkin.

Sulfanilamidlar (ayniqsa uzoq va xaddan tashqari uzoq ta'sir qiluvchilar) o'pka, adenoid va bodomcha bezlariga va biosuyuqliklarga yaxshi (sulfadimctoksin yomon) kiradi.

Yiring va nekrotik to'qimalarda ularning samaradorligi past, chunki ularda PABK zaxirasi ko'p bo'ladi.

Biotransformatsiya ichakda, jigarda va buyraklarda sodir bo'ladi. Hosil bo'lgan metabolitlari faolmas, ammo salbiy ta'sirlarni quvvatlashi mumkin.

Qisqa va o'rtacha davomli ta'sir qiluvchi sulfanilamidlar a'zolarda asctillanib hosil bo'lgan metabolitlari to'qimalarni qitiqlash mumkin, ularning bu xususiyatini kamaytirish uchun ishqoriy suyuqliklar bilan ichish tavsiya qilinadi.

Uzoq va xaddan tashqari uzoq ta'sir qiluvchi sulfanilamidlar jigarda glukuron kislota bilan birikib, buyraklar orqali chiqariladi. Bu metabolitlar siydikning kislotali muhitida cho'kmaga tushadi, boshqa dorilar va bilirubinning jigarda glyukuronlanish jarayonini buzishi mumkin.

Qisqa va o'rtacha uzoq ta'sir qiluvchi sulfanilamidlar o'zgarmagan va metabolit ko'rinishida buyraklardan filtratsiya yo'li bilan chiqib ketadi. Endogen kreatinin miqdori 20 ml/daqiqa bo'lganda bularni ishlatib bo'lmaydi. Uzoq va xaddan tashqari uzoq ta'sir qiluvchi sulfanilamidlar buyraklardan qayta so'rildi.

Ularning qonda uzoq bo'lishi ajralib chiqish vaqtiga o'rtacha 36 va 48 soatga teng. Qisqa va o'rtacha ta'sir qiluvchilar uchun esa 8–16 soatga teng.

Uzoq va xaddan tashqari yuqori ta'sir qiluvchi sulsanilamidlar o'zgarmagan va metabolit ko'rinishda jigar orqali chiqariladi. Sulfalen, sulfapiridazin va sulfadimetoksinlar o't yo'llarida yuqori miqdorlarda to'planadi.

Qisqa muddatli dorilar 4–6 marta, o'rtachalari 3–4 marta, uzoq muddatlilari 2 marta, xaddan tashqari uzoq ta'sir qiluvchilari sutkada bir marta beriladi.

Sulsanilamidlarning boshqa guruh dorilar bilan o'zaro ta'siri.

Sulsanilamidlarni nefro- va gematoksik preparatlar va novokain, novokainamid bilan birga ishlatib bo'lmaydi. Keyingi ikki preparat organizmda PABKga aylanadi, bu esa sulsanilamidlarni ta'sirini susaytiradi.

Sulsanilamidlarni oqsil bog'idan siqib chiqaradigan dorilar, masalan, bilvosita antikoagulantlar bilan qon oqish xavfi tug'iladi: metotreksat bilan agranulotsitoz xavfi, sintetik qandni kamaytiruvchilar bilan (butamid, glibenklamid, bukarbon) gipoglikemik koma xavfi tug'iladi.

Ta'sir doirasini kengaytirish va samaradorligini oshirish maqsadida boshqa bakteriostatik antibakterial dorilar bilan qo'shib berish mumkin.

Salbiy ta'sirlari. Sulsanilamidlarni kimyoviy tuzilishi jihatidan furosemid, butamid, diakarbga o'xshaydi, agar bemor bu dorilarni ko'tara olmasa sulsanilamidlarni ham ko'tara olmaydi.

1. Neyrotoksik ta'siri qisqa muddatli ta'sir qiluvchi dorilarda (urosulfandan tashqari, chunki bu asetillanmaydi) kuzatilishi mumkin.

2. Metgemoglobinemiya ko'proq chaqaloqlarda va kichik yoshdagi bolalarda uchraydi, ularda gemoglobin o'ziga xos fetal va qaytalovchi (metgemoglobinreduktazalar, glutationreduktazalar), fermentlar kam faoliyka ega. Qonda kislород hajmi kamayadi va gipoksiya, metabolitik asidoz kuzatiladi.

Glukoza-6-fosfatdegidrogenaza yetishmovchiligidagi, ayniqsa sulfanilamidlar bilan bir vaqtida oksidlovchi dorilar (paratsetamol, fenalsetin, aspirin, furadonin, furazolidon, vikasol, butamid, xinidin) bilan birga ishlatilganda metgemoglobinemiya va gemolitik kamqonlik kuzatilishi mumkin.

3. Uzoq va xaddan tashqari uzoq ta'sir qiluvchi sulfanilamidlar ishlatilganda: kichik yoshdagagi bolalarda, qariyalarda, jigar kasali bilan og'riyotgan bemorlarda. sulfanilamidlar bilan bir vaqtida jigarda glukuronolanadigan preparatlari olganda (vikasol, nikotin kislota, levomitsetin paratsetamol, glukokortikoidlar, estrogenlar, androgenlar, triyodtironin, adrenalin va b.) vaqtida bilirubin bilan bosh miya zaharlanish belgilari (talvasa, falajlik, giperkinezlar) uchrashi mumkin.

4. Irsiy asetyltransferaza yetishmovchiligi bo'lgan bemorlarda «teri sili» sindromi (bosh og'rig'i, ko'ngil aynishi, qayt qilish, taxikardiya, terida toshmalar, tana haroratining ko'tarilishi) simptomlari kuzatiladi. Bu simptomlar ko'proq asetillanuvchi (sulfadimezin) sulfanilamidlar qabul qilinganda kuzatiladi.

5. Terida toshmalar, qichish, quyosh nuriga sezuvchanlik oshib ketishi, kamroq Stivens-Jonson. Layel va Lefler sindromlari ko'rinishida allergik reaksiyalar uchraydi.

6. Nevritlar.

7. Folat yetishmovchilik sindromi (neytropeniya, leykopeniya, trombotsitopeniya, dispeptik hodisalar, gipotrofiya, spermatozenezning buzilishi) belgilari paydo bo'ladi. Bu guruhsiga oid simptomlarni ko'proq trimetoprim bilan birga chiqarilgan sulfanilamidlar yuzaga keltiradi. Bularning oldini olish maqsadida, bunday hollarda folat kislota preparatlari (folat kislota, leykovorin, Be vitaminining faol shakllari) tavsiya qilinadi.

Trimetoprim saqlovchi sulfanilamid preparatlari teratogen ta'sir qilishi ham mumkin.

Ishlatilishi. Chaqaloqlarda bu guruhdagi dorilar kam ishlatiladi, chunki ularda bilirubin miqdorining ko'payib ketish, anemiya va metgemoglobinemiya xavfi katta.

Bularni ishlatish tartibi – avvaliga katta miqdorlarda so'ngra kichikroq, nihoyat quvvatlab turuvchi miqdorlarda kiritish tavsiya

qilinadi. Dori qancha qisqa muddatda ta'sir qilsa, uning boshlang'ich miqdori shuncha yuqori va kiritish soni ko'p bo'ladi.

Sulfanilamidlar ishlataliganda, ayniqsa 1 yoshgacha bo'lgan bolalarda quyidagi ko'rsatkichlarni nazorat qilib turish zarur:

- qon plazmasida to'g'ri bog'lanmagan bilirubin miqdorini (norma 20 mg% atrofida);

- eritrotsitlarning osmotik turg'unligini; neytrofil, leykotsitlar, eozinofillar va trombotsitlar sonini;

Quyidagi kasallikkarni davolash tavsiya qilinadi:

- bronxitlar, bronxocktaz, angina, faringit, tonzillit, otit (qisqa muddatga ta'sir qiluvchi yoki trimetoprim saqlovchi sulfanilamidlar);

- pnevmotsistalar sabab bo'lgan pnevmoniya (trimetoprim saqlovchi sulfanilamidlar);

- safro chiqaruvchi yo'llar kasallikkari (sulfalen, sulfapiridazin, sulfadimetoksin);

- siyidik chiqaruvchi yo'llar kasallikkari (urosulfan, uzoq va xaddan tashqari uzoq ta'sir qiluvchi sulfanilamidlar);

- urosepsis (trimetoprim saqlovchi dorilar), xlamidiya, toksoplazmoz va bezgak plazmodiyi chaqirgan kasallikklar (sulfapiridazin, sulfamonometoksin va trimetopril saqlovchi dorilar);

- oshqozon-ichak kasallikkari: kolienterit, kolitda – sulgin, ftalazol; nospetsifik yarali kolit, Kron kasalligida – 5-aminosalitsil kislota saqlovchi sulfanilamidlar tavsiya etiladi.

16.2.3. Sulfanilamidlar va trimetoprim bilan kombinatsiya qilingan preparatlari

Turli uzoq muddat ta'sir qiladiganlar, trimetoprim bilan aralashma dorilar poteseptil (sulfademizin + trimetoprim), groseptol (sulfamerazin + trimetoprim), kotrimoksazol (baktrim, biseptol; sulfametoksazol + trimetoprim).

16.3. Xinolon unumlari. Bularni 3 avlod farqlanadi. Bularning avlodlarga bo'linishi asosida ularning ta'sir doirasi, ikkilamchi mikrob chidamliligi ortish tezligi, faolligi, farmakokinetik ko'rsatkichlari, salbiy ta'sirlari va ishlatalishi yotadi.

I avlod xinolonlar – xinozol, enteroseptol (vioform), xlortexinaldol, xinioson (yatren), intestopan.

Aralashma dorilar: meksaform (enteroseptol, fanxinon mikrob va amyobalarga qarshi dorilar va bromid oksifenon – m-xolinolitik).

Meksaza (enteroseptol, fanxinon, safro kislotalari, pankreatin va bromelain – ananasdan olingan proteolitik ferment).

Farmakodinamikasi. I avlod xinolonlar metall ionlari yordamida faollanuvchi mikrob fermentlarini falajlaydi (temir), chunki bular elementlar bilan kompleks hosil qiladi. Bularning ko'plari galogenlar saqlaydi (enteroseptol va xiniofen, yod: enteroseptol va xlortexinaldol – xlor; intestopan-brom), bu galogenlar mikrob oqsilini cho'ktirib denaturatsiyaga uchratadi.

Bakteriotsid ta'sir qiladi.

Ta'sir doirasi. Gram (-) enterobakteriyalar (esherixiyalar, shigellalar, klebsiyellalar, indol ishlamaydigan – proteylar; amyobalar va lambliyalar; kandida turkumi zamburug'lari).

Bularga tez (1–2 kun ichida) mikroblarning ikkilamchi o'r ganishi kuzatiladi. Shu sababli davolash kursi 5–7 kun bo'ladi yoki ularni boshqa guruhdagi antibakterial dorilar bilan ishlatish tavsiya qilinadi. Bularni bir necha oy va yillardan keyin qayta ishlatish foyda berishi mumkin.

Farmakokinetikasi. Xinozol mahalliy yoki yaralarni yuvish va chayish uchun ishlatiladi.

Qolgan I avlod xinolonlar oshqozon-ichakdan (nitroksolin-dan tashqari) so'rilmaydi va ichak bo'shlig'ida ta'sir qiladi.

Meksiform – M-xolinolitik preparat oksifenon bromid tutganligi sababli ko'z ichki bosimini ortishi, yutishning buzilishi, taxikardiya, siydiq chiqishining qiyinlashuvi va ich qotish belgilari kuzatiladi.

Ishlatilishi. 1) oshqozon-ichakdan so'rilmaydiganlari yengil enterokolitlarda, amyobalar chaqirgan kolitlarda ishlatiladi. Bemorni og'riq qiyNASA – meksiform: bemorda bijg'ish jarayoni kuchli bo'lsa – meksaza tanlov dorilari hisoblanadi.

2) nitroksolin siydiq yo'llari infeksiyalarida ishlatiladi, siydiknii kislotali muhitga o'tkazish kerak.

II avlod xinolonlari. Nalidiksin kislota (nevigramon, negram), oksolin va pipemid kislota unumlari (palin, pipram), piromid kislota, sinoksatsin (sinobak)lar kiradi.

Farmakodinamikasi. II avlod xinolonlar I avlod dorilari singari mikroblar hujayrasi tarkibidagi metallar saqlovchi ferment tizimini falajlaydi. Bakteriostatik yoki bakteriotsid ta'sir ko'rsatadi.

Ta'sir doirasi. Antibiotiklar, sulfanilamidlar va nitroksolina chidamli gram (-) enterobakteriyalarga (esherixiyalar, shigellalar, salmonellalar, klebsiyellalar, indol ushlagmaydigan proteylarga) ta'sir qiladi.

Bularga ham mikrob tezda o'r ganib qolishi mumkin.

Farmakokinetikasi. Bular faqat ichishga beriladi, yaxshi so'riladi. Bular jigaarda gidrolizlangandan keyingina ularning faol shakllari paydo bo'ladi. bu metabolitlari to'qima va suyuqliklarga yaxshi kiradi.

Dorilar ko'proq buyraklar, jigar orqali 5% chiqariladi. Dorilarning samarali miqdori 4–6 soat saqlanadi, sutkasiga 4 marta beriladi.

Qon plazmasidan yarim chiqib ketish vaqt 8 soat. biroq buyraklar yetishmovchiligidida bu vaqt 20 soat va undan ko'proq bo'lishi mumkin. Kerak bo'lsa, kiritish tartibini o'zgartirish kerak, aks holda dori organizmda to'planib qoladi.

Boshqa guruhdagi dorilar bilan o'zaro ta'siri. Antatsidlar va sukralfat, metallar saqlovchi dorilar (temir dorilari) ularning so'rilishini kamaytiradi. Xinolonlar nitrosuranlar raqobatchisi. Ular levomitsetin, tetratsiklinlar, polien antibiotiklar va sulfanilamidlar bilan yaxshi samara beradi.

Salbiy ta'sirlari. I avlod dorilariga nisbatan II avlod dorilari salbiy ta'siri kamroq (allergiya, dispeptik simptomlar, fotodermatoz, bosh og'rishi, bosh aylanishi va uyqusizlik) uchraydi. Eng xavfli salbiy ta'siri ularning gecpatotoksikligidir.

Ishlatilishi. Bular o'tkir va surunkali siy dik yo'llari kasalliklarida ishlatiladi, siy dikni kislotali muhitga o'tkazish kerak.

III avlod (ftorxinolonlar, 4-oksixinolonlar) umumiy «sistem» xinolonlar deb yuritiladi. 1- va 2-avlod xinolonlardan farqi bular kimyo viy tarkibiga piperazin o'zag'i va ftor kiritilishidir.

Shu sababli bularning klinik-farmakologik ko'rsatkichlarida sezilarli o'zgarishlar yuz berdi. Molckulasida saqlanuvchi fтор atomi soniga qarab bular:

1) monostorxinolonlar: – norfloksatsin (floksatsin, barazon), enoksatsin (giramid), pefloksatsin (peflatsin, abaktal), ofloksatsin (tarivid), siprofloksatsin (siprobay), rufloksatsin;

2) diftorxinolonlar: – lomefloksatsin (maksakvin), sparfloksatsin (zagam);

3) triforxinolonlar: – tosusfloksatsin, fleroksatsin (xinodis).

Farmakodinamikasi. Bular DНK molekulasida uzilish hosil qiluvchi DНK iplarining yechilishini buzuvchi va ularni xromosomda bir tartibda joylashtirishni nazorat qiluvchi 2 tip topoizomeraza (DNK – giraza)ni salajlaydi.

Bu dorilarning insonga kam zaharligiga ular ta'sir qiladigan mikroblar (prokariotlar) DНK girazalar o'zining (strukturasi, subbirliklari soni va vazifasi) jihatidan inson hujayrasidagi DНK girazalardan farq qilishi bilan tushuntiriladi.

Bundan tashqari, ba'zi-bir storxinolonlar (ofloksatsin, siprofloksatsin, lomefloksatsin) da, mikrob hujayrasida tashqi muhit zararidan saqlovchi SOS tizimi oqsili sintezini nazorat qiluvchi IV – topoizomerazalarni bloklaydi.

Farmakologik samarasi. Bakteriosid ta'sir ko'rsatadi. Sekin bo'linuvchi mikrob hujayrasiga nisbatan tez bo'linuvchilarga ta'siri bir necha soat ichida paydo bo'ladi. Ularning mikroblarga ta'sir qiluvchi eng oz miqdori ularning o'rтacha samarador (terapevtik) miqdoriga yaqin turadi. Mikroblar chiqarayotgan ekzotoksinlar induksiyasini susaytiradi va bularning ta'siri dori to'xtatilgach 5-11 saat davom etadi.

Ta'sir doirasi. Ftorxinolonlar xaddan tashqari keng doirada ta'sir qiluvchi dorilar hisoblanadi.

Aytish kerakki, gram (+) kokklar uchun sparfloksatsin ko'proq faol bo'lsa, xlamidiy va mikoplazmalar uchun – sparfloksatsin, tosusfloksatsin va floroksatsin. sil tayoqchasi va lepra tayoqchasiga sparfloksatsin kuchliroq ta'sir qiladi.

Anacroblarga fleroksatsin va tosusfloksatsin ta'sir qiladi.

Oq treponema, zamburug'larga, viruslarga, metitsillinga chidamli stafilokokk, Enterococcus faecium va Ps. cepacia larga nisbatan xlorxinolonlarda tabiiy (birlamchi) chidamlilik mavjud.

Bularda ikkilamchi chidamlilik sekinlik bilan rivojlanadi. Biroq ikkilamchi chidamlilik rivojlansa 1- va 2-avlod storxonolonlarga va ba'zi bir antibiotiklar (tetratsiklinlar, levomitselin, beta-laktam va boshqalar)ga ham tarqaladi.

Farmakokinetikasi. Rufloksatsin, sparfloksatsin, fleroksatsinlardan boshqalari venaga yuboriladi va ichishga ham beriladi. Eritmali ishlatalishdan oldin tayyorlanadi.

Siprofloksatsilin, rufloksatsin, sparfloksatsinlarning biologik o'zlashtirilishi 60%, ofloksatsilinniki 100% ga teng, porfloksatsilin uchun esa 40% ga teng.

Qondagi eng yuqori miqdori 1–2 soatdan (fleroksatsin, sparfloksatsin, rufloksatsinlarniki esa 3–6 soatdan) keyin kuzatiladi.

Qon oqsillari bilan 40% dan kam bog'lanadi. Bular to'qima va biosuyuqliklarga, hujayra ichiga yaxshi kiradi, likvorga pcfloksatsin yaxshi o'tadi, yo'ldoshdan yaxshi o'tadi, ko'krak sutida to'planganligi uchun ularni «sistem» storxinolonlar deb yuritiladi.

Qonda samarali miqdorining saqlanish vaqt 12 soat, uzoq ta'sir qiluvchilari uchun 24 soat, shu sababli ularni 2 yoki 1 marta beriladi.

Pefloksatsin va sparfloksatsin jigarda 50–80% ga biotransformatsiyaga uchraydi, qolganlari kamroq. Bularning organizmdan chiqarilishi asosan safro orqali bo'ladi. Ofloksatsin va lomefloksatsin, aksincha, butunlay o'zgarmagan ko'rinishda buyraklar orqali chiqariladi. Shu sababli qondagi endogen kreatinin miqdori 30 ml/daq past bo'lganda ular miqdorini 2–3 marta kamaytirish kerak. Qolganlari buyrak va jigar orqali chiqariladi, shu sababli bu a'zolar kasalligida ularning miqdorini kamaytirishga xojat qolmaydi.

Ko'pchilik storxinolonlar uchun ularning qondan chiqib ketish vaqt 2–7 soatga teng. Fleroksatsin uchun –12 soat,

sparflaksatsin uchun esa 20 s, rufloksatsin uchun –36 soatga teng (16.3-jadval).

16.3-jadval

Ftxorxinololarning farmakokinetik ko'rsatkichlari

Preparatlar	Kiritish yo'llari	Biologik o'zlash-tirilishi, %	Zardob oqsillari bilan birikishi, %	Yarim chiqib ketish davri t/z. s.	GEB o'tishi	Chiqarish yo'llari	Sutka davomida kiritishlar soni
Siprofloksatsin	Ichishga, vena ichiga	50–80	20–40	3–4,5	+	Buyraklar	2
Norfloksatsin	Ichishga	30–40	10–35	4–5	±	Buyraklar	2
Ofloksatsin	Ichishga	>90	8–32	5–7	+	Buyraklar	2
Pefloksatsin	Ichishga, vena ichiga	100		9	+	Buyraklar	2
Lomefloksatsin	Ichishga	≥95	10	8	±	Buyraklar	1–2
Enoksatsin	Ichishga	80–90	40	3–6	±	Buyraklar	2
Rufloksatsin	Ichishga	60	60	3–3	±	Buyraklar	1
Gatifloksatsin	Ichishga	96	20	8	±	Buyraklar	1
Gemifloksatsin	Ichishga	70	60	8	±	Buyraklar	1
Levofloksatsin	Ichishga	9	31	6,9	±	Buyraklar	1
Moksifloksatsin	Ichishga	86	48	12,1	±	Buyraklar, ichaklar orqali	1

Ftxrinololnarning boshqa guruhdagi dorilar bilan o'zaro ta'siri

Antatsidlar, sukralfat va temir preparatlari ularning so'rilishini susaytiradi. Kerak bo'lsa ularni boshqa-boshqa vaqtida berish kerak.

Ftxrinolollar (ayniqsa perfloksatsin, sparfloksatsin, enoksatsin, siprofloksatsin)lar teofillin va bilvosita qon ivishini susaytiruvchilar (varfarin va boshqalar) klirensini kamaytiradi.

Probenitsid, uredopenitsillinlar, simetidin storxinolollar (ofloksatsin, lomefloksatsin)ning buyrak orqali chiqishini buzadi va ularning to'planishiga sabab bo'lishi mumkin.

Ftxrinolollar (siprofloksatsin va ofloksatsindan tashqari) bakteriostatik antibiotiklar bilan ishlatilmaydi, mos kelmaslik mavjud.

Gram (+) kokklarga ularning ta'sirini kuchaytirish maqsadida vankomitsin bilan anaerob mikroblar ta'sirini kuchaytirish uchun metronidazol, klindamitsinlar bilan berish tavsiya qilinadi.

Salbiy ta'sirlari. Ular kam zaharli, biroq ularni ishlatilganda: dispeptik simptomlar, allergik reaksiyalar, fotosensibilizatsiya, bosh aylanishi, og'rishi, uyqusizlik, mo'ljalni ola bilmaslik, anemiya, trombotsitopeniya, o'tib ketuvchi bo'g'imlar og'rig'i, juda kam hollarda disbakterioz (kandidoz). soxta membranoz kolit, jigar va buyrak funksiyasining buzilishi kuzatilishi mumkin.

Ishlatilishi. Ftxrinolollar faqat keng doiradagi antibiotiklarni venaga yuborilganda samara bo'limgan holatlarda tavsiya etiladi. Bular zaxira antibiotiklardir.

Ftxrinololnarni quyidagi holatlardagina birlamchi tanlov dori deb qarash mumkin:

1) ko'p dorilarga chidamli gram (-) anaerob bakteriyalar, anyiqla ko'k yiring tayoqchasi chaqirgan asoratli siyidik yo'llari kasalliklarida;

2) ko'p dorilarga chidamli flora va tillarang stafilokokklar, gram (-) mikroblar chaqirgan og'ir jarrohlik infeksiyalarida;

3) sepsis, meningit, peritonit, osteomiyelitlarda;

4) sil, mukovistsidoz va boshqa uzoq davo qilinadigan infeksiyalarda;

5) neytropeniya, o'sma kasalliklari, immuno tanqisligi sharoitida kechayotgan infeksiyaning oldini olish va davolash uchun.

16.4. Turli kimyoviy tuzilishdagi sintetik antibakterial dori vositalari

16.4.1. 8-oksixinolin unumlari. Bular antibakterial va antiprotozoy ta'sirga ega. Bularga 5-nitro-8-oksixnolin – nitroksolin (5-nok) kiradi.

Nitroksolin tez va yaxshi (50% ga yaqin) so'riladi, oz qismi qon plazmasi oqsillari bilan bog'lanadi, to'qima va biosuyuqliklarga yomon o'tadi, biotransformatsiyaga uchramay, o'zgarmagan holda buyraklar orqali chiqariladi, siydikni shafran-sariq rangga bo'yaydi.

Sutka davomida 4 marta beriladi. Buyrak yetishmovchiligidagi kiritish rejimi yoki miqdorini to'g'rilash tavsiya etiladi.

Tabletkasini antatsidlar, sukralfat va temir dorilari bilan berib bo'lmaydi.

Salbiy ta'sirlari. Kam zaharli moddalar hisoblanadi. Bularni ishlatganda: dispeptik hodisalar, allergiya, yodizm, bromizm belgilari kuzatiladi.

16.4.2. Nitrofuranlar. Bularga furatsillin, furazolidon (nifurozid), furadonin (generik nomi – nitrofurantoin), suragin (salafur), surazolin, nitrosuroksazid (ersefuril).

Farmakodinamikasi. Nitrofuranlar elektrostatik kuchi va vodorod yordamida nuklein kislotalari bilan bog'lanib, ularni salajlaydi, shu sababli bakteriostatik ta'sir ko'rsatadi.

Bundan tashqari, mikroblar reduktazasi yordamida nitro guruhlarining qaytalanishi va buning natijasida hosil bo'lgan moddalar zaharli bo'lib, NAD nafas siklini va Krebs siklini, boshqa biokimyoviy jarayonlarni buzib, mikrob sitoplazmatik membranasi va hujayra devorini buzadi va bakteriotsid ta'sir qiladi.

Nitrofuranlar boshqa antibakterial dorilardan makroorganizmning infeksiyaga qarshiligini oshirishi bilan farq qiladi. Yana

qimmatli xususiyati yiring va to‘qimalar nekrozidan hosil bo‘lgan mahsulotlar mavjud bo‘lgan mikrobgaga qarshi ta’sirini susaytirmaydi.

Ta’sir doirasi. Gram (–) enterobakteriyalar va kokklar, gram (+) kokklar, oddiy hujayralar (trixomonadlar, lyambliyalar).

Bularga mikroblarning ikkilamchi o‘rganishi sekinlik bilan rivojlanadi. Bu hodisa faqat o‘z guruhidagi dorilarda uchraydi.

Farmakokinetikasi. Furatsillindan tashqari, hammasi ovqatdan keyin ichishga beriladi. Faqat furagin venaga yuboriladi.

Ichilganda biologik o‘zlashtirilishi 50% ga teng (furazolidon – 30%, nitrofuroksazid – 0%). Qon oqsillari bilan yomon bog‘lanadi. Ular limfsaga yaxshi kiradi, safroda furadonin miqdori qondagidan 200 barobar yuqori bo‘ladi. Yo‘ldosh orqali homilaga o‘tadi, biroq miqdori ona qonidagidan kam.

Qon plazmasida terapevtik miqdorining saqlanish davri 4–6 soat, shu sababli ular sutka davomida 4 marta beriladi.

Nitrosuranlarning 5% jigarda, 3% buyraklarda biotransformatsiyaga uchraydi. Bularning 85% proksimal kanalchalardan chiqariladi. Buyrakning ajratish faolligi buzilganda dorining katta qismi buyraklarda biotransformatsiyaga uchraydi va to‘planmaydi, shu sababli miqdorini korreksiya qilish shart emas.

Nitrosuranlar ishqoriy muhitda yaxshi chiqib ketsa, kislotali muhitda to‘planib qoladi.

Qondan yarim chiqib ketish vaqtı 30 daqiqa, buyrak yetishmovchiligidə bu vaqt 4,5 saatgacha ortishi mumkin.

Boshqa guruhdagi dorilar bilan o‘zaro ta’siri.

Nitrosuranlar birorta antibiotik bilan ishlatilsa antibakterial ta’siri ko‘payadi. Masalan, penitsillinlar, aminoglikozidlar, makrolidlar; ichak kasalliklarida levomitsetin, tetratsiklinlar bilan qo‘sib ishlatish tavsiya qilinadi.

Nitrosuranlarni sulfanilamidlar, 1 va 2 avlod xinolonlar (mos kelmaslik) qo‘sib ishlatib bo‘lmaydi: antidepressantlar, MAOni falajlaydi va adrenomimetiklar bilan qo‘sib ishlatib bo‘lmaydi. (arterial gipertenziya va taxikardiya xavfi bor); askorbin kislotasi, kalsiy va ammoniy xloridlar bilan birga ishlatilganda – nitrosuranlarning to‘planish xavfi ortadi.

Salbiy ta'sirlari. Qisqa muddatda ishlatilganda nitrofuranlar zaharliligi kam. Eng xavflisi furadonin hisoblanadi: 1) dispeptik buzilishlar; 2) allergik reaksiyalar; 3) arterial qon bosimining oshib ketishi; 4) neyrotoksikoz; 5) xolestaz; 6) antabusga o'xshash ta'siri; 7) 1 yoshgacha bo'lgan bolalarda va irsiy glukoza-6-fosfatdegidrogenaza yetishmaganda eritrotsitlar gemolizi, hosil bo'lgan metgemoglobinni oksidlash xususiyati bo'ladi.

Ishlatilishi. Farmakokinetik ko'rsatkichlaridan kelib chiqib nitrofuranlar quyidagi holatlarda qo'llanadi.

Furadonin va furagin – siydik chiqarish yo'llari va oshqozonichak kasalliklarida, lyambliyalarda.

Furazolin va furagin – zotiljam, sepsis, ostcomiyelit. Chunki bular boshqalariga nisbatan qonda tez paydo bo'ladi va to'qimalarga yaxshi o'tadi.

Nitroimidazollar. Bularga metronidazol (trixopol, flagil, metrobil, klion), tinidazol (fasijin), ornidazollar kiradi.

Bakteriotsid ta'sir qiladi.

Ta'sir doirasi: 1) triomonada, lyambliya, ichak amyobasi, leyshmaniyalar; 2) anaerob mikroblar; 3) helicobarter pylori – oshqozon yarasi qo'zg'atuvchisi; 4) esherixiyalar.

Bularga mikrobning ikkilamchi o'rganishi sekinlik bilan rivojlanadi.

Farmakokinetikasi. Nitroimidazollarni ichish, yo'g'on ichakka, qinga va venaga yuborish mumkin.

Ichilganda ularning biologik o'zlashtirilishi 90%, ovqatga bog'liq emas. Qondagi yuqori miqdori 1–2 soatdan keyin kuzatiladi.

Yo'g'on ichakdan biologik o'zlashtirilishi 60–70% ga teng. Qonda yuqori miqdori ichilgandagiga nisbatan kamroq va kech (4 soatlardan keyin) kuzatiladi. Shu sababli yo'g'on ichakka yuborilganda ularning miqdorini kamida 30% ga ko'paytirish kerak.

Dorilarning qon oqsillari bilan bog'lanishi 20% dan kamroq. Nitroimidazollar to'qima va biologik suyuqliklar (likvor, safro, suyak to'qimasi, yallig'lanish o'chog'i va necroz, abscess) ga yaxshi kiradi.

Qonda samarali miqdorining saqlanish vaqt 12 soat (tinidazol uchun 12–14 soat), shu sababli ular 2–4 marta beriladi.

Nitroimidazollar jigarda gidroksillagan faol metabolitlar hosil qiladi, bu metabolitlar enterogepatik so'rilish xususiyatiga ega.

70% ga yaqini o'zgargan va o'zgarmagan ko'rinishda chiqariladi.

Qondan yarim chiqib ketish vaqtı kattalarda 7-11 soat, chaqaloqlarda 23 soatga yaqin, chala tug'ilgan chaqaloqlarda 100 soatdan ortiq.

Katta yoshdagı bolalarda buyrak yetishmovchiligidə dori miqdorini o'zgartirish talab qilinmaydi.

16.4.3. Nitroimidazollarning boshqa guruhdagi dorilar bilan o'zaro ta'siri. Aerob va anaerob mikroblarga qarshi antibakterial samarasini kuchaytirish uchun antibiotiklar va sulfanilamidlar bilan birga tavsiya qilinadi.

Boshqa gepatotoksik guruhdagi dorilar bilan birga ishlatish tavsiya etilmaydi, chunki ular o'zi ham gepatotoksik salbiy ta'sir ko'rsatadi.

Salbiy ta'sirlari. Bular kam zaharli, biroq ularni ishlatish jarayonida: dispeptik buzilishlar, allergik reaksiyalar, teturamga o'xhash ta'sir, siydkning sariq-qizil rangga bo'yalishi.

Uzoq (1 oydan ortiq) ishlatilganda markaziy va periferik asab tizimi buzilishlari, licyopeniya, disbakterioz (kandidoz) singari xavfli salbiy ta'sirlar kuzatilishi mumkin.

Teratogen xavfi borligi sababli ularni homiladorlarga, ayniqsa homiladorlikning birinchi 3 oyi davomida ishlatilmaydi.

Ishlatilishi. Nitroimidazollarni uzoq ishlatish lozim bo'lganda markaziy va periferik asab tizimi, qonni nazorat qilib turish va profilaktik maqsadlarda zamburug'larga qarshi nistatin (yoki levorin) lar ichish tavsiya qilinadi.

1. Anaerob infeksiyalar keltirib chiqargan endokarditlar, miya va o'pka abscesslari, Kron kasalligi, necrozelanuvchi va soxta membranoz kolitlar.

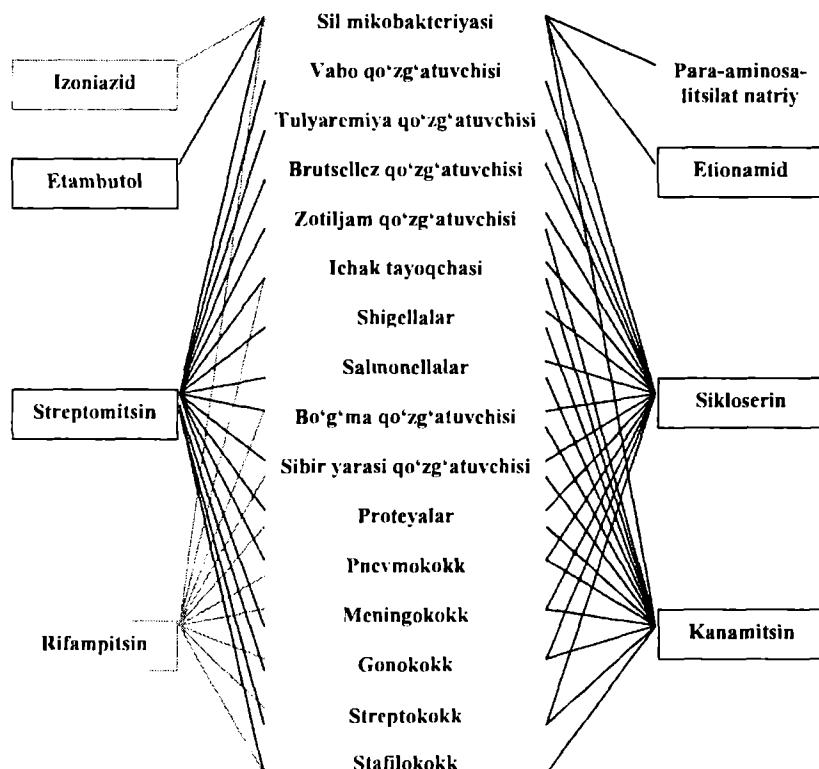
2. Aerob va anaerob jarrohlik infeksiyasi. Dori venaga yuboriladi.

3. Urogenital trikomoniya, amyobiaz, lyambliozi, teri leyshmaniozi. Og'ir kechayotgan jigar va ichak lyambliozi larida dori venaga yuboriladi.

4. Oshqozon yara kasalligida tavsiya qilinadi.

17-bob. Silga qarshi dori vositalarining klinik va farmakologik tavsifi

Silni kompleks davolash choralari ichida ximioterapevtik dori vositalari asosiy bo'lib hisoblanadi. Bu dorilarga quyidagilar kiradi: 1) sintetik dori vositalari – izoniazid, etambutol, natriy para-aminosalitsilat (PASK), bepask, etionamid, pirazinamid, tioatsetazon; 2) antibiotiklar – rifampitsin, streptomitsin sulfat, streptomitsin xlorkaliy kompleksi, sikloserin, kanamitsin sulfat, floromitsin sulfat. Silga qarshi dorilar ta'sir doirasi (17.1-rasm).

17.1-rasm. Silga qarshi dorilarning ta'sir doirasi:
qizil rang – I guruh dorilari; Ko'k – II guruh dorilari;
Zangori – III guruh dorilari.

17.1. Sintetik dori vositalari

Silga qarshi dori vositalari asosan tuberkulyoz chaqiruvchi minobakteriya o'sishini to'xtatadi. Biroq, ularning ba'zilari ma'lum bir miqdorlarda mikobakteriyaga o'ldiruvchi (izoniazid, rifampitsin, streptomitsin) ta'sir ko'rsatadi.

Bu dori vositalari uzoq (12–18 oy, undan ham ko'proq) ishlataligligi sababli shu dorilarga chidamli shtammlar paydo bo'lishi aniqlangan.

Silga qarshi dorilarning hammasiga chidamli shtammlar paydo bo'lishi mumkin biroq, ba'zilariga (rifampitsin, streptomitsin) tezroq, boshqalariga – sekinoq (mas. PASK) taraqqiy yetadi. Bu hodisani kamaytirish maqsadida amaliyotda ular qo'shib ishlatiadi, chunki mikobakteriyani 2–3 doriga bir vaqtda chidamlilik taraqqiy etishi kamroq uchraydi.

Salbiy ta'sirlari. Bular allergik va noallergik tabiatli bo'lishi mumkin (17.1-jadval).

17.1-jadval

Silga qarshi dori vositalarining salbiy ta'sirlari

Guruhi	Preparatlar	Allergik tabiatga ega bo'lmagan salbiy ta'sirlari							Superinfeksiyalar
		Qitiqlovchi ta'sir (dispeptik buzilishlar)	Martaziy asab tizilmaga ta'siri (talvasalar, ruhy buzilishlar va b.q.)	Nevritilar	Vestibular buzilishlar	Eshitishning buzilishi	Ko'rishning buzilishi	Jigar faoliyatining buzilishi	
I	Izoniazid		+	+					+
	Rifampitsin	+					+		+
II	Streptomitsin sulfat			+	+	+			+
	Etambutol			+			+		+
	Etionamid	+							+
	Kanamitsin sulfat					+		+	+
III	Sikloserin		+						+
	Natriy paraaminoalitsilat	+							+

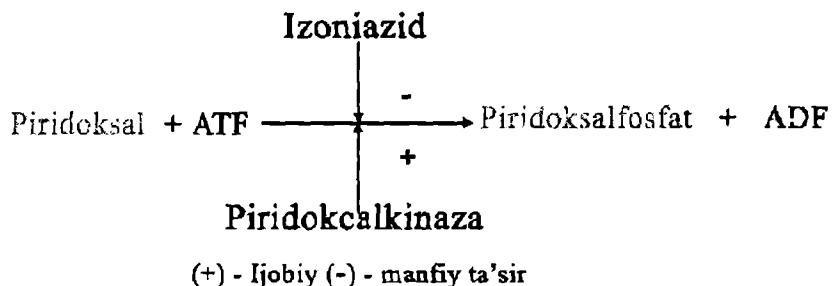
Salbiy ta'sirlari hamma silga qarshi dorilarga xosdir, biroq ular xarakteri va ko'proq uchrashi bilan farq qiladi.

Bu salbiy ta'sirlarning ba'zilari o'ta xavfli (gepatoksisik, nefrotoksisik, qon hosil bo'lishining buzilishi, neyrotoksisik) ko'rinishda bo'lib, dori berishni to'xtatishga to'g'ri keladi.

Silga qarshi dorilarni: yuqori samarali – izoniazid va rifampitsin (I guruh); o'rtacha darajada samarali – etambutol, streptomitsin, etionamid, pirazinamid, kanamitsin, sikloserin, florimitsin (II guruh); past darajada samarali – PASK, tioatsetazon (III guruh) bo'lishi mumkin.

I guruh silga qarshi dori vositalari. Sintetik moddalar. Izoniazid (tubazid, izonitsid) izonikotin kislota gidrozidlari (GINK) unumlari. Sil chaqiruvchisiga streptomitsinga nisbatan kuchli ta'sir qiladi. Streptomitsindan farqli, u hujayra ichida joylashgan sil tayoqchasiga ham ta'sir qiladi. Moxov chaqiruvchisiga ham ta'sir qiladi.

Sil tayoqchasiga izoniazid bakteriostatik, hatto bakteriotsid ta'sir qiladi, ammo bu ta'sir mexanizmi aniqlanmagan. Izoniazid sil tayoqchasi membranasi asosiy tarkibiy qismi (boshqa mikroblarda va makroorganizmda uchramaydigan) mikol kislota sintezini falajlaydi degan taxminlar bor. Bunda, nuklein kislota sintezini buzilishi ham ma'lum ahamiyat kasb etishi mumkin (17.1-shakl).

17.1-shakl. Izoniazid ta'sirining yo'nalishi.

Izoniazidga sil tayoqchasi chidamliligi, streptomitsin rifampitsinlarga nisbatan sekinroq taraqqiy etadi.

Farmakokinetikasi. Izoniazid oshqozon-ichak tizilmdan yaxshi so'riladi. Uning qon zardobidagi yuqori miqdori 1–2 soatdan keyin paydo bo'ladi. Preparat butun to'qimalarga yaxshi tarqaladi. U orqa miya va serroz suyuqliklarda to'planadi.

Izoniazid jigarda asetillanish yo'li bilan metabolizmga uchrab metabolitlar va konyugatlar hosil qiladi. Asetillanish tezligi irlsiy yo'l boshqariladi. Ba'zi insonlarda izoniazidni faolsizlanrilishi sekinlik bilan keehadi, shu sababli bu tipdag'i insonlar organizmida izoniazid miqdori sekinlik bilan kamayadi, tez asetillovchilarga nisbatan. Bu guruh insonlarda tez asetillovchilarga qaraganda, izoniazidni yarim chiqib ketish vaqtı (t_{50}) 2,5 martagacha farq qilishi mumkin. Dorini miqdorlashda bu holatni hisobga olish kerak, aks holda bemorda dorini zaharli ta'sirlari kuzatilishi mumkin.

Dorining asosiy miqdori va uning metabolitlari asosan birinchi sutka davomida buyraklar orqali chiqib ketadi.

Ishlatilishi. Izoniazid sil kasalligining hamma turlarida ichishga yoki parcenteral yo'llari bilan tavsiya qilinadi.

Salbiy ta'sirlari. Asosiy salbiy ta'siri uning neyrotoksikligi bo'lib, bular periferik nevritlar, ba'zan ko'rish nervini zararlanishi, uyqusizlik, talvassa, ruhiy buzilishlar, ko'ngil aynish, qayt qilishi, ich qotishi, yengil kamqonlik simptomlari ko'rinishida uchrashi mumkin. Teri toshmalari, tana haroratining ko'tarilishi, eozinosiliya ko'rinishidagi allergik tabiatni salbiy ta'siri ham uchrashi mumkin.

Silga qarshi dorilarning ko'pchilik salbiy ta'sirlari, nuklein kislota sintezi uchun zarur bo'lgan piridoksalfosfat sintezini buzilishiga bog'liqligi aniqlangan.

Shu sababdan, dori salbiy ta'sirlarini oldini olish maqsadida izoniazid bilan birga piridoksin (B_6 -vitamin) va antigistamin dorilari tavsiya etish kerak.

Izonikotin gidrazid kislota unumiga kiruvchi ftivazid, metazid, eruvchi salyuzidlar izoniazidga nisbatan kam samarali,

unga nisbatan afzalligi yo‘q, shu sababli bular hozirgi kunda kam ishlataladi.

II guruh silga qarshi dorilar. Sintetik moddalar. Etambutol (ambutol, miambutol) – sil mikobakteriyasiga kuchli ta’sir qiluvchi modda. Uning sil chaqiruvchisiga ta’sir mexanizmi pH sintezini buzilishi bilan bog’liq. Etambutolga mikrob o’rganib qolishi nisbatan sekinlik bilan kelib chiqadi.

Farmakokinetikasi. Oshqozon-ichakdan nisbatan kam (biroq bakteriostatik miqdorida) so‘riladi. Dorining qondagi yuqori miqdori 2–4 soatdan so‘ng kuzatiladi; uning 50% ga kamayishi taxminan 8 soatdan keyin kuzatiladi.

Kun davomida 90% o‘zgarmagan va metabolit ko‘rinishida buyraklar orqali, qisman ichaklar orgali ajraladi.

Ishlatilishi. Dori silning turli shakllarida, asosan boshqa dorilar bilan qo‘sib ishlataladi. (M. rifampitsin + etambutol + izoniazid; rifampitsin + etambutol; izoniazid + etambutol).

Salbiy ta’sirlari. Ko‘z ko‘rish qobiliyatining buzilishi. Ko‘zning zararlanishi ko‘proq davolashni 2–6-oylarda kuzatiladi va dori miqdoriga bog’liq bo’ladi. Dori berish to‘xtatilgach dorini bu asorati o‘tib ketadi. Bu asoraratni oldini olish uchun bemorlar ko‘zini sistematik ravishda kuzatib turish tavsya qilinadi.

Etionamid (tionid, trekator). Sil mikobakteriyasi va moxov chaqiruvchisiga ta’sir qiladi. Doriga mikrobnii o’rganishi tezda kuzatilganligi sababli boshqa dorilar bilan qo‘sib ishlataladi.

Farmakokinetikasi. Oshqozon-ichakkdan yaxshi so‘riladi. Qon zardobida yuqori miqdori taxminan 3 soatlardan so‘ng kuzatiladi. Gematoensefal to’siqdan yaxshi o’tadi, jigarda tezda parchalanadi, buyraklar orqali siyidik bilan asosan metabolit ko‘rinishida chiqariladi.

Dori ichishga beriladi va rektal yo‘llar bilan kiritiladi.

Salbiy ta’sirlari ko‘proq dispeptik hodisalar (qarayib 50% bemorlarda) uchraydi. Allergik hodisalar ham kuzatiladi. Ba’zan gepatit, ortostatik kollaps, markaziy va periferik asab tizimi tomonidan buzilishlar uchrashi mumkin.

Protianamid (treventiks). Etionamidga nisbatan kam zaharliligi haqida ma’lumotlar bor.

Pirazinamid – PASKga nisbatan kuchliroq ammo izoniazid, risampsitsin, streptomitsinga nisbatan kuchsizroq baktriotatik modda.

Farmakokinetikasi. Oshqozon-ichakdan yaxshi so'riladi, qon zardobidagi yuqori miqdori 1–3 soatdan keyin kuzatiladi. Gematoensefalik tizimdan o'tadi. Dorining ko'p qismi va metabolitlari buyraklar orqali chiqariladi.

Ishlatilishi. Boshqa guruh dorilari bilan qo'shib tavsiya etiladi. Kuniga 3–4 marta ichishga beriladi.

Salbiy ta'sirlaridan xavfliси gepatoksikligidir. Shu sababli dori olayotgan bemor jigarini sistematik ravishda nazorat qilib turish lozim.

Jigar faoliyati buzilganda dori berish to'xtatiladi. Ba'zi bemorlarda dispeptik buzilishlar kuzatiladi.

Allergik (dermatit, eozinofiliya) kuzatishi mumkin.

III guruh silga qarshi dorilar. Bu guruhga PASK va tioasetazonlar kiradi. PASK – sil tayoqchasi o'sishini to'xtadi.

Farmakodinamikasi. Bu sababli, PASK mikroblarni tabiiy o'sish omili para-aminobenzoy kislota ziddiyatchisi bo'lib, uni sintezini buzadi.

PASK faolligi kamroq, shu sababli uni kuchli faollikka ega bo'lgan silga qarshi dorilar bilan bir vaqda tavsiya etiladi.

PASK ga sil mikobakteriyasini chidamliligi nisbatan sekin taraqqiy etadi.

Farmakokinetikasi. PASK oshqozon-ichakdan yaxshi so'riladi. Qon zardobida yuqori miqdori 1–2 soatdan so'ng kuzatiladi. Dorining 50% ga yaqini, qon zardobi oqsillari bilan bog'lanadi. Seroz bo'shilqlarda yetarli miqdorlarda to'planadi.

GEM to'siqdan kam miqdorda o'tadi, 6 soatdan so'ng qondagi miqdori keskin kamayadi. Organizmdan asosan buyraklar orqali o'zgarmagan hamda metabolit va konyugatlar ko'rinishida chiqib ketadi. 6 soat ichida 60%, 24 soat ichida 90% miqdori chiqib ketadi.

Ishlatilishi. Silni hamma klinik ko'rinishlarida, asosan ichishga, ba'zan mushakka ham tavsiya qilinadi.

Salbiy ta'sirlaridan ko'proq dispeptik buzilishlar, kamroq agranulotsitoz, gepatit, kristalluriya uchraydi. Ba'zi bemorlarda gipotireoz belgilari kuzatilishi mumkin. Teri toshmalari, artirlar, cozinofiliya ham kuzatilishi mumkin.

Tiasetazon (tibon, konteben) faqat sil va moxov chaqiruvchisiga ta'sir qiladi. Silga qarshi ta'siri jihatidan I va II guruh silga qarshi dorilardan kuchsizroq. Tibonga sil tayoqchasing o'r ganib qolishi nisbatan sekinroq kuzatiladi.

Farmakokinetikasi. Dori oshqozon-ichak tizilmidan yaxshi so'rildi. Qisman jigarda metabolizmga uchraydi. Organizmdan kun davomida buyraklar orqali chiqib ketadi.

Ishlatilishi. Tioasetazon ichishga beriladi, asosan o'pkadan tashqarida joylashgan sil kasalligida (shilliq va serroz pardalar, limfa tugunlari va boshqa azolar silda).

Salbiy ta'sirlari. Tioatsetazon zaharli modda. Nisbatan ko'proq qon hosil qilish a'zolari (ko'mik)ni zaharlab – kamqonlik (agranulotsitoz, leykopeniya), buyraklar (albuminuriya, silindruriya) va jigar (jigarni sariq atrofiyasigacha) kabi azolarga toksik ta'sir qiladi. Bundan tashqari dispeptik buzilishlar, allergik reaksiyalar uchrashi mumkin.

Tioatsetazon ishlatilganda qon to'qimasi, jigar va buyraklar faolligini doim nazorat qilib turish tavsiya etiladi.

17.2. Antibiotiklar

17.2.1. Rifamitsin guruhi.

Bularga rifamitsin Sv (rifotsin, rifogal) – tabiiy preparat va rifampitsin (rifamitsin, benelitsin) yarim sintetetik analogi.

– Rifampitsinni ichishga tavsiya qilish mumkin, biologik o'zlashtirilishi yaxshi; ta'sir doirasi kengroq, shu sababli amaliyoitda rifampitsin ko'proq ishlatiladi.

Farmakodinamikasi. Rifampitsin RNK sintezini DNKga bog'liq RNK polimerizatsiyasini buzadi.

Ta'sir doirasi keng. Rifampitsinga sezgir ba'zi bir mikroblarga bakteriotsid ta'sir ko'rsatadi: sil va moxov tayoqchasi, «b» tipidagi gemofil tayoqchasi rifampitsin, metitsillinga sezuvchan stafilokokk va enterokokklardan tashqari, gram (+)

kokklarga yuqori sezuvchan, klostridiy, xlamidalar, brutsella, kuydirgi batsillasi, moraksellar sezgir, bakteroidlar, protey, legionella, esherixiy, shigella va salmonellalar kam sezgir.

Mikroblar rifampsitsinga tez o'rganib qoladi, shu sababli unga zaxira antibiotik deb qaraladi. Uni boshqa antibiotiklar bilan qo'shib berish shart, masalan, makrolidlar + fuzidin; gram (-) mikroblar chaqirgan infeksiyada – aminoglikozidlar, tetratsiklinlar bilan va b.lar

Farmakokinetikasi. Risampsitsin ovqatdan oldin 1,5 g ichishga beriladi, u yaxshi va sekinlik bilan so'rildi. biologik o'zlashtirilishi 70% ga teng.

Ichilganda qonda eng yuqori miqdori 2 soatdan keyin kuza-tiladi. Qon plazmasi oqsillari bilan 80–90% gacha bo'sh bog'lanadi.

Rifampsitsin balg'amga, safroga, jigar, miokard, oshqozon osti-bezi, ko'ndalang-targ'il mushaklarga, suyaklarga, plevra suyuqlig'iga, yo'l doshdan yaxshi o'tadi. Ona sutiga yaxshi o'tmaydi.

Qondan yarim ajralib chiqish vaqtı 8–24 soatgacha, bu kattalik preparat miqdoriga bog'liq bo'ladi (sutkasiga 2–3 marta ichiladi).

Rifampsitsin ko'proq jigar, safro suyuqlig'i bilan faol deasetil ko'rinishidagi metabolit holida yoki o'zgarmagan holda chiqariladi. Yuqori miqdorlarda yuborilganda preparat buyraklar orqali (60% ga yaqin) o'zgarmagan holda chiqariladi. Buyrak kasalligida to'planib qolish xavfi yuqori.

Qondan yarim ajralib chiqish vaqtı 1,5–4 soat. Uzoq ishlataliganda dorini jigarda biotransformatsiyasi tezlashadi, ya'ni yarim ajralib chiqish vaqtı qisqaradi.

Rifampsitsinning boshqa guruh dori vositalari bilan o'zaro ta'siri. Rifampsitsin beta-laktam antibiotiklar, ristomitsin va fosfomitsinlardan tashqari, boshqa antibiotiklar bilan yaxshi imunosabatda bo'ladi.

Rifampsitsin D, K, B_c vitaminlar, bilvosita antikoagulantlar, digitoksin, diabetga qarshi sintetik dorilar, kontraseptiv moddalarni jигardagi metabolizmini kuchaytiradi, ularning qondagi miqdori kamayadi (induktor sifatida), teofillin va boshqalar

biotransformatsiyasini sekinlashtiradi va ularning qondagi miqdorini ko'paytiradi.

Salbiy ta'sirlari. Risampsitsin kam zaharli, jigar kasalliklari da to'planib qolishi mumkin.

Asoratlaridan allergik reaksiyalar, dispeptik o'zgarishlar, jigar faoliyatining buzilishi, miopatiya, kamdan-kam gemolitik kamqonlik, trombotsitopeniya, siydikni, balg'amni, ko'z yoshini, axlatni, terini sariq-qizil rangga bo'yaydi.

Ishlatilishi. Sil va moxov kasalligi, nafas yo'llari kasalligi, meningit. Safro yo'llaridagi infeksiya. Osteomiyclitlarda tavsiya etiladi.

17.2.2. Streptomitsin guruhi

Aminoglizidlar (16-bobga qarang)

Sikloserin – turli aktinomitsit zamburug'lari ishlab chiqaradigan antibiotik.

Farmakodinamikasi. Uning D-izomeri keng doirali preparat bo'lib, ko'proq hujayra ichidagi sil tayoqchasiga ta'sir qiladi.

Ta'sir mexanizmi. Sikloserin kimyoiy jihatdan D-alanining o'xshaganligi sababli, ziddiyatchi sisatida D-alaninratsemazalar va D-alaninsintetazalar faolligini falajlaydi. Natijada, ba'zi mikrob hujayra devori sintezi uchun kerakli dipeptid – D-alanil – D-alanin hosil bo'lish buziladi.

Sikloseringa sil tayoqchasi chidamliligi nisbatan sekin taraqqiyldi.

Farmakokinetikasi. Oshqozon-ichakdan yaxshi so'rildi. Qon zardobida yuqori miqdori 2–3 soatdan so'ng paydo bo'ladi. Qon zardobi oqsillari bilan bog'lanmaydi. Likvorga yaxshi o'tadi va qon zardobidagi miqdorga yaqin to'planadi.

Yuborilgan sikloserinni 1/3 qismi biotransfarmatsiyaga uchraydi. Bir kun davomida kiritilgan miqdorning 50% buyraklar orqali ajraladi.

Ishlatilishi. Boshqa silga qarshi dorilar samara bermagan klinik vaziyatlarda sikloserin tavsiya qilinadi. Sikloserin I va II guruh dorilari bilan qo'shib tavsiya qilinganda yuqori samara olish mumkin. Ichishga beriladi.

Salbiy ta'sirlari. Ko'proq bosh og'rishi, aylanishi, qaltirash, talvasa, qo'zg'alish va depressiya, psixozlar ko'rinishdagi asabruhiy buzilishlar uchraydi. Ba'zan dispeptik buzilishlar. Allergik reaksiya kam uchraydi.

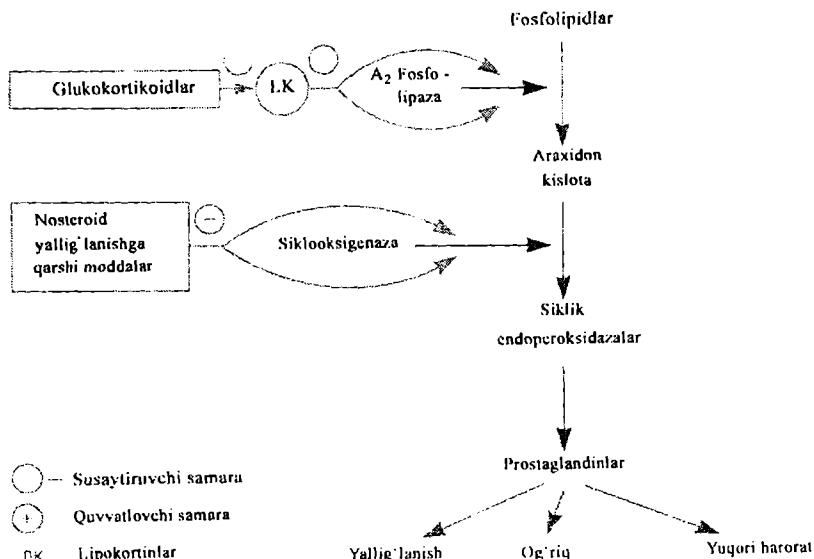
Asab tizimi tomonidan kuzatiladigan yuqoridagi klinik simptomlarni oldini olish va korreksiya qilish maqsadida sikloserin bilan birga piridoksin, glutamin kislota, ATF preparatlari ichish tavsiya qilinadi.

Silga qarshi II guruh dorilariga kapreomitsin va florimitsin sulfat (viomitsin)lar ham kiradi.

18-bob. Yallig'lanishga qarshi dori vositalarining klinik va farmakologik tavsifi

18.1. Nosteroid tuzilishdagi yallig'lanishga qarshi dori vositalar

Nosteroid tuzilishdagi yallig'lanishga qarshi dorilarga yallig'lanishga qarshi, og'riqni qoldirish, tana haroratini pasaytirish va organizmning sensibilizatsiya qobiliyatini susaytirish ta'sirlar xosdir. Ularning bu ta'siri asosida araxidon kislotasidan prostaglandinlar hosil bo'lishida ishtirok etuvchi tsikloksigenaza va prostaglandinsintetaza fermentlari majmuasi faoliyatini susaytirish qibiliyati yotadi. Ma'lumki, fosfolipaza A hujayra qobig'idagi fosfolipidlar – araxidon kislotadan sikloksigenaza sikkida undan prostaglandinlar (PG), lipooksigenaza sikkida esa leykotrienlar (LT) hamda sekin reaksiyaga kirishuvchi anafilaksiya moddalarini hosil bo'lishiga olib keladi (18.1-shakl).

18.1-shakl. Yallig'lanishga qarshi dori vositalarining prostaglandinlar biosinteziga ta'siri

Bu jarayonlar mobaynida kuchli oksidlovchi ta'sirga ega bo'lgan erkin kislorod radikallarining hosil bo'lishi yallig'lanishning kuchayishiga sabab bo'ladi. Shuni esda tutish kerakki, turli kimyoiviy guruhlarga mansub nosteroid tuzilishga ega bo'lgan dorilar har xil PG lar hosil bo'lishini turli darajada susaytiradi hamda ularning bu ta'siri bareha a'zolarda kuzatiladi. Bu dorilarning va alohida guruhga kiruvchi dorilarning umumiy ta'sir kuchi bir-biridan farq qilganligi sababli ularni bermorlarga tavsiya etishda ham farq bo'ladi.

Nosteroid tuzilishga ega bo'lgan yallig'lanishga qarshi dorilar yallig'lanishni susaytiradi, mayda qon tomirlarini kengaytiradi. lizosoma membranalari o'tkazuvchanligini pasaytiradi, yallig'lanish o'chog'inинг energiya bilan ta'minlanishining buzilishi (ATF hosil bo'lishi kamayishi) natijasida yallig'lanish mediatorlari (gistamin, serotonin, kininlar, immun xususiyatli moddalar, ayniqsa prostaglandinlar hosil bo'lishi buzilishi, to'qimalar tuzilishini buzadigan reagentlar), kislorod radikal va boshqalar yallig'lanishda ishtirok etuvchi moddalar tuzilishining o'zgarishi bilan ularning sitostatik ta'siri tabiiy omillar xususiyatini oshiradi.

Shu sababli bu dorilar kelib chiqish sababidan qat'i nazar har qanday yallig'lanishni kamaytiradi. Masalan, steroid gormonlar, salitsilat kislota hosilalari, indometatsin qon tomirlar o'tkazuvchanligini, yallig'lanish o'chog'inинг energiya bilan ta'minlanishini susaytiradi, ba'zi dorilar (masalan, kolkitsin, oltin preparatlari) esa faqat ma'lum turdag'i yallig'lanishgagina qarshi ta'sir qiladi.

Nosteroid yallig'lanishga qarshi dorilarning birinchi guruhi salitsilat kislota hosilasi, N-fenilantranil, indolsirka, fenilalkan kislotalari hamda pirazalon va anilin unumlari kiradi. Bular o'tkir va surunkali yallig'lanishlarni susaytiradi. Ularning bunday ta'siri soat yoki kun sayin rivojlanib boradi.

Bu guruhga kiruvchilar og'riqni qoldirish va haroratni pasaytirish xususiyatiga ham ega.

Mikroorganizmlar, viruslar, limfokinlar ta'sirida fagotsitlar, monotsitlarda, retikulotsitlarda haroratni kuchaytiruvchi moddalar hosil bo'ladi. Bu moddalar MNSda PG larni (ko'proq issiqlikni boshqarishga aloqasi bo'lgan PGE) ko'paytiradi.

PGlar gipotalamus hujayra membranalarida sAMF miqdorini ko'paytirib yuboradi, bu o'z navbatida kalsiy ionlarining orqa miya suyuqlig'idagi miqdori oshib ketishiga sabab bo'ladi. Bu esa, issiqlik ishlab chiqaruvchi markaz hujayralari qo'zg'aluvchanligini oshirishi natijasida issiqlik ishlab chiqarilishi hamda qon tomirlar markazining faolligi ortadi. Natijada periferik qon tomirlar torayib, issiqliknинг organizmdan chiqarilishi kamayishi natijasida tana harorati ko'tariladi.

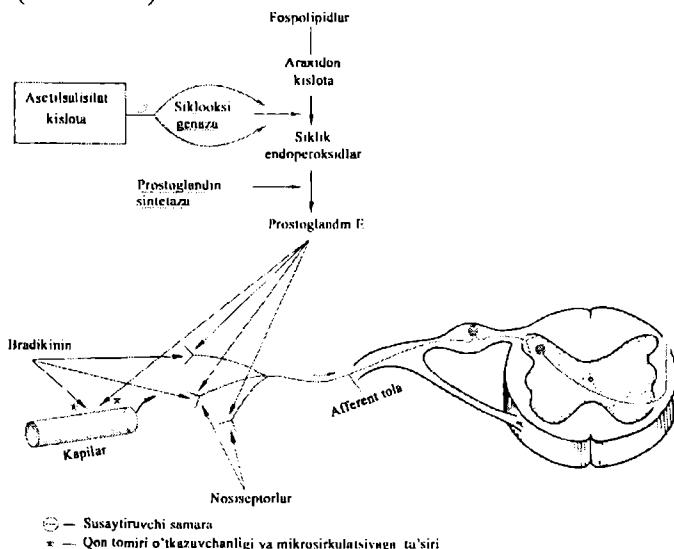
Nosteroid tuzilishiga ega bo'lgan dorilar orqa miya suyuqlig'ida PGlar miqdorini, ularning gipotalamus neyronlariga qo'zg'atuvchi ta'sirini kamaytiradi, bu esa o'z navbatida issiqlik hosil bo'lishini kamaytiradi va mayda qon tomirlarni kengaytirib, issiqliknинг tanadan chiqib ketishini tezlashtiradi. Bu mexanizm ayniqsa 5–7 yoshgacha bo'lgan bolalarda tana haroratini pasaytirishda katta ahamiyatga ega.

Haroratning foydali tomoni shuki (antitelalar hosil bo'lishi va interferon faolligini oshiradi), u leykotsitlar faolligini va ularning fagotsitar xususiyatlarini, AKTG, GK sintezini kuchaytiradi, jigarning toksinlarni zararsizlantirish vazifasini oshiradi. Uning zararli tomoni shuki, u mikrotsirkulatsiyani va buyrakda qon aylanishini buzadi, katabolik jarayonlarni kuchaytirishi hisobiga miyaning kislород bilan ta'minlanishi buziladi, miya to'qimalari shishini natijasida bolalar shaytonlab qolishlari mumkin. Nosteroid dorilarni harorat ko'tarilishi shaytonlashga sabab bo'lganda, zotiljam, meningit rivojlangan paytlardagina tavsiya etish mumkin.

Pediatriya amaliyotida tana haroratini pasaytirish ahamiyati jihatidan bu dorilarni quyidagi tartibda joylashtirish mumkin: indometatsin, analgin, amidopirin, mesenam kislota, naproksen, paracetamol, aspirin. Bolalarda haroratni pasaytirish uchun ko'proq parasetamol (10–15 mg/kg dan 4–6 soatda yoki naproksen 7,5 mg/kg kuniga 2 marta) tavsiya etiladi. Pirazolon hosilalaridan ko'proq analgin ishlatalidi, chunki u amidopiringa o'xshab miqdori yetarli bo'lmay qolganda bolalarda shaytonlashga sabab bo'lmaydi, og'ir holatlarda uni mushakka va venaga yuborish kerak. Zarurat bo'lsa, har bir soatda qaytadan yuborish mumkin. Lekin harorat uzoq vaqtgacha iushmasa, qon tomirlarni kengaytiruvchi,

gistaminga qarshi dorilar, droperidol yuborish va fizik omillardan foydalangan ma'qul.

Nosteroid dori vositalarning og'riqni qoldirish mexanizmi. (18.1-rasm).

18.1-rasm. Asetilsalitsilat kislotaning og'riq qoldirish ta'sir mexanizmi.

Yallig'lanish o'chog'ida PG lar miqdorining ortib ketishi, bu yerdagi og'riq sezuvchi retseptorlarning yallig'lanish vositalariga (gistamin, bradikinin), hujayralarning parchalanishidan hosil bo'ladigan moddalar hamda shish suyuqlig'inинг mexanik bosimiga bo'lgan sezuvchanligini oshirib yuboradi. Bu dorilarning markaziy asab tizimi (ayniqsa PGE va PGE₂) sintezini kamaytirishi hamda og'riq qoldiruvchi xususiyatlari borligi tufayli ko'proq bo'g'im, mushak, qon tomirlar o'tkir yallig'lanishida, migrenda, tish, bosh og'riqlarida tavsiya etiladi. Bularni og'riq qoldirish kuchiga ko'ra quyidagi tartibda joylashtirish mumkin: indometatsin, brufen, analgin, mefenam kislota, butadion, parasetamol, aspirin (18.1 va 18.2-jadvallar).

18.1-jadval

Nosteroid yallig'lanishga qarshi dorilarning solishtirma ta'siri

Dorilarning nomi	Haro-ratni pasay-tiruvechi ta'siri	Ta'sir kuchi, yallig'lanishga qarshi ta'siri			Og'riq qoldi-ruvechi ta'siri	Scnsibili-zatsiyani susayti-ruvechi ta'siri
		Altera-tsiya	Ekssu-datsiya	Prolife-ratsiya		
ASK(aspirin)	+	—	+++	—	+	++
Analgin	++-	—	+++	—	++	++
Butadion	++	+	+++	++	+	++
Parasetamol	+		—	—	—	—
Indometatsin	++++	+	++++	+++	++++	++++
Mefenam kislota	++	—	++	+	+	++
Ibuprofen	++	—	+++	+	+++	—

18.2-jadval

Yallig'lanishga qarshi nosteroid dorilarni qo'llashga kursatmalar

Dorilarning nomi	Sindromlar
ASK (aspirin)	Yurak qopqoqchalari va bo'g'im bodi, yuqori nafas yo'llari va o'pka yallig'lanishi.
Brufen	Deformatsiya bilan kechadigan bo'g'im yallig'lanishi, revmatik artritlar, kollagenozlar.
Butadion	Spondiloartroz, podagra, turli to'qimalar yallig'lanishi (mushak, qon tormir va hokazo).
Indometatsin	Revmatik artrit, kollagenozlar, deformatsiyalovchi osteoartroz va boshqalar.

YaKND ning a'zo yoki tizimlarda kelib chiqadigan salbiy ta'siri turli guruhdagi dorilar uchun kuchliligi bilan farq qiladi.

Farmakokinetikasi. Salitsilatlar me'da-ichak tizimida yaxshi so'rildi, qonda parchalanib erkin salitsilat kislota hosil bo'ladi. Qabul qilingan salitsilatlapning 75–90 foizi qon zardobida

albumin oqsillari bilan bog'langan holda bo'ladi. Ayniqsa chaqalolqlarda salitsilatlarning qon oqsili bilan birikmagan qismi qonda. MNSda ko'payib ketishi mumkin. Salitsilatlar jigarda parchalanib, buypaklap orqali chiqariladi. Salitsilatlarning organizmdagi yarim chiqarilish vaqt 2,5–5,8 soat (aspirinniki 15 daqiqa). Zaharlanganda va jigar faoliyati buzilganda ularning buyrak orqali chiqish vaqtı ko'payadi. Ularning yarim chiqarilishi vaqtı 20–30 soatga ortishi mumkin. Salitsilatlarning qon zardobidagi miqdori 70–100 mg// ga etganda og'riq qoldiruvchi ta'siri, 200–350 mg// da esa yallig'lanishni to'xtatuvchi ta'siri kelib chiqadi.

Salitsilatlarning boshqa guruh dorilari bilan o'zaro ta'siri.

Nosteroid yallig'lanishga qarshi dorilar ko'p dorilarni, shu jumladan siyidik haydovchi dorilarni oqsil birikmalaridan siqib chiqarishi mumkin. Bular glukokortikoid gormonlar bilan bir vaqtدا bemorga berilganda yallig'lanishga qarshi ta'siri kuchayadi. Ularning me'da-ichak yo'lidaga salbiy ta'siri ham ortadi. Aspirin parasetamol bilan bir paytda berilsa, ularning og'riq qoldirish kuchi ortadi va parasetamol me'da-ichak yo'li tomonidan aspirin chaqiradigan salbiy ta'sirni susaytiradi.

Salitsilatlarni qon ivishini susaytiruvchi va me'da-ichak yo'lini ta'sirlovchi yoki shilliq pardalarni qitiqlovich dorilar bilan bir paytda berib bo'lmaydi. Salitsilatlar spiranolakton, furosemid-larning siyidik haydash ta'sirini susaytiradi, benzilpenitsillinning orqa miya suyuqlig'idan qonga o'tishini to'xtatadi. Antatsidlar aspirinning qondagi miqdorini ko'paytiradi, alkogol esa uning oshqozon-ichak shilliq qavatini shikastlovchi ta'sirini kuchaytiradi.

Salitsilatlar trombotsitlardagi siklooksigenazani ingibatsiya qilishi hisobiga qon oqish xavfni kuchaytiradi. Shu sababli bu dorilarni operatsiyadan 7–10 kun ilgari va homiladorlikning oxirgi haftasida berib bo'lmaydi. Chunki ular yuldosh orqali homilaga o'tib, yangi tug'ilgan bolada qon oqish xavfni ko'paytiradi. Bunday paytlarda faqat qon quyishgina bolani bu xavfdan saqlab qoladi.

Pirazolon unumlari past ishqoriy muhitli bo'lganligi sababli tez va to'liq holda ingichka ichakda, oshqozonda so'rildi. Ularni ovqatdan ilgari tavsiya etilganda oshqozonda so'rilishi yanada

kuchayadi. Analgin 80–90 foizgacha qon zardobi oqsillari bilan bog'langan holda bo'ladi. Bular glukuronidlar holida jigarda parchalanib, metabolitlar hamda bir qismi o'zgarmagan holda buyraklar orqali chiqariladi. **3 yoshgacha bo'lgan bolalarda** bu dorilar sekin papchalanadi. Masalan, amidopirinning yarim chiqish vaqtichaqaqloqlarda 40 soat bo'lsa, kattalarda 2–4 soatga teng. Buyraklar faoliyati buzilganda bular organizmda to'planib qolishi mumkin. Butadion kam miqdorda induktor sifatida jigar faoliyatini kuchaytiradi. Shu sababli u bolalarda bilirubin oshib ketganda uni davolash uchun ishlatiladi. Lekin uzoq muddat qabul qilinganda dori jigar, yurak faoliyatini buzadi.

Boshqa guruhi dorilari bilan o'zaro ta'siri. Pirazolon unumlari salitsilatlar singari ko'p dorilarni oqsildan siqib chiqaradi. Bundan tashkari, butadion xingamin bilan birga berilsa teri yallig'lanishiga sabab bo'lishi mumkin. Butadion digitoksining parchalanishini, insulinning qandni pasaytirish xususiyatini tczlashtiradi, xolestiramin butadionning surilishini kamaytiradi. Yosh bolalarda amidopirin, analgining salbiy ta'siri natijasida oq qon tanachalari kamayib ketadi (leykopeniya, agranulotsitoz). Shu sababli bular uzoq muddat ishlatilganda periferik qon tarkibini tekshirib turish zarur. Oq qon tanachalari kamaysa, bu dorilardan foydalanishni to'xtatish kerak.

Salbiy ta'siri. Butadionni dermatitlar, gastralgiya va organizmda suyuqlik ushlanib qolishi tusayli yuz bergan yurak yetishmovchiligidagi buyurilmaydi. Bazi paytlarda butadion qon ivishini susaytiradi (siydkda qon paydo bo'ladi) va yurak distrofiasiga (EKG da S-T tishi ko'tariladi) sabab bo'lishi mumkin. Butadion odam limfotsitlari xromosomalarida aberratsiya chaqirganligi tusayli uni homilador ayollarga berib bo'lmaydi.

Anilin unumlarida (fenasetin, parasetamol) isitmani pasaytirish va og'riqni qoldirish xususiyati ko'proq bo'ladi. Bulardan parasetamol kam zaharli bo'lganligi tufayli **pediatriya amaliyotida** ko'proq ishlatiladi.

Farmakokinetikasi. Paracetamolning biologik o'zlashtirilish miqdori 63–89 foizgacha bo'lishi mumkin. U qon zardobi oqsillari bilan 20–50 foizgacha bog'lanadi. T_{50} kattalarda va bolalarda 1–4

soat atrofida bo'ladi. Kattalarda qabul qilingan davolash miqdorining 90–100 foizi siyidik bilan glukuronidlar, sulfatlar, sistein bilan bog'langan holda, gidroksillangan, diasetillangan qoldiqlar ko'rinishida chiqib ketadi. Qolgan harorat pasaytiruv-chilardan farqli o'laroq parasetamol trombaksan (T_A_2) sintezini buzmaganligi sababli qon oqish xavfini tug'dirmaydi hamda bronx muskullarini toraytirmaydi (bronxospazm). Ayniqsa, bu yuqori nafas yo'llarida allergiyasi bor bemorlar uchun katta ahamiyatga ega.

O'zaro ta'siri. Paracetamol diabetga qarshi dorilarni oqsildan siqib chiqarishi mumkin, antidiuretik gormon ta'sirini kuchaytiradi.

Salbiy ta'siri. Ba'zi bemorlarda teri qichishi, oq qon tanachalari kamayishi, chaqaloqlik davrida metgemoglobin hosil bo'lishi mumkin.

Indometatsin (metindol, indotsid). Farmakokinetikasi. Me'da-ichak yo'lidan 100 foizgacha so'rildi. Shamcha holida yuborilganda biologik o'zlashtirishi 80 foizga teng, 97–99 foizi qon oqsillari bilan birgalikda, o'smirlarda va katta yoshdag'i odamlarda T_{50} 10–90 soat atrofida, chaqaloqlarda esa bir necha kundan 10 sutkagacha so'riliishi mumkin. Bir marta berilgan miqdorining ko'proq qismi siyidik, o't suyuqlig'i va axlat orqali chiqariladi. 10–20 foizgacha indometatsin o'zgarmagan holda siyidik orqali chiqib ketadi. Yuborilgan miqdorning 50 foizi jigaarda metil guruhini yo'qotadi. 10 foizgacha qismi esa glukuronidlar hosil qiladi.

Ishlatilishi. Indometatsinning kattalar uchun davolash miqdori 75–100 mg atrofida, kamdan-kam hollarda 125–150 mg ga teng. Indometatsin yallig'lanish bilan kechadigan kasalliklarda (aptpozlap, spondiloartrozlar, podagra, faol revmokarditda, revmatik poliartritlarda, tez-tez qaytaylanib turadigan revmatizmda, allergik miokarditlar) qo'llanilib, uni prednizolon bilan kombinatsiyasi yaxshi soyda beradi.

Salbiy ta'sirlari. Indometatsin 30–50 foiz bemorlarda turli xil salbiy ta'sirlarni keltirib chiqarishi mumkin (ko'ngil aynishi, oshqozon og'rishi, ich ketishi, bosh aylanishi, bosh og'rishi, teriga qichishadigan toshmalar toshishi). Katta miqdori oshqozon yarasiga sabab bo'lishi mumkin, quloq shang'illashi, sitopeniya

ham kuzatiladi. Indometatsin oshqozon-ichak yarasida, asab tizimi va ruhiy kacalliklapda, yosh bolalarga (7–10 yoshgacha), emizikli va homilador ayollarga tavsiya etilmaydi (18.3-jadval).

18.3-jadval

YaKND larning salbiy ta'siri va ularning sabablari

Dorilarning nomi	PGlarning kamayishi	Salbiy ta'sirlari
ASK, butadion	PGE ₂ , PTS	Ovqat xazm qilish tizimi shilliq pardalarning buzilishi, oshqozon shirasi tarkibidagi NSI miqdorining oshib ketishi
Salitsilatlar	TXA ₂	Oshqozon-ichak va boshqa a'zolardan qon oqishi
Salitsilatlar Pirazolon unumlari	NGE ₂ PTS	Siydik miqdorining kamayishi, buyrak yetishmovchiligi belgilari
Salitsilatlar, indometatsin	PGE ₂	Bronxospazm

Fenilpropion kislota unumlari. Farmakokinetikasi.

Brufen (ibuprofen) va naproksenlar me'da-ichak yo'lida, ayniqsa ovqat eyilmaganda yaxshi so'rildi. Soda eritmasi so'riliishi susaytirsa, magniy oksidi, almagel aksincha uning so'riliishi kuchaytiradi. Qonda yuqori miqdori 1,5–2 soatdan keyin, yani 15–20 mg foizi (0,2 g qabul qilinganida yoki 30–40 mg foizi 0,4 g qabul qilinganda) to'planadi. Brufen qon zardobida 98–99% gacha albuminlar bilan birikadi. T₅₀ vaqtli 1–3,5 soatgacha, naproksinniki esa 13–14 soatga teng.

Brufen jigarda metabolizmga uchraydi, noaktiv metabolitlar hosil bo'ladi va buyrak orqali kuniga 45–80 foizi chiqariladi, naproksenning 30 foizigina (glyukuronid holida) buyraklar orqali chiqariladi. Bursit, tendovaginitlarda, miozit, nevritlarda keng qo'llaniladi. Ijobiy tomoni shuki, brufen bemorga yaxshi singadi. Shu sababli u mc'da yarasi, gastriti bor bemorlarga tavsiya etiladi.

Voltaren-natriy kuchli yallig'lanishga qarshi xususiyati bor dori, salbiy ta'siri kam, shu sababli uni bemorlarga uzoq muddatga tavsiya etsa bo'ladi.

Xinolin unumlari. Farmakokinetikasi. Xingamin uzoq vaqt yallig'lanishga qarshi ta'sir ko'rsatadi va yaxshi so'riladi, qonda davolovchi miqdori asta-sekin oshadi va uzoq saqlanib turadi, ko'proq siyidik va axlat bilan ajraladi. Siydikning ishqoriy muhitida uning ajralib chiqishi kamayadi. Plakvenilning 60 foizi siyidik bilan o'zgarmagan holda chiqariladi, qolgan qismi esa dezetilxloroxon, dezetiloksixlorin va bisetilxloroxin holida chiqariladi.

Ishlatilishi. Xinolin hosilalari surunkali allergik tabiatli yallig'lanish bilan kechayotgan va boshqa YaKND ta'sir qilmayotgan kasalliklarda (revmatoid artritlar, uzoq va to'xtovsiz kechayotgan revmatizm, kollagenozlar, surunkali allergik miokardit, sarkoidoz, surunkali nefrit, amiloidoz) tavsiya etiladi.

Xinolin unumlari uzoq vaqt tavsiya ctilganda (6-10 oydan so'ng) o'z ta'sirini ko'rsata boradi.

Salbiy ta'siri. Katta miqdorlarda (xloroxin – 0,3, plakvenil – 0,5) uzoq vaqt berilganda teri kasalliklarini, teri qichishi, dispeptik hodisalar, bosh aylanishi va ko'rish qobiliyati buzilishi singari salbiy ta'sirlarni keltirib chiqarishi mumkin. Lekin bu dorilar miqdorini kamaytirish yo'li bilan uning salbiy ta'siri kamaytiriladi.

Ishlatishga monelik. Bu dorilarni homilador ayollarga, ko'z pardasi kasalligida, sitopeniyada, jigar va ruxiy kasalliklarda tavsiya etilmaydi.

18.2. Immunodepressiv dori vositalar

Bular immunokompetent (limfoid) hujayralar tuzilishi va faolligining buzilishi hisobiga tana immun tizimi ishini pasaytiradi. Kortikosteroidlar, xinolin hosilalari, sitostatik dorilar immun tizimi ishini susaytiradi. Lekin alkillovchi (siklofosfamid, dopan, leykoran) preparatlar va antimetabolitlar, merkaptopurin, azatioprin, metatreksat kabi dorilar immun tizimi faoliyatini susaytiruvchi dorilar hisoblanadi. Bu dorilar ko'proq gematologiya, onkologiya amaliyotida ishlatiladi.

Metotreksat (ametopterin, metioaminopterin) - folat kislotaning sintetik analogi bo'lib, antimetabolitlar guruhiga kiradigan sitostatik modda. Metotreksat digidrofolinreduktazani raqobat yo'li bilan falajlashi natijasida hujayra ichida metil guruhining umumiy tashuvchisi bo'lgan folat kislota yetarli miqdorda hosil bo'lmaydi. Buning natijasida uridinning timinga metillanishi buziladi, natijada esa DNK sintezi falajlanadi.

Ba'zi olimlarning fikricha, metotreksat qaytar darajada raqobat yo'li bilan timidilsintetaza fermentini blokada qiladi va immunokomplement hujayralari buzilishini S va S₂ bosqichida to'xtatadi.

Metotreksat gumoral va hujayra immunitetini susaytiradi.

U ko'proq suyak to'qimalarini ko'chirib o'tkazishda bemor organizmi uni «chiqarib tashlash» reaksiyasining oldini olish uchun ishlatiladi. Metotreksat suyak ko'chirib o'tkazilganda yuz kun davomida tanaffuslar bilan berib boriladi. So'ngra bemorga azatioprin bilan prednizolonni kombinatsiyada qo'llaniladi.

Metotreksat ishlatiladigan ikkinchi kasallik psoriaz bo'lib, bunda preparat bir hafta davomida 2,5–5 mg dan kuniga 2 marta ichishga beriladi.

Dorini haftasiga 7,5–50 mg dan mushakka, venaga yuborish ham mumkin. Metotreksat yuqorida keltirilgan tartibda yuborilganda kasallikning klinik va laboratoriya ko'rsatkichlari yaxshilanadi. Metotreksat polimiozit va dermatomiozitlarda katta miqdorlarda (30–50 mg) hasta o'rtaida oralatib berilganda yaxshi samara ko'rsatadi. Dorining samarasi kasallikning boshlangan davrida yaxshiroq bo'ladi.

Preparat digidrofolereductaza fermenti bilan mustahkam bog'langanligi tusayli uning immun tizimini salajlash xususiyati uzoq saqlanadi. Erishilgan samarani ushlab turish uchun uni haftasiga kamida bir marta yuborib turish tavsiya etiladi.

Farmakokinetikasi. Yuborish yo'lini aniqlash dorining miqdoriga bog'liq. Oz miqdorda (20 mg/m^2) yuborilganda dori me'da-ichaklarda yaxshi so'rildi, yuqori miqdorining so'riliishi turlicha kechadi.

Dorining o'rtacha va yuqori miqdori (ayniqsa venaga

yuborilganda) farmakokinetikasi ikki bosqichda boradi: 1-bosqich – tarqalish bosqichida yuborilgan miqdorning ko‘p qismi organizmdan chiqib ulguradi; 2-oxirgi terminal bosqich.

Dori asosan jigarda parchalanadi va buyraklar orqali metabolit ko‘rinishida, ko‘p qismi esa o‘zgarmagan holda 8 soat ichida chiqib ketadi. Shu sababli ayollarga me‘da-ichak kasalligida, suyak to‘qimasi kasalliklarida ishlatilmaydi.

O‘zaro ta’siri. Metotreksat sulfanilamidlar, salitsilatlar va antikoagulantlar bilan bir vaqtida ishlatilmaydi, chunki bunda ularning qon to‘qimasiga salbiy ta’siri kuchayadi (farmakodinamik o‘zaro ta’sir).

Salbiy ta’sirlari. Asoratlardan yana biri me‘da yarasi, qorin sohasidagi og‘riq, axlatda qon bo‘lishi, ko‘ngil aynishi, ich ketishi kabi belgilardir.

Eng xavfli asoratlardan (ayniqsa uzoq va katta miqdorlarda ishlatilganda) biri jigarning zararlanishi bo‘lib, ko‘p hollarda fibroz va sirroz bilan tugaydi. Jigarning zararlanishiga ko‘proq dorining katta miqdorda ishlatilishi, ayniqsa bemorning spirtli ichimliklar ichishi sabab bo‘ladi. Boshqa asoratlardan buyraklarning zararlanishi, soch to‘kilishi, teriga toshmalar toshishi, uyqu bosishi, quloq og‘rishi, bosh og‘rishi, ko‘z og‘rishi kabi belgililar kuzatilishi mumkin.

Vinblastin (rozevin, velban, vinkaleykoblastin) indol yadroli alkaloid bo‘lib, bo‘rigul o‘simgi va ba‘zi bir boshqa dorivor o‘simgulkardan olinadi. Vinblastin metasazaga ta’sir qiladigan zahar, uning hujayra zardobida oqsil sintezini buzishi hisobiga DNK va RNK sintezi buziladi va mikronaycha qurilishi uchun zarur tubulin yetishmay qoladi.

Vinblastin suyak to‘qimasida immunitetga mas’ul hujayralarning yetilishini buzadi.

Preparat 0,05–0,1 mg/kg hisobida trombotsitopenik purpura va autoimmun gemolitik anemiyani davolash uchun hastasiga bir marta venaga yuboriladi. Davolash bosqichi uchun ishlatiladigan miqdori 100 mg dan oshmasligi kerak.

Preparat qon elementlarini, ayniqsa leykopocz va trombopoczni susaytiradi. Shu sababli dori ishlatilganda bir haftada

3 marta qonni tekshirib turish tavsiya etiladi.

1 ml qonda leykotsitlar soni 3000, trombotsitlar soni 100 000 ga tushib qolganda dori berish to'xtatiladi.

Salbiy ta'sirlari. Vinblastin dispeptik o'zgarishlarni, umumiy quvvatsizlik, qo'lning bosh barmog'i falaji, sariq kasalligi, stomatit, teriga turli toshmalar toshishi, depressiya, teri nekrozi, venaga yuborilganda vena tomirining yallig'lanishi (flebit) kabi asoratlarni keltirib chiqarishi mumkin.

Vinblastin qon to'qimalari faoliyati pasayganda, oshqozon-ichakning o'tkir kacalliklapida, yara kasalligida hamda kasallikning terminal bosqichida ishlatilmaydi.

Azatioprin (imuran) – kimyoiy tuzilishi va biologik xossalari jihatidan merkaptopuringa yaqin turadi, lekin uning sitostatik ta'siriga qaraganda immun tizimini susaytirish xususiyati ko'proq, shu sababli azatioprin ko'chirib o'tkazilgan a'zolar (yurak, buyrak, jigar)ni saqlash uchun; revmatoid poliartrit, yo'g'on ichak yarasi, surunkali gepatitlarda sof holda yoki boshqa dorilar (prednizolon, antibiotiklar) bilan qo'shib ishlataladi.

Azatioprin bemorlarning dorini ko'tara olishiga hamda salbiy ta'sirlarining kechishiga qarab uzoq vaqt davomida tavsiya etiladi. Azatioprin bilan davolash paytida qon tarkibini (oq qon tanachalari miqdorini) kuzatib borish kerak. Bularning miqdori 4000 ga qadar tushib ketsa, dori miqdorini kamaytirish kerak bo'ladi, 3000 ga tushganda esa, dori berishni to'xtatish zarur. Azatioprin ishtahani buzadi, ko'ngilni aynitadi, uzoq va noto'g'ri ishlatilsa gepatit keltirib chiqaradi.

Batriden organizmnning immun xususiyatini pasaytirgani sababli uni glukokortikoidlarga, antibiotiklarga qo'shib, buyrak ko'chirib o'tkazilganda uni saqlab qolish uchun ishlataladi. Batriden boshqa sitostatiklar bilan qo'shib ishlatilmaydi, chunki bunda ularning salbiy ta'siri kuchayadi.

18.3. Immun tizim ishini faollovchi dori vositalari

Bu guruhga kiruvchi dorilar organizmda kechayotgan immunologik jarayonlarni kuchaytiradi hamda immunokomponent hujayralar (T- va B-limfotsitlar) va makrofaglar faolligini oshirish xususiyatiga ega. Bu moddalar regeneratsiyani kuchaytiradi, odam

organizmining umumiy chidamliligini oshiradi. Shu boisdan bu preparatlarni boshqa dorilarga qo'shib (antibiotiklar, yallig'lanishni susaytiradigan dorilar), yallig'lanish bilan kechadigan yuqumli va yuqumsiz kasalliklarda hamda regeneratsiyani kuchaytirish maqsadida keng qo'llaniladi.

Levamizol (dekaris) ichakda parazitlik qiluvchi qurtlarni (gijjalarni) haydash uchun tavsiya etiladi. U organizm umumiy quvvatini oshirish kuchiga egaligi tufayli immun tizimi ishini kuchaytiruvchi dori sifatida ham ishlatiladi. Levamizol T-limfotsitlar hamda fagotsitlarni o'zgartirib, immun tizim hujayra mexanizmini tartibga soladi. U T-limfotsitlarga tanlab ta'sir qiladi.

Levamizol autoimmun tabiatli kasalliklarda, surunkali va tez-tez qaytalanib turuvchi yuqumli kasalliklarda, o'sma kasalligida ishlatiladi. Levamizol ichilganda, teri ostiga yuborilganda qonga yaxshi so'rildi. Yuqori miqdori qonda 2 soatdan keyin kuzatiladi. T_{50} – 4 soatgacha, lekin qonda 2 kundan keyin butunlay qolmaydi.

Xaftasiga bir marta berilganda ta'siri ikki haftadan keyin kuzatiladi, salbiy ta'sirlaridan eng xavflisi oq qon tanachalarining kamayib ketishidir. Teriga toshma toshishi, qon bosimi oshishi ham kuzatiladi.

Levamizol homilador ayollarga tavsiya etilmaydi. Uni revmatizmga qarshi va qonni kamaytiradigan dorilar bilan birga qo'shib ishlatilmaydi.

Timalin. Immun tizimni faollashtiradi. T- va B-limfotsitlar miqdorini ko'paytiradi, fagotsitoz va regeneratsiyani kuchaytiradi. Hujayra immun tizimining susayishi bilan kechayotgan kasalliklarda shu tizim ish faoliyatini kuchaytiruvchi dori sifatida ishlatiladi, jumladan, o'tkir va surunkali yiringli yallig'lanish kasalliklarida, kuyganda, uzoq bitmaydigan trofik yaralarda 10–30 mg dan kuniga, 5–20 kun davomida mushakka 1–2 ml natriy xlorning izotonik eritmasida yuboriladi.

Prodigiozan – bakteriyalardan olingan polisaxarid. Organizmnинг nospetsifik va spetsifik kuchini oshiradi, ayniqsa T-tizim va buyrak ustı bezi faoliyatini kuchaytiradi. Immun tizim ish faoliyati susaygan kasalliklarda, surunkali kasalliklarda, operatsiyadan keyingi davrda, nur kasalligida prodigiozan mushakka

yuboriladi (sezuvchanlik aniqlangach, kattalarga 15 mg, bolalarga 10 mg, 3 kundan keyin esa 25–30 mg dan), bolalarga sutkasiga 10–20 mg dan har 4 yoki 7 kunda bir marta yuboriladi. Dori berilgach, bemorning harorati ko'tarilishi, boshi, bo'g'imlari og'rishi, o'zini yomon his etishi mumkin. Shu sababli bunday bemorlar vrach nazorati ostida davolanishi kerak. Asab kasalligida, o'tkir yurak-qon tomir yetishmovchiligida, o'tkir yurak infarktida tavsiya etilmaydi.

Pirogenal – mikroblardan olinadigan lipopolisaxarid. Ta'siri jihatidan prodigiozanga o'xshash. Pirogenal yuborilgan bemorning tana harorati, oq qon tanachalari, to'qimalar o'tkazuvchanligi ham ortadi, kimyoterapevtik dorilarning to'qimalarga kirishi yaxshilanadi.

Pirogenal MNS jarohatlari va kasalliklaridan keyin tiklanish jarayonlarini tezlashtirish uchun, chandiqlarning so'riliishi, yuqumli kasalliklarni davolash, ayniqsa ular uzoq va qaytalanish bilan kechayotganda ishlatiladi. Dori miqdori oshirilganda ba'zi bemorlarda tana harorati xaddan tashqari ko'tarilib ketishi mumkin, bel sohasida og'riq paydo bo'ladi. Bu hodisalar 6–8 soatdan keyin o'tib ketadi, bunday paytda dori miqdorini kaimaytirish kerak bo'ladi.

18.4. Yallig'lanishga qarshi steroid dori vositalari

Glukokortikoidlar (GK) gidrokortizon (kortizol), kortizon, prednizolon, prednizol, triamsinolon (polikartolon, kenalog), kepakort, deksametazon, metilprednizolon (urbazon), beklametazon (bekatil).

Glukokortikoidlarning biologik ahamiyati. Bularning aksariyati me'da-ichakdan va teridan yaxshi so'rildi, lekin triamsinolon acetoid (ftorokort, kenakort) asosini tashkil qiladi, faqat mahalliy qo'llash uchun chiqariladi. Bekatil ham ko'proq mahalliy (acrozol holida) ishlatilganda ta'sir qiladi.

Qon zardobida glukokortikoidlar sof holda hamda globulin va transkortin bilan birikkan holda uchraydi. U vaqtiga vaqtiga bilan sof gormon ajratib turadi.

Farmakokinetikasi. Sintez yo'li bilan olingan glukokortikoidlar kamroq (60–70%) bog'langan holda bo'ladi, shu sababli

ular hujayralarga tez kiradi va o‘z ta’sirini ko’rsatadi. GK lar jigaarda parchalanadi, bu jihatidan kattalar va bolalarda deyarli farq qilmaydi, siyidik bilan uzoq vaqt davomida (72 soatda) ajralib chiqadi. Qonida oqsil kamayib ketgan kasallarda (gipoalbuminemiya) ularning qondagi erkin miqdori yanada ko‘proq bo‘ladi. Shu sababli bunday bemonrlarga ularning bir martalik miqdorini kamroq tavsiya etish kerak. Sintetik glukokortikoidlar to‘qimalarda sekinroq parchalanadi, shu tufayli ularning yarim biologik hayoti uzoqroqdir.

Kortizonning yarim biologik hayoti 8–12 soat bo‘lsa, prednizolonniki 12–36 soat, deksametazonniki esa 36–54 soat. Tabiiy GKlar (gidrokortizon, kortizon) natriy xlor, bikarbonatlar va suvni organizmida ko‘proq ushlab qolsa, vodorod va kaliyning ko‘proq chiqarilganligi sababli metabolitik alkalozni keltirib chiqaradi. Sun’iy GKlarda yuqorida qayd qilingan xususiyatlar kamroq (prednizolon, prednizon) yoki butunlay yo‘k (metilprednizolon, deksametazon, triamsinolon). GK lar hujayralarga osonlik bilan kirib, hujayra sitoplazmasidagi retseptorlar bilan birikadi. U hujayra yadrosiga kirib, oqsil hosil bo‘lishida qatnashuvchi genlarga hamda apofermentlar va turli kofaktorlarga birikadi. Natijada fermentlar hosil bo‘lishini boshqarish, oqsil sintezi va moddalar almashinuvini idora etishda, shuningdek, to‘qimalarning biologik faol moddalarga reaksiyasini, shu jumladan asab oxiridagi mediatorlar sezuvchanligining oshib borishida ishtirok etadi.

GK larning **yallig‘lanishni to‘xtatish** mexanizmi:

1. Lizosoma membranalarini mustahkamlab, ulardan turli oqsillarni parchalaydigan fermentlar chiqishini kamaytirish hisobiga alteratsiya jarayonini kamaytiradi.
2. Fosfolipaza Λ_2 faolligini kamaytiradi, bu o‘z navbatida araxidon kislota, PG, LT, serotonin, bradikinin, gistogramin hosil bo‘lishini susaytiradi va ekssudatsiyani kamaytiradi.
3. Kislotali mukopolisaxaridlarning kamayishi qon zardobidan yallig‘lanish o‘chog‘iga tushgan suv va oqsillar birikishi susayishiga, fibrin to‘planishi (qon tomirlarida va yurak qopqoqlarida) kamayishi esa proliferatsiya jarayoni pasayishiga sabab bo‘ladi.

GK larning immun tizimga susaytiruvchi ta'siri. Timus po'stlog'idagi tinch yotgan limfa to'qimalar ta'siriga bog'liq bo'lib, bu hujayra qobig'idagi lizosoma fermentlarini faollashtirish orqali katabolizmga ta'sir etadi. U shuningdek, hujayrada oqsil sintezini tezlashtirish yo'li bilan antianabolitik ta'sir etadi va natijada limfotsitlar soni kamayadi. Bundan tashqari, prednizolon suyak ko'migida limfotsitlarning bo'linish davrini uzaytirishi hisobiga T-limfotsitda proliferatsiyani ham kamaytiradi.

O'zaro ta'siri. Difenin, barbituratlar, rifampitsin, GKlarning parchalanishini tezlashtiradi. GKLar ichakda kalsiy so'rilihini pasaytiradi, vitamin D almashinuvini buzadi, paratgormon ajralishini kuchaytiradi.

Ishlatilishi. Faol revmatizmda prednizolon sutkasiga 25–30 mg dan tavsiya qilinadi. Agar kasallik rivojlangan bo'lib, revmokardit serozit bilan kechayotgan bo'lsa, dori miqdorini 40 mg ga qadar ko'paytirish mumkin. Terapevtik samara olingach, prednizolon miqdori 2,5 mg (0,5 tabl.) dan har 5–7 kunda kamaytiriladi. Davolash vaqtı 1–2 oy. Davolash kursiga ko'pincha 500–800 mg miqdorda dori sarf bo'ladi.

Revmatik artritlarda sutkasiga 15–20 mg dan prednizolon tavsiya etiladi. Agar bemorning harorati yuqori bo'lsa, dorining sutkalik miqdorini 40 mg gacha ko'paytirish mumkin. Samara olingach, sutkalik miqdorning yarim yoki to'rtdan bir qismini har haftada kamaytirib boriladi. Zarur bo'lsa, 5–15 mg dan uzoq muddat berib turish mumkin.

Immun tizim kasalliklarida gormonlar kasallikning og'ir-yengillik darajasini hisobga olgan holda sutkasiga 40–80–100 mg ga qadar tavsiya etiladi. Bu kasalliklarda prednizolonni sutkasiga 10–15 mg dan uzoq yillar davomida ichib yurish tavsiya etiladi. Gormonlar prednizolon allergik va yuqumli-allergik tabiatli kasalliklar (miokarditlar, vaskulit, sarkoidoz, buyrak kasalliklari)ni davolashda 6 hafta davomida beriladi. Tez o'tuvchi o'tkir gepatitlarda 50–100 mg prednizolon kuniga, o'tkir bo'limgan holatlarda 20–40 mg dan ichishga buyuriladi. Jigar kasalligida esa kuniga 100 mg dan tomirga yuboriladi. **Pediatriyada** gormonlar uzoq muddatli autoimmun gemolitik anemiyani, trombotsitopeniya,

nefritning ba'zi bir ko'rinishlari, yo'g'on ichak yarasi, o'tkir leykoz, bod, bronxial astma kasalligini davolashda tavsiya etiladi. Yuqorida nomi keltirilgan kasalliklarda va o'tkir allergik sindromlarda glukokortikoidlarning kunlik miqdori, yuborish tartibi bolaning tana og'irligiga hamda kasallikning kechishiga va og'ir-yengilligiga qarab yakka tartibda tanlab olish bilan tavsiya etiladi.

GK larning salbiy ta'sirlari. Dori qisqa muddat yuborilganda salbiy ta'siri kuzatilmaydi, lekin ba'zi bemorlarda ishtaha kuchayadi, tana vazni ortadi, qon bosimi ko'tariladi, meda-ichakda yara paydo bo'lishi mumkin.

GKlarning yuqorida sanab o'tilgan salbiy ta'sirini kamaytirish uchun bunday ta'sirlarni kamaytiradigan (antibiotiklar, siyidik haydovchi vositalar), qon bosimini tushiradigan va boshqa dorilarni tayyorlab qo'yish kerak. GKlar uzoq muddat berilganda (oylar, yillar davomida) buyrak usti bezi faoliyati pasayib ketadi. Shu sababli GKlarni bunday bemorlarga berish birdaniga to'xtatilganda asosiy kasallik belgilari zo'riqib ketishi mumkin. Shu sababli bunday bemorlar operatsiya qilinadigan bo'lsa yoki homilador ayolga GKlar miqdorining biroz ko'paytirish kerak bo'ladi. Dorini to'xtatish sindromini oldini olish uchun uzoq vaqt GK qabul qilgan kasallarda GKlar miqdorini asta-sekin kamaytirib borib, so'ngra butunlay to'xtatish tavsiya etiladi. Bu vaziyatlarda uni kuniga bir marta yoki kunora berish tavsiya etiladi. Chunki bunday tartibda GKlarning biologik ta'siri yuzaga chiqsa-da, salbiy ta'sirlari paydo bo'lib ulguraolmaydi. Vrach GKlardan to'g'ri soydalana bilsa ularning yuqorida keltirilgan salbiy ta'siri terapeutik ta'siridan orqada qoladi va kasallik sindromi kam uchraydi.

19-bob. Osmotik gomeostaz, kislota-ishqor muvozanatini korreksiyalovchi va parenteral ovqatlantirish uchun ishlataladigan dori vositalarining klinik va farmakologik tavsisi

Turli kasalliklar va sindromlar, ayniqsa yosh bolalarda qayt qilish, ich kytish, haroratning ko'tarilishi, organizmda osmotik gomeostaz va kislota-ishqor muhitining buzilishi bilan kechadi. Bu buzilishlarni o'z vaqtida davolash bermor ahvolini yaxshilaydi hamda tezda tuzalib kytishiga imkon beradi. Suv yo'qotish natijasida kelib chiqadigan suvsizlanishda suv yo'qotish tuz yo'qotishdan ustun bo'ladi. Masalan, tana harorati yuqori bo'lganda (teri sat-hidan va o'pka orqali suvning bug'lanishi yo'li bilan). Tuz yo'qotish natijasida kelib chiqadigan suvsizlanishda tana suvganiisbatan ko'proq tuzni yo'qotadi (masalan, qayt qilish natijasida kelib chiqadigan suvsizlanish). Izotonik suvsizlanishda esa organizm teng miqdorda suv hamda tuz yo'qotadi (19.1-jadval).

Suv-elektrolit almashinuvi buzilishini davolashdan oldin uning qaysi ko'rinishda ekanligini va uning buzilish darajasini aniqlash kerak. Kompensatsiyalangan ko'rinishida – suyuqlik va tuzlarni ichishga tavsiya etilsa, dekompensatsiyalangan ko'rinishida yuborilishi kerak bo'lgan suyuqlik miqdorini formula yordamida topish kerak bo'ladi.

Izotonik va tuz y yetishmovchiligidan kelib chiqqan suvsizlikka gematokrit ko'rsatkichini ko'zda tutib, kiritilishi lozim bo'lgan suyuqlik miqdori Rachev formulasi yordamida topiladi.

$$\text{Suyuqlik miqdori } I = \frac{\text{Bermor Ht}-\text{me'yor}}{I-\text{Ht me'yor}} \times \frac{\text{tana og'irligi/kg}}{5}$$

$$\text{Tana og'irligi kg / yoshgacha bo'lgan bolalarda esa} = \frac{\text{tana og'irligi (kg)}}{3}$$

Nt-ma'lum yoshdagi sog'lom odam /bola/ gematokrit ko'rsatkichi;

$$\frac{\text{Tana og'irligi (kg)}}{5(3)}$$

Hujayra tashqarisidagi suyuqlik miqdori //

Suvsizlanishning klinik va laboratoriya belgilari

Suvsizlik belgilari	Suv yo'qotishdan kelib chiqqan suvsizlanish	Tuz yo'qotishdan kelib chiqqan suvsizlanish	Izotonik suvsizlanish
MNS ning holati	Qo'zg'aluchanlik, besaranjomlik, kuchli suvsirash	Koma, tutqanoq tutishi	Bo'shashish, uyqusirash
Tana harorati	Yuqori	Meyorga yaqin yoki pasayib kyetishi mumkin	Subfebril
Teri	Elastikligi saqlangan, issiq	Sovuq, ko'karganlik belgilari, teri bo'shashgan	Sovuq, quruq
Shilliq pardalar	Qurib ketgan	Shilliq bilan qoplangan	Quruq
Nafas	Nafas olish kuchaygan: ba'zan to'xtab qoladi.	Nafas olish sekin, o'pkada ho'l xirillashlar bo'ladi	Meyorga yaqin
Oshqozon-ichak yo'llari	Tez-tez ich ketadi, ba'zan qayt qilish kuzatiladi	Kofega o'xshash qayt qilish, suvga o'xshash suyuq ich kyetish, ichaklar harakati falajlangan	Ishaha yo'q axlatda shilliq bo'lishi mumkin
Siydikning solishtirma og'irligi Plazmaning osmotik bosimi Qonda natriy Umumiy oqsil Eritrotsitlar soni Gematomkrit	Sekinlik bilan ortib boradi. 1025–1035 + + N N N	Kamayadi 1010 va undan ham pasayadi — + + + N	Meyorga yaqin yoki biroz yuqori bo'ladi N + + + N

Eslatma: (+) – ko'paygan, N – normada.

Suv yetishmovchiligidan kelib chiqqan suvsizlanishda suyuqlik miqdori Zeyfert formulasi bo'yicha topiladi.

$$\begin{aligned}
 \text{Suyuqlik miqdori (L)} &= \frac{\text{bemor } \text{Na}^+}{\text{Na}^+ \text{ meyor}} \times \\
 &\times \frac{\text{Na}^+ \text{ meyor tana og'irligi (kg)}}{\text{yoshgacha}} = \\
 &= \frac{5}{3} \frac{\text{Tana og'irligi (kg)}}{3}
 \end{aligned}$$

Na^+ – normada sog'lom bola qonidagi natriy miqdori – 145 mmol/l ga teng.

Tananing suvsizlanishi qon aylanishining dekompensatsiyasi bilan kechayotgan bo'lsa, suv-tuz buzilishini oqayotgan qon miqdorini ko'paytiruvchi suyuqliklar (qon zardobi, 10% li albumin, reopoliglukin) va mikrotsirkulatsiyani yaxshilovchi moddalar (gemodez, polidez) va 10% li glukoza eritmasi tavsiya etiladi.

Tuz yetishmovchiligi natijasida kelib chiqqan suvsizlanishda glukoza va tuzli eritmalar, suv yetishmovchiligidan kelib chiqqan suvsizlikda – 5% li glukoza eritmasi quyiladi.

Infuzion davolash samaradorligini bemorning tana og'irligini tortish, markaziy vena qon bosimini va siydkning osmotik bosimini o'lhash bilan nazorat qilib boriladi.

19.1. Transfuzion dori vositalari yordamida qonning morfologik tarkibiga, qon aylanish dinamikasiga, qonning agregat holatiga, suv-tuz almashinuviga va tananing ichki muhiti reaksiyasiga ta'sir qilish mumkin.

Transfuzion dori vositalari hozirgi funksional tasnifga ko'ra 6 guruhga bo'linadi:

1. Gemodinamik ta'sirga ega qon o'rnnini to'ldiruvchilar (karaxtlikda gemodinamikani to'g'rilash uchun ishlatiladi).

2. Zaharsizlantiruvchi moddalar. Turli zaharlanishlarda qo'llaniladi, kuyishda va nurlanishdagi toksikozlarda, buyrak va jigar kasalliklarida, dizenteriyaning toksik ko'rinishlarda ishlatiladi.

3. Suv-tuz va kislota-ishqor muvozanatini to'g'rilovchilar (tuzli infuzion eritmalar).

4. Parenteral oziqlantirish uchun ishlatiladigan dorilar oqsil yyetishmovchiligidagi ishlatiladigan oqsil gidrolizatlari, aminokislota aralashmalari, energiya manbalari (uglevodlar, spirtlar, yog' emulsiyalari).

5. Kislород ташуvehilar – og'ir klinik hollarda qonning o'rnnini to'ldiradi va kislород ташish vazifasini bajaradi.

6. Ko'p (polifunksional) vazifani bajaruvchi qonning o'rnnini bosuvchilar.

Amaliyotda 1–4 guruh dorilari keng qo'llaniladi.

Gemodinamik ta'sirga ega qon o'mmini bosadigan dori moddalari turli sabablarga ko'ra, karaxtliklar natijasida kelib chiqqan gemodinamik buzilishlarni va mikrotsirkulatsiyani tiklash uchun ishlataladi.

Poliglukin. Poliglyukin 60000 ± 10000 molekular massali qisman gidrolizlangan dekstranning 0,9 foizli osh tuzidagi eritmasi.

Poliglukin yuborilgandan so'ng 1-kunda umumiy miqdorining 40 foizi, kunda 20–25 foizi, 4-kundan so'ng 8–10 foizi saqlanib qoladi, 5–8 – kunlardan so'ng esa dori tanadan butunlay chiqib ketadi. Chiqish tezligi dorining molekular og'irligiga bog'liq. Molekular og'irligi 50000 dan yuqori bo'lsa dekstran jiga, limfatik tugun, makrofaglarda, taloqda va boshqa to'qimalarda o'tirib qoladi. Dekstranning ozroq qismi o't suyuqlig'i orqali chiqib ketadi. Tanada qolgan dekstran spetsifik ferment dekstranglukozidaza ta'sirida sekin-asta glukozagacha parchalanadi.

Poliglyukin suvgaga uch polimer bo'lib, uning har bir gramini 25 ml suvni o'ziga tortadi, shu boisdan dori yuborilgandan so'ng, qon tomirlarda qonning hajmi tezda tiklanadi. Poliglukin fiziologik jihatdan inert modda hisoblanadi, u qonning shaklli elementlariga ta'sir qilmaydi. Qon zardobi tarkibi bilan munosabatda bo'lmaydi, o'pka va boshqa a'zolar faoliyatiga salbiy ta'sirlar ko'rsatmaydi.

Poliglukin kimyoviy incetligi uni adrenalin, insulin, antibiotiklar, vitaminlar va boshqa dorilar bilan birga kiritishga imkon beradi.

Ishlatilishi. Poliglukin jarohatlari, o'tkir qon yo'qotish, zaharlanish, sepsis, kuyish, operatsiyalar va boshqa sabablarga ko'ra vujudga kelgan karaxtliklarni (shokni) davolash hamda uning oldini olish maqsadida ishlataladi.

Ishlatilmaydi. Poliglukin arterial qon bosimini keskin ko'taradi, shu sababli, yuqori arterial qon bosimda hamda tomirga ko'p miqdorda suyuqlik yuborish mumkin bo'lmagan hollar (miya ichki bosimi ortishi bilan kechayotgan bosh miya jarohatlari) da tavsiya etilmaydi.

Karaxtlikda poliglukin birdaniga 400–1200 ml miqdorda yuboriladi. Zarur bo'lganda uning bir marta yuboriladigan miqdorini

2 litrgacha ko'paytirish mumkin. Yuborish tezligi bemorning umumiy ahvoliga, qon bosimi ko'rsatkichiga, puls soniga va gematokrit ko'rsatkichlariga qarab belgilanadi.

Operatsiyalar paytida bo'ladijan karaxtlikning oldini olish maqsadida dori tomchilab beriladi, qon bosimi tushib ketganda esa uzluksiz yuborish lozim. Qon bosimi 60 mm sim.ustuniga tushib ketganda, poliglukinni 400 ml miqdorda arteriya qon tomiriga yuborish tavsiya etiladi. Poliglukinni uzluksiz tomchilab yuborish operatsiyadan so'ng vujudga keladigan karaxtlikni oldini olishning eng yaxshi yo'lidir.

Tana kuyganda kelib chiqadigan karaxtlikda dorini miqdorlash va yuborish tezligi bemorning umumiy ahvoliga qarab, birinchi 24 soatda 2000–3000 ml, keyingi sutka davomida esa 1500 ml gacha yuborish mumkin.

Odatda dorini quyib bo'lgandan keyin reaksiya kuzatilmaydi. Lekin, bemorning shaxsiy sezuvchanligini hisobga olib, dori yuborishni sekin boshlash kerak va birinchi 10 tomchini va keyingi 30 tomchini quyib bo'lgandan keyin, 3 daqiqa tanaffus qilish tavsiya etiladi.

Polifer. Molekular og'irligi 60000 ± 10000 bo'lgan qisman gidrolizlangan, 0,015 foizli temir dekstran birikmasi saqlovchi o'rta molekular dekstranning 6 foizli eritmasidir.

Ishlatilishi. Polifer o'tkir qon yo'qotishda va karaxtlikda gemodinamikani tiklash va eritropoetik ta'sir ko'rsatadi. Polifer o'tkir qon yo'qotishdan so'ng va jarohat karaxtligida, shuningdek, zaharlanishlarda, sepsisda, operatsiya vaqtida, operatsiyadan so'ng uchraydigan karaxtliklarning oldini olishda va gemopoczni jonlashtirish uchun, kuyish karaxtligida, operatsiyalar vaqtida qon yo'qotilganda ishlatiladi.

Ishlatilmaydi – polifer bosh miya jarohatlarida (bosh miya suyagi ichidagi bosimning ko'tarilishi bilan kechadigan), o'pka shishlarida va qon aylanish yyetishmovchiligidagi tavsiya etilmaydi. Poliferning ishlatilishi va uni miqdorlash poliglukinnikiga o'xshash. Qon yo'qotish natijasida kelib chiqqan karaxtlikda polifer uzluksiz ravishda 400–1200 ml dan yuboriladi. Zarurat tug'ilsa, uning miqdori 2000 ml gacha yetkazilishi mumkin. Gemodinamika

ko'rsatkichlari me'yoriga yetganda, tomchilab yuborish tartibi va miqdori bermorning umumiy ahvoliga bog'liq bo'ladi.

Odatda polifer ishlatilganda salbiy ta'sirlar kuzatilmaydi, ammo bermorning doriga shaxsiy sezuvchanligi ortishi kuzatilishi mumkin.

Glukozali reropoliglukin. Molekular og'irligi 35000 ± 5000 bo'lgan dekstranning 10 foizli osh tuzining izotonik eritmasidagi suyuqlik. Dori qon tomirlarida oqayotgan qon xajmini ko'paytiradi, qonning reologik xususiyatini mo'tadillashtiradi, ajralayotgan qon hajmini saqlab turish ta'siri poliglukinga nisbatan kam. Bu polimerning qon aylanishidan tez chiqib kyetishi bilan bog'liq. Dori yuborilgandan so'ng 6 soat o'tgach uning qondagi miqdori 2 marta kamayadi. Bu davr ichida dorining 60 foizi siyidik bilan chiqib ketadi, 24 soat ichida esa 70–80 foizi chiqib ketadi. Dori qayta-qayta quyilganda ham organizmda to'planmaydi. Yarim chiqish davri 8–12 s ga yaqin.

Reopoliglukin, poliglukin, globulin yoki boshqa oqsil preparatlari bilan qo'shib ishlatilganda gipovolemiyada yaxshi natija beradi. Qon yo'qotishda, trombotsitlar, eritrotsitlarning yopishqoqligini kamaytirishda juda muhim omildir. Mikrosirkulatsiya va qonning reologik xususiyatini mo'tadillashtiradi, shuningdek, oqayotgan qon hajmini tezda ko'paytirish zarur bo'lgan hollarda reopoliglukinni tavsiya yetish zarur.

Reopoliglukin – hujayra ichidagi va hujayralararo bo'shliqlardagi suyuqliknı keskin harakatlantiruvchi gipertonik eritmadir. Shu sababdan uni ishlatilganda suyuqlik muvozanatini kuzatib borish tavsiya etiladi.

Ishlatilishi. Reopoliglukinni quyidagi klinik vaziyatlarda: kapillar qon aylanishining buzilishlarida, jarohat, operatsiya va kuyish natijasida kelib chiqqan karaxtliklarning oldini olish va davolash uchun; arterial va venoz qon aylanishining buzilishida, tromboz, tromboslebit va Reyno kasalligining oldini olish va davolashda; yurak operatsiyalarida; qon tomirlar va plastik jarrohlik operatsiyalarda; kuyishda, peritonit, pankreatit, buyrak, jigar kasalliklarida uehraydigan zaharlanishlarni davolashda beriladi.

Yurak-qon tomirlar va plastik jarrohlik amaliyotida dori bevosita operatsiyadan oldin 30–60 daqiqa davomida 10 ml/kg hisobida, operatsiya vaqtida 400–500 ml va operatsiyadan keyin 5–6 kun davomida har kuni bir marta venaga tomchilab yuboriladi.

Zaharsizlantirish (dezintoksikatsiya) maqsadlarida venaga tomchilab 400–1000 ml miqdorida yuboriladi, kerak bo'lsa biroz vaqtdan so'ng qaytadan yana 400–500 ml miqdorda qo'yish mumkin. Keyingi 5 kun davomida dori tomchilab, kuniga 400 ml dan yuboriladi.

Buyrak faoliyati susaygan bemorlarda yoki natriy xlоридни yuborish cheklangan hollarda reopoliglukinning glukozали eritmasi ishlataladi. Uglevodlar almashinuvi buzilganda yoki uglevodlarni yuborish mumkin bo'lмаган boshqa holatlarda osh tuzidagi reopoliglukin eritmasi ishlataladi. Trombotsitopeniyada, anuriya bilan kechadigan buyrak kasalliklarida, yurak yyetishmovchiligidagi va ko'p hajmda suyuqlik yuborish mumkin bo'lмаган hollarda reopoliglukinni ishlatish mumkin emas.

Reogluman. Reogluman diuretik ta'sirga ega, qon o'rnini bosuvchi ko'p qirrali suyuqlik. Reoglumanning maxsus ta'siri uning tarkibidagi dekstran va mannitning fizik-kimyoviy va biologik xususiyatlari bilan bog'liqidir. Past molekular dekstran eritrotsitlarning mansiy zaryadlarini ko'paytirib, qonning reologik xususiyatini yaxshilaydi, eritrotsitlarning yopishqoqligi va tromblar hosil bo'lishiga qarshilik ko'rsatadi, qonni suyultiradi, periferik qon aylanishini yaxshilaydi. Dekstran yuqori konsentratsiyali suyuqlik bo'lganligi tufayli, hujayralararo bo'shliqdan suyuqlikni qon tomirlariga xarakatlantiradi, qon bosimini tezda ko'taradi va qon tomirlarida oqayotgan qon hajmini ko'paytiradi. Dori tarkibiga kirgan 50 foizli mannit diuretik ta'sir ko'rsatadi.

Ishlatilishi. Reogluman kapillar qon oqimini yaxshilovchi dori sifatida, tanada suv to'planishi bilan kechadigan mahalliy va umumiy mikrotsirkulatsiyaning buzilishiga olib keladigan kasalliklarning oldini olish va davolash maqsadida ishlataladi. U kapillar qon oqimining buzilishida (jarohat, kardiogen hamda kuyishdan kelib chiqadigan karaxtliliklarda), arterial va venoz qon aylanishining buzilishida, trombozlar, tromboslebitlar, endoarteriit-

lar, Reyno kasalligi, qon tomirlar va plastik operatsiyalarda, buyrak filtrlash faoliyati saqlanib qolgan, buyrak va jigar yyetishmovchiligi bo'lgan bemorlarda, qon quyganda kelib chiqqan asoratlarda, peritonit, pankreatit va kuyish davridagi zaharlanishni kamaytirish maqsadida ishlatalidi.

Reoglumanni uzlusiz ravishda yuborish gipervolemiyaga olib kelishi mumkin. Shu sababli uni venaga tomchilab yuboriladi. Dorining miqdori va yuborish tezligi bemorning umumiyligiga qarab individual belgilanadi. Karaxtlikni kompleks davolashda reogluman venaga tomchilab 400–800 ml miqdorda 30–60 daqiqa davomida yuboriladi.

Qon o'ta suyulib ketganda (gematokrit ko'rsatkichi 25TB dan kam bo'lganda), gemorragik diatezda (trombotsitopeniya), qon aylanish yyetishmovchiligidagi (anasarka), buyrak yyetishmovchiligidagi (anuriya bilan kechadigan) og'ir allergik holatlarda tavsija etilmaydi.

Salbiy ta'sirlari kuzatilmaydi, ammo, og'ir allergik reaksiyalar, pulsning tezlashishi va qon bosimining pasayishi kuzatilishi mumkin. Bu holatlarda reoglumanni quyish to'xtatiladi. Bemorga tezlik bilan antigistamin, yurak-qon tomir dorilari va kortikosteroidlar yuboriladi.

Jelatinol. Jelatinol qisman gidrolizlangan jelatinaning 8% li osh tuzining izotonik eritmasidagi suyuqlik.

O'tkir qon yo'qotishda jelatinolni quyish birinchi soatlarda qon zardobida oqsillar miqdorini kamaytiradi. Lekin bir kundan so'ng ularning miqdori ko'payadi, 5–10 kundan keyin esa ularning mo'tadilashishi kuzatiladi, nooqsil azotning miqdori ko'payadi. Jelatinol jigarning oqsil, uglevod va pigmentlar almashinuvidagi faoliyatini buzmaydi. Jelatinolning asosiy qismi siydir orqali chiqadi. 1-kuni – 40 foizi, 2-kuni 10 foizi chiqib ketadi. Keyingi kunlarda jelatinolning siydir tarkibida borligi aniqlanmaydi, jelatinol va uning asosida tayyorlangan dorilarning og'ir karaxtliklarni davolashdagi samaradorligi poliglukinga qaraganda kamroq. Bu uning tarkibida qon tomirlardan tez chiqib ketadigan kichik molekular og'irlikdagi fraksiyalar borligi bilan tushuntiriladi.

Ishlatilishi. Jelatinol birinchi va ikkinchi darajali postgemorragik va jarohat karaxtliklarini davolashda, bemorlarni operatsiyaga tayyorlashda, kuyish davridagi zaharlanishni kamaytirishda ishlatiladi. Dori venaga, arteriyaga yuboriladi, uning miqdori bemorning umumiy ahvoliga qarab aniqlanadi. Bir marta 2000 ml gacha yuborish mumkin. O'rtacha og'irlikdagi operatsiyalarda jelatinolni qo'llash gemodinamika ko'rsatkichlarini mo'tadillashadiradi. Operatsiya va operatsiyadan so'ng paydo bo'lgan karaxtliklarda jelatinol va boshqa dorilarni qo'llash, odatda karaxtlik holatini yo'qotadi.

Gemodez. Gemodez molekular og'irligi 12000 bo'lgan polivinilpirrolidoning 6 foizli eritmasi bo'lib, organizm uchun zarur bo'lgan tuzlarning fiziologik miqdorini tutadi. Gemodez tana uchun zararsiz bo'lib, uning asosiy miqdori 6–8 soat ichida, qolgan qismi esa bir kecha-kunduz davomida siyidik bilan birikmalar ko'rinishida chiqadi. Gemodez qonga quyilganda, toksinlar (zaharlar) bilan birikmalar hosil qiladi, diurezni kuchaytirishi esa bu zaharli birikmalarning tezda chiqib kyetishini ta'minlaydi. Dorining zaharsizlantirish ta'siri tez kelib chiqadi va hatto yuborish davridayoq boshlanadi. Gemodez zaharlanish davrida uchraydigan kapillarlar qon oqishining buzilishini mo'tadillashtiradi. Buyraklardagi qon oqimining buzilishi va buyrak koptokchalarida filtratsiyani ko'paytirish hisobiga kuchli diuretik ta'sir ko'rsatadi.

Dizenteriya, salmonellyoz, zaharlanish va dispepsiya kasalliklarining boshlang'ich davrlarida gemodezning kuchli tozalovchi ta'siri kuzatiladi.

Jarrohlik amaliyotida yiringli kasalliklarda, jigar sirrozida, o'pkaning surunkali kasalliklarida, o'tkir buyrak va jigar yyetishmovchiligidagi gemodez juda samarali ta'sir ko'rsatib, yaxshi natija beradi.

Gemodez o'tkir oshkozon-ichak kasalliklari: dizenteriya (ichburug'), dispepsiya, salmonellyoz, kuyish kasalligidagi zaharlanish davrining 4–5 kunlarida, chaqaloqlarning gemoliz kasalligida va operatsiyadan keyingi davrda keng qo'llaniladi. Peritonitlar va ichak tutilishida operatsiyaga tayyorlash va operatsiyadan keyingi davrda gemodez keng qo'llaniladi. Turli

sabablarga ko'ra kelib chiqqan o'tkir buyrak yyetishmovchiligidagi va tiretotoksikozda ham tavsiya etiladi.

Gemodezning eng asosiy xususiyatlardan biri uning kapillarlarda eritrotsitlarning to'xtab qolishini yo'qotishdir. Gemodez oqayotgan qon hajmini ko'paytiradi, umumiy va mahalliy qon aylanishini yaxshilaydi.

Gemodezni bir kecha-kunduz bir marta yoki bir necha marta yuborish mumkin, chunki u antigen xususiyatiga ega emas. Gemodezning yuboriladigan miqdori bemorning yoshi va umumiy ahvoliga bog'liq. Kattalar uchun eng yuqori miqdori 400 ml, ko'krak yoshidagi bolalarga 5–10 ml/kg, ular uchun eng yuqori miqdori – 70 ml, 2 yoshdan 5 yoshgacha bolalarga – 100 ml, 10yoshdan 15 yoshgacha – 200 ml hisobida yuboriladi.

19.2. Parenteral oziqlantirish uchun dori vositalari.

Parenteral oziqlantirishning asosiy vazifasi oshqozon-ichak yo'lini organik va funksional yyetishmovchiligidan kelib chiqadigan modda almashinuvni buzilishlarini tiklashdir. Tanadagi bajaradigan asosiy faoliyatiga ko'ra, bu moddalar – azot manbalari, energiya manbalari va ion-suv almashinuvini ta'minlovchi guruhlarga bo'linadi.

Azot manbalarini parenteral oziqlantirishda ishlatishdan asosiy maqsad hujayralar o'z oqsillarini sintez qilishi uchun ularning assimilatsiyasiga erishishdir. Amaliyotda parenteral oziqlantirish uchun asosan oqsil gidrolizatllari va qisman aminokislotalar aralashmalari ishlatiladi.

Farmakodinamikasi. Klinik kuzatishlar ko'rsatishicha, azot manbalarini to'g'ri ishlatish oqsil, suv-tuz va modda almashinuvini mo'tadillashtiradi. Azot moddalarini jigar, oshqozon osti bezi shira ishlash apparatlari faoliyatiga ijobiy ta'sir ko'rsatadi, neyrogumoral boshqarish omillari ishini faollaydi (buyrak usti bezining miya va po'stloq qismi, oshqozon osti bezining ichki sekretsiya qismi, qalqonsimon bez), ular safroning suyuq qismini va bikarbonatlar ajralishini kuchaytiradi, lipopretcidlar, safro kislotalari, fosfolipidlar va xolesterinni kamaytiradi. Asab tizimining trofik faoliyatini yaxshilaydi.

Oqsil gidrolizatlaridan kazein gidrolizati, gidrolizat L-103, aminopeptid, aminokrovin va boshqalar ishlataladi. Gidrolizatlarni vena tomiriga, teri ostiga, zond orqali oshhqozon yoki ingichka ichakka yuborish mumkin.

Gidrolizatlar 20–40 tomchidan yuboriladi, 1 daqiqada yuboriladigan tomchilar soni qancha kam bo'lsa, ularning o'zlashtirilishi shuncha yaxshi kechadi, allergik reaksiyalar kam uchraydi.

Oqsil gidrolizatlarini ishlatganda 0,5–2 foiz hollarda tanani qizishi, qaltirash, tana haroratining ko'tarilishi, ko'ngil aynishi, quşish kuzatiladi. Karaxtlik, gemodinamikaning o'tkir buzilishida, yurak yyetishmovchiligidagi, bosh miyaga qon quyilganda, o'tkir buyrak va jigar yetishmovchiligidagi, tromboemboliyada kazein gidrolizati tavsiya etilmaydi.

Energiya manbalari. Odam va hayvon tanasida plastik va energetik jarayonlar borishini ta'minlash uchun zarurdir. Plastik jarayonlar unglevod va yog'lar oksidlanishida hosil bo'ladigan energiya sarfisiz kechmaydi.

Kaloriya yetishmovchiligidagi tashqaridan kiritilayotgan oqsillar qisman yoki to'la energiya manbayi sifatida parchalanib ketadi. Shu jumladan oqsil bo'lmagan energetik moddalarni kiritish, hatto kundalik ratsionda oqsillar yeuishmayotgan holatlarda, shuningdek katta operatsiyalardan keyin ham kuchli azot saqlovchi ta'sir ko'rsatadi.

Uglevodlar. Inson tanasidagi muhim energiya manbaidir. Glukoza parental oziqlantirish uchun qulay unglevoddir. Bu monosaxarid suvda yaxshi eriydi, modda almashinuviga tezda qo'shiladi. Glukoza bosh miya, eritrotsitlar, periferik asab to'qimasi faoliyatini ta'minlash uchun juda zarurdir. Bu to'qimalarda glukozaga bo'lgan kundalik ehtiyoj 180 g tashkil qiladi, jarohatlarda va regeneratsiya jarayonlarida bu ehtiyoj 2 baravar ko'payadi.

Glukoza energiya manbayi sifatida yuborilganda, u saqlab qoluvchi ta'siridan tashqari, yana oqsillarni ham saqlab qolish va aminokislotalardan to'qima oqsillari sintezini tezlatuvchi ta'sir

ko'rsatadi. Bundan tashqari, glukoza RNK tuzilishidagi boshlangich tarkibiy qismlardan biridir.

Glukozaning anabolik samarası – uning insulin ajralishini kuchaytirishi bilan bog'liqdir. Glukoza va insulinni birgalikda yuborish aminokislotalarning oqsillarga ko'proq kirishini va kaliy, natriy ionlarini tanada mo'tadil taqsimlanishini ta'minlaydi. Ko'pincha glukozaning izotonik – (5%) eritmasi ishlataladi, uning 1 litri 200 kkal energiya beradi.

Giperglikemiya va glukozuriyaning oldini olish maqsadida ko'pincha har 3–5 g glukozaga 1 TB insulin qo'shib yuboriladi. Glukoza yagona energiya manbayi sifatida ishlataliganda shuni e'tiborga olish kerakki, uni to'xtovsiz ishlatalish jigarning ish faoliyatiga salbiy ta'sir qilishi mumkin, glukoza jigarda albuminlar sintezini pasaytiradi. Giperglikemiya chaqirib uglevodlar gomeostazini buzadi va oshqozon osti bezining insulin chiqarish qobiliyatini pasaytiradi.

Hujayralar va umumiy suvsizlanishda suyuqlik hajmini to'ldirish uchun glukozaning izotonik eritmalar teri ostiga va venaga kuniga 300 ml dan 2000 ml miqdorda yuboriladi.

Gipertonik eritmalar esa, faqat venaga 10-15 ml dan bir marta yoki 300 ml dan tomchilab yuboriladi.

Glukozani to'li o'zlashtirish uchun shu bilan bir vaqtida uning har bir g miqdoriga 1 TB insulin qo'shib yuboriladi.

Fruktoza. Glukozadan farqli ravishda tanada insulin ishtirokisiz o'zlashtiriladi.

Pediatriya amaliyotida glukozaning izotonik eritmalarini tana suvsizlanganda suyuqlik hajmini to'ldirish va energiya manbayi sifatida parenteral oziqlantirish uchun ishlataladi. 10% va 20%li eritmalar dorilarni suyultirish uchun jigar kasalliklarida, turli yuqumli kasalliklarda va zaharlanishlarda ishlataladi. Kuniga 10–15 mg/kg hisobida venaga tomchilab yuboriladi. 40% li eritmasi teri ostiga tushganda to'qimalar nekrozi va venaga yuborilganda flebit, tromboz chaqiradi.

Spirtlar. Etil spirti yuqori kaloriyaligi jihatidan glukozaga qaraganda 1,7 marta yuqori. 1g spirit yonganda 7,1 kkal beradi. Tanaga kiritilgan spirit asosan jigarda dastlabki 5 soatda ancha tez

oksidlanadi, u yerda atsetil-kocnzim-A ga aylanib Krebs sikli orqali metabolizmga uchraydi va energiya manbayi sifatida xizmat qiladi.

Spirit energiya almashinuvi jarayoniga tezda aralashadi va uglevod hamda yog'larning parchalanishdan saqlaydi.

Bundan tashqari, spirtlar azot saqlovchi ta'siriga ham ega. Alkogolni davolovchi miqdorlarda ishlatish jigar faoliyatiga salbiy ta'sir ko'rsatmaydi.

Klinikada alkogolni quyidagi ijobiy ta'sirlari ahamiyatga ega: tinchlantiruvchi va og'riq qoldiruvchi, yurak-qon tomirlar tizimini quvvatlantiruvchi va arterial bosimni ko'taruvchi va siyidik haydovchi xususiyatlari shular qatoriga kiradi

Tanuning energiyaga bo'lgan ehtiyojini qondirish maqsadida spirtlar gidrolizatlar, aminokislotalar va boshqa suyuqliklar bilan birgalikda ishlatiladi (1 g spirit 1 kg tana og'irligi hisobidan yuboriladi).

Poliollar. Keyingi yillarda energiya manbai sifatida ko'p atomli spirtlar (poliollar) – sorbit va ksilit ishlatilmoqda.

Sorbit ko'p atomli spirit, jigarda fruktozaga aylanadi va glikogen holida to'planadi. Ksilit esa besh atomli spirit, glukozaning metaboliti hisoblanadi.

Spirtlarning monosaxaridlardan afzalligi shundaki, ular yuqori energiya qimmatiga ega va poliol eritmalarini aminokislotalar eritmalarini bilan birgalikda sterilizatsiya qilish mumkin, chunki uglevodlardan farqli o'laroq aminokislotalar bilan munosabatga kirishmaydi. Ular qon tomirlar devorini kam qitiqlaydi va ularni gipertonik eritma holida kiritish mumkin. Poliollar vitamin saqlovchi xususiyatga ega, ayniqsa B-guruhi dagi vitaminlarni parchalanishdan saqlaydi. Venaga yuborilganda 20–35% miqdori siyidik orqali chiqib ketadi.

Sorbit kukun holida va 20% li steril tayyor eritma ko'rinishida chiqadi. Klinik maqsadlarda dori natriy xloridning izotonik eritmasida eritiladi. Parenteral oziglantirish maqsadida dori izotonik eritma holida kuniga 500–1000 ml dan kiritiladi. Ayniqsa uglevod almashinuvi buzilgan bemorlarda (diabet,

ateroskleroz), shuningdek, oshqozon osti bezi patologiyasi bo‘lgan bemorlarda yaxshi samara beradi.

19.3. Qonning suv-mineral, tuzlar va kislota-ishqor muvozanatini korreksiyalovchi dori vositalari

Laktasol – izotonik, mo‘tadillashtirilgan, mineral buferli eritma. Dori qon zardobi asosiy kationlarining fiziologik aralashmasidir.

Laktat – tuzli eritmalarining terapevtik samaradorligi karaxtlida, buzilgan suv-elektrolit muvozanatini to‘g‘rilashda, har xil patologik holatlarda buzilgan qonning kislota-asos muhitini to‘g‘rilashda, yo‘qotilgan qonda eritma yetarli miqdorda ishlatilgan sharoitda qon tomirlar bo‘shlig‘ini to‘ldirish, qonning reologik xususiyatini yaxshilash bilan, mikrotsirkulatsiyani yaxshilash, diurezni ko‘paytirish va buyrak faoliyatini yaxshilash bilan bog‘liqidir.

Laktosol hujayradan tashqari suyuqlikning kamayishi yoki suvsizlik bilan kechadigan o‘tkir sirkular buzilishlarda, travmatik, termik (gemorragik, operatsiyada va operatsiyadan so‘ng kuzatiladigan karaxtlikda), peritonitda, ichak tutilishida, turli diarreyalarda, shuningdek, metabolistik atsidozlarda ishlatiladi.

Laktosol alkaloz holatida (ayniqsa uning og‘ir ko‘rinishida), ko‘p miqdorda suyuqlik kiritish taqiqlangan vaziyatlarda bosh suyagining yopiq jarohatlari, bosh miya ichki bosimi ko‘tarilishi, yurak faoliyati susayganda va o‘pka shishida tavsiya etilmaydi.

Laktosol kuyish kasalligining hamma darajalarida ishlatiladi. Laktosol venaga tomchilab va uzliksiz yuboriladi. Jarohat karaxtligining yengil ko‘rinishlarida laktosol 2–3 l miqdorda, og‘ir holatlarida esa qon, poliglukin, reopoliglukin, protein bilan birgalikda 1–2 l miqdorda ishlatiladi.

Bolalarga venaga tomchilab, og‘ir holatlarda uzliksiz yuboriladi va tomchilab yuborishga o‘tiladi.

Bolalarga kuniga 10–25 ml/kg miqdor hisobida tavsiya etiladi.

Laktosol ishlatilganda ba’zan tana haroratini ko‘tarilishi, qaltirash kabi salbiy ta’sirlar kuzatilishi mumkin.

Trisamin – bufer moddadir. Trisamin tanaga kiritilganda vodorod ionlari miqdorini kamaytiradi va asidozni yo‘qotadi.

Natriy gidrokarbonatdan farqli o'laroq, trisamin qonda CO₂ ni ko'paytirmaydi. Dori hujayra qobig'idan yaxshi o'tadi, shu sababli u hujayra ichidagi asidozni ham yo'qotadi. Shuningdek, osmotik va diuretik ta'sirga ham ega.

Trisamin buyraklar orqali o'zgarmagan ko'rinishda chiqib ketadi.

Trisamin metabolitik asidozlar bilan kechadigan o'tkir va surunkali kasallikkarda, karaxtlikda, ko'p miqdorda qon quyishda, peritonitda, o'tkir pankreatitda va boshqa klinik holatlarda ishlatiladi. Trisamin reanimatsiyada operatsiyadan so'nggi asidozni zudlik bilan yo'qotishda ishlatiladi. Asidozni kamaytiruvchi va gipoglikemik ta'sir ko'rsatuvchi modda sifatida trisamin diabetik asidozni davolashda, shuningdek, salitsilatlar, butadion, barbiturat kislotasi hosilalaridan zaharlanishni davolashda ham ishlatiladi (osmodiuretik va siydkni ishqorlovchi ta'siri bu zaharli moddalarning organizmdan tez chiqib kytishiga olib keladi).

Trisamin venaga 3,66% li eritma ko'rinishida yuboriladi. Og'iz orqali qabul qilinganda ichakka bo'shatuvchi ta'sir ko'rsatadi. Eritmaning o'ttacha miqdori 60 kg vazndagi bemorga 500 ml va bir daqiqada 120 tomchidan venaga yuboriladi. Trisaminni yuborish nafas buzilishiga, qonda qand, natriy va kaliy miqdorining kamayishiga olib keladi.

Pediatriya amaliyotida trisamin asidozga qarshi kurashishda va diurezni ko'paytirishda ishlatiladi. Venaga tomchilab har 1 kg vaznga 1,5 g hisobida kisloto-ishqor muvozanati ko'rsatkichlarini nazorat qilgan holda yuboriladi.

Buyraklar faoliyati buzilganda trisaminni tavsiya yetish taqiqlanadi. Bunday holatda og'ir giperkaliyemiya kuzatilishi mumkin. Trisaminning miqdori ko'payib ketganda nafas buzilishi (to'xtab-to'xtab nafas olish), gipokaliyemiya, gipotoniya, ko'ngil aynishi, qusish kuzatiladi.

Natriy gidrokarbonat – og'ir atsidoz bilan kechadigan turli kasallikkarda ishlatiladi (diabet, yuqumli kasalliklar va b.). Antatsid sifatida keng qo'llaniladi, shuningdek, antiaritmik modda sifatida ham ishlatiladi.

Metabolik asidozni to‘g‘rilash maqsadida natriy gidrokarbonat ichish uchun yoki venaga tomchilab 4% li eritmasi yuboriladi. Asidozning og‘ir ko‘rinishida 3,5% li eritmasi 50–100 ml miqdorda venaga yuboriladi. Shuningdek, 4,5% li eritmasi ham ishlatiladi, o‘tkir og‘ir kechayotgan atsidozlarda – 8,4% li eritmasi 50–100 ml miqdorda ishlatiladi. Davolash jarayonida qonning kislota-ishqor muhitini kuzatib borish zarur.

Pediatriyada natriy gidrokarbonatning 4% va 8,4% li eritmalari metabolik asidozni to‘g‘rilash uchun 6 mmol/kg hisobida ishlatiladi, chala tug‘ilgan bolalarda esa 2 barobar ko‘proq miqdorda ishlatiladi. Natriy gidrokarbonatni uzoq vaqt kiritish ishtaha yo‘qolishi, ko‘ngil aynishi, quşish, qorin sohasida og‘riq, bezovtalanish, bosh og‘rig‘i, tirishish bilan kechadigan alkalozga olib kelishi mumkin.

20-bob. Metabolizmga ta'sir qiluvchi dori vositalarining klinik va farmakologik tavsisi

Vitaminlar – organizmda kechayotgan biokimyoviy va boshqaruv jarayonlarida ishtirok etuvchi turli kimyoviy tuzilishga ega bo'lgan ekzogen moddalaridir. Ko'pgina vitaminlar kofermentlar tarkibiga kiradi va apofermentlar bilan birikadi hamda turli fermentlar hosil qilib modda almashinuvida ishtirok yetadi. Ba'zilari (masalan, D vitamini) gormonlarga o'xshaydi. Amaliyotda vitamin saqlovchi o'simliklar ekstrakti, sintetik dori shakllari yoki ularning kofaktorlari ham ishlataladi.

Vitamin dorilari o'rinn bosuvchi davolashda yoki organizmda vitamin yyetishmasligidan kelib chiqqan holatlarda metabolizmni korreksiya qilish maqsadida ishlataladi.

Vitamin yyetishmovechiligining sabablari:

1. Organizmga vitaminlar yoki oqsillarning yyetarli tushmasligi.
 2. K, B guruhdagi vitaminlarni ishlab chiqaradigan ichak florasingning yyetishmasligi.
 3. Ichakka safro suyuqligini tushmay qolishi (mekanik to'siq, o't yo'llari bitib qolishi, xolestatik gepatit) yog'da eriydigan A, K, E va D vitaminlari so'riliшинing buzilishiga sabab bo'ladi.
 4. Vitaminlarning ichakdan so'rishi buzilishi (yaralilnekrotik enterokolit, kam so'riliш sindromi).
 5. Jigar va buyrak kasalliklarida vitaminlarning faol metabolitlarini kam hosil bo'lishi.
 6. Vitamin almashinuvining irsiy buzilishlari.
 7. Vitaminlarga organizm ehtiyojining ortishi (yuqumli kasalliklar, asfiksiya, balog'atga yetish davri, homiladorlik, emizish davri va boshqalar).
- Vitamin dorilari:**
1. Yog'da (A, D, E, K) eriydigan;
 2. Suvda (C, P, B, B₂, B₃, B₅, B₆, B₁₂, B_S va boshqalar) eriydigan turlarga bo'linadi.

20.1. Yog'da eriydigan vitaminlar

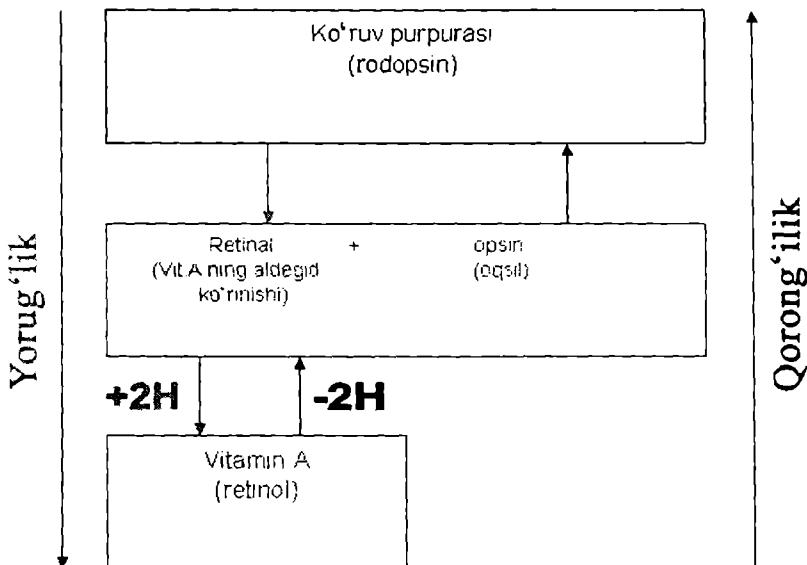
A – vitamin (akseroftol). Bu guruh (retinoid)larga:

- 1) retinol va A₁ vitamini. 3- degidroretinol (A₁ va b.);
- 2) retinol;
- 3) retinol kislotasi kiradi.

Farmakodinamikasi. A'zolarda maxsus sitozin qurilmalari bor, bular retinolni saqlash va uni bog'lab oluvchi maxsus oqsil bilan bog'laydi. Hosil bo'lgan kompleks yadroga kiradi va genlar depressiyasini yuzaga keltiradi, shu yo'l bilan oqsil (ferment) sintezini yoki to'qimalar komponentlari hosil bo'lishini boshqaradi.

Organizmida har bir retinoid o'z vazifasini bajaradi. Masalan, retinol – to'qimalar takomillashuvini, o'sishini va ko'payish jarayonini boshqaradi.

Retinol kislotasi – epiteliyning takomillashuviga, kalsitriol uchun sezuvchi qurilmalarni faollaydi; retinol esa ko'z to'rsimon pardasining normal faolligi uchun zarur (20.1-shakl).

20. 1-shakl. Ko'ruv purpurasi hosil bo'lishining asosiy bosqichlari.

Farmakologik ta'sirlari

1) Mukopolisaxaridlar (xondroitin sulfat kislota va sulfoglikanlar) – biriktiruvchi to'qima, tog'aylar, suyak, gialuron kislota – hujayralararo asosiy modda; heparin tarkibiga kiruvchi fosfoadenozin fosfatsatni faolllovchi fermentlar sintezini yaxshilaydi;

2) mushak oqsilini yaxshilovchi; DNK tarkibiga fosfatlar va timidinning kirishini; RNK tarkibiga prolin va uridin kirishini, lipolizni falajlaydigan Λ_1 , Λ_2 , B va C somotidinlar sintezini yaxshilaydi;

3) qon glikoproteidlari (α_1 - makroglobulinlar); mitoxondriy va lizosomalar tarkibiga kiruvchi glikoproteinlar tarkibiga kiruvchi polipeptidlarning glikozidlanishini faollashtiradi;

4) jinsiy gormonlar, interferon, A-immunoglobulin, lizotsimlar sintezini yaxshilaydi;

5) epiteliy to'qimasining muddatidan oldin keratinlanishini boshqaruvchi fermentlarni faollaydi;

6) D vitaminini faol metaboliti – kalsitriolning sezuvchi qurilmalarni faollaydi;

7) Tunda ko'rish uchun zarur rodopsin sintezini faollaydi.

Farmakokinetikasi. Ovqat moddalari (tuxum sariq'i, saryog') va dori shakllarida efir ko'rinishidagi A vitamini o'zlashtirilishi oshqozon osti bezidan va ingichka ichak shilliq pardasidan chiquvchi maxsus gidrolazalar ishtirokida kechadi. 6 yoshgacha bo'lган bolalarda bu fermentlar kam faoliykda bo'ladi. Normal so'riliishi uchun ovqat tarkibida yetarli miqdorda yog'lar va safro suyuqlig'i bo'lishi shart. A vitaminining biologik o'zlashtirilishi 12%ga yaqin. Ichak epiteliysiga tushgan vitamin palmitin kislota cifriga aylanadi va shu ko'rinishda qonga o'tadi. Mushakdan asetat retinol ko'rinishida so'rildi.

Qonda vitamin A maxsus oqsil bilan birikadi. Qon oqsili bilan bog'lanmagan vitamin A zaharli hisoblanadi. Hosil bo'lган kompleks (vitamin A+ retinolni bog'lovchi oqsil) transperitin oqsili bilan birikadi (buyrakdan ajralib chiqishiga to'sqinlik qiluvchi shakli). To'qimalarda o'zlashtirilishi uchun vitamin A yuqoridagi bog'lardan ajralib chiqadi. Ortiqcha vitamin A jigarda

palmitin kislota efiri ko'rinishida to'planadi. Jigardagi vitamin A zaxirasi 20 mkg/g to'qima hisobida (chaqaloqlarda), kattalarda 270 mkg/g bo'lganda zaxira yetarli deb hisoblanadi.

Qondagi uning miqdoriga qarab jigardagi zaxira to'g'risida xulosa chiqarish mumkin: qondagi miqdori 10 mkg/dl bo'lsa, gipovitaminoz belgisi hisoblanadi. Normal tug'ilgan chaqaloqdagi vitamin A zaxirasi 2–3 oyga yetadi.

Vitamin A jigarda faol metabolitga, so'ngra esa nosaol metabolitga aylanib, buyraklar va ichaklar orqali chiqib kyetadi.

Ichakdan jigarga qayta so'riliши mumkin. Chiqib kyetishi sekin kechadi: 26 kun davomida kiritilgan miqdorning 84% chiqib ulguradi. Qayta yuborilganda to'planish xavfi yuqori.

O'zaro ta'siri. Vitamin D vitamin A ning sinergisti hisoblanadi. Vitamin D bilan birga tavsiya etiladi. Gemeralopatiyani davolashda riboflavin, nikotin kislota bilan birga yuboriladi.

Xolestiramin, faollangan ko'mir vitamin D so'riliшини kamaytiradi.

Salbiy ta'sirlari. Salbiy ta'siri vitamin miqdori oshib kyetishi bilan tushuntiriladi. O'tkir zaharlanish talvasa, falajlik ko'rinishida kechadi. Surunkali zaharlanganda miya ichki bosimi ortadi (bosh og'riishi, bosh aylanishi, ko'ngil aynishi, qayt qilish, ko'rishning buzilishi) simptomlari bilan kechadi. Qon quyilishi, gepato- va nefrotoksiк simptomlar kuzatiladi.

Asoratlarni davolash uchun mannit (miya ichki bosimini pasaytiruvchi), glyukokortikoidlar (vitamin A metabolizmini tezlashtiradi), E vitamini (membranalar o'tkazuvchanligini kamaytiruvchi) va vikasol tavsiya etiladi.

Teratogen xavfi kuchli bo'lganligi uchun homiladorlikdan oldin yoki homiladorlik davrida vitamin A tavsiya etilmaydi.

Ishlatilishi. 1) Gipovitaminozning oldini olish. Gipovitaminozga quyidagi simptomlariga qarab (ishtahaning yo'qolishi, o'sishdan orqada qolish, turli kasalliliklarga chalinuvchanlik, meningizm belgilari, shilliq pardalarda yara paydo bo'lishi va qondagi A vitamini miqdoriga) tashxis qo'yish mumkin;

2) yuqumli kasalliliklar (C vitamini bilan birga beriladi);

3) raxit (D vitamini bilan);

4) psoriaz, dermatitlar va boshqa teri kasalliklari.

Vitamin A ning teri kasalliklarini davolashda ishlataladigan maxsus dorilari: Tizagon (etretinat) va Roakutan (izotretinojn) bo'lib, bular retinolga nisbatan faolroq hisoblanadi.

D vitamini. Hozirgi kunda D vitamini faolligiga ega bo'lgan 7 ta biologik moddalar (sekosteroidlar) aniq. Bulardan tibbiyot amaliyotida D₂ ergokaltsiferol ishlataladi. Ultrabinafsha nurlar ta'sirida kun davomida 1–2 XBda D₃ vitamini (xolekalsiferol) hosil bo'ladi.

Kalsidiol, kalsiyositrol nomli D vitamini faolligiga ega moddalar sintez qilingan. Baliq moyi ham D vitamin faolligiga ega.

Farmakodinamikasi. D₂ va D₃ vitaminlari farmakologik faol moddadir. Organizmda ularning buyrakda hosil bo'ladigan metabolitlari – 1,25 (OH)₂ D; 24,25 (OH)₂ D va b. D vitaminining bu metabolitlari maxsus sezuvchi qurilmalar orqali hujayra sitoplazma retseptorlari bilan birikib, hujayra yadrosiga kiradi, genlarni depressiyalab, maxsus kalsiyini biriktiruvchi oqsil sintezini faollaydi va nospetsifik (ishqoriy fosfataza, kollagen, kalbidinlar va boshqalar) oqsillar sintezini yaxshilaydi, ya'ni D vitamin oqsil almashinuvi orqali fosfor-kalsiy almashinuviga aralashadi.

Farmakologik ta'sirlari

A. D vitaminini ta'siri ostida ingichka ichak shilliq pardasida ko'payadi:

1. Kalsiyini bog'lovchi va kalsiy, magniy va fosforni biriktiruvchi, nomi aniqlanmagan maxsus oqsil sintezi oshadi va bu kalsiy, magniy, fosforning ichakdan qonga so'rilihini yaxshilaydi.

2. Ichak bo'shlig'ida kalsiyini ushlab qoluvchi ishqorli fosfataza sintezini yaxshilaydi.

3. Organizmdagi (qondagi) ortiqcha kalsiyini ushlab qoluvchi kalbidinlar sintezini yaxshilaydi.

B. D vitamini ta'sirida suyaklarda:

1. Suyaklanish uchun zarur bo'lgan osteokalsin oqsil sintezini ko'paytiradi.

2. Suyakning o'sish zonasida kalsiyini qondan ushlab qoluvchi ishqoriy fosfataza sintezi kuchayadi.

3. Fosfor – kalsiy tuzlari to'playdigan yetilmagan kollagen sintezini yaxshilaydi.

4. Diafizlarda cruvchan sitrat tuzlari hosil bo'lishi hisobiga kalsiyini so'rib olishni yaxshilaydi.

D. D vitamini ta'sirida buyrak kanalchalari epiteliysida:

1. Proksimal kanalcha bo'shlig'idan kalsiyning qayta so'riliшини ta'minlaydigan oqsil sintezi.

2. Kanalcha bo'shlig'idan oqsilni ushlovchi ishqoriy fosfataza sintezi.

3. Fosfor, karnitin, sitratlar, aminokislotalar va natriyning qayta so'riliшини ta'minlovchi nomi aniqlanmagan oqsil sintezi kuchaytiradi.

E. Tireotropin gormoni va interleykin I sekretsiyası ko'payadi; gamma-globulinlar va interleykin II hosil bo'lishi kamayadi; immunitet boshqaruvida ham ishtirot yetadi.

Farmakokinetikasi. D vitamini ingichka ichakning distal qismida so'rildi. Uning biologik o'zlashtirilishi uchun safro va yog katta ahamiyatga ega. Biologik o'zlashtirilishi o'rtacha 60-90% ni tashkil qildi.

D₂ vitamini dori shakllarining so'riliishi uchun ichakda safro va yog'ning bo'lishi shart emas. Qonda D vitamini alfa-globulin bilan bog'langan holda bo'ladi, bu bog'lanish uni jigarda parchalanishdan va buyrak orqali chiqib kyelishidan saqlaydi.

D vitamini hamma to'qimalarga yaxshi kiradi, biroq jigarda ko'proq spirit va maxsus oqsil bilan birikkan holda saqlanadi, kerak bo'lganda jiga dan qonga tushadi.

D₂ vitamini va kalsitriol yo'ldoshdan yomon. kalsidiol esa yaxshi o'tadi, uning homila qonidagi miqdori ona qonidagi miqdoriga teng bo'ladi. Homila buyragida kalsiy triolga aylanishi aniq emas.

D vitamini jigarda 25-gidroksilazalar ta'sirida metabolizmga uchrab 25-gidroksixolekalsiferolga (kalsidiol)ga aylanadi. Bu uning transport ko'rinishi bo'lib, qonda u maxsus tashuvchi oqsil bilan birikadi. Proksimal kanalchalarda alfa-gidroksilazalar

ta'sirida dikalsidioldan 100–1000 marta faolroq 1,25 – digidroksikolekalsiferol (kalsitriol) hosil bo'ladi. Bu ishchi D vitamini qonda maxsus globulin bilan birikib nishon – a'zolarga yetkaziladi. Alfa-gidroksilazalar paratgormon, somatotropin gormoni, C, E, B₂-vitaminlari va boshqa moddalar bilan faollanadi. 1,25-digidroksikolekalsiferoldan tashqari, D vitaminining yana quyidagi faol shakllari: 24,25 (OH)₂ D; 25,26 (OH)₂; 1,24,25 (OH)₃ D vitaminlari topilgan, ammo bularning biologik ahamiyati o'r ganilmagan.

Jigar, buyrak kasalliklarida D vitaminining yuqoridagi faol shakllarining hosil bo'lishi buziladi va D gipovitaminozga olib keladi. Bu holatlarda maxsus faollikni talab qilmaydigan D vitamini dorilari ishlatiladi. 24–48 soat davomida kiritilgan miqdorning 30% safro ishtirokida ichakka ajralib chiqadi. Ichakka tushgan D vitamini qisman qayta so'rildi. 1–2 kun davomida siydiq bilan 1–2% D vitamini ajraladi.

D vitaminining yarim chiqib kyetish vaqt 18–31 kundan ko'proq, sintetik dorilarda esa bu vaqt taxminan 10–12 soatga teng.

O'zaro ta'siri. D vitamini ishlatilganda ayrim vaqtida uning terapevtik samaradorligini ta'minlaydigan va gipervitaminozning oldini oladigan A, E vitaminlari, askorbin va pantotenat kislota holidagi tiamin, riboflavin, piridoksin, magniy preparatlari kiritish tavsiya etiladi.

Uzoq vaqt glukokortikoidlar olayotgan bemorlarda osteoporozni kamaytirish uchun kalsiytriol ishlatiladi.

Tutqanoqni davolash maqsadida uzoq vaqt fenobarbital yoki difenin olayotgan bemorlarga gipovitaminozning oldini olish uchun D vitamini yuborish tavsiya etiladi.

Salbiy ta'sirlari. D vitamini katta miqdorlarda yuborilganda gipervitaminoz belgilari kuzatiladi. Bunday holatda bemorda D vitaminining ichakdan ko'p so'rishi va suyaklarning kalsiyiszlanishi kuzatiladi, buning natijasida qonda kalsiy miqdorining ko'payishi va yumshoq to'qimalarni, qon tomirlar devori, yurak qopqoqchalarining kalsiylanishi (to'planishi) kuzatiladi.

Bir vaqtning o'zida sof holdagi kislород radikallari ko'payadi. Bu o'z navbatida hujayra va hujayra ichidagi organellalar

o'tkazuvchanligini buzadi, xususan kaliy va magniy transporti buziladi, natijada yurak qisqarish saoliyatining yomonlashuviga, mikrosklerozlar va aritmiya paydo bo'lishiga sabab bo'ladi. Lizosomal fermentlar ajralib chiqishi kuchayishi natijasida jigar va buyraklar hujayralarining faoliyati buziladi.

D gipervitamininozning 3 darajasi farq qilinadi:

I. **Yyengil darajasida:** ishtaha yo'qoladi, terlash, qo'zg'aluvchanlik, uyqu buzilishi, tana og'irligining ko'payishi. So'lkovich sinamasi (+++) belgilari kuzatiladi.

II. **O'rtacha og'irliqdagi darajasida** ishtaha yo'qolishi, vaqt-vaqt bilan qayt qilish, tana og'irligining kamayishi, qonda kalsiy va sitratlar miqdorining ortishi, fosfor, magniy miqdorining kamayishi kuzatiladi. So'lkovich sinamasi (+++).

III. **Og'ir darajasida:** ko'p qayt qilish, tana og'irligining ancha kamayishi, qonda kuchli biokimyoiy o'zgarishlar, pnevmoniya, piyelonefrit, miokardit, pankreatit va boshqa asoratlar qo'shiladi.

Davolash:

1. Zaharlanishning yengil shaklida vazelin moyi (surilmagan D vitaminining ichakdan so'rilihini kamaytiradi), E vitamin (hujayra membranasini mustahkamlaydi), A vitamini (taurin hosil bo'lishini ko'paytiradi, kalsiyning to'qimalarga o'tishini kamaytiradi), furosemid (siyidik orqali kalsiy ajralib chiqishini ko'paytiradi), asparkam yoki panangin (kaliy, magniyni to'ldiradi) tavsiya etiladi.

2. Zaharlanishning o'rtacha og'irligida yuqorida sanab o'tilgan dorilarni iloji boricha parenteral yuborish kerak bo'ladi; verapamil (to'qimalarga kalsiy to'planishini susaytiradi), ksidifon (kalsiy hosil bo'lishini kamaytiradi, hujayra qobig'ini mustahkamlaydi), fenobarbital (D vitaminini jigarda faolsiz metabolitlarga o'tishini tezlashtiradi).

3. Zaharlanishning og'ir darajasida yuqorida aytilgan dorilar va quyidagi dorilar faqat parenteral yo'l bilan yuboriladi: glukokortikoidlar (kalsiyni ichakdan so'rilihini kamaytiradi), hujayra qobig'ini mustahkamlaydi, kalsiyni tashuvchi oqsil hosil bo'lishini kamaytiradi, D vitaminining jigarda faolsiz

metabolitlarga o'tishini tezlashtiradi, kalsiytriol (suyak so'rilishini susaytiradi), soda va trisamin (asidozni yo'qotadi).

Ishlatilishi: 1. I yoshgacha bo'lgan bolalarda D gipovitaminozining oldini olish uchun sutkasiga 400–500 ME/sut beriladi. Bunda yil fasllarini va bola qo'shimcha ovqat olayotganligini e'tiborda tutish zarur, aks holda bolaning zaharlanish xavfi ortadi.

Astiksianing og'ir darajasi bilan chala yoki normal tug'ilgan chaqaloqlarga (bularda jigar va buyrak ferment tizimi yetarli faollikka ega emas), jigar va buyrak kasalliklari bor bolalarga, birlamchi yoki ikkilamchi oldini olish maqsadida D vitaminining sintetik dori shakllarini berish tavsiya etiladi.

2. D vitaminini davolash maqsadida individual miqdorlanadi, davolash sutkasiga 5000 ME miqdordan boshlanadi.

Organizmning D vitaminini bilan to'yiganlik darajasini (somatik va ruhiy status bilan tug'ilishning rentgen tekshiruvi) va laboratoriya ko'rsatkichlari (So'lkovich sinamasi; qonda ishqoriy fosfataza faolligi; qonda kalsiy, fosfor, osteokalsiy va D vitaminini metabolitlarini aniqlash) yo'li bilan nazorat qilinadi. D vitaminini bilan albatta kalsiy dorilari ham beriladi. D vitaminini dorisini gipovitaminoga olib kelgan sabablardan kelib chiqqan holda tanlanadi.

D vitaminini davolash maqsadida quyidagi kasallikkarda: raxit; Fankon sindromida. I va II tipdagи D vitaminiga chidamli raxitda kalsiytriol yoki oksidevit; Prader kasalligida faqat kalsitriol; suyaklar singanda, osteomiyelitlarda, teri silida ishlatiladi.

E vitaminini 8 ta tokoferollar, E vitaminini faollikka (ayniqsa alfa-tokoferol) ega.

Farmakodinamikasi. E vitaminini giston bo'limgan xromosomalar proteinlari bilan o'zaro ta'sir qilib, genlar ekspressiyasini boshqaradi va oqsil va gen sintezini boshqaradi. Bundan tashqari, u to'yinmagan moy kislotalari peroksidlari bilan bog'lanib, moy larning peroksid oksidlanishini susaytiradi.

1. Alfa-tokoferol ta'sirida suyaklarda va teri osti yog-qatlamida kollagen sintezini; mushaklarda qisqarish oqsillarini; shilliq qavatlar va yo'ldosh oqsillari sintezini; jigar fermentlari;

kreatininfosfokinazalar; vazopressinazalar va gonadotropin gormonlari sintezini nazorat qiladi.

2. Shuningdek, gemoglobin, mioglobin, sitoxrom (R-450, sitoxrom-S-reduktazalar) sintezini hamda K₀ enzim-Q, miozin – ATP-azalar, kalsiy ATF-aza, katalazalar va peroksidazalar sintezini nazorat qiladi. E vitamini gem sintezini ko'paytirib eritropoezni faollaydi.

3. Hujayra va hujayra ichidagi membranalarda yog'larni peroksidlash yo'li bilan parchalanishini kamaytirib – antioksidantlik ta'sirini ko'rsatadi.

Farmakokinetikasi. E vitamini sirka va kaxrabo kislotalari efiri ko'rinishida mushakka yuboriladi. To'qima yoki ichaklarda gidrolizlangach o'zlashtiriladi.

Ingichka ichak o'rta qismida safro va yog'lar, maxsus transport mexanizmlari ishtirokida so'rildi.

E vitamini avval limfaga, so'ngra esa qonga so'rildi. Avvaliga xilomikronlar, so'ngra csa juda kam qalinlikdagi lipoproteidlar tarkibida qonda aylanib yuradi. Alfa-tokoferol to'qimalarga tushgach hujayra ichiga kiradi.

Ko'p qismi yog' to'qimasida, jigarda, mushaklarda, ko'zning to'r pardasida to'planadi. Yo'ldoshdan alfa-tokoferol kam o'tadi. E vitamini xinon tuzilishidagi birikmalar ko'rinishda metabolitlarga aylanadi. Safro ishtirokida ichakka ajraladi, u yerda qisman qonga qayta so'rildi. Tokoferol kislota va uning gamma-lakton glukuronidlari ko'rinishida siyidik orqali chiqariladi.

E vitamini sekinlik bilan ajralib (ayniqsa chala tug'ilgan chaqaloqlarda) chiqqanligi sababli to'planib qolish xavfi bor.

O'zaro ta'siri. Nosteroid va steroid yallig'lanishga qarshi dorilar bilan E vitamini yaxshi natija beradi. Alfa-tokoferolni A, D vitaminilari va yurak glikozidlari bilan ishlatalish yaxshi samara beradi, ulardan zaharlanishni kamaytiradi.

Salbiy ta'sirlari. Gipervitaminoz quyidagilarga bog'liq:

1. Neytrosfillar va boshqa fagotsitlarda moylarning sof radikallanishi buzilishi bilan.

2. Neytrofillar, trombotsitlar, ichak epiteliysida, jigar va buyrak hujayralarida to‘g‘ridan-to‘g‘ri zaharovchi ta’siriga.

3. K vitaminiga bog‘liq bo‘lib, karboksilazalar faolligini susaytirish bilan.

Alfa-tokoferoldan zaharlanish quyidagi kasalliklar: sepsis, nekrozli enterokolit, gepatomegaliya, giperbilirubinemiya (20 mg/dl dan yuqori), azotemiya (40 mg/dl dan yuqori), trombotsitopeniya ($50\text{--}60 \text{ ming/mkl}$ dan kam), buyrak yetishmovchiligi belgilari. ko‘z to‘rsimon pardasi va miyaga qon qo‘yilishi, assit belgilari ko‘rinishida kechishi mumkin.

Ishlatilishi. E vitamini bilan to‘qimalar to‘yinishini uning qondagi miqdorini aniqlash (normada $21\text{--}22 \text{ mk mol/l}$) bilan nazorat qilinadi. Eritrotsitlar membranasida E vitamini faol ko‘rinishda bo‘ladi, shu sababli eritrotsitlarni vodorod peroksidning $0,12\%$ eritmasida gemolizlanish (normada 10% eritrotsitlar gemolizga uchraydi) qobiliyatini aniqlash yo‘li bilan alfa-tokosrolning faol qismini aniqlash mumkin. Gipovitaminozni yana bir ko‘rsatkichi zardobdag‘i alfa-tokoferolning qon plazmasidagi umumiy moylarga nisbati (normada $0,8 \text{ mg/g}$), keyingisi – klinik belgililar tavsifi.

Alfa-tokoferolning ishlatilishi.

1. Kislorod va temir dorilari olayotgan chala tug‘ilgan chaqaloqlar. Bular sof holdagi kislorod radikallari hosil bo‘lishini ko‘paytiradi va E vitaminini ichakdan so‘rilishini kamaytiradi. Bundan tashqari, alfa-tokoferol temirning gemga kirishi uchun kerak.

2. Giperbilirubinemiya (bilirubin metabolizmini faollash uchun).

3. Gemolitik (eritrotsitlar membranasi butunligini saqlash uchun) yoki gipoxrom (gemoglobin sintezini faollash uchun) kamqonliklarda.

4. Sklerema va skleredemada (teri osti yog‘ qavatida moy alma-shinuvini va uning tarkibidagi kollagenni kuchaytirish maqsadida).

5. Gipotrofiya, miokard distrofiyasida, raxitda, miopatiylarda (kollagen sintezini, qisqarish oqsillari sintezini yaxshilash uchun).

6. Bepushtlikda (gonadotropinlar va yo'ldosh oqsillari sintezini kuchaytirish uchun).

20.2. Suvda eriydigan vitaminlar

C vitaminini, bu birikmalarga C₁ (askorbinat kislota), C₂ (pentaoksi flavon) kiradi, ular sitrus o'simliklarida topilgan. Bu vitaminlar guruhi skorbut xastaligini yo'qtadi. Shuning uchun sintetik askorbinat kislotaga nisbatan tabiiy ekstraktlari foydaliroqdir.

Farmakokinetikasi va ta'sir mexanizmi. So'rilish og'iz bo'shlig'ida boshlanadi, lekin u sust bo'ladi. Faol so'rilish esa ingichka ichakda boshlanib, unga glukozaning me'yordagi miqdorda bo'lishi yordam beradi. Peptik yara, qabziyat, ich kyetishi, ichakda gijjalalar ko'payishi, ayniqsa lyamblioz vitaminning so'rilishini buzadi.

Qondagi eng yuqori miqdori dori ichilgandan 4 soat keyin yuzaga keladi, qon zardobidan leykotsitlarga va boshqa a'zolarga o'tadi. Kichik yoshli bolalarda kattalarga nisbatan ko'p bo'ladi, ortiqcha miqdori leykotsitlar, miya va testikulalarda (zaxira ko'rinishida) saqlanadi.

Tanada askorbinat kislota degidroaskorbat kislotaga (zaxira ko'rinishi), dezoksiaskorbat, diketogulon va oksalat kislotalariga aylanib, siydk orqali chiqariladi. Tana askorbinat kislota degidroaskorbinat kislota bilan oksidlanish-qaytarilish tizimini (sistema) tashkil qilib, H⁺ ionlarini tashishda ishtirot yetadi, ya'ni to'qimalar nasas olishida ishtirot etib. fermentlar faolligini boshqarib turadi; temir so'rilishida ishtirot etib temirning gemga kirishida va uni gemda ikki valentli ko'rinishda saqlashda, folat va tetragidrofolat kislotalarining qaytarilgan ko'rinishida saqlab turishda ishtirot yetadi.

C vitamin Krebs sikkida glukoza va pirouzum kislotasi metabolizmini yaxshilab, katekolaminlar faolligini yaxshilab (oksidlanishdan saqlab), ularning sintezini kuchaytiradi.

Askorbinat kislota oqsil, kollagen, teri, shilliq parda, tog'ay, suyak, tishlar sintezini, hujayralararo modda gialuron kislota sintezlarini yaxshilab, tomir devorining mustahkamligini,

antitelolar, interferon sintezini nazorat qilib turadi. Askorbinat kislota leykoositlar fagotsitozi uchun zarurdir.

Askorbinat kislota to'qimadan gistaminning ajralib chiqishiga qarshilik ko'rsatib, uning qon zardobidagi miqdorini kamaytiradi. Jigarda nafas olish fermentlari faolligini ko'tarib, oqsil sintezi va zaharsizlantirish faoliyatini oshiradi. Askorbinat kislota katekolaminlar metabolizmini oshiradi, jinsiy a'zolar va steroid gormonlar sintezini, o't kislotalarining hosil bo'lishini ko'paytiradi.

Organizmning askorbinat kislotaga bo'lgan ehtiyoji jismoniy yoki ruhiy zo'riqishlarda, shamollash, infeksiyalarda, allergiyada, revmatoid artritda, neoplazmalarda oshadi.

Ishlatilishi. Gipovitaminoz, bolalarni sun'iy ovqatlantirish, zotiljam, infeksion va allergik kasalliklar, kamqonlik, gipotrofik bolalarda D vitaminiga qo'shib beriladi.

Gipervitaminoz askorbinat kislota yuqori miqdorlarda uzoq vaqt ishlatilganda yuz beradi. Qonda digdroaskorbinat kislotasining miqdori oshib kyetadi va u bilan glukoza o'rtasida tashish (transport) raqobati boshlanadi.

Natijada qonda qand miqdori ko'payadi. Bundan tashqari, oshqozon osti bezi beta-hujayralarining degranulatsiyasi ortadi, insulin ishlab chiqarish kamayadi. C vitamini siydirik orqali juda ko'p miqdorda chiqadi va siydirik yo'llarida oksalat toshlari hosil qiladi. siydirik yo'llarining achishishiga sabab bo'ladi. Oshqozonichak yo'llari shilliq pardasining qattiq qitiqlanishi natijasida ko'ngil aynishi, quşish, ich kyetishi kuzatiladi. Qayta qabul qilinganda allergik reaksiyalar keltirib chiqarishi mumkin. Vitaminning ortiqcha miqdori markaziy asab tizimining qo'zg'alishiga, uyqu buzilishiga sabab bo'lib, giperxolesterinemiyaiga sabab bo'ladi. Juda yuqori miqdori fagotsitozning sekinlashuviga olib keladi.

C vitamini. 0,025; 0,05; 0,1 dan tabletka holida ichish uchun va 5 foizli 1–2 ml dan eritma holida chiqariladi. Na'matak mevalaridan tayyorlangan sharbatlari ham ishlatiladi.

P vitamini. Bioflavonoidlar, na'matak, limon, smorodina, ryabina mevalaridan va choy bargidan olingan bo'lib, rutin,

kvartsetin, katexinlar va gesperedinlar ko'rinishida ishlataladi. P vitamini askorbin kislotaning to'qimalarga tashilishi va to'planishini yengillashtiradi. Bundan tashqari, qon tomirlar devorining o'tkazuvchanligini mustahkamlaydi.

Bioflavonoidlarning farmakologik xususiyatlaridan yana biri oksidlanish-qaytarilish jarayonlarida ishtirot yetishi va gialuronidaza ta'sirini to'xtatishidir.

P vitamini dorilari qon tomirlar devori o'tkazuvchanligining buzilishi bilan bog'liq bo'lgan qon quyilishlarda (ko'z to'r pardasidagi qon quyilishlarda, gemorragik diatezlar, kapillarotoksikoz, nurlanish kasalligi, septik endokardit, bod kasalligi, glomerulonefrit, xafaqon kasalligi, araxnoidit, allergik kasalliklar, yuqumli kasalliklar: qizamiq, skarlatina, terlama va b. ishlataladi. Shuningdek, bioflavonoidlar antikoagulantlar va salitsilatlar ishlataliganda, kapillarlar shikastlanishining oldini olish va davolashda ishlataladi. Rutin va kvarsetin 0,02 dan ichish uchun tavsiya etiladi.

Katexin choy bargidan tayyorlangan P vitamini preparati. 0,05 va 0,1 dan tabletka holida ichish uchun tavsiya etiladi.

Gasperidin citrus mevalaridan olingan P vitamini preparati. 0,05 va 0,1 dan tabletka holida ichish tavsiya etiladi.

B₁ vitamini, tiamin. Bu guruhning sun'iy dorilariga tiamininning tuzli hosilalari bo'lmish tiamin bromid va tiamin xloridlar, shuningdek B₁ vitaminining koferment shakli – kokarboksilaza kiradi.

B₁ vitamini guruhining biologik faolligi va ta'sir doirasi ularning tanada kokarboksilazaga aylanib, uning bir necha muhim biologik jarayonlarning sintezida ishtirot etuvchi koferment faoliyatidir. Bu jarayonlarga birinchi navbatda alfa-kislotalarining (pirouzum kislotasi) kislordanli va kislordisiz dekarboksillanishi. shuningdek, pentoza davridagi nuklein kislotalari, oqsil va lipidlar biosintezi uchun zarur bo'lgan qaytalangan nikotinamid-dinukleotid fosfat va riboza -5- fosfatning transketolaza fermenti yordamida hosil bo'lishidir. Pirouzum kislotasining dekarboksillanishi sirka kislotasining faol ko'rinishi – A asctilkofermentining hosil bo'lishiga olib keladi, bu esa o'z navbatida oqsil, yog' va

uglevodlarning energiya almashinuvida ishtirok yetishiga olib keladi.

Tiamin dorilari xolinesteraza faolligini falajlab endogen asetilxolin ta'sirini kuchaytiradi va uni parchalanishdan saqlaydi. Boshqa to'rtlamchi azot hosilalari singari u sinapslarda asab impulslarining o'tishiga ta'sir ko'rsatadi, gangliyalarni falajlovehi va kuraresimon ta'sirga ega. Shu sababli ham B₁ avitaminozida asosiy belgilar asab tizimi faoliyatining buzilishi bilan bog'liq (teri sezuvchanligining o'zgarishi, nevritlar, falajlanish, yurak va oshqozon-ichak tizimi faoliyatining buzilishi) belgilari bilan kechadi.

Farmakokinetikasi. Tiamin og'iz orqali ichilganda ingichka ichakda so'rildi. Uning ko'p qismi jigarda fosforillanib mono-, di- va trifosfat cfirlariga aylanadi. Tiaminning qolgan qismi boshqa to'qimalarga taqsimlanadi yoki yana ichaklarga tushib, u yerda qayta so'rildi va uning tanadagi doimiy aylanishini ta'minlaydi. Tiamin asosan buyraklar orqali o'zgarmagan va ichaklarda tiaminaza fermenti ta'sirida hosil bo'lgan nosaol metabolitlar ko'rinishida chiqib kyetadi.

Tiaminning ichaklarda so'rishiga va ichaklarda uning boshqa mahsulotlardan sintez qilinishida ichak mikroflorasining ta'siri katta. Bu jarayon ayniqsa, ichak infeksiyalarida va mikroblarga qarshi dorilar bilan davolash davrida buzilishi mumkin. Shu tufayli og'iz orqali qabul qilinadigan mikrobga qarshi dorilar ishlatilganda ular bilan birga tiamin dorilarini tavsiya yetish maqsadga muvosiq bo'ladi.

Ishlatilishi. Maxsus davolovchi modda sifatida tiamin dorilari B₁ gipovitaminozini davolashda va oldini olishda ishlatiladi. Bundan tashqari, vitamin B₁ dorilari nevritlar, radikulit, nevralgiya, periferik salajlar, poliartritlar, keksalarda aterosklerozni davolashda ishlatiladi. Oshqozon va un ikki barmoq ichak yarasida, jigar kasalliklarida, qon aylanishining surunkali yetishmovchiligidagi. teri kasalliklarida tiamin dorilari ijobjiy natijalar beradi.

Kokarboksilazaning farmakologik xususiyati alohida e'tiborga loyiq. Dori koma holatlarda asidozni kamaytiradi, arit-

miyalarda yurak urish me'yorini mo'tadillashtiradi, stenokardiyada yurak sohasidagi og'riqlarni kamaytiradi. Kokarboksilaza koma, prekomatoz holatlarda, qand kasalligi asidozida, yurak aritmiyalarida (ekstrasistoliya), qon aylanishining yetishmovchiligidagi ishlatiladi.

Kokarboksilaza 50–100 mg dan muskul orasiga va venaga yuboriladi. Tiamin bromidning 3 va 6 foizli eritmasi 1–2 ml dan teri ostiga, muskul orasiga yuboriladi.

Tiamin dorilari bemonlar tomonidan yaxshi o'zlashtiriladi. Lekin uning eritmalarining pH kam bo'lganligi uchun teri ostiga va muskul orasiga yuborilganda kuchli og'riqqa sabab bo'ladi. Tiaminni piridoksin va sianokobalamin bilan birgalikda ishlatish tavsiya etilmaydi, chunki bunday holatda tiaminin allergik xususiyati oshib kyetadi.

To'qimalarda tiamin miqdorining ortib kyetishi qon bosimining ko'tarilishiga, mushaklar qisqarishining buzilishiga, nafas buzilishiga va sinaptoplegiyaga sabab bo'lishi mumkin. Bunday holatlarda prozerin va «Tyanshi» korporatsiyasining biokalsiyli ozuqa qo'shimcha mahsulotlari tavsiya etiladi.

B₂ vitamini (riboflavin) amaliyotda riboflavin B₂ vitamindan tashqari, uning ikki koferment shakli – riboflavin mononukleotid va flavinat ham ishlatiladi.

Tekshirishlar natijasiga ko'ra, riboflavinning o'zi farmakodinamik faollikka ega emas. Faqat biotransformatsiyalanish jarayonidan so'ng riboflavin koferment shakliga o'tgandan keyingina vodorodni tashish yo'li bilan to'qimalar nafas olishidagi oksidlanish-qaytarilish xususiyatini namoyon qiladi. Riboflavinlarni biotransformatsiyalovchi fermentlarning yetishmovchiligi ko'pgina endogen B₂ gipovitamininoziga sabab bo'ladi. Bunda ishtaha va tana og'irligi kamayadi, bosh og'rig'i kuzatiladi, paresteziya, teri qichishishi, qaltirash, ko'zlarda sanchiq, shabko'rlik, og'iz burchaklarining yaralanishi, konyunktivit, blefarit, ko'z gavharining xiralashishi, jigar va ichak faoliyatining buzilishi kabi belgililar kuzatiladi.

Riboflavin mononukleotid yoki flavinat organizmda oqsil komponentlari bilan birikib 50 ga yaqin har xil fermentlar hosil

qiladi. Flamin fermentlari uglevod almashinuvini boshqarish xususiyatiga ega, oqsillar sintezida ishtirot yetadi, yog'larning o'zlashtirilishida qatnashadi.

Flamin fermentlari ko'zni ko'rish va rang ajratish faoliyatini ta'minlashda ishtirot yetadi.

Farmakokinetikasi. Riboflavin ichaklarda so'rildi va uning ko'p qismi ichak devorida, jigar hujayralarida, qon va tananing boshqa to'qimalarida fosforlanishga uchraydi. Bunda avval riboflavin-5-monofosfat (bu jarayon noturg'un xususiyatga ega) hosil bo'ladi, keyinchalik esa flavinadenindinukleotid hosil bo'ladi. Erkin riboflavin tanadan siyidik orqali tezda chiqib kyetadi.

Ishlatilishi. Amaliyotda riboflavin saqat ichki (endogen) gipo- va avitaminozni davolashda va oldini olishdagina emas, balki flavin fermentlari faolligining kamayishi bilan bog'liq bo'lgan kasalliklarni davolashda ham ishlatiladi. Botkin kasalligida, jigar sirrozida, shuningdek, qon aylanish yetishmovchiligi bilan bog'liq bo'lgan jigar faoliyatining yetishmovchiliklarida, miokardiodistrofiyada, yuqumli kasalliklarda ishlatiladi.

Riboflavin dorilari teri va ko'z kasalliklarini davolashda keng qo'llaniladi. Bundan tashqari, ular ovqatlanish buzilganda umumiyligi ta'sir ko'rsatadi, antibiotiklar va sulfanilamid dorilari uzoq vaqt ishlatilganda birga qo'shib qo'llaniladi.

Riboflavin 0,002; 0,005; 0,01 g dan tabletka holida ichish uchun va 0,01 soizli eritmasi ko'zga tomizish uchun ishlatiladi.

Flavinatning 0,002 g li ampuladagi kukunini bevosita yuborish oldidan osh tuzining izotonik eritmasida critilib, muskul orasiga va konyunktiva ostiga yuboriladi.

B₆ vitamini (piridoksin) dorilari. Piridin hosilalaridan bir qanchasi B₆ vitamini faolligiga ega, ulardan dori modda sifatida piridoksin gidroxlorid, piridoksalfosfat va piriditol ko'rinishida ishlatiladi.

Ular tanada bir-biriga aylanishi mumkin, lekin qayta o'zgarmaydigan piridoksal kislota holida, siyidik bilan tanadan chiqib kyetadi. Ular ichak florasi tomonidan sintez qilinadi.

Gipovitaminoz holati ichak mikroflorasining o'sishi buzilganda, ya'ni bola sun'iy ovqatlantirilganda yuz berishi mumkin. Homilador ayol tanasida piridoksinning kamayishi erta toksikoz sabablaridan biri deb hisoblanadi. Bu holat bolaning ona qornida va tug'ilishdan keyingi rivojlanishiga salbiy ta'sir ko'rsatadi.

Piridoksin va piridoksal fosfatning biofaollik roli tanada oqsil almashinuviga faol boshqaruvchi ta'siridir. Aynan piridoksalfosfat ko'pgina aminokislotalarni dekarboksillovchi va qayta aminlovchi fermentlari triptofan, metionin, serin, tirozin, glutamin va boshqa aminokislotalar almashinuvida hamda gistogram almashinuvida muhim ahamiyatga ega. Yog' almashinuviga ijobiy ta'sir ko'rsatib, aterosklerozda xolesterin va lipidlar miqdorini kamaytiradi. Piridoksal fermentlari uglevodlar almashinuvi jarayonida ishtirok etib, jigaarda glikogen miqdorini ko'paytiradi. Piridoksal fosfatni piridoksdan afsalligi shundaki, u tez samara beradi.

Ishlatilishi. Piridoksin gidroxlorid va piridoksalfosfat homiladorlik toksikozida, aterosklerozda, jigar kasalligida, dermatologiya amaliyotida – psoriaz, ekzema, neyrodermitlarni davolashda ishlatiladi. Piridoksalfosfat sideroblast va irsiy sideroaxrestik kamqonlikda, porfiriyaning teri va buyrak ko'rinishlarida, yuvenil qon kyetishda, vestibulosensor buzilishlarda ishlatiladi.

Ikkala dori ham sil kasalligini davolashda ishlatiladigan tubazid va boshqa dorilardan zaharlanishning oldini olish maqsadida birga qo'shib ishlatiladi.

Piridoksin gidroxlorid va piridoksal fosfatlardan farqli ravishda **piriditol** vitaminlik xususiyatiga ega emas, u kuchli psixofarmokologik ta'sirga ega, uning bu ta'siri markaziy asab tizimining metabolistik jarayonlariga ijobiy ta'siri bilan tushuntiriladi.

Piriditol keksalardagi ruhiy o'zgarishlarda: cerebral aterosklerozlarda, involutsion depressiyada, posttravmatik encefalopatiya, parkinsonizm, tutqanoq, nevroz va nevralgiya, surunkali alkogolizmni davolashda ishlatiladi.

Pediatriya amaliyotida piriditol markaziy asab tizimining organik kasalliklarida ishlataladi. Dori kam zaharli birikma bo'lib, tanada faolligini yo'qotib, siydiq orqali chiqib kyetadi. Piridoksin gidroxlorid 0.002; 0.005; 0,01 dan tabletka holida ichish uchun, 1 va 5 foizli eritmasi 1 va 2 ml teri ostiga, muskul orasiga va venaga yuborish uchun tavsiya etiladi.

Piridoksalfossfat 0,01 va 0,02 g, piriditol 0,05; 0,1; 0,2 g dan tabletka holida ichish uchun tavsiya etiladi. Salbiy ta'sirlaridan allergiya, teri toshmalari va qichishishlar uchraydi. Oshqozon va o'n ikki barmoq ichak yaralarida, kuchli zaharlanishda, jigar kasalliklarida ehtiyyot bo'lib ishlatalish kerak. B₁₂ vitamini bilan birga bitta shprisda yuborib bo'lmaydi.

B₃ vitamini. Farmakodinamikasi. Vitamin B₃ (PP-vitamin, nikotin kislotasi) nikotinamidadeninnukleotid (NAD) va nikotinamidadenindinukleotid fosfat (NADF) tarkibiga kiruvchi degidrogenaza kofermentlari tarkibiga kirib, o'tqimalar nafas olishida va metabolistik jarayonlarda qatnashadi.

Farmakologik ta'sirlari:

1. To'qimalar nafas olishida, oqsil, moylar sintezida va kollagennenning parchalanishida ishtirok yetadi.
2. Rodopsin sintezida ishtirok etuvchi retinolning trans ko'rinishini sis-ko'rinishga o'tishini ta'minlaydi.
3. Fibrinolitik tizimni faollaydi, trombotsitlar yopishqoqligini (tromboksan A₂ hosil bo'lishini kamaytirish hisobiga) kamaytiradi.
4. Gistamin ajralishi va kinnin tizimini faollaydi.
- 5) juda kam qalinlikdagi lipoproteidlар sintezini kamaytiradi va ko'p qalinlikdagi lipoproteidlarni xolesteringa o'tishini kuchaytiradi.

Farmakokinetikasi. B₃ vitamini va uning amidi (nikotinamid) parenteral va ichishiga yuboriladi. Ular oshqozon va o'n ikki barmoq ichaklarda yaxshi so'rildi. Oshqozon-ichak tizimi kasalliklarida vitaminni qonga tashib o'tish (transportirovka) buzilishi mungkin.

Biotransformatsiya jigarda kechadi, buning natijasida quyidagi: N-metil nikotinamid, metilpiridonkarboksamidlar,

glukuron kislota efiri va glitsin bilan komplekslar hosil bo'ladi. Nikotin kislota siyidik bilan o'zgarmagan ko'rinishda chiqariladi.

Vitamin B₂ va B₆ B₃ ishtirokida jigarda va eritrotsitlarda triptofan aminokislotadan sintez bo'lishi mumkin.

O'zaro ta'siri. B₃ vitamini gipolipidemik dorilar bilan sinergist hisoblanadi.

Biroq B₃ vitaminini bitta shprisda boshqa dorilar bilan yuborib bo'lmaydi, chunki kislotali muhitda farmatsevtik ziddiyatlik kuzatiladi. Xolestiramin, xilestipollar bilan birga ichilganda ularning ichakdan so'riliishi kamayadi, shu sababli ularni qabul qilish orasidagi vaqt 1.5-2 soatni tashkil qilishi kerak. Etanolning jigarga salbiy ta'siri kuchayadi, qandni kamaytiruvchi dorilar samarasini kamaytiradi.

Salbiy ta'sirlari. Qon bosimining tushib kyetishi, bosh aylanishi, terining qizarishi, toshmalar toshishi, teri qichishi, siyidik ajralishida achishish kabi salbiy ta'sirlari gistogram va kinnin tizimining faollashuvi bilan tushuntiriladi.

Gipervitaminozda ich kyetishi, ishtaqa yo'qolishi, qayt qilish, qand ko'payishi, giperurikemiya, oshqozon shilliq pardasining yaralanishi, jigar faoliyatining buzilishi, yurak ritmining buzilishi bilan kechishi mumkin.

Ishlatilishi. Uning N-metilnikotinamid siyidikdag'i kreatininning miqdoriga nisbati gipovitaminozni aniqlashga yordam beradi. Normada 0.5 g N-metilnikotinamid 1.0 kreatininga nisbatda va undan ortiq bo'ladi.

1. Pellagrada (markaziy asab ishi buzilishi belgilari yalqovlik, teridagi chumoli yurishi kabi sezgilar, bo'shashish, ishtaqa yo'qolishi, qaltirash, nevroz, sikrashni susayishi, tutqanoq xurujlari; ich kyetishi yoki atonik ich qotishi, ichakda yel to'planishi, qayt qilish; dermatit, glossit, otit yoki yarali stomatit simptomlari bilan kechadigan simptomokompleks) ishlatiladi.

2. Aterosklerozda (juda katta miqdorlarda, sutkasiga 3-9 g) yuboriladi.

3. Endoarteriit. Reyno kasalligi, migren, safro va siyidik yo'llari sanchig'ida.

4. Trombozlarda.

5. Xartnup kasalligi (triptosan aminokislotasining so'rilishi va to'qimalarga kirishi buzilishi bilan kechadigan irlsiy kasallik). Bunda triptofandan nikotin kislota hosil bo'lishi buziladi.

B₅ vitaminini. Farmakodinamikasi. Pantotenat kislota koenzim A tarkibiga kiradi. Koenzim A-asetat va boshqa asil guruhlar transportini nazorat qiladi, bu guruhlar safro kislotalari, fosfolipidlar, xolesterin, steroidlar va asetilxolin sintezi uchun zarur.

Farmakologik ta'sirlari:

1. Yog' va boshqa moddalar almashinuvida qatnashadi.
2. Hujayra qobig'ining normal tuzilishini nazorat qiladi.
3. Xolinergik qurilmalarda normal impuls o'tishida qatnashadi.
4. Gilukokortikoidlar, jinsiy gormonlar va mineralkortikoidlar sintezini tartibga soladi.

Farmakokinetikasi. Dori mushakka yuboriladi yoki ichishga beriladi. Yaxshi so'riladi va to'qimalarga yaxshi tarqaladi, ayniqsa jigar, buyrak ustti bezlari, yurakda va buyraklarda ko'p to'planadi. Biotransformatsiyaga uchramaydi. Biroq B₅-vitamini, B₆ vitamini ishtirokida jigarda pantotenat kislotosi va beta-alanindan sintez bo'lishi mumkin. O'zgarmagan holda buyraklar (70%) va jigar (30%) orqali chiqariladi.

O'zaro ta'siri. Pantotenat kislota ichak va siydk pufagi tonusi susayganda prozerin va kalsiy preparatlari bilan yaxshi samara beradi. xuddi shuningdek ular yallig'lanishga va allergiyaga qarshi dorilar bilan yaxshi natija beradi.

Salbiy ta'sirlari. Ko'ngil aynishi, qayt qilish, zarda bo'lish kuzatiladi.

Ishlatilishi. Gipovitaminoz borligini aniqlash uchun B₅ vitamini qon plazmasidagi miqdorini aniqlash (chaqaloqlarda normada 40,5-63,0 nmol/l; 1-2 yoshli bolalarda – 18 nmol/l; 2 yoshdan katta bo'lgan bolalarda 12,1-14,1 nmol/l) B₅ vitamin yetishmoychiligi kam kuzatiladi.

B₅ vitamin jigarning yog'li distrofiyasida, apatiyada, kamquvvatlikda, nerv-mushak o'tkazuvchanligi buzilganda, polinevrit, salajliklarda, silliq mushak tonusi susayganda davolash maqsadida ishlatiladi.

Sianokobalamin. B₁₂ vitamini guruhidan amaliyotda: sianokobalamin va vitamin B₁₂ ni koferment shakli, tabiiy metabolitlari, oksikobalamin ishlataladi.

Sianokobalamin dorilari tanada biologik faol metabolitlar rolini o'ynab, uning o'sishi va rivojlanishi, eritrotsitlarning yetilishi va mo'tadil qon hosil bo'lishini ta'minlaydi. Ular oqsil, uglevod, lipidlar almashinuvida harakatchan (abil) metil guruhlari (xolin, metionin, kreatinin, nuklein kislotalari) biosinteza ishtirot yetadi, eritrotsitlarda sulfgidril guruhlarini ushlab turuvchi birikmalarning to'planishiga olib keladi, jigar va asab tizimi faoliyatiga ijobiy ta'sir yetadi, qon ivish jarayonini faollashtiradi, aterosklerozda qondagi xolesterin miqdorini kamaytiradi, letsitin/xolesterin ko'rsatkichini oshiradi. Sianokobalaminga nisbatan oksikobalamin tanada tezkor faol koferment shakliga o'tadi, oqsillar bilan mustahkam birikma hosil qilgani uchun tanada uzoqroq saqlanadi va siyidik orqali sekin chiqib kyctadi.

Kobalamin B₁₂ vitaminining tayyor koferment shakli bo'lib, sianokobalamindan jigar hujayralarida uzoq ushlanib qolishi va kuchli anabolik ta'siri borligi bilan farq qiladi. Gematoentsefalik to'siqdan yaxshi o'tib, bosh miya to'qimalarida modda almashinuvini yaxshilaydi, ruhan zaif rivojlangan bolalarga yaxshi ta'sir ko'rsatadi.

Ishlatilishi. Sianokobalamin dorilari kamqonlikka qarshi samarali vosita hisoblanadi. Ular Addison-Birmer va boshqa quvor kamqonliklarda ishlataladi.

Bundan tashqari, bu dorilar nurlanish kasalligida, chala tug'ilgan bolalar yaxshi rivojlanmagandan va birlamchi yoki ikkilamchi gipotrofisiyasi bor bolalarda, anoreksiyada, jigar kasalliklarida (Botkin kasalligida, gepatitlar, sirroz), polinevrillarda, radikulitlarda, ba'zi teri kasalliklarida, alkogolizmni davolashda, diabetik neyropatiyada, funikular miyelozda tavsiya etiladi.

Sianokobalaminni 0,003; 0,01; 0,02; 0,05% li eritmali 1 ml dan teri ostiga, muskul orasiga va venaga yuborish uchun tavsiya etiladi.

Oksikobalamin 0,01; 0,05; 0,1 % li eritma holida 1 ml dan parenteral yo'l bilan kiritish uchun tavsiya etiladi.

Kobalamid 0,1; 0,5; va 1mg dan tabletka holida ichish uchun tavsiya etiladi.

Salbiy ta'sirlari. Sianokobalamin dorilari odatda, bemorlar tomonidan yaxshi qabul qilinadi, sezuvchanlik oshganda bemorlarda allergik reaksiyalar, asabiylashish va taxikardiya kuzatilishi mumkin.

Pangamat kislota dorilari. Amaliyotda pangamat kislotasining ikkita dorisi ishlataladi: kalsiy pangamat (B_{15} vitamini) va kimyoiy tuzilishi jihatidan shu guruhga o'xhash bo'lgan – dipramoni.

Kalsiy pangamat. Glukon kislotosi e'sirining kalsiyli tuzi va dimetilglitsin bilan kalsiy glukonat va kalsiy xlorid aralashmasidir.

Kalsiy pangamat lipidlar almashinuvida kreatininfosfat miqdorini oshiradi va muskullarda, jigarda glikogenni ko'paytiradi. U tananing har xil to'qimalarida kislorod almashinuvida ishtirok yetadi va gipoksiyani yo'qotadi, metil guruhlarining tashuvchisi bo'lib, transmetillash jarayonida ishtirok yetadi. Dori tarkibida bo'lgan kalsiy ham ma'lum biologik vazifani bajaradi.

Ishlatilishi. Kam zaharli birikma bo'lib, aterosklerozni kompleks davolashda, o'pka emsizemasi va pnevmosklerozida, surunkali gepatitda, alkogoldan zaharlanishda, teri kasalliklarida, shuningdek, sulfanilamid, kortikosteroid va boshqa dorilarning salbiy ta'sirlarini kamaytirish maqsadida ishlataladi.

Kalsiy pangamat tabletka holida 0,05 g dan chiqariladi.

Dipramoni. Amaliyotda gangliyalarni falajlovchi va qon bosimini pasaytiruvchi ta'sir ko'rsatadi.

U tanada oksidlanish jarayonida ishtirok yetadi, lipotrop ta'sir ko'rsatadi, jigarning pigment va antitoksik faoliyatini yaxshilaydi, tananing gipoksiyaga va har xil zaharlanishlarga chidamliligini oshiradi.

Ishlatilishi. Qo'l, oyoq, periferik arteriyalarning kasalliklari endoartrit, arteriyalar aterosklerozining yengil davrlarida,

mikrotsikulatsiyasi buzilgan qo'l-oyoq qon tomir kasalliklarida ishlatiladi.

Dipramoniy bosh miya qon tomirlari aterosklerozida ham ishlatiladi. Bevosita kiritish oldidan, maxsus suvda 2,5 foizli critmasi tayyorlanib, muskul orasiga yuboriladi.

20.3. Anabolik dori vositalari

20.3.1. Steroid anabolizantlar

Metanandrostenedalon (nerabol, dianabol). Androgen va anabolik faoliyat xususiyatlariga ega. Testosteron bilan bir xil anabolik ta'sirga ega, lekin androgen ta'siri 1000 baravar kamidir.

Azot almashinuviga ijobiy ta'sir qilib, tanada azot va siydikchilning ushlanib qolishiga sabab bo'ladi va kaliy, oltingugurt hamda fosfor birikmalarining buyrak orqali chiqishini kamaytiradi. Kaltsiyning suyaklarda to'planishiga yordam beradi.

Anabolik steroidlarning **farmakodinamik** ta'siri – ishtahaning ochilishi, mushaklar va tana vazni bilan bir xil ko'payishi, suyaklarda kalsiy to'planishining tezlashuvi kabi klinik ko'rinishlarda namoyon bo'ladi. Yuqorida keltirilgan samaraga erishish uchun bemor anabolik dorilar bilan bir vaqtida ovqat tarkibida yetarli miqdordagi oqsil, yog', uglevodlar, vitaminlar va mineral moddalarni qabul qilishi kerak.

Ishlatilishi. Asteniya, kaxeksiya, yuqumli va oqsil yo'qotish bilan kechuvchi kasalliklar. Endokrinologiyada giposiz faoliyatining yetishmovechiligidagi, retinopatiyada, angiopatiyada, qandli va steroid diabetda, gipotizar nanizmda qo'llaniladi. Ichki kasalliklar amaliyotida miokard infarktida, miokarditlar, revmatokarditlar, aterosklerotik kardioskleroz, oshqozon va o'n ikki barmoq ichak kasalliklarida, oqsil yo'qotilishi va azotemiya bilan kechayotgan surunkali buyrak kasaliklarida, o'pkaning surunkali kasalliklarida qo'llaniladi. Onkologiyada sut bezi rakini, nur bilan davolash vaqtida ishlatiladi. Osteoporoz, suyaklar sinishida, tezlashgan mushak distrofiyasida va miopiyada, to'r pardaning qarilik degeneratsiyasida, ekzema va psoriazda ham qo'llaniladi.

Pediatriya amaliyotida kaxeksiya, ovqatlanishning pasayishida, bola jismoniy rivojlanishdan orqada qolganda ishlatiladi.

Dorining miqdori va davolashning davomiyligi, bermorning umumiy ahvoliga qarab belgilanadi. Kunlik miqdori 0,005 dan 0,1 g gacha va davolash 4–8 hasta davom yetadi, tanaffus 1–2 oy. 2 yoshgacha bo'lgan bolalarga 0,1 mg/ kg hisobidan olinadi, 2–5 yoshgacha bolalarga 0,001–0,002 mk/kg, 6–14 yoshgacha 0,0003–0,005 mg/kg hisobidan olinadi.

Salbiy ta'sirlari. Dispepsiya, jigarning kattalashuvi, sariqlik, shishlarda tavsiya etilmaydi. Ayollarda xayz ko'rishning buzilishi, tovushning dag'allashuvi kuzatiladi. lekin yuqorida ko'rsatilgan o'zgarishlar dori berishni to'xtatish bilan o'tib kyetadi. Prostata raki, o'tkir va surunkali prostatit, jigarning o'tkir kasalliklarida anabolik moddalar tavsiya yetish man etiladi.

Hromiladorlik va emizikli davrda extiyotlik bilan ishlatiladi.

Fenabolin (durabolin, nerabolin). Androgen ta'siri nerabolga nisbatan ancha kam, anabolik ta'siri deyarli bir xil. Nerabol ishlatiladigan holatlarda ishlatiladi. 7–15 kunda bir martadan 25–50 mg dan muskul orasiga yuboriladi.

Retabolil. Kuchli va uzoq davom yetadigan anabolik ta'sirga ega. Muskul orasiga yuborilgach, ta'siri 3 kundan keyin yuzaga keladi, bir hasta va 10 kundan keyin eng yuqori darajaga yetadi.

Ishlatilishi. Nerabol singari 35–50 mg dan oyiga 1 marotaba muskul orasiga yuboriladi. Bolalarga 4 hastada bir marotaba yuboriladi. 10 kg vazndagi bolaga 5 mg, 10–20 kg – 7.5 mg, 20–30 kg – 10–15 mg, 40–50 kg – 20 mg, 50 kg dan oshganiga 25 mg miqdorida yuboriladi.

Metilandrostendiol. Kimyoviy tuzilishi va biologik xususiyatlari jihatidan metiltestosteronga yaqindir. lekin kam androgen faolikka va yuqori anabolik ta'sirga egadir. Nerabol singari ishlatiladi. ham dori shaklida til ostiga qo'yiladi. Kattalarga kuniga 0.025 va 0.05 g dan, bolalarga esa kuniga 1 mg/kg hisobidan 4 hasta mobaynida bir marta beriladi. Dori qabul qilinayotgan paytda bermor oqsilga boy ovqatlar qabul qilishi kerak.

20.3.2. Nosteroid anabolizantlar

Kaliy orotat. Orat kislotasining kaliyli tuzi. (B_{13} vitaminini). Orat kislotasi urindinfosfat biosintezining oxirgi mahsuloti bo'lib, oqsil molekulalari sintezida qatnashuvchi aminoksilotalar tarkibiga kiradi. Shuning uchun orat kislotasi oqsil almashinuvi buzilganda va modda almashinuvi jarayonini qo'zg'atuvchi vosita sifatida qo'llaniladi.

Ishlatilishi. Jigar kasalliklari (sirro'dan tashqari), miokard distrofysi, yurak glikozidlaridan zaharlanishda tavsiya etiladi. Bolalarda uehraydigan alimentar distrofiyada, ovqatlanishdan 1-1,5 soat oldin yoki ovqatdan 1-2 soat keyin, 0,25-0,5 g dan kuniga 3 mahal ichish uchun tavsiya etiladi. Davolash muddati 20-40 kun. Kerak bo'lsa 1 oylik tanassusdan keyin davolash kursi takrorlandi.

Metiluratsil. Pirimidin hosilasi hisoblanadi. Dori anabolik faollikka ega bo'lib, hujayralar qayta tiklanishini, yaralarning bitishini tezlashtiradi, himoyaning gumoral va hujayra omillarini kuchaytiradi. Yallig'lanishga qarshi ta'sirga ega. Metiluratsil eritropoezni va leykopoezni kuchaytiradi.

Ishlatilishi. Agranulotsitar angina, alimentar toksik aleykiya, sekin bituvchi yaralar, kuyishlar, suyak sinishlari, oshqozon va o'n ikki barmoq ichak yara kasalliklari, surunkali oshqozon yallig'lanishi, gepatitlar, pankreatitda ishlatiladi.

Ovqatdan so'ng 0,5 g dan kuniga 3 mahal ichish uchun tavsiya etiladi. 3-8 yoshgacha bo'lgan bolalarga 0,25 g dan, 8 yoshdan oshgan bolalarga 0,25-0,5 g dan ichish uchun tavsiya etiladi. Davolash muddati 30-40 kun.

Salbiy ta'siri. Allergik reaksiyalar, bosh og'rig'i kuzatilishi mumkin. Metiluratsil o'tkir va surunkali leykemik leykozlar, limsogranulematoz, suyak iligining xavfli kasaliklarida tavsiya etilmaydi.

Pentoksil ham pirimidin hosil bo'lib, farmakodinamik xususiyatlari turli kasalliklarni davolashda va glukokortikoidlarning salbiy ta'sirlarini kamaytirish maqsadida ular bilan qo'shib ishlatiladi. Kuniga 3-4 mahal 0,2-0,4 g dan ichish uchun tavsiya etiladi.

Bolalarga bir marta ichish uchun yoshiga qarab quyidagi miqdorlarda tavsiya etiladi: 1 yoshgacha bo‘lgan bolalarga 0,015, 3 yoshgacha – 0,025, 3-8 yoshgacha – 0,075 va 12 dan oshganiga 0,1–0,615 g.

Salbiy ta’sirlari. Davolash davrida dispeptik o‘zgarishlar kuzatilishi mumkin.

Adenozin trifosfat kislotasi. (ATF; fosfatin, atrefos)

ATF to‘qimalarda oksidlanish va mushaklarda uglevodlarning glikolitik parchalanishi jarayonida hosil bo‘ladi. ATF aktomiozin bilan o‘zaro imunosabatga kirishganda adenozin difosfat kislotaga, noorganik fosfatga ajraladi. Bu jarayonda ajralib chiqqan energiya mushaklarning mexanik ishi, oqsillar va siydikchil sintezida ishlatiladi. Mushaklardagi distrofik jarayonlarda ATF ning qayta tiklanishi kamayadi. ATF gangliyalardan, sayyor (adashgan) nervdan, yurak tugunlaridan chiqayotgan impulsarning tarqalishini yaxshilaydi. Bundan tashqari, yurak toj tomirlarini kengaytiruvchi sAMF hosil bo‘lishini kuchaytiradi.

Ishlatilishi. Mushak distrofiyalari, periferik qon tomirlarining torayishi, yurak toj tomirlari yetishmovchiligi, miokardiodistrofiya. Davolashning boshlanishidan kuniga 1 ml dan 1 marta, keyin esa 1 ml dan kuniga 2 mahaldan muskul orasiga yuboriladi. Davolash davrida hammasi bo‘lib 30–40 marta yuboriladi.

Salbiy ta’sirlari. Bosh og‘rig‘i, diurezning ko‘payishi, yurak urishlar sonining ortishi bilan namoyon bo‘lishi mumkin.

Kuchli gipotoniyada va yurak glikozidlari bilan bir vaqtda qo‘llash tavsiya etilmaydi.

Riboksin (inozin). Purin hosil bo‘lib, ATF hosil bo‘lish jarayonida ATF dan oldin hosil bo‘luvchi moddadir.

Inozin Krebs siklidagi bir qator fermentlar faolligini oshiradi. Nukleotidlар sintezini tezlashtiradi, miokarddagi modda almashinuvi jarayoniga ijobiy ta’sir qilib, yurak toj tomirlarida qon oqimini yaxshilaydi.

Ishlatilishi. Yurak isherniyasi, yurak infarkti, miokardiodistrofiya, aritmiyalar, gepatit, sirroz, glaukomada ishlatiladi. Ovqatdan so‘ng kuniga 3-4 mahal 0,3–0,6 g dan ichish tavsiya etiladi.

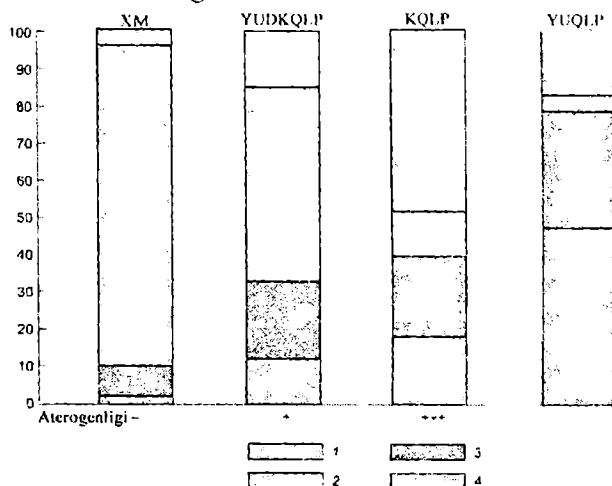
Salbiy ta’sirlari. Ba’zan allergik reaksiyalar kuzatiladi.

21-bob. Giperlipoproteinemiya (ateroskleroz)da ishlataladigan dori vositalarining farmakologik va klinik tavsifi

Ateroskleroz va uning asoratlari (IBS, insult va b.q.lar) oldini olish va kompleks davolash maqsadida ishlataladigan vositalar qatorida giperlipoproteidemiyada ishlataladigan dori vositalari alohida o'rinn tutadi. Ularning asosiy ta'siri qon zardobidagi yuqori darajaga ko'tarilgan aterogen lipoproteinlar miqdorini kamaytirib, antiaterogen lipoproteinlar miqdorini ko'paytirishi mumkin. Ularning bu yo'nalishdagi ta'sir qilish prinsipi aterogen dislipoproteinemiyanı aterosklerozga olib boruvchi asosiy omillardan biri ekanligiga asoslangan.

Qonda aylanib yurgan lipoproteinlar (LP) 4 sinfga: xilomikronlar (XM), yuqori darajada kam qalinlikdagi LP (YUDKQLP), kam qalinlikdagi LP (KQLP) va yuqori qalinlikdagi LP (YUQLP). Ulardan YUDKQLP va KQLP aterogen, YUQLP antiaterogenlik xususiyatga ega. Lipoproteinlar tarkibi va aterogenlik darajasi

21.1-rasmda berilgan.

21.1-rasm. Lipoproteinlarning tarkibi va aterogenligi:

XM xilomikronlar; YUDKQLP Yuqori darajada kam qalinlikdagi lipoproteinlar; KQLP -- Kam qalinlikdagi lipoproteinlar;
YUQLP Yuqori qalinlikdagi lipoproteinlar.

Birlamchi giperlipoproteinemiya 5 turga bo'linadi (Fredrikson va Levi, 1972) 21.1-jadval.

21.1-jadval

Giperlipoproteinemiya (GLP) turlari tavsifi va korreksiyasi

GLP turlari	Patologik o'ziga xosligi	Qondagi lipidlar va LP ga xos o'zgarishlar	Klinik simptomlari	Uchrashti	Korreksiya
I	XM larni parchalovchi lipoproteini lipaza yetishmasligi, ekzogen GLP	XM va TG ko'paygan (4^+) XS o'zgarmagan yoki ko'paygan ($-$)	Tana og'irligi, ortiqcha ichak sanchiqlari, jigar va qora taloq kattalashgan	Kam	Parhez (yog'lar iste'molini kamaytirish)
II A	KQLP ko'p ishlab chiqariladi, kam utilizatsiyalanadi kam uchraydigan yoki oilavli GLP	XS (4^+) va KQLP, TG - o'zgarmagan	Ko'z qorachig'i yoymining yog'li halqasi, YUIK, gipertensiya	Ko'p	Parhez; statinlar, essensial, xolestiramin
II B	YUDKQLP va KQLP larni ko'p ishlab chiqariladi, kam utilizatsiyalanadi	XS (4^+), KQLP, TG ($-$), YUDKQLP	Ko'z qorachig'i yoymining yog'li halqasi	Ko'p	Parhez; bezafibrat, lovastatin, lipostabil probukol, sarimsoq moyi
III	Oraliq patologik YUDKQLP paydo bo'lishi	Oraliq patologik YUDKQLP borligi, XS va TG miqdornini yuqoriligi (3^+)	Ko'z qorachig'i yoymining yog'li halqasi borligi, tana og'irligi yuqoriligi, YUIK, gipertensiya, pankreatit, ateroskleroz, periferik tomirlar sklerozi	Ko'p	Parhez; nikotin kislotosi, gemfibrozil, fenofibrat
IV	YUDKQLP ko'paygan, utilizatsiyasi kamaygan	YUDKQLP va TG lar miqdori yuqori (3^+)	Jigar va taloqni kattalashuvni, YUIK, gipertoniya	Ko'p	Parhez; bezafibrat, lovastatin, essensial, lipostabil sarimsoq moyi, nikotin kislota
V	YUDKQLP va XM ko'p ishl chiqariladi; aralash GLP	XM va YUDKQLP TGlar yuqori (4^+)	Ichak sanchiglari, jigar, taloqni kattalashuvni tana og'irligi ortiq ba'zan YUIK	Kam	Parhez (uglevodlarni cheklash); nikotin kislota, statinlar, aralash farmakoterapiya

I. Gipolipidemik (antigipolipoproteinemiya) dori vositalari. Ularni ta'sir mexanizmiga ko'ra quyidagi guruhlarga bo'lish mumkin:

1. Qon zardobida ko'proq xolesterinni (KQLP) kamaytiruvchi dori vositalari:

a) xolesterin sintezi (3-gidroksi-3-metilglutaril koenzim- Λ -reduktazalar), ingibitorlari: statinlar (lovastatin, fluvostatin, mevastatin, simvastatin, pravostatin, atorvastatin);

b) organizmdan safro kislotalari va xolesterin chiqishini kuchaytiruvchilar (safro kislotalari sekvestrantlari) xolestiramin, kolestipol;

d) turli dori vositalari. Probukol.

2. Qonda ko'proq triglitseridlar (YUDKQLP) miqdorini kamaytiruvchilar

Fibratlar: klosibrat, bezafibrat, gemfibrozil, fenofibrat.

3. Qonda XS (KQLP) va TG (YUDKQLP) kamaytiruvchilar Nikotin kislotosi.

II. Angioporotektorlar

Parmidin.

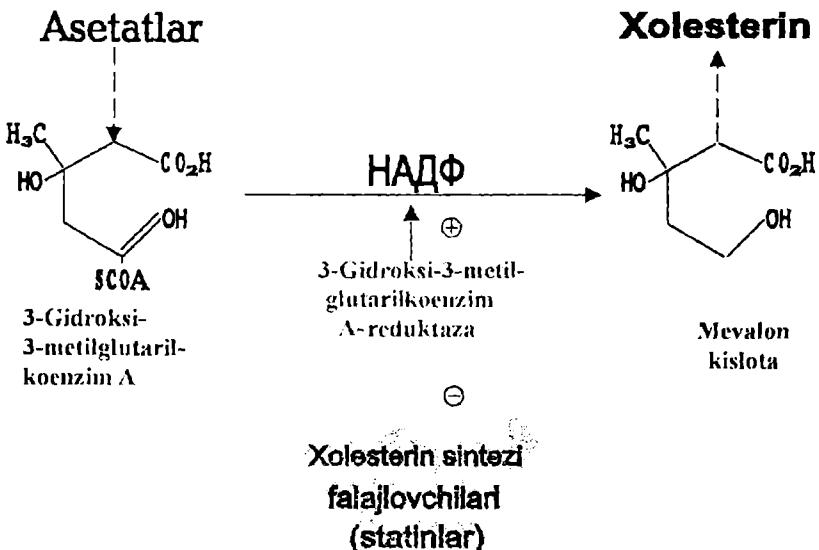
Yog' almashinuvi buzilishini davolash parhezdan boshlanadi, kerak bo'lsa qonda yog'larni kamaytiradigan yuqorida keltirilgan dori vositalari tavsija qilinadi. Parhez va gipolipidemik dori tanlashda bemordagi GLP turidan kelib chiqiladi (21.1-jadval).

GLP birlamchi (irsiy xarakterda yoki parhez buzish natijasida) va ikkilamchi, diabet, gipotireoz, jigar, buyrak kasalliklariga hamroh sifatida hamda ba'zi dorilarni uzoq ishlatish natijasida kelib chiqishi mumkin.

Gipolipidemik dori vositalari ichida statinlar yuqori gipolipidemik ta'sirga ega.

Bularga Monascus ruber va Aspergillus ferreus va Penicillium brevocompactum zamburug'laridan olinadigan biologik vosita – lovastatin (kompastin), yarimsintetik vositalar, simvastatin, pravostatin va sintetik olingan fluvastatinlar. Bular jigarda 3-gidroksi-3-metilglutaril koenzim- Λ -reduktazalar faolligini salajlash yo'li bilan xolesterin sintezini kamaytiradi (21.2-rasm). Bundan

tashqari jigarda YUDKQLP sintezini buzadi. oz miqdorda YUQLP miqdorini oshiradi.

21.2-rasm. 3-gidroksi-3-metilglutaril koenzim-A-reduktazalar ta'sir qilish mexanizmi (nuqtasi).

Adabiyotlarda keltirilgan keyingi ma'lumotlarga qaraganda, statinlarni gipolipidemik ta'siri ularni qon tomirlari endoteliyisini faoliyatini yaxshilash, yallig'lanishni kamaytirishi, trombotsitlar yopishqoqligini kamaytirish natijasida kuzatiladi degan fikrlar ham bor.

Adabiyotlarda lavostatinning klinikada ishlatish natijalari ko'proq yoritilgan. U jigarda faol metabolit hosil qilish bilan gipolipidemik ta'sir qiladi.

Farmakokinetikasi. Lavostatin sutkasiga bir marta ichishga beriladi. Biologik o'zlashtirilishi kam, metabolitlarini ko'p qismi qon zardobi oqsillari bilan bog'lanadi. Jigarda metabolizmga uchraydi. Lavostatin va uning metabolitlarini ko'p qismi ichakdan, qisman buyraklar orqali chiqariladi.

Salbiy ta'sirlari: dispeptik buzilishlar bosh og'rishi, terida toshimalar, sinopatiya kuzatilishi mumkin.

Qolgan statinlarning farmakodinamikasi lavostatinga o'xshash.

Ular farmakokinetik ko'rsatgichlari bo'yicha farq qiladi (22.2-jadval).

2.2-jadval

Statinlarning farmakokinetik ko'rsatkichlari

Preparatlar	Oshqozon-ichakkardan so'rilishi, %	Jigardan birlamchi o'tish davrida metabolizmiga uchrashi, %	Ichitganda biologik o'zlashirilishi, %	Qon zar dobida yuqori miqdorini hosil bo'lish vaqtini, soat	Qon plazmasi oqisilar bilan bog'lanshi, %	Ko'proq metabolizmiga uchrash yoki	Yarim chiqib ketish vaqtini (t _{1/2} , s)	Safro orqali ichakka tushishi, %
Lavostatin ¹	30 ²	80-85	>5	2-4	>95	Mikrosomal oksidlanish: CYP 3A4	2.9	-83
Simvostatin ¹	85 ²	60-80	>5	1-2	95	Mikrosomal oksidlanish: CYP 3A4	2-3	-60
Provostatin	3-4	66	18±8	0.9-1.6	43-48	Sitozol sulfatlanish	1.3 2.8	70
Fluvostatin	To'liq	>68	>24	0.5-1	>98	Mikrosomal oksidlanish: CYP 2C9 (75%), CYP 3A4 (20%), CYP 2S8 (5%) ³	0.5 2.3	95

¹ Prolkarstvo (faol metabolitlar): Ichak devorlarida jigar, kamroq qon plazmasida karboksiesteraza ta'sirida ularga xos β-gidroksi kislotalar hosil bo'ladi.

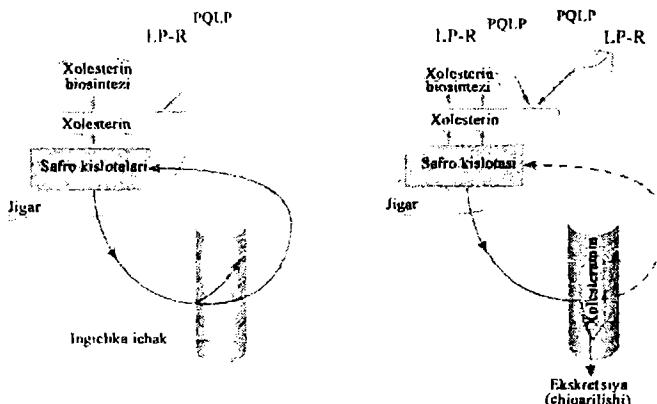
² Faol metabolitlar hayvonlarda aniqlangan, chunki bu metabolitlar insonlarda tezda gidroksidlanadi.

³ Qavslarda fluvostatinni ma'lum izoenzimlar ta'sirida metabolizmiga uchrash darjasini % ko'rsatilgan.

Hamma statinlar asosan saro suyuqlig'i ichakka tushadi va chiqib ketadi. Ular uyqudan oldin bir marta ichishga tavsiya etiladi.

Agar xolesteramin bilan qo'shib ishlataliganda ularni xolesteramindan bir soat oldin yoki 4 soat keyin tavsiya qilgan ma'qul, chunki xolesteramin statinlar so'riliшини бузади.

Xolesteramin ta'siri 21.3-rasmda keltirilgan.

21.3-rasm. Xolesteramin ta'sir mexanizmi. (LP-R – lipoproteinlar retseptorlari; PQLP – past qalnlikdagı lipoproteinlar).

Probukol (lorelo) kimyoviy tuzilishi jihatdan bisfenollar (tokosferol)ga o'xshab ketadi. Qon zardobida PQLPni kamaytiradi, ularni jigarda ushlanib qolishini kuchaytiradi.

Farmakokintikasi. Ichilganda 10%gacha so'rildi. Yarim chiqib ketish davri taxminan ~1 oy. Dori ichish to'xtatilgach 3–5 oydan keyin qonda topiladi. Yog'larni kamaytirish samarasi 3–6 oy davom etadi. Ko'proq safro bilan ichakka tushadi va axlat bilan chiqib ketadi. II tur GLP da tavsiya etiladi. Eng yuqori samarasi 1–3 oydan keyin kuzatiladi.

Salbiy ta'sirlari. Ko'proq ko'ngil aynish, ich ketish, qorin sohasida og'riq kuzatiladi.

Fibratlar klosibrat, gemifibrozil, bezafibrat, fenofibrat, sifrosifibratlar endoteliy lipoproteidlipaza faolligini oshiradi, LP – retseptorlar sonini ko'payirib, YUDKQLPlarni jigar hujayralarida ushlanib qolishini kuchaytiradi.

Oz darajada jigarda xolesterinni mevalon kislotasiga o'tishini kamaytiradi.

Fibratlarni klinikada yaxshi o'rganilgani klofibrat (miskleron).

Farmakodinamikasi. Klofibrat organizmda tez va butunlay para-xlorfenoksimoy kislotasiga aylanadi. uning gipolipidemik samarasi shu metabolitga bog'liq. Klinik samarasi bir necha hafta yoki oydan keyin kuzatiladi.

Klofibrat trombotsitlar yopishqoqligini va fibrinogen miqdorini kamaytiradi, qonni fibrinolitik faolligini oshiradi.

Farmakokinetikasi. Preparat ichakdan yaxshi so'rildi, faol metabolitining (para-aminofenoksimoy kislotasi) qonda yuqori miqdori 4 soatlardan keyin kuzatiladi. Dori miqdorining 50% ga kamayishi taxminan 12 soatdan keyin kuzatiladi. Glukuronoidlar ko'rinishida siyidik bilan chiqariladi.

Kamroq ishlataladi. Chunki qolgan fibratlarga nisbatan sainarasi kamroq. Fibratlar farmakokinetik ko'rsatkichlari bilan farqlanadi. Fenofibrat uzoqroq (20–25 s) va siprofibrat (>48 s) davomida ta'sir qiladi. Eng yuqori klinik samarasi sekinlik bilan kuzatiladi (masalan, gemfibrozil 4 haftadan keyin). Ularni salbiy ta'siri klofibratga o'xshaydi. Lekin kamroq uchraydi.

Nikotin kislota (niatsin) qon plazmasida YUDKQLP, kamroq darajada KQI.P va OQLP (oraliq qalinlikdagi lipoproteinlar)ni kamaytiradi. TGlar miqdori (1–4 kun) XSga nisbatan (5–7 kunlar) tezroq kamaya boshlaydi.

Farmakodinamikasi. Nikotin kislota fosfodiesterazalarini faollab sAMF miqdorini kamaytirish, hujayra lipaza faolligini susaytirish hisobiga yog' to'qimasi lipolizini kamaytiradi. Natijada moy kislotalari miqdori kamayib ularni jigarga tushishi kamayadi, bu o'z navbatida TG va YUDKQLP sintezini kamaytiradi. Natijada qon plazmasida YUDKQLP va KQLPlar kamayadi.

Farmakokinetikasi. Nikotin kislota oshqozon-ichakdan yaxshi so'rildi. Ko'proq o'zgarmagan, qisman metabolit ko'rinishida siyidik bilan chiqariladi.

Ishlatilishi (21.1-jadvalga qarang).

Salbiy ta'sirlari. Teri qizarishi, qichishi, qayt qilish, ich ketishi, oshqozon yarasi, jigar faoliyatining buzilishi, giperglukemiya, giperurekemiya kuzatilishi mumkin.

Xolesterin ekskretsiyasiga va katabolizmiga ta'sir qiluvchi dori vositalariga to'yinmagan linol, linolen va araxidon moy preparatlari kiradi. Ular safro va axlatda xolesterin miqdorini ko'paytiradi hamda xolesterinni jigarda katabolizmini kuchaytiradi. Tibbiyot amaliyotida linetol (kanop moyidan) va araxidon (hayvon oshqozon osti va buyrak usti bezidan olingan), sarimsoq va uning moyi to'yinmagan moy kislotalarining etil esfirini saqlaydi).

Ular II-V tur GLP ni davolash kompleksida ichishga tavsiya etiladi.

Aterosklerozni davolashda angioprotektor (endoteliyni aterogen LP larga o'tkazuvchanligini kamaytiradi) preparatlar. Bularga parmidin (piridinolkarbomat, anginin, prodektin). Bradikininlarni endoteliy o'tkazuvchanligini va tomirlar shishini kamaytiradi, mikrotsirkulatsiyani yaxshilaydi. Qon ivishini susaytiradi. Oylab ichishga tavsiya qilinadi. Ko'ngil aynishi, allergik reaksiyalar ko'inishidagi salbiy ta'sirlari kuzatilishi mumkin.

Aterosklerozni oldini olishda antioksidant (tokoferol asetat, askorbin kislotalari va Tyanshi)lar korporatsiyasining «Lipidlarga qarshi choy». San-Gao, Veykan, xolikan biofaol ozuqa qo'shimchalarini ham tavsiya qilish mumkin.

21.3-jadval

Antiaterosklerotik dori vositalari

Nomi	Kattalar uchun o'rtacha terapevtik miqdor: per os	Dori shakli
Gemfibrozil	0.3-0.45 g	Kapsula 0.3 g; tabl. 0.45 g.
Acidum nicotinicum	0.025-0.05 g	Kukun, tabl. 0.05 g.
Cholesteraminum	12-16 g	Kukun (8 yoki 9 g dan qadoqlangan)
Levostatin	0.01 g	Tabl. 0.02 va 0.04 g
Simvastatin	0.01-0.04 g	Tabl. 0.005; 0.01; 0.02 va 0.04 g
Fluvastatin	0.02-0.04 g	Kapsula 0.02 va 0.04 g; tabl. 0.01, 0.02 va 0.04 g.
Parmidinum	0.25-0.75 g	Tabl. 0.25 g.

22-bob. Bronxlarni kengaytiruvchi va balg‘am ko‘chiruvchi dori vositalarining klinik va farmakologik tavsifi

Bronxlar obstruksiyasi bronx va o‘pka kasalliklarining kechishi va bu kasallik natijasiga ta’sir qiluvchi patofiziologik buzilishlarning sabablaridan biridir. Keyingi yillarda bronx hamda o‘pka xastaliklarida bronxlar obstruksiyasi ko‘payib bormoqda va kuchli ko‘rinishda namoyon bo‘lmoqda.

Bemorlarda bronxlar obstruksiyasi borligini quyidagi klinik belgilarga asoslanib aniqlash mumkin: 1. Xansirashning o‘zgarib turishi va uning atmosfera omillari (sovuj, namlik) bilan bog‘liqligi. 2. Nafas chiqarishning qiyinlashgani va uning nafas olishga nisbatan uzayganligi. 3. Xansirashni kuchaytiruvchi yo‘talning mavjudligi. 4. Ko‘krak qafasida xushtaksimon xirillashning sezilishi. 5. Tinch nafas olish yoki kuchli nafas chiqarish vaqtida quruq, ayniqsa yuqori tembrdagи xirillashlarning mavjudligi. 6. Nafas olish vaqtida o‘mrov usti chuqurchasining va qovurg‘a oralig‘ining tortilishi. 7. O‘pka pastki chegarasining pasayishi va qutichasimon perkutor tovushning paydo bo‘lishi. 8. Nafas shovqinlarining qattiq tembri. 9. Pnevmotaxometriya va kuchaytirilgan nafas chiqarish hajmining kamayishi.

Bronxlar o‘tkazuvchanligini tiklash bronx va o‘pkada o‘tkir kechayotgan kasalliklarning cho‘zilib ketishi va surunkali kasalliklar kuchayib ketishining oldini oladi. shuningdek, o‘pka emsizemasи va yurak yetishmovechiligi kabi asoratlar kelib chiqishini kamaytiradi. Klinik tajribalar va maxsus tekshirishlar natijasiga ko‘ra bronx obstruksiyasi mexanizmlari har xil bo‘lishiga qaramay, eng asosiysi bronx shishi va balg‘am ajralishining qiyinlashuvidir. Bronxlarni kengaytiruvchi va balg‘am ko‘chiruvchi dori moddalarning klinik farmakologiyasi dolzarbli shu bilan belgilanadi.

22.1. Bronxlarni kengaytiruvchi dori vositalari

Bu dori vositalari ta’sir mexanizmiga qarab quyidagi guruhlarga bo‘linadi:

1. β_2 -adrenomimetiklar adrenalin, izadrin, alupent, salbutamol, berotek.
2. Bronxlarga parasimpatik asab ta’sirini susaytiruvchi (xolinolitiklar), ya’ni atropin va boshqalar.
3. Bevosita bronx muskullariga susaytiruvchi (miolitik) ta’sir qiluvchilar – eufillin, aminofillin va boshqalar.

22.2. Yallig'lanishga qarshi va bronxolitik faollikkaga ega bo'lgan dori vositalar

1. Steroid tuzilishdagi yallig'lanishga qarshi (gidrokortizon, deksametazon, triamsinolon, beklometazon).

2. Allergiyaga qarshi moddalar (kromolin-natriy, ketotifen).

3. Leykotrienler tizilmasiga ta'sir qiluvchi moddalar.

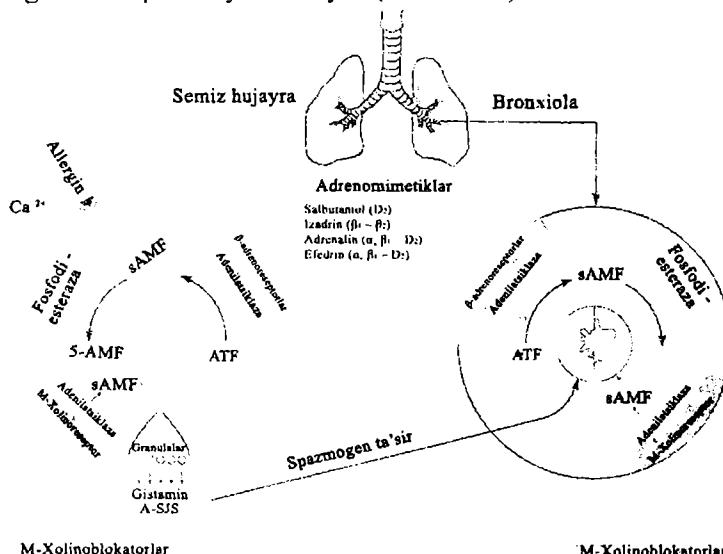
A. 5-lipoksigenazalar ingibitorlari (zileuton).

B. Leykotrien qurilmalarni salajlovchilar (zafirlukast, montclukast).

22.3. Balg'am ko'chiruvchi dori vositalari

22.1.1. β_2 -adrenomimetiklar

Hozirgi kunda bronxobstruksiya sindromida ko'proq β_2 -adrenqurilmalarini qo'zg'atuvchilar – salbutamol (ventolin, salaben, sarg'im, saltos), fenotrol (bcrotek N) tavsiya qilinmoqda, chunki ular tanlamay ta'sir qiluvchi β -adrenomimetiklar (adrenalin va b.q.lar)ga nisbatan kamroq taxikardiya chaqiradi. Ular ko'proq ingalatsiya yo'li bilan kiritiladi. Ular tezda bronxlarni kengaytiradi va balg'am chiqishini yaxshilaydi (22.1-rasm).

22.1-rasm. Adrenomimetiklar va xolinobloklovchi moddalarining bronxolitik ta'siri (shakl):

MRS- Δ sekin reaksiyaga kiruvchi anafilaktik substansiya (leykotrienler);
(+) – quvvatlovchi effekt; (-) – salajlovchi effekt.

Keyingi yillarda uzoq ta'sir qiluvchi β_2 -adrenomimetiklar **salmeterol** (kukun ko'rinishda, ingalatorlarda chiqariladi), **formaterol** (foradil) va boshqalar. Salmeterolni bronxolitik ta'siri – 12 soatgacha, salbutamolni esa 4-6 soat davom etadi.

Bronxial astmani davolash uchun salmeterol va ko'proq maalliy ta'sir qiluvchi flutikozon propionat (fliksotid) kombinatsiyasi serotid multidisk nomli dori ishlab chiqilgan (kukun ko'rinishida, ingalatorlarda). Bu dorida salmeterolni bronxolitik va flutikazolni yallig'lanishga qarshi ta'siri bilan uyg'unlashgan.

β_2 -adrenomimetiklarni **salbiy ta'sirlaridan** taxikardiya, aritmiya va besaramjonlik kuzatilishi mumkin.

Bu guruhga kiruvchi dorilarda yana biri – **izadrin** (izoprenalin gidroxlorid) – β_1 β_2 -adrenoqurilmalarini qo'zg'atadi.

Teri ostiga yuborilganda preparat tezda bronx spazmini to'xtatadi va bronx shilliq qavati shishini kamaytiradi, ta'siri tez o'tib ketadi.

Salbiy ta'sirlari. Qon bosimi ortishi, taxikardiya, yurak minutli hajmini ortishi kuzatilishi mumkin.

Bronx adrenoqurilmalariga kuchliroq qo'zg'atuvchi ta'sirga ega bo'lgan **ortsiprenalin sulfat** (alupent) bronx mushaklarini susaytiruvchi ta'siri jihatidan izadringa o'xshaydi, ta'siri unga nisbatan davomiylirokdir. β_1 - β_2 -adrenoqurilmalarini qo'zg'atadi. Ortsiprenalin parenteral, ingalatsiya va ichishga tavsiya qilinadi.

Bronxolitik sifatida ba'zan **adrenalin**, α , β_1 va β_2 -adrenomimetik ishlataladi. Teri ostiga yuborilganda bronxni kengaytiruvechi ta'siri tezda kuztiladi, ammo qisqa muddatli, adrenalin bronx shilliq pardasi shishini ham kamaytiradi.

Salbiy ta'sirlari. Qon bosimini ko'tarilishi, taxikardiya, yurak daqiqalik hajmini ortishi kuzatiladi.

Bronx obstruksiyasida **efedrin** (bilvosita ta'sir qiluvchi α va β -adrenomimetik) ham ishlataladi. Samaradorligi adrenalinga nisbatan kamroq, biroq davomiylirokdir. Bronxobruktsiyani oldini olish maqsadida ishlataladi.

Salbiy ta'sirlari. Adrenalinga xos salbiy ta'sirlardan tashqari, markaziy asab tizimini qo'zg'alishiga tinchlantiruvechi dori vositasida ta'sir etadi.

Bundan tashqari esedringa o'rganib qolish kuzatiladi.

Berotek (fenoterol) – Beta₂-adrenomimetik. Ballonlarda 0,2 mg dan 300 g miqdorda chiqariladi, ta'siri 7–8 soat davom etadi. Shamchalarda to'g'ri ichakka yuborilganda ham ta'siri 7–8 soat davom etadi. U ta'siri kuchli va zararsiz modda bo'lib, 3–10 daqiqada astma xurujini yo'qotadi. Astma xurujining oldini olish uchun ham 1–2 miqdordan 2–3 mahal yuborilishi mumkin. Ba'zan qonda kislород miqdori kamayishi ruhiy, jismoniy qo'zg'алишни chaqiradi. Beta₂-adrenomimetik, salbiy ta'sirlari kamdan-kam uchraydi, lekin uni pala-partish qo'llab bo'lmaydi. Bemorlarga kuniga 3–4 mahal tavsiya etiladi. Ortiqcha qabul qilish xavfli bo'lib, alveola va kichik bronxlarda suyuqlik to'planib, bronxlar to'silib qolishiga olib keladi. Bunga bronx shilliq pardalari, qon tomirlarining kuchli kengayishi sabab bo'ladi. By salbiy ta'sirining oldini olish uchun beta₂-adrenomimetiklarga 0,025 esedrin qo'shib beriladi, chunki esedrin qon tomirlarini toraytiради.

Bronxlarni kengaytiruvchi dori vositalarini nafas yo'llari orqali yuborish juda qulay hisoblanadi, bu preparatlar bevosita retseptorlarga ta'sir qiladi, umumiy ta'siri avj olib ulgurmaydi va bu dorilar jigarda birlamchi metabolizmga uchramaydi.

Og'ir ahvolda yotgan bemorga va og'ir obstruksiya vaziyatlarda izadrinni venaga yoki mushakka yuborish tavsiya etiladi.

Yuqorida nomi keltirilgan beta₂-adrenomimetiklardan **pediatriya** amaliyotida ko'proq ortsiprenalin (alupent), terbutalin, salbutamol va beroteklar ishlataladi.

Ingalatsiya uchun quyidagicha miqdorlanadi: 10 yoshgacha bo'lgan bolalapga sutkasiga 6 miqdorgacha, har 4 soatda 1 miqdordan; 10 yoshdan keyin esa sutkasiga 12 miqdor, har 4 soatda 2 miqdordan beriladi. Tabletka holidagi beta₂-adrenomimetiklarni miqdorlash 22.1-jadvalda keltirilgan.

Bularni teri ostiga yuborilganda, ta'siri 10–15 daqiqadan keyin kuzatiladi va 4–6 soat davom etadi. Uni quyidagi miqdorda berish mumkin: alupentning 0,1 ml 0,05 % li eritmasi 1 ml dan ortiq bo'limgan miqdorda; terbutalinning 0,05 ml 0,1% li eritmasidan 0,5 ml dan ortiq bo'limgan miqdori bolaning yoshini hisobga olgan holda beriladi.

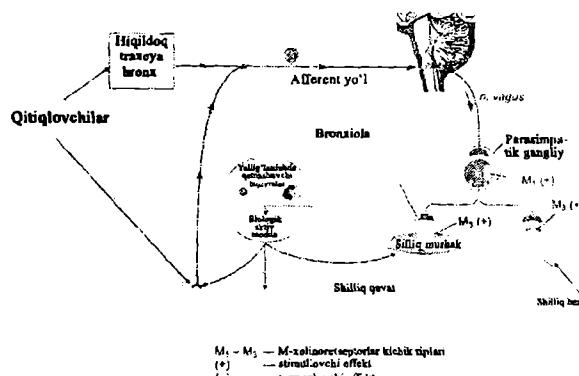
Beta-adrenomimetiklar, terbutalin, salbutamol, orsiprenalin, homiladorlikning oxirgi oylarida bachadon muskularining qisqarishini susaytiradi, shu sababli akusherlik amaliyotida bular, bolaning vaqtidan oldin tug'ilishi xavfini oldini olishda tavsiya qilinadi. Ularni tug'uruq oldidan boshlangan bachadondan qon ketishlarida berib bo'lmaydi, chunki tug'uruqdan keyin ular qon ketishini yanada kuchaytirib yuborishi mumkin.

22.1-jadval

Bolalar uchun tabletka ko'rinishidagi beta₂-adrenomimetiklarni miqdorlash va yuborish tartibi

Dorilarning nomi	Dorilarning 1 tabletkadagi miqdori, mg	I martalik miqdori			Sutkada ichishlar soni
		6 yosh-gacha	6-9 yoshda	9 yoshdan oshgan bolalarga	
Orsiprenalin	20	5	10	20	3-4
Terbutalin	2,5-5	1,25	2,5	5	3-4
Salbutamol	4	1	2	4	3-4

22.1.2. Xolinolitik moddalar. Bu guruhga kiruvchi dorilardan tibbiyotda atropin va antastman kengroq qo'llaniladi. Atropinning bronxlar qisilishini susaytirish mexanizmi asosida M-xolinergik qurilmalar oxirida sGMP miqdorining kamaytirishi yotadi (22.3-rasm).

22.3-rasm. Nafas yo'llarida m-xolinoreceptorlarning joylashuvi.

Shu sababli atropin va uning preparatlari ko'proq kechasi tutadigan bronxial astma xuruji va jismoniy zo'riqish natijasida ro'y beradigan astma xurujlarida ishlataliladi.

Atropinning terapevtik ta'siri juda tez, bir necha daqiqadan so'ng paydo bo'ladi va 6 soat davom etadi. Atropinning 0,1% li eritmasini mushakka yoki teri ostiga yuborish ham mumkin.

Farmakokinetikasi. Atropin jigarda gidrolizlanish yo'lli bilan parchalanadi, bir qismi esa o'zgarmagan holda buyrak orqali chiqib ketadi. Antastman, teofedrin va solutanlar bilan qo'shib surunkali bronxlar obstruksiyasida keng qo'llaniladi.

Salbiy ta'siri. Atropin miqdori ko'payib ketganda bemonring og'zi quriydi, ko'z qorachig'i kengayadi, ko'z akkomodatsiyasi buziladi, taxikardiya kuzatiladi. Axlat va siyidik ajralishi qiyinlashadi.

Glaukomada atropin tavsiya qilinmaydi. Atropin bronxlar suyuqligini ishlab chiqishini kamaytiradi va balg'am ko'chishini qiyinlashtiradi. Shu sababli u **pediatriyada** ishlatalimaydi. Bolalar amaliyotida ipratropin bromid (atrovent) ko'proq ishlataliladi. Bu dori moylarda yomon eriganligi sababli ichakdan kam so'rildi. Hidlatilganda ta'siri 20–30 daqiqadan so'ng boshlanib, 1,5–2 soatdan keyin eng yuqori darajaga yetadi va 4–8 soat davom etadi.

Beta₂-adrenomimetiklardan ta'sir kuchi jihatidan kamroq bo'lسا-da, atroventga o'rganib qolish sekinroq kuzatiladi. 7 yoshgacha bo'lgan bolalarga 1 ingalatsiya uchun beriladigan miqdori sutkasiga 20 mkg dan 3–4 marta, 7 yoshdan katta bolalarga esa – 2 ingalatsiya miqdori 40 mkg dan 3–4 marta.

Atrovent keksa yoshdagi bemonrlarga (astmaning ko'rinishidan qat'i nazar) katta diametrli bronxlar qisilishida hamda psixogen astmalarda yaxshi yordam beradi. Atropin homila uchun xavfsiz.

22.1.3. Bevosita bronx muskullariga susaytiruvchi ta'sir qiluvchi dori vositalar

Metilksantinlar. **Farmakodinamikasi.** Eusillin quyidagi ta'sirlarga ega:

– adenozinga sezgir retseptorlarni to'sib qo'yib, purinergik tormozlash tizimiga ta'sir qiladi (semiz hujayralardan gistogram ajralib chiqishini kamaytiradi);

– buyrak usti bezi po'stlog'idan glukokortikoidlar hosil bo'lishi va ularning qonga ajralib chiqishini kuchaytiradi;
– charchagan diafragma muskuli qisqarishini kuchaytiradi;
– kuchli bronx qisuvchi E₂ prostaglandin ta'sirini to'xtatadi.
Ilekun eusillinning asosiy ta'sirlari fosfodiesteraza fermenti faolligini kamaytirishga bog'liq, bu esa o'z navbatida simpatik tolalar oxirida sAMF miqdori ko'payishiga olib keladi va Ca⁺⁺ kanalini to'sib qo'yadi, natijada bronx silliq muskullarining tonusi susayadi.

Eufillin mikrotsiliar tashilishiga ta'sir qilishi natijasida bronx shilliq pardasi shishiga sabab bo'lishi mumkin. Bundan tashqari, o'pka, yurak ish faoliyatini kuchaytiradi, buyrakda qon aylanishi ortadi. MNS faoliyatini qo'zg'atadi va oshqozon-ichak shilliq pardasini ta'sirlantiradi.

Farmakokinetikasi. Eufillinning biologik o'zlashtirilishi 90% ni tashkil qiladi. Shunday bo'lishiga qaramay, uning so'riliши ovqat vaqtida va o'rnidan turolmaydigan bemonlarda kamayadi.

Yuborilgan eusillinning 10% o'zgarmagan holda chiqib ketadi, qolgan qismi jigarda ksantinoksidaza ta'sirida parchalanadi. Qonga so'rilgan eusillinning tanadan yarim chiqib ketish davri 8 soat, bolalarda – 3,5 soat, chekuvchilarda – 5,5 soat. o'pka, yurak, jigar yetishmovchiligidagi bu davr uzayishi mumkin.

Eufillin 50–60% (chaqaloqlarda 30–40%) qon zardobi oqsilari bilan birikadi. Eufillinning davolash amaliyotida ishlatilishning qiyinchiligi uning jigardagi metabolizmi katta ko'lamda o'zgaruvchanligi bilan belgilanadi. Eufillin chaqaloqlarda va bir yoshgacha bo'lgan bolalarda katta yoshdagilarga qaraganda sekinroq va bir yoshdan keyin esa tezroq parchalanadi.

Buyrak, yurak yetishmovchiligidagi, gipoksiyada, tana harorati yuqori bo'lganda parchalanish keskin sekinlashadi. Bir oylikka qadar bo'lgan bolalarda dorining 30% faol holda, 2 oydan boshlab esa dorining 10% faol, 90% nofaol metabolit holida chiqib ketadi. Yuqorida aytilganidek, eufillinni **bolalarda farmakokinetikasi o'ziga xosligini hisobga olib, uni bir yoshli** (ayniqsa bir oylik) bolalapda chtiyyotlik bilan ishlatish zarur.

O'zaro ta'siri. Eurosemid, beta-adrenoblokatorlar, antibiotiklar (makrolidlar, eritromitsin), homiladorlikka qarshi ishlatila-

digan steroid kontraseptik dorilar eufillinning jigarda parchalani-shini susaytiradi. Bu vaziyatda eufillin samarasini saqlab turuvchi miqdorning yoki sutkadagi qabul qilishlar sonini kamaytirish va uning qondagi miqdorini tekshirib turish tavsiya etiladi.

Barbituratlar, izoniazid, karbamazepin, eufillinning jigarda parchalanishini tezlashtiradi. Shu sababli yuqorida nomi keltirilgan dorilarni olayotgan bemorga eufillin yuborish zarur bo'lsa, buni hisobga olish lozim.

Salbiy ta'siri. Eufillin ichilganda dispeptik o'zgarishlar, mushak tonusining oshib ketishi (tremor), qayt qilish, shaytonlashni keltirib chiqarishi mumkin. Taxikardiya, ekstrasistoliya, yurak yetishmovchiligi, o'pka shishi kuzatilishi va kichik qon aylanish doirasida qon dimlanib qolishi mumkin. Eufillin homilasiz bachadon qisqarishini susaytiradi. Teofillin qabul qilgan homilador ayollarda bu dorini olmagan ayollariga nisbatan tug'ish jarayoni uzoq davom etadi. Ksantinlarni homila a'zolariga salbiy ta'sirlari kuzatilmagan.

Ishlatilishi. Eufillin, beta-adrenoretseptorlar adrenomimetik-larga o'rjanib qolingga kelib chiqadigan astma xurujini susaytirishda qo'l kladigan doridir. Tez-tez qaytalanib turadigan bronxial astmaning oldini olishda ham ishlatiladi. Eufillin kattalarga birinchi marta yuborilayotganda 5–6 mg/kg, so'ngra esa har soatda 3 mg dan yuboriladi (22.2-jadval). Vena qon tomiriga yuborilganda 5–10 daqiqa ichida bronxni bo'shashtiradi va bunday ta'siri 30 daqiqa davom etadi.

22.2-jadval

Organizmni eufillin bilan tez to'yintirish tartibi

Kasal-nning yoshi, yil hisobida	Sutkalik miqdori		Birinchi mar-ta yuborila-digan miqdori		Quvvatlab turadigan miqdori		Quvvatlab turadigan miqdorini yuborish tezligi	
	mk/kg	ml, 2,4% li eritmasi, ml	mk/kg	ml, 2,4% li eritunasi, ml	mk/kg	ml, 2,4% li eritmasi, ml	mk/kg	ml, 2,4% li eritmasi, ml
3-8	30	1.25	9	0.37	21	0.88	0,9	0,037
9-12	25	1,05	7	0.30	18	0.75	0,76	0,036
12-15	22	0.9	6	0.25	26	0.65	0,68	0,027

Tabletka berilganda qonda davolovchi miqdori 1–2 soatdan keyin ta'sir qiladi va 6–8 soat davom etadi. Qonda o'rtacha davo miqdori 10–12 mg/kg, chekuvchilar uchun – 18 mg/kg, eng kam zaharlovchi miqdori – 18–20 mg/kg. **Eufillinning 1 yoshgacha bo'lgan bolalarda** eng yuqori sutkalik miqdorini quyidagi formula ($1,25 \times 0,3 \times$ hastalar soni + 8) bilan hisoblab topish mumkin. Kattalar uchun esa tana og'irligi \times 3 mg \times 85 (teofillinning dari tarkibidagi % miqdori). 3 yoshli bolaga 30 mg/kg bo'lib, bu miqdor 9 yoshgacha caqlanadi. 9 yoshdan 12 yoshgacha 25 mg/kg. 12 yoshdan keyin esa 22 mg/kg teng.

Jadvalda keltirilgan eufillin miqdori saqat kasallik og'ir kechayotgandagina ishlataladi. Qolgan paytlarda esa yuqorida keltirilgan miqdorning 50–60% atrosida ishlataladi. Eufillin yuborish tartibi kasallikning kechishiga bog'liq. Og'ir holatlarda tezlik bilan bemon tanasini eufillin bilan to'yintirish kerak bo'ladi. Buning uchun bolaning yoshiga qarab 1 marta venaga 30 daqiqada boshlang'ich miqdor yuboriladi. So'ngra olingan samaran ni quvvatlab turuvchi miqdorlarda yuboriladi (22.3-jadval).

22.3-jadval

Bronzial astma xurujini to'xtatish uchun qon zardobida eufillinning samarali miqdorini hosil qilish tartibi

Miqdorlash tartibi	Miqdori
Samarali miqdor (30 daqiqa davomida venaga tomchilab yuboriladi):	
Eufillinni birinchi marta olayotgan bemonlar uchun	5–6 mg/kg
Oldingi kunlar eufillin olgan bemonlar uchun	3 mg/kg
Erishilgan samarani quvvat turadigan miqdor 3–5 soat davomida venaga tomchilab yuboriladi	
Chekuvchi bemonlar uchun	0,9 mg/kg soat
Chekmaydigan bemonlar uchun	0,6 mg/kg soat
Jigar vazifasi buzilgan, yurak yetishmovchiligi bilan kechayotgan bronzial obstruksiyasi bor bemonlar uchun	0,25 mg/kg soat

Astma xurujida bronxni qisib qolish bilan kechayottan o'tkir respirator virus infeksiyasida eufillinning sutkalik miqdori 3–4

qabulga bo'lib berilsa kisoya qiladi. Bronxning qisilib qolishining oldini olishda asosiy vazifa har bir bemorga alohida dorining profilaktik miqdorini (10–20 mg/kg) aniqlashdan iborat bo'lib, bu miqdor sutkasiga 6 qabulga teng bo'linadi, har 3–4 kunda bu miqdor 25% gacha kasalda klinik hamda funksional o'zgarishlar me'yoriga kelguncha ko'paytirib boriladi (22.4-jadval).

22.4-jadval

Eusillinning qon zardobidagi miqdoriga qarab miqdorlash tartibi

Miqdori, mg/ml	Ko'rsatmalar
10–20	Davolashni davom ettirish. Bir oydan keyin qondagi eusillin miqdorini aniqlash
20–25	Miqdorni 10% kamaytirish
25–30	So'nggi miqdor kiritilmaydi va keyingi kiritilayotgan miqdori 25% ga kamaytiriladi
30 dan yuqori bo'lganda	So'ngi 2 miqdori kiritilmaydi, keyingi miqdor 50% ga kamaytiriladi va eusillinning qondagi miqdorini aniqlash takrorlanadi
6–7–10	Kiritiladigan miqdor 25% ga ko'paytiriladi
5–7 dan kam bo'lganda	Kiritiladigan miqdor 25% ga ko'paytiriladi va qondagi eusillin miqdori takror aniqlanadi

Nafas yo'llarining surunkali bronxial obstruksiysi bor bemorlarga eusillinning uzoq davom etuvchi dorilaridan teobiolong, reasillin, durofillin, teolur buyuriladi. Dori shakllari quyidagi tartibda yuboriladi. Davolashning 1–3 kunlari 400 mg dan (salbiy ta'siri kuzatilmasa), 4–6 kunlari 800 mg dan, 7–9 kunlari esa 800 mg dan dori tayinlanadi.

22.2. Yallig'lanishga qarshi va bronxolitik faollikkiga ega bo'lgan moddalar

22.2.1. Glukokortikoidlar. Bu preparatlar prostaglandin va yallig'lanishning boshqa mediatorlarini kamaytiradi, hujayrada sAMF miqdori faolligini oshirib, katekolaminlar ta'sirini quvvatlaydi.

sGMF miqdorini va bronxga xolinergik ta'sirini kamaytiradi. Silliq muskullarga to'g'ridan to'g'ri susaytiruvchi ta'sir qilishi

tufayli bronx kengayadi va shilliq parda shishi kamayadi.

Glukokortikoidlar keng doirada ta'sir qilishi tufayli ularni bronxial astmaning har xil ko'rinishlari va bosqichlarida qo'llash mumkin. Glukokortikoidlarning ta'sir mexanizmi quyidagilardan iborat:

1. Prostaglandin va boshqa yallig'lanish mediatorlari hosil bo'lishi va ajralib chiqishini falajlaydi.
2. sAMF miqdorini va faolligini oshirishi tufayli katexolaminlarning bronxga ta'sirini kuchaytiradi.
3. sGMF miqdorini kamaytirib, bronxlarga xolinergik innervatsiyani susaytiradi.
4. Silliq muskullarga to'g'ridan to'g'ri ta'sir etadi va ularni bo'shashtiradi.

Glukokortikoidlar qonda bog'langan (transkortin bilan) va bog'lanmagan holda bo'ladi. Boglanmagani faol, bog'langani esa «depo» (zaxira) holida bo'ladi. Bog'lanmagan glukokortikoidlar jigaarda glukuronidlar va sulfatlar hosil qilib siyidik orqali chiqib ketadi.

Glukokortikoidlarning ta'sir kuchi, vaqtি va salbiy ta'sirlarini: kelib chiqishi, yuborilgan miqdori, yuborish tartibiga bog'liq bo'ladi. Glukokortikoidlarni ichish, teri, shilliq pardalarga surtish, muskulga va venaga yuborish mumkin.

Glukokortikoidlar me'da-ichakda yaxshi so'rildi, bareha glukokortikoidlarning tabletkadagi miqdori bir-biriga teng. Nafas yo'llari orqali yuborilganda deksazon va beklametazon alveolalar yuzidan so'rilib, umumiy ta'siri yuzaga keladi. Shuning uchun uni ichishga buyurgan ma'qul. Glukokortikoidlarni miqdorlab berishning asosiy qoidasi kasallikning og'lr-yengilligini nazarda tutgan holda yuqori davolash miqdorida yuborib bemor ahvolini yengillatish va uning sutkalik miqdorini asta-sekin kamaytirish va to'xtatishdan iborat. Qandli diabeti bor, to'ladan kelgan va me'da-ichak yarasi bor bemorlarga dori miqdorini 25–30% gacha kamaytirish tavsiya etiladi.

Glukokortikoidlar ta'sir qilish muddatiga qarab qisqa va tez (gidrokortizon, kortizon), o'rta (prednizolon, prednizon, metil-prednizolon, triamsinolon), uzoq (parametazon, beklametazon, deksametazon) guruhlarga bo'linadi. Beklametazon dipropionat

(bektoid, bekłomat) aerosol holida 1-4 marta nafas olishga kuniga 4 mahal 50-200 mkg dan tavsiya etiladi.

Beklametazon steroidlarga o'pganib qolgan bermorlarda bronxial astmani davolashda o'rribosar dori hisoblanadi. Beklametazon yuborilganda asosiy kortikosteroidlar miqdorini kamaytirish va butunlay bermay qo'yish mumkin. Bunda uning miqdorini (prednizolonning) asta-sekinlik bilan haftasiga 5 mg dan kamaytirish kerak. Prednizoloni butunlay to'xtatib, beklametazonni biroz vaqt kamaytiriladi. shu orada yana astma xuruji boshlansa, xuruj to'xtaguncha yana beklametazon beriladi.

Beklametazon kuchli astma xuruji davrida qo'llanilmaydi, chunki uning retseptorlarga o'tib borishi qiyin bo'ladi. Bu paytda bronxlar qisilgan va sekret bilan to'silgan bo'ladi. Dorini bronxospazm kamayib, gipersekretsiya tugatilgan davrda beriladi. Beklametazon buyrak usti bezi faoliyatini susaytiradi. Aerosol ko'rinishida yuborilganda bronxial astmani boshqarish mumkin, lekin stress holatda ichiladigan steroidlar o'rnnini bosa olmaydi. Bemor dori ichishdan aerosolga o'tkazilganda yana xuruj boshlanishi va boshqa allergik kasalliklar (ekzema, rinit, konyunktivit) kuzatilishi mumkin.

O'zaro ta'siri. Fenobarbital, disenilgidantion jigarning mikrosomal fermentlari faolligini oshirishi tufayli glukokortikoidlar metabolizmini va uning tanadan chiqib ketishini tezlashtiradi. Salitsilatlar, kumarin unumlari ham shunday ta'sirga ega. Glukokortikoidlar adrenoretseptorlar sezuvchanligini kuchaytirib adrenomimetik dorilarning yurakka zaharli ta'sirini oshiradi.

Eufillin tanada ishlab chiqarilayotgan katekolaminlar (Λ , $N\Lambda$) miqdorini ko'paytirganligi tufayli glukokortikoid gormonlar bilan qo'shib ishlatilganda yurak adrenergik to'qimalari sezuvchanligi ortishi tufayli yurak urish me'yori buziladi.

Glukokortikoidlarning pediatriyada ishlatilishi. Bronx-obstruksiyada bronx tonusini susaytiruvechi dorilarning ta'siri yetarli bo'limaganda, astmatik statusi bo'lgan bermorlarda ishlatiladi. Hayot uchun xavfli klinik holatlarda eufillin sonida venaga prednizolon yuboriladi. Uni 2-4 mg/kg dan boshlab, astasekin 20-50% gacha ko'paytiriladi. Uni bola bu holatdan

chiqquncha har 2–4 soatda yuborib turiladi. Gormonlarga o'rganib qolgan bemorlarda hamda tez-tez qaytalanib turadigan bronxial astmani oldini olishda ko'proq bekotid (beklomet) qo'l keladi. Chunki, bekotidning mahalliy ta'siri kuchli bo'lib, bronxlardan qonga so'rilib ulgurmeydi. u bronx qisishini susaytiradi. Tanadan ko'proq axlat bilan qutbli metabolit ko'rinishda, ozroq qismi esa siyidik orqali chiqib ketadi.

Gormonlarni ingalatsiya yo'li bilan kiritib davolashning iloji bo'lmagan hollarda prednizoloni ichishga tavsija etiladi. Glukokortoidlarning organizmga salbiy ta'sirini kamaytirish maqsadida prednizolonning boshlang'ich miqdori (2--3 mg/kg)ni kun ora bir yoki 2 marta qabul qilish tavsija etiladi. Terapeutik maqsadga erishilgach, prednizolon miqdorini asta-sekin kamaytirib (5 mg dan 2 hasta davomida) 2 kunda bir marta beklometazon ingalatsiyasi qilinsa, yaxshi natijaga erishish mumkin.

Ko'pchilik olimlarning ma'lumotlariga qaraganda, glukokortikoidlar homiladorlik davrida ishlatiladi, chunki ularning homilador ayol buyrak usti beziga salbiy ta'siri kuzatilmagan.

22.2.2. Bronxlar asmasida ishlatiladigan yallig'lanish va allergiyaga qarshi ishlatiladigan boshqa dorilar

Bronxial astma va boshqa kasalliklar sababli kuzatiladigan bronxlar qisilishini davolashda, bronx kengaytiruvchi dori vositalaridan tashqari yallig'lanishga qarshi va allergiyaga qarshi ta'sirga ega bo'lgan moddalar ham ishlatiladi.

Bu dori vositalaridan allergiyaga qarshi **kromolin** – natriy (intal). Preparat semiz hujayralarga kalsiy kirishini salajlaydi va shu yo'l bilan ular granulasi membranasini mustahkamlab ularni parchalanishi natijasida hosil bo'ladigan bronx silliq mushaklari toraytiruvchi gistamin va sekinlik bilan reaksiyaga kirishuvchi anafilaksiya (MRS-Λ) omillar miqdorini kamaytiradi.

Kromolin – natriy bronxial astma xurujini oldini olish uchun ishlatiladi. Ingalatsiya yo'li bilan ishlatiladi.

Allergiyaga qarshi dorilarga **ketotifen** (zaditen) kirib, mavjud fikrlarga ko'ra preparat semiz hujayralardan allergiya mediatrlarini chiqishini kamaytiradi. Ketotifen bronxial astmada

bronxlar torayishi xurujini oldini olish uchun hamda pichan isitmasi, rinit va boshqa tez taraqqiy etadigan allergik jarayonlarda tavsiya qilinadi.

Salbiy ta'sirlari. Tinchlantiruvchi ta'siri, ba'zan trombotsit-peniya kuzatilishi mumkin.

Ketotifen kuniga 2 marta ichishga beriladi.

Eng yuqori samara 3–4 haftadan keyin kuzatiladi. N₁ – gistamin falajlovchilar bronxial astmada kam samaralidir.

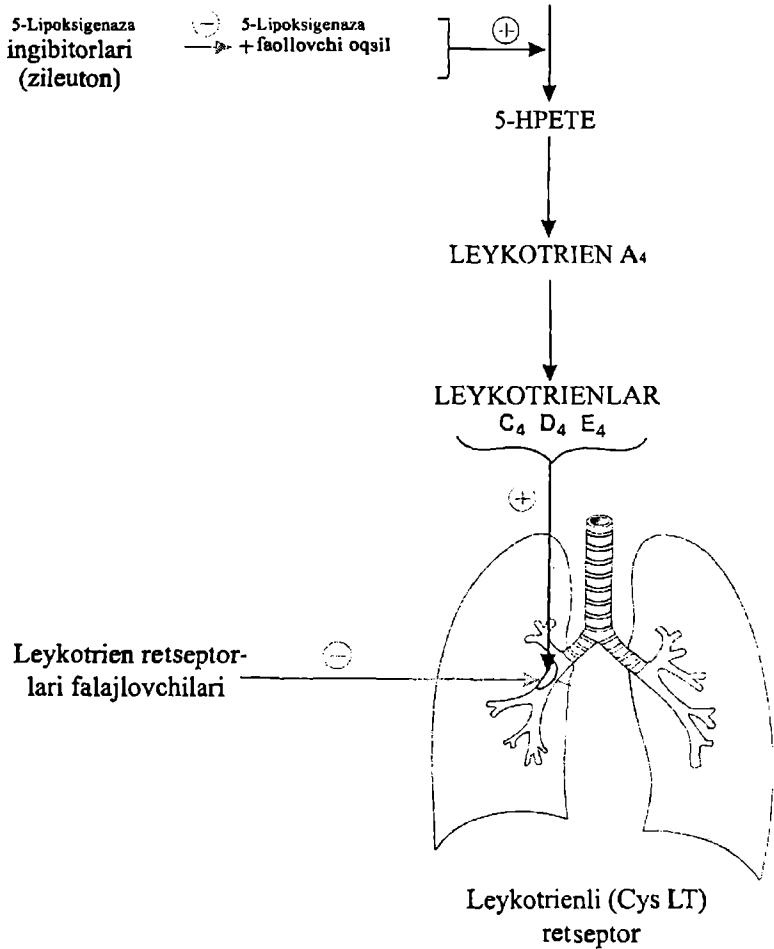
Bronxial astmani davolashda leykotrientlar tizilmasiga ta'sir qiluvchi dori vositalar katta ahamiyat kasb etmoqda. Ma'lumki, leykotrientlar 5-lipoksikenazalar ishtirokida araxidan kislotadan hosil bo'ladi, zilsulton preparati bu fermentni tanlab falajlaydi va leykotrientlar sintezini buzadi. Bu dori asosan yallig'lanishga qarshi ta'sirga ega va bronxlarni kengaytiradi.

Farmakokinetikasi. Preparat ichishga beriladi yaxshi so'rildi, yog'li ovqatlar dorini so'riliшини yaxshilaydi. Jigar orqali birlamch'i o'tish davrida kuchli parchalanadi, glukuronidlar hosil qiladi. Qon zardobidagi eng yuqori miqdor 2–2.5 soatdan so'ng kuzatiladi. Ko'p qismi (93%) dori qon zardobi oqsillari bilan bog'lanadi. 90–95% metabolitlar ko'rinishida buyraklar orqali chiqariladi, $t_{50} \approx 1\text{--}2,3$ s.ga teng.

Bronxial astmada, revmatoid artrit, yarali kolida ishlatiladi.

Salbiy ta'sirlari. Tana haroratini ko'tarilishi, mushaklarda og'riq, charchash, bosh og'rishi, aylanishi, dispeptik buzilishlar kuzatilishi mumkin.

Zafirlukast – leykotrien qurilmalarini kuchli va davomli falajlaydi va kuchli yallig'lanishga qarshi samara chaqiradi (22.4-rasm).

22.4-rasm. Leykotrienlar tizilmasiga ta'sir qiluvchi moddalarning ta'sir yo'naliishi.

Bronxial astmada preparat ta'siri qon tomirlari o'tkazuvchanligini kamayishi, bronx shilliq qavati shishini pasayishi, yopishqoq, balg'amni kamayishi, bronxiolalarni kengayishi (I.TD – retseptorlarni falajlanishi natijasida) bilan namoyon bo'ladi.

Farmakokinetikasi. Zafirkulast ichishga yoki ingalatsion yo'l bilan kiritiladi. Qondagi yuqori miqdori 3 soatdan keyin kuzatiladi. Preparat nahorga beriladi, chunki ovqat moddasi dori so'rilihini kamaytiradi. 99% dori qon zardobi oqsillari bilan bog'lanadi. GE:B dan yomon o'tadi. Dori organizmda tezlikda metabolizmga uchraydi. 90% metabolitlar ichak va 10% esa buyraklar orqali chiqariladi. Dori mikrosomal fermentlar ingibitori bo'lib, ko'pgina dorilar kinetikasini o'zgartirishi mumkin. klinik samarasni 24 soat davomida kuzatiladi. Shuning uchun preparat bronxial astmani davolash va oldini olish maqsadlarida ishlatiladi.

Zafirkulast β - adrenomimetiklar, glukokortikoidlar bilan birga tavsiya etilganda yaxshi natija beradi.

Salbiy ta'sirlari. Bosh og'rishi, gastrit, mushaklarda va bo'g'lnlarda og'riq kuzatilishi mumkin.

22.2.3. Bronxlarga simpatik nerv tizimining ta'sirini kuchaytiruvchi dorilar guruhi

Bronxlar tarangligining susayishi va oshishi faol jarayon bo'lib, glikogenning fosforillanishi hisobiga energiya bilan ta'minlanadi, natriy ionlarining hyjayraga kirishi va kalsiy ionlarining sarkoplazmatik retikulumda to'planishi aktomiozin hosil bo'lishiga to'sqinlik qilganligi tusayli bronx silliq mushaklari bo'shashadi. Bu jarayon hujayradagi AMF va GMF ning o'zgarishiga bog'liq, hujayrada AMF miqdorini ko'paytiruvchi (simpatomimetiklar) yoki tsGMF miqdorini kamaytiruvchi (xolinolitik) dorilar bronxial astmani davolashda asosiy guruh dorilar hisoblanadi.

Bu guruhga kiruvchi dorilar bronx silliq muskullarini kuchli bo'shashtiruvchilari bo'lib, quyidagi guruhlarga bo'linadi:

1. Alfa-beta-adrenopozitiv moddalar (adrenalin, esedrin).
2. Beta₁-beta₂-adrenergik qurilmalarni qo'zg'atuvchilar (izoproterenol).
3. Beta₂-adrenergik qurilmalarni qo'zg'atuvchilar (alupent, fenoterol, solbutaminol, terbutamin va boshqalar) (22.5-jadval).

**Alfa-, beta-adrenoqurilmalar qo‘zg‘alganda kelib chiqadigan
samaralar**

Qitiqlovchi	To‘qima	Samaralar
Alfa-adrenore-tseptorlar	Bronx silliq muskullari Qon tomirlari Miokard	Oson qisqaradi Qisqaradi Qo‘zg‘aladi
B ₁ -retseptorlar	Miokard yog‘ to‘qimasi	Qo‘zg‘aladi Lipotiz kuchayadi
B ₂ -retseptorlar	Bronx, qon tomirlari Skelet muskullari Jigar va mushaklarda	Kengayadi Qisqarishi kuchayadi Glikogenoliz kuchayadi

Adrenalin yaqin yillargacha bronx spazmida tez yordam ko‘rsatishda bronx muskullarini bo‘shashtiruvchi asosiy dorisi hisoblanar edi. U qon tomir muskullarini va skelet muskullarini qisqartiradi. Yurak ishi saoliyatini kuchaytiradi. Adrenalin tabiiy katekolamin bo‘lib, katekol-0-metiltransferaza (KOMT) yordamida to‘qimalarda gidroksil guruhining tezda metillanishi hamda sulfatlanish yo‘li bilan parchalanadi. Shu sababli adrenalining ta’siri tez yuzaga chiqadi va (5–10 daqiqa) qisqa muddatli (40–60 daqiqa) bo‘ladi.

Adrenalin tez avj olayotgan bronx qisqarishlarini to‘xtatish uchun ishlataladi. Shu maqsadda 0,1–0,5 ml 0,1% li eritmasi teri ostiga yuboriladi, kerak bo‘lsa, har 40–50 daqiqadan keyin qayta yuborish mumkin. Lekin yuborishlar soni 3 martadan oshmasligi kerak.

Yosh bolalarga yoshini hisobga olgan holda 0,1 ml 0,1% li eritmasidan beriladi. Adrenalin bronx silliq muskulini bo‘shashtirish bilan birga qon tomirlari qisqarishi hisobiga bronx bezlaridan chiqayotgan shilliqni va bronx shilliq pardasi shishini kamaytiradi. Bu xususiyati ijobji hisoblanadi.

Biroq, adrenalin beta-adrenoblokatorlar qabul qilish natijasida kelib chiqqan bronxlar qisqarishida hemor ahvolini

yomonlashtiradi. Keksa yoshdagи, yurakning ishemik kasalligi bor bemorlarga, qandli diabetda uni berib bo'lmaydi. Beta₂-retseptorlarning sezuvchanligi o'zgarganda, ya'ni:

- 1.Uzoq, davom etayotgan (4 soat va undan ortiq) bronx qisishi.
- 2.Ilgari adrenalin yordam bermagan bemorlarga.
- 3.Adrenomimetik dorilar bemor tomonidan uzoq va noto'g'ri (ayniqsa aerozol holida) hamda katta miqdorlarda ishlatilganda.
- 4.Glukokortikoidlar uzoq ishlatilganda va ularga o'rganib qolginganda adrenalin berib bo'lmaydi.

Efedrin noradrenalinni (NA) sinaps oldi asab oxirlaridan siqib chiqaradi va uning qayta iste'molini (so'rilihini) buzadi. Adrenergik retseptorlarning katekolaminlarga sezuvchanligini oshiradi. Efedrin kislotaga chidamli bo'lganligi sababli u ichishga ham buyuriladi. Efedrin yengil kislota tabiatiga ega.

Farmakokinetikasi. U ovqatdan keyin qabul qilinsa tez so'riliadi. Efedrin MAO va KOMT ishtirokida parchalanmaydi. Beta₂-adrenergik retseptorlarga to'g'ridan to'g'ri ta'sir etishi yoki katekolaminlar ajralib chiqishini ko'paytirish yo'li bilan ta'sir qiladi.

Bronxlarni kengaytirish qobiliyati mushakka yuborilganda 15–20 daqiqada, ichishga buyurilganda 30–40 daqiqadan so'ng kelib chiqadi. Selektiv simpatomimetiklardan kuchsizroq, lekin ta'siri davomliroq 4–6 soat davom etadi. Efedrin gidroxlorid tabletka holida 0,025 g dan ichishga yoki 5 %li eritmasi mushakka va 1 %li eritmasi ingalatsiya uchun buyuriladi. Bolalarga 0,1 ml 5% li eritmasidan yoshini hisobga olgan holda beriladi. Ingalatsiya 5 daqiqa davomida 0,5 ml 1 %li eritmasidan sutkasiga 4 martadan ingalyatsiya qilinadi, ortiq bo'lmasligi kerak. Efedrin yengil va o'rtacha og'irlilikda kechayotgan bronxial astmada, ayniqsa emfizema, pnevmosklerozda yordam beradi.

Salbiy ta'sirlari. Markaziy asab tizimini qo'zg'atadi, tinchlaniruvchi dorilar qo'shib berilganda esa asabni tinchlaniradi. Erkaklarda siydirkutilishiga sabab bo'lishi mumkin. Ich qotishi (qabziyat), qon bosimi ko'tarilishi, qaltirash, uyqusizlik, taxikardiya va ekstrasistoliyani keltirib chiqarishi mumkin.

Izadrin (izoproterenol, novodrin, izuprel, alurdio).

Beta₁- va beta₂ – adrenostimulator. KOMT ta'sirida

parchalanmaydi, shuning uchun uning ta'siri 1–2 soat davom etadi. Hidlanguanda bir daqiqadan keyin samarasini yuzaga chiqadi.

Cho'ntakda olib yuriladigan hidlagichlarda 25–75 mg dan tozalangan holda chiqariladi. 1–4 marta hidlangsana 1 martalik miqdori hisoblanib, bir kunda 4–6 martagacha tavsiya etiladi. Izadrinning 0,5–1% li eritmasi nafas yo'llari orqali yuboriladi (0,5–1 ml miqdorida) yoki 0,05 g dan tabletka batamom eriguncha shamiladi. Ingatlasiya holida berilganda yurak urishi tezlashishi kuzatilmasligi, lekin boshqa yo'l bilan yuborilganda yurak urishi tezlashishi mumkin. Ateroskleroz, yurakning surunkali yetishmovchiligidagi, keksa bemorlarga berilmaydi.

Dorilarning bronx tonusini susaytirish samarasini kuzatish usullari. Bronxlarni kengaytiruvchi dorilar tayinlashda (ayniqsa, bemor bu dorilarni birinchi marta olayotganda) farmakologik sinama o'tkaziladi. Bemor dorining 1 martalik miqdorini qabul qilgach dorining farmakokinetik xususiyatini ko'zda tutgan holda ma'lum vaqtidan keyin bemorda JEI, FJI, Tifso koefitsiyenti aniqlanadi. Bu olingen ko'rsatkichlarni dori yubormasdan oldingi ko'rsatkichlar bilan taqqoslab dorining bronxlarni kengaytirish darajasini aniqlash mumkin. Xuddi shu usul bilan olinayotgan bronxolitik dorilar kombinatsiyasi samaradorligini ham aniqlash mumkin. Farmakologik sinama uzoq vaqt bu dorilar ishlatilganda ularga o'rganib qolishni o'z vaqtida aniqlashga va kerak bo'lsa dorilarni almashtirishga yordam beradi.

Tez rivojlangan bronx shishini qaytarish uchun glukokortikoidlardan yoki furosemiddan foydalananish mumkin. Gemodinamik bronxoobstruksiyada siyidik haydovchi dorilar va glukokortikoidlar bilan bir vaqtida yurak glikozidlari ham beriladi.

22.3. Balg'am ko'chiruvchi dori vositalari

Sekret ishlab chiqarish kuchayishi bilan kechayotgan bronx qisishlarida balg'amni yumshatuvchi va uning ajralishini tezlashtiruvchi dorilar tavsiya etiladi. Balg'am ko'chiruvchi dorilar o'rabi oluvchi va bronxlar sekretini suyultiruvchilarga bo'linadi. O'rabi oluvchilarga quyidagi o'simliklarning damlama, qaynatma va tindirmalari (altey o'simligi ildizi, chuchukmiya ildizi, qora

andiz (devyasil), bo'znoch barglari, bagulnik) o'rab olish xususiyatiga ega bo'lib, bronx shilliq pardasi yallig'lanishini kuchaytiradi va balg'amning suyuq qismini ko'paytirib, uning ko'chishini osonlashtiradi.

Bronx sekretlarini crituvchilar esa balg'amni suyultiradi. Bezlardan suyuq sekret chiqishini kuchaytiradi, lekin bronxlar yallig'lanishiga ta'sir qilmaydi. Bu maqsadlarda **pediatriya** amaliyotida ko'proq 2% soda, 2% osh tuzi critmasi, kattalarga esa natriy va kaliy yodning 3–5% critmalari, bromgeksin, ipckakuana va termopsis o'simliklari qaynatmasi ishlatiladi.

Bronx bo'shlig'i yiringli balg'am bilan to'lib qolganda tripsin, ximotrisin, ximopsin, ribonukleaza, dezoksiribonukleaza bilan ingalatsiya qilish yaxshi yordam beradi. Lekin, yuqorida nomi keltirilgan fermentlar allergik jarayonlarni keltirib chiqarishi mumkin. Bu maqsadlar uchun mukosolvin va mukaltin tavsiya etiladi.

23-bob. Oshqozon-ichak tizimi faoliyati buzilganda ishlatalidigan dori vositalarining klinik va farmakologik tavsifi

23.1. Oshqozon (me'da) shirasasi ishlab chiqarish faoliyati oshib ketganda, trofikasi va regeneratsiyasi buzilganda ishlatalidigan dori vositalari

Umumiy patologiya nuqtai nazaridan gastroduodenal zonaning yaralanish jarayoni agressiya va himoya omillarining buzilishi natijasida kelib chiqadigan sindromdir.

Agressiya omillari ichida oshqozon shirasining kislotaligligi (xlorid kislotaning ko'payib ketishi) hamda bakterial omil (*Helicobacter pylori*) asosiy o'rinn tutadi.

Qolgan agressiya omillariga: safro tarkibi, dori moddalari (nosteroid va steroid yallig'lanshiga qarshi va boshqalar), oshqozon-ichak tizimini mexanik va termik omillardan buzilishi (ovqat va boshqalar) kiradi.

Himoya omillariga (shilliq pardasi omili, oshqozon shilliq pardasida qon aylanishi va uning regenarativ xususiyati, bikarbonatlar sekretsiyasigi) kiradi.

Oshqozon shirasasi ishlab chiqarilishining buzilishi va yara paydo bo'lishi haqida yuqorida tushunchadan kelib chiqib davolash quyidagilarga yo'naltiriladi:

- Kislota – peptik agressiyani kamaytirish.
- *Helicobarter pylori* ga qarshi antibakterial ta'sir.
- Shilliq pardani ximoya xususiyatini oshirish.
- Yara yuzasining bitishini tezlashtirishga qaratiladi.

1. **Birinchi guruh** dorilari oshqozon va o'n ikki barmoq ichak shirasining to'g'ridan to'g'ri kimyoviy reaksiyaga kirishadigan (antatsidlar) yoki sekretsiyani fiziologik mexanizmiga ta'sir (sekretsiyani kamaytiradigan) qiluvchilar kiradi.

2. **Ikkinci guruh** dorilari yara hosil qiluvchi mikrob *Helicobaster pyloriga* ta'sir qiladi (Gastroduodenumda *Helicobacter pylori* cradicatsiyasini chaqiruvchilar).

3. **Gastroprotektiv** (oshqozon-ichak shilliq pardasi va yara yuzasining himoya xususiyatini kuchaytiruvchi dorilar).

4. Reparantlar oshqozon va duodenum yarasining bitishini tezlashtiruvchi dorilar guruhi.

Yaraga qarshi dorilarga quyidagi talablar qo‘yiladi:

- Kasallik simptomlarini davolash (og‘riq, zarda, meteorizm).
- Yara bitishiga ta’sir qilish.
- Qaytalanishlarning oldini olish.

Bemorga dori tanlash sekretsiya tabiatiga, Helicobacter pylori topilishiga va oshqozon-ichak shilliq pardasida nuqson (yara borligi)ga qarab o’tkaziladi.

23.1. A. Antatsidlar. Bularga natriy gidrokarbonat, kalsiy karbonat, magniy oksidi, magniy va aluminiy gidroksidi, almagel, fosfalugel, vikair, vikaln va boshqalar kiradi.

Bular bemorning subyektiv ahvolini yaxshilaydi, yaraning bitishiga imkon beradi. Biroq ular o‘zi yakka ishlatalganda yarani qaytishini to‘xtatmaydi.

Natriy gidrokarbonat. Natriy gidrokarbonatning oshqozon shirasi tarkibidagi xlorid kislotani tezda neytrallash xususiyatini uni antatsid modda sifatida keng qo‘llanishiga imkon beradi. Natriy gidrokarbonatni qabul qilish zardani, yara og‘riqlarini dcyarli birdaniga to‘xtatadi, shu sababli ko‘pincha bemorlar boshqa antatsid moddalariga nisbatan uni afzal ko‘radilar. Natriy gidrokarbonatning xlorid kislotasi bilan reaksiyasi karbonat angidrid gazining ajralishi bilan boradi, shuning uchun kekirish bo‘ladi. Bu gaz ikkilamchi gipersekretsiyani chaqirishini hisobga olib, uni faqat kuchli og‘riqlarni tezda to‘xtatish maqsadidagina ishlatish lozim. Bundan tashqari holatlarda boshqa antatsid dorilarni ishlatish kerak bo‘ladi.

Natriy gidrokarbonat ichilganda pH tezda ko‘tariladi va oshqozon shirasi muhitini neytrallashadi. Ammo uning ta’siri 15–20 daqiqa davom etadi va oshqozon shirasi muhitining pH tezda qayta pasayadi. Natriy gidrokarbonat antatsid ta’sirining qisqaligi uni boshqa antatsidlarga nisbatan tez-tez qabul qilishni taqozo etadi, bu esa uning kamchiligidir.

Natriy gidrokarbonat antatsid modda sifatida 0,25–1 g miqdorda yakka o‘zini yoki boshqa antatsid va burushtiruvchi

dorilar bilan birgalikda tavsiya etiladi. Bolalarda yoshiga qarab miqdori 2–3 baravar kamaytiriladi. Natriy gidrokarbonat har xil sabablarga ko'ra kelib chiqqan atsidozni davolashda ichish uchun 3–5 g dan venaga (3–5 foizli eritma 50–100 ml dan) yoki tomchilab (4 foizli eritmasi) qonning kislota-ishqor holatini nazorat qilgan holda yuboriladi.

Natriy gidrokarbonat oshqozon-ichak yo'lidan qonga yaxshi so'riliishi mumkin.

23.1-jadvalda asosiy antatsidlarning bir martalik va eng yuqori miqdorlari berilgan.

23.1-jadval

Asosiy antatsidlarning yuqori va bir marta beriladigan miqdori

Dorilar nomi	Miqdori, g	
	Bir martalik	Yuqori
1. Oshqozon-ichak tizimida so'riluvchilar:		
Natriy gidrokarbonat (soda)	1,5	20,0
Magniy gidrokarbonat asosi	1,0	5,0
Cho'ktirilgan kalsiy karbonat	3,0	12,0
2. Oshqozon-ichak tizimida so'rilmaydiganlar:		
Magniy trisilikat	1,0	5,0
Alumin gidroksid	1,0	6,0
Almagel, fosfatugel	2 choy qosh	0,2 litr

Magniy oksidi. Ko'p so'rilmaydigan antatsid sifatida 0,25–1 g dan kuniga 4–6 marta tavsiya etiladi. Shuningdek, yengil ichni suruvchi dori sifatida 3–6 g miqdorda va kislotalardan zaharlanganda 10–20 g va undan ko'p miqdorda tavsiya etiladi. Uni har qanday ich ketishlarda ishlatalish man etiladi.

Magniy peroksid. Antatsid modda sifatida oshqozon-ichak dispepsiyalarda ishlataladi. Uning antatsid ta'siri vodorodning peroksidi ajralishi hisobiga bo'ladi. 0,25–1,0 g miqdordan kuniga 3–4 mahal ovqatdan oldin yoki keyin beriladi.

Magniy karbonat asosi. Antatsid va yengil ichni yumshatuvchi dori sifatida 0,5–1,5 miqdorda kuniga 4–6 mahal tavsiya etiladi. Yuqori miqdorlarda ichni so'rishi mumkin. «Vikair» va «Vikalim» tabletkalari tarkibiga kiradi.

Magniy trisilikat. Antatsid, so'ruchchi va o'rab oluvchi ta'sirlarga ega. Magniy trisilikat oshqozon shirasi bilan munosabatga kirishib, uni neytrallaydi, magniy xlorid hosil bo'ladi va oshqozon shilliq pardasini pepsinning proteolitik ta'siridan saqlovchi va yuqori so'rib olish xususiyatga ega bo'lgan silikon yelimini hosil qiladi.

Ichakka o'tgandan so'ng magniy xlorid pankreatik shira tarkibidagi bikarbonat bilan birikib, erimaydigan va ichak devoridan so'rilmaydigan magniy karbonat hosil qiladi.

Toza holda yakka o'zi yoki boshqa antatsid moddalar va burushtiruvchi dorilar bilan birgalikda 0,5–1 g miqdordan kuniga 4–6 mahal tavsiya etiladi. Ovgatlanish orasida va ovqatdan so'ng qabul qilish maqsadga muvoysikdir. Katta miqdorlarda ichni surishi mumkin.

Aluminiy gidroksidi. Monoterapiya yoki boshqa antatsid va burushtiruvchi dorilar bilan birgalikda 0,5–1 g miqdorda kuniga 4–6 mahaldan tavsiya qilinadi. Katta miqdorlari qabziyatga sabab bo'lishi mumkin. Aluminiy gidroksidini ko'p vaqt qo'llash organizmni fosfor yetishmovchiligiga olib kelishi mumkin. Almagel tarkibiga ham kiradi.

Davolash samaradorligini oshirish va dorilarning salbiy ta'sirini kamaytirish maqsadida ularning aralashma dori shakkllari (almagel, fosfolugel, vikair, vikalin, gasital, glyusil-lok, maaloks, milanta, delatsid va boshqalar) yaratilgan.

Almagel. Murakkab dori bo'lib, har 5 ml da 4,75 aluminiy gidroksid geli va 0,1 magniy oksididan iborat bo'lib, unga D-sorbit qo'shilgandir. Kuchli va uzoq davom etuvchi antatsid hamda so'ruchchi, shuningdek, o'rab oluvchi, o't haydovchi ta'sirlarga ham ega.

Almagel A. Almageldan tarkibida anestezin borligi bilan farq qiladi. Yara og'riqlarini, ko'ngil aynishi va quisishni to'xtatadi va shu sababli kasallikning boshlang'ich davrida tavsiya etiladi.

Fosfolugel – alumin fosfat geli, pektin va agar-agar saqlaydi. Dori bufer-antatsid va so'rib oluvchi xususiyatlarga ega. Bufer

xususiyati sababli kislotalikni normaga keltiradi, «kislota rikoshet» sindromini chaqirmaydi, bu xususiyati bilan boshqa antatsidlardan farq qiladi.

Alumin mitscellalari ichakdagagi bakteriyalar, toksinlarni, gazni so'rib oladi. Ich qotishga sabab bo'lmaydi, kislota-ishqor muvozanatini o'zgartirmaydi.

Pektin va agar-agar geli oshqozon-ichak yuzasida himoya qavatini hosil qilib aluminiy geli ta'sirini to'ldiradi.

Fosfolugel oshqozon-ichakni yuvish iloji bo'limganda (kislota, ishqordan zaharlanganda) ham ishlatilishi mumkin.

Vikair magniy karbonat asosi va krushina (surgi xususiyatiga ega), vismut nitrat asosi, air ildizoldi poroshogi (burushtruvchi ta'sirga ega) va natriy gidrokarbonat saqlaydi.

Vikalin esa yana qo'shimcha rutin (yallig'lanishga qarshi ta'siri bor) va kellin (silliq mushaklarni bo'shatadi) saqlaydi.

Gastal, glyusallak, maaloks, milanta, deltsidlar esa aluminiy va magniy gidroksidini saqlaydi. Bular oshqozon kislotaliligini 3,5–4,5 gacha ko'taradi va bir necha soat davomida shunday saqlaydi; bundan tashqari, o'rab va so'rib oluvchi ta'sir qiladi; ich qotishining oldini oladi. Bariy gidroksidi tezroq, aluminiy gidroksidi sekinroq ta'sir ko'rsatadi, bu oshqozondan ovqat tez o'n ikki barmoq ichakka o'tadigan bemorlar uchun qulaydir.

Antatsid moddalarining boshqa dorilar bilan o'zaro ta'siri. Antatsidlар xlorid kislotani neytrallab, oshqozon ichidagi ovqatning evakuatsiyasini kuchaytiradi, shu bilan birga antatsidlarning ham evakuatsiyasi kuchayadi. Buning natijasida kuchsiz asoslarning (atropin, amidopirin, butadion, morsin, efedrin, xinin, xinidin) so'riliishi kuchayib, pH ning oshib ketishi natijasida kuchsiz kislotalarning (barbiturat, salitsilat, sulfanilamid) so'riliishi kamayadi. Lekin bu holat ularning ichakka tezroq o'tishi hisobiga to'ldiriladi.

Oshqozon shirasining ishqoranishi temir moddasining oshqozonda so'riliishi kamaytiradi, lekin siydikning ishqoranishi sulfanilamid preparatlarining kristallanish jarayonini kamaytiradi. 2 va 3 valentli metallarni o'z tarkibida saqlaydigan antatsid moddalar tetratsiklinlar bilan birikmalar (xelat) hosil qilib, tetratsiklinlarning ichakdan so'riliishi kamaytiradi.

Antatsid moddalarni tanlash. Antatsid moddalarni tanlashda ularning neytrallovchi kuchi ta'sirining boshlanishi va davomiyligi hamda salbiy ta'sirlari hisobga olinadi. Natriy gidrokarbonat tez ta'sir qiluvchi antatsid, lekin uning ta'sir davomiyligi qisqa, atiga 15–20 daqiqa, bu esa dorini tez-tez qabul qilishni taqozo etadi. Magniy oksidi eng kuchli antatsid ta'sirga ega. Masalan, 1,0 magniy oksidi 500 ml, 1 g kalsiy karbonat – 200 ml, 1 g magniy trisilikat – 155 ml, 1 g aluminiy gidrooksidi – 200–250 ml 0,1g xlorid kislotasini bog'laydi.

Eng uzoq davom etadigan va tejamli samara magniy trisilikat va aluminiy gidrooksidi qabul qilinganda kuzatiladi. Bu preparatlar o'rtacha miqdorlarda qabul qilinganda oshqozon pH ni 4,6 atrosida 1–1,5 soat davomida saqlab turadi. Ammo juda kuchli yara og'riqlarida ularning ta'siri yetarli bo'lmasligi mumkin, bunday holatlarda tezroq ta'sir qiladigan dorilar tavsiya qilinadi.

Antatsid moddalarning salbiy ta'sirlari ularni nazoratsiz, uzoq vaqt samarasiz ishlatilganda kuzatiladi. Magniy dorilari oshqozonda xlorid kislota bilan reaksiyaga kirishib, magniy xlorid hosil qiladi, o'n ikki barmoq ichakka tushganda esa, natriy gidrokarbonat bilan reaksiyaga kirishib erimaydigan va so'rilmaydigan magniy gidrokarbonat hosil qiladi, bu esa ichni yengil yumshatuvchi ta'sir ko'rsatadi. Bunga qarama-qarshi kalsiy karbonat va aluminiy gidrooksidi qabziyatga olib kelishi mumkin. Eruvchan va so'rilmuvchan antatsidlarni uzoq vaqt ishlatish, ayniqsa kalsiy bikarbonat va natriy bikarbonat ishlatish alkaloz vujudga keltirishi va azotermiya bilan kechadigan nesrokaltsinozga olib kelishi mumkin. Aluminiy dorilarini uzoq vaqt (ko'p oylab) ishlatish, erimaydigan va so'rilmaydigan aluminiy fosfatlar hosil bo'lishi natijasida organizmda fosfor yetishmovchiligiga olib kelishi mumkin.

Antatsidlar kuniga 5–6 marta qabul qilinadi, odatda bemorlarning oshqozon shirasining «agressivligi» oshgan vaqtida, uning belgilari paydo bo'lganda qabul qilishga o'rgatish kerak. Masalan, yara kasalliklarida ularni ovqatlanish oraliq'ida va ovqatdan 40–60 daqiqedan so'ng yara og'riqlari paydo bo'lishi vaqtida va ularning oldini olish uchun kechqurun va tunda qabul qilish ma'qil.

Antatsid moddalarining miqdori yara og'riqlarini yo'qotish uchun yetarli bo'lishi zarur. Antatsid ko'pincha boshqa dorilar, burushtiruvchi, oshqozon sekretsiyasini kamaytiruvchi M-xolinolitiklar, spazmolitiklar va mahalliy og'riqsizlantiruvchilar bilan birgalikda ishlataladi. Bunday murakkab dorilarga vikalim, vikair, bikarbon, belalgin va almagel A lar kiradi.

21.1. B. Oshqozon shirasining ajralib chiqishini kamayti-radigan dorilar

Bu dorilar guruhiiga M- xolinolitiklar (atropin, platisillin, metatsin va krasavka), H₂- gistaminolitiklar (tsimetidin, di-nol) kiradi.

M-xolinolitiklar oshqozon shirasining ajralishiga kam ta'sir qilsa-da. lekin ular oshqozon va ichak qisqarishlarini kamaytirib, ularning shilliq pardalarini shikastlanishdan saqlaydi. Buning natijasida og'riq kamayadi, oshqozondan ovqat so'riliшинing kamayishi hisobiga antatsid dorilarning ta'sir qilish vaqtı uzayadi. Bu holat ayniqsa, o'n ikki barmoq ichak yarasida katta ahamiyatga ega.

Atropin sulfat. Atropinning asosiy farmakologik xususiyati, uning m-xolinergik asab qurilmalarini falajlashidir. M-xolin asab qurilmalariga kuchsiz ta'sir ko'rsatadi.

Atropin m-xolin asab qurilmalarini falajlab. ularni postganglionar parasimpatik asab oxirlarida hosil bo'ladijan atsetilxolin ta'sirini sezmaydigan qilib qo'yadi. Shu sababli ham atropin ta'sirida kelib chiqadigan o'zgarishlar parasimpatik asab tizimi ko'zg'alganda kelib chiqadigan o'zgarishlarning aksidir.

Organizmga atropin kiritish, oshqozon, bronxlar, oshqozon osti, so'lak va ter bezlari sekretsiyasining kamayishi, yurak qisqarishlarining tezlashishi, silliq mushakli a'zolar tonusining pasayishi (bronxlarning kengayishi, qorin bo'shilig'i a'zolari tonusining pasayishi) bilan kechadi.

Atropin ko'z qorachig'ini kengaytiradi, ko'zning ichki bosimini ko'taradi.

Atropin germatoentsefalik to'siqdan o'tish xususiyatiga ega va shu sababli u markaziy va periferik xolinolitik ta'sirga ega. Parkinsonizm bilan og'rigan bemonlarda muskullar tarangligini pasaytiradi, qaltirashni kamaytiradi. Atropinning katta miqdorlari

bosh miya po'stlog'ini qitiqlab, ruhiy va jismoniy qo'zg'alish, besaranjomlik, tutqanoq va alaxsirashlarni keltirib chiqaradi. Uning periferik xolinolitik ta'siri esa og'iz qurishi, yurak qisqarishlarining tezlashishini keltirib chiqaradi.

Terapevtik miqdorlarda atropin nafasni qitiqlab, katta miqdorlarda esa uni salajlaydi. Shu sababli ham u **pediatriyada** qo'llanilmaydi.

Ishlatilishi. Atropin oshqozon va o'n ikki barmoq ichak yaralarida, pilorospazmda xoletsistitda, o't va buyrak toshlarida, ichak va siyidik yo'llari sanchig'ida, bronxlar astmasida, oshqozon va bronx bezlarining sekretsiyasini kamaytirishda, bradikardiya, atrioventrikular blokadalarda ishlatiladi. Atropin ter bezlari faoliyatini pasaytirishi tufayli u qo'l terlashini yo'qotish maqsadida ham ishlatiladi.

Atropin ichish uchun 5–8 tomchidan 0,1 foizli eritnasi kuniga 2–3 mahaldan tavsiya etiladi. Tabletka holida 0,25–0,5–1 mg 2 mahal tavsiya etiladi. Teri ostiga, muskul orasiga va venaga 0,1 foizli eritnasi 0,25–0,5–1 ml dan yuboriladi.

Bolalarda uning miqdori ularning yoshiga qarab belgilanadi.

Salbiy ta'sirlari. Og'iz qurishi, qabziyat, taxikardiya, ko'z ichki bosimining ko'tarilishi. Glaukoma, taxikardiyada atropin tavsiya etilmaydi.

Platifillin gidrotartrat. Ta'sir mexanizmi atropinnikiga o'xshash, lekin unga nisbatan sustroq ta'sir ko'rsatadi, ammo to'g'ri miqdorlansa, atropindan qolishmaydi.

Periferik xolinreaktiv tizilmalariga ta'siri bo'yicha atropinga yaqin. Vegetativ tugunlaridagi xolinoreceptorlarni atropinga nisbatan kuchli salajlaydi. Markaziy asab tizimiga, ayniqsa qon tomirlarni harakatlantiruvchi markazlarga tinchlantiruvchi ta'sir ko'rsatadi. Shuningdek, spazmolitik ta'sirga ega.

Ishlatilishi. Qorin bo'shlig'i a'zolarining silliq muskullari sanchig'ida (spazm), oshqozon va o'n ikki barmoq ichak yaralarida, bronxial astmada ishlatiladi. shuningdek, qon tomirlar tarangligini ham kamaytiradi.

Salbiy ta'sirlari A3 tropinnikiga o'xshash, lekin unga nisbatan kamroq.

Noselektiv (atropin, metatsin, platisillinlar kam ishlatiladi, hozirgi kunda ko'proq selektiv (pirenzepin, telenzepinlar) M₁-xolinoqurilmalarni falajlovchilar kengroq ishlatiladi. Bular samarali simptomatik ta'sir ko'rsatadi va monoterapiyada yara bitishini tezlashtiradi va yara qaytalanishining oldini oladi.

Pirenzepin. Farmakokinetikasi. Dori parenteral kiritiladi yoki ichishga beriladi. Biologik o'zlashtirilishi ichilganda 20–30% ni tashkil qiladi. Qonda eng yuqori miqdori 2 soatdan keyin kuzatiladi. Qon oqsillari bilan kam bog'lanadi va o'zgarmagan holda safro suyuqlig'i bilan chiqariladi. Uning yarim ajralib chiqish vaqtı 11 soat. Sutkasiga 2 marta beriladi.

O'zaro ta'siri. Xolinolitiklarni antatsidlar va reparantlar yoki H₂ – gistaminolitiklar bilan birga ishlatiladi. Atropindan farqi bular miya to'qimasiga kam o'tadi. Shu sababli markaziy asab tizimi tomonidan atropin chaqiradigan ta'sirlari kuzatilmaydi. Boshqa salbiy ta'sirlari atropinnikiga o'xshaydi.

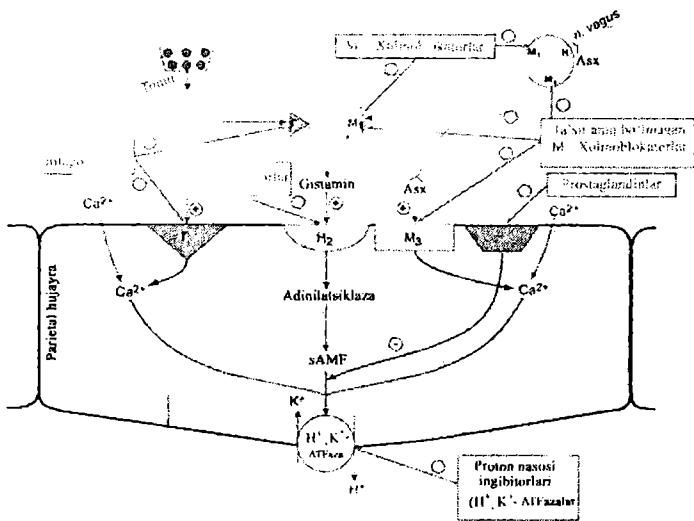
Telenzepin pirenzepinga yaqin, biroq u sekretsiyani pirenzepinga nisbatan 25 marta kuchliroq kamaytiradi. Telenzepin so'lak bezlari sekretini kamaytirgani tufayli amaliyotda kam ishlatiladi.

23.1. D. H₂-gistaminlitiklar. Bular 3 avlodga: I avlod simetidin (gistodil, togamet, belomet). II avlod – ranitidin (zantak, gertokalm, ranian). III-avlod – famotidin (gaster, sulfamid, gastrosidin) larga bo'linadi.

Bularning generatsiyaga guruhanishi asosida: faolligi, farmakokinetikasi va salbiy ta'sirlari yotadi.

H₂-gistamin retseptorlar oshqozon (o'rab oluvechi va bosh hujayralar) dan tashqari yurakning kardiomiotsitlarida va pcysmeker hujayralarida ham bo'ladi. Shu sababli gistamin yurak urishlar sonini ko'paytirishi hamda mastotsit (bulutsimon)larda ham bo'lganligi sababli o'zini bu hujayradan ajralishini nazorat qilish mumkin.

Farmakodinamikasi. H₂-gistaminlitiklar raqobat tufayli H₂-gistamin qurilmalarni salajlaydi (23.1-rasm).

23.1-rasm. Xlorid kislota sekretsiyasini falajloveli dori vositalarining ta'sir mexanizmi:

Entroxromoffin (parakrin) hujayralar; G – gistamin bilan o‘zaro ta’sir qiladigan (xoletsistokinen retseptorlar). Proglumid bu retseptorlarni falajlaydi; PG – prostaglandin retseptorlar; H₂ – gistamin retseptorlar; m – m-xolinoretseptorlar; n – nikotin xolinoretseptorlar; Atsx – atsetilxolin; Gastrin saqlovchi G hujayra; (+) – quvvatlovchi; (–) – susaytiruvchi ta’sir.

Shu sababli ularning bu qurilmalarga yaqinlik darajasi katta ahamiyatga ega I avlod dorilarining H₂-gistamin qurilmalariga yaqinligi II va III avlod dorilariga nisbatan kam, shu sababli ular amaliyotda kam ishlatiladi.

Bular bazal kislota ishlab chiqishni, tungi kislota ishlab chiqarilishini, ovqat kuchaytiradigan HCl sekretsiyasini, oshqozon devori cho‘zilishidan kuchayadigan, gistamin, insulin chaqiradigan sekretsiyalarni susaytiradi.

Ular sitoprotektor xususiyatiga ega bo‘lgan E₂-prostaglandinlar ajralib chiqishini ko‘paytiradi. Ular yara bitishining tezlashuvida ma’lum ahamiyat kasb etadi.

Shunday qilib, H₂ – gistaminlitiklar ishlataliganda (monoterapiya) kasallik simptomlari (og'riq, zarda va boshqalar) yo'qoladi va yaraning bitishi tezlashadi. Biroq, ko'pgina bemorlarda kasallik qaytalanishini oldining olib tushishga imkon yoki, aksincha, kam affinentligi bilan tushuntirish mumkin.

Bu sindromning paydo bo'lishi HCl kamayishiga javob ko'rinishida kuzatiladigan gastrinning ko'payishi bilan yoki retseptor qurilmalar qalinligining o'zgarishi bilan kechadigan adaptiv reaksiyalar yoki retseptor qurilmalarining gistograminga yaqinligi yoki, aksincha, kam affinentligi bilan tushuntirish mumkin.

H₂-gistaminlitiklar bulutsimon hujayralardagi retseptor qurilmalarini falajlab gistogramin chiqishini ko'paytirishi ham mumkin. Shuning uchun bularning miqdorini sekinlik bilan o'zgartirish yoki ularni berish to'xtatilganda sekretsiyani susaytiruvchi boshqa dorilar bilan farmakologik himoyalash kerak (23.2-jadval).

23.2-jadval

Oshqozon va o'n ikki barmoq ichak yarasi farmakoterapiyasi

Preparat guruhlari	Samaradorligi			
	HCl sekretsiyasini kamayishi	HCl neytralylanishi	Gastroprotektor ta'siri	<i>Helicobacter pylori</i> ga o'ldiruvchi ta'siri
Proton nasosini falajlovechilar Lansoprazol Pantoprazol Rabeprazol				
H₂ - gistogramin retseptorlarni falajlovechilar Ranitidin Famotidin Nizatidin Simetidin				
M-xolinoblokatorlar				

Pirenzepin			+	
Propantelin				
Atropin				
Antatsid moddalar				
Magniy oksidi				
Kalsiy karbonat			+	
Alumin gidrooksidi				
Gastroprotektorlar				
Mizoprostol				
Sukrallat				
Karbenoksolon				
Vismut trikaliya disitrat				+
Antibakterial moddalar				
Amoksitsillin				
Klaritromitsin				
Tetratsiklin				
Metronidazol				

Eslatma: Asosiy ta'sirlar pushti rangda berilgan. (+)larda ba'zi bir preparatlarni qoshimecha ta'sirlari ko'rsatilgan.

Yurakdag N₂ – gistamin-qurilmalarining arterial qon bosimiga, yurak urishlar soniga va EKGga ta'siri kam bo'ladi. Ammo qon oqish bilan kechayotgan oshqozon yarasida simetidan tanlov dori hisoblanadi. chunki u qon bosimiga kam ta'sir qiladi.

Ba'zan ularning gipotenziv va yurakka mansiy xronotrop ta'siri bemorga individual ko'rsatkich ham bo'lib xizmat qildi. Ularning katta bo'lмаган gipotenziv yoki bradikardiya chaqirishi to'qimalarning doriga to'yinganligini ko'rsatadi.

Farmakokinetikasi. Bular venaga tomchilab yoki bolyus (birdaniga) yuboriladi.

Ichilganda ularning biologik o'zlashtirilishi 50% (ranitidin, famotidin)dan 70% gacha (simetidin) uchun. Qon oqsillari bilan ular 15–20% atrosida bog'lanadi. Qonda eng yuqori miqdori 1–2 soatni (famotidin uchun 1–3,5 soat) tashkil qiladi. Dorilarning tarqalish hajmi o'rta hisobda 1–1,3 l/kg ga teng. Bular yo'ldosh orqali, ona sutiga ham o'tadi, shu sababli ular homiladorlik va laktatsiya davrida berilmaydi. Ranitidin va famotidin tsimetidunga nisbatan gemaentsefal

to'siqdan miyaga kam o'tadi. Qonda samarali miqdorini saqlanish vaqtı tsimetidin uchun 6 soat, ranitidin uchun 8–12 soat, famotidin uchun esa 12–24 soatga teng. Shu sababli tsimetidin 4 marta (3 marta ovqatdan keyin va 1 marta kechasi), ranitidin – 2 marta (1 marta ertalib ovqatdan 30 daqqaq oldin, 1 marta kechasi), famotidin esa 1 marta uyqudan oldin beriladi.

Simetidin jigarda 50% gacha biotransfarmatsiyaga uchraydi; ranitidin esa kamroq, famotidin butunlay biotransformatsiyaga uchramaydi. SHu sababli jigar kasalligida dorini miqdorlash tartibini I va II avlod dorilar uchun o'zgartirish kerak bo'ladi. Dorilar asosan buyraklar orqali filtratsiya va kanalchalar sekretsiyasi yordamida chiqariladi. Qondan yarim chiqib ketish vaqtı 2 soatga teng. Buyrak etishmovchiligidagi kreatinin miqdoriga qarab miqdorlash tartibini o'zgartirish lozim.

O'zaro ta'siri. M-xolinotiklar bilan birga ishlatalish mumkin. Simetidin, kamroq ranitidinni beta-adrenoblokatorlar, teofillin, bilvosita qon ivishini susaytiradigan dorilar va tinchlantiruvchilar bilan berib bo'lmaydi, chunki bu guruhdagi dorilarning miqdori ko'payib ketishi mumkin (mikrosomal fermentlar faolligini falajlash hisobiga). H₂-gistaminlitiklarni antatsidlar bilan berilganda ularning biologik o'zlashtirilishi kamayadi.

Salbiy ta'sirlari. Ko'proq simetidin ishlataliganda kuzatiladi.

Qisqa muddatlarda ishlataliganda ich ketishi, dispeptik simptomlar kelishi mumkin.

Simetidin androgen qurilmalarni falajlab jinsiy ojizlikka sabab bo'lishi mumkin, homiladorlik davrida berilsa, bola androgenital sindrom bilan tug'ilishi mumkin.

Simetidin gonadotrop gormonlar ajralib chiqishini kamaytiradi va prolaktin miqdorini ko'paytiradi, ginckomastiya, galantoreya, makromastiya va o'g'il bolalarni jinsiy o'sishdan orqada qolish belgilarini yuzaga keltiradi.

H₂-gistaminlitiklarning keyingi avlodlariga bu salbiy ta'sirlar xos emas.

Ba'zan chaqaloqlarda va qariyalarda ular gematoensefalitik to'siqdan o'tib nazoratning buzilishi, ko'zga narsalarning

qo'shaloq bo'lib ko'rinishi, bo'g'imlarda og'riq, gallutsinatsiya va talvasa xurujlari paydo bo'lishi mumkin.

Bular yana leykopeniya, trombotsitopeniya yoki autoimmune genitolistik anemiyaga sabab bo'lishi ehtimol.

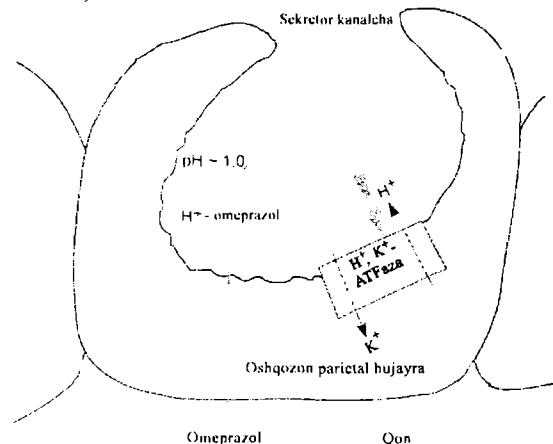
Katta miqdordorda venaga yuborilganda qon bosimi pasayadi, yurak urishlar soni kamayadi, yurak ritmi buziladi.

Amaliyotga kiritilayotgan yangi dorilar: nizatidin (aksid, nizaks), roksatidin (altat) va boshqalar, famotidinga nisbatan kam faollikka ega. Bu dorilarni klinik tavsifi o'r ganilmoqda.

Proton pompalarni falajlovchilar. Bularga omeprazol va lansoprazollar kiradi. Proton pompa o'r ab oluvchi hujayra sekretor kanalchalar apikal qismida joylashgan ferment oqsili.

H^+ -K⁺-ATF-azalar pompani katalitik subbirligi bo'lib, HCl ajralishi jarayonini, gidrofil sekretsiya oxirgi bosqichini nazorat qiladi.

Farmakodinamikasi. Bu dorilar H^+ , K⁺-ATF-azani qaytmash darajada falajlaydi. Nativ dorilar farmakologik faollikka ega emas, o'r ab oluvchi hujayralarda ular tetratsiklik faol sulfenamid hosil qiladi, bu metabolit sulfgidril guruhining H^+ , K⁺-ATF-aza joylari bilan birikadi. Ular bu qurilmalarga yuqori darajada tanlab ta'sir qiladi (23.2-rasm).

23.2-rasm. Omeprazol metabolitlarining proton nasosi oshqozon parietal hujayrasiga falajlovchi ta'siri.

(-) – falajlovchi ta'sir

Bular bazal, tungi va faollangan HCl ajralib chiqishiga ta'sir qiladi, jumladan M-xolinolitiklarga, H₂-gistogramlitiklarga ham chidamli kislota ishlab chiqarilishini kamaytiradi.

Bular Helicobacter pylori ga bakteriostatik ta'sir ko'rsatadi.

Bular ishlatilganda qonda gastrin miqdori ko'payadi. shu tufayli bularni tayinlashni antatsidlar himoyasida to'xtatilmasa, «Rikoshet» sindromi kuzatilishi mumkin.

Farmakokinetikasi. Bular venaga yoki ichishga beriladi. Kislotaga chidamsiz bo'lganligi sababli, suspenziyasi ichishga natriy gidrokarbonat bilan yuboriladi.

Dorilar o'n ikki barmoq ichakda so'rildi, biologik o'zlash-tirilishi suspenziyalar uchun 50%, kapsulalari uchun – 35%. Dorilar qabul qilingach jigardan o'tib birlamchi biotransformatsiyaga uchraydi. Qariyalarda jigarning biotransformatsiyalovchi imkoniyati susayganda yoki jigar yetishmovchiligidagi dori shakllarining biologik o'zlashtirilishi 79% va 98% ga oshadi.

Dorilarning qondagi yuqori miqdori 1–2 soatdan keyin kuzatiladi. Qon oqsillari bilan 95% gacha bog'lanadi. Tarqalish hajmi 0,34 l/kg gacha yarim chiqib ketish vaqtiga 30–60 daqiqa. Biroq ishqoriy muhitga ega bo'lganligi sababli o'rabi oluvchi hujayralarning kislotali sekret ishlab chiqaruvchi kanalchalarida to'planib o'zining farmakodinamik ta'sirini ko'rsatadi. Shu sababli dori ta'siri uzoq – 24 soat (ba'an 3–4 kungacha) saqlanadi. Ularning sekretsiyani bunchalik uzoq to'xtatishini H⁺ K⁺–ATF-azanining qaytmas falajlanishi bilan tushuntiriladi.

Jigarda ikkilamchi biotransformatsiyaga uchrab, 100 marta kam faollikka ega bo'lgan gidroksi-metabolitlar va faolsiz sulfen hosil qiladi. 80% metabolitlari siyidik orqali chiqib ketadi.

O'zaro ta'siri. Proton pompa salajlovchilarni antatsidlar bilan (antatsidlar ularni oshqozonda buzilishdan saqlaydi) va Helicobacter pylori ni erradikatsiya chaqiruvchilar bilan birga ishlatish tavsiya etiladi. Bular jigar MAO ferment tizimi ishini buzganligi sababli varfarin, diazepam va diseninlar bilan (to'planib qolish xavfi bor) berilmaydi. teofillin va beta-adrenoblokatorlar bilan birga berish mumkin.

Salbiy ta'sirlari. Ularni ichilganda ko'ngil aynishi, bosh og'rishi va bosh aylanishi. ichak faoliyatining buzilishi, yo'tal, belda og'riq kuzatilishi mumkin.

Uzoq vaqt davomida katta dozalarda ishlatilganda karseno-genez (gipergastrinemiya yoki bakterial flora o'zgarishi, nitrit va azot, nitrozoaminlarning miqdori oshishi) kelib chiqishi mumkin.

23.1.2. Gastroduodenumda *Helicobacter pylori* eradikatsiya chaqiruvchilar

Helicobacter pylori gram (-) spiralsimon xivchinli mikrob. Bu mikrob ko'proq oshqozonning antral qismini zararlantiradi. Mikrob ishlab chiqargan mutsinaza va ureaza fermentlari yordamida epiteliylar orasiga kirib joylashadi. bu yerga dorilarning kirishi qiyin ish.

Mikrobgaga denol, ba'zi-bir (meronidazol, amoksitsillin, doksisillin, tetratsiklinlar, furazolidon) kabi antibakterial moddalar hamda proton pompa salajlovchilari ta'sir qiladi. Ko'proq quyidagi dorilar:

1) de-nol va metronidazol; de-nol va amoksitsillin, de-nol va jozamitsin; de-nol va klaritromitsin, de-nol va doksisiklin; omeprazol va amoksitsillin (2 dori aralashmalari);

2) de-nol amoksitsillin+metronidol (yoki furazolidon);

3) de-nol + tetratsiklin+metronidazol va omeprazol aralashmasi 2-3 hasta davomida ishlatiladi.

Yuqoridagi dorilar oshqozon shirasini kislotaligini susaytiruvchilar bilan beriladi. chunki giperatsid holat bu mikrobynning o'sishiga sharoit yaratadi va mikrob yaxshi o'sadi.

Yuqoridagi dorilar aralashmasi 1 oy ichilgandan keyin mikrob ekilganda topilmasa, davolash samarali deb hisoblanadi.

23.1.3. Gastroprotektiv dorilar guruhi

Bularga de-nol, karbenoksolon, mizokrestol, sukralfat va boshqalar kiradi.

De-nol. Farmakodinamikasi. Dori vismut substratning kolloid eritmasi bo'lib, oshqozon shirasining kislotali sharoitida protein bilan birikma (kompleks) hosil qiladi. Bu kompleksning o'ziga xos xususiyati shundan iboratki, u croziv yoki yara yuzasida

nozik himoya pardasi hosil qiladi. bu himoya to'siq vodorod ionlarining qayta so'rilihiga to'sqinlik qiladi va yaraning bitishini tezlashtiradi. Bundan tashqari, dc-nol oshqozon va o'n ikki barmoq ichak shilliq pardasida E₂-prostaglandin ishlab chiqarilishini kuchaytiradi. ishqor sekretsiyasini va mikrotsirkulatsiyani tezlashadiradi.

Vismut substrat kolloidi ta'sirida Helicobacter pylori hujayrasi vakuollanish va hujayra ichidagi a'zolar kondensatsiyasi hujayra qobig'i esa fragmentlanishga uchrab. bakteriyalar epitelyi bilan bog'lanish xossalarni yo'qotadi.

Dori ichilgach 30–90 daqiqadan keyin bakteriya oshqozon va o'n ikki barmoq ichak shilliq pardasidan olingen surtmada (preparatda) mikrob yo'qoladi. 3–4 hafta davolangandan keyin organizm bakteriyadan holi bo'ladi. Biroq bitta dc-nolning o'zi bilan davolash hamma vaqt ham bemorning butunlay sog'ayib ketishiga olib kelavermaydi, shu sababli dc-nol kimyoterapevtik dorilar bilan birga ishlatiladi.

De-nol oshqozon shirasini o'zgartirmaydi, shu sababli gipergastrinemiyaga olib kelmaydi. Ayniqsa yara qaytalanganda yaxshi ta'sir ko'rsatadi.

H₂-gistaminlitiklar va boshqa yaraga qarshi dorilarga chidamli bo'lgan gastroduodenal yaralarda, surunkali antral gastritda va yarasiz ich ketishda (dispepsiya)da bu kasalliklar rivojlanishida Helicobacter pylorining ko'payishiga katta o'rinn beriladi. Dori albatta yuqori yoki saqlangan shira ishlab chiqarish sharoitida samarali hisoblanadi.

Farmakokinetikasi. De-nol tabletka yoki eritma ko'rinishida ichishga beriladi. Biologik o'zlashtirilishi past. Dorining so'rilmagan qismi (95%) axlat bilan vismut sulfidi ko'rinishida chiqib ketadi. Dorining so'rilgan qismi (50%), buyraklar orqali chiqariladi. Dori 4 mahal (3 marta ovqatdan 30 daqiqa keyin va 1 marta ovqatdan 2 soat keyin) tavsiya qilinadi.

O'zaro ta'siri. De-nolning maxsus farmakologik ta'siri faqat oshqozon shirasining kislotali sharoitida kuzatiladi. shu sababli uni antatsidlar bilan ishlatilmaydi. De-nol temir va kalsiy preparatlarining so'rilihini yomonlashtiradi. Dori Helicobacter

pylori ga ta'sir qiluvchi antibakterial dorilar bilan kombinatsiyada ishlataladi.

Salbiy ta'sirlari. Ko'ngil aynishi, qayt qilish, diarcya vismut sulfidi og'iz shilliq pardasini va axlatni qora rangga bo'yashi mumkin.

Bosh og'rishi, bosh aylanishi uzoq ishlataliganda – vismut encefalopatiyasi keltirib chiqarishi mumkin.

Klinik-farmakologik ta'siriga ko'ra de-nolga ventrisol (kaliy va vismutning uchlamchi kolloidi) yaqin turadi.

Karbenoksolon (biogastron, duogastron).

Farmakodinamikasi. Chuchukmiya ildizidan ajratib olingen biologik faol toza glitsirritin kislotosidir. Mineralokortikoid va yallig'lanishga qarshi ta'sirga ega. Mukotsitlar eksfoliatsiyasi tezligini kamaytiradi, shuning hisobiga vodorod ionlarini neytrallovchi mutsin va bikarbonatlar hosil bo'lishini ko'paytiradi, shilliqni yopishqoqlik darajasini oshiradi.

Bundan tashqari, oshqozon shilliq pardasi qon aylanishini yaxshilaydi va lizosomal fermentlar (gidrolazalar) ajralishini kamaytiradi. Dori oshqozon shirasi kislotaliligi uncha yuqori bo'limgan gastral yaralarda ishlataladi.

Farmakokinetikasi. Dori ovqatdan 30 daqiqa oldin ichishga beriladi, yaxshi (80%) so'rildi va o'zlashtiriladi.

Duogastron – karbenoksolonning maxsus dori shakli, o'n ikki barmoq ichakda kapsuladan ajraladi va so'rildi. Dori qon plazmasida qariyib 100% qon oqsillari bilan bog'lanadi. Qonda eng yuqori miqdori 1-2 soatdan keyin kuzatiladi. Tarqalish hajmi kam (0,1 l/kg).

Dori jigarda 98% gacha glukuron kislota esiri hosil qilish bilan biotransformatsiyaga uchraydi. Metabolitlari (60% gacha) siydk bilan ajraladi. Qondan yarim chiqib ketish vaqtı 16 soatga teng. Sutkasiga 3 marta beriladi.

Qonda oqsil kam bo'lganda va jigar yetishmovchiligidagi to'planib qolish xavfli ortadi.

O'zaro ta'siri. Karbenoksolonni tiazid diuretiklar (natriy ushlanib qolishi kamayadi) va kaliy preparatlari (kaliy ko'p chiqib ketishi kompensatsiyalanadi) bilan ishlatalish mumkin. Spirinolakton

esa kaliyni ushlab qoladigan karbenoksolon bilan retseptor uchun kurashib, uning ta'sirini kamaytiradi. Yurak glikozidlari bilan birga ishlatish ham xavfli bo'lishi mumkin.

Salbiy ta'sirlari. Mineralokortikoid xususiyati borligi sababli shishlar va tana og'irligining ortishi, qon bosimi ko'tarilishiga, mu-shak quvvatsizligiga, ishtaha yo'qolishiga sabab bo'lishi mumkin.

Mizoprostol (sitotek)

Farmakodinamikasi. E₁-prostaglandinning sintetik analogi. Dori nosteriod va steriod yallig'lanishga qarshi davolanayotgan bemorlarda yara kasalligining oldini olish va davolashda yaxshi ta'sir ko'rsatadi.

Farmakokinetikasi. Dori ovqat vaqtida ichishga beriladi. Samarasi 30 daqiqadan keyin kuzatiladi va 3 sotgacha davom etadi. Sutkasiga 3–4 marta (oxirgi ichishni uyqudan oldin) ichiladi. Dori aslida siyidik orqali chiqariladi. Buyrak kasalliklarida dori miqdori kamaytiriladi.

Salbiy ta'sirlari. Ich ketishi, qorinda og'riq, ko'ngil aynishi, arterial gipo- yoki gipertensiya, xayz ko'rishning buzilishi, homiladorlikda homila vaqtidan ilgari tushishi mumkin, terida toshma, qichishish, shish, uyquchanlik kelitirb chiqarishi mumkin.

Quyidagi dorilar (arbaprostil, rioprostil, enprostil, trimoprostil, ornoprostil va rozoprostil) o'zining klinik-farmakokinetik ko'rsatkichlari bo'yicha mizoprostolga yaqin turadi.

Bularning terapevtik doirasini torligi, ularni miqdorlashning qiyinligi amaliyotda keng ishlatishga imkon bermaydi.

Sukralfat (venter, ultsermin, ulkogant).

Farmakodinamikasi. Disaxaridlarning sulfidlangan aluminli tuzi, kimyoviy tuzilishi jihatdan geparinga o'xshash, antiko-agulant ta'sirga ega bo'lmagan dori.

Sukralfat gastroprotektor ta'siri kislota, pepsin va o't kislotalarining qitiqlovchi ta'siridan saqlaydigan himoya qatlami hosil qilishiga asoslangan. Dorining bu ta'siri oshqozonning kislotali muhitida mansiy zaryadli pastasimon qavat hosil qiladi, bu qavat musbat xususiyatli eroziya sathidagi oqsil radikallari bilan bog'lanib, yara sathini himoya qiladi. Bu qavat oshqozonda 8 soatgacha, duodenumda – 4 soatgacha saqlanadi.

Bundan tashqari, sukralfat prostaglandin tizimini faollab pepsin va safro kislotalarini so'rib oladi.

Sukralfat eroziya va yaraning oshqozonda bitishiga yordam beradi, kasallik simptomlarini kamaytiradi va kasallikning oldini oluvchi yengil ta'sir ko'rsatadi.

Farmakokinetikasi. Dori ovqatdan oldin va kechasi ichiladi. Tabletka chaynamay yutiladi va ozgina suv bilan ichiladi. Biologik o'zlashtirilishi past, buyrak yetishmovchiligidagi aluminiy qonda to'planishi mumkin. Sutka davomida 4 marta ichiladi.

O'zaro ta'siri. Sukralfat bilan birga ichilgan tetratsiklinlar, difenin, digitoksin va simetidinning biologik o'zlashtirilishi kamayishi mumkin. Shu sababli bu dorilar orasidagi qabul vaqtiga 2 soatdan kam bo'lmasligi kerak.

Antatsidlar bilan ishlatish mumkin, biroq bular sukralfatdan kamida bir soat keyin berilgani ma'qul.

Salbiy ta'sirlari. Ichak ishi faoliyatining buzilishi (ich qotishi), og'iz qurishi:

– kamroq, ko'ngil aynishi, oshqozon sohasida yoqimsiz sezgi va terida qichishish kuzatiladi.

23.1.4. Reparantlar. Bu guruhga eroziya – yara sathining bitishini tezlashtiradigan moddalar kiradi.

Bular kasallik ko'zg'alish davri to'xtatilgach yoki davolash samarasiz bo'lgan, uzoq bitmaydigan yaralarda, ayniqsa qariylarda ishlatiladi.

Ularning mexanizmi aniq o'rganilmagan, ular oqsil sintezini ko'paytiradi, hujayralar bo'linishini, bo'sh radikallarni kamaytiradi, mikrotsirkulatsiyani yaxshilaydi, lizosom fermentlari ajralib chiqishini kamaytiradi.

Bular faqat yara kasalligini emas, balki qiyinlik bilan bitadigan yaralarda, kuyishda, sovuq urganda, transplantatsiyada, suyak singanda, neyrogumoral tizimni faollaydi. Eritro- va leykopoeczni kuchaytiradi.

Bularga metiluratsil, pentoksil, etadenlar kiradi. Bu preparatlar proteinlar sintezini yaxshilaydi. Ularning terapeutik samarasini nuklein almashinuviga ta'siri bilan tushuntiriladi.

Reparantlar sisatida **anabolik steroidlar** keng ishlataladi (metandrostenolon, retabolil va boshqalar). Bularning gormonal xususiyati kam, anabolitik ta'siri bor.

Bular ishlataliganda azot almashinuvi musbat ko'rinishga o'tadi, ishtaha kuchayadi. siydikekil, kaliy, oltingugurt, fosfor ajralib chiqishi karmayadi. Bularni bemor olayotganda oqsil, vitaminlar, mineral muvozanati yaxshi bo'lishi shart.

Bular ishlataliganda ularning (androgen) ta'siri bilan tushuntiriladigan xayz ko'rishning buzilishi, ovozning dag'allashuvi, girsutizm, xolestatik sariqlik kuzatilishi mumkin.

Nosteriod tuzilishiga ega bo'lgan metabolitik jaryonlarni kuchaytiruvchilarga kaliy oratat, AIF preparatlari kiradi.

Reparant sisatida oblepixa va na'matak moyi ham ishlataladi. Ular karotinga, karotinoidlarga, E va F vitaminlariga boy moddalar bo'lib, reparatsiyani kuchaytiradi.

Yuqorida nomi keltirilgan dorilarning yarani bitiruvchi ta'siri hujjatlashtirilmagan, shu sababli ularning bu ta'siriga baho berishda ehtiyojkorlik zarur.

Yaraga qarshi dorilar samaradorligini va xavfsizligini kuzatish.

1. Laboratoriya usullari: oshqozon shirasi kislotaliliginini aniqlash (fraksion zondlash, pH-metriya); Helicobacter pylori ni topish; qon, siyidik hamda axlat ko'rsatkichlari; qonda kaliy va natriy miqdorini aniqlash; ishqoriy fosfatazani va osteokaltsitonin miqdorini aniqlash.

2. Paraklinik usullar: oshqozonni qayta rentgenografiya qilish (davolashdan 4–6 hafta o'tgach); fibrogastroskopiya; UZI, rentgenda osteoporozni aniqlash.

3. Klinik usullar: bemor ahvolini kuzatish (og'riq, zardanning yo'qolishi, ko'ngil aynishining yo'qolishi, qayt qilishning qolishi) va dorilarning salbiy ta'sirini aniqlash.

23. 2. Ovqat xazmini yaxshilovchi ferment dorilari

Ovqat xazmini yaxshilovchi ferment dorilari ovqat xazm qiluvchi shira ishlab chiqaruvchi bezlar faoliyatining yetishmovchiligidagi ishlataladi, bular ma'lum darajada ovqat xazm buzilishi jarayonini mo'tadillashtiradi.

Oshqozon shira ishlab chiqarish faoliyatining yetishmovchiliga, tabiiy oshqozon shirasi yoki uning o'mini bosuvchi sun'iy oshqozon shirasi. asidin-pepsin (betatsid) va boshqa dorilar ishlatiladi. Bu dorilar oshqozon axiliyasi bilan bog'liq bo'lgan dispeptik buzilishlar, ich ketish, kekirish va boshqa belgilarni yo'qotadi. Bemor oshqozon shirasida pepsin miqdori yetarli bolsa, lekin xlorid kislotosi yetishmasa yoki kam bolsa, bunday holatlarda suyultirilgan xlorid kislotosi tavsiya etish bilan cheklanish mumkin.

Bu dorilarni ishlatish oshqozon shirasining o'n ikki barmoq ichakka o'tishini mo'tadillashtiradi, dispeptik va ich ketish hodisalarini yo'qotadi.

Oshqozon shirasi va suyultirilgan xlorid kislotosini oshqozonning shira ishlab chiqarish faoliyatining yetishmovchiligi bo'lgan surunkali atrosik gastrit (axiliya, axlorgidriya), kamqonlikni davolashda temir dorilari bilan birga ularning so'rilihini yaxshilash maqsadida, shuningdek, kainquvvat, ishtahasi yo'q bemorlarning ishtahasini yaxshilash uchun tavsiya etiladi.

Oshqozon va o'n ikki barmoq ichak yaralari, qizilo'ngachning peptik yarasi, reflyuks esofagit, eroziv gastritlarda tavsiya etilmaydi.

Oshqozon osti bezining sekretor faoliyatining yetishmovchilida pankreatin, festal, panzinorm va boshqa dorilar tavsiya etiladi.

Suyultirilgan xlorid kislotosi. 1 ulush suv va 2 ulush xlorid kislotosidan tashkil topgan. Bir stakan suvgaga 10–15 tomchidan ovqatdan oldin 4 mahaldan tavsiya etiladi. Bolalarga ishtahasini yaxshilash va tez-tez qusganda gipoxloremiyaning oldini olish uchun tavsiya etiladi.

Tabiiy oshqozon shirasi. Oshqozon shirasining hamma fermentlarini saqlaydi va 0,5 foiz xlorid kislotosi bor. Axiliyada, gipo va anatsid holatlarda 1–2 qoshiqdan ovqatlanish vaqtida ichish uchun tavsiya etiladi.

Pepsin. Proteolitik ferment, cho'chqa oshqozonining shilliq pardasidan olinadi. Oshqozon shira ishlab chiqarish faoliyati pasayganda, odatda 3 foizli xlorid kislota bilan birgalikda 0,2–0,5 g miqdorida ovqatlanishdan oldin yoki ovqatlanish vaqtida ichish uchun tavsiya etiladi.

Asidin-pepsin (betatsid, asipepsol). 1 ulush pepsin va 4 ulush betain gidroxloriddan tashkil topgan. Betain gidroxlorid oshqozonda

gidrolizlanib pepsinni faollashtirish uchun zarur bo'lgan erkin xlorid kislotasini hosil qiladi. Axiliya, gipo- va anatsid holatlarda 0,5g dan 3 mahal ovqatdan oldin Bir stakan suvda eritib ichiladi.

Abomin. Buzoq oshqozoni shilliq pardasidan olingan ferment saqlovchi dori. Axiliya va oshqozon-ichak tizimining fermentlari yetishmovchiligidagi 1-3 tabletkadan 3 mahal ovqat vaqtida ichiladi.

Pankreatin. Qoramol oshqozon osti bezidan olingan. Asosan, tarkibida tripsin va amilaza bor. Axiliyada, oshqozon osti bezi faoliyatining yetishmovchiligidagi, jigar kasalligida, surunkali enterokolitlar bilan bog'liq bo'lgan ovqat xazm qilishning buzilishida tavsiya etiladi. Ovqatlanishdan oldin 1 donadan 3 mahal ichiladi.

Panzinorm-forte. Oshqozon osti bezining ekstrakti.

Pankreatin, lipaza, amilaza, tripsin, ximotripsin va o'tning quruq ekstraktidan tashkil topgan. Panzinorm ovqat xazm qilish fermentlarini kuchaytiradi, surunkali atrofik gastritda, ferment ishlab chiqarish faoliyatini pasaygan surunkali pankreatitda, gastroduodenitda, enterokolitda, surunkali gepatitda, xoletsistitda, oshqozon, oshqozon osti bezi, jigar va ichaklarda qilingan operatsiyalardan keyin 1-2 donadan 3 mahal ichish uchun tavsiya qilinadi. 23.1-jadvalda ko'p ishlataladigan dorilarning ferment tarkibi va faoliydarajasi keltirilgan.

23. 1-jadval

Ovqat xazmini yaxshilovchi ferment dorilarning tarkibi va faolligi

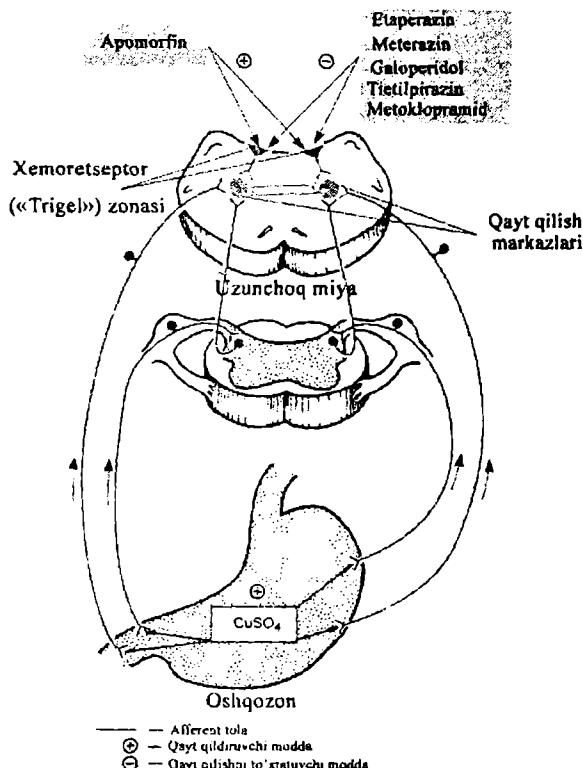
Dorilar nomi	Dorining ferment tarkibi va faolligi
Abomin	Proteolitik fermentlar yigindisi 0,2 (50000 TB) pepsin, asidin (xlorid kislota chiqaradi)
Asidin-pepsin	200 mg pankreatin, 50 mg gemitsellyuloz, 25 mg safro ekstrakti 150 mg pankreatin, 4200 TB amilaza, 3500 TB lipaza. 250 TB proteazalar
Digestal	50 mg bromelin, 150 mg pankreatin, 25 mg digidroxol kislotosi, oksixinolinlar.
Mezim-forte	600 ME lipaza, 450ME tripsin, 1500ME ximotripsin.
Meksaza	7500 ME amilaza, aminokislotalar, safro ekstrakti
Panzinorm	amilaza+tripsin, 0,5g(12,5TB)
Pankreatin	lipaza, amilaza 10TB dan, 15 TB proteazalar, 25 mg safro ekstrakti
Festal	

Festal, digestal, mezin dorilari ham panzinorm ishlataladigan kasalliklarda tavsiya qilinadi.

23. 3. Oshqozon-ichak tizimi harakat faolligi buzilganda ishlataladigan dorilar

Qustiruvchi dori vositalari

Qustiruvchi dorilarni oshqozondan zaharli moddalar (benzin, kerosin, skipidar, kislotalar va ishqorlar)ni va sisatsiz ovqat mahsulotlarini zdulik bilan chiqarib tashlash zarur bo'lgan holatlarda ishlataladi. Hozirgi payda qustiruvchi modda sisatida odatda apomorsin gidroxlorid va kamdan kam hollarda mis sulfat ishlataladi (23.3-rasm).

23.3-rasm. Qustiruvchi va quisishga qarshi dorilarning ta'sir yo'naliishi.

Apomorfín gidroxlorid. Morfínni xlorid kislotasi bilan qizdirish yo'li bilan olinadi.

Farmakodinamikası. Apomorfín gidroxlorid uzunchoq miyada triger zonalaridagi dosaminergik qurilmalarni qitiqlaydi, u neyronlardan chiqqan impulsarning quşish markaziga boradi va uning faolligini oshirib quşishni keltirib chiqaradi. Ayrim hollarda apomorfíning o'zi quşishni keltirib chiqaradi. shuningdek, bosh miyaning boshqa tizilmalarini tinchlashtirishi, yuzaki va chuqur uyqu chaqirishi, nafasni siyraklashtirishi, qon bosimini pasaytirishi mumkin. Yuqorida sanab o'tilgan belgilar bolalarda, ayniqsa, yosh bolalarda ko'proq uchraydi va shu sabab yosh bolalarda apomorfín ishlatilmaydi. Katta yoshdagi bolalarda juda ehtiyyot bo'lib ishlatalish kerak. Kollapsning oldini olish uchun apomorfín esedrin bilan birga qo'shib yuboriladi. Apomorfíning antidoti bo'lib nalorsin hisoblanadi. Narkoz vaqtida uyqu dorilari ta'sirida apomorfín quşish markaziga ta'sir qilmaydi.

Farmakokinetikası. Apomorfín oshqozon-ichak yo'lidan juda yomon so'rildi, shuning uchun ham dori teri ostiga yuboriladi. Apomorfín jigarda glyukuronidlар hosil qilib parchalanadi. 4 foizi buyraklar orqali o'zgarmagan va metabolitlar holida chiqib ketadi.

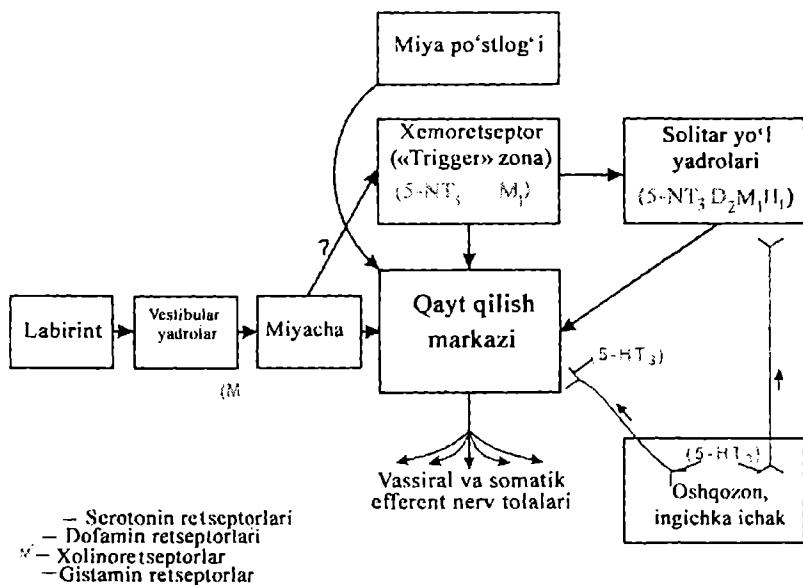
Ishlatilishi. Preparat 0,2–0,5 ml dan teri ostiga yuboriladi. Bolalarda (5 yoshdan oshgan) 0,07 mg/kg hisobidan, o'rta hisobda 1%li eritma 0,1–0,25 ml dan teri ostiga yuboriladi. Teri ostiga yuborilganda ta'siri 4–5 daqiqa (20–15 daqiqa)dan so'ng boshlanadi. Agar bemor quşmasa, preparatni qayta yuborish mumkin emas, chunki uning quşish markazi va markaziy asab tizimining boshqa tizimlariga susaytiruvchi ta'siri kuchayib ketadi.

Quşishni qoldiruvchi dori vositalari

Quşishni qoldiruvchi xususiyati neyroleptiklarda (aminazin, etapirazin, triptazin), antigistamin moddalar (dimedrol, diprazin)da markaziy asab tizimining faoliyatini, shu jumladan quşish markazini susaytiruvchi moddalar bor. Ammo bu moddalarни uzoq muddatga tavsiya etishga ularning susaytiruvchi, uyqu chaqiruvchi xususiyatlari xalal beradi.

Metoklopramid (serukal, reglan)

Farmakodinamikasi. Ta'sir mexanizimi bo'yicha dosaminilitiklarga kiradi. Ko'proq uzunchoq miyaning xemoretseptor zonasiga ta'sir ko'rsatadi (23.4-rasm).

23.4-rasm. Qayt qilish markazi faolligini boshqarishda qatnashuvechi mediatorlar tizilmi.

Qizilo'ngach mushaklarining tonusini oshiradi, ovqat massasining oshqozondan ingichka ichakka o'tishini tezlashtiradi. Lekin yo'g'on ichakning harakatiga ta'sir qilmaydi, ich ketishga (diareya) olib kelmaydi. Qusishni qoldiruvchi dorilar siklofosfan, yurak glikozidlari ishlatalganda dorilar keltirib chiqaradigan ko'ngil aynishi va quisishning oldini olishda keng qo'llaniladi. Bu dorilarni antatsidlar, xolinolitiklar, gistaminolitiklar bilan birgalikda ishlatalish mumkin.

Farmakokinetikasi. Serukal oshqozon-ichak yo'lidan tez va butunlay so'rildi. Qon zardobidagi eng yuqori miqdori 30–120 daqiqalarda hosil bo'ladi. Jigarda biotransformatsiyaga uchraydi. 20 foizi siyidik bilan o'zgarmagan holda ajraladi. Yarim chiqish

davri 2,5–3 soat. Ovqat hazm qilish tizimining faoliyatiga ta'sir qilish vaqtı 20–40 daqiqaga. Oshqozondagi ovqat massasining ichakka o'tish vaqtini 3 soatga tezlashtiradi. Qusishga qarshi ta'sirining davomiyligi 12 soat va undan ko'proq bo'lishi mumkin.

Ishlatilashi. Dori oshqozon operatsiyasidan keyingi atoniyada, toksemyada (virusli infeksiya, uremiya), nur bilan davolash davrida kelib chiqqan quisishlarga davo qilishda ishlatiladi. Shuningdek, oshqozon va o'n ikki barmoq ichak yaralarini kompleks davolashda, surunkali gastritlar, o't yo'llari va ichak diskineziyalarda, metcorizm va boshqalarda qo'llaniladi. Dori 1/2–1 donadan kuniga 3 mahal yoki 1–2 choy qoshiqdan 3 mahal ovqatlanishdan oldin ichiladi. Zarurat tug'ilgan hollarda muskul orasiga yoki venaga 1–2 ampulada yuboriladi.

Salbiy ta'sirlari. Serukal ishlatilganda salbiy ta'sirlar kuzatilmaydi. Ayrim hollarda katta yoshdagи bolalarda bosh, bo'yin va qo'l muskullarida giperkinetik harakatlar kuzatilishi mumkin. Bunday salbiy ta'sirlarini kofein yuborish bilan yo'qotish mumkin.

Tropisetron (navoban). Farmakodinamikasi

Dori periferik (hazm tizimi) va markaziy (uzunchoq miya sohasi) serotonin sezuvchi qurilmalarini salajlaydi.

Farmakokinetikasi. Dori venaga yuboriladi va ovqatdan 1 soat oldin suv bilan ichiladi. Ichilgach dorining qondagi eng yuqori miqdori 3 soatdan keyin kuzatiladi. Dorining chiqib ketishi turli bemorlarda turlicha bo'ladi. Biotransosrmatsiya yuqori bo'lgan individlarda dorining 8% ga yaqini siyidik orqali o'zgarmagan holda ajraladi, 70% ga yaqini esa kam farmakologik faoliyatlari metabolitlar ko'rinishida chiqib ketadi. Sekinlik bilan metabolizinga uchraydigan individlarda dorining ko'proq qismi siyidik orqali o'zgarmagan holda chiqariladi.

Dori ta'siri 24 soat davomida saqlanadi, shu sababli sutkasi-ga 1 marta, birinchi kuni venaga, keyingi kunlari ichishga beriladi.

O'zaro ta'siri. Jigar ferment tizimi induktori fenobarbital, disenin, rifampsins va boshqalar tropisetronning qondagi miqdorini kamaytiradi. Sitostatiklar bilan birga yuborilganda sitostatiklar miqdorini ko'paytirish tavsiya qilinadi.

Salbiy ta'sirlari. Bosh og'rishi, ich qotishi, kamroq – bosh aylanishi, quvvatsizlik, qorin bo'shlig'ida og'riq, ich ketishi, aminotransferazalar faolligini oshishi, kollaps, yurakning to'xtab qolishi, ko'rish gallutsinatsiyalari uchrashi mumkin.

Ishlatilishi. Kimyoterapiya davrida uchraydigan ko'ngil aynishi va qayt qilishni to'xtatish, jarrohlik operatsiyalaridan keyingi ko'ngil aynishi va qayt qilishning oldini olish va davolashda tavsiya qilinadi.

O'zining klinik-farmakologik tavsisi bilan tropiseptolga yaqin turadigan ondansetron (zosfran) hisoblanadi, biroq bu dori sutkasiga 3-4 marta beriladi, faolligi biroz kamroq.

23. 4. Ichni suruvchi dori vositalari

Bu dorilar ichak bo'tqasining siljishini kuchaytirib, yumshatib, ich yurishini osonlashtiradi. Ichni yumshatuvchi dorilar asosan yo'g'on ichak atoniysi va uning qisqarishlarining susayishi bilan bog'liq bo'lgan qabziyatlarda va shuningdek, ichakni tezda tozalash zarur bo'lgan holatlarda (zaharlanishda, rekto- yoki kolonoskopiyaga tayyorlashda) ishlatiladi. Ammo ichni yumshatuvchi dorilarni tavsiya etishdan oldin qabziyat kelib chiqish sabablarini aniqlash va shundan keyingina ichni yumshatuvchi dorilar tavsiya etish kerak. Qabziyatning sabablari umumiy va mahalliy bo'lishi mumkin, ularni maxsus davolamasdan ichni yumshatuvchi dorilar ishlatish samarasiz va hatto zararli bo'lishi ham mumkin.

Ta'sir mexanizmiga ko'ra, ichni yumshatuvchi dorilar shartli ravishda quyidagi 4 guruhga bo'linadi:

1. Kimyoviy yo'l bilan ichak shilliq pardasi retseptorlarini qitiqlab reflektor ravishda ichak harakatini kuchaytiruvchilar.
2. Ichaklarda suyuqlikning so'rilishini qiyinlashtiruvchilar.
3. Axlat massasining mexanik siljishini yengillashtiruvchilar.
4. Yo'g'on ichak retseptorlarini mexanik va kimyoviy yo'l bilan qitiqllovchilar va asosan to'g'ri ichak orqali kiritiluvechilar.

Birinchi guruhdag'i dorilarga antraglikozidlar tutgan o'simliklar (itjumrut mevasi, sabur), fenolstalcin, izofenin va boshqalar kiradi. Antraglikozidlar oshqozon va ingichka ichak

harakatiga ta'sir qilmaydi, lekin ovqatni haz'm qiluvchi fermentlar va bakteriya fermentlari ta'siri ostida asta-sekin parchalanadi. Yo'g'on ichakda antraxinonning eng yuqori miqdori to'planadi va shu yerda uning asosiy ta'siri boshlanadi. Antraglikozidlar tutuvchi ichni yumshatuvchi dorilarning ta'siri ular ichilganda 8–10 soat o'tgandan so'ng boshlanadi. Surgi dorilarning katta miqdorlari qorin sohasida og'riq, kuchanishga (tenezm) sabab bo'lishi mumkin. Buning oldini olish uchun ularning miqdorini to'g'ri tanlash va miqdor katta bo'lsa, uni 2–3 ga bo'lib qabul qilish kerak.

Ichni suruvchi o'simlik dorilarini emizikli ayollarda, jigar va buyrak kasalligi bo'lgan bermorlarda ehtiyoj bo'lib ishlatalish kerak.

Fenolftalein va izofenin ta'sir mexanizmi va uning ko'rinishi bo'yicha antraglikozidlardan deyarli farq qilmaydi. Ular ham asosan ichak harakatiga ta'sir ko'rsatadi. Izofeninning boshlang'ich faol ta'sir qiluvchi qismi, izofeninning ichakda parchalanishidan hosil bo'ladigan dioksifeniliziatindir. Ichni yumshatuvchi ta'siri 8 soatdan so'ng boshlanadi. Fenolftalein va ozroq darajada izofenin uzoq vaqt ishlataliganda buyrak parenximasiga qitiqlovchi ta'sir ko'rsatadi. Ishqorli muhitda fenolftalein siydkni qizil rangga bo'yaydi.

Ikkinchи guruhga tuzlar, natriy va magniy sulfat, mineral suvlar (tarkibida ko'p miqdorda natriy va magniy tuzlarini saqlovchi) va tarkibida ko'p miqdorda natriy sulfat bo'lgan karlovar tuzi kiradi.

Tuzlar ichak devorlari orqali yomon so'rilganligi tufayli suv, ovqat va suyuqliklarning so'rilishiga qarshilik ko'rsatadi. Shu bilan birga tuzlarning gipertonik eritmalarini ichak bo'shlig'ida suvning so'rilishini va bundan tashqari, oshqozon va ichak bezlari sekretsiyasini kuchaytiradi. Natriy sulfatning gipo- va izotonik eritmalarini oshqozon sekretsiyasini susaytirishi mumkin. Ichaklarda to'plangan suyuqlik ichak retseptorlarini mexanik ravishda qitiqlab ichak harakatini kuchaytiradi. Sulfatning ichni yumshatuvchi ta'siri ichak bo'shlig'ida hosil bo'ladigan sulfidga ham bog'liq. Magniy tuzlarining ichni yumshatuvchi ta'sirini ichaklarda hosil bo'ladi-gan, erimaydigan magniy sovunlari kuchaytiradi. Tuz surgilar ichaklarning hamma bo'limlarida ham ta'sir qiladi.

Ichak infeksiyalarida, zaharlanishda ovqat mahsulotlari va zaharlarning so'rilishiga qarshilik ko'rsatish maqsadida tuzli ichni suruvchilar katta miqdorlarda ishlataladi. Tuzli surgilar ta'sirining boshlanishi ularning miqdoriga bog'liq: 5-soizli gipertonik eritmasi 1–3 soat ichida, izotonik va gipotonik eritmalari 10–15 soat ichida ta'sir qiladi. Ularni odatda nahorga ishlataladi. Tuz surgilarini uzoq vaqt ichib bo'lmaydi, chunki ular ichakda yallig'lanishni kuchaytirishi yoki keltirib chiqarishi mumkin.

Magniy sulfat. Surgi sifatida kattalar uchun kechqurun yoki ertalab nahorda 10–30 g dan Bir stakan qaynatilgan suvda eritib ichishga, bolalarda esa har bir yoshiga 1 g miqdorda tavsiya etiladi. Asosan o'tkir qabziyatda va zaharlanishda tavsiya etiladi. Ba'zan surunkali qabziyatlarda 20–30 soizli eritmasi 100 ml miqdorida klizma yo'li bilan yuboriladi.

Natriy sulfat. Kattalarda tana og'irligiga qarab 15–30 g ertalab nahorda Bir stakan qaynatilgan suvda eritib, 1–2 stakan suv bilan ichiladi. Bolalarda har bir yoshiga 1g miqdorida tavsiya etiladi.

Uchinchi guruhdagi ich yumshatuchilarga asosan yog'lar – kanakunjut, bodom, o'simlik va baliq yog'lari kiradi. Bu yog'lar ichaklarda parchalanmaydi va so'rilmaydi (vazelin) yoki qisman parchalanadi (kanakunjut, bodom, o'simlik, baliq yog'lari). Ularning ko'pchiligi ichak fermentlari bilan munosabatda bo'lib, ichak retseptorlarini qitiqlovchi sovunlar hosil qiladi. Ular axlat massalarini yumshatadi va ichak devorini yog'lab axlatning ichakda siljishini osonlashtiradi. Bu dorilar ertalab nahorda qabul qilinadi, ta'siri 2–6 soat ichida kuzatiladi. Yengil ichni yumshatuvchilar surunkali qabziyatda va ayniqsa, paraproktitda bemorlarga tavsiya qilinadi.

Vazelin moyi 1–3 osh qoshiqdan tavsiya etiladi. Uzoq vaqt ishlatalganda yog'da cruvchi vitaminlarning ichakdan so'rilishini kamaytirishi mumkin.

Kanakunjut moyi kattalarga 15–30 g dan, bolalarga 5–15 g dan ichish tavsiya etiladi.

23. 5. Ichni qotiruvchi dori vositalari

Bu guruhga xolestiramin, aktivlangan ko'mir, lopcramid, disenoksilitlar kiradi. Bular mikrobsiz ich ketishlarda (ovqat

buzilishi, ruhiy qabziyat buzilishidan kelib chiqqan) ich qotishlarda tavsiya qilinadi. Mikroblar chaqirgan ich qotishlarda antibakterial dorilar bilan birga beriladi.

Xolestiramin. Ichak bo'shlig'ida safro kislotalari va mikrob endotoksinlari bilan kompleks hosil qiladigan anion almashtiruvchi **katron**. Dori yuqoridagi omillar chaqiruvchi ingichka ichak sekretsiyasini kamaytiradi. Dori ichishga beriladi. Xolestiramin safro kislotalarini biriktirib olib, moylar va moylarda eruvchi A, D, E va K vitaminlari so'rilihini buzadi.

Aktivlangan ko'mir o'z sathiga zaharlarni va gazsimon moddalarni so'rib oluvechi xususiyati bo'lgan hayvon yoki o'simliklardan olinadigan modda.

Suvga aralashtirilib kuniga 3–4 marta ichishga buyuriladi.

Turli zaharlardan zaharlanganda so'rib oluvchi sisatida ishlatiladi.

Boshqa dorilarni ham so'rib olib, ularning ta'sirini kamaytiradi.

Uzoq ishlatilganda organizmning vitaminlar bilan ta'minlanishini buzadi. Axlatni qora rangga bo'yaydi.

Liperamid (imodium). Dori analgetik og'riq qoldiruvchilarga o'xshaydi, ammo og'riq qoldiruvchi ta'siri kam. Dori oshqozon-ichak tizimidagi opiatlarga sezuehan qurilmalarni faollashtiradi va ichak vorsinkalari (qilchalari) sekretsiyasini va so'rilihini kamaytiradi, ichak reflekslarini susaytiradi, ichak harakatini faollashtiradi.

Ichishga tayinlanadi, surunkali ich qotishlarda 1–6 martagacha beriladi. Dori gematoentsefalitik to'siqdan yomon o'tadi. Atropin va boshqa m-xolinolitiklar bilan berilmaydi.

Dori uzoq ishlatilganda ich qotishi, ko'ngil aynishi, bosh aylanishi mumkin. 3 yoshgacha bolalarda uyquchanlik va nafasni buzishi mumkin. Zaharlanish belgilari morsindan zaharlanishga o'xshaydi. Davolash uchun nalokson beriladi.

Klinik-farmakologik tavsisi jihatidan difenoksilat (reasek) loperamidga yaqin turadi.

23.6. Safro suyuqlig'ini haydovchi va gepatoprotektor dori vositalari. Safro haydovchi dorilar

Ko'pgina dorivor moddalar safro (o't) haydash xususiyatiga ega. Bu dorilar kelib chiqishiga ko'ra, o'simliklardan olingan va

sun'iy yo'l bilan olingan bo'lishi mumkin. Bu dorilar safro suyuqlig'i hosil bo'lishini kuchaytiradi va uning o'n ikki barmoq ichakka quyilishini ta'minlaydi.

Safro haydovchi dorilar o't suyuqlig'ini hosil bo'lishini va o'tning ichakka ajralib chiqishini kuchaytiruvchilarga bo'linadi.

Safro hosil bo'lishini kuchaytiruvchilar (xoleskretiklar). Haqiqiy xoleskretiklar jigardagi sekretor va filtratsiya jarayonlariga ijobjiy ta'sir ko'rsatadi. Ularning qo'llanilishi safroda xolatlar miqdorining ko'payishiga va o'tni to'planib qolishini kamayishiga olib keladi. O't yo'llarida o'tning oqishini kuchayishi, infeksiyaning yuqoriga ko'tarilishi, yallig'lanish jarayonining tezligini kamaytiradi. Xoleretiklar yog'da eruvchi vitaminlarni ichakdan so'rilib yaxshilaydi.

Xoleretiklar surunkali hepatit, xolesistitlar, xolangit, sirroz (astsit bilan kechadigan), o't pufagi va o't yo'llari operatsiyalarida ishlatiladi.

Degidroxol kislotasi (xologon). O't haydovchi ta'siri 20-30 daqiqadan so'ng boshlanadi, eng yuqori ta'siri esa qabul qilingandan so'ng 2 saat davomida kelib chiqadi.

Dexolin ta'siri jihatidan degidroxol kislotasidan farq iqlmaydi. Bu dori assit bilan kechadigan jigar sirrozida, surunkali hepatit, xolangit va xolesistilarda ishlatiladi. Dorining 5 foizli critmasi 5-10 ml miqdorda kuniga 1 marta venaga yuboriladi.

Dexolin va xologon mexanik sariqlikda, jigarning o'tkir sariq distrofiyasida, o'tkir hepatitda tavsiya etilmaydi.

Alloxol tarkibidagi quruq o't hisobiga safro ishlab chiqishini kuchaytiradi. Alloxol ichaklarda bijig'ish jarayonini pasaytiradi, ichak harakatini kuchaytiradi. Dori surunkali xolesistitda, xolangiogepatitda, sirrozda tavsiya etiladi. Dori 1-2 donadan kuniga 3 mahal 2-3 hasta davomida ichiladi.

Xolenzim va alloxol bir biridan deyarli farq qilmaydi. Yuqorida ko'rsatilgan miqdorlarda qabul qilinadi.

Xoletsin. Tarkibi natriy xoleinat (75 foiz) va lesitin (25 foiz) dan iborat bo'lib, o't kislotasi tuzlari, yog' kislotalari bilan birgalikda lesitinning suvda crishiga sabab bo'ladi. Lesitin ichakdan so'rilib jigarga horadi va u yerda xolesterinni crituvchi va uning

cho'kib qolishiga qarshilik qiluvchi xolein kislotalarinинг ta'sirini kuchaytiradi. Bu esa o'z navbatida toshlar hosil bo'l shining oldini oladi. Xoletsin 1-2 donadan kuniga 3 mahal ovqatdan 15-20 daqiqa oldin 2-3 hafta davomida ichiladi.

Sun'iy sintez qilingan safro haydovchi dorilarga oksafenamid, sikvalon, nikodinlar kiradi. **Oksafenamid** 0,25-0,5 g dan 3 mahal 10-15 kun davomida tavsiya etiladi.

Sikvalon 0,1 g dan 3 mahal 2-3 hafta davomida tavsiya etiladi, sikvalon o't haydovchi va yallig'lanishga qarshi ta'sirga ega.

Nikodin 0,5-1 g dan 3 mahal tavsiya etiladi. Davolash 2-4 hafta davom etadi. Nikodin o't haydovchi va antimikrob ta'sirga ega. Nikodin organizmda bakteriotsid va bakteriostatik ta'sir ko'rsatuvchi formaldegid va jigar faoliyatini yaxshilovchi nikotin kislotasiga parchalanadi. Surunkali xolesistit va o't yo'llarining diskineziyasida tavsiya etiladi. O't yo'llarining surunkali yallig'-lanishi, gastrit va kolit bilan kechadigan bemorlarga nikodinni tavsiya etish maqsadga muvofiqdir.

Tibbiyot amaliyotida sun'iy o't haydovchi dorilar bilan bir qatorda o't haydovchi o'simliklar ham keng qo'llanilmoqda. Hozirgi vaqtida 100 dan ortiq o't haydovchi ta'siriga ega bo'lgan dorivor o'simliklar mavjud. O'simliklar tarkibidagi qaysi modda o't haydovchi ta'sirga ega ekanligi aniqlangan emas. O'simliklarning xoleretik xususiyati bиринчи navbatda ulardagi elir moylari, smola, flavonlar va fitosteronlar, shuningdek, ba'zi vitaminlar borligi bilan bog'liqdir. O'simliklardan tayyorlangan damlainalar jigarning faoliyatini kuchaytiradi va yallig'lanishga qarshi ta'sir ko'rsatadi.

Oddiy zirk (барбарис обыкновенный). Zirk barglaridan tayyorlangan spiritli tindirma 25-30 tomchidan 3 mahal ichish uchun tavsiya etiladi. Davolashning davomiyligi 2-3 hafta. Tindirmani homiladorlik davrida va tuxumdonlar faoliyatining buzilishi bilan bog'liq bo'lgan qon ketishlarda ishlatish taqiqlanadi. Zirk alkaloidlaridan berberin xoleskretik xususiyatga ega.

Berberin sulfat. O't haydovchi, dori yo'llari diskineziyasi bilan bog'liq xolesistitlarda, toshli xolesistitlar qaytalanish davri

orasida ishlatiladi. Kasallikning kechishiga qarab va bermor tana og irligini hisobga olib 5 mg dan 20 mg gacha kuniga 2–3 mahal-dan tavsiya etiladi. Homiladorlik davrida dori tavsiya etilmaydi.

Bo'znoch, o'lmaso't (бесемергийик исчанийи). Gulidan tayyorlangan qaynatma va damlamalar o't, oshqozon va oshqozon osti bezi shirasini kuchaytiradi, xolat-xolesterin koefitsiyentini ko'paytiradi. Shu bilan birga oshqozonning evakuator faoliyatini kuchaytiradi, ichak qisqarishlarini kamaytiradi. Bo'znoch bakteriotsid ta'sirga ega, uzoq vaqt qo'llanilganda jigarda gepatit holatini chaqirishi mumkin.

Flamiu. O'lmas o't quruq ekstrakti bo'lib, o'zida flavonlar tutadi, o't pufagi va o't yo'llarinig surunkali yallig'lanishlarida tavsiya etiladi. Kuniga 3 mahal ovqatlanishdan oldin 0,05 g dan suv bilan ichiladi. Davolash 2–3 hafta davom etadi.

Makkajo'xori popugi. O't va siydk haydovchi dori sifatida ishlatiladi. Xolesistit, xolangit, gepatit va ayniqsa o't tutilib qolishida ishlatiladi. Dori o't hosil bo'lishini kuchaytiradi, yopishqoqligini kamaytiradi, protrombin miqdorini ko'paytirib, qonning ivishini tezlashtiradi.

Suyuq spirtli ekstrakt holida 30–40 tomchidan yoki damlama (10–20 g 200 ml ga) holida osh qoshiqlab kuniga 3–4 mahal 1 oy davomida tavsiya etiladi.

Xolosas. Na'matak va qandning quyuqlashtirilgan suvli ekstraktidir. 1 osh qoshiqdan kuniga 3 mahal qabul qilinadi. Ishlab chiqarilayotgan o'tning umumiy miqdorini va undagi o't kislotasini ko'paytiradi.

O't suyuqlig'ini ichakka tushishini kuchaytiruvchi dorilar (xologoga).

O'tning o'n ikki barmoq ichakka kelib tushishini ko'paytiruvchi dorilar xolekinetiklar va xolespazmolitiklar guruhiga bo'linadi. Birinchi guruh dorilari o't pufagi tonusini va uning harakat faoliyatini kuchaytiradi, umumiy o't yo'li tonusini (tarangligini) kamaytiradi. Ikkinchilari esa o't pufagiga sezilarli ta'sir qilmaydi, o't tizimi sfinktrlariga va jigardan tashqari o't yo'llariga bo'shash-tiruvchi ta'sir ko'rsatadi.

Xolekinetiklar ichida eng ko'p magniy sulfat ishlatiladi. O't haydovchi ta'siri o'n ikki barmoq ichak devoridagi asab oxirlariga ta'sir qilishidan kelib chiqadi.

Xolespazmolitik moddalar o't yo'llari qisqarishini susaytiradi. Og'riq qoldiruvchi dorilar bilan birga o't pufagi sanchiqlarida ishlataladi. Boshqa dorilar bilan birqalikda o't pufagi diskineziyasida, o't toshlarida, surunkali xolesistit, xolangitlarda qo'llaniladi. Xolespazmolitik sifatida atropin, platisillin, papaverin, eufillin, nitroglitserinlar ishlataladi.

Safroni suyultiruvchi dorilarga adursol va xenofalk, o't kislotalarini modifikatsiyalash yo'li bilan olingan. Bu dorilar safro tarkibidagi xolesterinning kristallanishiga qarshilik qilib, uning cho'kishiga to'sqinlik qiladi va erib ketishiga sabab bo'ladi. Bular antibakterial dorilar bilan birga beriladi, chunki antibakterial dorilar o't pufagi va yo'llaridagi yallig'anlishni kamaytiradi. Bu esa safro tarkibidagi xolesterinning kristallanish jarayonini to'xtatadi va safroni mineral tarkibini buzadi.

Xenofalk (xendol). Safro (o't) suyuqlig'idan maxsus yo'l bilan tayyorlanadi. Bu dori o'z tarkibida xenodezoksixol kislotasini tutganligi tufayli jigar faoliyatini, ayniqsa xolesterinni chiqarish funksiyasini, safro (o't) tarkibida komponentlarining parchalanishini yaxshilaydi.

Xenofalk kuniga 20 mg/kg 3 mahal, ovqatdan keyin ichilsa o't tarkibida xolesterin saqlovchi 0.5–1,0 mm kattalikdag'i konkrementlarni joy ichida parchalaydi.

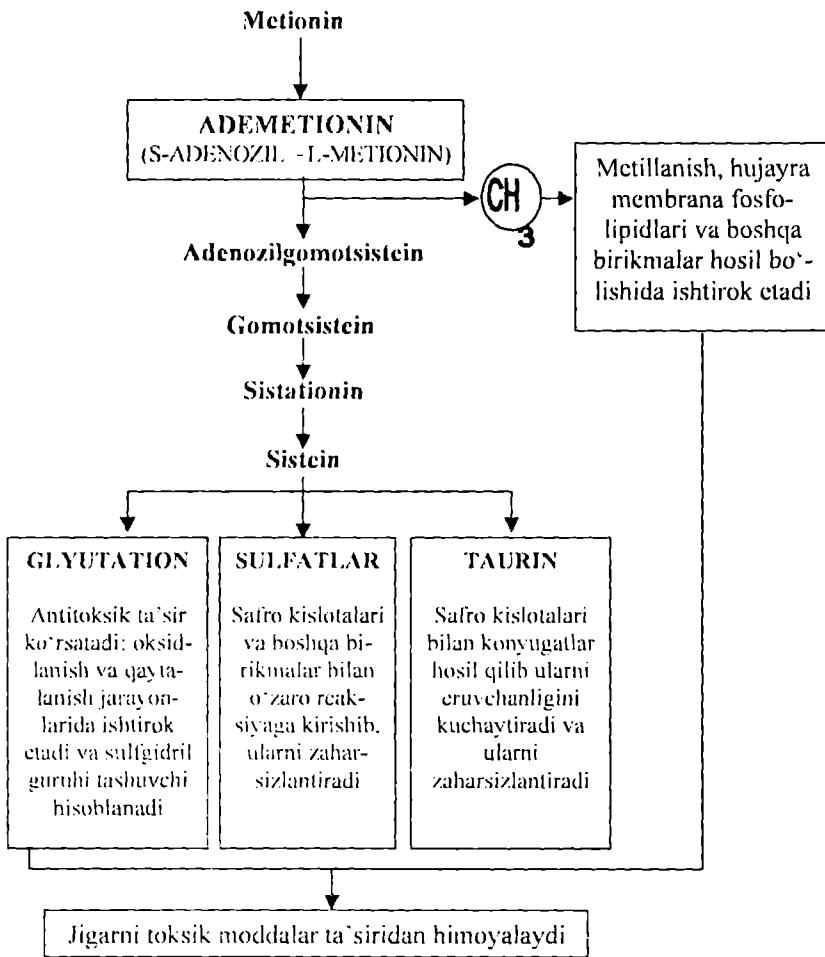
Salbiy ta'siri. Oshqozon-ichak tizimi shilliq pardasini qitiqlaydi, bemorlarda eroziv gastroduodenit va enterokolit belgilarini yuzaga chiqaradi.

Adursal (deskolit). Ichilgandan keyin maxsus ingichka ichak florasi ta'sirida 7-ketolitoxol kislotasiga, bu esa o'z navbatida gepatotsitlarda xenodezoksixol kislotasiga o'tadi. Ta'sir mexanizmi xenofalknikiga o'xshaydi. 3-gidroksi-3-metil-glutaril-CoA-reduktaza fermenti aktivligini susaytirish yo'li bilan xolesterinning umumiy miqdorini kamaytirishi ham mumkin. Xenofalkka nisbatan 2 marta kam miqdorda tavsiya etiladi.

23.7. Gepatoprotektorlar

Bu moddalar ta'sir mexanizmidan qat'i nazar jigarning sintetik zaharsizlantiruvchi hamda turli metabolitlarni chiqarib tashlovchi vazifasini kuchaytiradi. Bularga vitaminlar, nuklein

kislotasi sintezini yaxshilovchi moddalar (asparkam, kaliy orotat, metiluratsil, riboksin), tabiiy detoksikantlar (sitrullin, aspargin, glutamin), mitoxondriy nafasi metabolitlari (sitoxrom, natrii suksinat, olma kislotasi, aminalon), allergenlardan tozalangan hayvon jigaridan tayyorlanadigan ekstraktiv moddalar (vitogepat va o'simlik sharbatlar)ni ham kiritish mumkin (23.1-shakl).

23.1-shakl. Ademetianinni hepatoprotektor ta'sir mehanizmi.

Gepatotsitlar faolligini va jigarning morfologik tuzilishini yaxshilovchi gepatoprotektorlarga ziksorin, katergen, silibor va triterpenlar kiradi.

Ziksorin. Mikrosomal oksidlanishda ishtirok etuvchi substratlар komponentлari sintezini kuchaytirish dorining asosini farmakodinamik samarasi asosini tashkil qiladi. Dorining bu samarasi qabul qilishni boshlagach 5 sutkadan keyin to'liq namoyon bo'ladi.

Farmakokinetikasi. Dori oshqozon-ichak tizimida yaxshi so'rildi. 96% qon zardobi oqsillari bilan birikadi. 0,1 g dori qabul qilingandan keyin uning farmakokinetik ko'rsatkichlari o'rta hisobda quyidagiлarni tashkil qiladi: $T_{1/2}$ alfa 1,25 soat, $T_{1/2}$ beta=17,2 soat, $t_{max}=2,1$ soat, $V_d=269 l/kg$.

Ishlatilashi. Sariqlik belgisi bilan kechayotgan o'tkir gepatitlarda. Jilber tipidagi giperbilirubinemiya («erkin bilirubin» ko'paygan)da, chaqaloqlar sariqlik kasalligida hamda bu sindromning oldini olish uchun, alkogol biotransformatsiyasini kuchaytirish uchun, dorilar va endogen steroidlar metabolizmini tezlashtirish uchun qo'llaniladi.

Ishlatish tartibi klinik sharoitdan kelib chiqib aniqlanadi. Masalan, Jilber kasalligida yoki xolegrafiyaga tayyorlash uchun dori haftasiga bir marta 1 kapsuladan 10 kg tana og'irligi hisobidan yuboriladi. O'rtacha og'irlikda kechayotgan parenximatoz sariqlikda esa bir kapsuladan sutkasiga beriladi. Og'riq borligida (o'tkir gepatitlar, xolangit, o'tkir zaharlanishlarda) kuniga 1,5–2 kapsuladan 10 kg og'irligi hisobiga yuboriladi. Surunkali destruktiv o'zgarishlar bilan kechayotgan jigar kasalliklarida dori $\frac{1}{2}$ kapsulada 10 kg tana og'irligiga hisob qilib beriladi, katta miqdorlarda esa dori jigarda bu o'zgarishlarni kuchaytirib yuborishi mumkin.

Salbiy ta'siri. Birga ishlatilayotgan dorilar klirensi, biotransformatsiyasi tezlashganligi sababli bu dorilarning samaradorligi o'zgaradi (kamayadi). Ziksorin uzoq ishlatilganda, ayniqsa qari bemorlarda vitamin D₃ biotransformatsiyasi kuchayishi hisobiga osteoporoz kuzatiladi. Zarda paydo bo'lishi mumkin, ba'zan allergiya ham kelib chiqishi mumkin.

Katergen – flavonoidlarning yarim sintez mahsulotini hisoblanadi. Oshqozon-ichak tizimidagi yaxshi so‘riladi.

Farmakokinetikasi. 500 mg bir marta qabul qilingach qon zardobidagi eng yuqori miqdori 1–4 soatdan keyin kuzatiladi. Yuborilgan miqdorning 70–80 foizi birinchi sutka davomida siyidik orqali ajraladi. Ekskretsiya 9–11 soatdan keyin boshlanadi.

Farmakodinamikasi. Dori jigar to‘qimasida aktiv radikallarni biriktiradi, gepatotsitlar, lizosomalar membranasini mustahkamlaydi; gepatotsitlarni yog‘li degeneratsiyadan saqlaydi va uning qayta so‘rilishini ta‘minlaydi; Kuper hujayrasi va gepatotsitlar regeneratsiyasini kuchaytiradi; prostaglandin va kollagen sintezini ingibitsiya qiladi. Jigarning mikrosomal oksidlanish jarayonini susaytiradi.

Ishlatilishi. Ovqatlanish buzilishidan kelib chiqqan, alkogoldan, zaharlanishdan, endokrinopatik yog‘li gepatozlarda, fibroz va sirrozlarda, gepatomegaliyada ishlatiladi.

Miqdorlash me’yori sutka davomida 2 kapsulada 8 kapsulagacha bo‘lib, kattalashgan jigar kichrayishi bilan miqdori kamaytiriladi. Sekinlik bilan har 3–7 kunda bir kapsuladan kamaytiriladi. 1–2 soatdan keyin dorini chiqarish kuchayadi, 80 foiz dori metabolitlar ko‘rinishida chiqariladi.

Salbiy ta’siri. Kuchli sariqlikda xolestazni kuchaytirish mumkin, ba’zan gemolitik anemiya kuzatiladi. Boshqa dorilar biotransformatsiyasini ko‘p o‘zgartirmaydi.

Legalon (silibinin) – pacraponmuva o‘simgili urug‘i flavonidlari yig‘indisidan iborat.

Farmakokinetikasi. Tez so‘riladi va safro suyuqlig‘i bilan ajraladi. Eng yuqori ajralish muddati 1–2 soatga to‘g‘ri keladi. 80 foizi metabolitlar ko‘rinishida chiqib ketadi.

Farmakodinamikasi. Bo‘sh radikallarni biriktiradi; membranalarni mustahkamlaydi; yog‘lari peroksidli oksidlanishni susaytiradi; RNK oqsili sintezini kuchaytiradi.

Ishlatilishi. Jigarning surunkali va o’tkir yallig‘lanish belgilari (yallig‘lanish, xolestaz)da ishlatiladi. Sekinlik bilan rivojlanayotgan jigar kasalliklarida ko‘p yillar ishlatiladi. 35–70 mg dan kuniga 3–4 marta bir necha oy davomida beriladi.

Salbiy ta'sirlari. Ba'zan ich qotishi kuzatiladi. Birga ishlatilayotgan dorilar biotransformatsiyasiga ta'sir qilmaydi.

Silibor. Flavonlar yig'indisidan tashkil topgan o'simlik dorisidir. Yuqorida qayd etilgan jigar kasalliklarida ishlatiladi. Davolash 1–2 dan 3–6 oygacha davom etadi. Dori 0,04–0,08 g dan, kuniga 3 mahal ichishga buyuriladi. Zarurati bo'lsa, davolashni 1–2 oydan takrorlash mumkin.

Essensial. Essensial fosfolipid, xolinfosfat kislotasining digitserid esiridan, to'yinmagan moylar (ayniqsa linolen), piridoksin gidroxlorid, sianokobalamin, nikotinamid, natriy pantotenat, riboflavinlar yig'indisidan iborat.

Farmakodinamikasi. Essensial tarkibidagi fosfolipidlar mitoxondriylar regeneratsiyasini kuchaytiradi, to'qima membranalarining o'tkazuvehanligini oshirib, gepatotsitlarda yog'ni kamaytiradi, jigarda yog' va oqsil almashtinuvini yaxshilaydi. Jigarning zaharlarni parchalovchi faoliyatini kuchaytiradi. Jigarda qon aylanishini yaxshilaydi.

Essensial surunkali gepatitlarda, jigar sirrozida, alkogollizmda va qandli diabet kasalligida hamda jigarning jarohatlarda 3–6 kapsuladan (12 kapsuladan 3 mahal) 30–45 kun davomida ichish uchun tavsya qilinadi. Og'ir hollarda esa 10–20 ml dan 250–500 ml glukozaning 5 soizli eritmasida venaga tomchilab yuboriladi hamda ichishga yuqoridagi miqdorlarda tavsya etiladi.

Dori odatda, bermorlar tomonidan yaxshi qabul qilinadi. Ammo ba'zi bermorlarda ich ketish va SOE ning tezlashishi kabi salbiy ta'sirlar ham kuzatilishi mumkin.

LIV-52. Bir qancha o'simliklarning shira va qaynatmalaridan tayyorlangan dori. Yuqumli va toksik gepatitlarda, surunkali gepatitlarda va jigarning boshqa kasalliklarida jigar faoliyatini yaxshilash uchun ishlatiladi. Dori, shuningdek, ishtahani ochadi, ovqat hazm bo'lishini yaxshilaydi va ichaklardan yel chiqishini ta'minlaydi.

Kattalarga 2–3 donadan, bolalarga esa 1–2 donadan kuniga 3 mahal ichish uchun tavsya etiladi.

24-bob. Gistaminga qarshi dori vositalarining klinik va farmakologik tavsili

Gistamin – gistidin aminokislotasidan sintez qilinadigan tabiiy amin bo'lib, 90% bulutsimon, 10% bazofillarda bog'langan (faolsiz) ko'rinishda bo'ladi.

Gistamin markaziy asab tizimida gistaminergik neyronlarni presinaptik tolalarida ajralib neyromediator vazifasini bajaradi.

Gistamin antigen-antitelo reaksiyasiда, ba'zi bir dorilar va turli patologik jarayonlarda (asidoz, gipoksiya, kuyganda, jarohat, karaxtlikda) biologik faollikka uchraydi va ajraladi.

Gistamin, gistamin₁ va gistamin₂-sczuvchan qurilmalarni qo'zg'atadi.

Gistamin – qurilmalarga ta'sir qilib hujayra devoridagi fosfolipazani faollaydi, bu ferment fosfatidilinozitolni inozitol C-3-fosfat va diatsilglitserolga parchalaydi, bu o'z navbatida silliq muskullar retikulumidan sof kalsiyning ajralishiga va mushaklar qisqarishiga olib keladi.

Gistamin bronx silliq muskulini arteriola, venulalarni, ichak sifinckterini, bachadonni qisqartiradi.

Gistamin ko'p ajralganda bronxlar torayadi, qonni yurakka qaytib kelishini, yurak urishlarini va daqiqali hajmini kamaytiradi, qonni suyuq qismining to'qimaga o'tishini ko'paytiradi, qon qo'yuqlashadi. Bu o'z navbatida arterial bosimni kamaytiradi va to'qimalarni qon bilan ta'minlanishini yomonlashtiradi. Teridagi sczuvchan asab oxirlarini qitiqlab achishish, qichishish va og'riq chaqiradi.

Gistamin chaqiradigan yuqoridagi ta'sirning oldini olish uchun H₁-gistaminlitiklar yuboriladi.

Bular 2 avlodga bo'linadi:

I avlod dorilari: disengidramin (dimedrol, benadril), prometazin (diprazin, pipolzen), xlorpiramin (suprastin), mebgidrolin (diazolin), klemastin (tavegil), fenkarollar;

II avlod dorilariga: loratadin (klaritin), terfenadin (teldan, bronal), astemizol (gistanal), akrivlastin (semfreks), setirizin (zirtek), levokobastin (livostin), azelostin (allergofil, rinoplast), ebastin (kestinlar) kiradi.

Avlod dorilari bir-biridan ta'sirlarining davomiyligi, farmakokinetik o'ziga hosligi va salbiy ta'sirlari bilan farqlanadi.

Farmakodinamikasi. Bular H_1 -gistamin-qurilmalarni qitiqlab o'ziga xos farmakologik ta'sir ko'rsatadi.

Bundan tashqari, xlorpiramin (suprastin) antigenga javob sifatida kuzatiladigan gistaminni bulutsimon hujayralar va qon oqsillarida bog'langan holda qolishini ko'paytiradi, ya'ni gistaminni ajralishiga qarshilik ko'rsatadi. Fenkarol gistaminni faolsizlantiradigan diaminoksidazani faollaydi. Bu guruh dorilari gistamin bilan bog'lanmagan qurilmalarnigina faolsizlantiradi.

Bular gistogrammi retseptor bilan bog'dan siqib chiqara olmaydi, chunki ularni gistogramga nisbatan retseptor qurilmalarga yaqinligi kam.

II avlod dorilarida I avlod dorilariga nisbatan bu qurilmalarغا yaqinligi (afinitetligi) ko'proq.

Bular gistogramnitik xossasidan tashqari, yana quyidagi farmakologik faolliklarga ega. Masalan, prometazin (diprazin, pipolzen), disengidramin (dimedrol, benadril) va xlorpiramin (suprastin) markaziy asab tizimiga tinchlantiruvchi ta'sir ko'rsatadi va atropinga o'xshash ta'siriga ham ega.

Primetazin (diprazin, pipolzen) va dimedrol mahalliy og'riq qoldirish ta'siriga ega.

Difengidramin (dimedrol) vegetativ gangliyalarda impuls o'tishini falajlashi mumkin, silliq mushaklarni bo'shashitiradi.

Primetazin (diprazin) adrenolitik xususiyatga ega, qon bosimini tushirishi mumkin, ayniqsa venaga yuborilganda.

Farmakokinetikasi. Dorilar mushakka, venaga (tomchilab), yuboriladi va ichishga beriladi. Bular oshqozon-ichak tizimidan yaxshi so'rildi. Biroq, I avlod n_1 -gistaminlitiklarining biologik o'zlashtirilishi 40% ga teng, chunki bular jigarda birlamchi eliminatsiyaga uchraydi. II avlod gistogramnitiklarining biologik o'zlashtirilishi 95% teng, bular birlamehi eliminatsiyaga kamroq uchraydi, ularning metabolitlari qisman farmakologik faolligini saqlaydi. Hamma n_1 -gistaminlitiklar 90% gacha qon plazmasi oqsili bilan bog'lanadi. Terapeutik samarasи 20-40 daqiqadan keyin, qonda eng yuqori miqdori 2 soatdan keyin kuzatiladi.

qondagi terapeutik miqdorini saqlanish vaqtı I avlod dorilar uchun 4-6 soat, II avlod dorilariniki ancha ko'p, shuning uchun dori 1 marta. I avlod dorilar esa 4 marta (tavegil – 2 marta) beriladi. Dorilarni qondan yarim chiqib ketish vaqtida ham farq bor: dimedrol va I avlod H₁-gistaminlitiklarining tarqalish hajmi 120–130 l. Ularning ko'pehiligi to'qimalarga, jumladan gematoentsfal to'siqdan ham yaxshi o'tadi (diazolin va senkaroldan tashqari). II avlod H₁-gistaminlitiklarining tarqalish hajmi (250 l ga yaqin), to'qimalarda yaxshi to'plansa-da, kimyoviy tuzilishidagi tafovutga ko'ra miya to'qimasida, likvorda setirizin (10%gacha to'planadi) kamroq ko'rsatkichga ega.

Bular metillanish yo'li bilan jigarda biotransformatsiyaga uchraydi. Dimedrol to'qimalarni zararlantirib antigenga aylanadigan nitrooksidga aylanadi. Dori o'zgarmagan holda yoki metabolit ko'rinishida jigar va buyraklar orqali chiqariladi. Jigar yetishmovchiligidagi dori miqdorini korreksiya qilish zarur bo'ladi. Boshqalardan farqli o'laroq, setirizin 70% siyidik (o'zgarmagan holda), 10% esa safro orqali chiqariladi. Shu sababli buyrak yetishmovchiligidagi miqdorini kamaytirish kerak.

O'zaro ta'siri. Dimedrol va pipolsen mahalliy anestetiklar, issiq pasaytiruvchi va xolinolitiklar ta'sirini kuchaytiradi, bular hammasi uyqu chaqiruvchi, ncyroleptiklar, narkoz moddalari, markaziy asab tizimi faolligini susaytiruvchi boshqa guruhdagi dorilar ta'sirini quvvaflaydi.

Terpenadin va astemizolni eritromitsin va boshqa gepatotoksik dorilar bilan birga berib bo'lmaydi (jigar faoliyatini buzadi), shuningdek, ketokanazol, flukanazol va intrakanazollar bilan (kardiomiopatiya kuzatiladi) birga berib bo'lmaydi.

Dimedrol, pipolsenlar jigar ferment tizimi induktorlari bo'lib, ko'pgina dorilar samarasini kamaytiradi.

Salbiy ta'sirlari. I avlod H₁-gistaminlitiklar, ayniqsa pipolsen, dimedrollar markaziy asab tizimi faolligini susaytiradi, M-xolinolitik (og'iz kurishi, sekret va balg'amni quylitiradi, ich qotish, dispeptik hodisalar, ko'z ichki bosimini oshiradi) ta'sirga xos belgilari chaqiradi. Kichik yoshdaggi bolalarda, aksincha, qo'zg'алиш va uyqusizlikka sabab bo'ladi.

II avlod vakillaridan setirizin kuchsiz M-xolinolitik ta'sir qilishi sababli, bu dori avtomashina haydovchilar hamda aqliy ish bilan shug'ullanuvchilarga berilmaydi.

Pipolsen venaga yuborilganda qon bosimi pasayishi (adrenolitik ta'siri) kuzatiladi. Pipolsen, diazolin, senkarollar oshqozonichak tizimini qitiqlab dispeptik o'zgarishlarga sabab bo'lishi mumkin.

Terdenadin (terapevtik miqdorlarda), astemizol va ebastinlar (terapevtik miqdorlarga yaqin dozalarda) kardiotoksik ta'sir qiladi, kalyi kanailarini bloklab aritmiya keltirib chiqarishi mumkin. Astemizol ishtahani oshirib, bemor og'irligini ko'paytiradi.

II avlod vakillariga o'rganish (ayniqsa loratidunga) asta-sekin rivojlanadi. I avlod dorilariga o'rganish 5–7 kundan keyin kuzatiladi, bundan tashqari, bularning o'zi allergik reaksiyaga sabab bo'lishi mumkin.

Samaradorligini va xavfsizligini nazorat qilish bemorda kasallik simptomlarining kaimayishi va salbiy ta'sirlanishni hisobga olib aniqlanadi.

Ishlatilishi. Teri allergik kasalliklari (atopik dermatit, eshak-em, angionevrotik shish va boshqalar), allergik rinit, konyunktivit, anafilaktik shok va boshqalar, pollinoz (pichan isitmasi).

Allergik, yuqumli va vazomotor rinitni davolash uchun klamazin (loratidin va psevdoefedrin) nomli dori shakli yaratilgan. Bu tabletka ovqatdan keyin beriladi, tabletka chaynalmay yutiladi.

Psevdocfedrin – to'g'ridan to'g'ri ta'sir qilmaydigan adrenomimetik bo'lib, beta-adrenoqurilmalarni qitiqlab, mayda qon tomirlarini toraytirib, burun shilliq qavati shishini kamaytiradi.

Efedrindan farqli o'laroq psevdoefedrin yurak-qon tomirlar tizimiga hamda MNSga qo'zg'atuvchi ta'sir qilmaydi va bu tizilmalar tomonidan salbiy ta'sir simptomlarini keltirib chiqarmaydi.

Psevdocfeddrinning biologik o'zlashtirilishi (85% ga teng), jiga deyarli (1%) biotransformatsiyaga uchramaydi va siylik orqali (95%) o'zgarmagan holda chiqib ketadi. Dorining organizmida uzoq bo'lishi siylik pH ga bog'liq. Siydkning kislotali muhitida chiqishini tezlashtiradi, ishqoriyligi esa uning ajralib

chiqishini sekinlashtiradi. Yarim chiqib ketish vaqtı – 3 soat, ta'sir davomiyligi – 12 soatgacha, sutka davomida 2 marta yuboriladi.

H₁ – gistogramnitiklar bronxial astmanı davolashda monoterapiyada amaliy ahamiyatga ega emas. ular bronxlarni kengaytiradi, nafas yo'llari shilliq pardasi shishini kamaytiruvchi preparatlar bilan qo'shib ishlataladi.

Bular qayt qilishni qoldiruvchi dori sisatida (dengiz va havo kasalligida, Menyer sindromida) ishlatalishi mumkin.

Bu dorilar uyqu keltiruvchi dorilar sisatida ham ishlatalmaydi. uyqusizlik sababi teri qichishi bo'lgandagina ularni berish mumkin. Bu dorilar litik va premedikatsiya aralashmaları tarkibiga ham kiradi.

25-bo'b. Viruslarlarga qarshi dori vositalarining klinik va farmakologik tavsifi

Viruslar hujayra ichidagi parazitlar bo'lib, virusga qarshi dorilar hamma vaqt ham samara beravermaydi, salbiy ta'sirining xavfi yuqoridir. Bu dorilar tor doiradagi terapeutik kenglikka ega. Bular profilaktik yoki mahalliy ishlatilganda yaxshi samara beradi.

Amaliy ahamiyatga ega bo'lgan virusga qarshi guruhdagi dorilar (grippga qarshi, gerpesga qarshi, gerpetik va megaloviruslarga qarshi, odam immunitanqisligi virusiga qarshi) va keng doirada ta'sir qiluvchi dorilar (interferon va interferonnogenlar) farq qilinadi.

Dori tanlashda kasallikning klinikasidan tashqari, gistologik belgililar (bioptatda virusga tegishli belgilarning topilishi), virusga qarshi antitelolarning topilishi, hujayra kulturasida virus topilishi, molekular gibrizatsiya yo'li bilan virus antigenini yoki virus DNA-sini topish kabi laboratoriya metodlariga tayangan ma'qul.

25.1. Gripp qo'zg'atuvchisiga qarshi dorilar. Bularga remantadin, dectiforin, adapromin, oksolinlar kiradi.

Farmakodinamikasi. Bu dorilarning hammasi viruslarning hujayraga kiruvchi yuzasini falajlash yo'li bilan ularning hujayraga kirishiga qarshilik ko'rsatadi. Hujayra ichidagi virusga ta'sir qilmaydi, shu sababli ular virus bilan zararlangan (og'riganlar) bilan muloqotda bo'lganlarda grippni oldini olish maqsadida ishlatiladi.

Kasallikning birinchi ikki kunida kasallikning tarqalmasligi maqsadida yengil og'rigan bermorlarga ham berish mumkin.

Ta'sir doirasi. Remantadin va dectiforinlar grippning A virusga (ko'proq A₂ shtammiga); adapromin esa – A va B gripp virusiga; oksolin esa gripp A virusi va adenovirusga ko'proq ta'sir qildi.

Farmakokinetikasi. Oksolindan tashqari hammasi ichishga beriladi. Ichilganda biologik o'zlashtirilishi 50–60% ga teng. Kam miqdorda qon oqsili bilan bog'lanadi, to'qima va biologik suyuqlikka (likvorga ham) yaxshi o'tadi.

Chiqib ketishi qisman jigar va 90% buyraklar orqali, shu tusayli buyrak yetishmovchiligidagi dorilar to'planishi mumkin. Qondan yarim chiqib ketish vaqtiga 12–24 soatgacha, kuniga 3 mahal beriladi.

Oksolin malham ko'rinishida yoki tomchi ko'rinishida 5–6 marta tomiziladi (burunga va ko'zga).

Salbiy ta'sirlari. 1. Remantadin, deytiforin va adapromin endogen dosamin (ayniqsa markaziy asab tizimida) ta'sirini kuchaytiradi, shu sababli ko'ngil aynishi, qayt qilish, ataksiya, besaranjomlik, gallutsinatsiya, psixozlar keltirib chiqarishi mumkin. 2. Periferik dosaminga sezuvchi retseptorlarni qitiqlashi hisobiga arterial bosimni tushirishi, siyidik ajralishini kamaytirishi mumkin. 3. Teri toshmalar – allergik reaksiyalar 4. Oksolin – aksirish, qitiqlash, burundan oqadigan suyuqlikni ko'payishi, ko'z yoshi oqishini ko'paytirishi mumkin.

25.2. Gerpes va megaloviruslarga qarshi dorilar. Gerpesga qarshi dorilarga – tebrofen, riodoksol, idoksuridin, vidarabir, asiklovir, valasiklovir; megaloviruslarga qarshi gansiklovir, fosfonosformatlar qiladi.

Farmakodinamikasi. Bu guruhdagji dorilar replikatsiya (ya'ni, virusning nuklein kislota sintezini buzadi) xususiyatga ega.

Ta'sir doirasi. Bular 1 va 2 tip Herpes simplex, Varicella zoster adenoviruslarga ta'sir qiladi. Riodoksol – qo'shimcha ravishda zamburug'lar (mikrosporiya, trixositiya, kandidoz)ga qarshi ta'sir qiladi.

Asiklovir va valasiklovir – qo'shimcha ravishda Epshteyn-Barr virusiga, 6-tip herpes inson tipiga, sitomegalovirusga kuchsiz ta'sir qiladi.

Gansiklovir va fosfonosformatlar – sitomegaloviruslarga ta'sir qiladi.

Fosfonosformat – immuntanqisligi virusiga ta'sir qiladi.

Farmakokinetikasi. Tebrofen va riodoksol – malham ko'rinishida mahalliy ishlataladi. Idoksuridin: ko'z gerpesida ko'z tomchisi ko'rinishida kunduzi har soatda, kechasi esa har 2 soatda ko'zga tomiziladi. Vidarbin – mahalliy va encefalitda tomchilab venaga yuboriladi. Bu dorining miyaga o'tishi qon plazmasidagi

miqdorining 30% ga teng. Jigarda dori gipoksantin arabinozinga aylanadi, bu metabolit dorining o'zi singari faollikka ega, to'qimalarga yaxshi kiradi, 50% siyidik va axlat bilan chiqariladi.

Asiklovir, valasiklovir va gansiklovir ovqat vaqtida ichishga, mushakka (faqat asiklovir) va venaga (faqat asiklovir va gansiklovir) yuboriladi.

Ichilganda biologik o'zlashtirilishi 15–20% (valasiklovir uchun – 54%) va bu ko'rsatkich ta'sir ko'rsatishi uchun kifoyadir. Dorilar yuqori samarali miqdorlarda virus bilan zararlangan hujayralarda to'planadi. Zararlangan hujayralarda dorining miqdori qon plazmasidagi miqdoridan 30–120 martagacha yuqori bo'lishi mumkin.

Qon oqsili bilan 9–30% gacha bog'lanadi, shu sababli bu dorilar to'qimalarga va suyuqliklarga (likvorga ham) yaxshi kiradi. Organizmda valasiklovir, valasiklovirgidrolaza ta'sirida asiklovir va valinga aylanadi. Kiritilgan asiklovir va galsiklovirning 10–15% jigarda biotransformatsiyaga uchraydi. 80–40% o'zgarmagan va metabolit (9-karboksimetoksimetilguanin ko'rinishida) buyraklar orqali chiqariladi. Yarim chiqib ketish davri taxminan 3.3 soat. buyrak yetishmovchiligidagi – 20 soatgacha ortishi mumkin. Shu sababli buyrak yetishmovchiligidagi dori miqdorini korreksiyalash kerak bo'ladi. Masalan, $Cl_{kr} < 70 \text{ ml / daq}$ bolsa dori miqdori 2 marta kamaytiriladi: $Cl_{kr} < 50 \text{ ml / daq}$. – miqdor yana $\frac{1}{3}$ qismiga; $Cl_{kr} < 15 \text{ ml / daq}$ – yana $\frac{1}{2}$ ga va $Cl_{kr} < 10 \text{ ml / daq}$. bolsa 3 marta qisqartiriladi.

Fosfonoformat (foskarnat) venaga yuboriladi. Uning yarim chiqib ketish vaqtiga 2–4 soatgacha. Dori o'zgarmagan holda buyraklar orqali chiqariladi.

Salbiy ta'sirlari. Vidarabin – dispeptik hodisalar, ataksiya, skelet mushaklari tonusining oshishi, gallutsinatsiya, pansitopeniya, megaloblastoz, miya shishiga sabab bo'ladi.

Asiklovir va valatsiklovir – encefalopatik reaksiyalar (bosh og'rig'i, gallutsinatsiya, talvasa tutishi). Arterial gipotoniya: dispeptik hodisalar; jigar, immunitet va qon yaratilishining buzilishi; venaga yuborilganda flebit, siyidik kanalchalarida kristallar hosil bo'lishi.

Gansiklovir – neytropeniya, leykopeniya, trombotsitopeniya, encefalopatik reaksiyalar, immunitetning pasayishi, erkak va ayollar reproduktiv faoliyatining buzilishi, mutagen, teratogen va kanserogen ta'sirlarga ega.

Fosfonorformat – ko'mik depressiyasi, jigar va buyraklar faoliyatining buzilishi, teratogen, mutagen va kanserogen ta'sirlariga ega.

Ushbu guruhdagi vositalar hammasi sitostatiklar bo'lganligi sababli, bu dorilarni immun tizilmasini faollowchi, qon yaratilishini faollowchi dorilar bilan qo'shib ishlatish tavsiya qilinadi. Ular ishlatilganda qonni nazorat qilib turish tavsiya qilinadi, agar leykotsitlar soni 500/mkl va trombotsitlar soni 25000/mkl ga tushganda, bu dorilarni tayinlashni darhol to'xtatish kerak.

25.3. Odam immuntanqisligi virusi(VICH)ga ta'sir qiluvchi dorilar

Amaliy ahamiyat kasb etuvchi dorilarga azidotimidin (zidovudin) va fosfonoformat (foskarnat)lar kiradi.

Farmakodinamikasi. Limfotsitlarga kirgan kasallik qo'zg'a-tuvchisi qaytar transkritazalar (revertaza) yordamida virus DNK sintez qiladi, bu o'z navbatida limfotsitlarning zararlanishiga olib keladi.

Azidotimidan va fosfonoformatlar ta'sir mexanizmiga ko'ra revertaza fermentini salajlaydi. Bu dorilar virus infeksiyasi tushgandan kasallikni klinik belgilari paydo bo'lguncha samarali hisoblanadi. Hozir yangi dorilar: dideoksimitsotin (DDI) va dideoksitsidin (DDS) paydo bo'ldi (25.1-jadval).

**VICH-proteazalarning samaradorligi va farmakokinetik
ko'rsatkichlari**

Dori vositalari	Virusga qarshi samaradorligi	Bioo'zlashtirilishi, %	Dorining qon zardobidagi eng yuqori to'planish vaqtি (T_{max}), s	Yarim chiqib ketish vaqtি ($t_{1/2}$), s	Zardob oqsillari bilan bog'lanishi, %	Jigarda parchalanishi, %	Miya suyuqlig'idaги miqdori, %	Buyraklar orqali o'zgarmagan ko'rinishda chiqadigan miqdori, %
Sakvinavir	++	<4-12	2-4	7-12	98	>97	>1	1
Nelfinavir	+++	>78	2-4	3,5-5	>98	>78	>1	1-2
Indinavir	+++	60-65	0.8	1,8	60-65	88-90	~12	5-12
Rinonavir	+++	66-75	2-4	3-5	98-99	>95	1	3,5-5

Azidotimidin farmakokinetikasi. Dori ichishga va venaga yuboriladi. Oshqozon-ichakdan biologik o'zlashtirilishi 60% ga teng. Oqsil bilan 35% bog'lanadi. Dori turli to'qimalarga va suyuqliklarga yaxshi kiradi. Jigarda, bosh metabolit C-O glukuronid hosil bo'lishi bilan biotransformatsiyaga uchraydi. 90% dori buyraklar orqali o'zgarmagan va metabolit holida chiqariladi. Qondan yarim chiqib ketish vaqtি 1 soatga teng (25.2-jadval).

**Qayta transkriptazalarning samaradorligi
va farmakokinetik ko'rsatkichlari**

Dori vositalarining kimyoviy guruhlari va nomlari	Virusga qarshi samaradorligi	Bioo'zlashtirilishi, %	Dorining qon zardobidagi eng yuqori to'planish vaqti (T_{max}), s	Yarim chiqib ketish vaqtি ($t_{1/2}$), s	Zardob oqsillari bilan bog'lanishi, %	Jigarda parchalanishi, %	Buyraklar orqali o'zgarmagan ko'rinishda chiqadigan mijgori, %
Nukleozidlar							
Zidovudin	+	60-70	0,5-1	0,8-1,9	20-38	60-80	15
Didanozin		40	0,5-0,75	1,0	>5	50	20-50
Zalstabin	+	~90	0,8	1-2	>5	20	60-70
Stavudin		80-90	0,5-0,75	1,4	>5	80	40
Lamivudin		80	0,5-1,5	5-7	>35	20-30	50-85
Abakavir	++	>70	0,5-0,63	0,8-1,5	~50	>80	<5
Nukleozidsiz birikmalar							
Nevirapin	++	90	2-4	25-30	60	>97	>3
Dalavirdin		85	0,5	2-11	40-50	>97	>3
Efavirens		50	3,5-5	40-50	99	>97	>1

25.4. Keng doirada ta'sir qiluvchi virusga qarshi dorilar. Intenserfonlar leykotsitlar (α -interferonlar), fibroblastlar (β -interferonlar) yoki limfotsitlar (gamma-interferon) lar o'stirilayotgan suyuqlikdan olinadi.

Farmakodinamikasi. Interferon maxsus sezuvchan kam molekulalgi glikoproteid. Dorining o'zi virusga qarshi faollikkaga ega emas.

Maxsus bog'lanuvechi yuzasi yordamida hujayra yuzasi bilan o'zaro ta'sirlanib, oqsil sintezini salajlovchi maxsus kichik molekulasi ($2-5\lambda$ -oqsil) oqsil sintezini buzadi, $2-5\lambda$ -oqsil normada RNK-virusi makroorganizm hujayralarida buzuvchi endonukleazalarni faollaydi.

Farmakologik ta'siri. Virusga qarshi ta'siridan tashqari interferon susaygan immunitetni faollaydi, o'smaga qarshi va radioprotektor xususiyati bor. Bundan tashqari, interferon organizmni, jumladan markaziy asab tizilmi faoliyatini ham faollaydi.

Amaliyotda quyidagi dorilar ishlataladi:

- alfa-2A-interferonlar: reaferon, roferon
- alfa-2B-interferonlar: intron-A, inrek, vuferon
- alfa-2S-interferonlar: berosor, epiferon, velferon
- beta-interferonlar: betaseron, fron
- gamma-interferonlar: gammaferon, immunoseron.

Ta'sir doirasi. Gripp va boshqa respirator kasalliklar virusi, gepatit, sitomegaliya, qizamiq, epidemik parotit, VICH, tukli hujayralari bo'lgan leykemiya.

Farmakokinetikasi. Yaxshi tozalanmagan preparat burunga, ko'zga tomizish yo'li bilan ishlataladi (profilaktik maqsadlarda).

Kosmos sharoitida olingan o'ta tozalangan (1 mg – 5000.000 TB) dori shakli mavjud, uni ichishga va parenteral yo'l bilan yuborish mumkin, biroq preparat to'qimalarga yomon kiradi va tezda saolsizlanadi, shu sababli dori sutkasiga 4-6 marta beriladi. Asosan buyraklar orqali chiqariladi. Virusli kasalliklar va o'sma kasalliklarini davolash uchun ishlataladi. Rekombinat interferonlar (reaferon, roferon, intron A, viferon va velferon)lar tabiiy interferonlarga nisbatan chidamliroq, shu sababli ular sutkasiga 2-3 marta yuboriladi.

Salbiy ta'sirlari. Parenteral yuborilganda tana haroratining ko'tarilishi, bosh og'rishi, mialgiya, anafilaksiya, arterial qon bosimining pasayishi, yurak ritmining buzilishi, taxikardiya, qorinchalar ekstrasistoliyasi, parez, salajlar, qon shakllari hosil bo'lishining buzilishi, darmonsizlik, kollagenozlar, jigarning nekrotik o'zgarishlari uchrashi mumkin.

Interferonlar. Tabiiy interferonlar hosil bo'lishini faollovchi moddalar. Bularga viruslar, bakteriyalar, rikketsiyalar, zamburug'lar ekstrakti va turli kimyoviy moddalar kiradi. Bular kimyoviy tuzilishi jihatidan polimerlar va ikkilamchi nukleozidlar

hisoblanadi. Bularga 1) poludan (poliadenil-uridin kislota) kiradi. Ko'zning virusli kasalliklarida mahalliy ishlatiladi; 2) neovir-alfa-va beta-interferonlarning kichik molekulali sintetik induktorlari. Dori mushakka yuboriladi, biologik o'zlashtirilishi 90% ga teng. Qonda yuqori miqdori 30 daqiqadan keyin paydo bo'ladi. Neovir, rekombinant interferonlardan farqli o'laroq, gistogematik to'siqlardan yaxshi o'tadi. 98% dori o'zgarmagan holda chiqariladi. shu sababli buyrak yetishmovchiligidagi dori to'planib qolishi mumkin.

Yarim chiqib ketish vaqtiga – 60 daqiqaga teng. Neovir bilan faollangan interferonlar 48 saat davomida o'z faolligini saqlaydi.

Salbiy ta'sirlari. Katta bo'g'img'larda og'riq tana haroratinining subfebril ko'tarilishi, inyeksiya joyida og'riq, shuning uchun dori novokain yoki lidokainda eritib yuboriladi.

Ishlatilishi. Virusli gripp yoki respirator kasalliklarning oldini olish va davolash uchun ishlatiladi. VICH infeksiya, arbovirusli va gerpetik ensefalistilar, B va C gepatitlar.

26-bob. Zamburug'larga qarshi dori vositalarining klinik va farmakologik tavsisi

Kasallik qo'zg'atuvchi zamburug'larning o'sishini to'xtatish uchun quyidagi dori guruhaliga: polien antibiotiklar, imidazol unumlari, triinazol unumlari, turli kimyoviy tuzilishga ega moddalar kiradi.

Zamburug'larga qarshi dori tanlashda kasallik simptomlariga va zamburug'ni laboratoriya yo'li bilan topishga asoslanadi:

1) balg'am. til. bodomcha bezlari qirindisi. yuvilgan suyuqliklar, ekssudatlarda zamburug'larni topish;

2) bo'yalgan biosubstratlarda zamburug' yoki ularning elementlarini aniqlash;

3) zamburug'larni maxsus muhitlarga ekish;

4) biosubstratlар va bioptatlarni sitologik yoki histologik tekshirish;

5) immunologik usullar yordamida zamburug'ga qarshi antitelolarni va zamburug'larga sezuvchanlik darajasini aniqlash.

26.1. Polien antibiotiklar. Bularga nistatin, levorin, amfoteritsin B, mikogeptinlar kiradi, bular nursimon zamburug'lar yashashi davrida hosil bo'ladigan moddalardir.

Farmakodinamikasi. Yuqorida nomi keltirilgan dorilar o'z molekulasida konyugatsiyalanmagan qo'sh (polien) bog'ini saqlaydi, bu bog' yordamida ular zamburug' sitoplazmasidagi xolesterin bilan birikib, ular hayotining buzilishiga, ya'ni o'sishdan to'xtatish (fungistatik) yoki o'ldiruvehi (fungitsid) ta'sir qiladi. Buning sababi, ular zamburug' hujayrasi hayoti uchun zarur kam molekulalı birikmalar (kaliy, fosfor, aminokislotalar, qandlar va b.) ni yo'qtadi.

Polien antibiotiklarga mikroblarning ikkilamchi chidamliligi seklinlik bilan rivojlanadi. Bitta doriga chidamlilik boshqalari uchun ham tarqaladi.

Polien antibiotiklarni boshqa guruhdagi dorilar bilan o'zaro ta'siri. Bularni tetratsiklinlar, rifampitsinlar, polimiksinlar va levomitsentin bilan birga ishlataliganda ularning zamburug'ga qarshi samarasini kuchayadi.

Nistatinni kandida, amyobalar, leyshmaniylargacha:

Levorin – kandida va trixomonadga;
Natamitsin esa kandidaga ta'sir qiladi.

Farmakokinetikasi. Bularni ichishga, sirtdan, bo'shliqlarga yuborish yo'li bilan ishlatish mumkin. Mahalliy ta'sir qiladi. Sutkasiga 4-6 marta beriladi.

Salbiy ta'sirlari. Ich ketishi, ishtaha yo'qolishi. Agar davomli yo'tal paydo bo'lsa, tana harorati ko'tarilsa, dori ishlatishni to'xtatish kerak.

Ishlatilishi. Teri va shilliq pardalar zamburug'li kasalliklarining oldini olish va davolash uchun tavsiya qilinadi.

B-amfoteritsin (fungizon) kandida, aspergilezlar, mog'or, chuqur zamburug'lar (blastomitsetlar, kriptokokklar, gistogramplazma, axorionlar), tripanosomalarga qarshi ishlatiladi.

Farmakokinetikasi. Dori venaga, endolumbal yoki bo'shliqlarga yuboriladi. 95% gacha plazma oqsillari bilan bog'lanadi. Oqsil kaimayganda zaharlanish xavfi ortadi. To'qimalarga yaxshi kiradi. Kerak bo'lsa, bo'shliqlarga va orqa miya suyuqlig'iga yuboriladi. Dori turli to'qimalarda biotransformatsiyaga uchraydi. Safro va siyidik bilan chiqariladi. Yarim chiqib ketish vaqt 24–48 soat, ajratuvchi a'zolar faolligi susayganda bu vaqt 15 kungacha uzaytirilishi mumkin.

Salbiy ta'sirlari. Dorilar o'ta zaharli, chunki polienlar inson hujayrasi xolesterinini bilan ham bog'lanadi.

Nefrotoksik, gepatotoksik, gipokalsiyemiya, gipomagniyemiya holatlari, shuningdek, gematotoksik ta'sir, arterial gipotoniya, yurak yetishmovchiliginini ham chaqirishi mumkin. Isitma, mushaklarda og'riq, talvasaga sabab bo'lishi mumkin.

Pediatriya amaliyotida B-amfoteritsinning N – mctilglukamin bilan aralashmasi amsfoglukamin nomli dori ishlatiladi. B-amfoteritsindan farqi: 1) ichishga berish mumkin, chunki yaxshi so'rildi; 2) bemor yaxshi ko'taradi, kam zaharli.

Ishlatilishi. Chuqur joylashgan mikozlar: mikogeptin. Kandida zamburug'i: aspergillar, chuqur joylashgan mikozlar (kriptokokk gistogramplazma, koksidioidlar), teri osti mikozlari (fialofora, sporotriks).

Farmakokinetikasi. Dori ichishga beriladi va mahalliy ishlataladi. Oshqozon-ichak tizilmidan yaxshi so'riladi. Buyrak orqali chiqariladi.

Salbiy ta'sirlari. Nefrotoksik, gepatotoksik, dispeptik hodisalar, allergik reaksiyalar.

Ishlatilishi. Teri ostiga chuqur tarqalgan kandidoz va aspergillezlarni davolash uchun ishlataladi.

26.2. Imidazol unumlari. Quyidagi imidazol unumlari guruhlari farq qilinadi: a) mahalliy ishlataladigan va ichishga beriladiganlar: ketokonazol (nizoral), mikonazol (daktarin); b) mahalliy ishlataladigan: klotrimazol (kanesten), ekonazol, izokonazol, sulkonazol, tiokonazol va boshqalar.

Farmakodinamikasi. Bu guruhdagi dorilar peroksid vodorodni zararsizlantiruvchi fermentni susaytiradi, shu sababli zamburug' hujayrsasi autolizga uchraydi. Ular ko'proq tanlab ta'sir qiladi, shu sababli ularning salbiy ta'sirlari kamroq. Fungitsid ta'sir qiladi.

Zamburug'da bu dori guruhiga ikkilamchi chidamlilik sekinlik bilan rivojlanadi.

O'zaro ta'siri. Ketokinazol mikonazollarni polien C antibiotiklari va gistaminilitiklar (terfenadin, astemizollar bilan) birga ishlatilmaydi (farmatsevtik ziddiyatlik mavjudligi sababli).

Ketokinazol (nizoral). Kandida, aspergillez, trixisitonlar, mikrosporum, epidermositnlarga va chuqur joylashgan mikoz chaqiruvchilar (parakoksidoidlar, kriptokokklar, gistoplazma, blastomitsitlar)ga qarshi ishlataladi.

Farmakokinetikasi. Dorilar ichishga beriladi. Yog'da yaxshi eriganligi uchun biologik o'zlashtirilishi yuqori (75-90%). Dorining 85% qon plazmasi oqsillari bilan bog'lanadi. 15% esa eritrotsitlar bilan bog'lanadi.

Ketokinazol to'qima va biosuyuqliklarga yaxshi kiradi, likvorga va siydkka kamroq kiradi. Kiritilgan dorining 50% jigaarda biotransformatsiyaga uchrab, safro bilan chiqariladi. Metabolitlar faoliyka ega emas. Siydk bilan dorining saqat 5-10% chiqariladi. Qondan yarim chiqib ketish vaqt 8 soatga yaqin.

Salbiy ta'sirlari. Gematotoksik ta'siri (10000 bemorga 1 kishi), dispeptik hodisalar, ginekomastiya, isitma, fotosobiya, buyrak usti bezi ishining susayishi.

Mikonazol (daktarin). Ta'sir doirasi: kandida, aspergillez va mukar, dermatomikozlar va chuqur joylashgan mikozlar qo'zg'atuvchisi.

Farmakokinetikasi. Dori ichishga, venaga va sirtga ishlatilishi mumkin. Ichakdan 50% dan kam so'rildi. Ketokinazolga nisbatan to'qima va biosuyuqliklarda yomon tarqaladi. Jigarda parchalanadi va safro suyuqlig'i bilan chiqariladi.

Salbiy ta'sirlari. Teri qichishi, ko'ngil aynishi, qaltirash, toshmalar, flebit, kamqonlik, trombotsitopeniya, giponatriyemiya, buyrak yetishmovchiligi, yurak aritmiyalari, psixoz, steroidlar almashinuvining buzilishi.

Ishlatilishi. Dermatomikozlar, chuqur mikozlar, tarqalgan kandidoz va aspergillez.

Klotrimazol (kanesten) va boshqa imidazol unumlari faqat mahalliy ishlatiladi.

Ta'sir doirasi: kandida, aspergillezlar, dermatomikozlar chaqiruvchisi, gram (+) kokklar (stafilokokk va streptokokk)lar.

Ishlatilishi. Urogenital kandidoz.

26.3. Triazol unumlari. Bularga: a) flukonazol (diflyukon), b) intrakonazol (sporanaks)lar kiradi.

Farmakodinamikasi. Triazzollar zamburug' sterinlari sintezini buzadi, buning sababi ular sitoxrom R-450 ning gem qisimini bog'lab oladi.

Bularning zamburug'larga ta'siri selyektiv bo'lib, zaharli ta'siri kam. Fungitsid ta'sir ko'rsatadi.

Bularga mikroblarning ikkilamchi chidamliligi sekinlik bilan rivojlanishi muimkin, bu hol faqat o'sha dorining o'ziga xos, ya'ni boshqalarga tarqalmaydi.

O'zaro ta'siri. Triazzollarni bilvosta qonni suyultiruvchilar, sintetik qand pasaytiruvchilar, hidroxilortiazidlar, disenin va teofillinlar bilan birga berilsa, triazol to'planib qolishi; terdenadin

va astemizol qo'shib berilganda kardiomiyopatiyaga olib kelishi mumkin.

Rifampitsinlar va flukonazol bilan berilganda bu dorilarning yarim chiqib ketish vaqt vaqti qisqaradi, shu sababli bu dorilarning miqdorini oshirish kerak.

Flukonazol ta'sir doirasi: kandida, chuqur joylashgan mikozlar qo'zg'atuvchisi.

Farmakokinetikasi. Dori ichishga yoki venaga tomchilab 10 ml/daq. tezlikda yuboriladi. Ovqatga bog'liq bo'lmasagan holda oshqozon-ichakdan yaxshi so'rildi. Dorining 12% plazma oqsillari bilan bog'lanadi. Ichilganda dorining qon plazmasidagi eng yuqori miqdori 0,5–1,5 soatdan keyin kuzatiladi. Flukonazol to'qima va biosuyuqliklar (likvorga ham) yaxshi o'tadi.

Flukonazol buyraklar bilan o'zgarmagan holda butunlay chiqariladi. Qondan yarim chiqib ketish vaqqi 25–30 soatga teng. Sutkasiga bir marta beriladi.

Buyrak yetishimovchiligidagi dori miqdorini korreksiya qilish kerak. Endogen kreatinin miqdori CL_{kr} 40ml/daq. kam bo'lsa, kiritish vaqtini 2 marta, yoki miqdorini 50% ga kamaytirish kerak; CL_{kr} 20 ml/daq. kam bo'lsa kiritish oraliq'ini 3 marta uzaytirish, yoki kiritilayotgan miqdorini 70% ga kamaytirish kerak. Bemor dializ olayotgan bo'lsa, har bir dializdan keyin dorining bir miqdorini yuborish tavsiya qilinadi.

Salbiy ta'sirlari. Gepatotoksik uzoq ishlatilganda jigar nekrozi chaqirishi tasdiqlangan; teri toshmalari, anafilaksiya, diarreya, meteorizm kuzatilishi mumkin.

Ishlatilishi. Flukanozol kam zaharli, shu sababli sitostatiklar olayotgan bemorlar uchun tanlov dori hisoblanadi.

- urogenital kandidoz;
- kriptokokkchaqirgan meningit.

Intrakonazol. Faqat ichishga beriladi.

26.4. Turli kimyoviy guruhlarga kiradigan zamburug'-larga qarshi dorilar

Bularga: flutsitzin (ankotil), grizeofulvin, terbinafin (lamizil), siklopiroksozamin (batrafen)lar kiradi

Flutsitozin. Farmakodinamikasi. Zamburug‘ hujayrasiga kirib, maxsus konvertatsiyalovchi fermentlar ta’sirida flurouratsil va flurodeczoksiuridin kislotalariga aylanib, pirimidinlar almashinuviga aralashib zamburug‘da DNK sintezini buzadi. Dori o‘ziga xos ta’sirga ega, shu sababli inson uchun kam zaharli. Fungitsid ta’sir qiladi.

Ta’sir doirasi. Kandida, kriptokokklar, sialosara.

Ikkilamchi chidamlilik kam uchraydi

Farmakokinetikasi. Ichishga yoki venaga yuboriladi. Ichilgandan biologik o‘zlashtirilishi 75–90% ga teng. Dorining 2–4% qon oqsillari bilan bog‘lanadi. Flutsitozin to‘qima va biosuyuqliklarga (likvorga 88%) yaxshi kiradi. 80% buyraklar orqali o‘zgarimagan holda chiqariladi. Qondan yarim chiqib ketish vaqtı 4 soatga teng. Buyrak yetishmovchiligidagi 40 soatgacha ortishi mumkin. Shu sababli kiritish tartibini korreksiya qilish kerak bo‘ladi.

Salbiy ta’sirlari: dispeptik o‘zgarishlar, teri toshmalari, leykopeniya, anemiya, trombotsitopeniya, transaminazalarning ortishi, ishqoriy fosfatazaning ortishi, kreatinin va siyidik miqdorining ortishi, kamdan-kam – gallutsinatsiya kuzatiladi.

Ishlatilishi. Urogenital kandidoz; kriptokokklar chaqirgan meningit; xromomikoz.

Grizeofulvin. Mog‘or zamburug‘lari ishlab chiqaradigan modda.

Farmakodinamikasi. Grizeofulvin keratin bilan bog‘lanadi va zamburug‘ qobig‘i sintezini buzadi, bundan tashqari, DNK va oqsil replikatsiyasini buzadi va eruvchan RNK bilan kompleks hosil qiladi. Fungistatik ta’sir qilib, keratinni zamburug‘dan qayta zararlanishini to‘xtatadi.

Ta’sir doirasi. Epidermomikoz chaqiruvchisi. Ikkilamchi chidamlilik rivojlanmaydi.

Farmakokinetikasi. Oshqozon-ichakdan yaxshi so‘riladi, yog‘li ovqat qabul qilinganda so‘rilishi ortadi. Dorining qon plazmasidagi eng yuqori miqdori 4–5 soatdan keyin kuzatiladi. To‘qimalarga, yog‘ qatlamiga yaxshi o‘tadi. lekin dorining terida samarali miqdori hosil bo‘lishi uchun 33–56 kun, tirnoqlarda esa kamida 8 oy vaqt kerak. Jigarda biotransformatsiyaga uchraydi.

Jigar fermentlarini induksiyalab endogen vitaminlar-gormonlar kiritilayotganda dorilarning parchalanishi ortadi.

Dori siyidik va safro orqali metabolitlar (30–75%) va 1% o‘zgarmagan holda chiqariladi. Qondan yarim chiqib ketish vaqtiga 20–36 soatga teng.

Salbiy ta’sirlari:

– bosh og‘rishi, bosh aylanishi, qayt qilish, muvozanatning buzilishi;

– leykopeniya, limsopeniya, eozinofiliya;

– porsirinlar almashinuvining buzilishi, fotosensibilizatsiya;

– jigar va buyraklarning zararlanishi;

– periferik nevritlar kuzatilishi mumkin.

Ishlatilishi. Dermatomikozlar.

Terbinafin (lamizil). Farmakodinamikasi. Dori zamburug‘ hujayra qobig‘idagi sterinlar biosintezini buzib, fungitsid ta’sir ko‘rsatadi.

Ta’sir doirasi: kandida, aspergillezlar, penitsillin, mog’or, epidermomikozlar qo‘zg‘atuvchisi.

Ikkilamchi chidamlilik uchramaydi.

Farmakokinetikasi. Ichakdan yaxshi so‘riladi. biologik o‘zlashtirilishi 70% ga teng.

Qondagi eng yuqori miqdori 2 soatdan keyin kuzatiladi. Jigarda biotransformatsiyaga uchraydi. Buyraklar orqali metabolitlar ko‘rinishida chiqariladi. Teridan o‘tib yog‘ bezlarida to‘planadi va chiqariladi, tuklar piyozchasida yuqori miqdorda to‘planadi.

Salbiy ta’sirlari: dispeptik o‘zgarishlar; terida allergik o‘zgarishlar; qichish, og‘riq sezgisi; neytropeniya; jigar va safro yo‘llari faolligining buzilishi.

Ishlatilishi. Dermatomikozlar, aspergillez va kandidoz.

Siklopiroksalamin (batrofen).

Farmakodinamikasi. Zamburug‘ hujayra devorini buzadi, kaliy, fosfatlar, aminokislotalar transportini izdan chiqaradi.

Zamburug‘ mitoxondriy va ribosomalarda qaytmas buzilish jarayonlarini chaqirib, fungitsid ta’sir qiladi.

Ta’sir doirasi. Epidermomikozlar qo‘zg‘atuvchisi, kandida, aspergillezlar, kriptokokklar, blastomitsetlar. Gram (–), esherixi-

yalar, salmonellalar, gram (+) kokklar hamda trixomonadalar, likoplazma va xlamidiyalar.

Ikkilamchi chidamlilik kuzatilmaydi.

Farmakokinetikasi. Dori critmalar, krem va loklar ko'rinishida mahalliy ishlatiladi. Zamburug'dan zararlangan teri, tirnoqlarga yaxshi kiradi. 1,5-6 saatdan keyin terida eng kam zamburug' o'sishini to'xtatuvchi miqdordan 15 marta ko'p to'planadi. Qo'l tirnoqlarida samarali miqdori 7 kundan keyin, oyoq tirnoqlarida esa 14 kundan keyin kuzatiladi. Samarali miqdori dori berish to'xtatilgach 7-14 kun davomida saqlanadi.

Salbiy ta'sirlari. Terida qichishish va achishish sezgiları kuzatiladi.

Ishlatilishi. Onixomikozlar, dermatomikozlar, tirnoqning zamburug'li kasallikkleri.

27-bob. Gijjalarga qarshi dori vositalarining klinik va farmakologik tavsisi

Ichak nematodoz (askaridoz, enterobioz, trixotsefalez, strongiloidoz, ankilostomidoz va nekatoroz)larga, sestodoz (diloskopidoz, gimenolepidoz, tenioz va teniarinxoz)larga va ichakdan tashqarida parazitlik qiluvchi trematodoz (opistorchoz, klonorchoz, fassiolez)larga qarshi ishlataladigan dorilar farqlanadi.

27.1. Nematodzlarga qarshi dorilar. Nematom (dumaloq chuvalchanglar): askaridalar, ostritsalar, qilbosh, ichak usritsasi, ankilostoma, nekator deb nomlangan chuvalchanglar guruhi bo'lib, bulardan tozalanish maqsadida – levamizol (dekaris), mebendazol (vermoks), ditiazonin (telmid) va pirantela pamoat (kombantrin) nomli dorilar ishlataladi.

Farmakodinamikasi. Dumaloq gijjalarga qarshi ishlataladigan dorilar sianit bo'yoqlariga kiruvchi moddalar bo'lib, ular gijja tanasida to'qima nafasini buzadi, ATF hosil bo'lishini kamaytiradi, shu sababli gijjalar mushaklarini salajlaydi.

Dumaloq gijjalar klinikasida oshqozon-ichak faoliyatining buzilishi, allergik reaksiyalar va kamqonlik kuzatiladi.

Shu sababli dori tanlash, axlatda qaysi gijja topilishiga qarab bo'ladi.

1. Levamizol askaridozda yaxshi natija beradi. Uni ovqatdan oldin bir marta beriladi. Kerak bo'lsa, 1 haftadan keyin davolashni qaytarish mumkin.

2. Mebendazol – enterobioz va trixotsefalezda tavsiya qilinadi. Bir marta (ba'zan 2–3 kun davomida) beriladi. Davolash kursini 2 va 4 haftadan keyin takrorlash mumkin.

3. Ditiazanin strongiloidoz va trixotsefalezda yaxshi natija beradi, ovqatdan keyin 2 marta 5–10 kun davomida beriladi.

4. Pirantela pamoat ankilostomidoz va nekatorozlarda yuqori samarali. Ovqatdan keyin bir marta 2–3 kun beriladi.

Farmakokinetikasi. Yuqorida nomi keltirilgan dorilar oshqozon-ichak tizilmidan deyarli so'rilmaydi. Gijjalar buzgan ichak devoridan dorilar qonga tushishi mumkin. Ditiazonin gepatotoksik ta'sir ko'rsatishi mumkin.

Dorilar buyraklar orqali chiqariladi, ditiazonin siydkni havorangga bo'yaydi, bunday hollarda dori berishni to'xtatish kerak. Bu dori axlatni yashil havorang yoki ko'k rangga bo'yaydi.

Bular ishlatilganda bemor parhezga amal qilishi, surgi dori ichishi shart emas.

Salbiy ta'sirlari.

1. Dispeptik buzilishlar. 2. Bosh og'rishi. 3. Bosh aylanishi, bo'shashish, uyqusirash. 4. Bachadon mushaklarining tonusi kuchayishi mumkin, shu sababli bu dorilar homiladorlik davrida berilmaydi.

27.2. Sestodozlarni davolash uchun ishlatiladigan dorilar. Sestodozlarga yassi gjijalar (keng tasmasimon, pakana tizma, cho'chqa va ho'kiz tizmalar) kiradi. Bulardan tozalanish uchun ko'proq filiksan, fenasal va aminoakrixinlar ishlatiladi.

Farmakodinamikasi. Bu dorilar gjijalarni so'rg'ichlari va yopishuvchi apparati mushaklarini falajlaydi.

Bu gelmintozlarning klinik belgisi – oshqozon-ichak tizimi tomonidan buzilishlar, allergik reaksiyalar, ba'zan og'ir kamqonlik keltirib chiqarishi mumkin. Dorilar axlat analiziga qarab tanlanadi.

1. Filiksan – sestodozlarning hamma turlarida yaxshi natija beradi. Nahorga 1 marta beriladi (gimenolepidozda esa har 7 kunda 3 marta beriladi).

2. Fenosal – sestodlarning hamma turlarida yuqori samarali, epeniozlarda bolalarga bermaydi yoki juda chtiyoitkorlik talab qiladi. Chunki dori tenitsid samara ko'rsatadi, ovotsitlarga ta'sir qilmaydi. ya'ni ular o'lgan gjija a'zolaridan hosil bo'ladigan tuxumiga ta'sir qilmaydi. Natijada gjija tuxumi onkosferalarga aylanib, ular oshqozonga tushadi va o'z qobig'idan ajralib oshqozon-ichak devori orqali qonga tushishi mumkin. Miyaga va ko'zga kirib hayot uchun havli sistotserkozga olib kelishi mumkin. Nahorga bir marta beriladi.

3. Aminoakrixin gimenolepidozda yuqori samara beruvchi dori.

Naxorga bir marta (yoki 2 marta har 30 daqiqa ichida). Davolash kursi 3–4 sikldan iborat, siklning davomiyligi 3 kun, 3–6 kunlik tanassusdan keyin.

Farmakokinetikasi. Yuqorida sanab o'tilgan dorilar oz miqdorda bo'lsa ham oshqozon-ichakdan qonga so'rildi. Qonga so'riliшини камайтириш учун бемор даволаниш даврида yog'li va go'shtli ovqatlar yemasligi kerak. Bundan tashqari, dori berilgan bemorga tuz surgilari berish kerak, bu ularni so'riliшини камайтиради va o'lgan gjijalarни haydaydi. Surgi berilgach 3 soatdan keyin samara bo'lmasa, klizma qilish tavsiya qilinadi. Axlatda gjijalar boshi topilmasa, даволашни тақоридаштади.

Salbiy ta'sirlari. Sestodozlarni haydaydigan dorilar yuqori zaharli, shu sababli faqat statsionar sharoitida beriladi. Bular ishlatilganda dispeptik hodisalar, allergiya, gipotoniya, nafas susayishi, giperkinez, psixoz, psoriaz qaytalanishi, teratogen ta'siri kuzatilishi mumkin.

27.3. Trematodozlarni davolash uchun ishlatiladigan dorilar. Trematodozlarga – opistorxoz, klonorxoz, fastsiolozlar kiradi. Trematodozlar ichakdan tashqarida parazitlik qiluvchi bo'linmaydigan gjijalar turi: opistorxos, klonorxis, fastsiola.

Bu gjijalardan tozalanish учун quyidagi dorilar xlorsil va prazikvantel ishlatiladi.

Farmakodinamikasi. Bu dorilar gjijalar so'rg'ichlarini qaytmas falajlantiradi. Bular gjijalarning yetilmagan shakllariga ta'sir qilmaydi, shu sababli kasallikning qaytalanish xavfi bor.

Trematodozlar klinik kechishida jigar va oshqozon osti bezining zararlanish belgilari, allergik reaksiyalar ko'rinishda kechishi mumkin.

Dori tanlash koproloskopik analizlarga asoslanadi.

1) xlotsil – trematodozlarning hamma turlariga ta'sir qiladi. Ovqatdan keyin sutkasiga 3 marta yarim stakan sut bilan beriladi. Davolash kursi 5 kun. Kerak bo'lsa davolash kursi 4 oydan keyin takrorlanishi mumkin;

2) prazikvantel – yuqori samarali dori, 1–2 kun davomida kuniga 3 marta beriladi.

Farmakokinetikasi. Dorilar yaxshi so'rildi, ayniqsa prazikvantel qonga yaxshi o'tadi. Qon plazmasida uning eng yuqori miqdori 1–2 soatdan keyin kuzatiladi. Dorilar jigarda

metabolizmga uchraydi, metabolitlar ko'rinishida buyraklar orqali chiqariladi.

Bular ishlatilganda surgi berish va parhez saqlash shart emas.

Salbiy ta'sirlari. Xloksil ishlatilganda jigarning kattala-shuvi, jigar sohasida og'riq, proteinuriya, yurak ritmining buzilishi, yurak sohasida og'riq, cozinosiliya kuzatilishi mumkin.

Prazikvantel ancha samarali va bemor bu dorini yaxshi ko'taradi. Ba'zan ko'ngil aynishi, bosh og'rig'i, og'izda metall ta'mi sezgisi, epigastral sohada og'riq (bu belgilar tezda o'tib ketadi) kuzatiladi.

28-bob. Psixotrop dori vositalarining klinik va farmakologik tavsisi

Markaziy asab tizimining ruhiy faoliyatiga va turli ruhiy sindromlarga ta'sir qiluvchi dori moddalari psixotrop dori vositalari guruhini tashkil qildi. Psixotrop moddalarga shuningdek, qon bosimini pasaytirish, talvasaga qarshi, qayt qilishni qoldiruvchi, gistogramga qarshi, aritmiyaga qarshi faolliklar ham xosdir.

JSST ilmiy guruhi tasnifiga ko'ra psixotrop moddalar 7 guruhga: neyroleptiklar, trankvilizatorlar, antidepressantlar, nootroplar, normomimetiklar, ruhiy faollikni kuchaytiruvchilar va psixoleptiklarga bo'linadi.

28.1. Neyroleptiklar

Kimyoiy tuzilishiga ko'ra bular 7 guruha:

1. Fenotiazin (alisatik unumlar: aminazin, propazin, metirazin, frenolon, tioproperazin, storsenazin); Piperidin unumlari: tioredizin, storsenazin.

2. Raufolsiya unumlari (VIII – bobga qarang).

3. Butirofenon unumlari: galoperidol, trifluoperidol, droperidol.

4. Indol unumlari: karbidin.

5. Tioksantin unumlari: xlorprotexsin.

6. Bizepin unumlari: klozapin.

7. Benzamid unumlari: sulpiridlarga bo'linadi.

Farmakodinamikasi. Neyroleptiklarning ta'sir mexanizmi asosida ularning limbik tizimdagи dosamin qurilmalarini salajlashi yotadi.

Bosh miyaning oldingi qismidagi dosamin, adrenalin va serotonina sezuvchan qurilmalarini salajlab, ular miyaning boshqa tizimlariga impuls o'tishini qiyinlashtiradi.

Neyroleptik moddalar kuchli antipsixoleptik ta'sir ko'rsatib o'ziga xos tinchlantiruvchi va ataraktil (vazminlik, xotirjamlik) xossaga ega. Bu moddalar vaxima, xavotirlik xissiyotini, emotsiyal zo'riqish, tashvishni yo'qotadi. Ular ashaddiy ruhiy kasalliklarda tinchlantiruvchi ta'sir ko'rsatadi. shizofreniya, maniakal va paranoid sindromlarni yo'qotadi.

Bundan tashqari, neyroleptiklar quyidagi farmakologik faoliyatlarga ega:

– tinchlantiruvchi, uyqu chaqiradigan, narkotik, nonarkotik va maxalliy og'riq qoldiruvchi dorilar samaradorligini oshiradi. Miyani to'rtinchi qorinchasida joylashgan trigger zona impulsalarini salajlab qayt qilish va hijichoqni yo'qtadi;

– tana haroratini pasaytiradi. Yurak-qon tomirlariga ta'sir qilib, qon bosimini pasaytiradi, yurak urishlar sonini ko'paytiradi; periferik qon tomirlari qarshiligini kamaytiradi, yurak ritmi buzilishlarini normallashtiradi, o'pka qon tomirlar tonusini pasaytiradi.

Oshqozon shirasi ishlab chiqarilishini va shira kislotalilagini kamaytiradi. Yallig'lanish mediatorlari gistamin, serotonin, bradikinin faolligini susaytirib yallig'lanishga qarshi va antiekssudativ ta'sir ko'rsatadi.

Buyraklar qon aylanishini kamaytiradi. Qonda qand miqdorini ko'paytiradi. Og'riq qoldiruvchi, silliq muskullar tonusini susaytiruvchi ta'sir ko'rsatadi.

Neyroleptiklarning yuqorida sanab o'tilgan farmakologik faoliydarjasini va uning davomiyligi ularning miqdoriga va ishlatalish muddatiga bog'liq.

Neyroleptiklarning bosh faoliy xususiyatlaridan biri, ularning tinchlantiruvchi (sedativ) faolligi quyidagi tartibda kamayib boradi (28.1-jadval): xlorpromazin = etapirazin > tizersin > > triptazin galoperidol > tioridazin > neuleptil mapsetil > > frenolon meterazin.

28.1-jadval

Neyroleptiklarning solishtirma faolligi

Dorilar	Antipsixotik faolligi (shartli birlik)	Tinchlan- tiruvchi (sedativ) ta'siri	Ekstrapiramid reaksiyalarini susaytiruvchi ta'siri	Antixoli- nergik ta'siri
Xlorpromazin	1	+++	++	+++
Tioridazin	1	+++	+	++
Tifluoperazin	20	+/-++	+++	+
Perfenazin	10	+/-++	+/-+/-++	+

Fluperazin	50	+	+++	+
Xlorproteksin	1	++	++/++	++
Galoperidol	50	++/++	++/++	+
Loksapin	6	++	++/++	++
Molindol	10	+	+	++

Frenolon, meterazin, melleril va mapsetidlar uchun kayfiyatni yaxshilash, nutq va ruhiy faollikni oshirish xususiyatlariga ham ega.

Ularning gipotenziv faolligi quyidagi tartibda kamayib boradi: tizersin > aminazin > teralen tioridazin meterazin triptazin = neuleptil > galoperidol frenalon.

Salbiy ta'siri. Neyroleptiklarning salbiy ta'sirlari bosh miyaning turli qurilmalar ta'siriga bog'liq. Masalan: galoperidolga xos parkinsonga o'xshash salbiy ta'siri uning striatumdagi dosamnergik qurilmalar ta'siriga bog'liq bo'lsa, limbik tizim dosamin qurilmalariga ta'sir qiluvchi tioridazin parkinsonga xos belgilarsiz kuchli antipsixotik faolikka ega.

Bir xil kimyoviy guruhgaga kiruvchi neyroleptiklar uchun bir xil salbiy ta'sirlar xos. Masalan: alifatik tuzilishga ega bo'lgan aminazin uchun qon bosimining kamayishi, taxikardiya, shilliq pardalarning quruqshab qolishi kabi vegetativ buzilishlar xos bo'lsa, pirazin unumlari (triptazin, etapirazin) va butirosenonlar (galoperidol, droperidol)ga vegetativ buzilishlar xos emas.

Quyida amaliyotda keng tarqalgan ba'zi bir neyroleptiklarning klinik farmakologiyasini keltiramiz.

Aminazin (plegomazin, xlorpromazin). **Farmakodinamikasi.** Aminazinning psixotrop ta'siri taxminan yarim soatlardan keyin kuzatiladi: xavotirlanish, qo'rquv, psixomotor zo'riqishlar susayadi, gapirish kamayadi, biroz keyinroq harakatlar (jismoniy) zo'riqishlarning kamayishi kuzatiladi. Uyqu bosish, xotirjamlik kuzatiladi. Davolash davomida (taxminan 1 haftalardan keyin) yuqorida aytilgan faolligi, kayfiyat susayishi kuchayadi. Davolashning ma'lum bosqichida atrosga qiziqishning susayishi, ba'zan depressiya kuchayadi. Davomli ishlatilganda Parkinson kasalligiga xos simptomlar, harakatni susayishi, ichki va tashqi

qitiqlagichlarga loqaydlik belgilari kuzatiladi. Ta'sir mexanizmida aminazinning markaziy asab tizimlaridagi adreno- va dofaminergik qurilmalar ishining susayishi yotadi. Ktexolaminergik qurilmalar ning salajlanishi, membranalarning mustahkamlanishi neyronlardagi elektrolitlar almashinuvini susaytiradi. Aminazinning psixotrop samarasining susayishi miya o'zagi retikular formatsiyasining bosh miya qismlariga faollovchi ta'sirini susaytiradi. Bu o'z navbatida boshqa dorilarning (uyqu chaqiruvchi, talvasaga qarshi, mushaklarni bo'shashtiruvchi, alkogolni, narkotik va boshqalarni) miyaga tinchlantiruvchi ta'sirini kuchaytiradi.

Aminazin issiqlik ishlab chiqarishni susaytiradi, issiqlik chiqarishni pasaytirish hisobiga tana haroratini pasaytiradi.

Trigger zona faolligini susaytirishi hisobiga qayt qilishni to'xtatadi.

Farmakokinetikasi. Og'iz orqali kiritilganda so'riliishi kam, venaga, mushakka yuborilganda so'riliishi yaxshi. Ichilganda qon plazmasidagi yuqori miqdori 2–4 soatdan keyin, mushakka yuborilganda esa 1–2 soatdan keyin kuzatiladi. Qon oqsili bilan 90–99% bog'lanadi. Aminazin eng ko'p o'pkada, so'ngra jigarda, kamroq buyrakda, taloqda, miyaning oq moddasida to'planadi. Aminazinning qon va miya suyuqlig'idagi miqdori va to'qimalarda to'planish darajasi orasida bog'liqlik bor. Yarim ajralib chiqish vaqtiga 15–30 soatga teng.

Jigarda oksidlanish (30%), gidrolizlanish (30%), demetilanish (20%) yo'li bilan biotransformatsiyaga uchraydi. Oksidlangan va gidrolizlangan metabolitlari farmakologik faoliykka ega. Metabolitlari glyukuron kislota qoldig'i bilan yoki sulfoksid hosil qilish bilan faolsizlanriladi.

6% ga yaqini buyraklar orqali o'zgarmagan holda chiqib ketadi. Antipsixotik samarasasi 2 haftadan keyin, tinchlantiruvchi ta'siri 15 daqiqadan keyin (mushakka yuborilganda), ichilganda esa 2 soatdan keyin kuzatiladi.

Ishlatilishi. Endogen, cikzogen psixozlar, epilepsiyada, nevrozlarda psixomotor qo'zgalishlarda tavsiya etiladi. Bundan tashqari qayt qilishga, hiqichoq tutishga qarshi, tana haroratini

pasaytirish uchun, qon bosimini tushirish, mushaklar tonusini kamaytirish uchun ham ishlataladi.

Davolash oz miqdorlardan boshlanadi, kerak bo'lsa bir kecha-kunduzgi miqdori 1,0 gacha (3–4 marta ichishga) ko'paytiladi. Neyroleptik aralashmalar (dimedrol, galoperidol) tarkibida narkozni kuchaytirish uchun ishlataladi, o'tkir miokard infarktida og'riqni qoldirish uchun tavsiya etiladi. Mushakka, venaga yuborilganda 0,5–1 ml 2,5% eritmasi ishlataladi.

Salbiy ta'sirlari. Parenteral yuborilganda kollaps, yurak urishlar sonining ortishi, tana haroratini ko'tarilishi, qo'l mushaklarining o'z-o'zidan harakati va dispepsiya kuzatilishi mumkin. 2–3 haftadan keyin sezgining buzilishi, dispeptik va dizuretik buzilishlar, tana haroratining pasayishi, tromboflebitlar kuzatilishi mumkin. Aminazin jigarni zaharlab, xolestatik sariqlik keltirib chiqarishi mumkin. Teri va shilliq pardalar tomonidan turli ko'rinishda allergik buzilishlar kuzatilishi mumkin.

Psixofarmakologik encefalopatiya ekstrapiramid tizimga ta'siri ko'rinishidagi simptomlar bilan kechadi.

Ishlatishga monelik. Jigar, buyrak, oshqozon-ichak tizimini organik kasalliklari, kollaps, koma, homiladorlik, bosh va orqa miyaning organik kasalliklarida tavsiya etilmaydi.

Boshqa dorilar bilan o'zaro ta'siri. Aminazin markaziy va periferik asab tizimini susaytiruvchi (narkotik va nonarkotik og'riq qoldiruvchilar, barbituratlar, parkinson kasalligiga qarshi va tutqanoqqa qarshi), narkoz moddalari, mushaklarni susaytiruvchi dorilar ta'sirini kuchaytiradi.

Barbituratlar, karbonatlar, ringer eritmasi bilan aminazinni bitta shprisda aralashtirilmaydi. chunki u cho'kmaga tushib qoladi (farmatsevtik ziddiyat).

Galoperidol (galofen). **Farmakodinamikasi.** Uning antipsixotrop ta'siri gallusinatsiyani va ruhiy qo'zg'alishlarni tezlikda bartaraf qiladi.

Galoperidolning yuqoridagi ta'sir mexanizmi asosida dofamin parchalanishining tezlashuvi va miya to'qimasida noradrenalin miqdorining kamayishi yotadi.

Galoperidol narkoz moddalari ta'sirini kuchaytiradi. Uning qayt qilishni to'xtatuvchi ta'siri aminazinga nisbatan 50 marta kuchli. Fenotiazinlardan farqli o'laroq uning talvasaga qarshi ta'siri kuchli va fenotiazinlarga xos (yurak urishlar sonining oshishi, qon bosimining kamayishi, oshqozon-ichak tizimi faoliyatining kuchayishi, ortostatus) vegetativ reaksiyalarga sabab bo'lmaydi.

Farmakokinetikasi. Galoperidol oshqozon-ichakdan yaxshi so'rildi. Biologik o'zlashtirilishi 50–70%. Qon plazmasi oqsillari bilan dorining 90% bog'lanadi. Ichilgandan so'ng dorining qon plazmasida eng yuqori miqdori 10–60 daqiqadan keyin kuzatiladi va 3 sutka davomida deyarli yuqori miqdorlarda saqlanadi.

Asosan jigarda biotransfarmatsiyaga uchraydi, kiritilgan dorining 15% miqdori safro suyuqlig'i bilan ajralib chiqadi. Keyinchalik 5 kecha-kunduz davomida yuborilgan miqdorning 40% buyraklar orqali ajralib chiqadi. Yarim ajralib chiqish vaqt, o'rta hisobda 21 soat.

Ishlatilishi. Shizofreniyaning gallusinogen – paranoid shakli, psixomotor zo'riqishlarda tavsiya etiladi.

Kuchsiz psixomotor qo'zg'alishlarda sutkasiga 0,005–0,01 g 3–5 marta ichishga, kuchliroq qo'zg'alishlarda 0,002–0,005 g dan 2–3 marta mushakka yoki venaga yuboriladi.

Dori miqdori klinik samaraga erishilgach kamaytiriladi. Ekstrapiramidal buzilishlarda uzoq vaqt qon bosimni pasaytiruvchi dorilar ishlatilganda tavsiya etilmaydi.

Salbiy ta'sirlari. Dori yuborilgach taxminan 30 daqiqadan keyin ko'pchilik bermorlarda yengil taxikardiya, ba'zan ko'ngil aynishi, qayt qilish kuzatilishi mumkin. 30–35% bermorlarda (ekstrapiramidal buzilishlarga xos o'zgarishlar) kuzatilishi mumkin.

Ishlatilmaydi. Markaziy asab tizimining organik kasallikkarda, yurak ritmi buzilganda tavsiya etilmaydi.

Boshqa guruhdagi dorilari bilan o'zaro ta'siri. Markaziy asab tizimini salajlovchi dorilar ta'sirini kuchaytiradi. Parkinson kasalligiga qarshi dorilar bilan qo'shib ishlatilsa ta'siri kuchayadi.

Droperidol (dridol). **Farmakodinamikasi.** Psixotrop samarası galoperidolga yaqin. Samarasi tez (5–15 daqiqa) va ta'siri davomiyligi 5–6 soat. Oq'riq qoldiruvchi ta'siri kuchliroq,

pentanilni og'riq qoldiruvchi samarasini oshiradi, shu sababli u bilan birga neyroleptoanalgeziyada ishlatiladi.

Ko'proq venaga 0,0025–0,005 g narkozga kirish uchun 0,0025 g tavsiya etiladi.

Salbiy ta'sirlari. Katta miqdorlarda nafasni susaytiradi va qon bosimini tushiradi.

Ekstrapiramidal buzilishlarda uzoq vaqt qon bosimini pasaytiruvchi dorilar ishlatilganda tavsiya etilmaydi.

Triptazin (stelazin). Farmakodinamikasi. Aminazinga nisbatan kuchliroq antipsixotik samaraga ega. Gallusinatsiya simptomlarini tezroq yo'qotadi shu bilan birga tinchlantiruvchi va mushaklarni bo'shashtiruvchi ta'siri kamroq. Qayt qilishni qoldiruvchi ta'siri kuchliroq.

Ishlatilishi. Shizofreniya, involutsion psixozlar, o'tkir va surunkali ekzogen psixozlar, gallusinogen – paranoid sindromlar, qo'zg'alishlarda tavsiya etiladi.

Davolashni kuniga 0,001–0,005 g dan boshlanadi va astasekin miqdori ko'paytirib boriladi. Bir kecha-kunduzgi eng yuqori miqdori 0,1–0,2 g, 2–4 martadan, 1–3 oy davomida ichiladi. Erishitgan samarani quvvatlab turuvchi miqdori sutka davomida 0,02–0,05 g. Tez yordam olish uchun mushakka 0,006 g, kamdan-kam hollarda 0,01 g gacha yuboriladi.

Salbiy ta'sirlari. 60–78% bermorlarda turli ekstrapiramida ko'rinishlardagi buzilishlar kuzatiladi.

Jigar, oshqozon-ichak tomonidan buzilishlar kamroq uchraydi. Allergik reaksiyalar ham kam kuzatiladi.

Ishlatilmaydi. O'tkir jigar kasalliklarida, dekompensatsiya bilan kechadigan yurakning organik kasalliklarida, buyrakning og'ir kasalliklarida, homiladorlikda tavsiya etilmaydi.

O'zaro ta'siri. Boshqa psixotrop, tinchlantiruvchi pereparatlari, antidepressantlar, parkinsonga qarshi dorilar bilan birga ishlatsa bo'ladi. Alkogoldan bo'ladigan gallusinozlarda yaxshi yordam beradi.

Prenolon (metofenazat, silador). Farmakodinamikasi. Psixotrop ta'siridan faolovchi ta'siri yuqori bo'ladi, bu ta'siri tinchlantiruvchi ta'siridan ko'ra yaxshi namoyon bo'ladi.

Davolashning 2–5 kunlarida jismoniy qo‘zg‘alishlar yo‘qoladi. Bemor mimikasida, harakatida ijobjiy siljishlar yuz beradi, keyinchalik depressiya belgilari susayadi. Bemorning ruhiy faolligi ortadi, ba’zan o‘ziga xos cyforik o‘zgarishlar kuzatiladi. Dorining ta’siri uning miqdoriga bog‘liq, 0,01 g da tinchlantiruvchi, 0,01–0,04 g da faollovchi ta’siri, 0,04–0,05 g da antipsixotik ta’sirlari namoyon bo‘ladi. Antigistamin va gipotenziv ta’siri jihatidan aminazindan ustun turadi. Yurak toj qon tomirlarini kengaytiradi.

Ishlatilishi. Shizofreniyani substuporoz va stuporoz shakllarida va patologik klimaksda tavsiya etiladi.

Salbiy ta’sirlari. Aminazinga nisbatan 3–4 marta kam zaharli. Yo‘ldosh kasalliklar qo‘zg‘atmasligi sababli kamquvvat odamlarga va qariyalarga tavsiya etiladi. Boshqa piperazin unumlariga nisbatan ekstrapiramida yo‘llariga kam ta’sir qiladi. Ba’zan prenolon bilan davolash jarayonida qo‘zg‘alish, ko‘proq uyqusizlik avj oladi. Kamdan-kam hollarda yuzni shishinqirashi, bosh aylanishi, kamdan-kam teri toshmalari, sariqlik, periferik qonda o‘zgarishlar kuzatiladi.

Og‘ir jigar, buyrak, yurak kasalliklarida, endokarditda, alko-goldan va uxlatuvchi dorilardan zaharlanganda tavsiya etilmaydi.

O‘zaro ta’siri. Ekstrapiramidal o‘zgarishlarni kamaytiruvchilar – siklodol, tropatsin, noraninlar bilan yaxshi samara beradi.

Neuleptil (peritsiazin). Farmakodinamikasi. Adrenolitik, xolinolitik ta’siri aminazinga nisbatan kuchliroq. Uning spazmolitik ta’siri yuqoridagi ta’siriga bog‘liq. Qayt qilishni qoldiruvchi ta’siri aminazinga nisbatan – 17 marta, tana haroratini pasaytiruvchi ta’siri – 2 marta ko‘proq.

Neuleptil ko‘proq bemor kayfiyatiga yaxshi ta’sir qilganligi sababli bolalar psixiatriya amaliyotida ishlatiladi.

Ishlatilishi. Shizofreniya, tutqanoq, psixopatiyalarda tavsiya etiladi. Bemor bilan muloqotga kirish osonlashadi.

Davolash sutka davomida 0,02–0,03 g ichishdan boshlanadi va dori miqdori asta-sekin 0,04–0,07 g ga yetkaziladi. Barqaror ta’sir olingach erishilgan samarani quvvatlab turuvchi miqdorlarda sutkasiga 0,01–0,02 g, bolalarga va qariyalarga bu miqdor 0,005–0,03 g qilib belgilanadi.

Salbiy ta'sirlari. Ekstrapiramidal buzilishlar va allergiya kam uchraydi.

O'zaro ta'siri. Alkogol, barbituratlar, morfin ta'sirini, aminazinga nisbatan 10 marta oshiradi. No-shpa, papaverin, atropin va platisillin ta'sirini kuchaytiradi.

Xloprotiksen (truksal). Farmakodinamikasi. Aminazin-dan farqi uning psixotrop faolligida, antidepresantlik ta'siri esa yu-qoridir. Samarasi tez va davomliroqdir. Davolash jarayonida alax-sirash, gallusinatsiya, paranoid belgilari yo'qolib boradi. Anti-depressiv faolligi jihatidan MAO salajlovchi moddalariga yaqin turadi.

Qayt qilishni qoldiradi, tana haroratini va qon bosimini pasaytiradi.

Farmakokinetikasi. Ichakdan so'rilmagich jigarda birlamchi metabolizinga uchraydi. Siyidik va axlat orqali ajralib chiqadi. Sedativ ta'siri mushakka yuborilgach 10–30 daqiqadan keyin kuzatiladi.

Sutka davomida 0,025–0,6 g gacha ichishga yoki 0,025–0,05 g gacha 3–4 marta mushakka yuboriladi.

Salbiy ta'sirlari. Nevrologik simptomlar kamroq uchraydi. Ko'proq qon bosimining pasayishi, shilliq pardalar qurishi, ko'z akkomodatsiyasining buzilishi kuzatiladi. Ba'zan jinsiy maylning susayishi va leykotsitlar sonining kamayishi kuzatiladi.

Alkogol, barbituratlardan zaharlanganda, tutqanoqda, kollapsda, parkinsonizmda ehtiyyotkorlik tavsiya qilinadi.

O'zaro ta'siri. Uyqu keltiruvchi va nonarkotik og'riq qoldiruvchilar ta'sirini uzaytiradi. Asab tizimini qo'zg'atuvchi (amfetaminlar va boshqalar)larning raqobatchisi hisoblanadi.

28.2. Talvasaga qarshi dori vositalari

Ko'pgina uyqu chaqiruvchi moddalar (fenobarbital) talvasaga qarshi ta'sir ko'rsatadi.

Talvasaga qarshi dorilarni, ularning terapevtik maqsadlarda ishlatalishiga qarab, 2 guruhga bo'lish rasm bo'lgan:

1. Epilepsiyanı davolash uchun ishlataladigan moddalar.

2. Giperkinezlarga, xususan parkinson kasalligi va spastik holatlarga qarshi ishlataladigan moddalar.

28.2.1. Epilepsiya qarshi dori vositalari

Epilepsiya (tutqanoq) – surunkali davom etuvchi, ko‘p sonli simptomlar yig‘indisi bo‘lib, vaqtiga vaqtiga bilan talvasa xurujlari bilan namoyon bo‘ladigan kasallik. Talvasa anomal, neyronal razryadlardan kelib chiqadigan miyaning disfunksiyasidan iborat. Talvasaga turli nevrologik kasalliklar, infeksiya, miya shishi va shikastlar sabab bo‘lishi mumkin.

Talvasaga qarshi dorilar shuningdek, turli kasalliklar, masalan: meningit natijasida kuzatiladigan talvasani ham davolashda ishlatiladi. Talvasa xurujlari sababi turli zaharlanishlar yoki organizmda kuzatiladigan turli metabolistik buzilishlar bo‘lishi ham mumkin, bu holatlarda davolash talvasa sababchilarini (masalan, gipokaliyemyani) bartaraf etishga qaratiladi.

Difenin (fenitoin). **Farmakodinamikasi.** Fenitoin miya to‘qimasidagi natriy, kaliy, kalsiy ionlari oqimiga, membrana potensiallariga, aminokislotalar miqdori va noradrenalin, asetilxolin va GAMK neyromediatrlariga ta’sir qiladi. Samarali miqdorlarda faolsizlangan natriy ionlari bilan bog‘lanadi va membranadan Na⁺ ionlari oqimini susaytiradi (Macdonald, 1989).

Yuqori miqdorlarda fenitoin, serotonin, noradrenalin ajralishini kamaytiradi. Dofaminoksidasalar faolligini susaytiradi. Bundan tashqari, preparat membranalar moy qatlamini mustahkamlaydi. Fenitoinni kalsiyga aloqador sekret ajratuvchi bezlar (masalan, gormonlar va neyromediatorlar) faoliyatini susaytiradi.

Farmakokinetikasi. Fenitoinning natriyli tuzi oshqozonichak tizimidan butunlay so‘rilsa-da, uning qon plazmasida yuqori miqdor hosil qilish vaqqi 3–12 soat ichida kuzatiladi. Fenitoin qon oqsillari bilan oson bog‘lanadi. Uremiya va gipoalbuminemya sharoitida uning qondagi miqdori kamayadi, biroq uning qondagi so‘f miqdori bilan klinik samarasini orasida bog‘liqlik borligi aniqlanmagan. Dorining orqa miya suyuqlig‘idagi miqdori, uning qon plazmasidagi so‘f miqdoriga bog‘liq. Dori miya hujayrasini endoplazmatik retikulumida, jigarda, mushaklarda va yog‘to‘qimasida to‘planadi.

Fenitoin paragidroksillanib 5-(r-gidronsifenil)-5-gidantion-gacha parchalanadi, bu metabolit glukuronlanish yo'li bilan chiqib ketadi.

Fenitoinni chiqarilishi uning kiritilayotgan miqdoriga bog'liq.

Yarim chiqarish vaqtida katta farq bo'ladi, ya'ni 12–36 soatga, o'rtacha 24 soatga teng (miqdori kam va o'rta bo'lgan bemorlarda). Uzoq yarim chiqarilish vaqliyuqori miqdorlar olayotgan bemorlarda kuzatiladi.

Ishlatilishi. Fenitoin essensial tutqanoqni, xususan kasallikning ulkan turlarida (grand mal) tavsiya etiladi.

Fenitoinning qondagi terapevtik miqdori ko'p kasallarda 10–20 mkg/ml ni tashkil qiladi. Birinchi miqdorni ichishga yoki venaga (tutqanoq xurujlari davrida) tavsiya etiladi.

Davolash kuniga 0,3 g miqdordan boshlanadi (0,1g x 3 marta) bunda ko'pchilik bemorlar qonida dori miqdori 10 mkg/kg (eng kam terapevtik miqdor) kuzatiladi. Talvasa tutish to'xtamasa uning miqdorini asta-sekin terapevtik miqdor chegarasigacha ko'paytiriladi. Har galgi dori miqdorini oshirish kattalar uchun 25–30 mg dan oshmasligi kerak. Dori miqdori birdaniga kuniga 300 mg dan 400 mg/gacha oshirilganda doridan zaharlanish belgilari paydo bo'ladi. Bolalar uchun boshlang'ich miqdor kuniga 5 mg/kg so'ngra dorining qondagi miqdoriga qarab dozasi ko'paytiriladi.

Boshqa dorilar bilan o'zaro ta'siri. Fenilbutazon va sulfanilamidlar fenitoinni oqsil bilan bog'dan siqib chiqarishi mumkin. Buyrak kasalliklarida uning oqsil bilan bog'lanishi pasayadi. Fenitoin yodni oqsildan siqib chiqarib qalqonsimon bez faoliyatini buzishi mumkin.

Fenitoin jigarni mikrosomal ferment tizimini faollaydi. Karbamazepin fenitoin miqdorini kamaytirishi, izoniazid esa. aksincha uning qondagi sof miqdorini ko'paytirishi mumkin.

Salbiy ta'sirlari. Ko'proq bosh aylanishi, qo'l barmoqlarining titrashi, ataksiya, qayt qilishi; giperplastik gingivit, terida toshmalar toshishi mumkin. Bundan tashqari, fenitoindan zaharlanganda burundan qon oqishi, tana haroratining ko'tarilishi, tana og'rligining kamayishi kuzatiladi.

Fenitoin (disenin) jigar, buyrak va yurak yetishmovchiligidagi tavsija etilmaydi.

Karbamazepin. Fenitoindan farqi geterotsiklik halqasida ureid guruhini (N -Co-NH₂) saqlaydi.

Farmakodinamikasi. Karbamazepin fenitoin singari natriy kanallarini va yuqori chastotali neyroimpulslarni salajlaydi. Sinaptik impuls o'tkazishni susaytiradi. Karbamazepin noradrenalinni ushlab qoladi va uning ajralishini kamaytiradi. GAMK ergik tizimlarga ta'siri aniq emas.

Farmakokinetikasi. Oshqozon-ichakda yaxshi so'riladi. Qondagi eng yuqori miqdori 6–8 soatdan keyin kuzatiladi. Ovqatdan keyin ichilganda dori sekin so'riladi, shu sababli dorining yuqori miqdorlarini bermorlar yaxshi ko'taraoladilar.

Tarqalish hajmi 1/l/kg yaqin. Dorining 70% qon plazmasi oqsilari bilan bog'lanadi, klirensi – davolash boshida 1/l/kg kunga teng.

Karbamazepin birinchi marta qabul qilinganda uning yarim chiqib ketish vaqtisi 36 soatga teng, muntazam qabul qilinganda uning yarim chiqib ketish vaqtisi 20 soatgacha qisqaradi.

Karbamazepin organizmda 10,11-digidroksi metabolit hosil qiladi. Uning bu metaboliti barqaror epoksid (karbamazepin-10, 11-epoksid) hosil qiladi. Bu metabolistik talvasaga qarshi faollikkaga ega.

Ishlatilishi. Karbamazepin partsial talvasalarda tanlov dorisi hisoblanadi. Dori faqat ichishga beriladi. Kattalarga kuniga 1–2 g, bolalarga esa kuniga 15–25 mg/kg beriladi. Sutkalik miqdorini 3–4 marta ichishga bo'lib beriladi. Dorining qondagi miqdori 4–8 mkg/ml ni tashkil qiladi. Ba'zi bermorlar uning qon plazmasidagi miqdori 7 mkg/ml ga yetganda diplopiyaga shikoyat qilsa, ba'zi bermorlar esa, uning qondagi 10 mkg/ml miqdorini yaxshi ko'taradilar. Ayniqsa, bermor karbamazepinni o'zini yakka holda ishlatilganda yaxshi ko'taradi.

O'zaro ta'siri. Karbamazepin bilan birga primidon, disenin, etosuksimid ishlatilganda jigar induksiyasi hisobiga ularning qondagi miqdorini kamaytirishi mumkin.

Salbiy ta'sirlari. Ko'proq miqdorga bog'liq diplopiya va ataksiya kuzatiladi. Dozaga bog'liq oshqozon-ichak tizimi faoliyatining buzilishi, katta miqdorlarda esa uyquchanlik kuzatiladi.

O'lim bilan tugaydigan aplastik kamqonlik va agranulotsitoz kabi xavfli salbiy ta'sirlarni ham e'tiborga olish zarur. Keyingi salbiy ta'sirlari ko'proq qariyalarda uchraydi. Shu sababli ularda periferik qonni nazorat qilib turish zarur.

Doriga idiosinkraziya – terida eritematoz toshmalar ko'rinishida uchrashi mumkin.

Oksikarbazepin. Kimyoviy tuzilishi jihatidan karbamazepinga o'xshaydigan yangi dori, uning salbiy ta'sirlari kamroq.

Dorining faolligi uning metaboliti 10-gidroksikarbazepin hosil bo'lishiga bog'liq. Bu metabolitining yarim chiqib ketish vaqtı 8–12 soatga teng. U nativ karbamazepinga nisbatan kam faolroq. Uning nazorat qilinadigan samarali miqdori karbamazan-nikining 50% ni tashkil qiladi. Karbamazepinga nisbatan jigar induksiyasiga kam ta'sir qiladi, shu sababli birga ishlatalayotgan boshqa dorilar miqdorini kam o'zgartiradi.

Salbiy ta'sirlari. Karbamazepinniga o'xshaydi.

Fenobarbital. Bromidlardan keyin keng qo'llaniladigan talvasaga qarshi dori. Ko'p klinitsist-pediatrlar sikricha, fenobarbital chaqaloqlar uchun tanlov dori hisoblanadi.

Farmakodinamikasi. Natriy oqimiga bog'liq anomal impuls-larni sekinlashtiradi. Fenobarbital yuqori miqdorlarda hujayra membranalaridan kalsiy ionlari harakatini ham susaytiradi. Fenobarbital GAMK-ergik qurilmalarga bog'liq xlor kanallari oqimini kuchaytiradi. Fenobarbital terapevtik miqdorlarda GAMK-ergik falajlanishni, va glutamatga bog'liq tormozlanishni kuchaytiradi.

Farmakokinetikasi. Fenobarbital boshqa barbituratlar singari jigidan C₅ kimyoviy guruh fermentlari yordamida oksidlanadi. Hosil bo'lgan spirtlar va ketonlar siyidik bilan glukuronidlar ko'rinishida chiqib ketadi. Hosil bo'lgan metabolitlar asosan faolsiz moddalar hisoblanadi.

Fenobarbitalning yarim chiqib ketish vaqtı 4–5 kunni tashkil qiladi. Uni qayta qabul qilish dorini to'planishiga olib kelishi mumkin. Jigar sirrozida uning yarim chiqib ketish vaqtı 4–8 kungacha ortadi.

Og'iz orqali qabul qilinganda 80% gacha so'rildi. Ichilgandan 2–8 soat o'tgach, uning qondagi miqdori 5,1–5,3 mg/ml ni mushakka

yuborilganda esa 1,5 soatdan keyin kuzatiladi. 0,1 g dari qabul qilgan bemor qonida uning eng yuqori miqdori 22–23 mg/l, talvasaga qarshi faol miqdori – 15–25 mg/ml, ba’zan –40 mg/ml ni tashkil qiladi. Orqa miya suyuqligida kamroq (12 mg/l ni tashkil qiladi) yig’iladi.

Ishlatilishi. Fenobarbital partsial talvasalarda va grand mallda yaxshi yordam beradi.

O’zaro ta’siri. Fenobarbital markaziy asab tizimini salajlov-chilar ta’sirini kuchaytiradi (summatsiyalyadi). Fenobarbital va boshqa barbituratlarning boshqa dorilar bilan o’zaro ta’siri jigar induksiyasiga bog’liq. Barbituratlar – dikumarol, disenin, digitalis preparatlari, grizcofulvin samaradorligini kamaytiradi (induksiya hisobiga).

Salbiy ta’sirlari. Fenobarbital va boshqa barbituratlarni salbiy ta’siri ruhiy buzilishlar, uyqu bosish, bosh og’rish, bosh aylanishi, ko’rishni buzilishi, ataksiya, nistagm ko’rinishida yuz beradi.

Ba’zi bemorlarda terida turli ko’rinishdagi toshmalar, tana haroratini ko’tarilishi. Kam hollarda – gepatit belgilari, bo‘g’imlarda og’riq kuzatiladi.

Terapevtik taktika. 1.Talvasaga qarshi dorilar uchun dorining samaradorligi va qondagi miqdori orasida bog’liqlik katta ahamiyatga ega. Talvasani samarali davolashda dorining samaradorligi, farmakokinetik ko’rsatkichlari hamda ularni salbiy ta’sirini hisobga olish katta ahamiyatga ega (28.2-jadval).

28.2-jadval

Talvasaga qarshi dorilarning qondagi samarali miqdori

(Porter R.J. Epilepsy: 100 Elementary Principles and ed Saunders, 1989).

Dorilarning nomi	Qondagi samarali miqdori, mkg/ml	Eng yuqori samarador miqdori, mkg/ml	Zaharlovchi miqdori, mkg/ml
Karbamazepin	4-12	7	>8
Primidon	5-15	10	>12
Fenitoin	10-20	18	>20
Fenobarbital	10-40	35	>40
Etosuksemid	50-100	80	>100
Volproat	50-100	80	>100

2. Doriga chidamli bermorlarga kerak bo'ladigan miqdor; bu miqdor ertalab dori qabul qilishdan oldingi miqdor. Bitta dori ishlataligandagi miqdorlardan yuqoriroq bo'lganda ham dorini zaharli belgilari kuzatilmaydi.

Tutqanoqni davolash. Parsial va tarqalgan (grand mal) tonik-klonik talvasalar. Yaqinlargacha fenitoin, karbamazepin yoki barbituratlar tanlov dori hisoblanardi. Keyingi paytlarda talvasaga qarshi dorilarni sedativ samarasidagi ishlatalish, qolaversa bularni boshqa dorilarni ko'taraolmaydigan bermorlarda ishlatalish bilan chegaralanilgan edi. 1980-yillardan boshlab karbamazepinni kengroq ishlatalishga o'tilmoqda. Ilozirgi kunda oksikarbazepinni tavsiya etish ham kengaymoqda, vigabatrin va lamotridminni paydo bo'lishi bilan dori tanlash masalasi yanada mushkulashmoqda.

Tarqalgan (grand mal) talvasalarda ham yuqoridagi dorilar, qolaversa yana valproat ham tavsiya etilmoqda.

Absans (pitet mal) da sedativ samarasidagi yo'q etosuksimida va valproat ishlataladi. Klonazepam ham yaxshi samara beradi, biroq dorining miqdorga bog'liq salbiy ta'sirlari ko'proq va o'rganib qolish hollari uchraydi. Etosuksimid tanlov dori hisoblanadi, unga chidamlilik kuzatilganda valproat tavsiya etiladi.

Maxsus mioklonik sindromlarda asosan valproat ishlataladi. Uni sedativ samarasidagi yo'q va yaxshi samarali hisoblanadi. Ba'zi bermorlarga klonazepam va boshqa benzodiazepinlar yaxshi yordam beradi.

Atonik talvasalar yuqoridagi dorilarga chidamli bermorlarda valproat va lamotridmin terapevtik samara beradi degan ma'lumotlar ham bor.

Infantil spazmlarda ko'proq mushakka kortikotropin va kortikosteroidlarni ichishga berish bilan davolash mumkin. Bularning salbiy ta'sirlari farmakoterapiyani to'xtatishga majbur qiladi. Talvasa takrorlanganda kortikotropin yoki kortikosteroidlar bilan davolash kursi o'tkaziladi yoki benzodiazepinlar, jumladan klonazepam va nitrozepamlarni tayinlash mumkin.

Amaliyotda kuniga 25–40 TB gacha kortikotropinni, ba'zi klinisistlar 240 TB gacha tavsiya etadi. Dori samarasidagi kuzatilgan

bemorlarning 60% da talvasa sonining 1–5 haftagacha kamayishi kuzatiladi.

Kortikoidlar bilan davolashda prednizolon 2 mg/kg yoki deksametazon 0,3 mg/kg hisobida beriladi. Bularga xos salbiy ta'sir belgilari qon bosimini ortishi, kushingoid semirish, oshqozon-ichak tizimi tomonidan buzilishlar, terida o'zgarishlar va elektrolitlar muvozanatining buzilishi kuzatilishi mumkin.

Tutqanoq xuruji (status). Tarqalgan toniko-klonik xurujlar yig'indisi bo'lib, hayot uchun xavfli bu holat, tezda yordam talab qiladi. Bu holatni davolash venaga talvasaga qarshi dorilar yuborish bilan boshlanadi. Diazepam – ko'pgina bemorlar uchun tanlov dori hisoblanadi. Uning katta yoshdagilar uchun talvasani to'xtatadigan qondagi miqdori 20–30 mg ga teng. Diape zam yurak-tomir tizimi va nafas markazi ishini susaytirishi mumkin, shuning uchun diazepamni venaga yuborganda nafas va qon tomir markazini jonlantiruvchi dorilar berish kerak. Diazepam ta'siri 30–40 daqiqa davom etadi, tutqanoqni xuruji to'xtatgach uzoqroq ta'sir qiladigan dorilar, masalan fenitoin berish mumkin. Ba'zi vrachlar lorazepam beradi, bu dori diazepamga o'xhash, biroq uzoqroq ta'sir qiladi.

Tutqanoq xurujidan chiqaradigan asosiy dori fenitoin hisoblanadi, uni venaga yuboriladi, sedativ ta'siri kamroq. Dorini 13–18 mg/kg hisobida tavsiya qilinadi. Vrach zaharli ta'siridan cho'chib kam miqdorda yuborib xato qiladi. Venaga yuborish tezligi 50 mg/daq tashkil qiladi. Uni glukozada eritib bo'lmaydi, chunki u cho'kmaga tushadi va o'z samarasini yo'qotadi. Nafas, yurak urishlar sonini, qon bosimini nazorat qilish lozim. Dorining kardiotoksikligi uning tarkibiga kirgan (erituvchi sisatida) ctilenglikolga bog'liq.

Tutqanoq xurujini yo'qotish maqsadida ilgari fenitoin olgan bemorlarda miqdorga bog'liq salbiy ta'sirlar kuzatilishi mumkin, Masalan, ataksiya, uni dori miqdorini korreksiya qilish yo'li bilan yo'qotish mumkin.

Bemorda fenitoinga sezgirlik susayganda, fenobarbitalni yuqori miqdorlarda venaga 100–200 mg dan 400–800 mg gacha yuboriladi. Bunda, ayniqsa bemor fenobarbitalga qadar

benzodiazepin olgan bo'lsa nafas buzilishi mumkin. Bu vaqtida bemorni darxol ikkilanmay intubatsiyaga o'tkazish tavsija qilinadi.

Tarqalgan toniko-klonik talvasalarni to'xtatish uchun ba'zan lidokain ham yoki umumiy anesteziya ham tavsija qilinadi.

Tutqanoqqa qarshi dorilarning teratogenligi ancha murakkab masala bo'lib homiladorlik davrida tutqanoqqa qarshi dorilar olgan onaning bolasi turli majruhliklar bilan tug'ilish xavfi 2 marta ortadi. Fenitoin, fenobarbital va carbamazepin hamda valproatlar spina bisiда sabab bo'lishi mumkin (Valproate, 1983).

Ko'p epileptologlar homilador ayolga tutqanoqqa qarshi dorilar yuborilganda, ular miqdorini iloji boricha kamaytirish va tutqanoq xuruji davrida homilador ayol ahvolini nazorat qilishni tavsija qiladilar.

Dori to'xtatish sindromi. Dorilarni birdaniga yoki rejasiz to'xtatish talvasalar soni va og'irligining kuchayishiga sabab bo'ladi. Dorini to'xtatish sindromi darajasi turli dorilar uchun turlicha bo'ladi.

Absans (ptit mal) ga qarshi dorilarni to'xtatish, partsial va grant mal ni davolovchi dorilarga nisbatan osonroq kechadi. Ayniqsa, fenobarbital, benzodiazepinni to'xtatish qiyin bo'lib, bir necha haftalar, oylar talab qilinadi, ayniqsa ambulatoriya sharoitida.

Tutqanoqni geterogenligini hisobga olganda, unga qarshi ishlatalidigan dorilarni butunlay to'xtatish mushkul ish. Bemorda 2–4 yil davomida tutqanoqni kuzatilmasa, shundan keyingina dorini to'xtatishga harakat qilish tavsija etiladi.

Preparatlar:

1. Karbamazepin (generik nomi, Tegretol) ichishga tabletka ko'rinishida 200 mg, chaynab ichish uchun esa – 100 mg /5 ml suspenziya ko'rinishida chiqariladi.

2. Fenitoin (generik nomi, dilantin, disenin) ichishga kapsulada 30.100 mg; chaynash uchun tabletkada 30, 50 mg; 125 mg/5ml dan suspenziya. Uzoq ta'sir qiladigan dori shakllari: kapsula 30, 100 mg dan. Venaga yuborish uchun 50 mg/ml ampulalarda chiqariladi.

3. Primedon (generik nomi, mizomin) tabletkalarda 50, 250 mg dan, 250 ml/5 ml suspenziyada chiqariladi.

4. Trimctadien (tridion) chaynash uchun tabletkalarda 150 mg; kapsulada 300 mg; 40 mg/ml eritmalarida chiqadi.

5. Valproat kislota (generik nomi, dekapan, miproev kislota). Kapsula 250; sirop (valproat natriy) 250 mg/5 ml.

Uzoq ta'sir qiluvchi dorilar (depikot) tabletka (divalproat natriy) 125; 250; 500 mg dan chiqariladi.

28.2.2. Parkinson kasalligi va boshqa tana harakatlari buzilishlarida ishlataladigan dorilar

Parkinson kasalligi turli sabablar natijasida, ko'pincha sababi aniq bo'limgan mushaklar tonusining oshishi, bradikineziya, tana holatini vaziyati buzilishi va tana qismlarining titrashi bilan kechadigan simptomlar majmuasidir. Idiopatik parkinson kasalligining patofiziologiyasi negizida ba'zi bir neyrotoksinlar yoki oksidlanish jarayonlarida hosil bo'ladigan sof radikallar yotishi chtimoli bor.

Parkinson kasalligi davolanmasa kuchayib ketadi. Bu kasallikda miya bazal gangliyalarida dosamin miqdori kamayib ketadi. Levodopa yoki uning agonistlari yordamida dofaminergik qurilmalar faolligini oshiruvchi hamda xolinergik va dopaminergik moddalar bu kasallik belgilarini kamaytirishi mumkin.

Idiopatik Parkinson kasalligida miyadagi targ'il tanada GAMK-ergik xujayralar ta'sirini susaytiruvchi qora tanacha neyrondagi dofaminergik qurilmalar faolliyatini yo'qotadi. Parkinson sindromini keltirib chiqaruvechi dori moddalarini dofaminergik qurilmalar antagonistlari (Masalan, antipsixotik moddalar) yoki nigrostriat neyronlarning buzilishiga sabab bo'lishi mumkin.

Levodopa. Dofamin sof holda gematoencfalik to'siqdan o'tmaydi, uning metaboliti 3-(3,4-digidroksifenin)-L – alanin (levodopa) orqa miya suyuqlig'iga o'tadi va dekarboksillanib dofaminga aylanadi. Biokimyoiy va farmakologik xususiyatlari qarab dofamin sezuvchi qurilmalari tasniflanadi. Masalan, ulardan ba'zibirli adenilsiklaza bilan bog'lanadi, adenilsiklazani faollanishi natijasida sAMF hosil bo'ladi va dofamin ta'sirining kelib chiqishiga sabab bo'ladi. Adenilsiklaza faollovchi qurilmalarni D₁, ularni salajlovchilarini esa D₂ deb nomlash odat tusiga kirgan.

Dofamin qurilmalar: D₁ (DA₁) D₅ miyada, buyrak qon tomirlarida joylashgan adenitsiklazani faollaydi, sAMFni ko'paytiradi.

D₂ (DA₂) miyada, silliq mushaklarda, presinaptik nerv oxirlarida topilgan, adenilsiklazani salajlaydi; kaliy kanallari o'tkazuvchanligini oshiradi.

D'₃ – miya to'qimasida uchraydi. Adenilsiklazani salajlaydi (D₂-kenja tipi bo'lishi ham mumkin).

D'₄ – miyada, yurak va qon tomirlarda uchraydi. Adenilsiklazalarni salajlaydi. (D₂-kenja tipi ko'rinishida ham uchrashi mumkin).

D₁ qurilmalar qora tanachalarda va striatik aksonlarda joylashgan.

D₄ striatik akson va qora tanachalarda presinaptik joylashgan bo'lib, bazal gangliyalar neyroni hisoblanadi.

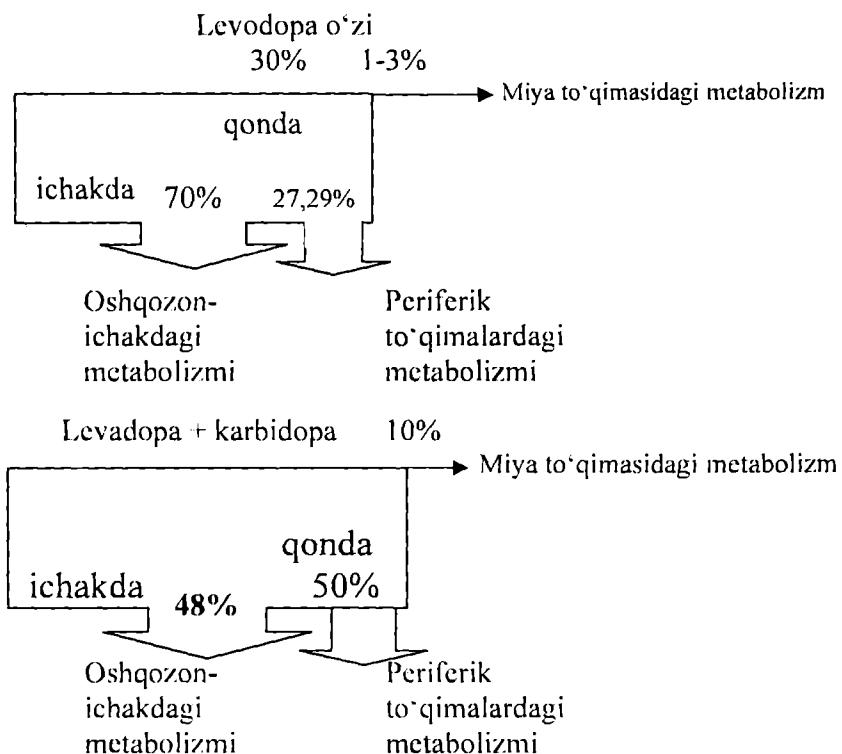
Dofaminergik parkinsonga qarshi dorilar ta'siri D₂ qurilmalarni faollanishiga bog'liq, ammo ularning yuqori darajadagi samarasini uchun D₁ qurilmalarni ham faollanishi talab qilinadi. Antiparkinson ta'sir qiluvchi dorilar dofamin agonistlari qoramug' (спориум) alkaloidlari, masalan: lergotril va bromkriptin, ya'ni D₂ qurilmalarni qo'zg'atuvchilari hisoblanadi. Aksincha, ba'zi selyektiv D₂ agonistlarning o'zi ham parkinson kasalligi belgilarini keltirib chiqarishi mumkin.

Farmakokinetikasi. Levadopa ingichka ichakdan yaxshi so'rildi, ammo uning so'riliishi oshqozon bo'shashiga va uning pHga bog'liq. Oshqozonda ovqat bo'lsa uni qonga o'tishi sekinlashadi. Ovqat tarkibidagi ba'zi aminokislotalar uning ichakdan so'riliishini susaytiradi. Uning eng yuqori miqdori qabul qilingandan 1–2 soat o'tgach qonda kuzatiladi. Bir marta qabul qilinganda ya'ni yarim chiqib ketish vaqtini ko'proq 1 va 3 coatlar orasida yuz beradi.

Yuborilgan miqdorning 2/3 qismi metabolit ko'rinishida ichilgandan so'ng 8 soatlar davomida paydo bo'ladi. Levodopaning asosiy metaboliti – 3-metoksi-4-gidroksifenil sirka kislota (gomovalinil kislota) va digidroksifenil sirka kislotalari hisoblanadi. Yuborilgan miqdorining saqat 1–3% miyaga o'tadi, qolgan qismi boshqa to'qimalarda metabolizmga uchraydi, dekarboksillanish yo'li bilan dosaminga aylanadi. Dorini samarasini olish uchun uni ko'p miqdorda kiritish talab qilinadi. Biroq levodopani dopa-dekarboksilaza ingibitorlari bilan yuborilganda, periferik a'zolardagi metabolizmi susayadi va uning qondagi miqdori

ko'payadi, yarim chiqib ketish vaqtı uzayadi. Dofamining ko'p qismi miya to'qimasiga o'tadi (28.1-shakl.)

Levodopaning periferik dofadekarboksilaza ingibitorlari (karbidopa bilan) levodopaga chtiyorjni taxminan 75% ga kamaytiradi.

28.1-shakl. Levodopa -- metabolizmiga karbidopaning ta'siri. Streikalar kengligi dorining komponentidagi miqdori, qabul qilingan miqdorning % lari. Karbidopani qo'shib ishlataliganda levodopaning periferik to'qimalarda metabolizmga uchraydigan qismi kamayadi, uning miya to'qimasidagi qismi ortadi (Nutt d' Fellman, 1984).

Ishlatilishi. Levodopa Parkinson kasalligining boshlang'ich davrlarida samarali hisoblanadi, keyinchalik uning ta'siri kamaya boradi, salbiy ta'sirlari esa oshib boradi. Ammo dori qancha erta ishlatilsa, kasallarda o'lim hodisasi shuncha kam bo'ladi.

Yuqorida keltirilgan dalillardan kelib chiqib levodopani karbidopa bilan ishlatish tavsiya etiladi.

Sinemet – Dofa preparati bo‘lib o‘z tarkibida 1:10 karbidopa yoki 1:4 levodopa nisbatda saqlaydi. Davolash kam miqdorlardan boshlanadi (karbidopa 25 mg, levodopa (100 mg) 3 marta.

Dori samaradorligi va salbiy ta’sirining kelib chiqishiga qarab dori miqdori ko‘paytirilib boriladi. Ko‘p bermorlarda 25 mg karbidopa + 250 mg levadopa 3–4 marta berilganda yaxshi natija beradi. Uzoq ta’sir qiluvchi dori shakllarini ishlatish hisobiga dori kiritishlar sonini kamaytirish mumkin.

Salbiy ta’sirlari. Dofa-dekarboksilaza ingibitorlarisiz ishlatilganda 80% bermorlarda levadopa ko‘ngil aynish, qayt qilish, ishtaha yo‘qolishi kabi o‘zgarishlarga sabab bo‘ladi. Uni karbidopa bilan ishlatilganda dorining yuqoridagi salbiy ta’sirlari kam (20% bermorlarda) uchraydi.

Levadopa qabul qilgan bermorlarda yurak ritmini buzilishi, qorincha ekstrasistoliyalari, kamroq hollarda yurak titrashlari (fibri-latsiya)lar uchrashi mumkin. Levodopani yurak tomonidina chaqiradigan salbiy ta’sirlari kam uchraydi. Yurak tomonidan uchraydigan salbiy ta’sirlari katekolaminlar miqdori ko‘payishi bilan bog‘liqidir.

Gipotensiya yoki gipertenziya ham kuzatilishi mumkin. Gipertenziya katta miqdorlarda yuborilganda yoki uni noselyektiv monoaminoksidaza ingibatorlari va simpatomimetiklar bilan ishlatilganda ko‘proq uchraydi.

Levadopa uzoq ishlatilganda 80% bermorlarda diskineziya uchraydi. Diskineziyanı kelib chiqishi dori miqdoriga bog‘liq va u individuallikka ega. Diskineziya ko‘proq periferik dekarboksilaza ingibitorlari bilan qo‘sib ishlatilganda uchraydi. Ko‘proq diskineziya yuz va oyoqlar paresteziyası ko‘rinishida uchraydi.

Turli ko‘rinishlardagi (depressiya, ruhiy qo‘zg’alish, gallusinatsiya) ruhiy buzilishlar uchrashi mumkin. Bu ko‘rinishdagı ruhiy buzilishlar ko‘proq levadopa va karbidopa birga ishlatilganda yuz beradi. Davolash dori miqdorini kamaytirishdan iborat bo‘ladi.

29-bo'b. Qondagi qand miqdorini kamaytiradigan dori vositalarining klinik va farmakologik tavsifi

Qand kasalligi keng tarqalgan, masalan, AQSH da hozirgi kunda 10 mln. bermor bo'lib, bulardan 800000 nafari insulinga bog'liq bermorlar hisoblanadi.

Qand kasalligining insulinga bog'liq (I turi) va insulinga bog'liq bo'limgan (II tur) turi farq qilinadi.

Qand kasalini davolashdan maqsad, imkon darajasida kasallik davrida uchraydigan modda almashinuvi buzilishini tiklashga qaratilgan. Qand kasalligining asosiy belgisi qonda va siydkda qand miqdorining oshib ketishi hisoblanadi. Qonda qand miqdorini kamaytiruvchi insulin preparatlari va ichishga beriladigan qandni kamaytiruvchi dori vositalari ishlatiladi.

29.1. Insulin dorilar

Qand kasaliga uchragan bermorlarning 20–30% insulinga muxtoj bermorlar hisoblanadi. qolgan 40% ga yaqinini ichishga beriladigan dori vositalari yordamida ham davolash mumkin.

Insulin 2 ta zanjirdan (Δ -zanjur 21 aminokislota, V -zanjur 30 ta aminokislotadan) iborat polipeptid bo'lib, normada oshqozon osti bezining β -hujayralarida ishlab chiqariladi. Insulin anabolik gormon bo'lib, qandlar va oqsillar parchalanishini nazorat qiladi.

Insulin, unga sezuvchan a'zolar (skelet mushaklari, miokard, ko'z gavhari, moy to'qimasi, leykotsitlar va boshqalar) hujayrasi qobig'ining glukoza o'tkazuvchanligini oshiradi.

Insulin hujayralarda glukozaning fosforlanishi natijasida hosil bo'luvchi glukoza-6-fosfat hosil bo'lishini nazorat qiluvechi glukokinazalar faolligini oshiradi. Insulin glukozaning glikogenga o'tishini va gepatotsitlarda zaxira ko'rinishda to'planishida ishtirok etadi, glikoliz jarayonini jonlantiradi, Krebs siklida hosil bo'ladigan moddalar va ATP sintezini kuchaytiradi. Insulinning qonda qand miqdorini kamaytirishining sababi, birinchidan, jigarda

glikogenolizni susaytirishi natijasida qonga glukoza tushishining kamayishi, ikkinchidan esa, jigar to'qimasi va skelet mushak to'qimalari bilan glukozani ushlab qolishining kuchayishi bilan tushuntiriladi.

Insulin yog' to'qimasida glikolitik va pentoz yo'li bilan uglevodlarni moy kislotalari va triglitseridlarga o'tishini faollaydi.

Insulin yetishmasligida glukozaning oksidlanishi va liponeogenez susayadi, glukoneogenez esa kuchayadi. Yog'lar parchalanishining kuchayishi va ular assimilatsiyasining susayishi qonda NEJK miqdori ko'payishiga olib keladi. NEJK hosil bo'lishining oshishi va jigarda Krebs sikli davomida asetil-KoAga o'tishining susayishi, undan keton tanachalari beta-gidroksimoy va asetosirka kislotalar va qonda aseton miqdorining to'planishiga olib keladi. Bu jarayon natijasida diabetik ketoasidoz kelib chiqadi, bu o'z navbatida koma kelib chiqish xavfini oshiradi. Insulin yetishmasligida qonda xolesterin miqdori ham oshadi.

Insulin ribosomalarga to'g'ridan to'g'ri ta'sir qilib, oqsil hosil bo'lishini kuchaytiradi. Insulin yetishmovchiligidida oqsil hosil bo'lishining buzilishi natijasida albuminlar miqdori kamayadi, α_2 -globulinlar ko'payadi. Glukoneogenez kuchayadi, natijada aminokislotalardan keton tanachalari hosil bo'lishi oshadi.

Insulin yetishmasligi natijasida jigarda β -lipoproteidlar hamda xolesterin sintezining kuchayishi bemorlarda ateroskleroz rivojlanishiga sabab bo'ladi. Mukopolisaxaridlar sintezining buzilishi natijasida qonda mukopolisaxarid miqdorining ko'payishiga va ularning gialinlangan shakllari ko'payishi, mikroangiopatiyaning rivojlanishiga sabab bo'ladi.

Giperglykemiya va glukozuriya tanada suvning yo'qolishiga (poliuriya) va chanqoqlikning ortishi (polidipsiya) ga sabab bo'ladi.

Insulin dorilar, gormon yetishmasligi natijasida yuqoridagi sanab o'tilgan modda almashinuvি buzilishlarini bartaraf etadi. Shu sababli insulin va uning preparatlari qand kasalligining o'ttacha og'irlikda va og'ir kechayotgan ko'rinishlarida hamda diabetik

ketoasidozda, infeksiya rivojlanganda, xirurgik operatsiyalarda, homiladorlikda va kamquvvatlikda tavsiya etiladi.

Diabetik retinopatiya, ncfropatiya va oyoqlar qon tomirlari ning zararlanishi ham insulin yuborishni taqozo etadi.

Insulin bilan davolashning samaradorligi bir kecha-kunduz davomida qonda qand miqdorini kamaytirishi va kasallikning asosiy klinik belgilari poliuriya va polidipsiyani yo'qolishi bilan belgilanadi. Shu bilan bir vaqtida bemorning umumiy ahvoli yaxshilanadi va tana og'irligi ko'payadi.

Klinika amaliyotida yirik shoxli hayvonlar va cho'chqa oshqozon osti bezidan olinadigan hamda odam insulini (sintez va geninjeneriya yo'li bilan olinadi) ishlatiladi.

Inson insulini ko'proq insulin dorilariga sezuvchanlik susayganda va allergiya paydo bo'lganda tavsiya etiladi. Keyingi vaqtlarda insulinni maxsus tozalash yo'li bilan uning allergiya keltirib chiqarish xususiyatlarining kamaytirishga erishilgan dori shakllari olinganligi tufayli insulindan paydo bo'ladigan xavfli asoratlarni kamaytirishga muvaffaq bo'lindi.

Insulin tarkibiga turli dori ta'sirini uzaytiruvchilar (rux, oqsil, polimerlar) kiritish yo'li bilan dorining yarim chiqqib ketish vaqtni uzaytirishga erishilgan.

Ilozirgi kunda qisqa muddatda (tez), o'rtacha va uzoq ta'sir qiluvchi insulin dori shakllari farq qilinadi.

Tez ta'sir qiluvchi insulin dori shakllari ketoasidoz, diabetik koma, jarrohlik operatsiyalarida va insulinga bog'liq diabetni davolashda ishlatiladi.

Diabetik komada insulinni ikki yo'l bilan: 1) tana og'irligiga 0,1 TB/kg hisobida olingan 6–10 TB insulinni har soatda (qonda qand miqdorining nazorati ostida yuborish usuli); 2) 20 TB insulinni mushakka, so'ngra har soatda 6–10 TB da mushakka insulin yuborish (qonda qand miqdori nazorati ostida) kiritish yo'li mavjud.

Bemorni koma holatidan chiqarilgach dori yuborish oralig'i 2–3 soatga ko'paytiriladi, venaga, mushakka yuborishdan teri ostiga yuborishga o'tiladi.

Insulin yuborish monand regidratatsiya (5% glukoza, osh tuzining fiziologik eritmasi), kerak bo'lsa kaliy xlorid eritmasi yuboriladi.

Davolashni tez ta'sir qiluvchi preparatlar yuborish bilan boshlagan ma'qul, chunki uzoq vaqt ta'sir qiluvchi insulin dori-lariga individual sezuvechanlik borligi sababli ular bilan davolashning qiyinligi aniqlangan.

Tez ta'sir qiluvchi insulin dori shakllari bilan davolashda dorini 0,5–0,6 TB/kg tana vazni hisobidan sutkasiga 3-4 marta yuboriladi.

3 martalik yuborish quyidagicha tartibda: 2–3 – 1 TB da, 4 marta yuborishda esa 2,5–2,5–3–1 TB da yuboriladi. Insulin ovqatdan 30 daqiqa oldin teri ostiga yuboriladi. Keyinchalik glikemiya va glukozuriya darajasidan kelib chiqib, miqdorlashni korreksiya qilinadi.

Qonda qand miqdori insulin yuborishdan oldin, siydikdagi qand miqdori esa sutka davomida kamida 3 marta (2 marta kunduzgi va tungi soat 20⁰⁰ dan ertalab 8⁰⁰ gacha yig'ilgan siydikdagi) qand miqqorini aniqlash tavsiya etiladi.

Uzoq ta'sir qiladigan insulin dorilar kompensatsiyalangan qandli diabetni davolashda tavsiya qilinadi. Uzoq ta'sir qiluvchi insulin dorilarini oddiy insulin dori shakllari bilan birga ishlatish tavsiya qilinadi. Dorini miqdorlash glikemiya va glukozuriya darajasiga qarab individual tanlanadi.

Insulin bilan o'tkazilayotgan davolashning maqsadi, uglevodlar almashinuvidagi buzilishlarnigina emas, balki boshqa modda almashinuvidagi buzilishlarni ham bartaraf etishni ko'zda tutadi.

Bunda kecha-kunduz davomida 3 marta, ya'ni ertalab ovqatlanishdan oldin tez va o'rtacha tezlikda ta'sir qiluvchi

insulinni, kechki ovqatdan oldin qisqa ta'sir qiluvchi insulin va kechasi soat 22–23 lar orasida o'rta davomlikda ta'sir qiluvchi insulin (kerak bo'lsa tushlikdan oldin qisqa ta'sir qiluvchi insulin) yuborish yaxshi samara beradi. Ko'proq tarqalgan insulin yuborish tartibi kun davomida har gal ovqatlanishdan oldin qisqa muddatga ta'sir qiluvchi insulinni, kechasi esa, uzoq ta'sir qiluvchi insulin miqdorini 1/3 qismini yuborish tartibidan ko'proq soydalaniladi. Sutka davomida 2 marta yuborish ham ma'qul hisoblanadi, bunda bir vaqtning o'zida qisqa va o'rtacha uzoq muddat ta'sir qiluvchi insulinni, masalan, insulin + insulongning 2/3 qismini ertalab ovqatdan 30 daqqa oldin va 1/3 qismini esa 10–12 soatdan keyin ovqatdan yarim soat oldin yuborish usuli keng tarqalgan.

Insulin dori shakllarini saqlashda, ishlatishda, yuborishda dori instruksiyasiga qat'iy rioxha qilish, uning samaradorligini ta'minlash garovi ekanligini esda tutish kerak.

Salbiy ta'sirlari. Ko'proq va xavfli nojo'ya ta'siri – gipoglikemik koma bo'lib, bu asorat ko'pincha insulin miqdori ortiqcha yuborilganda yoki parhez buzilganda kuzatiladi. Xavfli, ammo kam uchraydigan ikkinchi nojo'ya ta'siri anafilaktik shokdir.

Ba'zan insulinga chidamlilik, mahalliy allergiya va lipodistrofiya ham uchrashi mumkin.

Koma venaga 60–80 ml 40% glukoza eritmasi yuborish bilan davolanadi. Qolgan salbiy ta'sirlari antigistamin, glukokortikoidlar va MPI va MKJ insulinlar yuborish bilan davolanadi.

Jahon tibbiyoti amaliyotida ishlatiladigan insulin dori shakllari: 5 ml flakonda, (1 ml da 40 TB; flakon 200 TB saqlaydi, RF), chet ellarda 5 va 10 ml dan flakonda (1 ml da 40, 80, 100 va 500 TB insulin saqlaydi). O'zbekistonda quyidagi insulin dori shakllarini ishlatishga ruxsat etilgan (29.1-jadval).

**Jahon tibbiyoti amaliyotida ishlataladigan insulin dori
shakllarining farmakodinamik ko'rsatkichlari**

Dorilar	Ta'sirining boshlanishi va davomiyligi	Yuqori miqdorining kuzatilishi (qonda)	Dorining pli	Sutka davomidagi yuborishlar soni va yo'li
I. Qisqa muddatda ta'sir qiluvchi dorilar				
A. Kristall ko'rinishidagi tozalanmagan insulin				
Insulin teri ostiga	30 daqiqadan – 8 soatgacha.	2-3 soat	Hayvon insulinini, pH 3,0-3,5	6 martagacha teri ostiga, mushakkala, venaga.
B. Monotsiklik insulinlar, tozalangan (MSI)				
Mono Su-insulin. (RF)	–		Hayvon, cho'chqa insulinini (neytral insulin)	6 martagacha t/o, m/o, v/o
Aktrapid (Daniya), insulrap	10 daqiqadan – 8 soatgacha	1,5-4,5 soat	Hayvon, cho'chqa insulinini (neytral insulin)	Venaga
D. Monokomponentli insulinlar, tozalangan (MKI)				
Aktrapid MS (Daniya),	15 daqiqadan – 8 soatgacha	2-4 soat	Odam insulinini (neytral)	6 martagacha t/o, m/o, v/i
II. O'rtacha davomli ta'sir qiladigan insulin dorilari				
A. Kristall insulin				
ITSS "A" B insulin (Germaniya), ITSS (RF) LENTE (Hindiston), SIP (RF) LENTE (Yugoslaviya)	30 daqiqadan – 24 soatgacha	2-18 soat	Neytral hayvon insulinini, amorf kristall modda	1-2 marta, t/o.
B. Monotsiklik insulinlar (MSI).				
Semilong (RF) Semilente (Daniya), Long (RF) Insulalong (Sobiq Yugoslavia)	–	3-12 soat	Hayvon neytral insulinini. Amorf kristall moda	1-2 marta, faqat t/o.

D. Monokomponentli insulinlar (MKI)				
Semilente Iletin I., Semilente MS (Daniya), Protasan MS (Daniya), Lente Iletin I,II, Lente MS (Daniya)	40 daqiqadan – 24 soatgacha	3–20 soat	Neytral, hayvon insulinini, amorf kristall modda	1–2 marta t/o
III. Uzoq muddat ta'sir qiluvchi				
A. Kristall insulinlar				
PTSI suspensiya (RF)	4–36 soat	14–20 soat	Neytral, Protamin rux insulin	1 marta t/o
B. Monotsiklik insulin				
Ultralong (RF), Ultralente (Daniya)	6–36 soat	12–18 soat	Neytral, kristall insulin suspensiysi	1 marta t/o
D. Monokomponentli insulinlar				
Ultralente MS, Ultralente Iletin I, Iletin I, II (AQSH) Protamin rux-insulin	4–36 soat	14–26 soat	Hayvon, cho'chqa kristall insulin suspensiysi	1 marta t/o
Ultra NM (Daniya)	4–28 soat	8–24 soat	Kristall odam insulinini	1 marta t/o

29.2. Ichishga ishlataladigan gipoglikemik dori vositalari Sulfamochevina unumlari. Farmakodinamikasi. Sulfamochevina dorilari oshqozon osti bezining β -hujayrlaridan insulin

ajralib chiqishini kuchaytiradi: glukoza ta'sirida chiqadigan insulinga to'qimalar hujayrasi szuvchanligini oshiradi; mushak, jigar hujayralarida glukoza parchalanishini kuchaytiradi; yog' to'qimasi lipolizini susaytiradi.

Sulfamochevina dorilarining tasnifi

Bu guruhdagi dorilar shartli ravishda 2 avlodga bo'linadi, yuqori samaradorli va kam zaharli.

1-avlod sulfamochevina dorilariga – karbutamid, tolbutamid, xlorpropamidlar kiradi.

2-avlod dorilariga – glibenklamid, glibornurid, glizoksepid, glipizid, glikvidon, gilkazidlar kiradi.

Ular oshqozon-ichak tizimidan yaxshi so'riliadi. bir-biridan organizmdan ajralishi (eliminatsiya) bilan farqlanadi.

Sulfamochevina dorilarining farmakokinetik ko'rsatkichlari (29.2-jadvalda) keltirilgan.

29.2-jadval

Sulfamochevina dorilarining farmakokinetik ko'rsatkichlari

Kinetik ko'rsatkichlari	Glibenklamid	Xlorpropamid	Tolbutamid
Sutkalik miqdori, mg	2,5 - 15	125 - 500	500 - 2000
So'rilishi, %	48 - 84	296	289
Yuqori miqdori (daq.)	220 - 240	60 - 420	180 - 300
Insulin ajralish vaqtি	120 daq.	60 - 120 daq.	90 daq.
Yarim chiqish vaqtি (soat)	10 - 16	24 - 42	5 - 6
Ta'sir davomiyligi	12 soatgacha	24 soatgacha	12 soatga yaqin
Oqsillar bilan bog'l., %	99	96	95 - 97
Umumiy ajralib chiqishi (Eliminatsiya)	1-kun 59%, keyingi 5 kun davomida 95%	10 - 14 kun davo- mida 100% chi- qib ketadi.	1-kuni 80%, ke- yingi 5 kun da- vomida 95% chiqadi

Tolbutamid (butamid, aglitsid, arkozal, diabetsid, diabetol, orezan, rastinon, tolbusal) va karbutamid (bukarbon, nadisan, alentin, diabetsid, glutsidoral, invenol, lidozal, orabetik, oranil, sulfadiabet) jigarda karboksillanish yo'li bilan faolsiz metabolit

ko'rinishida buyraklar orqali 1–15 soatdan keyin chiqqa boshlaydi, yuqori samarasi 4–8 soatdan keyin kuzatiladi, ta'sirining davomiyligi 12 soatga teng. Bulardan farqli o'laroq xlorpropamid (bioglumin, katanil, diabamid, galiron) organizmda kam metabolizmga uchraydi, asosan o'zgarmagan ko'rinishda buyraklar orqali chiqib ketadi. Ta'siri 3 soatdan keyin boshlanadi, ta'sirining davomiyligi 24 soatga yaqin. Siyidik ajralishini kamaytiradi, shuning uchun qandsiz diabetda ishlataladi. Eliminatsiyasining o'ziga xosligi sababli surunkali buyrak yetishmovchiligidagi organizmda to'planish xavfi bor.

Amaliyotda glibenklamid kengroq ishlataladi, uzoqroq ta'sir qiladi, asosan jiga metabolizmga uchraydi va siyidik bilan faolsiz metabolit ko'rinishida chiqib ketadi. Surunkali buyrak yetishmovchiligiga kam ta'sir qiladi.

Insulin ajralib chiqishini kuchaytiruvchi glikvidon ta'sir mexanizmi jihatidan glibenklamidga yaqin, ammo organizmdan tezroq chiqib ketadi. Yarim chiqib ketish vaqtı 4–5 soatga teng. Boshqa sulfamochevina dorilardan farqi dorining 95% oshqozonichak tizimida, 5% esa siyidik orqali chiqib ketganligi sababli buyrak yetishmovchiligi bor bermorlarda va nefropatiyaning boshlang'ich bosqichlarida ishlataladi. Ta'siri 60–90 daqiqalardan keyin, eng yuqori ta'siri 2–3 soatdan keyin kuzatiladi.

Siklamid (agliral, diaboral) butamidga nisbatan kam zaharli va kam faolroq.

Xlotsiklamid (oradian) – siklamidga nisbatan faolroq, boshqa sulfamochevina unumlariga chidamli bermorlarda samarali hisoblanadi.

Gliklazid (diabeton, diamikron) 2-avlod qandli diabetga qarshi dorilariga xos ta'sirlardan tashqari, qon shakllarining yopishqoqlik xususiyatini kamaytiradi, dorining bu xususiyati uni boshqa angioprotektorlarsiz ishlatalishga imkon beradi.

Ishlatilishi. Sulfamochevina dorilari qandli diabetning II turida ishlataladi. Qandli diabetning boshqa turlarida ham insulin

bilan birga ishlatish mumkin. Dorilarni ta'siriga qarab 15–40–60 daq., ovqatlanishdan oldin 2–3 marta tavsiya qilinadi.

Sutkasiga 40 TBda insulin olayotgan bemonrlarga tavsiya qilinmaydi. Nahorga qonda qand miqdori 11 mmol/l, ovqatlanishdan keyin esa 14 mmol/l ga oshgan bemonrlarni sulfamochevina dorilariga o'tkazish mumkin.

Davolash dorini katta miqdorlarda berishdan boshlab, qonda qand miqdori normaga tushgach erishilgan samaranani saqlab turuvchi dori miqdori berib turiladi. Dori miqdorini ko'paytirish terapevtik samaranani kuchaytirmaydi, dorining salbiy ta'sirlarini ko'paytiradi.

Terapevtik samara 5–7 ba'zan 14 kundan keyin kuzatiladi. Doriga chidamlilik rivojlanishining oldini olish uchun dorilarni vaqtı-vaqtı bilan almashtirib turish yoki ma'lum kunlarda insulin berish tavsiya qilinadi.

Tavsiya etilmaydi. I tip qand kasalligida, qand kasalligining og'ir ko'rinishlarida, koma va komadan oldingi holatlarda, homiladorlikda, buyrak, jigar yetishmovchiliklarida, ketoasidozda sulfamochevina unumlari tavsiya etilmaydi.

Salbiy ta'sirlari. Dori miqdori oshib ketganda, yetarli uglevodlar qabul qilinmaganda, alkogol ichilganda, sulfamochevina unumlari ta'sirini kuchaytiradigan dorilar bilan birga ishlatilganda qonda qand miqdorining kamayish belgilari kuzatilishi mumkin; allergik dermatit, teri toshimalari ko'rinishidagi allergik belgilari; ko'proq ishtahananing pasayishi, qorin sohasida og'riq, ko'ngil aynishi, qayt qilish, ich ketish belgilari; jigar, buyraklar, ko'mikning zararlanish (pansitopeniya, leykopeniya, neytropeniya va trombotsitopeniya) belgilari kuzatiladi.

Sulfamochevina unumlari tavsiya qilinganda har oyda qondagi va siydikdag'i qand miqdorini nazorat qilib turish tavsiya etiladi.

O'zaro ta'siri. Salitsilatlar, butadion, silga qarshi dorilar, levomitsetin, tetratsiklinlar, kumarin unumlari, sikloflosfamid, MАО va beta-falajlovchi dorilar sulfamochevina unumlari bilan

qo'shib ishlatilganda ularning salbiy ta'siri kuchayadi. Ichiladigan kontratseptiklar, aminazin, simpatomimetiklar, kortikosteroidlar, qalqonsimon bez gormonlari, nikotin saqllovchi dorilar sulfamochevina unumlarining gipoglikemik samarasini kamaytiradi.

29.3. Biguanidlar

Buformin (glibutid, adcbit). Metformin (disamin, glukofag, glukofaks-retard).

Farmakodinamikasi. Taxmin qilinadi:

1. Periferik to'qimalarda glikolizning kuchayishi, qonda glukozaning kamayishi.
2. Jigarda glukoneogenezni falajlaydi.
3. Oshqozon-ichak tizimidan glukozaning so'rilihini kamaytiradi.
4. Qon zardobida glukoza miqdorini kamaytiradi.
5. Insulin sezuvchi qurilmalar bilan insulin bog'lanishini ko'paytiradi.

Biguanidlarning tasniflanshi. 2-guruhdagi biguanidlar: 1) dimetilbiguanidlar; 2) seniletilbiguanidlar farq qilinadi. 29.3-jadvalda biguanidlarning ba'zi farmakokinetik ko'rsatkichlari keltirilgan.

Biguanidlar buyrak faoliyati buzilganda ishlatilmaydi.

Ishlatilishi. Biguanidlar semizlikning og'ir darajalari bilan kechayotgan bermorlar qonida qand miqdori oshib ketganda tavsiya qilinadi.

Insulinga bog'liq bo'limgan qand kasalini davolashda, sulfamochevina unumlaridan samara bo'limganda ularga biguanidlar qo'shib beriladi. Bu holatlarda qisqa muddatlarda qand normallashuvi va bermor tana og'irligining kamayishi kuzatiladi. Biroq sulfamochevina va biguanidlar qo'shib ishlatilganda qonda laktat, piruvat, alanin, keton tanachalari miqdori oshib ketishi xavfi bor.

Biguanidlarning farmakokinetik**ko'rsatkichlari**

Kinetik ko'rsatkichlar	Buformin	Metformin
Samarali sutkalik miqdori (mg)	100-150	300-500
So'rilishi, %	50% ga yaqin	48-52%
Qondagi eng yuqori miqdori	120-140 daq.	90-120 daq.
Yarim chiqib ketish vaqt (soat)	4-6	1-2
Ta'sirini davomiyligi (soat)	6-8	3-6
Chiqarilishi	Buyraklar orqali o'zgarmagan holda	Buyraklar orqali o'zgarmagan holda

Ishlatilmaydi. Biguanidlarni jigar, buyraklar ishi buzilgan bermorlarga, alkogolizmda, to'qima gipoksiyasi (surunkali yurak-o'pka yetishmovchiligi bor bermorlarga) tavsiya etilmaydi. Chunki yuqoridagi holatlarda dorilar chaqiradigan laktotridozi yuz berish xavfi kuchayadi.

Salbiy ta'sirlari. Metmorsin 20% bermorlarda ishtahaning yo'qolishi, ko'ngil aynish, qayt qilish, ich ketish, qorin bo'shilig'i sohasida ko'ngilsiz sezgilar chaqiradi: 3-5% bermorlarda uzoq vaqt ich ketish sababli dori berishni to'xtatishga to'g'ri keladi.

O'zaro ta'siri. Salitsilatlar, sulfamochevina unumlari biguanidlarni samarasini kuchaytiradi.

Samaradorligini va xavfsizligini nazorat qilish. Bemor umumi ahvolining yaxshilanishi, chanqoqlik, og'iz qurishi, poliuriyaning kamayishi yoki yo'qolishi biguanidlarning klinik samara bergenidan dalolatdir.

Sutkalik siydik miqdori, nahorda qondagi qand miqdori, sutkalik siydikdagi qand miqdori, glikemiya va glukozuriya darajasini aniqlash (ya'ni qonda 6-8 marta va siydikda har 3-4 soatda qandni aniqlash), qon pH, siydikdagi tanachalar, qondagi qoldiq azot va kreatinin, protrombin, qoldiq oqsil sinamalari, bilirubin, xolesterin, beta-lipoproteidlarni, EKG va ko'z tubini, nevrologik statusni tekshirish majburli hisoblanadi.

Qonda keton tanachalarini, NEJK, insulin, glukagon, STG, immunoglobulinlar va trombotsitlar agregatsiyasi ko'rsatkichlarini nazorat qilish – maxsus klinik sharoitlarda o'tkazilishi mumkin bo'lgan dori samaradorligini aniqlaydigan laborator ko'rsatkichlar hisoblanadi.

O'rtacha va og'ir kechayotgan qand kasalligining normallashuv ko'rsatkichlari qondagi qand miqdorining sutka mobaynida 130–180 mg % (Xagedorn Yensen metodi bo'yicha) yoki 110–180 mg% (Ortoluidin metodi bo'yicha) va sutkalik siydkidagi qand miqdorining kamayishi hisoblanadi.

Ichishga beriladigan qandni kamaytiruvchi dorilar samaradorligini ham yuqorida sanab o'tilgan laboratoriya ko'rsatkichlar bilan nazorat qilish mumkin.

Glikemiyani nazorat qilishda bemorning glikemik profili emas, balki ko'proq nahordagi yoki ovqat qabul qilingandan 2 soat keyin, qondagi qand miqdorini aniqlashning ahamiyati katta. Shu sababli insulinga qaram diabetda klinika sharoitida hafta davomida kamida 3 marta, poliklinika sharoitida esa kamida 2 marta qonda glukoza miqdorini aniqlash tavsiya etiladi.

II tip diabet bilan og'rihan bemorlarda statsionarda hafta davomida bir marta, ambulatoriya sharoitida esa bir oyda bir marta qonda glukoza miqdorini nazorat qilish shart hisoblanadi.

II tip qandli diabetda insulin bilan davolash samaradorligini nazorat qilish maqsadida hafta davomida bir marta siydkidagi qand miqdorini, bolalarda esa glukozuriyani tez-tez nazorat qilish tavsiya etiladi. Bundan tashqari, qonda va siydkda kaliy, laktat, piruvat, laktat/piruvat nisbatini, keton tanachalari miqdorini kuzatib turish kerak bo'ladi.

Alc gemoglobin miqdorini aniqlash qand kasalligi kompensatsiyasining ishonchli ko'rsatkichi hisoblanadi. Bundan tashqari, davolashning samaradorligi haqida qondagi xolesterin, triglitseridlari, kam qalinlikdagi beta-lipoproteidlar miqdoriga qarab ham ishonch hosil qilish mumkin.

30-bob. Fitopreparatlarning klinik va farmakologik tavsisi

Fitoterapiya – shifobaxsh o'simliklar bilan davolash usuli (grækcha «fiton») bo'lib, o'simliklarni davolash maqsadida ishlatish, «terapiya» – davolash so'zlaridan olingan.

Insoniyat o'simliklar olami bilan uzviy bog'langan. O'simliklar olami insonni yedirib-ichiradi, kiyintiradi, havoni poklab beradi, go'zal manzaralar yaratadi. O'simliklarning serxosiyat tomonlarini sanab intixosiga yetish qiyin. O'simliklarning eng ajoyib xossalardan biri – ularning shifobaxshligidir. Insoniyat qadim-qadim zamonlardan buyon o'simliklarning shifobaxsh xususiyatlari dan baxramand bo'lib kelganlar. Ibtidoiy jamoa davrlarida odamlar o'z dardlariga davo izlab, avvalo o'simliklar olamiga hamda hayvonot mahsulotlariga intilar edilar. Dastlab, inson uchun o'simlik, uning mevalari va ildizlari, shuningdek, hayvon mahsulotlari nafaqat, oziq-ovqat davolovchi vazifasini ham o'tagan. Ilgari o'simliklarning shifobaxshligi tasodifan topilgan bo'lsa, keyinchalik ular hayotiy sinov va kuzatishlardan o'tgach, xalq tabobatida qo'llanila boshlangan.

O'z davrining mashxur tabiblari Abu Ali ibn Sino, Abu Bakr Muhammad ibn Zakariya ar-Roziy, Arabmuhammad o'g'li Abdulg'ozixon, Ismoil al-Jurjoniy va boshqalar bemorlarni davolashda dorivor o'simliklardan keng ko'lamma foydalanganlar.

Abu Ali ibn Sino 900 xil shifobaxsh o'simliklar bilan davolash ishini san'at darajasiga ko'targanlar.

Fitoterapiya qonun-qoidalari

Hozirgi kunda dunyoning ko'pgina mamlakatlarda o'zining tarkibiy qismi bilan inson organizmi uchun yaqin bo'lgan o'simliklar va ulardan olingan fitodorilarga qaytish kuzatilmoqda, buning sababi:

Birinchidan, o'simliklar va ulardan tayyorlanadigan fitopreparatlarni ishlatish, organizm uchun yod bo'lgan sintetik dorilarga nisbatan xavfsizroq, shuning uchun ham ularni profilaktik maqsadda, qolaversa simptomatik va davolash maqsadlarida ishlatish imkoniyati kengroq.

Ikkinchidan, o'simliklardan tayyorlangan Galen preparatlari turli darajada davolash xususiyatini saqlovchi biologik faol moddalar majmuasini saqlaydi, qo'shib ishlatalganda ularning bu xususiyati bir birini kuchaytirishi yoki susaytirishi mumkin. Shu sababli o'simliklarning shifobaxshlik xususiyati (kimyoviy tarkibiga nisbatan) o'simliklardan tayyorlanadigan dori yig'malari (choylar) yoki boshqa ko'p tarkibli Galen preparatlarini tayyorlashda asos qilib olinishi bejiz emas.

Kasallik xarakteri va uning simptomlarining individualligini hisobga olgan holda samarali va xavfsiz o'simlik tanlash ishi vrachning san'ati va tajribasiga bog'liq. Fitoterapiyani bemor uchun xavfsiz deb yuzaki qarash, xavfli salbiy ta'sirlarga ham sabab bo'lishi mumkin chunki o'simliklar ham zaharli moddalar saqlaydi; bundan tashqari hatto zaharsiz o'simlikni tarkibiy qismi ortib ketsa, qolaversa davolash vaqtida asossiz cho'zib yuborilganda ham turli salbiy ta'sirlarga sabab bo'lishi mumkin.

Fitopreparatlarning samaradorligi va xavfsizligini to'g'ri boshlash, xomashyoni to'g'ri tayyorlash, qayta ishlash va saqlashga bog'liq.

Hozirgi kunda insonlar salomatligini saqlash va davolashda zamonaviy yangi texnologiyalar yordamida o'simliklardan tayyorlanayotgan murakkab tarkibli biofaol moddalar katta amaliy ahamiyat kasb etmoqda.

Fitoterapiyaning afzalliklari. Keyingi yillarda kimyo fanning rivojlanishi, sintez yo'li bilan yangi kimyoviy birikmalar hamda o'ta kuchli ximioterapevtik moddalar olinishi tufayli o'simliklarni qo'llash ikkinchi darajali bo'lib qoldi. Tabobatda o'ta faol kimyoviy moddalar ko'plab qo'llanishi oqibatida «dori kasalligi» paydo bo'ldi, bunday bemorlar soni kundan-kunga ortib bormoqda. Jahon sog'liqni saqlash tashkiloti keltirgan raqamlarga ko'ra, kasalxonadagi hemorlarning 2,5–5%ni dori moddalarning nojo'ya ta'siridan azob chekkanlar tashkil etadi. Shuning uchun hozirgi kunda shifobaxsh o'simliklar bilan davolashga katta chtiyoj tug'ilgan, bu borada izlanishlar olib borish shu kunning dolzarb muammolaridan biri bo'lib qoldi. Dorivor o'simliklar bilan davolash – fitoterapiyaning afzalligi quyidagilardan iborat.

1. Shifobaxsh o'simliklar ko'p asrlar mobaynida sinovlardan o'tib kelayotgan omil hisoblanadi, organizmga fiziologik ta'sir ko'rsatadi, chunki tabiatdagi uzlusiz shakllanish tufayli o'simliklar va odam organizmi hujayralarining tuzilishi bir-biriga juda yaqin. Sintez yo'li bilan olingen kimyoviy moddalar esa odam organizmi uchun yot hisoblanadi, ular o'ta faol bo'lib, organizmning murakkab molekulalari tuzilishini buzishi. ba'zan yanada faolroq, hujayralar uchun zaharli yangi birikmalar hosil qilishi mumkin.

2. Shifobaxsh o'simliklarning davolash doirasi keng, chunki ular kimyoviy jihatdan juda boy, ularning tarkibida glikozidlar, alkaloidlar, fermentlar, vitaminlar, bioelementlar va boshqa moddalar mavjud. O'simliklar ta'siri sekin boshlanadi, ular keskin biokimyoviy o'zgarishlarga olib kelmaydi, shu jihatdan ayniqsa surunkali kasallikkarni davolashda katta ahamiyat kasb etadi.

3. Ko'pchilik bemorlar, ayniqsa qariyalar bir necha kasallik bilan og'rishlari mumkin, o'simliklar esa ko'p tomonlama ta'sir xusuşıylatlarga ega bo'ladi. Shuning uchun o'simliklar ana shunday bemorlarni davolashda juda qo'l keladi.

4. Fitoterapiyaning afzalligi – kasallikkarning oldini olish uchun qo'llanishidir. Masalan, bolalarga vitaminli choylar, kattalarda eleuterokokk, jen-shen kabi adaptogenlar qo'llanilganda respirator kasalliklar 2–3 barobar kamaygani qayd qilingan.

Shifobaxsh o'simliklar kam zaharli, shu tufayli ularni asosiy dori moddalar sifatida kasallikning boshlang'ich davrida ham qo'llash mumkin. Kasallik avjiga chiqqanda shifobaxsh o'simliklar organizmning himoya kuchlarini oshirish, qo'llanayotgan kimyoviy moddalarning nojo'ya ta'sirlarini kamaytirish uchun ishlataladi. Sog'ayish davrida shifobaxsh o'simliklar olingen davoni qo'llab-quvvatlash uchun qo'llanadi.

Hozirgi kunda shifobaxsh o'simliklar ta'siri aniq bo'lsa ham, ta'sir mexanizmi, ayniqsa uning molekular bosqichdagi ta'siri oxirigacha o'r ganilmagan. Shuning uchun ular ta'sir mexanizmi bo'yicha emas, asosan davolash ta'siri bo'yicha tasniflanadi. Dorivor o'simliklarni davolash ta'siri bo'yicha ham tasniflash

qiyin, chunki bitta o'simlik kamida 3–4 xil ta'sirga ega, shuning uchun ular asosiy ta'siri bo'yicha 7 guruhga bo'linadi:

1. Markaziy asab tizimiga ta'sir etuvchi o'simliklar.
2. Yurak va qon tomir tizimiga ta'sir etuvchi o'simliklar.
3. Siyidik haydovchi va shishlarga qarshi ta'sir etadigan o'simliklar.
4. Yallig'lanishga, yaralarga qarshi ta'sir etadigan o'simliklar.
5. Me'da-ichak faoliyatiga ta'sir etadigan o'simliklar.
6. Balg'am ko'chirish. qayt qildirish xususiyati bor o'simliklar.
7. Qon ketishini to'xtatuvchi, bachadon mushaklari tonusini oshiruvchi o'simliklar.

O'simliklar va ulardan olinadigan biofaol moddalarining klinik farmakologiyasi

Ma'lumki, o'simliklarda kechayotgan biologik sintez jarayonida birlamchi (oqsillar, uglevodlar, moylar, fermentlar va vitaminlar), turli kimyoviy tuzilishdagi va maxsus ta'sirga ega bo'lgan (alkaloidlar, terpen va terpenoidlar, fenollar va boshqalar) ikkilamchi kimyoviy birikmlari hosil bo'ladi.

Fitofarmakologiya nuqtai-nazardan o'simliklarda sintez bo'ladigan biofaol moddalar tuzilishi va kimyoviy tarkibiga qarab, ularni shartli ravishda quyidagi guruhlarga: – plastik material o'mnini bosuvchi ovqatlari moddalar:

- yetarli biologik faollilikdagi kam zaharli moddalar;
- kuchli va zaharli moddalar saqlovchilarga bo'lish mumkin.

O'simliklarda uchraydigan biofaol moddalar kompleksi bo'lib, ularning organizm ta'siri jihatda kimyoviy farmakologik dorilar aralashmasiga o'xshab ketadi.

O'simliklarning farmakologik ta'sirini kimyoviy tuzilishiga bog'liqligi o'simliklardan tayyorlangan dorilarni ta'sirini o'ziga xosligi ularning kimyoviy komponentlarini o'zaro va inson organizmi bilan o'zaro ta'sirini murakkabligidir. O'simlik tarkibiga kiruvchi u yoki bu biofaol modda o'simlik tanlab ta'sirini hamma-vaqt ham aniq aytishga imkoniyat bermaydi. Misol uchun, o'simlik tarkibiga kiruvchi flavonoidlar radioprotectorlik, antioksidanlik, yurak toj temirlarini kengaytiruvchi, safro haydovchi, zaharsizlan-

tiruvchi, siyidik haydovchi, azot miqdorini kamaytiruvchi, rakka qarshi ko'p qirrali ta'sir ko'rsatadi. Flavonoidlarni bitta o'simlik yoki o'simliklar yig'malarida tarkibida bog'ligi uning biokimyoiy tarkibi, qolaversa davolash samaradorligini oldindan aytish qiyindir.

– Preparatni o'simlikni qaysi qismida tayyorlanganligiga qarab uning kimyoviy tarkibi va shifobaxshligi o'zgarishi mumkin. Misol uchun, chuchukmiya ildizi 23% glitsirrizin kislotasi, flavonoidlar va boshqa kimyoviy moddalar saqlaydi. Glitsirrizin traxeya va bronx epiteliysini qitiqlab, bronxlar sekretsiyasini kuchaytirganligi uchun yuqori nafas yo'llari kasalliklarida ishlataladi. O'simlik ildizidan tayyorlangan ekstrakt likvitozid flavonoid oshqozon-ichak tizimi silliq mushaklarini bo'shashtiruvchi sisatida ishlataladi. Shirinmiya ildizining yallig'lanishga qarshi uning tarkibidagi glitsirrizin kislotasi ta'siriga bog'liq bo'lib, gistamin, serotonin, bradikininlar chaqiradigan yallig'lanishni bartaraf etishda namoyon bo'ladi. O'simlik yer ustki qismida ushbu kislotasi bo'lmaydi. o'simlikni yer ustki qismida topilgan burishtiruvchi moddalar, flavonoidlar, saponinlar esa o'simlik ildiziga xos shifobaxshlik samara bermaganligi sababli tibbiyot amaliyotida ishlatilmaydi.

– O'simlikni shifobaxsh samarasini dori preparatini tayyorlanishiga qarab o'zgarishi mumkin.

Misol uchun, quritilgan chernika urug'i yoki undan tayyorlangan damlamalar, ekstrakt yoki sirop: burishtiruvchi, antiseptik, ichni to'xtatuvchi vosita sisatida enterit, kolitda tavsiya etiladi.

Chernikani pishmagan mevasi esa, ayniqsa sut bilan ichilganda ichni suradi, uning bu xususiyati kimyoviy tarkibidagi qandlar (9,4%), organik kislotalar (7% gacha) va boshqalar borligi bilan tushuntiriladi.

– O'simliklardan tayyorlangan yig'ma (choy)lar, yoki ulardan tayyorlangan biofaol qo'shimchalarning organizmning o'zaro ta'siri samarasini, alohida-alohida olingan o'simliklar samarasidan farq qiladi. Natijada, o'simlik yig'imasining o'zaro ta'siri natijasida yig'manining ta'sir kuchi o'zgaradi.

O'simlik yig'malarining samarasini yig'ma tarkibiga kiruvchi har bir o'simlik ta'sirining algebraik yig'masi bo'lmaydi, chunki ular tarkibiga kiruvchi biofaol moddalar turli yo'nalishdagi ta'siriga ega bo'lishi mumkin, yoki bir-birini samarasini o'zaro quvvatlash mumkin.

Misol uchun, yalpiz va dorivor mellisa saqlovchi yig'ma yalpizning tinchlantiruvchi ta'sirini melissa tarkibidagi esir moyining komponentlari, sitral neytrallashi, yoki geraniol bilan kuchayishi hisobiga kuzatiladi.

Xulosa qilib aytganda, o'simlik, yoki ularning yig'malari (choylar) hamda o'simliklardan olingan turli biologik faol moddalar saqlovchi qo'shimchalarga organizm javobi, ularning farmakologik ta'siri hamda organizmning individualligi bilan aniqlanadi va ikki variantdagi terapevtik samara bilan tavsiflanadi:

a) yig'malar yoki biologik faol moddalar (BFM) saqlovchi qo'shimchalar tarkibida bir-biriga kimyoviy o'xshash moddalarning analoglari borligi, organizmda kechayotgan metabolizm jarayonlarni bloklash yoki faol moddalarni organizmdan chiqib ketishini hamda BFM tarkibiga kiruvchi ziddiyatli ta'sirlarni yo'qotish hisobiga – yig'ma yoki BFM qo'shimchalar tarkibidagi asosiy ta'sir qiluvchi modda davolovchi xossasi kuchayishi;

b) yig'ma tarkibida asosiy komponent metabolizmini kuchaytiruvchi yoki uning ta'sir mexanizmga qarama-qarshi ta'sir qiluvchi komponent borligi;

d) organizm funksional javobgar tizimlariga qarama-qarshi yo'nalishiga javob berishi;

e) yig'ma tarkibiga kiruvchi komponentlar xossalardan kelib chiquvchi samaraga qarama-qarshi sinergistik-antagonistik reaksiyani kuzatish.

O'simliklar tarkibiga kiruvchi biologik faol moddalar (BFM) passiv yoki faol transport sistemasi ishtirokida oshqozon-ichak tizimida qonga o'tadi. Biofaol modda qonda tarqalish jarayoni davomida eliminatsiyaga (metabolizm ekskretsiyaga) uchraydi. BFM larning turli komponentlari uchun yuqoridagi mexanizm o'rjanilgan bo'lsa-da, ko'pgina o'simliklar BFM farmakokineticasi yetarlicha o'rjanilmagan.

Farmakokinetikasi. BFM tarkibiy qismi asosan ingichka ichak proksimal qismida so'riliishi aniqlangan, shuning uchun dori ta'sirini kelib chiqishi va uning samaradorligi oshqozon evakuatsiyasiga bog'liq. Bundan tashqari oshqozon shirasi kislotaligi pH ishqorlanganda kumarinlar, yurak glikozidlari, salitsilatlar faolligi susayishi mumkin.

Ichak harakatining faolligiga qarab dorini qonga so'riliishi ko'payishi yoki kamayishi mumkin.

BFM larning so'riliishiga oshqozon-ichakdag'i ovqat moddasi va dorilar ham ta'sir qilishi mumkin. Masalan, BFM larning ichakdan so'riliishiga M-xolinolitik ta'sirga ega bo'lgan o'simliklar (belladona, bangi devona, durman); ichak qisqarishini susaytirishi; – krushina, (Frangula alnus Mill.), joster (Rhamnus cathartica L.) makkai sano (Cassia acutifolia Del.) va boshqalar kuchaytirishi mumkin.

Ko'p hollarda BFMlarning organizmda tarqalishi gemodinamikaga bog'liq. Misol uchun, yurak-qon tomirlari yetishmovchiligi jigar va buyraklar qon aylanishini buzilishiga olib keladi. bu vaziyatda BFM lar organizmda to'planishi, yoki ularning samaradorligini o'zgarishiga sabab bo'lishi mumkin.

Biofaol moddalar tarkibiga kiruvchi saol ingridiyentlar qonga so'rilmach qon zardobi oqsillari: albuminlar, lipoproteinlar, kislotali α_1 -glikoproteidlar, γ – globulinlar bilan bog'lanishi mumkin.

BFMlar tarkibiga kiruvchi komponentlar samarasini boshlanishi va davomiyligi ular hosil qilgan bog'larni bezligiga bog'liq. Masalan, strosantin va digitoksinlar ta'sirining bezligi va davomiyligi orasida farq strosantin oqsil bilan bo'shroq (2%), digitoksinning (90% ortiqrog'i) qon zardobi albuminlari bilan bog'hosil qilganligi sababli, digitoksin ta'sirini sekinlashtiradi.

Bu hodisa BFM larning ekskretsiyasiga ham aloqasi bo'lganligi sababli yig'ma tarkibidagi birorta modda bezroq ekskretsiyaga uchrasa, dori ta'siri cho'zilgan va turlichcha kattalikda bo'lishi mumkin.

Masalan, Glycyrrhiza glaba L. va Gl. Uralensis Fisch., dorivor tirnoqgulning, Calendula officinalis. lar tarkibiga kiruvchi flavonoidlarning davolovchi samarasini faqat bu moddalarning

kimyoviy tuzilishigagina bog'liq bo'lmay, organizmda ulardan hosil bo'ladigan faol metabolitlarga ham bog'liqligi aniqlangan.

O'simlik yig'malari va BFM qoshimchalar tarkibiga kiruvchi asosiy komponentini ta'sir vaqtি ko'p omillarga bog'liq bo'ladi, jumladan ularning moylarda yoki suvda eruvchanligiga, oshqozon-ichaklar harakatiga, so'riliishi tezligiga bog'liq bo'ladi.

Shuning uchun ham BFM lar tarkibiga kiruvchi alkaloidlar, glikozidlar, flavonoidlar esir moylari, achchiq moddalar, fermentlar, vitaminlar ta'siri davomiyligida bir xillikka erishishni iloji yo'q narsa.

BFMlarning ba'zi komponentlarning so'rilishiga, metabolizmiga va eliminatsiyasiga ta'sir qilishi mumkin. Masalan, qo'sh bog'larga boy to'yinmagan yog' kislotalari (linol, linolen, araxadon) organizmda ishlab chiqarilmaydi, shu sababli ularni o'rnini bosmaydigan komponentlar sisatida insonnni kundalik ratsionga kiritilishi kerak. Bu to'yinmagan moy kislotalari kungaboqar – 56%, paxta – 50%, makkajo'xori moyida – 49% gacha mavjud.

Askorbin kislotasi saqllovchi (na'matak Rosa L.). E-vitaminiga boy (uzun andiz (девясил высокий) – Inula helenium L.), xitoy limonnig'i (Schizandra chinensis Baile), Ryabina chernoplodnaya (Aronia melanocarpa (Michx.) Elliot) saqllovchi o'simliklar qoshilganda to'yinmagan moy kislotalarining organizmdagi faolligi kuchayadi.

O'simliklar asosiy biofaol komponentlari albatta o'simliklardagi yo'ldosh moddalar: pektinlar, kraxmal, organik kislotalar, shilliq moddalar, bo'yoqlar, saponinlar, anorganik tuzlar, mikroelementlar v.b.lar bilan birga uchraydi. Bu yo'ldosh moddalar BFM lar asosiy tarkibiy komponenti kinetikasiga ta'sir qiladi. Masalan, angishvona gul (нацергияка) tarkibidagi saponinlar o'simlik tarkibidagi glikozidlar so'riliшини tezlashtiradi va yaxshilaydi, burishtiruvchi moddalar BFMlar faolligi davomiyligini oshiradi.

BFMlarning moyda eruvchi qismlari jigar va boshqa to'qimalarda biotransformatsiyalanib suvda eruvchi moddalarga aylanadi va siyidik yoki safro suyuqlig'i bilan chiqariladi.

Biofaol moddalar biotransformatsiya ko'rsatkichlaridan biri ularning yarim chiqiq ketish vaqtidir, ya'ni vaqt ichida qon

zardobidagi yuborilgan miqdorni 50% kamayishiga teng kattalik bo'lib, t_{50} simvol bilan ifodalanadi.

BFM lar tarkibiga kiruvechi qismlar uchun bu ko'rsatkich turlicha kattalikka ega va hammavaqt ham bu ko'rsatkichni aniqlash imkoniyati yo'qdir. Shu sababli, BFMlarning shifobaxshlik samarasi, ko'proq uni tayyorlash texnologiyasi, dori shakli va miqdori bilan belgilanadi.

Shunday qilib, BFM lar kasallikni davolash va oldini olishda kimyoviy dori-darmonlarning tabiiy raqibi bo'lib, ular zamonaviy kimyo dorilari bilan birga ishlatsa ularni samaradorligini oshiradi va salbiy ta'sirlarini kamaytiradi.

O'TKIR ZAHARLANISHLARDA TEZ YORDAM.

ZAHARLANISHNING UMUMIY TAVSIFI

Hozirgi kunda ilm-fan, texnika kimyoning taraqqiy qilishi natijasida insonning kundalik hayoti davomida turli kimyoviy moddalar ta'siriga duch kelishi va ulardan zaharlanish xavfi oshib bormoqda.

Turli moddalarning organizmga tushishi hayot uchun xavfli o'zgarishlarga (zaharlanishlarga) sabab bo'lishi mumkin.

Zaharlanishning kelib chiqish soni va kechishiga qarab o'tkir, surunkali va o'rtacha zaharlanishlar farq qilinadi. O'tkir zaharlanish organizmga zahar tushgach daqiqalar, soatlar ichida uning simptomlari va belgilari yuzaga keladi.

Zaharli moddalar kam miqdordarda organizmga qayta tushganda o'rtacha kechadigan zaharlanish kuzatiladi.

Zaharning kam miqdorda uzoq vaqt davomida kirib turishi natijasida surunkali zaharlanish kuzatiladi.

Zaharlanish qaysi kimyoviy modda sababli kelib chiqqanligi va qaysi vaziyatlarda ro'y berganligiga qarab kasbga aloqador zaharlanish, uy sharoitida keng qo'llaniladigan kimyoviy moddalardan zaharlanish, dorilardan zaharlanish, bilib turib yoki bilmasdan zaharlanish farq qilinadi.

Kasbga aloqador zaharlanish ko'proq sanoat va qishloq xo'jailida turli kimyoviy moddalar bilan ishlash jarayonida kuzatiladi.

Ro'zg'orda ishlatiladigan (yuvisht vositalari, bo'yoqlar, insektitsidlar, dorilar) kimyoviy moddalardan zaharlanish hollari yildan-yilga ko'payib bormoqda.

Ko'proq qaysi moddalar zaharlanishga sabab bo'lishi kuzatishlarda aniqlanishicha, uy-ro'zg'orda ishlatiladigan kimyoviy moddalar birinchi o'rinni, keyin insektitsidlar, oziq-ovqat mahsulotlari, kasbga aloqador zaharlar, so'nggi o'rinni esa o'simlik va hayvon zaharlaridan zaharlanish egallashi kuzatilmoqda.

Uy-ro'zg'orda ishlatiladigan moddalar ichida insektitsidlar, kosmetik, yuvisht uchun ishlatiladigan, rassomechilikda ishlatiladigan kimyoviy moddalar, kasbga aloqador zaharlovchi moddalardan: benzin, kerosin, organik erituvchilar, kislota ishqorlar, gazlar, bug', is gazi bilan zaharlanish, dorilar ichida uxlatuvchi va tinchlantiruvchilar,

og'riq qoldiruvchi, dezinfeksiyalovchi va antiseptik moddalardan zaharlanish ko'p uchramoqda.

Zaharlarni ta'siriga qarab, mahalliy va umumiy, reflektor ta'sir qiladigan turlarga bo'lishi mumkin.

Mahalliy ta'sir qiluvchi moddalarga ko'pincha kislotalar, ishqorlar va ularning bug'lari, ba'zi tuzlar kiradi. Surma va simobnning boshqa turlari, margimush va uning birikmalar, sirkva oksalat organik kislotalar, ftor va xlor saqlovchi birikmalar ko'pincha mahalliy va umumiy ta'sir ko'rsatadi.

Reflektor ta'sir qiluvchi moddalarga xlor, fosgen, xlorpikrin, ammiak bug'lari reflektor yo'l bilan kuchli bronxospazm, laringospazm, halqum shishiga sabab bo'lib, inson hayoti uchun xavfli holatlarga sabab bo'ladi.

Zaharlamning qonga so'rilgandan keyin chaqiradigan umumiy ta'siri organizmning turli tizilmalari yoki a'zolari tomonidan kuzatiladi.

Politrop – bir vaqtning o'zida ko'pgina organizm tizilmalariga (masalan, xinin, fosfororganik va boshqalar) ta'sir qiluvchi yoki biror tizilmaga tanlab ta'sir qiluvchi zaharlar (benzol, nitratlar, kumarin va boshqalar) bo'lishi mumkin. Buni bilih bemorga yordam ko'rsatishda asqotadi.

Zaharlanishning taraqqiy etishi zaharning fizik-kimyoviy xossalari, konsentratsiyasiga; zahar ta'sir qilayotgan organizmga (kiritish yo'li, so'riliishi tarqalishi, bemor yoshiga, jinsiga, ovqatlanishiga, individual sezuvchanligiga); zahar ta'sir qilayotgan sharoitga (harorat, namlik, atmosfera bosimi) kabi omillarga bog'liq bo'lib, bemorga yordam ko'rsatishda e'tiborga olinishi kerak.

Zaharlanishni davolashning umumiy asoslari. Bemorga ko'rsatiladigan davolash choralar: umumiy va maxsus ko'rsatiladigan yordamga bo'linadi.

Umumiy choralar zaharni so'riliشining oldini olish, zaharning chiqib ketishini tezlashtirish, qonda va to'qimalarda zahar miqdorini kamaytirish va hayot uchun zarur tizilmalarning normal ishlashini ta'minlashga qaratiladi.

Davolashning samaradorligi ko'rsatilayotgan davolash choralarining tez muddatlarda ko'rsatilishiga bog'liq.

Tez yordam choralar quiyidagi maqsadlarni o'z oldiga qo'yadi: zaharning organizmga tushishini to'xtatish; zaharning qonga so'rilib ulgurmagan qismini chiqarish; zaharni bog'lab olish yoki uni zararsizlantirish, zahar so'riliшiga to'sqinlik qilish.

Anamnez. zaharlanish simptomlari, qusuq moddalarni kimyoviy analiz qilish, bemor chiqarayotgan havo tarkibida zahar hidi boryoqligiga asoslanib aniq tashxis qo'yilgach tez yordam rejasini puxta tuzish kerak.

Zaharning organizmga qaysi yo'l bilan tushganligini ko'zda tutib bemorni bu holatdan qutqarish choralarini ko'rish: havo yo'llari orqali tushgan bo'lsa, bemorni toza havoga chiqarish, teri orqali tushgan bo'lsa, terini suv bilan yuvish yoki 5–10% nashatir spirt yoki soda eritmasi, 2–5% xloramin eritmasida (fosfororganik moddalarni) yuvish. Xlororganik moddalarni esa teridan organik erituvchilar yordamida tozalanadi.

Zahar og'iz orqali tushgan bo'lsa, oshqozonni zond yordamida tozalash, qayt qildirish, ichakka o'tgan zaharni (alkaloidlar, glikozidlar) faollangan ko'mir yordamida so'rib olish. Buning uchun 1–2 osh qoshiqdag'i faollangan yog'och ko'mirini 1 stakan suvda aralashtirib bemorga ichirish kerak.

Zaharning qonga so'riliшини камайтириш учун о'rab oluvchi moddalarni (kisel, sut, qatiq, tuxum oqsili) ichiriladi, bular kislotaishqorlar, og'ir metallar tuzidan zaharlanganda yaxshi samara beradi. Bundan tashqari, zaharning so'riliшига уни kimyoviy yo'l bilan neytrallash bilan ham erishish mumkin.

Ishqorlar ichilganda 1% limon kislotosi yoki sirka kislota eritmalarini ichirish, kislotalardan zaharlanganda esa, 2–3% soda eritmasi va magniy oksidi eritmalarini bilan oshqozon yuviladi.

Zaharsizlantirishning yana bir turi, suvda eruvchi zaharlarni erimaydigan, so'rilmaydigan ko'rinishga o'tkazishdan iborat.

Ishqoriy yer metallarni oqsilli suv, sut yordamida erimaydigan albuminatlarga o'tkazish mumkin. Ba'zi metallar, metalloidlar oltin saqlovchi birikmalar yordamida metall sulfidlarga o'tkaziladi. Bu maqsadlarda natriy tiosulfat yoki magniy sulfat eritmalarini yuboriladi.

Alkaloidlar va ba'zi metallar (masalan, rux) 1–3% tannin eritmasi bilan bog'lanadi.

Fosforni 1% li sulfat natriy, ftoni esa eruvchi kalsiy xlorid yordamida bog'lanadi.

Turli organik moddalarni 0,25–1% kaliy permanganat (margansovka) eritmasi bilan oshqozonni yuvish yo'li bilan oksidlab zararsizlantirish mumkin (masalan, morfin oksimorfinga o'tadi).

Teri orqali tushgan iprit, lyuizit, ba'zi-bir fosfororganik birik-malarni xloramini yordamida oksidlash (zararsizlantirish) mumkin.

Zaharning ichakdan ajralib chiqishini tezlashtirish uchun tuz surgilar (20–30 g magniy yoki natriy sulfatni 1 stakan suvda eritib) ichiriladi.

Zaharni neytrallash yoki uni biriktirib olishga xizmat qiladigan dorilar bilan bir qatorda zaharning salbiy ta'sirlarini kesuvchi fiziologik antidotlar (masalan, atropin muxomordan zaharlanganda) ham ishlataladi, insulindan kelib chiqqan karaxtlikda glukoza eritmasi yuborish, qonni suyultiruvchi dorilardan zaharlanganda vikasol yuborish va boshqalar, shular jumlasiga kiradi.

Shunday qilib, zaharga qarshi kurashishning umumiyligi qoidalaridan o'z vaqtida, to'g'ri soydalanish o'tkir zaharlanishning ko'rinishlarini kimyoviy yo'l bilan o'z vaqtida bartaraf qilishga olib keladi.

ZAILARSIZLANTIRISH VA ZAHARNI ORGANIZMDAN CHIQARISHGA QARATILGAN CHORALAR

Zaharlanish natijasida organizmga ma'lum bir sharoitda tushgan zahar turli o'zgarishlarga uchrab zaharsiz moddalarga aylantiriladi.

Zaharsizlantirish organizmga tushgan zaharning so'rilishi, tarqalishi, zaharning organizmda bo'lishi vaqt hamda chiqarish usullari hayvonlarda o'tkazilgan tajribalarga asoslangan. Zaharsizlantirish jarayoni turli fermentlar tizilmasi yordamida kechadi.

Mikrosomal ferment tizilmasiga, organizmda kechayotgan endogen metabolizm jarayonlarini emas, organizm uchun yot bo'lgan kimyoviy moddalarni kataliz qilish xosdir.

Zaharsizlantirish jarayoni zahar kimyoviy inert bo'lmagan holatlarda oksidlanish, qaytarilish, gidroliz hamda sintez (konyugatsiyalanish) yo'l bilan kechadi.

Ko'pgina zaharlar oksidlanadi, masalan, metall guruhi karboksil guruhiga o'tishi natijasida birlamchi spirit va aldegidgacha oksidlanadi. Shu yo'l bilan spirit – aldegid bosqichi yordamida sirka kislotasiga, benzol, fenolga, hidroxinon, pirokatexin, ko'proq esa tutilmagan mukon kislotasigacha parchalanadi. Ba'zi bir organik moddalar is gazi va suvgacha parchalanadi.

Aromatik nitrobirikmalar hidroksilaminlar va aminlarga qaytarildi; pikrin kislotasi – pikraminga, xloralgidrat trixloretil spiritga qaytariladi.

Ayrim kimyoviy moddalar gidrolizga uchraydi. Masalan, asetilxolin organizmda xolinesteraza ta'sirida sirkal kislotosi va xolingacha gidrolizlanadi.

Gidroksil, karboksil, amin va sulfgidril guruhlari saqllovchi kimyoviy moddalar sintetik jarayonlar natijasida konyugatsiyalanib qo'shaloq metabolitlar hosil qilib organizmdan chiqib ketadi.

Ba'zi zaharli moddalar oksidlanish-qaytarilish, gidroliz jarayonlarini bosib o'tgach, ikkinchi bosqichda konyugatsiyalanadi va chiqarib yuboriladi.

Sintetik jarayonlarning turlari: glukuronlanish (gipur kislota, merkaptopur va ornitur kislotalari) hosil bo'lishi va sulfatlanish, asetillanish va metillanish hamda tiatsionat hosil bo'lishi. Zahar birin-ketin yuqoridagi metabolitik jarayonlarga uchrashi mumkin.

Yuqorida tilga olingan konyugatsiyalanish jarayonlari ATF yordamida hosil bo'ladigan energiya sarfi bilan kechadi.

Bu jarayonlar natijasida suvda eruvchi metabolitlar hosil bo'ladi va ajratish a'zolari tomonidan chiqarib yuboriladi.

Bu jarayonlar ichida glukuronlanish jarayoni katta ahamiyatga ega. Glukuron kislotosi glukoza va glikogendan hosil bo'ladi.

Spirtlar va fenollar hamda aromatik kislotalar yoki organizmda parchalanib spirt va fenollar hosil qiluvchi moddalar glukuron kislotosi bilan reaksiyaga kirishadi.

Agar glukuron kislota gidroksil saqllovchi birikmalar bilan birikib oddiy esirlar, kislota guruhlari bilan biriksa, murakkab esirlar hosil qiladi. Masalan, trixloretil spirti glukuron kislotosi bilan birikib uroxloral kislota hosil qiladi. Murakkab esirlarga salitsilat kislotasining glukuron kislotosi bilan hosil qilgan esirlari misol bo'lishi mumkin.

Tashqaridan kiritilgan benzoy kislotadan glitsin glikol ishtirokida gippur kislota hosil bo'lishi ma'lum.

Benzoy kislotosi yuborilganda gippur kislotasining hosil bo'lish va ajralish tezligiga qarab jigarning zararsizlantirish faoliyati haqida xulosa chiqarish mumkin (Kvik sinamasasi).

Glitsin bilan ko'proq aromatik birikmalar (piridin, furan, tiofen), karbotsiklik yoki geterotsiklik birikmalar reaksiyaga kirishishi mumkin. Hosil bo'lgan karboksil guruhi glitsin bilan reaksiyaga kirishadi.

Zaharlovchi moddalar biotransformatsiya jarayonida sistein bilan reaksiyaga kirishsa, merkaptopur kislota hosil bo'ladi.

Ko'pgina aromatik, alifatik uglevodorodlar politsiklik uglevodorodlar va o'z yadrosida galoid saqlovchi birikmalar sistein bilan birikuvchi moddalarga kiradi.

Yuqorida sanab o'tilgan birikmalar sistein tarkibidagi sulfatidril guruhi bilan reaksiyaga kirishadi. Keyin esa buning natijasida hosil bo'lgan aril yoki alkilsistein merkaptopur kislotaga atsetillanadi va siyidik orqali buyraklar yordamida chiqariladi. Hozirgi kunda atsetilsistein qoldig'i bilan reaksiyaga kirishuvchi – vodorod, galogen, nitro- va metilsulfo guruhlar mavjudligi aniqlangan. Merkaptopur kislotasi fiziologik modda almashinvi jarayonida hosil bo'lmaydi, yuqorida nomi keltirilgan aromatik moddalar kiritilganda hosil bo'ladi va bu moddalarni zararsizlantirish ko'rsatkichi bo'lib xizmat qiladi.

Organizm uchun yod bo'lgan moddalarni sirka kislotasi (atsetillanish) va sulfat kislotasi (sulfatlanish) bilan ham bog'lanish yo'li bilan zaharsizlantirish mumkin.

Aromatik aminlar, sulfanilamidlar, gidrazin unumlariga asetillanish xos. Bu jarayon maxsus fermentlar (asetylazalar) yordamida sirka kislotasini faollash yo'li bilan kechadi, buning natijasida sirka kislotasi organizmga tushgan zaharlarning amin guruhlari uchun akseptor (bog'lab oluvchi) xizmatini bajaradi. Aminlarni asctillash uchun kerak bo'ladigan asetyl guruhi uglevodlar, moylar va oqsillarning parchalanishidan hosil bo'ladi.

Zahar molekulasiga metil guruhini kiritish – metillanish yo'li bilan organizm uchun yod moddalarni zararsizlantirish keng tarqalgan jarayonlardan hisoblanadi. Metil guruhi saqlovchi modda metionin hisoblanadi.

Fenollar, alifatik aminlar, azot saqlovchi geterotsikllar va tiollar metillanishga uchrashi mumkin. Metionin bilan azot atomi reaksiyaga kirishadi. Masalan, piridin tipidagi geterotsikllar metionin bilan N-metilpiridin gidroksid hosil qiladi. Bu jarayon uchun metionin va ATP dan hosil bo'ladigan faol metionin shakli kerak bo'ladi.

Sianid kislotasi va sianidlarni fermentativ zaharsizlantirish natijasida ham zaharli tiotsian hosil bo'lishi mumkin.

Kuchli zahar hisoblangan bu moddalar organizm ichki muhitida rodinazalar yordamida oltingugurt bilan reaksiyaga kirishishi mumkin. Buning natijasida hosil bo'lgan zaharsiz rodanit birikmalar siyidik orqali organizmdan chiqariladi.

Organizmda kechayotgan normal modda almashinuvida hosil bo‘ladigan tiosulfat zaharsizlantirish uchun ishlatalidigan oltingugurt bo‘lib xizmat qiladi.

• Bu kimyoviy va biokimyoviy jarayonlar natijasida hosil bo‘ladigan kam zaharli qo‘shaloq birikmalar organizmdan u yoki bu yo‘llar bilan chiqariladi. Bu reaksiyalar uchun uglevodlar yoki aminokislotalar almashinuvi natijasida hosil bo‘ladigan (glukoza, glikogen, riboza, aminokislotalar – sistein, mctionin, glyutamin kislota va serin) endogen metabolitlar sarsf bo‘ladi.

Bu jarayonlar natijasida hosil bo‘ladigan metabolitlar ishlatalishi natijasida organizmda bu metabolitlar tanqisligi yuz beradi, bu esa xavfli hisoblanadi. Masalan, merkaptopur kislotasi hosil bo‘lishi uchun sistein sarsf bo‘ladi, bu o‘z navbatida patologik jarayonni kuchaytirib yuborishi mumkin. Shuning uchun zaharlanish sababini va u yoki bu zaharni zaharsizlantirish yo‘lini bilgan holda uni davolash choralar sifatida metabolitik moddalar kiritish yo‘li bilan jigarning funksional saolligini saqlab turish kerak.

Zaharlar organizmdan buyraklar va oshqozon-ichak tizimi orqali chiqarib boriladi. Buyraklar orqali suvda yaxshi eriydigan noelektrolit va elektrolit moddalar, shuningdek eriydigan va erimaydigan organik va noorganik moddalar (tuzlar, ko‘pgina alkaloidlar va glikozidlar) chiqariladi. Organizm uchun yod moddalar buyrak koptokchalar filtratsiyasi hamda kanalchalar ekskretsiyasi (yodidlar, penitsillin va boshqalar) va diffuziya yordamida chiqariladi.

Moylarda eruvchi noelektrolitlar (masalan, uglevodorodlar) buyraklar orqali chiqarilmaydi. O‘z tarkibida gidrosil guruhlari saqlovchi noelektrolitlar buyraklar yordamida siyidikda konsentratsiyalanadi.

Oshqozon-ichak shilliq pardalari va safro suyuqlig‘i orqali suvda yomon eriydigan (xlorlangan uglevodorodlar, og‘ir metallar, galogenlar va boshqalar) moddalar ajraladi.

Zaharning siyidik bilan ajralib chiqishini tezlashtirish uchun ko‘p miqdorda suyuqlik va siyidik haydovchi dorilar yuboriladi. Safro haydovchi va surgilarni ishlatalish moyda eruvchi moddalarning oshqozon-ichak tizimi orqali chiqishini tezlashtiradi. Nafas olishni kuchaytirish is gazi va turli cfir moddalarini o‘pka orqali chiqishini tezlashtiradi.

Zahar chaqiradigan turli asoratlarning oldini olish maqsadida turli choralar ko‘rish. masalan, barbituratlar ajralib chiqishini tezlatish uchun ko‘p miqdorda ishqoriy suyuqliklar tavsiya qilinadi: simob va

vismutdan bo'ladigan stomatit va kolitlarning oldini olish uchun turli antiseptik moddalar bilan og'iz bo'shlig'ini chayqash, burishtiruvchi moddalar kiritish lozim.

Zaharsizlantirishni tezlatish uchun jigar ferment tizimini faollovchi dorilar kiritish, turli biokimyoiv jarayonlarni tezlashtiruvchi vitaminlar, mikroelementlar yuborish tavsiya etiladi.

O'TKIR ZAHARLANISHINI ANTIDOT (ZIDDIZAHAR) BILAN DAVOLASH ASOSLARI

Ziddizahar (antidot) moddalar deb. organizmga kiritilganda qonda aylanib yurgan yoki turli biologik substratlар bilan bog'langan zaharlarni zararsizlantirish yoki uni zaharli xossasini bartaraf etuvchi va zaharning organizmdan chiqarilishini tezlashtiruvchi dori moddalariga aytildi. Antidotlarga zaharni so'rilihini susaytiruvchi moddalar ham kiradi.

Ta'sir mexanizmiga qarab antidotlar quyidagi guruhlarga bo'linadi.

1. Fizik-kimyoviy antidotlar ta'siri fizik-kimyoviy jarayonlarga (so'rib olish, eritishga) asoslangan. Bularga so'rib oluvchi adsorbentlar: faollangan ko'mir kiradi, u katta so'rib olish sathiga ega bo'lib, terida, oshqozon-ichakda zaharni so'rib oladi. Kamchiligi zahar so'rilmagandagina ta'sir ko'rsatadi. Ularni sirdan va og'iz orqali ishlatish mumkin.

2. Kimyoviy antidotlarning ta'siri zahar bilan turli kimyoviy reaksiyalarga kirishish yo'li bilan ularni zararsizlantiradi. Bunda zahar ziddizahar yordamida bog'lanish, cho'ktirish, siqib chiqarish va oksidlanish-qaytarilish reaksiyalari yordamida siydk yoki axlat orqali chiqarilib yuboriladi.

3. Fiziologik yoki funksional antidotlar, ularning zaharga ta'siri uni zaharsizlantirishga emas, balki zaharning ta'sirini kamaytirishga qaratilgan. Bu antidotlar oldingi guruhdagi antidotlar singari ta'sir qiluvchi biologik substratlarga ta'sir qiladi.

Ziddizahar samaradorligini belgilovchi omillardan biri uni zaharlangandan keyin tezlik bilan yuborilishidir. Antidot zaharlangandan keyin qancha tez yuborilgan bo'lsa, uning samarasini shuncha yuqori bo'lishi mumkin.

Amaliyotda ishlatilayotgan antidotlar uncha ko'p bo'lmasa-da, turli zaharlanishlarni muvaffaqiyatli davolashda yordam bermoqda.

3 va 5 valentli organik va noorganik marginush birikmalari, og‘ir metallar va radioaktiv (simob, mis. poloniy, kadmiy va boshqalar) moddalardan zaharlanishga qarshi **unitiol** va **BAL** yaxshi samara beradi.

Ikkala preparat ham ditiollar – (ikkita sulfgidril guruhi) saqllovchi kimyoviy antidot hisoblanadi. Unitiol kimyoviy tuzilishi jihatidan BAL (OH) guruhi urniga sulfogurni (SO_3Na) saqlashi bilan farq qiladi.

Unitiol tibbiy maqsadlar uchun 5%–5 ml dan ampulada, BAL esa 10%–2 ml dan moysimon suyuqlik ko‘rinishida chiqariladi.

Unitiol BALga nisbatan kam zaharli, keng terapevtik ta’sirga ega, uni parenteral va og‘iz orqali kiritish mumkin. BAL esa zaharliroq, faqat mushakka yuboriladi.

Yuqoridagi antidotlarni topishida, marginush birikmalarini zaharlovchi ta’sir mexanizmi ochishda, ularning zaharlovchi ta’siri asosida hujayra nasas olishida fiziologik katta o‘rin tutuvchi tiooqsillar, merkaptoguruhi saqllovchi fermentlar tizilmasining falajlanishi yotishi bilan tushuntiriladi. Bunda fermentlarning sulfgidril guruhi tiol zaharlar bilan tez reaksiyaga kirishib (oqsil-zahar) kompleks hosil qiladi, buning natijasida tiooqsillar reaksiyaga kirishish qobiliyatini yo‘qotadi.

Marginush yoki metallar saqllovchi moddalardan zaharlanganda unitiol va BAL tarkibidagi faol sulfgidril guruhi marginush va metallar bilan o‘zaro reaksiyaga kirishib, zaharning ferment tizilmalari tarkibidagi merkaptoguruhi bilan reaksiyaga kirishishining oldini oladi. Buning natijasida ditiollar marginush yoki metallar bilan kam zaharli, suvda eruvchi birikmalar, siklik arsenitlar va merkaptidlar hosil qiladi va siyidik orqali chiqarilib yuboriladi.

Hosil bo‘lgan tioarsenitlar zahar va fermentlar CH guruhi bilan reaksiyaga kirishishi natijasida hosil bo‘ladigan birikmalarga nisbatan barqaror va zaharsiz hisoblanadi. Shu sababli davo olgan zaharlanganlar siydigida marginush yoki metallar miqdori davolanmaganlarga nisbatan ko‘proq bo‘ladi. Shu sababli unitiol va BAL o‘tkir va surunkali zaharlanganda marginush va metallarni olib chiqib ketuvchi vosita sifatida katta ahamiyat kasb etadi.

Bu antidotlarda faqat qonda aylanib yurgan sof ko‘rinishdagi zaharnigina emas, balki to‘qimalar bilan bog‘langan zaharni ham biriktirib olish xususiyati bor, shu sababli ular zaharlanishning oldini olish va davo vositasi sifatida ahamiyatga ega.

Keyingi yillarda **suksimer** (ditiol-dimerkaptokaxrabo kislota) nomli antidot taklif qilindi. Suktsimer oq rangli kukun, 5% li ishqorli critmalarida eriydi, tiol zaharlaridan zaharlanganda tavsiya ctildi.

Ma'lumki, unitiol va BAL marginush vodorodiga ta'sir qilmaydi, buning sababi ushbu birikmaning zaharlovchi ta'sir mexanizmi marginushning boshqa birikmalarinikidan farq qiladi.

Marginush vodorodning zaxrini kesuvchi merkaptid nomli antidot yaratilgan. Merkaptid moysimon suyuqlik bo'lib, moy-aromatik qator ditioli hisoblanadi. 40%-1 ml mushakka yuborish tavsiya etiladi.

Dorining yuqori oksidlovchi xususiyati sulfid saqlovchi birikmalar hosil bo'lishiga olib keladi, hosil bo'lgan disulfid birikmalar marginush vodorod va uning metaboliti marginush gideratni oksidlaydi.

Buning natijasida qaytalangan ditiol va marginush vodorodning oksidlanishidan vujudga kelgan siklik tioarsenitlar siyidik orqali organizmdan chiqib ketadi.

Metallardan zaharlanishni davolashda tiol dorilaridan tashqari (unitiol, BAL, sulsimer), samarali antidot sifatida **kompleksonlar** ham ishlataladi. Ikki, uch valentli metallar yoki ularning tuzlari bilan suvdan eruvchi moddalar hosil qiladigan moddalar guruhiqa kompleksonlar deyiladi.

Ko'p tarqalganlari: **tetatsin-kalsiy** (ctilendiamin-tetraatsetat kislotasi va kalsiyning dinatriyli tuzi. EDTA), **pentatsin** va boshqalar.

Tetatsin-kalsiy venaga tomchilab 20 ml dan 10% eritma ko'rinishida yuboriladi, shuningdek uni 0.5 g dan tabletka ko'rinishida ichishga ham berish mumkin. Bir martalik eng yuqori miqdori – 2,0, sutkaligi esa – 4,0.

Kompleksonlar antidot sifatida metallar, kam uchraydigan metallar radioizotoplaridan surunkali zaharlanganda ularni olib chiqib ketuvechi omil sifatida keng qo'llaniladi. Masalan, sianid kislotasi birikmalaridan zaharlanganda metgemoglobin hosil qiluvchi preparatlar (amilnitrit, propilnitrit, amidnitrat, nitratlar) yuborib davolash kiradi. Hosil bo'lgan siananionini biriktirib oluvchi natriy tiosulfat va xromosmon yoki glukoza ham yuborish tavsiya etiladi.

Zahar parchalanishi natijasida yanada kuchli metabolit hosil bo'lgan holatlarda oksidlanish yo'li bilan konyugatsiyaga kirishuvchi antioksidantlar yuborish tavsiya qilinadi. Masalan, etil spirti metil spirting ziddizahari bo'lishi mumkin. Etil spirti metanolning oksidlanishini kamaytirish bilan formaldegid va chumoli kislotasi hosil bo'lishini kamaytiradi, bu esa metanoldan zaharlanish belgilariini susaytiradi.

Antioksidant sifatida vitaminlar va aminokislotalar (masalan, vitamin E, sistin, sistamin va metionin – benzoldan zaharlanganda) tavsisi etilishi kerak.

Zaharni neytrallash yoki bog'lab olish yo'li bilan uni zaharsizlanadiradigan ziddizaharlardan tashqari, amaliyotda zaharning salbiy ta'sirining oldini oladigan yoki yo'qtodigan antidotlar, ya'ni fiziologik (funksiyal) antidotlar ham keng qo'llaniladi.

Fiziologik antidot sifatida ishlatilgan dori bu atropindir. **Atropin** muxomor zaimburug'laridan zaharlanganda antidot sifatida ishlatilgan. Atropin turli xolinomimetiklar (asetilxolin, karboxolin, pilokarpin, arekolin, muskarin) va antixolinesteraz moddalar (cererin, procerin, galantamin, fosfororganik moddalar)ning zaharli ta'sirini bartaraf qiladi.

Xolinomimetik va xolinolitik moddalar mexanizmini o'rGANISH ustidagi ilmiy ishlar ko'rsatishicha, xolinolitiklar xolinomimetiklarga nisbatan xolin qurilmalarga bir necha marta yuqori agonistik xususiyatiga ega, ya'ni xolinolitiklar (masalan atropin sulfat) xolinomimetik va antixolinestraza moddalarining bir necha o'ldiruvchi miqdoridan saqlab qolish xossasiga ega.

Fosfororganik moddalar (tiosos, mentafos, xlorofos, metilmerkaptosos, karbofos) xalq xo'jaligida, jumladan qishloq xo'jaligida pestitsidlар sifatida ishlatiladi va bular xolinestraza falajlovchilar ingibitori hisoblanadi.

Xolinestraza fosforlanishi (inaktivlanishi) asetilxolin gidroksizlanishi buzilishiga olib keladi. Buning natijasida to'qimalarda ortiqcha asetilxolin to'planadi va fosfororganik moddalar (FOM)dan zaharlanish belgilari asab tizimini qo'zg'alishi, silliq mushaklar tonusini oshishi, ko'ndalang targ'il mushaklar qisqarishi va boshqalarga sabab bo'ladi.

FOMdan zaharlanishni davolash uchun atropin sulfat ishlatiladi, atropin M xolinqurilmalarni salajlab, FOM muskaringa o'xshash ta'sirini (bronxospazmini, bezlarning so'lak ajratishini) kamaytiradi. Tropatsin, aprofen, spazmolitin kabi moddalar FOMni nikotinga xos ta'sirini susaytiradi. Atropinning antidotlik xususiyatini kuchaytirish uchun uni inarkaziy xolinolitiklar (amizil) bilan ishlatish tavsya etiladi. Bunday sxemalar fosfororganik insektitsidlardan zaharlanganda yaxshi samara beradi.

Fosfororganik birikmalar tomonidan salajlangan xolinestraza ning o'z vazifasiga qaytishi (reaktivatsiya) gidroksam kislota unumlari

ta'sirida kechadi. FOSdan zaharlanishni maxsus moddalar, ya'ni xolinesteraza reaktivatorlari yordamida davolash bemorning sog'ayishiga olib keladi.

Reaktivatorlar FOSni xolinestrazadan siqib chiqaradi, buning natijasida xolinestraza o'z vazifasini bajara boshlaydi (asetilxolinni gidrolizlaydi). Hozirgi kunda gidroksam kislotasi reaktivatorlariga nisbatan faolroq moddalar: TMB – 4 dipiroksim; izonitrozin hamda PAM (piridin-2-aldoksi-miodmetilat), MINA (monoizonitrozoatseton), DAM (diatsetilmoneoksim) va toksogonin nomli antidotlar olingan.

Bu moddalar xolinestrazani reaktivlabgina qolmay ular bilan suvda eruvchi birikmalar ham hosil qiladi degan fikrlar bor.

Shunday qilib, fosfororganik moddalardan zaharlanishni davolash ikki yo'nalishida xolinolitiklarni va xolinestraza reaktivatorlarini ishlashga asoslangan.

Is gazi (CO)dan zaharlanganda kislород va karbogen (O_2 – 95% va CO_2 – 5% aralashmasi) ishlatilishi, barbituratlardan zaharlanganda bemigrnidni, morsindan zaharlanganda – nalorsin, geparindan zaharlanganda protaminsulfatni ishlatish (ular orasidagi fiziologik) fiziologik ziddiyatga asoslangan.

Hozirgi kunda tibbiyot kimyoviy va fiziologik tipdagи zaharlanishlarga qarshi moddalarga ega, ularni o'z vaqtida ishlatish bemorlar hayotini saqlab qolish imkoniyatini ko'paytiradi.

Shuni esda tutish kerakki, o'tkir zaharlanishni davolash saqat maxsus antidotlarni yuborishdangina iborat bo'lmay, balki keng ko'lamda ishlatiladigan patogenetik va simptomatik davo choralar hayotiy zarur tizilmalar faoliyatining o'z holiga qaytishiga yordam beradi.

Patogenetik va simptomatik davo. Og'riqni qoldirish, gipertermiya, talvasa sindromlarini davolash va nafas buzilishi, qon aylanishi tizimi faoliyatini, buyrak, jigar kabi hayotiy zarur a'zolar faoliyatini hamda suv-elektrolit hamda kislota-ishqor muvozanatini normallashtirishga qaratilgan muolajalar majmuidan iborat bo'lib, bu muolajalarni o'tkazish reanimatsiyaga doir adabiyotlarda yaxshi yoritilganligini va maxsus kurslarda o'qitilishini hisobga olib, shu qisqa ma'lumot bilan chegaralanishni lozim topdik.

KLINIK RETSEPTURADAN NAMUNALAR

Antibakterial dorilar

- Rp.:** Benzylpenicillini natrii 1000000 TB
Dt.d. №5
S. 10 ml 0,5% novokainda critib 500.000 TB dan
 har 4 soatda mushakka yuborish uchun.

- Rp.:** Bicillin – 3 600.000 TB №5
D.S. 3 ml bidistillangan suvda critib mushakka
 1 haftada bir marta yuborish uchun.

- Rp.:** Tetracyclini hydrochloridi 0,1
Dt.d. № 6
S. Flakoni 2,5 ml 1% novokainda critib
 mushakka yuborish uchun.

- Rp.:** Tab. Tetracyclini hydrochloridi 0,1 N20
D.S. 2 tablet kadan kuniga 3-4 marta ichish uchun.

- Rp.:** Sol. Laevomycetini 0,25% – 10 ml
D.S. Ikkala ko'zga 1 tomchidan 3 marta tomizish uchun.

- Rp.:** Linimenti Synthomycinci 1% – 5 ml
D.S. Teriga surtish uchun.

- Rp.:** Sol. Gramicidini spirituosae 2% – 5 ml in ampull
D.S. 500 ml distillangan suvda critib
 yaralarni yuvish uchun.

- Rp.: Tab. Nistatini obdyetac 250.000 TB №10
D.S. 2 tabletkadan 3–4 marta ichish uchun.

- Rp.: Ung. Nistatini 10,0
D.S. Sirtga surtish uchun.

- Rp.: Tab. Sulfadimezini 0,5 №20
D.S. 1 tabletkadan 4–6 marta ichish uchun.

- Rp.: Sol. Furacilini 0,02% – 200 ml
D.S. Yaralarni yuvish uchun.

- Rp.. Tab. Furazolidoni 0,1 №20
D.S. 1 tabletkadan 4 marta (ovqatdan keyin).

- Rp.: Sol. Hydrogenii peroxydi diluti 50 ml
D.S. 1 osh qoshiqda 1 stakan suvda
eritib chayqash uchun.

- Rp.: Sol. Acidi borici 2% – 50 ml
D.S. Ko‘zni yuvish uchun.

- Rp.: Sol. Methylenii coerylei 1% – 100 ml
Sterilisetur!
S. Venaga yuborish uchun.

Vitaminlar

- Rp.: Tab. Thiamini chloridi 0,002 №50
D.S. 1 tabletkadan 3 marta ichish uchun.

- Rp.: Sol. Riboflavini 0,01% – 10 ml
D.S. 1–2 tomchidan ikkala ko‘zga tomizish uchun.

- Rp.. Sol. Acidi nicotinici 1% – 1 ml №10 in ampull.
D.S. Venaga yuborish uchun.

- Rp.: Sol. Pyridoxini 5% – 1 ml №10 in ampull.
D.S. kuniga ikki marta mushakka yuborish uchun.

- Rp.: Sol. Cyanocobalamini 0,01%-1ml
Dt. d. №10 in ampullis
S. 1 ml dan mushakka yuborish uchun.

- Rp.: Sol. Vikasoli 1% – 1 ml №10 in ampull
D.S. 1 ml dan mushakka yuborish uchun.

- Rp.: Tab. «Decamevitum» obductae №50
D.S. 1 drajedan 3 marta ichish uchun.

Ferment preparatlari

- Rp.: Tripsini crystallisatac 0,005
Dt. d. №10 in ampullis
S. 2 ml osh tuzining izotonik eritmasida (0,9%)
eritib mushakka yuborish uchun.

- Rp.. Abductac panzynorm-forte №30
D.S. 1 drajedan ovqat vaqtida ichish uchun.

- Rp.: Lydasac 64 YE (1fl) №5
D.S. Flakondagi dorini 1 ml 0,5%
novokainda eritib teri ostiga yuborish uchun.

Safro haydovchi preparatlar

- Rp.: Tab. «Allocholum» obductae №50
 D.S. 2 drajedan kuniga 3 marta ichish
 uchun (ovqat vaqtida)

- Rp.: Tab. Cycvaloni 0,1 №20
 D.S. 1 tabletkadan 3 marta ichish uchun.

- Rp.: Tab. Liv 52 №50
 D.S. 1 tabletkadan 3 marta ichish uchun.

- Rp.: Sol. Magnesi Sulfatis 25% – 200,0
 D.S. O‘n ikki barmoq ichakni zondlash uchun.

- Rp.: Sol. Atropini sulfatis 0,1% – 1 ml №10
 D.S. 1 ml dan teri ostiga yuborish uchun.

Surgi preparatlar

- Rp.: Sol. Magnesii sulfatis 25% – 100,0
 D.S. Bir osh qoshiqdan 3 marta ichish uchun.

- Rp.: Olei Ricini 50,0
 D.S. Bir osh qoshiqdan ichish uchun.

- Rp.: Tab. Rhenolphhtaleini 0,1 №24
 D.S. Bir donadan 2 marta (kattalarga).

Antatsidlar

- Rp.: Almagel 170 ml
 D.S. 1–2 osh qoshiqdan ovqatdan
 30 daqiqa oldin 3 marta.

- Rp.: Cimetidini 0,2 D.t. d. №20 in talull
S. 1 tabletkadan 6 marta (ovqatdan keyin).

- Rp.: Tab. liguiritoni 0,1 №25
D.S. 1 tabletkadan 3–4 marta ovqatdan 30 daqqa
oldin, bir marta ovqatdan 2 soat keyin.

Qayt qilishni qoldiruvchi dorilar

- Rp.: Metoclopramidi (Cerucali) 0,01 №20
D.S. 1 tabletkadan 3 marta ovqatdan oldin.

- Rp.: Sol. Cerucali 2 ml №10
D.S. 2 ml dan mushakka 2 marta yuborish uchun.

- Rp.: Sol. Chlopromazini hydrochloridi(Aminazini) 2,5% – 1 ml
D.t. d. №10 in ampullis
S. 1 ml dan mushakka yuborish uchun.

Qon ivishini oshiruvchilar

- Rp.: Sol. Etamsylati 12,5% – 2 ml
D.t. d. №10 in ampullis
S. 2 ml dan mushakka yuborish uchun.

- Rp.: Fibrinogeni 1,0
D.S. 250 ml bidistillangan suvda
eritib venaga tomchilab yuboriladi.

- Rp.: Tincturac Lagochili 50 ml
D.S. 25 tomchidan 3–5 marta ichish uchun.

Rp.: Infusi herbae Lagochili 20,0–200,0
D.S. Yarim stakandan 3–4 marta ichish uchun.

Qon ivishini susaytiruvchilar

Rp.: Heparini (a 10.000 TB) № 3
D.S. 2 ml dan mushakka yuborish uchun.

Rp.: Phenylini 0,03
D.t. d. № 20 in tab.
S. 1 tabletkadan 3 marta ichish uchun.

Fibrinolitiklar

Rp.: Sol. Acidi aminocapronici 5% – 100 ml
D.S. venaga tomchilab yuborish uchun.

Trombolitik dorilar

Rp.: Acidi acethylsalicylatis 0,25
D.t. d. №20 in tabl.
S. 1 tabletkadan ovqatdan keyin 3 marta ichish uchun.

Rp.: Sol. Pentoxyphillini 2% – 5 ml
D.t. d. №10 in ampull.
S. venaga 250 ml osh tuzining izotonik
eritmasida tomchilab yuboriladi.

Temir dorilar

Rp.: Fercoveni 5 ml № 10
D.S. 2 ml dan venaga yuborish uchun

Rp.: Ferrum Lck 2 ml №10
D.S. 2 ml dan mushakka yuborish uchun.

- Rp.: Ferramidi 0,02 (0,1)
D.t. d. №100 in tab.
S. 1 tabletkadan ichish uchun (ovqatdan keyin)

Siydik haydovchi dorilar

- Rp.: Sol. Manniti 15% – 200 ml
D.t. d. №3 in amp.
S. Venaga tomchilab yuborish uchun.

- Rp.: Sol. Eurosemidi 1% – 2 ml №5
D.S. 2 ml dan mushakka kun oralab yuborish uchun.

- Rp.: Tab. Eurosemidi 0,04 №50
D.S. Bir tabletkadan nahorga va tushlikdan
oldin ichish uchun

- Rp.: Spironolactoni 0,025 №20
D.S. 1 tabletkadan 3 marta ichish uchun.

- Rp.: Dichlothiazidi 0,025 (0,05; 0,1)
D.t. d. №20 in tab.
S. 1 tabletkadan 3 marta ichish uchun.

**Bronx mushakrlarini bo'shashtiruvchi
dorilar**

- Rp.: Sol. Adrenalini hydrochloridi 0,1% – 1 ml
D.t. d. №6 in amp.
S. 0,5 ml dan teri ostiga yuborish uchun.

- Rp.. Tab. Ephedrini hydrochloridi 0,025 № 10
D.S. 1 tabletkadan kuniga 2 marta ichish uchun.

- Rp.: Sol. Ephedrini hydrochloridi 5% – 1 ml
D.t. d. №5 in amp.
S. 1 ml dan teri ostiga kuniga 2 marta yuborish uchun.

- Rp.: Solbutamoli 10 ml (200 doza)
D.S. ingalatsiya yo'li bilan kiritish uchun.

- Rp.: Sol. Euphyllini 2,4% – 10 ml
D.t. d. №10 in amp.
S. 5 ml dan venaga sekinlik bilan yuborish uchun.

Antigistamin moddalari

- Rp.. Sol. Suprastini 2% – 1 ml
D.t. d. №6 in amp.
S. 1 ml dan mushakka yuborish uchun.

- Rp.: Ketotifeni 0,001
D.t. d. №10 in tabull.
S. 1 tabletkadan 3 marta ichish uchun.

- Rp.: Tab. Tavcgyl 0,001 №20
D.S. 1 tabletkadan kuniga 3 marta ichish uchun.

Glukokortikoidlar

- Rp.: Tab. Prednizoloni 0,005 №20
D.S. 1 tabletkadan 2 marta ichish uchun.

- Rp.: Ung. Prednizoloni 0,5% – 5,0
D.S. Teriga surtish uchun.

- Rp.: Sol. Prednizoloni 0,3% – 5 ml

D.S. Ko‘zga tomizish uchun 1 tomchidan 3 marta

- Rp.: Deesamctasoni dipropionatis 50 mkg (200 doza)
D.S. Ingalatsiya uchun.

Balg‘am ko‘chiruvchi dorillar

- Rp.: Jnf. herbac Thermopsisidis 0,6–180,0
Natrii hydrocarbonatis 6,0
M. Mixtura
D.S. 1 osh qoshiqdan 4–6 marta ichish uchun.

- Rp.: Sol. Kalii jodidi 5% – 200,0
D.S. Iosh qoshiqdan 5–6 marta ichish uchun.

- Rp.: Sol. Acetylcysteini 20% – 5 ml №20
D.S. Ingatlatsiya uchun kuniga 3 marta

- Rp.: Bromhexini 0,008 № 20
D.S. 1 tabletkadan kuniga 3 marta ichish uchun.

Yurak glikozidlari

- Rp.: Sol. Strophanthini 0,05% – 1 ml
D.t. d. №10 in amp.
S. 0,5 ml dan venaga yuborish uchun.
10 ml natriy xloring izotonik eritmasida.

- Rp.. Tab. Digoxini 0,00025
D.t. d. №20 in tab.
S. 1 tabletkadan 3 marta ichish uchun.

Aritmiyaga qarshi dorilar

- Rp.. Sol. Novocainamidi 10% – 5 ml
D.t. d. №10 in amp.

S. 5 ml dan mushakka yuborish uchun.

Rp.: Tab. Aetmozini 0,1 №50

D.S. 1 tabletkadan kuniga 3–4 marta ichish uchun.

Antianginal dorilar

Rp.: Nitroglyccrini 0,0005 №40

D.S. 1 tabletkadan til ostiga stenokardiya xuruji davrida.

Rp.: T.rae Convallariae

T.rae Vallerianae аа 10 ml

Sol. Nitroglycerini 2% – 1 ml

Validoli 2 ml

M.D.S. 10–15 tomchidan 3–4 marta ichish uchun.
(Votchal tomchisi)

Rp.: Tab. Sustac №25

D.S. 1 tabletkadan 3 marta ichish uchun.

Rp.: Tab. Eryniti 0,01 №10

D.S. 1 tabletkadan 2–4 marta ichish uchun.

Rp.: Tab. Dipyridamoli 0,025 (0,075) №20

D.S. 1 tabletkadan ichish uchun.

Kalsiy antagonistlari

Rp.. Sol. Verapamili 0,25% – 2 ml №10

D.S. venaga yuborish uchun.

Gipotenziv dorilar

Rp.. Tab. Reserpini 0,0001 №50

D.S. 1 tabletkadan 2 marta ovqatdan keyin ichish uchun.

Rp.: Tab. Clophelini 0,00075
D.t. d. №50
S. 1 tablet kadan 3 marta ichish uchun.

Rp.: Tab. Aprressini 0,01 №20
D.S. 1 tablet kadan 2-4 marta ichish uchun.

Rp.: Tab. Dibazoli 0,02 №12
D.S. 1 tablet kadan 3 marta ichish uchun.

Rp.: Enam 0,0025 (0,005) №20
D.S. 1 tablet kadan kuniga bir marta ichish uchun

Dorilarning farmakokinetik va farmakodinamik ko'rsatkichlari
(Bertram, Kattsung, MD, PhD, (1998), V. G. Kukes, (2000)

Dorilarning nomi	Biologik o'zlash-tirilishi (%)	Siydik or-qali chi-qarilishi (%)	Plazma oq-sili bilan bog'lanishi (%)	Klirensi (/soat 70 kg)	Tarqali-shi hajmi (/ 70 kg)	Yarim chiqish vaqtি (soat)	Qondagi samarali miqdori	Zaharlovchi miqdori
Asetaminofen	88	3	0	21	67	2	10–20 ml//	>300 mg//
Asiklovir	23 (15–30)	75	15 (9–33)	19.8	48	2.4 (2.5)	–	–
Amikatsin	–	98	4	5,46	19	2,3	–	–
Amoksitsillin	93 (60)	86	18	10.8	13	1.7	–	–
Alefoteritsin	–	4	90	1.92	53	18	–	–
Ampitsillin	62 (40)	82	18–22	16.2	20	1,3	–	–
Aspirin	68	1	49	39	11	0.25	–	–
Atenol	56	94	5	10.2	67	6,1	1 mg//	–
Atropin	50	57	18	24.6	120	4,3	–	–
Kaptopril	65	38	30	50,4	57	2,2	50 ng/ml	–
Karbamazepin	70	1	74	5,34	98	15	6.5 mg/ml	>9 mg//
Sefaleksin	90	91	14	18	18	0.9	–	–
Sefalotin	–	52	71	28.2	18	0,57	–	–
Xloramfenikol	80	25	53	10.2	66	2.7	–	–
Xlordiazepoksid	100	1	97	2.28	21	10	> 0,7 mg//	–
Xloroxin	89	61	61	45	130	8.9	15–30 ng/ml	250 ng/ml
Xloroproamid	90	20	96	0,126	6.8	33	–	–
Simetidin	62	62	19	32,4	70	1,9	–	–
Siprofloksatsin	60	65	40	25,2	130	4,1	–	–
Klonadin	95	62	20	12,6	150	12	0,2–0,5 ng/ml	–
Siklosporin	23	1	93	24,6	85	5,6	100–400 ng/m	> 400 ng/ml

Diazepam	100	1	99	1,62	77	43	300–400 ng/ml	—
Digitoksin	90	32	97	0,234	38	6,7	>10 ng/ml	>35 ng/ml
Digoksin	70	60	25	7,8	440	39	>0,8 ng/ml	2 ng/ml
Diltiazem	44	4	78	50,4	22	3,7	—	—
Dizopiramid	83	55	12	5,04	41	6	3 mg/l	> 8 mg/l
Enalapril	95	90	55	9	40	3	>0,5 ng/ml	—
Eritromitsin	35	12	84	38,4	55	1,6	—	—
Etambutol	77	79	9	36	110	3,1	—	>10 mg/l
Fluoksetin	60	3	94	40,2	2500	53	—	—
Furosemid	61	66	99	8,4	77	1,5	—	25 mg/l
Gentamitsin	—	90	10	5,4	18	2,5	100 ng/ml	—
Gidralazin	40	10	87	234	105	1	100 ng/ml	—
Imipramin	40	2	90	63	1600	18	100–300 ng/ml	>1 mg/l
Indometatsin	98	10	90	8,4	18	2,4	0,3–3 mg/l	>5 mg/l
Labetalol	18	5	50	105	660	4,9	0,13 mg/l	>6 mg/l
Lidokain	35	2	70	38,4	77	1,8	1,5–6 mg/l	>2 mekv/l
Litiy	100	95	0	1,5	55	22	0,5–1,25 mekv/l	—
Meperidin	53	12	58	72	310	3,2	0,4–0,7 mg/l	>10 mmol/l
Metotreksat	70	48	34	9	33	7,2	—	—
Metaprolol	38	10	11	63	290	3,2	25 ng/ml	—
Metranidazol	99	10	10	5,4	52	8,5	3–6 mg/l	—
Midazolam	44	56	95	27,6	77	1,9	—	—
Morfin	24	8	35	60	230	1,9	65 ng/ml	—
Nifedipin	50	0	96	29,4	55	1,8	47 ng/ml	—
Nortriptilin	51	2	92	30	1300	31	50–140 ng/ml	> 500 ng/ml
Fenobarbital	100	24	51	0,258	38	4,1	10–25 mg/l	> 30 mg/l
Fenitoin	90	2	89	Miqdoriga bogliq 3	45	Miqdoriga qarab 4	10 mg/l	> 20 mg/l

Prazozin	68	1	95	12,6	42	2,9	-	> 14 mg/l
Prokainamid	83	67	16	36	130	3	3–14 mg/l	-
Propranolol	26	1	87	50,4	270	3,9	20 ng/ml	-
Pirostigmin	14	85	-	36	77	1,9	50–100 ng/ml	-
Xinidin	80	18	87	19,8	190	6,2	2–6 mg/l	8 mg/l
Ranitidin	52	69	15	43,8	91	2,1	100 ng/ml	-
Rifampitsin	-	7	89	14,4	68	3,5	-	-
Salitsil kislotsasi	100	15	85	0,84	12	13	150–300 mg/l	200 mg/l
Sulfametoksazol	100	14	62	1,32	15	10	150–300 mg/l	>200 mg/l
Terbuitamin	14	56	20	-	125	14	-	-
Tetratsiklin	77	58	65	7,2	105	11	-	-
Teofillin	96	18	56	2,88	35	8,1	10–20 mg/l	>20 mg/l
Tobramitsin	-	90	10	4,62	18	2,2	-	-
Takainid	89	38	10	10,8	210	14	6–15 mg/l	-
Tolbutamid	93	0	96	1,02	7	5,9	80–240 mg/l	-
Trimetoprim	1000	69	44	9	130	11	-	-
Tubukarin	-	63	50	8,1	27	2	0,6 mg/l	-
Valproat kislota	100	2	93	0,462	9,1	14	30–100 mg/l	>150 mg/l
Vankomitsin	-	79	30	5,88	27	5,6	-	-
Verapamil	22	3	90	63	350	4	-	-
Varfarin	93	3	99	0,192	9,8	37	-	-
Zidovudin	63	18	25	61,8	98	1,1	-	-

Eslatma:

1. 16,6 ga ko'paytirish bilan ml/daq. ga o'tkaziladi.
2. Miqdoriga qarab o'zgarib boradi.
3. $S < V_{max}$ tenglama asosida Sr yordamida ifodalash mumkin.
4. $C_l = V_{max} (K_m + C_p)$; $V_{max} = 415 \text{ mg/sut}$, $K_m = 5 \text{ mg/l}$ Umumiy klirens/miqdorga qarab o'zgarib boradi
5. (-) ma'lumotlar yo'q.

Vitaminlarni sutkalik ehtiyojga ko'ra tavsiya etiladigan me'yorlari
(Qirg'iziston Respublikasi asosiy dori vositalari formulyari «Odyssey nashriyoti». Bishkek, 1997)

Toifasi	Yoshi (yillarda)	Vitaminlar													
		A	E	D	K	C	B ₁	B ₂	B ₅	B ₆	B _c	B ₁₂	PP	II	
		ME	ME	ME	MKG	MKG	MKG	MKG	MKG	MKG	MKG	MKG	MKG	MKG	MKG
Ko'krak yoshidagi bolalar	0-0.5	1250	3	300	5	30	0.3	0.4	2	0.3	0.025	0.3	5	10	
	0.5-1	1250	4	400	10	35	0.4	0.5	3	0.6	0.035	0.5	6	15	
Bolalar	1-3	1335	6	400	15	40	0.7	0.8	3	1	0.05	0.7	9	20	
	4-6	1665	7	400	20	45	0.9	1.1	4	1.1	0.075	1	12	25	
	7-10	2335	7	400	30	45	1	1.2	5	1.4	0.1	1.4	7	30	
Erkaklar	11-14	3333	10	400	45	50	1.3	1.5	4-7	1.7	0.15	2	17	30100	
	15-18	3333	10	400	65	60	1.5	1.8	4-7	2	0.2	2	20	30100	
	19-24	3333	10	400	70	60	1.5	1.7	4-7	2	0.2	2	19	30100	
	25-50	3333	10	200	80	60	1.5	1.7	4-7	2	0.2	2	19	30100	
	51 va undan kattalar	3333	10	200	80	60	1.2	1.4	4-7	2	0.2	2	15	30100	
Ayollar	11-14	2667	8	400	45	50	1.1	1.3	4-7	1.4	0.15	2	15	30100	
	15-18	2667	8	400	55	60	1.1	1.3	4-7	1.5	0.18	2	15	30100	
	19-24	2667	8	400	60	60	1.1	1.3	4-7	1.6	0.18	2	15	30100	
	25-50	2667	8	200	65	60	1.1	1.3	4-7	1.6	0.18	2	15	30100	
	51 va undan kattalar	2667	8	200	65	60	1	1.2	4-7	1.6	0.18	2	13	30100	
Horniladorlik davrida		2667	10	400	65	70	1.5	1.6	4-7	2.2	0.4	2.2	17	30100	
Laktatsiya davrida		4333	12	400	65	95	1.6	1.8	4-7	2.1	0.28	2.6	20	30100	

**Asosiy mineral moddalarning sutkalik ehtiyojiga ko‘ra tavsiya etiladigan me’yorlari
Qirg‘iziston Respublikasi dori vositalari formulyari «Odyssey nashriyoti». Bishkek, 1997)**

Toifasi	Yoshi (yillarda)	Makro – va mikroelementlar											
		Ca	Mq	P	Fe	Cu	Zn	F	Mn	I	Mo	Se	Cr
		mg	mg	mg	mg	mg	mg	mg	mkg	mkg	mkg	mkg	mkg
Ko‘krak yoshi-dagi bolalar	0–0,5 0,5–1	400 600	40 60	300 500	6 10	0,4–0,6 0,6–0,7	5 5	0,1–0,5 0,2–1	0,3–0,6 0,6–1	40 50	15–30 20–40	10 15	10–40 20–60
Bolalar	1–3 4–6 7–10	800 800 800	80 120 170	800 800 800	10 10 10	0,7–1 1–1,5 1–2	10 10 10	0,5–1,5 1–2,5 1,5–2,5	1–1,5 1,5–2 2–3	70 90 120	25–50 30–75 50–150	20 20 30	20–80 30–120 50–200
Erkaklar	11–14 15–18 19–24 25–50 51 va undan kattalar	1200 1200 1200 800 800	270 400 350 350 350	1200 1200 1200 800 800	12 12 10 10 10	1,5–2,5 1,5–3 1,5–3 1,5–3 1,5–3	15 15 15 15 15	1,5–2,5 1,5–4 1,5–4 1,5–4 1,5–4	2–5 2–5 150 150 150	150 150 150 150 150	75–250 75–250 75–250 75–250 75–250	40 50 70 70 70	50–200 50–200 50–200 50–200 50–200
Ayollar	11–14 15–18 19–24 25–50 51 va undan kattalar	1200 1200 1200 800 800	280 300 280 280 280	1200 1200 1200 800 800	15 15 15 15 10	1,5–2,5 1,5–3 1,5–3 1,5–3 1,5–3	12 12 12 12 12	1,5–2,5 1,2–4 1,5–4 1,5–4 1,5–4	2–52–5 2–5 2–5 2–5 2–5	150 150 150 150 150	75–250 75–250 75–250 75–250 75–250	45 50 55 55 55	50–200 50–200 50–200 50–200 50–200
Horniladorlik davrida		1200	320	1200	30	1,5–3	15	1,5–4	2–5	175	75–250	65	50–200
Laktatsiya davrida		1200	355	1200	15	1,5–3	19	1,5–4	2–5	200	75–250	75	50–200

O'zbekiston Respublikasi hayotiy zarur dorilari

R O ' Y X A T I Toshkent 2002

T/p	Xalqaro nomi	Dori shakllari
I. ANESTETIKLAR VA MIORELAKSANTLAR		
Narkoz uchun vositalar		
1.	Galotan	Fl. 50 mg
2.	Nitrogen dioksid	Ingalatsiya uchun balon 1 l
3.	Ketamin	Amp. 500 mg/10 ml, 200 ml/20 ml
4.	Midazolam	Tab. 78,5 mg; 15 mg; amp. 5 mg; 15 mg
5.	Fenobarbital	Tab. 0,005 g; 0,05 g; 0,1
6.	Tiopental natriy	Kukun, 1,0 g; 0,5 g in. Uchun
7.	Nitrazepam	Tab. 5 mg; 10 mg
8.	Geksobarbital	In. uchun kukun
9.	Propofol	Amp., fl. 10 mg/ml, 200 mg - 20 ml
10.	Etilxlorid	Amp. 30 ml dan
11.	Natriy oksibutirat	20% 10 ml erit. amp., 5% – 400 ml sirop, 66,7:37,5 ml erit.
12.	Zolpidam tartrat	Tab. 5 mg; 10 mg
Mahalliy anestetiklar		
1.	Bupivakain	In. uchun erit. 25 mg, 100 mg, amp., fl. 0,25%, 0,5%. 0,75%
2.	Lidokain	amp., fl.0,25%, 0,5%, 0,75%, amp. 1%, 2% 2 ml, 10 ml, aerosol 750 doz, 10% – 2 ml qulqoqa tom.
3.	Prokain	Kukun, amp. 0,25%, 0,5, 1%, 2 % – 2 ml, 5 ml, 10 ml, shamcha.
4.	Tetrakain	0,25%, 0,3%, 0,5%, 1%, kukun.
Miorelaksantlar		
1.	Atrakuriy bezilat	Amp. 0,25 mg/1ml, 0,05 mg/ml, 2,5 mg/5 ml
2.	Pepekuroniy bromid	In. uchun kukun 4 mg amp.
3.	Suksametoniy xlorid	1 ml eritma 0,02 g amp., fl-da 0,2 g quruq modda, 2% 5 ml, 10 ml.
2. ANALGETIKLAR, YALLIG'LANISIIGA QARSHII NOSTEROID DORI VOSITALARI, REVMATIK KASALLIKLAR VA PODAGRANI DAVOLASHI UCHILN DORILAR		
Narkotik analgetiklar		
1.	Buprenorfin	Tab. 0,4 mg; 0,2 mg
2.	Morfin	1% 1 ml, amp. Tab. 0,01 g, kaps., supp.
3.	Trimeperidin	Amp. 1%; 2%, tabl. 0,025 g
4.	Fentanil/Remifentanil	0,005% 1ml, 2 ml, 10ml, amp. kukun, plastir

/Sufentanil	0,05 mg – 1 ml, 5 ml
5. Etilmorsin gidroxlorid	Kukun, tabl. 0,015 g, 0,01 g.
Nonarkotik analgetiklar va yallig'lanishga qarshi nosteroid dori vositalari	
1. Asetilsalitsilat kislotasi	Kukun, tabl. 100 mg, 250 mg, 300 mg, 400 mg, 500 mg, tab. eruv., tabl. retard, shamcha, draje, er., fl., amp., emul. gel
2. Diklofenzak	Tabl. 25 mg, 50 mg, 100 mg, draje, tabl. retard, 100 mg, suppoz. 50 mg, 100 mg, amp., in. uchun er. 75 mg/3ml, fl., gel, emul. gel, rektokaps., depokaps.
3. Ibuprofen	Tabl. 200 mg, 400 mg, 600 mg, kaps. 300 mg, draje, susp., surtma, subs.
4. Parasetamol	Tabl. 250 mg, 500 mg, susp. 200 mg, 100 ml fl., sirop, amp., suppoz., kukun, shamcha, tomchi, eliksir
5. Piroksikam	Tabl. 20 mg; 10 mg, kaps. 10 mg; 20 mg, supp. 20 mg, gel
6. Natriy metamizol	Tabl. 500 mg, 25%; 50% 2 ml amp., kuk., kaps., surtma, shamcha
7. Tramadol	Tabl., amp. 5% 0,05 g, 0,1 g 2 ml, tomchi, kaps. 50 mg, shamcha 100mg
8. Fenilbutazon	Tabl. 50 mg; 0,15 g, amp. 5 ml, 5% malham
9. Naproksen	Tabl. 0,75 mg, 125 mg, 250 mg, 500 mg; 750 mg, shamcha 500 mg, susp. 0,125 g 5 ml

PODAGRANI DAVOLASH UCHUN DORILAR

1. Allopurinol Tabl. 100 mg

3. ALLERGIK REAKSIYALARNI DAVOLASH UCHUN DORI VOSITALAR

Antigistamin vositalar

1. Ketotifen	Kaps., tabl. 1 mg, sirop 0,02%, 0,0002 g 1 ml
2. Xloropiramin	2% – 1 ml, amp.tabl. 25 mg
3. Mebgidrolin	Draje 50 mg; 100 mg
4. Difengidramin	Tabl. 0,02 g; 0,03 g; 005 g, amp. 1% li, kukun, shamcha 0,005, 0,001, 0,0015, 0,02
5. Klemastin	tabl. 1 mg, amp. 0,01 g 1 ml, 2 ml

4. MARKAZIY ASAB TIZIMIGA TA'SIR KO'RSATUVCHI VOSITALAR

Talvasaga qarshi va parkinsonizmni davolash uchun dorilar

1. Benzobarbital Tabl. 0,1 g; 0,05 g

2. Valproat natriy/
Valproat kislotasi
3. Karbamazepin
4. Klonazepam
5. Levodopa
6. Trigeksifenidil
7. Fenitoin
8. Lamotridjin
9. Etosuksimid
- Neyroleptiklar, trankvilizatorlar, sedativlar i nootrop vositalar**
1. Alprazolam
2. Galoperidol
3. Diazepam
4. Droperidol
5. Klozapin
6. Levomepromazin
7. Medazepam
8. Oksazepam
9. Peritsiazin
10. Piratsetam
11. Tiopproperazin
12. Tioridazin
13. Trifluoperazin
14. Trifluperidol
15. Fenazepam
16. Flufenazin
17. Xlopromazin
18. Litiy karbonat
19. Xlorprotiksen
20. Serebrolizin
21. Etilbromizovalerianat
- tabl. 300 mg, 500 mg kaps. 100 mg – 200 mg – 5 ml, mikstura, 5% – 150 ml., draje, tomchi
tabl. 100 mg, 200 mg, 400 mg
Tabl. 0,5 mg; 1 mg; 0,25 mg; 2 mg, draje, kapli, amp. 1 mg/2 ml
Kaps., tabl. 0,25 g, 0,125 g
Tabl. 0,005 g; 0,001 g
Tabl. 0,117 g
Tabl. 25 mg; 50 mg; 100 mg; 200 mg
Kaps. 250 mg, 5 g 100 ml
- tabl. 0,5 mg: 1 mg: 0,25 mg
tabl. 1,5 mg, 5 mg, 1 ml – 0,5% amp., tom.5 ml
tabl. 1 mg, 2 mg, 5mg, 0,5%li 2 ml. erit. draje. 0,35% – 2 ml, 5ml, 10 ml amp.
Tabl. 0,025 g; 0,1 g, kaps.
Tabl. 0,025 g, amp. 2,5% – 1 ml
Tabl. 0,01 g, kps.
Tabl. 0,01 g
Kaps. 0,01 g; kapli 4%-125 ml
20%, 200 mg 1 ml-5ml, amp. tabl. 0,2 kaps. 0,4 g.
tabl. 0,001 g, 0,005 g, 0,01 g 0,2% – 1 ml. amp.
Draje 0,01 g; 0,025 g, 0,01 g, amp. 0,2% – 1 ml
Tabl. 0,5 mg, amp. 0,2% 1 ml erit.
Tabl. 0,5 mg, amp. 1 ml – 0,0025 g
Tabl. 0,001 g; 0,0005 g, amp. 0,1% – 1 ml
25 mg/l ml amp.
Tabl., amp. 0,5%, 1,5, 2,5% erit 1 ml, 2 ml, draje 25 mg, 50 mg
tabl. 300 mg
Tabl. 0,015 g; 0,05g, amp. 2,5% – 1 mg
5%li 1 ml. 5 ml amp.
Fl. 20 ml; 50 ml
- Mannakal-depressiv(affekt) holatlarini davolash**
1. Amitriptilin
2. Doksepin
3. Imipramin
4. Mezokarb
5. Sertralin
- draje 10 mg, 25 mg, 0,02 g-0,05 g 2 ml, amp.tabl. 25 mg
Tabl., kaps. 10 mg: 25 mg, 50 mg, 75 mg
Amp. 1,25% - 2 ml, tabl. 0,025 g
Kaps. 0,04 g
Tabl. 50 mg; 100 mg, 200 mg

6. Trimipramin Tabl., darje 25 mg
7. Fluoksetin Kaps. 20 mg, tabl.
8. Kofein benzoat natriy Kukun amp. 20%; 10% – 1 ml, tabl. 75 mg; 100 mg; 200 mg
9. Mianserin Tabl. 10 mg, 20 mg, 30 mg, 60 mg.
10. Trazodon Tabl. 75 mg; 150 mg, amp.

Analeptiklar va MNSni tonuslovchi vositalar

1. Niketamid 15 ml fl. 25% – 1 ml, 2 ml, 30 ml amp.
2. Sulfokamfor kislotasi 10% – 1 ml, 2 ml amp.
3. Sitizin 1 ml amp.

Xolinomimetik va xolinesterazaga qarshi vositalar

1. Galantamin Amp. 0,5% – 1 ml, 0,1% 1 ml, 0,25% gidrobromid 1 ml, 1% – 1 ml
2. Piridostigmin Amp. 5 mg/ml, tabl., draje 0,06 g bromid
3. Neostigmin/ 0,5 mg/ml; 1mg/ml, amp. tabl.0,015 g. distigmin
4. Pilokarpin 1% – 5 ml, 10ml, amp.. 2% – 5 ml, 10 ml, fl. 1% – 5 ml, ko'z tomechisi; 1% va 2% ko'z malhami.

Alkogolizm va giyohvandlikni davolash

1. Nalokson 1 ml (0,4 mg) amp.
2. Unitiol Amp. 5% – 5 ml
3. Penitsilamin Tabl. 250 mg, kaps. 0.15 g
4. Naltrekson gidroxlorid Tabl. 50 mg
5. Nalbusin gidroxlorid Amp. 10 mg/ml – 1 ml; 2 ml, fl.

5. YURAK – QON TOMIR TIZIMIGA TA'SIR KO'RSATUVCHI

DORI VOSITALAR

Antianginal vositalar

1. Nitroglitserin va uning tabl. 0,0065g: 2,5mg: 5mg/ml 2 ml ta'sir qilish muddati amp.. kaps.2,5 mg: 5 ml uzaytirilgan shakllari
2. Izosbita mononitriti aeroz., til osti tabl. 5 mg, kaps. 10 mg, 20 mg. denintrat 40 mg, retard tabl., 1 mg/ml 10 ml amp.

Antiaritmik vositalar

1. Allapinin tabl. 0,025 g, 0,5% amp., kukun.
2. Atenolol tabl. 50 mg, 100 mg
3. Sotalol tabl. 80 mg, 160 mg.
4. Prokainamid Tabl. 250 mg, 500 mg. fl., amp. 10% 5 ml, 10 ml
5. Metoprolol Tabl. 50 mg; 100 mg; 0,1% - 5 ml rit.
6. Amiodaron 3 ml/150 mg amp. tabl. 200 mg.

- Gipotenziv vositalar**
1. Aminosillin / Teofillin
tabl. 0,015g, amp. 1 ml 24%, 10 ml 2,4%, draje, kaps. retard, kaps., retard tabl.
 2. Amlodipin
kaps. 5 mg; 10 mg, tabl. 5 mg; 10 mg
 3. Klonidin
Tabl. 0,075 mg, 0,15 mg, amp. 0,01% – 1 ml
 4. Verapamil
tabl. 40 mg, 80 mg, 120 mg, 240 mg, 2,5 mg– 1 ml amp., draje 40 mg, 80 mg, 120 mg.
 5. Vinopotsetin / Vinkamin
Tabl. 5 mg, 10 mg, amp. 2 ml
 6. Dokszazozin
Tabl. 1 mg, 2 mg, 4 mg, 8 mg
 7. Rezerpin
tabl. 0,1 mg, 0,25 g, draje.
 8. Valsartan
Kaps. 80 mg, 160 mg
 9. Nimodipin
Amp., tabl. 30 mg
 10. Nifedipin
tabl., amp., kaps. 10 mg, 20 mg, 40 mg, draje.
 11. Papaverin
gidroxlorid
Tabl. 0,01 g, 0,04 g, amp. 2%-2 ml, kukun, suppoz. 0,02 g
 12. Pentoksifillin
nebivolol
Draje 100 mg; 400 mg, tabl., amp. 5 ml (100 mg) va 15 ml (300 mg)
 13. Nebivolol
Tabl. 5 mg
 14. Propranolol
tabl. 10 mg, 40 mg, 80 mg, 0,1%-5 ml amp.

Gangliyalarni salajlovchi vositalar

1. Geksametoniy benzosulfonat
Amp. 2,5% 1 ml, tabl. 0,25, 0,1 g
2. Azametoniy bromid
Amp. 5%-1 ml, 2 ml

Yurak yetishmovchiliginini davolash uchun vositalar

1. Digoksin
tabl. 62,5 mkg, 250 mkg, 0,025%-1 ml amp.
2. Korglukon
0,06% 1 ml amp.
3. Strofantin
0,025%-1 ml amp.
4. Lanatozid
Draje 250 mkg №60
5. Kaptopril
Tabl. 25 mg, 50 mg
6. Enalapril
Tabl. 5 mg, 10 mg, 20 mg

Vazopressorlar

1. Dopamin
4% 5 ml amp.
2. Efedorin
Kukun. amp. 2% 3%; 5%, shamcha, tabl. 0,025 g; 0,01 g, sirop 125 g.
3. Timolol
0,5%; 0,25% 9,5 ml ko'z tomchisi
4. Fenilefrin
Amp. 1% 1 ml

6. QON TIZIMIGA TA'SIR KO'RSATUVCHI DORI VOSITALAR

Kamqonlikka qarshi vositalar

1. Temir tuzlari, birikmalari
Fl., tabl. 100 mg; 300 mg. Draje 325 mg, kaps. 165 mg; 350 mg, 500 mg, 1000 mg, amp. 2 ml

2. Foli kislota tabl. 0,001g
3. Sianokobalamin 30 mkg, 100 mkg, 200 mkg, 500 mkg 1 ml amp.

Qon ivishiga ta'sir ko'rsatuvchi dori vositalar

1. Aminokapron kukun 5g, 5% 100 ml fl., granula kislota
2. Etil biskumatsctat Tabl. 300 mg
3. Geparin/ 1000TB, 5000TB, 20000TB ampulalarda 1 ml
geparinoidlar dan, 600XB amp. 2 ml dan, kaps. 250 mg, fl., malham, gel.
4. Nadroparin Shprits-tyubik 0,2 ml, 0,3 ml, 0,4 ml, 0,6 ml, 0,8 ml, 1 ml
5. Protamin sulfat 1%-2ml amp.
6. Streptokinaza amp.. fl. 250000XB amp.. fl. 750000XB, 1500000XB
7. Fitomenadion/mena dion 1% · 1 ml amp.. tab. 15 mg.
8. Emokspipin Amp. 1 ml
9. Etamzilat Tabl. 0,25 g, amp. 2 ml 12,5%
10. Tiklopedin Tabl. 250 mg
11. Minometilbenzoy kislotosi Amp. 50 mg · 5ml, tabl. 250 mg

Nur kasalligini oldini oluvchi va eritropoetz, leykopoezni stimullovchi vositalar

1. Leykogen Tabl. 0,02 g
2. Epoctin Erit., fl., shpris 30-100 TB/kg, 50-150 TB/kg

Plazma o'rnnini bosuvchilar, eritmalar

1. Dekstran 70,40 6% li 200 ml, 400 ml infuziya uchun fl.
2. Disol / Trisol / Asesol Infuziya uchun erit. 200 ml, 400 ml
3. Jelatinol Infuziya uchun erit.
4. Polividon Infuziya uchun erit. 100 ml, 200 ml, 400 ml
5. Regidron: Kukun 20 donadan paketchalarda
natriy xlorid 3,5 g
natriy titrat 2,9
kaliy xlorid 2,5
suvsız glukoza 10,0 g
6. Aminokislotalar Infuziya uchun erit. 100 ml, 250 ml, 500 ml
eritmalar
7. Dekstroza Amp., tabl., kukun, infuziya uchun erit., granulat 5%, 10%, 40%

Plazma vositalari

1. Albuminlar Infuziya uchun erit. 5%, 10%, 25% - 50 ml, 100 ml, 200 ml
 2. Ivish faktorlari In. uchun kukun faktor IX – 250 XB faktor X – 250 XB
- Gipolipidemik vositalar**
1. Inozin Tabl. 0.2 g, amp. 2% – 2 ml, 5 ml, 100 ml
 2. Tsiprofibrat Kaps., tabl. 100 mg, 200 mg
 3. Essentsial fosfolipidlar Amp. 5 ml, kaps. 300 mg
 4. Piridoksin Kukun, amp. 1%, 5% – 1 ml, tabl. 0,002 g, 0,01 g, 5 mg, draje, kaps.
 5. Nikotin kislotasi Kukun, amp. 1% – 1 ml, tabl. 0,05 g
 6. Aktovegin Amp. 10% – 20%, malham 5%, jel. 20%

7. Nafas a'zolariga ta'sir qiluvchi dori vositalari

Astmagaga qarshi vositalar

1. Beclometazon Ingalatsiya uchun aeroz. 50 mkg – 1 doza, 100 mkg – 1 doza, maz
2. Ipratropiy bromid Ingalatsiya uchun aeroz., 20 mkg – 1 doza, 50 mkg, 50 mkg – 1 doza, kaps. 200 mg-kukun, amp. ing. uchun erit. 1 ml – 0,25 mg – 20 ml
3. Kromoglitsit kislotsasi (Kromoglikat natriya) Kaps.. kukun, ko'z tomchisi, tomchi, aerosol 1 mg, 5 mg 1 dozda, amp. 1% – 2 ml
4. Norepinefrin Amp. 0,2% – 1 ml
5. Salbutamol Aeroz. 25 mkg, tabl. 2 mg, 4 mg
6. Tetrizolin Tomchi 0,01%, 0,05%
7. Epinefrin Amp. 0,1% – 1 ml, tomchi 30 ml
8. Ortsiprenalin Aerozol 0,75 mg – 1 doza, tabl. 2 mg, ing. uchun erit. 0,5 mg – 5 ml
9. Nafazolin Fl. 10 ml 0,05%, 0,1%
10. Budezonid Aerozol 200 mkg – 1 doza

Yo'talga qarshi, balg'am ko'chiruvchilar

1. Bromgeksin Tabl. 4 mg, 8 mg, kaps., susp., tomchi 20 ml, draje 8 mg, sirop 4 mg/5 ml, 10 mg/5 ml, mikstura 4 mg/5 ml, 8 mg/5 ml, 10 mg/5 ml

8. OSHQOZON-ICIAK TRAKTI KASALLIKLARIDA QO'LLANILUVCHI DORI VOSITALAR

Antatsid va yaraga qarshi vositalar

1. Aluminiy hidroksid va tuzi tabl. 500 mg, susp. 320 mg – 5 ml, gel, gran.
2. Omceprazol tabl., kaps. 20 mg, subst.

3. Pirenzepin tabl. 25 mg, 50 mg, amp. 5 mg/1ml amp.
 4. Ranitidin tabl. 150 mg, 300 mg, amp. 10-25 mg/ 1 ml, 2 ml
 5. Aktivlangan ko'mir tabl. 250 mg. Kukun 500 mg
 6. Mezalazin Tabl. 250 mg, 500 mg, shamcha 250 mg,
 500 mg, susp. 4 g, 60 g

Spazmolitiklar

1. Atropin tabl., kukun, fl., ko'z tomchilari 0,3%, 1%.
 0,1% 1 ml amp.
 2. Platifillin 0,1% 1 ml amp., kukun.
 3. Tropikamid fl., 0,5% 10 ml. 1% 10 ml ko'z tomchilari.
 4. Drotaverin tabl. 0,04 g, 2%-2 ml amp.

Pankreatik enzimlar

1. Pankreatin Tabl. 0,25 g, 0,5 g, kaps., draje

O't haydovchilar va gepatoprotektorlar

1. Alloxol tabl. 0,21g, 0,105 g
 2. Ursodezoksiy Kaps. 250 mg
 kislotasi
 3. Laktuloza 200 ml sirop

Ferment preparatlar va antifermenst faoliyka ega vositalar

1. Apritinin qobiq bilan o'ralgan quruq pl.10000XB -1ml
 amp.
 2. Lidaza fl. 64TB
 3. Pepsin Kukun
 4. Tripsin 2,5 mg, 5 mg, 10 mg fl. in. uchun kukun

Qostiruvchi va qusishga qarshi vositalar

1. Metoklopramid Tabl. 10 mg, amp. 1,5% - 2 ml

Bo'shashtiruvchilar

1. Bisakodil Tabl., shamcha 0,01g, draje 0,005 g
 2. Senozidlar A+V tabl. 13,5 mg, draje, 75 g. li mevali briket

9. O'SMAGA QARSHI VA IMMUNODEPRESSIV VOSITALAR

1. Azatioprin tabl. 50 mg. kukun, 50 mg amp.
 2. Asparaginaza in. uchun kukun., fl. 10000TB
 3. Bleomitsin in. uchun kukun., amp. 15 mg
 4. Vinblastin in. uchun kukun., amp., fl. 5 mg, 10 mg.
 5. Vinkristin in. uchun kukun., er., fl. 0,5 mg, 1 mg, 2 mg
 6. Doksurubitsin in. uchun kukun, er., fl. 10 mg, 20 mg, 25 mg.
 50 mg
 7. Ifosfamid Kukun 0,2 g, 0,5 g, 1g, 2g amp.
 8. Mesna fl. 10% po 2 ml, 4 ml, 10 ml, tabl.
 9. Metotreksat tabl. 2,5 mg, 10 mg, fl. kukun 5 mg, 20 mg.
 50 mg, 500 mg, 1g. In. uchun erit. 1 ml, 5 ml

- (1 mlda 0,01g).
10. Klorodron kislotasi Kaps. 400 mg, amp. 5 ml 1 ml – 0,06 g
- 11 Prokarbazin Kaps. 50 mg
12. Tamoksifen tabl. 10 mg, 20 mg, 30 mg, 40 mg.
13. TSiklosporin kaps. 25 mg, 50 mg, 100 mg, 50 mg – 1 ml
amp., fl.
14. Fluorouratsil In. uchun crit. amp. 25 mg – 1 ml, 50 mg –
1 ml, amp. 5 ml., 10 ml, fl., malham
15. Xlorambutsil Tabl. 0,002 g, 0,005 g
16. Tsiklofosfamid tabl. 25 mg, 50 mg, in. uchun kukun 100 mg,
200 mg, 500 mg fl., inf.cr.
- 17 Tsisplatin in. uchun kukun 5 mg, 10 mg, 20 mg fl., in.
uchun erit. 10 ml, 25 ml, 50 ml, 100 mg.
fl.(1 mlda 0,5 mg)
18. Tsitarabin In. uchun. erit. 100 mg, 500 mg, 1g fl.
19. Etopozid fl.50mg, 100 mg 2,5 ml, 5 ml, 10 ml ichish
uchun, in. uchun erit. 5 ml (1 mlda 20 mg)
20. Gidroksikarbamid Kaps. 500 mg
21. Busulfan Tabl. 2 mg
22. Merkapurin Tabl. 50 mg

10. GORMONLAR VA ENDOKRIN TIZIMGA TA'SIR QILUVCHI VOSITALAR

Buyrak usti bezi po'stlog'i va gipofiz preparatlari

- 1 Betametazon 30g li malham, surtima,qulok tom., 1% amp.,
loson, tabl.
2. Gonadotropinlar Amp. 75TB, 500TB, 1000TB, 1500TB,
2000TB, 5000TB
Gidrokortizon malham, amp. 1%, malham 0,5% 1%, 2,5%.
Susp., ko'z tom. tabl., in. uchun erit. 0,025 g
fl., mikstura, aerozol
4. Dezoksikorton Tabl. 0,005 g, amp. 0,5% po 1 ml
5. Deksametazon tabl. 500mkg, malham, amp. 0,4% – 1 ml,
ko'z va qulqo uchun tom.
6. Desmopressin, fl., tom., kukun
Vazopressin
- 7 Klomifen sitrat Tabl. 0,05 g
8. Metylprednizolon tabl. 4 mg, susp. amp. 1 ml – 0,2 g, 0,04 g,
0,123 g, 0,25 g, 0,5 g in. uchun kukun, malham,
fl.
9. Prednizolon tabl. 1 mg, 5 mg, malham, amp. 30 mg – 1 ml, fl.
10. Somatotropin Amp., fl po 2 ml – 12 ED, 18 ED

11. Triamtsinolon In. uchun susp. 10 mg/ml, 40 mg/ml.
tabl., amp., malham 0,1%, surtma
0,1%, aerozol 100mkg/ldoza

12. Fluokortolon Shamcha, malham 10 g, 30 g, surtma

**Qalqonsimon va qalqonsimon oldi bezi funksiyasiga ta'sir
ko'rsatuvchi vositalar, biogen stimulatorlar**

1. Levotiroksin natriy tabl. 50 mg, 100 mg

2. Liotironin Tabl. 50 mkg

3. Tiamazol tabl. 5 mg

Erkaklar va ayollar jinsiy gormonlari, anabolik steroidlar

1. Allilestrenol Tabl. 0.005 g

2. Bromkriptin Tabl. 2.5 mg

3. Danazol Kaps. 100 mg, 200 mg

4. Didrogesteron Tabl. 10 mg

5. Noretisteron draje, amp. fl. tabl. 5 mg, 0,5 mg, forte tabl.

6. Progesteron Amp. 1%, 2,5% 1 ml

7. Sincetrol Amp. 1 ml 0,1%, 2%, tabl. 0,001 g

8. Testosteron va uning efirlar aralashmasi Amp. 200 mg--1 ml, kaps. 5%--1 ml, shpris-tyubik

9. Estron Amp. 0,05%--1 ml, 0,1%--1 ml

10. Etilenestradiol Tabl. 30 mkg, 35 mkg, 0,05 mg, draje

11. Estradiola valirat Tabl., draje 2 mg

12. Nandrolon Amp. 5%--1 ml

13. Siproteron Tabl. 0,05 g, amp. 100 mg/ml

Insulin preparatlari va diabetga qarshi boshqa dorilar

1. Glibenklamid Tabl. 5 mg

2. Glipizid Tabl. 5mg

3. Odam va hayvonlar- dan olingan insulin 10 ml fl. 40XB -ml, 80XB -ml, 100XB -ml

4. Metformin Tabl. 0,5 g, 0,85 g

5. Glikvidon Tabl. 30 mg

6. Gliklazid Tabl. 80 mg

**11. SIYDIK AIRATISH YO'LLARI KASALLIKLARI UCHUN
DORI VOSITALAR**

Diuretiklar

1. Gidroxlortiazid Tabl. 25 mg, 100 mg

2. Mannitol In. uchun erit. 15% – 200 ml, 400 ml fl.

3. Spironolakton Tabl. 25 mg

4. Furosemid Amp. 10 mg/ml, 20 mg/2 ml, tabl. 40mg

**12. BACHADON MUSHAKLARIGA TA'SIR KO'RSATUVCHI
DORI VOSITALAR**

1. Dinoprost Amp. 0,1% – 1 ml, 5 mg/ml, gel shprisda, tabl.
2. Dinopronost Tabl. 0,5 g, gel 0,5 mg/3g, erit
3. Metilergometrin Amp. 0,2%-1 ml, 1 ml–0,1–0,2 mg, tabl. 0,0125 mg
4. Oksitotsin Amp. 1 ml (5TB)
5. Alprostadil Amp. 20 mkg
6. Ergometrin Amp. 0,02%-1 ml, tabl. 0,0002 g

13. TURLI INFEKSIYALARНИ DAVOLASH VA OLDINI OLISH UCHUN DORI VOSITALAR

Penitsillin va sefalosporinlar guruhi antibakterial vositalari

1. Amoksitsillin Kaps. 250 mg, 500 mg, In. uchun kukun 125 mg/5 ml, 250 mkg/5 ml, sirop 125/5 ml, erit, tomchi 100 mg/ml, granulalar, tabl. 500 mg, 1000 mg
2. Ampitsillin Tabl., susp., In. uchun kukun 0,25 g, 0,5g, 1,0 g, 2,0 g, subst., kaps. 250 mg, 500 mg, kukun
3. Benzilpenitsillin In. uchun kukun 100000TB, 500000TB
4. Benzilpenitsillin-benzatin In.uchun kukun 600000TB, 1500000TB, 2400000TB, Sirop, tomchi
5. Sefazolin In. uchun kukun 0,5 g, 1g
6. Sefoperazon In. uchun kukun 0,5 g, 1,0 g, 2,0 g, fl., tabl.
7. Sefotaksim In. uchun kukun 1,0 g, 025 g, 0,5 g
8. Seftazidim In. uchun kukun, fl. 250 mg, 500 mg, 1G, 2 g
9. Seftriakson In. uchun kukun 250 mg, 0,5 g, 1 g

Aminoglikozidlar, tetratsiklinlar va levomitsetin guruhi vositalari

1. Doktsiklin Kaps. 100 mg, erit., tabl., sirop
2. Gentamitsin Malham, surtma, 0,3%li ko‘z tom., amp. 80 mg/2 ml, 40 mg/2 ml
3. Xloramfenikol Kukun, tabl. 0,25 g, 0,5 g, kaps. 250 mg, malham, limim. 5%, 10%, shamcha, In. uchun erit., aerosol
4. Tetratsiklin Tabl. 100 mg, 200 mg, kukun malham, kapsula 100 mg, 50 mg, sirop 10 mg/ml, In. uchun erit. 100 mg/5 ml

Turli guruhi antibiotiklari

1. Linkomitsin 2%li malham, kaps. 0,25 g, erit.,amp. 30%, 600 mg/2 ml
2. Vankomitsin In. uchun erit.
3. Eritromitsin Tabl. 250 mg, 500 mg, malham 10000TB/lg, sirop, susp. 125 mg/5ml, 250 mg/5 ml, 400 mg/5ml, fl.
4. Kanamitsin In. uchun kukun 0,5 g, 1 g amp. 5% – 10 ml

1. Ko-trimoksazol

Sulfanilamid vositalar

Susp. 240 mg/40mg/5mmg, tabl. 480 mg, sirop, tomchi, amp. 480 mg-5ml, tabl. Forte 960 mg, erit.

2. Sulfatsil natriy

Kukun, ko'z tom. 20%, 30% – 1,5 ml, 5 ml

Turli kimyoiy tuzilishga ega antibakterial vositalar

1. Pefloksatsin

Tabl. 400 mg, amp. 5 ml (400 mg)

2. Siprofloksatsin

Tabl. 100 mg, 250 mg, 500 mg, 750 mg, in. uchun, kukun ko'z tom., infuz. uchun erit. 0.2% 50 i 100 ml, 0,1% amp.

3. Ofloksatsin

Tabl. 200 mg, amp. 200 mg/100 ml

4. Nalidiksin kislotosi

Kaps., tabl. 500 mg, susp. 100 mg dan

5. Pipemidin kislotosi

Kaps. 400 mg

6. Nitroksalin

Tabl. 0,05g, draje

7. Tilbroxinol

Kaps. 0,1 g

Silga qarshi vositalar

1. Izoniazid

Tabl. 50 mg, 100 mg, 150 mg, 300 mg, amp.

2. Pirazinamid

Tabl. 500 mg

3. Rifampitsin

Kaps. 0,75g, 0,05g, amp. 1,5 g, 3 ml, tabl., tomchi 0,15g, 0,3g

4. Etambutol

Tabl. 400 mg, 100 mg, kaps.

5. Streptomitsin sulfat

In. uchun kukun 0,5 g, 1g

Virusga qarshi vositalar

1. Asiklovir

Tabl. 200 mg, 400 mg, 800 mg, amp. 0,25 g kukun, malham 30 mg/1g, 5%li surtma, susp. 0,2g – 0,4g – 5ml

2. Interferon

Amp. 1000XB, 1000000XB, 3000000XB, 5000000XB, 10mln.XB, 18mln.XB 30mln.XB

3. Remantadin

Tabl. 0,05 g

Zamburug'ga qarshi vositalar

1. Grizeofulvin

Tabl. 0,125g, susp. – 100 g liniment 30 g 1%li malham, 1%-2% li surtma, erit., vagin. tabl. 0,1 g, 0,2 g

2. Klotrimazol

Tabl. 250000, 500000, malham 100000XB-g. 2% malham. vagin. tabl., shamcha

3. Nistatin

infuz. uchun erit. 200 mg/100 ml, kaps. 50 mg, 100 mg, 150 mg, 200 mg

4. Flukonazol

Kaps. 100 mg

5. Itrokonazol

Protozoy va malyariyaga qarshi dori vositalar

Malyariyani davolash uchun vositalar

1. Xlorokvin

Tabl. 0,25 g, amp. 5%-5 ml

Trixomonoz, leyshmanioz va i moxovni davolash uchun vositalar

1. Metronidazol Forte tabl. 200 mg, 400 mg, tabl. 250 mg, 500 mg, In.uchun erit. 1 ml-5 mg 100 ml, 20 ml, susp., shamcha
2. Tinidazol Tabl. 500 mg

Gijjalarga qarshi dori vositalar

1. Levamizol Tabl. 50 mg, 150 mg
2. Mebendazol Tabl. 0,1g, susp. 30 ml, 1 ml-0,02g

Immunobiologik vositalar (bakteriyali, virusli, vaksinalar, zardoblar, immunoglobulinlar)

1. Anatosinlar
2. Bakteriofaglar
3. Vaksinlar
4. Immunoglobulinlar
5. Interferonlar
6. Zardoblar
7. Eubiotiklar

14. ERITMALAR, ELEKTROLITLAR, KISLOTA ALMASHIINUVINI KORREKSIYALOVCHI VOSITALAR

1. Kaliy tuzi Amp. 4%-20 ml, draje, infuzion erit., tabl. 0,5 g, 0,1g
2. Kalsiy tuzi Kukun, amp. 10% – 5 ml, kaps., tabl. 0,5 g, 0,1 g
3. Magniy tuzi Kukun 25%-5 ml, 10 ml, 20 ml, tabl.
4. Natriy tuzi Kukun amp., tabl., subst., tomchi, infuziya uchun erit. 0,9%, 10%, tabl. 0,9 g, mikstura 0,025 g.

15. VITAMINLAR VA ULARNING ANALOGLARI

1. Askorbin kislotasi Kukun tabl. 0,1g, amp. 5%-10% 2 ml 500 mg, draje 0,05g, r-r granulalar, gel
2. Riboflavin Tabl. 2 mg, 5 mg, 10 mg, amp.. kukun 5 mg
3. Tiamin bromid Kukun, amp. 5%, 2,5%-5 ml, tabl., sirop
4. Tokoserol Amp. 5%, 10% 30%, kaps., draje
5. Retinol Kaps. 25000TB, amp., tomchi
6. Ergokalsiferol 5 ml erit.. yog'li-spiriti, draje 0,0125 mg, fl. 0,0625%-15 ml, fl. 0,3%
7. Kokarboksilaza Amp. 0,05 g

16. DIAGNOSTIK VOSITALAR

Rentgenokontrast vositalar

1. Amidotrizoat natriy Amp. 60%, 76%-20 ml
2. Baryi sulfat Rentgen uchun kukun
3. Gadopentetit Fl.20 ml dan kislotasi

4. Yogksol Fl. 180 mg, 240 mg, 300 mg
5. Yopromid Amp.. fl. 20 ml, 50 ml, 100 ml

Flyuorescirlovchi vositalar

1. Flyuoressein natriy Amp., tomchi, ln. uchun erit. 10%, 25% -- 5 ml
1. In'ektsiya uchun suv Amp.
2. Benzilbenzoat Erit., malham, 10%, 20% 50 g, 100 g
3. Permetrin/Sumetrin Erit., malham, surtma. loson, fl. 4%
4. Tibbiyot vazelini Fl.
5. Glitserin Fl.
6. Mentol Kukun, tabl., fl. 10 ml
7. Metiltioniniy xlorid (metsin) Amp., kukun, tabl. 0,05 g
8. Adenozintrifosfat Amp. 1% 1 ml, ko'z tomchisi
9. Etil spirti
10. Kislorod Ballon

17. DEZINFEKSIYA UCHIUN ANTISEPTIK DORI VOSITALAR

Tarkibida yod tutuvchi vositalar

1. Yod Kukun, 5% li erit.
2. Yodoform Kukun 2,5 g, 10,0 g

Og'ir metallarning antiseptik vositalari

1. Proteinat kumush Kukun
2. Kolloidal kumush Kukun

Antiseptik vositalar

1. Fenol va uning Suyuqlik. liniment, kukun unumlari

Boshqa guruhdagi antiseptiklar

1. Nitrosural Kukun, tabl. 0,02 g, 0,1 g, malham 0,2%
2. Etakridin laktat Kukun, malham 3%-25 g, 0,05%, 0,1%, 0,2% li erit
3. Benzododetsiniy Fl. gidrobromid
4. Geksametilentetramin Tabl. 0,25 g, 0,5 g, Kukun, amp. 40%-5 ml, 10 ml.
5. Salitsil kislotasi Kukun, malham, 1%, 2%, 5%, 10%li erit.
6. Malaxit ko'ki Kukun, 1%, 2% li erit.

Dezinfeziya uchun vositalar

1. Vodorod perekis Erit 3%, tabl.
2. Xlorgeksidin 20%li erit. fl. 300 ml, 500 ml dan
3. Kalsiy gipoxlorid
4. Xloramin B
5. Xlorli ohak

I qism. UMUMIY KLINIK FARMAKOLOGIYA

1-bob. Klinik farmakologiya fani maqsadi, vazifalari va qis-qacha tarixi, boshqa fanlar orasida tutgan o'rni	7
2-bob. Klinik farmakodinamika. «Nishon» molekulalarining kimyoviy tabiatи, dori vositalarining spetsifik, nospe-tsifik va selyektiv ta'siri	9
3-bob. Farmakokinetikaning klinik ahamiyati	18
4-bob. Farmakodinamika va farmakokinetikaning o'zaro bog'-liqligi	50
5-bob. Dori vositalarining salbiy ta'sirlari	56
6-bob. Dori vositalarining o'zaro ta'siri	66
7-bob. Klinik farmakologiyaning pediatriyaga xos tomonlari	77
8-bob. Homiladorlik davri va homilada dori vositalarining klinik farmakologiyasini o'ziga xosligi	89
9-bob. Yangi dorilar qidirib topish va klinik sinovdan o'tkazish qoidalari	113

II qism. XUSUSIY KLINIK FARMAKOLOGIYA

10-bob. Yurak va qon tomir sistemasiga ta'sir qiluvchi dori vositalarining klinik va farmakologik tavsisi	117
11-bob. Yurak ritmining buzilishiga qarshi dori vositalarining klinik va farmakologik tavsisi	129
12-bob. Qon tomirlari tonusiga ta'sir qiluvchi dori vositalarining klinik va farmakologik tavsisi	149
13-bob. Stenokardiya va miya qon aylanishi buzilishida ishlatalidigan dori vositalarining klinik va farmakologik tavsisi	186
14-bob. Siydirik va tuz haydovchi dori vositalarining klinik va farmakologik tavsisi	207
15-bob. Qon ivishiga va qon to'qimasiga ta'sir qiluvchi dori vositalarining klinik va farmakologik tavsisi	223
16-bob. Mikroblarga qarshi dori vositalarining klinik va farmakologik tavsisi	264

17-bob. Silga qarshi dori vositalarining klinik va farmakologik tavsisi	326
18-bob. Yallig`lanishga qarshi dori vositalarining klinik va farmakologik tavsisi	336
19-bob. Osmotik gomeostaz, kislota-ishqor muvozanatini korreksiyalovchi va parenteral ovqatlantirish uchun ishlatiladigan dori vositalarining klinik va farmakologik tavsisi	354
20-bob. Metabolizmga ta'sir qiluvchi dori vositalarining klinik va farmakologik tavsisi	370
21-bob. Giperlipoproteinemiya (ateroskleroz)da ishlatiladigan dori vositalarining farmakologik va klinik tavsisi	397
22-bob. Bronxlarni kengaytiruvchi va balg`am ko`chiruvchi dori vositalarining klinik va farmakologik tavsifi	405
23-bob. Oshqozon-ichak tizilmasi faoliyati buzilganda ishlatiladigan dori vositalarining klinik va farmakologik tavsifi	425
24-bob. Gistaminga qarshi dori vositalarining klinik va farmakologik tavsifi	464
25-bob. Viruslarlarga qarshi dori vositalarining klinik va farmakologik tavsifi	469
26-bob. Zamburug`larga qarshi dori vositalarining klinik va farmakologik tavsifi	477
27-bob. Gijjalarga qarshi dori vositalarining klinik va farmakologik tavsifi	485
28-bob. Psixotrop dori vositalarining klinik va farmakologik tavsifi	489
29-bob. Qondagi qand miqdorini kamaytiradigan dori vositalarining klinik va farmakologik tavsisi	510
30-bob. Fitopreparatlarning klinik va farmakologik tavsisi	523
1-ilova	532
2-ilova	544
3-ilova	555
4-ilova	558
5-ilova	559
6-ilova	560

**Yu. M. MAMADOV, M. A. XO'JAMBERDIYEV,
B. Yu. MAMATOV**

KLINIK FARMAKOLOGIYA

Toshkent «Turon-Iqbol» - 2010

Muharrir	<i>H. Qoldashova</i>
Badiiy muharrir	<i>E. Muratov</i>
Texnik muharrir	<i>T. Smirnova</i>
Musahhih	<i>S. Abdunabiyeva</i>
Kompyuterda sahibfalovchi	<i>J. Zohidova</i>

Bosishga 14.10.10 da ruxsat etildi. Bichimi 60x84 $\frac{1}{16}$.

«Times» garniturasi. O'ssei bosma usulida bosildi.

Shartli b. t. 30.24. Nashr t. 34.07. Adadi 1000 nusxa.

«TURON-IQBOL» MCHJ
100182. Toshkent sh.. 11. Boyqaro ko'chasi. 51-uy.

«Sano-standart» MCHJ bosmaxonasida chop etildi.
Toshkent sh.. Shiroq ko'chasi, 100-uy. 1132 raqamli buyurtma.